

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שְׂמִימִם וְאֶרֶץ

זֶהָר

חֶק לְיִשְׂרָאֵל

עַל הַמֶּשֶׁה הַמְּשִׁי תוֹרָה

מִהַתְנַא הָאֱלֹקִי רַבֵּן שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

סֵדֵר בַּמִּדְבָּר

מְבַאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּיַח הַלּוֹמֵד בּוֹ

מִנְקֵד

דָּף הַיּוֹמִי

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרָשִׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּדַקוֹת סְפוּרוֹת בְּלִבְד תַּזְכָּה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא

יֵוצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מְפַעֵל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי"

בְּעִי"ה קַבֵּי"ת שְׂמֵשׁ תוֹבֵב"א

אֶלּוּל תִּשְׁ"ע לִפ"ק

– הַהִבְטָחוֹת הַגְּדוּלוֹת שֶׁל הַרְשָׁב"י –

(בְּזֵהָר תְּרוּמָה קכ"ח:)

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי זִיע"א:

מַעֲיֵד אֲנִי עָלַי שָׁמַיִם וָאָרֶץ, שֶׁכָּל הַמְּזוּכָה אֶת הַרְבִּים

[בְּהַפְצַת הַזֵּהָר הַקְּדוּשׁ]

מִתְעַלָּה בְּשִׁלְשׁ מַעְלֹת, מֵה שָׂאִין כָּל אָדָם זוֹכָה לָזֶה

- א. כּוּפָה אֶת מַלְכוּת הַרְשָׁעָה.
- ב. עוֹשֶׂה נַחַת רוּחַ וְעֵלּוּי לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ.
- ג. מַעְמִיד אֶת כָּל הָעוֹלָם שֶׁלֹּא יִחַרֵּב, וּמַרְבֵּה שְׁלוֹם.

וְעַל זֶה מִבְּטִיחַ לוֹ הַרְשָׁב"י:

- א. זוֹכָה לְרֵאוּת בְּנִים לְבָנָיו.
- ב. זוֹכָה לְעִשְׂרוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה.
- ג. זוֹכָה לְעוֹלָם הַבָּא.
- ד. אֵין שׁוּם אֶחָד שֶׁיִּכּוֹל לְהַזִּיק וּלְהַרְעֵ לוֹ.
- ה. נִכְנָס לְשָׁנַיִם עֶשְׂרֵ שְׁעָרֵי גֶן עֵדֶן – וְאֵין מוֹזְחָה בִּידוֹ.
- ו. מְשַׁפְּעִים עָלָיו שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל עֲנִינָיִם לוֹ וּלְזַרְעוֹ עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת.
- ז. הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַרְשָׁב"י מְבָרְכִים אוֹתָם בְּכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁנִּתְבָּרַךְ בָּהֶם אַבְרָהָם אַבְיָנוּ, שֶׁגַּם הוּא קָרַב אֶת כָּלֵם לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.
- ח. הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרָא לְאַרְבַּע מַחְנֹנוֹת מְלָאכִים עֲלִיוֹנִים וּמְלוּיִם אוֹתוֹ, וְנִכְנָס לְשִׁבְעִים עוֹלָמוֹת גְּנוּזִים (גִּימְטְרִיא "סוּד"), שֶׁלֹּא זוֹכָה בָּהֶם שׁוּם אָדָם אַחֵר – וּמִיָּחָדִים רַק לוֹ.

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

זֶהָר חֵק לְיִשְׂרָאֵל

מְנַקֵּד

הַף הַיּוֹמִי

פְּרִשְׁתַּת בַּמִּדְבָּר

מֵהַתְנַא הָאֱלֹקִי

רַבִּי שְׁמֻעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

מְבַאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ
עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרָשִׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּדַקּוֹת סְפוּרוֹת בְּלֶבֶד תּוֹכָה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי"

חֲדָשׁ תַּמּוּז תש"ע לפ"ק

עִידָה"ק בֵּית שֶׁמֶשׁ תּוֹכֵב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וכן לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים **בחינם בלבד**

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר

(קבלה מהאריז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תַּפְלָה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדֶּרֶשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּיֵן מְקַדְשֶׁךָ עַל מְכוֹנֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנֵנוּ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעַבּוֹדָתָם וְלוֹזִיִּים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וְלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וְלֵאֲהָבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כִּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הַרְבִּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּתֵיכֶם בְּאֶלְפֵי אֶלְפִים וְרַבּוֹא רַבּוֹת. וְכֹל הַמְזַכֶּה אֶת
הַרְבִּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וְלִכְל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׂמוֹכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁיִשׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוֹ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תַּמִּיד כְּמוֹ שְׂרוּדְף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קכח: - קכט:).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוֹת רֵאשׁ וּמַעֲט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִּימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֵּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשָּׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וְלַעֲזוֹר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאֵהָבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכו' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵיִן לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵיִן מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שְׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵיִן לָהּ רוֹדְפִים רַדֵּף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שְׁהַמִּצְוָה מְקַטְרָגַת
וְאוֹמֶרֶת כְּמִוֶּה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְּעַלְמָתִי מִכָּל וְכו' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת במדבר דף קי"ב - קי"א ע"א
המשבח לחברו צריך גם לברכו

רְבִי יִצְחָק פָּתַח, (תהלים קטו) ה' זְכָרְנוּ יְבָרֶךְ יְבָרֶךְ אֶת בֵּית וְגו'. ה' זְכָרְנוּ יְבָרֶךְ - אֱלֹהֵי הַגְּבֵרִים, שֶׁהֵיוּ עוֹלָיִם בְּחֻשְׁבוֹן בַּמִּדְבָּר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְבָרֵךְ אוֹתָם וּמוֹסִיף עֲלֵיהֶם בְּכָל זְמַן.

בֵּא רְאֵה, מִי שֶׁאוֹמֵר שֶׁבַח חֵבְרוֹ, שֶׁל בְּנָיו, אוֹ שֶׁל מְמוֹנָיו - צָרִיךְ לְבָרְכוֹ וּלְהוֹדוֹת עָלָיו בְּבִרְכוֹת. מִנֵּיִן לָנוּ? מִמִּשְׁחָה, שֶׁכָּתוּב (דברים א) וְהִנֵּכֶם הַיּוֹם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרֹב. אַחַר כֵּן מֵה פְּתוּב? ה' אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵכֶם יִסֵּף עֲלֵיכֶם כְּכֶם אֶלֶף פְּעָמִים וְגו'. שְׁתֵּי בִרְכוֹת הֵיוּ: אַחַת - ה' אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵכֶם, הֲרִי אַחַת. אַחַר כֵּן - וַיְבָרֶךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם. לְהוֹדוֹת עֲלֵיהֶם, בְּרְכוֹת עַל בְּרְכוֹת.

וְאִם הוּא מוֹנֵה אֶת שֶׁבַח חֵבְרוֹ וְלֹא מוֹדֵה עָלָיו בְּרְכוֹת - הוּא נִתְפָּס בַּתְּחִלָּה מִלְמַעְלָה. וְאִם הוּא מְבָרֵךְ אוֹתוֹ - הוּא מְתַבָּרֵךְ מִלְמַעְלָה. וְהַבְּרָכָה צָרִיךְ לְבָרֵךְ אֶת אֶהְבֵּת הַלֵּב. וְמֵה מִי שֶׁמְבָרֵךְ אֶת

רְבִי יִצְחָק פָּתַח, (תהלים קטו) יי זְכָרְנוּ יְבָרֶךְ יְבָרֶךְ אֶת בֵּית וְגו'. יי זְכָרְנוּ יְבָרֶךְ, אֱלֹיִן גּוֹבְרִין. דִּהוּ עֲאֵלִין בְּחוֹשְׁבֵנָא דְמִדְבָּרָא, וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מְבָרֵךְ לוֹן, וְאוּסִיף עֲלֵיהוּ בְּכָל זְמַנָּא.

תָּא חֲזִי, הֵאִי מָאן דְּאָמַר שֶׁבַחָא דְחֵבְרִיָּה, דְבְנָיו, אוֹ דְמְמוֹנֵיהּ, בְּעֵי לְבָרְכָא לֵיהּ, וְלֹאֲוֹדָאָה עָלֵיהּ בְּרְכָאן. מִנְלָן. מִמִּשְׁחָה. דְכְּתִיב, (דברים א) וְהִנֵּכֶם הַיּוֹם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרֹב, לְבָתָר מֵה כְּתִיב, יי אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵכֶם יִסֵּף עֲלֵיכֶם כְּכֶם אֶלֶף פְּעָמִים וְגו'. תִּרִין בְּרְכָאן הוּן, חַד יי אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵכֶם וְגו'. הָא חַד. לְבָתָר וַיְבָרֶךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם. לְאֲוֹדָאָה עֲלֵיהוּ, בְּרְכָאן עַל בְּרְכָאן.

וְאִי אִיהוּ מִנֵּי שֶׁבַחָא דְחֵבְרִיָּה, וְלֹא אוֹדֵי עָלֵיהּ בְּרְכָאן. הוּא נִתְפָּס בְּקִדְמִיתָא מִלְעֵילָא. וְאִי אִיהוּ מְבָרֵךְ לֵיהּ, הוּא מְתַבָּרֵךְ מִלְעֵילָא. וּבְרְכָתָא בְּעֵי לְבָרְכָא לָהּ בְּעֵינָא טָבָא, וְלֹא בְּעֵינָא בִישָׂא. וּבְכִלָּא בְּעֵי קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא רְחִימוּתָא דְלָבָא. וְיֵמָה מָאן אוֹתָהּ בְּעֵינָ טוֹבָה, וְלֹא בְּעֵינָ רָעָה. וּבְכָל רוּצָה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

דְּמִבְרַךְ לְחִבְרִיהַ, בְּעֵי קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דִּיבְרַךְ לִיהַ
 בְּעֵינָא טָבָא, בְּלָבָא טָבָא. מָאן דְּמִבְרַךְ לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ
 הוּא, עַל אַחַת פְּמָה וְכַמְהַ, דְּבְעֵי עֵינָא טָבָא, וְלָבָא
 טָבָא, וְרַחֲמֵיּוּתָא דְּלָבָא. בְּגִין כֶּךָ (דְּבָרִים 1) וְאַהֲבַתְּ אֶת
 " אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבַבְךָ וְגו'.

תָּא חַוִּי, הָא אוֹקְמוּהָ לִית בְּרַכְתָּא דְּלַעֲיִלָּא שְׂרִיא,
 עַל מְלָה דְּאַתְמֵינִי. וְאִי תִימָא, יִשְׂרָאֵל אִידְ
 אַתְמֵנוּן. אֶלָּא כּוּפְרָא נְטִלִי מִנֵּיהּ, וְהָא אוֹקְמוּהָ,
 וְחוּשְׁבִנָּא לָא הוּי עַד דִּיתְפְּנִישׁ כָּל הַהוּא כּוּפְרָא,
 וְסָלִיק לְחוּשְׁבִנָּא, וּבְקַדְמִיתָא מְבָרְכֵן לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל,
 וּלְבַתֵּר מִנָּאן הַהוּא כּוּפְרָא, וּלְבַתֵּר מִהֲדָרִין וּמְבָרְכִין
 לֹון לְיִשְׂרָאֵל. אֲשַׁתְּכַחוּ דִּישְׂרָאֵל מִתְבָּרְכִין בְּקַדְמִיתָא
 וּבְסוּפָא, וְלָא סָלִיק בְּהוּ מוֹתְנָא.

מוֹתְנָא אִמְאִי סָלִיק בְּמִנְיָנָא. אֶלָּא בְּגִין דְּבְרַכְתָּא
 לָא שְׂרִיא בְּמִנְיָנָא, כִּיּוֹן דְּאַסְתָּלַק בְּרַכְתָּא,
 סְטָרָא אַחְרָא שְׂאֲרֵי עֲלוּי, וְיָכִיל לְאַתְזָקָא. בְּגִין דָּא
 בְּמִנְיָנָא נְטִלִין כּוּפְרָא וּפְדִיוֹנָא, לְסָלְקָא עֲלֵיהּ מִנֵּיהּ.
 (ס"א מְעֻלִּיהַ מוֹתְנָא) יְבָרַךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל, אֵלִין גְּשִׁין,
 דְּלָא סָלְקִין בְּמִנְיָנָא. יְבָרַךְ אֶת בֵּית אַהֲרֹן, דְּאִינוּן

הַנָּשִׁים, שְׁלָא עוֹלוֹת בְּמִנְיָן. יְבָרַךְ אֶת בֵּית אַהֲרֹן - שְׁהֵם מְבָרְכִים אֶת הָעָם בְּעֵין טוֹבָה וּבְלֵב טוֹב

חִבְרוּ, רוּצָה הַקְדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא
 שְׂיִבְרַךְ אוֹתוֹ בְּעֵין טוֹבָה, בְּלֵב
 טוֹב - מִי שְׂמִבְרַךְ אֶת
 הַקְדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא עַל אַחַת
 פְּמָה וְכַמְהַ שְׂצָרִיךְ עֵין טוֹבָה
 וְלֵב טוֹב וְאַהֲבַת הַלֵּב. בְּגִלְל זֶה,
 (שם 1) וְאַהֲבַתְּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל
 לְבַבְךָ וְגו'.

בָּא רְאֵה, הָרִי פְּרִשׁוּהַ, אִין
 הַבְּרַכָּה שְׁלִמְעֵלָה שׁוֹרָה עַל
 דְּבַר שְׁנַמְנָה. וְאִם תֹּאמֶר,
 יִשְׂרָאֵל אִידְ נִמְנֵן? אֶלָּא כְּפָר
 לְקַח מֵהֶם, וְהָרִי פְּרִשׁוּהַ,
 וְהַחֲשׁבוֹן לָא הִיָּה עַד שְׁנַאֲסַף
 כָּל אוֹתוֹ הַכְּפָר וְעֵלָה לְחֲשׁבוֹן.
 וּבַתְּחִלָּה מְבָרְכִים אֶת יִשְׂרָאֵל,
 אַחַר כֶּךָ מוֹנִים אוֹתוֹ כְּפָר, אַחַר
 כֶּךָ חוֹזְרִים וּמְבָרְכִים אֶת
 יִשְׂרָאֵל. נִמְצָא שְׂיִשְׂרָאֵל
 מִתְבָּרְכִים בַּתְּחִלָּה וּבְסוּף, וְלָא
 עוֹלָה בְּהֵם מַגְפָּה.

לְמָה הַמַּגְפָּה עוֹלָה בְּמִנְיָן? אֶלָּא
 מִשׁוּם שְׂבִרְכָה לָא שׁוֹרָה בְּמִנְיָן.
 כִּיּוֹן שְׂמִסְתָּלְקַת הַבְּרַכָּה, הַצַּד
 הָאַחַר שׁוֹרָה עֲלוּי, וְיָכִיל לְהַנְזִק.
 בְּגִלְל זֶה בְּמִנְיָן לוֹקְחִים כְּפָר
 וּפְדִיוֹן, לְסָלְקָא אוֹתוֹ מֵהֶם.

יְבָרַךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל - אֵלוּ

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
 ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

וּבִאֲהַבַת הַלֵּב. אֶת בֵּית אֶהְרֹן -
כִּף גַּם הַנְּשִׁים (שְׁלֹהֵם),
שְׁמֵת־בְּרִכּוֹת בְּבִרְכָה (שְׁלֹהֵם).

יְבָרֶךְ יִרְאֵי ה' - אֵלֶּה הֵם
הַלְוִיִּם, וְכֻלָּם מִתְּבָרְכִים, כִּי הֵם
יִרְאִים מִהַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
הַקְטָנִים עִם הַגְּדֹלִים - אֵף עַל
גַּב שְׁלֹא עֹלִים בְּמִנְיָן.

בֹּא רֵאֵה, לֹא נִמְצָא מִנְיָן
בְּיִשְׂרָאֵל שֶׁהִתְבָּרְכוּ בּוֹ כְּמִנְיָן
זֶה, שֶׁמִּנְיָן זֶה לְהִתְבָּרֵךְ הָיָה,
וְלִהְיוֹת שְׁלֵמֵי שְׁלֵמוֹת הָעוֹלָמִים
הָיָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהִתְבָּרְכוּ יוֹצְאוֹת
נִמְנָו, שֶׁכָּתוּב בְּאַחַד לַחֲדָשׁ
הַשְּׁנִי, שֶׁהוּא זֵיו בְּרִכּוֹת הָעוֹלָם,
שֶׁמִּמֶּנּוּ יוֹצֵא זֵיו לְעוֹלָם. וְעַל זֶה
נִקְרָא חֲדָשׁ זֵיו, שֶׁהַזֵּיו שֶׁל
הַכֹּל יוֹצֵא מִמֶּנּוּ, וְעַל זֶה כָּתוּב
(תהלים קלד) 'יְבָרְכֶךָ ה' מִצִּיּוֹן, וְהַכֹּל
דֹּבֵר אֶחָד, וְכָתוּב (שם קלג) כִּי שָׁם
צְוָה ה' אֶת הַבְּרָכָה וְגו'.

מְבָרְכִין לְעַמָּא, בְּעֵינָא טָבָא וּבְלִבָּא טָבָא,
וּבְרַחֲמֵימוֹתָא דְלִבָּא. אֶת בֵּית אֶהְרֹן, הָכִי נָמִי נְשִׁין
(דְלֵהוֹן), דְּאִתְבָּרְכוּן בְּבִרְכָתָא (ס"א דְלֵהוֹן).

יְבָרֶךְ יִרְאֵי יי אֱלֹן אֵינּוֹן לִיּוֹא, וּבְלֵהוּ
מִתְבָּרְכִין, בְּגִין דְּדַחְלִין לִיָּה לְקוּדְשָׁא
כְּרִיךְ הוּא. הַקְטָנִים עִם הַגְּדֹלִים, אֵף עַל גַּב
דְּלֹא עָאֲלִין בְּמִנְיָנָא.

תָּא חֲזִי לֹא אֲשַׁתְּבַח מִנְיָנָא בְּהוּ בְּיִשְׂרָאֵל דְּאִתְבָּרְכוּן
בֵּיה, כְּהֵאִי מִנְיָנָא. דְּהֵאִי מִנְיָנָא לְאִתְבָּרְכָא
הָהוּ, וְלֹאֲשַׁלְמָא שְׁלִימוֹתָא דְעֻלְמוֹן הָהוּ, וּבְאִתְר
דְּבִרְפָּאן נְפִקִין אֲתִמְנוֹן, דְּכָתִיב בְּאַחַד לַחֲדָשׁ הַשְּׁנִי,
דְּאִיהוּ זֵיוֹא דְּבִרְפָּאן דְּעֻלְמָא, דְּמִצִּיּוֹן נְפִיק זֵיוֹא
לְעֻלְמָא. וְעַל דָּא אֶקְרִי חֲדָשׁ זֵיו, דְּזֵיוֹא דְכֻלָּא נְפִיק
מִצִּיּוֹן, וְעַל דָּא כָּתִיב, (תהלים קלד) 'יְבָרְכֶךָ יי מִצִּיּוֹן, וְכֻלָּא
חַד מְלָה וְכָתִיב (תהלים קלג) כִּי שָׁם צְוָה יי (דף ק"ז ע"א) אֶת

הַבְּרָכָה וְגו'.

סֵפֶר אֹרֶז הַזֶּהָר (עמוד 276)

ז) לְמוֹד הַזֶּהָר מוֹעִיל לְתַשׁוּבָה בְּאַמַּת

וְיִרְבֶּה בְּיָמִים אֱלוֹן [יְמֵי אֱלוֹן] בְּצִדְקָה וּבְלִמּוּד זֶהָר וְתַקּוּנִים וְתַהֲלִים. (מִנְרָה בְּאַצְבַּע סִימָן ח' קטע רמ"ח)

ח) לְמוֹד סֵפֶר הַזֶּהָר מְרוֹמֵם עַל כָּל לְמוֹד, בְּשִׁנְגָם לֹא יָדַע מֵאֵי קָאֵמֵר וְאֵף שִׁיטְעָה בְּקִרְיָאָתוֹ
לְמוֹד סֵפֶר הַזֶּהָר מְרוֹמֵם עַל כָּל לְמוֹד, בְּשִׁנְגָם לֹא יָדַע מֵאֵי קָאֵמֵר וְאֵף שִׁיטְעָה בְּקִרְיָאָתוֹ. וְהוּא תַקּוּן
גְּדוֹל לְנִשְׁמָה, לְפִי שֶׁהֵנָּם דְּכָל הַתּוֹרָה שְׁמוֹתָיו שֶׁל הַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מִכָּל מְקוֹם נִתְלַבְּשָׁה בְּכַמָּה
סְפּוּרִים, וְאֵדָם הַקּוּרָא וּמִבֵּין הַסְפּוּרִים נֹתֵן דַּעְתּוֹ עַל פְּשֻט הַפְּשׁוּט, אֲבָל סֵפֶר הַזֶּהָר מִן הַסְפּוּדוֹת עֲצָמָן
בְּגִלּוּי, וְהַקּוּרָא יוֹדַע שֶׁהֵם סוּדוֹת וְסִתְרֵי תּוֹרָה אֱלֹא שְׂאִינוּ מוּבָן מִקְצֵר הַמְּשִׁיג וְעַמֵּק הַמְּשִׁיג.

(שם סִימָן מ"ד)

צְרִיךְ לְשׁוּב בְּאַמַּת עַל חַטָּאוֹת נְעוּרִים וְלִהְיוֹת עֲנוּת חֲמִשָּׁה שָׁנִים רְצוּפִים יוֹם אֶחָד בְּשָׁבוּעַ וְכו', וְלִהְיוֹת
נְעוּר כָּל לַיִל שְׁשִׁי וְלִלְמַד בְּאוֹתוֹ לִילָה תַנ"ךְ, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, זֶהָר, רֵאשִׁית חֲכָמָה, תַקּוּנִים, עֵין יַעֲקֹב
(לְקוּטֵי תּוֹרָה וְשִׁעְרֵינְאֵבִיל) הַדְרָכָה א' וְכו'.

מקור המאמר בזהר פרשת במדבר דף קי"ח ע"א
מהות עבודת ה' בזמן המקדש והגלות

**אִישׁ עַל דְּגָלוֹ בְּאוֹתוֹת לְבֵית אֲבֹתָם יַחֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְגו'.** (במדבר ב) **רַבִּי אֶלְעָזָר פְּתַח,** (ישעיה סו) **שִׁמְחוּ אֶת
יְרוּשָׁלַם וְגִילוּ בָּהּ כָּל אַהֲבֵיהָ וְגו'.** כִּמְהָ חֲבִיבָא
אוֹרֵייתָא קַמִּי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּהָא בְּכָל אֲתָר
דְּמַלְי דְּאוֹרֵייתָא אֲשַׁתְּמַעוּ, קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְכָל
חַיִּילִין דִּילֵיהּ כְּלָהוּ צִייתִין לְמַלְוֵילֵיהּ. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא אֲתֵי לְדִיירָא עֲמִיהּ, הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (שמות כ) **בְּכָל
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֶזְכִּיר אֶת שְׁמִי וְגו'.** וְלֹא עוֹד, אֶלְא
דְּשִׁנְאוֹי נְפִלִין קַמִּיהּ, וְהָא אוֹקְמוּהָ.

תָּא חַזִּי, פְּקוּדֵי אוֹרֵייתָא עֲלָאִין אֵינּוֹן לְעֵילָא. אֲתֵי
בַר נֶשׁ וְעֵבִיד פְּקוּדָא חָדָא, הֵהוּא פְּקוּדָא
קַיִמָא קַמִּי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּמִתְעַטְרָא קַמִּיהּ,
וְאָמַר פְּלַנְיָא עֵבֵד לִי, וּמִן פְּלַנְיָא אָנָא, בְּגִין דְּאִיהוּ
אֲתַעֵר לִיהּ לְעֵילָא. כְּנֻוּנָא דְּאִיהוּ אֲתַעֵר לִיהּ לְתַתָּא,
הַכִּי נָמִי אֲתַעֵר לְעֵילָא, וְעֵבִיד שְׁלָמָא לְעֵילָא וְתַתָּא,
כְּמָה דְּאֵתְ אָמַר, (ישעיה כז) **או יִחֹזַק בְּמַעְזֵי יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
לִי שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה לִי. יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם לִי, לְעֵילָא. שְׁלוֹם
יַעֲשֶׂה לִי, לְתַתָּא. וּכְפָאָה חוֹלְקִיהּ דְּהָהוּא בַר נֶשׁ,
דְּעֵבִיד פְּקוּדֵי אוֹרֵייתָא.**

לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה כז) **או יִחֹזַק בְּמַעְזֵי יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם לִי שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה לִי. יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
לִי - לְמַעְלָה. שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה לִי - לְמַטָּה. אֲשֶׁרֵי חֶלְקוֹ שֶׁל אוֹתוֹ אָדָם שֶׁעוֹשֶׂה מְצוּוֹת הַתּוֹרָה.**

**אִישׁ עַל דְּגָלוֹ יַחֲנוּ בְּאוֹתוֹת לְבֵית אֲבֹתָם יַחֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְגו'.** (במדבר א) **רַבִּי אֶלְעָזָר פְּתַח,** (ישעיה סו) **שִׁמְחוּ אֶת יְרוּשָׁלַם
וְגִילוּ בָּהּ כָּל אַהֲבֵיהָ וְגו'.** כִּמְהָ חֲבִיבָה
הַתּוֹרָה לְפָנֵי
הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁהָרֵי בְּכָל
מָקוֹם שְׁדַבְּרֵי תוֹרָה נִשְׁמָעִים,
הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְכָל חֵילוֹתָיו,
כְּלָם מְקַשִּׁיבִים לְדַבְּרֵיו,
וְהַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא בָּא לְדוֹר
עֲמוֹ. זְהוּ שְׁכַתוֹב (שמות כ) **בְּכָל
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֶזְכִּיר אֶת שְׁמִי
וְגו'.** וְלֹא עוֹד, אֶלְא שְׁשׁוֹנְאִיו
נוֹפְלִים לְפָנָיו, וְהָרֵי פִּרְשׁוּהָ.

בָּא רָאָה, מְצוּוֹת הַתּוֹרָה הֵן
עֲלִיוֹנוֹת לְמַעְלָה. בָּא אָדָם
וַעֲשֶׂה מְצוּהָ אַחַת - אוֹתָהּ
הַמְצוּהָ עוֹמֶדֶת לְפָנֵי
הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִתְעַטְרָת
לְפָנָיו וְאוֹמְרָת: פְּלוֹנִי עָשָׂה
אוֹתִי, וּמְפִלוֹנִי אָנִי. מִשׁוּם שֶׁהוּא
עוֹרֵר אוֹתָהּ לְמַעְלָה. כְּמוֹ שֶׁהוּא
עוֹרֵר אוֹתָהּ לְמַטָּה, כִּי גַם עוֹרֵר
אוֹתָהּ לְמַעְלָה, וַעֲשֶׂה שְׁלוֹם

שְׁמַחוּ אֶת יְרוּשָׁלַם וְגו', מִשּׁוּם שְׁחֻדָּה לֹא נִמְצְאוּ אֲלָא בְזִמְן שִׁישְׂרָאֵל עוֹמְדִים בְּאַרְץ הַקְּדוּשָׁה, שְׁשֵׁם מִתְחַבֵּרֵת אִשָּׁה בְּבַעֲלָהּ, וְאִזּוּ זֹהִי שְׁמֻחַת הַכֹּל, הַשְׁמֻחָה שְׁלֻמְעֵלָה וְשְׁלֻמָּטָה. בְּזִמְן שִׁישְׂרָאֵל לֹא נִמְצְאוּ בְּאַרְץ הַקְּדוּשָׁה, אֲסוּר לְאָדָם לְשֻׁמַּח וּלְהִרְאוֹת שְׁמֻחָה, שְׁכָתוּב שְׁמַחוּ אֶת יְרוּשָׁלַם וְגִילוּ בָּהּ וְגו', וְגִילוּ בָּהּ דְּוָקָא.

רַבִּי אֲבָא רָאָה אִישׁ שֶׁהָיָה שְׁמַח בְּבֵית טְרוּנְיָא שְׁבַבְכָּל. הִכָּה בּוּ וְאָמַר, שְׁמַחוּ אֶת יְרוּשָׁלַם כְּתוּב (אָמַר רַבִּי אֲבָא), בְּזִמְן שִׁישְׂרָאֵלִים בְּשְׁמֻחָה צָרִיךְ אָדָם לְשֻׁמַּח. רַבִּי אֲלֶעָזָר לְטַעְמֹו, שְׁאָמַר שְׁמַחוּ אֶת יְרוּשָׁלַם, הֵינּוּ שְׁכָתוּב (תְּהִלִּים ק) עֲבָדוּ אֶת ה' בְּשְׁמֻחָה.

כְּתוּב אֶחָד אוֹמֵר, עֲבָדוּ אֶת ה' בְּשְׁמֻחָה. וְכְתוּב אֶחָד אוֹמֵר, (שם) עֲבָדוּ אֶת ה' בִּירְאָה וְגִילוּ בְּרַעְדָּה. מַה בֵּין זֶה לְזֶה? אֲלָא, כָּאֵן בְּזִמְן שִׁישְׂרָאֵל שְׂרוּיִים בְּאַרְץ הַקְּדוּשָׁה - כָּאֵן בְּזִמְן שִׁישְׂרָאֵל שְׂרוּיִים בְּאַרְץ אַחֲרָת. (ד"א) עֲבָדוּ אֶת ה' בִּירְאָה - זֶה כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל בְּזִמְן שֶׁהָיָה בְּגִלוֹת בֵּין הָעַמִּים.

שְׁמַחוּ אֶת יְרוּשָׁלַם וְגו', בְּגִין דְּחֻדָּה לֹא אִשְׁתַּכַּח, אֲלָא בְּזִמְנָא דִּישְׂרָאֵל קִיַּיְמִי בְּאַרְעָא קְדִישָׁא. דְּתַמָּן אֶתְחַבֵּרֵת אֶתְתָּא בְּבַעֲלָהּ, וְכִדִּין הוּא חֻדוּתָא דְכָלָא, חֻדוּתָא דְעִילָא וְתַתָּא. בְּזִמְנָא דִּישְׂרָאֵל לֹא אִשְׁתַּכַּחוּ בְּאַרְעָא קְדִישָׁא, אֲסוּר לֵיהּ לְבַר נָשׁ לְמַחֲדִי, וּלְאַחֲזָאָה חִידוּ. דְּכְתִיב, שְׁמַחוּ אֶת יְרוּשָׁלַם וְגִילוּ בָּהּ וְגו', וְגִילוּ בָּהּ דְּיִקָּא.

רַבִּי אֲבָא חָמָא חוּד בַּר נָשׁ, דְּהוּא חֲדִי בְּבֵי טְרוּנְיָא דְבַבְכָּל, פְּטִישׁ בֵּיהּ, אָמַר שְׁמַחוּ אֶת יְרוּשָׁלַם כְּתִיב (אָמַר רַבִּי אֲבָא), בְּזִמְנָא דִּירוּשָׁלַם בְּחֻדָּה, בְּעֵי בַר נָשׁ לְמַחֲדִי. רַבִּי אֲלֶעָזָר לְטַעְמִיהּ, דְּאָמַר שְׁמַחוּ אֶת יְרוּשָׁלַם, הֵינּוּ דְכְתִיב, (תְּהִלִּים ק) עֲבָדוּ אֶת יי בְּשְׁמֻחָה.

כְּתוּב אֶחָד אוֹמֵר, עֲבָדוּ אֶת יי בְּשְׁמֻחָה, וְכְתוּב אֶחָד אוֹמֵר, (תְּהִלִּים ב) עֲבָדוּ אֶת יי בִּירְאָה וְגִילוּ בְּרַעְדָּה. מַה בֵּין הָאִי לְהָאִי. אֲלָא, כָּאֵן בְּזִמְנָא דִּישְׂרָאֵל שְׂרָאֵן בְּאַרְעָא קְדִישָׁא. כָּאֵן בְּזִמְנָא דִּישְׂרָאֵל שְׂרָאֵן בְּאַרְעָא אַחֲרָא. (ד"א) עֲבָדוּ אֶת יי בִּירְאָה, דָּא כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל, בְּזִמְנָא דְאִיהִי בְּגִלוֹתָא בֵּינֵי עַמִּמְיָא.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, וְהָא כְּתִיב (ישעיה נה) כִּי בְשְׁמֻחָה תִצְאוּ, וְדָא הוּא כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל, כִּיּוֹן דְּאָמַר

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, וְהָרִי כְּתוּב (ישעיה נה) כִּי בְשְׁמֻחָה תִצְאוּ, וְזוּ הוּא כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל. כִּיּוֹן שְׁאָמַר תִצְאוּ,

תִּצְאוּ, מִן גְּלוּתָא הוּא, וְאֶקְרִי שְׂמֵחָה. אָמַר לִיה, וְדָאִי הָכִי הוּא, דְּכָל זְמַנָּא דְאִיהִי בְּגִלוּתָא וְשְׂכִיבַת לְעַפְרָא, לֹא אֶקְרִי שְׂמֵחָה, עַד דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִיתִי לְגַבְהָ, וְיִזְקִים לָהּ מֵעַפְרָא, וְיִימָא (ישעיה נב) הַתְּנַעֲרִי מֵעַפָּר וְגו' (ישעיה ט) קוּמִי אוּרִי וְגו'. וְיִתְחַבְּרוּן בְּחֻדָּא, (וְיִזְקִים לָהּ מֵעַפְרָא) כְּדִין חֻדּוּתָא אֶקְרִי. חֻדּוּתָא דְכָלְא, וְכְדִין בְּשְׂמֵחָה תִּצְאוּ וְדָאִי. כְּדִין כַּמָּה חֵיילִין יִפְקוּן לְקַבְלָא דְמִטְרוּנִיתָא, לְחֻדּוּתָא דְהַלּוּלָא דְמַלְכָּא, כַּמָּה דְאֵתָּ אָמַר (ישעיה נה) הָהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ וְגו', וְכַתִּיב (ישעיה נב) כִּי הִלֵּךְ לְפָנֶיכֶם יִי וּמֵאִסְפְּכֶם וְגו'.

(דף ק"ח ע"ב).

מֵהַגְּלוּת הוּא, וְנִקְרָאת שְׂמֵחָה. אָמַר לוֹ, וְדָאִי כֶּךָ הוּא זֶה, שְׂכָל זְמַן שְׂהִיא בְּגִלוּת וְשׁוֹכְכַת לְעַפָּר, לֹא נִקְרָאת שְׂמֵחָה, עַד שְׂהַקְדוּשׁ-בְּרִיךְ-הוּא יָבֵא אֵלֶיהָ, וְיִקְיָמָה מֵהַעַפָּר וְיֵאמַר, (שם נב) הַתְּנַעֲרִי מֵעַפָּר קוּמִי וְגו', (שם ט) קוּמִי אוּרִי וְגו', וְיִתְחַבְּרוּ כְּאַחַד, (וְיִקְיָמָה מֵעַפְרָה) וְאִזְ חֻדּוּהָ נִקְרָאת, חֻדּוּת הַכָּל, וְאִזְ בְּשְׂמֵחָה תִּצְאוּ וְדָאִי. אִזְ כַּמָּה חֵיילִין יִצְאוּ מוּל הַגְּבִירָה לְחֻדּוּת הַלּוּלָת הַמְּלָךְ, כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר (שם נה) הָהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ וְגו', וְכַתוּב (שם נב) כִּי הִלֵּךְ לְפָנֶיכֶם ה' וּמֵאִסְפְּכֶם וְגו'.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עמוד 277)

אָדָם שְׂפָנָם וְנִפְסָק הַחֶבֶל שֶׁהוּא קָשׁוּר, כַּמֵּאמֵר "יעקב חָבַל נַחֲלָתוֹ", וְלִבּוֹ מְטַמְטֵם וְאֵינוֹ יָכוֹל לְדַבֵּר דְּבוּרִים זָכִים, אִזְ צְרִיךְ לְהַתְּבַנֵּן מִגְּדֻלוֹת הַבוּרָא יִתְבַּרַךְ אִיךָ שְׂמֵמְלָא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין וְלִית אַתְר פְּנּוּי מִיְנִיהָ.

וְזֶהוּ "יִרְאֵת הַשֵּׁם רֵאשִׁית דַּעַת", דַּעַת הִיא לְשׁוֹן הַתְּבוּנָנוּת וְכִינָה לְבָא, זֶהוּ חֻכְמָה בְּלָב. וְעַקֵּר הוּא עַל יְדֵי הַתּוֹרָה, כְּמוֹ שְׂכַתוּב בְּשֵׁם הַבַּעַל שֵׁם טוֹב שְׂצוּרָה לְאַנְשֵׁי שְׂקָדָם כָּל תְּפִלָּה וְלְמַדּוּ מֵאֵמֶר זֶהָר וְתַקּוּנִים וְכו'.

(ט) כָּל עוֹרוֹת אֵילֵי נְבוֹת לֹא יִסְפִּיקוּ לְבָאָר סוּדוּתֵי וְרַמְזוּתֵי שֶׁל סֵפֶר הַתַּקּוּנִים אֲשֶׁר לֹא יְכִילִם הַרְעִיּוֹן

עַל סֵפֶר הַתַּקּוּנִים לְבַד לֹא יִסְפִּיקוּ אֲלֵפִים סְפָרִים לְבָאָר עֵצֶם רַבּוּי הַסּוּדוּת שֵׁשׁ שָׁם, אֲשֶׁר לֹא יְכִילִם הַרְעִיּוֹן, כְּדוּעַ לְכָל גְּדֻלוֹת קִדְשַׁת הַתַּקּוּנִים הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר כָּל עוֹרוֹת אֵילֵי נְבוֹת לֹא יִסְפִּיקוּ לְבָאָר סוּדוּתֵי וְרַמְזוּתֵי.

(י) בְּסֵפֶר הַתַּקּוּנִים כְּלוּלִים כָּל הַחֻכְמוֹת שְׁבַעְעוֹלָם

הַפְּלִיג מְאֹד כַּמָּה פְּעָמִים בְּשִׁבְחַ גְּדֻלוֹת קִדְשַׁת הַתַּקּוּנֵי זֶהָר. וְהִיא רְגִיל לְעַסֵּק בּוֹ בְּיוֹתֵר גַּם בְּכָל הַשָּׁנָה אֲפִלוּ שְׁלֹא בִימֵי אֵלוּל. וְאָמַר, שְׂבַסְפֵּר הַתַּקּוּנִים כְּלוּלִים כָּל הַחֻכְמוֹת שְׁבַעְעוֹלָם וְכו'.

(שיחות הר"ן רבינו נחמן מברסלב סימן קכ"ח)

(שיחות הר"ן רבינו נחמן מברסלב סימן ח')

בְּלִמּוּד הַזֶּהָר הָיָה בּוֹכָה הַרְבֵּה עַד שִׁזְזָהָ לְהַבִּין.

(יא) הַזֶּהָר קְדוּשׁ וְנוֹרָא, אֵיךְ אֵין עֲרִכּוֹ כְּהַתַּקּוּנִים

פַּעַם אַחַת אָמַר כַּמְתַּמִּיָּה, אֲצַל הָעוֹלָם הַכָּל שְׂוִין, סֵפֶר הַזֶּהָר וְהַתַּקּוּנִים. וְהַמוֹבֵן מְדַבְּרִיו הָיָה, שְׂבַאֲמַת יֵשׁ חֲלוּק גְּדוּל וְעֵצוֹם בֵּין סֵפֶר הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ וּבֵין סֵפֶר הַתַּקּוּנִים, אֵיךְ עַל פִּי שְׂסַפֵּר הַזֶּהָר הוּא קְדוּשׁ וְנוֹרָא מְאֹד, אֵין לוֹ שׁוֹם עַרְךָ נִגְדַת קִדְשַׁת וְסוּדוּת שֶׁל סֵפֶר הַתַּקּוּנִים. (חיי מוהר"ן רבינו נחמן מברסלב, שג"ט)

מקור המאמר בזהר פרשת במדבר דף קט ע"א-ב
בידך אפקיד רוחי

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כְּתִיב (תהלים לא) בִּידְךָ אֶפְקִיד רוּחִי
פְּדִיתָה אוֹתִי יי אֵל אֱמֶת. הַאִי קָרָא אֵית לִיה
לְאַסְתִּכְּלָא בֵיה, חֲמִיתוּן מָאן דְּאֶפְקִיד בִּידָא דְּמִלְכָּא
מִיְדֵי. אֶלָּא, וְדָאִי זַכָּאָה הוּא בַר נָשׁ, דְּאֶזִּיל בְּאוּרְחוּי
דְּמִלְכָּא קְדִישָׁא, וְלֹא חָטִי קַמֵּיה. תָּא חֲזִי, פִּיּוֹן דְּעָאֵל
לִילְיָא, אִילָנָא דְּמוֹתָא שְׁלִיט בְּעֵלְמָא, וְאִילָנָא דְּחֵי
אֶסְתִּלַּק לְעֵילָא לְעֵילָא. וְכִיּוֹן דְּאִילָנָא דְּמוֹתָא שְׁלִיט
בְּעֵלְמָא בְּלַחֲדוּי, כָּל בְּנֵי עֵלְמָא טַעְמִין טַעְמָא
דְּמוֹתָא. מָאִי טַעְמָא. בְּגִין דְּהָהוּא אִילָנָא גָרִים.

וְכַר נָשׁ בְּעֵי לְאַקְדָּמָא וְלִמְפַקְד בִּידֵיה נַפְשִׁיה
בְּפַקְדוֹנָא. בְּפַקְדוֹנָא דְּבַר נָשׁ, דִּיהִיב פַּקְדוֹנָא
לְאַחְרָא, דְּאָף עַל גַּב דְּאִיהוּ אֶתְחַיֵּיב לְגַבֵּיה יְתִיר
מֵהָהוּא פַּקְדוֹנָא, לָאו כְּדָאִי לְאַתְאַחְדָּא בֵיה,
הוּאִיל וּפַקְדוֹנָא אֶתְמַסֵּר לְגַבֵּיה, וְאִי יִסְרַב בֵּיה,
וְדָאִי נְבִדוּק אֶבְתְּרִיה, דְּלָאו מוֹרְעָא קְדִישָׁא הוּא,
וְלָאו מְבַנֵּי מְהִימְנוֹתָא.

כִּדְ הָהוּא אִילָנָא, בְּנֵי נָשָׂא אֶקְדִּימוּ וְיַהֲבִין לִיה
פַּקְדוֹנָא דְּנַפְשֵׁיהוּ, וְכָל נַשְׁמַתִּין דְּבְנֵי עֵלְמָא
נְטִיל. וְכִלְהוּ טַעְמִין טַעְמָא דְּמוֹתָא, בְּגִין דְּהָאִי אִילָנָא
דְּמוֹתָא הוּא. וּבְגִין דְּכָל אֵינוֹן נַפְשָׁתָא, אָף עַל גַּב

טוֹעְמִים טַעַם מוֹת, מְשוּם שְׁזַה עֵץ הַמּוֹת הוּא. וּמְשוּם שְׁכָל נַפְשׁוֹת

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כְּתוּב (תהלים לא) בִּידְךָ אֶפְקִיד רוּחִי פְּדִיתָה
אוֹתִי ה' אֵל אֱמֶת. יֵשׁ לְהַסְתַּכֵּל
בְּפַסּוּק הַזֶּה. רְאִיתֶם מִי שְׁמַפְקִיד
דְּבַר בִּיְדֵי הַמְּלָךְ? אֶלָּא, וְדָאִי
אֲשֶׁרִי הָאִישׁ שְׁהוּלְךָ בְּדַרְכֵי
הַמְּלָךְ הַקְּדוֹשׁ וְלֹא חוּטָא לְפָנָיו.
בְּאֵ רְאָה, פִּיּוֹן שְׁנַכְנַס הַלִּילְיָה,
עֵץ הַמּוֹת שׁוֹלֵט בְּעוֹלָם, וְעֵץ
הַחַיִּים מְסַתְּלַק לְמַעְלָה לְמַעְלָה.
וְכִיּוֹן שְׁעֵץ הַמּוֹת שׁוֹלֵט בְּעוֹלָם
לְבַדּוֹ, כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם טוֹעְמִים
טַעַם מוֹת. מָה הַטַּעַם? מְשׁוּם
שְׁאוֹתוֹ עֵץ גּוֹרֵם.

וְהָאָדָם צָרִיךְ לְהַקְדִּים וְלְהַפְקִיד
בִּידּוֹ אֶת נַפְשׁוֹ בְּפַקְדוֹן, כְּפַקְדוֹן
שֶׁל אָדָם שְׁנוֹתוֹן פַּקְדוֹן לְאַחַר.
שְׁאָף עַל גַּב שֶׁהוּא הַתְּחִיב אֵלָיו
יוֹתֵר מֵאוֹתוֹ פַּקְדוֹן - לֹא כְּדָאִי
לְהַאֲחֹז בּוֹ, הוּאִיל וְהַפְקְדוֹן
נִמְסֵר לוֹ, וְאִם יִסְרַב בּוֹ - וְדָאִי
נְבִדְק אַחֲרָיו, שְׂאִין הוּא מוֹרְע
קַדְשׁ וְלֹא מְבַנֵּי הָאֵמוּנָה.

כִּדְ אוֹתוֹ עֵץ, בְּנֵי אָדָם מְקַדִּימִים
וְנוֹתְנִים לוֹ פַּקְדוֹן נַפְשָׁם, וְלוֹקַח
כָּל נַשְׁמוֹת בְּנֵי הָעוֹלָם. וְכָלֵם
אֵלוֹ, אָף עַל גַּב שְׁכָלֵם הַתְּחִיבוּ

לו, וְלֹא כִדָּאֵי הוּא לְהָשִׁיב
הַפְּקֻדוֹן לְאָדָם. אֲלֵא כִּיּוֹן שְׁכָלָם
נִמְסְרוּ לוֹ בַּפְּקֻדוֹן, מִחֲזִיר כָּל
הַפְּקֻדוֹנוֹת לְבַעֲלֵיהֶם.

בֹּא רְאֵה, לֹא כִדָּאֵי לְעַץ
הַמּוֹת הַזֶּה לְהַחְזִיר פְּקֻדוֹנוֹ
לְאָדָם אֲלֵא בְשַׁעַה שְׁעַץ
הַחַיִּים מִתְעוֹרֵר בְּעוֹלָם. וּמִתִּי
מִתְעוֹרֵר אוֹתוֹ עֵץ חַיִּים?
בְּשַׁעַה שְׁעוֹלָה הַבְּקָר. וְאִז,
כִּיּוֹן שְׁזָה מִתְעוֹרֵר בְּעוֹלָם,
כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם חַיִּים, וּמִשְׁאִיר
וּמִחֲזִיר אוֹתוֹ עֵץ הַמּוֹת כָּל
הַפְּקֻדוֹנוֹת שֶׁהַפְּקֻדוֹ אֶצְלוֹ,
וְהוֹלֵךְ לוֹ. מָה הַטַּעַם הֵם
חַיִּים? מִשׁוֹם שְׁאוֹתוֹ עֵץ
הַחַיִּים גָּרָם.

וְאִם תֹּאמֶר, הֲרִי בְּנֵי אָדָם רַבִּים
הֵם מִתְעוֹרְרִים בְּלִילָה בְּעוֹד
שְׁעַץ הַמּוֹת שׁוֹלֵט? אֲלֵא וּדְאֵי
אוֹתוֹ עֵץ הַחַיִּים עוֹשֶׂה אֶת זֶה.
מָה הַטַּעַם? מִשׁוֹם שְׁכָתוֹב (תְּהִלִּים
ד') לְרֵאוֹת הַיֵּשׁ מִשְׁכִּיל דְּרֵשׁ אֶת
אֱלֹהִים. וְלֹא יִהְיֶה פֶתַח חוֹן פֶּה
לְאָדָם שִׁיאֹמֵר: אֲלֵמָלֵא שְׁלֹטְתִי
בְּנַפְשִׁי בְּלִילָה, הִיִּיתִי מִשְׁתַּדֵּל
בַּתּוֹרָה. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, זֶה
בְּיִשְׂרָאֵל בְּוִדְאֵי, וְכֵן הוּא! אֲבָל

דְּכֻלְהוֹ אֶתְחַיִּיבוּ לְגַבִּיּהּ, וְלֹא כִדָּאֵי הוּא לְאֶתְבָּא
פְּקֻדוֹנָא לְגַבִּיּהּ דְּבַר נָשׁ, אֲלֵא כִּיּוֹן דְּכֻלְהוֹ אֶתְמַסְרוּ
לִיהּ בַּפְּקֻדוֹנָא, אֶתִּיב כָּל פְּקֻדוֹנֵין לְמֵאֲרִיהוֹן.

תָּא חַזִּי, לֹא כִדָּאֵי הוּא הָאֵי אֵילָנָא דְּמוֹתָא לְאֶתְבָּא
פְּקֻדוֹנָא לְגַבִּיּהּ דְּבַר נָשׁ. אֲלֵא בְשַׁעַתָּא דְּאֵילָנָא
דְּחַיִּי אֶתְעַר בְּעֵלְמָא. וְאֵימַתִּי אֶתְעַר הוּא אֵילָנָא
דְּחַיִּי. בְּשַׁעַתָּא דְּסָלִיק צַפְרָא. וְכִדְוִין, כִּיּוֹן דְּהָאֵי אֶתְעַר
בְּעֵלְמָא, כָּל בְּנֵי עֵלְמָא חַיִּין, וְשָׂבִיק וְאֶהְדֵּר הוּא
אֵילָנָא דְּמוֹתָא כָּל פְּקֻדוֹנֵין דְּאֶתְפְּקֻדוֹ לְגַבִּיּהּ, וְאִזֵּיל
לִיהּ. מָאֵי טַעְמָא חַיִּין. בְּגִין דְּהוּא אֵילָנָא דְּחַיִּי גָרִים.

וְאֵי תִימָא, הָא בְּנֵי נָשָׂא סְגִיאוֹן אֵינוֹן דְּמִתְעַרְוִין
בְּלִילָיָא, בְּעוֹד דְּאֵילָנָא דְּמוֹתָא שְׁלִיט. אֲלֵא,
וּדְאֵי הוּא אֵילָנָא דְּחַיִּי קָא עָבִיד. מָאֵי טַעְמָא. בְּגִין
דְּכַתִּיב, (תְּהִלִּים יד') לְרֵאוֹת הַיֵּשׁ מִשְׁכִּיל דְּרֵשׁ אֶת אֱלֹהִים.
וְלֹא יִהְיֶה לִיהּ פֶתַח חוֹן פֶּה לְבַר נָשׁ, דִּיִּימָא, אֲלֵמָלֵא
שְׁלִיטנָא בְּנַפְשָׁאֵי בְּלִילָיָא אֶשְׁתַּדְּלָנָא בְּאוֹרֵייתָא. אָמַר
רַבִּי יְהוּדָה, הָאֵי בְּיִשְׂרָאֵל וּדְאֵי וְהַכִּי הוּא. אֲבָל
בְּאוֹמוֹת הָעוֹלָם דְּחַמִּינָא כְּהָאֵי גּוֹוֹנָא, מָאֵי טַעְמָא.
אָמַר לִיהּ וּדְאֵי שְׁפִיר הוּא דְקָא אֶמְרַת.

בְּאוֹמוֹת הָעוֹלָם שְׁרַאֲינוּ כְּזֶה, מָה הַטַּעַם? אָמַר לוֹ: יִפֶּה מַה שְׁאֶמְרַת.

פֶּתַח וְאָמַר, (במדבר כג) **מָה אָקֹב**
 לֹא קִבָּה אֵל וּמָה אֶזְעַם לֹא זָעַם
 ה'. בֹּא רֵאֵה, כְּמוֹ שֵׁישׁ לְמַעְלָה
 יֵשׁ לְמַטָּה. לְמַעְלָה יֵשׁ יְמִין וְיֵשׁ
 שְׂמָאל - לְמַטָּה יִשְׂרָאֵל
 וְהָעַמִּים. יִשְׂרָאֵל אֲחֻזִּים לְיְמִין
 בְּקִדְשֵׁי הַמִּלְחָה הַקְּדוֹשׁ. הָעַמִּים
 עֹבְדֵי כֹכָבִים וּמִזְלוֹת לְשִׂמְאֵל,
 לְצַד רוּחַ הַטְּמֵאָה. וְכֻלָּם לְמַטָּה
 מִכָּל דְּרָגוֹת הַשְּׂמָאל. וְכֻלָּם
 הַדְּרָגוֹת אֲחֻזוֹת זוּ בְּזוּ עַד
 שְׁתֵּלוּיּוֹת מֵהָרֵאשׁ. וְכֻמוֹ
 שְׁהָרֵאשׁ נוֹסֵעַ, בְּאוֹתוֹ הַגִּזּוֹן
 נוֹסֵעַ הַזָּנָב, שֶׁהוּא תַחְתּוֹן. מָה
 הַטְּעָם? מִשּׁוֹם שֶׁאֲחֻזוֹ בּוֹ.
 וּמִשּׁוֹם זֶה הָעַמִּים עֹבְדֵי
 כֹּכָבִים וּמִזְלוֹת, בְּאוֹתוֹ צַד הַטְּמֵאָה שֶׁלָּהֶם כֶּף מְנַהֲגִים.

פֶּתַח וְאָמַר, (במדבר כג) **מָה אָקֹב** לֹא קִבָּה אֵל וּמָה
 אֶזְעַם לֹא זָעַם יי. תָּא חֲזִי, כְּגֹוֹנָא דְאִית
 לְעֵילָא, אִית לְתַתָּא. לְעֵילָא אִית יְמִינָא וְאִית
 שְׂמָאלָא. לְתַתָּא יִשְׂרָאֵל וְעַמּוּן. יִשְׂרָאֵל אֲתַאֲחֲדוּן
 לְיְמִינָא, בְּקִדּוּשָׁא דְמִלְכָא קִדְיִשָׁא. עַמּוּן עֹבְדֵי
 כֹּכָבִים וּמִזְלוֹת לְשִׂמְאֵלָא, לְסִטְרָא דְרוּחַ מְסִאֲבָא.
 וְכֻלָּהוּ לְתַתָּא מְכֻלָּהוּ דְרַגְיָן דְשִׂמְאֵלָא. וְכֻלָּהוּ דְרַגְיָן
 אֲחִידוּן דָּא בְרָא, (ד' ק"ט ע"ב) עַד דְתַלְיִין מִן רִישָׁא.
 וְכְגֹוֹנָא דְרִישָׁא נְטִיל, בְּהֵהוּא גֹוֹנָא נְטִיל זָנְבָא,
 דְאִיהִי תַתָּאָה. מָאי טַעְמָא. בְּגִין דְאֲחִיד בֵּיה. וּבְגִין
 כֶּף, עַמּוּן עֹבְדֵי כֹכָבִים וּמִזְלוֹת, בְּהֵהוּא סִטְרָ
 מְסִאֲבָא דְלַהוֹן, הָכִי אֲתַדְבְּרוּ.

כֹּכָבִים וּמִזְלוֹת, בְּאוֹתוֹ צַד הַטְּמֵאָה שֶׁלָּהֶם כֶּף מְנַהֲגִים.

ספר אור הזהר (עמוד 278)

יב) על ידו יכולים לראות נעם השם

בתיב "מבשר" אחזה אלוה", ראשי תבות מתורת רבי שמעון בן יוחאי. (בית אהרן, ל"ג בעמר)

יג) לשונו מזכר הנשמה

מי שלא זכה להבין הזהר, אף על פי כן ילמד, כי הלשון של הזהר מזכר הנשמה.

(אור צדיקים להרב מאיר פאפריש, סימן א' סעיף קטן ט"ז)

יד) סגולה להנצל מחכמות חיצוניות

כל ספר הזהר מיוסד על מוסרים גדולים עד אין שעור, ובפרט להיות מרכבה ליחוד קודשא בריך הוא ושכינתו, ומעיר עיני ישנים מתרדמתם, ומסיר לב האבן, אם אבן הוא נמות, וגם הוא סגולה להנצל ממים הזידונים, מים המרים המאזרים, חכמת החיצוניות, וכל הטועם ממנו יטעם בעצמו אשר אין חכמה בעולם בחכמת עמקו, סתרי טעמי תורה, וכל החכמות מבלעדה לאפס ותהו נחשבו.

(מורינו הרב רבי צבי אלימלך מדינוב זכר צדיק לברכה בספרו סוד מרע ועשה טוב)

טו) סגולה לטהר הנשמה

על דרך דאיתא שלשון הזהר הקדוש הוא מסגל לנשמה אף שאינו מבין כלל מה שאמר, במשל הנכנס לחנות של בשם, אף על פי שלא לקח כלום, מכל מקום ריח טוב קלט עמו.

(דגל מחנה אפרים בלקוטים, דבור המתחיל ישקני)

ילמד בספרי קבלה, ואף אם אינו מבין בהם יאמר דברי הזהר ותקונים, כי הם מסגלים לטהר הנשמה.

(סדור האר"י זכרוננו לברכה "קול יעקב" לרבי יעקב קאפיל זכרוננו לברכה, בסדר פגנת הלמוד)

מקור המאמר בזהר פרשת במדבר דף קכ ע"ב
במיצות מעשיות ובדבורי התפלה נתקים העולמות

רְבִי שְׁמַעוֹן פֶּתַח (תהלים כה) **לְדוֹד אֵלֶיךָ יי נִפְשֵׁי אִשָּׁא**
אֱלֹהֵי בְךָ בַטַּחְתִּי וְגו', מָאִי קָא חָמָא דְדוֹד
לְסִדְרָא הָאִי שְׁבַחָא הָכִי. וְכִלְהוּ שְׁבַחֵי דְאֵינּוֹן
בְּאַלְפָּא בֵּיתָא כְּלָהוּ שְׁלַמִּין, וְהָאִי חֲסָרָא דְלֹא אִית
בֵּיהּ ו'. וְאַמָּאִי סְדוּרָא דָּא לְמִנְפַּל עַל אַנְפִּין.

רְבִי שְׁמַעוֹן פֶּתַח, (תהלים כה) **לְדוֹד**
אֵלֶיךָ ה' נִפְשֵׁי אִשָּׁא אֱלֹהֵי בְךָ
בַטַּחְתִּי וְגו'. מָה רָאָה דוֹד לְסִדְרָא
שְׁבַח זֶה כִּכָּה? וְכֹל הַשְּׁבַחִים
שֶׁהֵם בְּא"ב, כָּלֵם שְׁלַמִּים, וְזֶה
חֲסָר, שְׂאִין בּוּ ו' וְלָמָּה סְדוּר
זֶה לְפַל עַל אַפִּים?

אַלָּא (תא חזי) **רָזָא עֲלָאָה הוּא, גְּנִיז בֵּין חֲבַרְיָא.**
בְּשַׁעְתָּא דְלִילִיאָא עָאֵל, (וְשִׁלְטָא) אִילָנָא
תַּתָּאָה דְתַלְיָאָא בֵּיהּ מוֹתָא פְּרִישׁ עֲנַפּוּי וּמְכַסְיָא
לְכַלָּא. וְעַל דָּא אֶתְחַשְׁדָּ. וְכֹל בְּנֵי עֲלָמָא טַעֲמִין
טַעֲמָא דְמוֹתָא, וְאַקְדִּים בַּר גֶּשׁ וְיִהִיב לִיהּ
פְּקוּדוֹנָא דְנַפְשִׁיהּ, וְאַפְקֵדִיהּ בִּידִיהּ בְּפְקוּדוֹנָא.
וּבְגִין דְנַטִּיל לֹון בְּפְקוּדוֹנָא, תָּב פְּקוּדוֹנָא לְמַאֲרִיהּ
בְּשַׁעְתָּא דְאֶתִי צְפָרָא. כִּד אֶתִי צְפָרָא וְתָב
לְגַבִּיהּ פְּקוּדוֹנִיהּ, בְּעֵי לְבָרְכָא לִיהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִידָא
הוּא, דְאִיהוּ מְהִימְנָא עֲלָאָה.

אַלָּא סוּד עֲלִיּוֹן הוּא גְּנִיז בֵּין
הַחֲבַרִּים. בְּשַׁעָה שְׁנַכְנַס הַלִּילָה,
(וְשׁוּלָט) הָעֵץ הַתַּחְתּוֹן שֶׁהַמּוֹת
תְּלוּי בּוּ, פּוֹרֵשׁ עֲנַפּוּי וּמְכַסֶּה
הַכֹּל. וְעַל כֵּן מַחֲשִׁיד, וְכֹל בְּנֵי
הָעוֹלָם טוֹעֲמִים טַעַם הַמּוֹת,
וּמְקַדִּים אָדָם וְנוֹתֵן פְּקוּדוֹן נִפְשׁוֹ,
וּמְפַקֵּד בִּידוֹ בְּפְקוּדוֹן. וּמִשׁוּם
שְׁלוֹקַח אוֹתָם בְּפְקוּדוֹן, חוֹזֵר
הַפְּקוּדוֹן לְכַעֲלוֹ בְּשַׁעָה שְׁמַגִּיעַ
הַבְּקָר. כְּשֶׁמַּגִּיעַ הַבְּקָר וְחוֹזֵר
אֵלָיו פְּקוּדוֹנוֹ, צָרִיד לְבָרֵךְ אֶת
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא
הַנְּאֻמָּן הָעֲלִיּוֹן.

לְבַתָּר דְקָם, עָאֵל לְבִי כְּנִישְׁתָּא, מְעַטֵּר בְּטוֹטְפִי.
אַתְכַּסִּי בְכִיסוּי דְצִיצִית. עָאֵל וּמְדַכִּי גְרַמִּיהּ
בְּקוּרְבָנִין בְּקַדְמוּתָא. לְבַתָּר קַבִּיל עָלֶיהּ עוֹל מַלְכוּתָא
אַחַר כֵּן מְקַבֵּל עָלָיו עַל מַלְכוּת בְּסוּדוֹר שֶׁל שְׁבַחֵי דוֹד, שֶׁהֵם סְדוּר שֶׁל עַל מַלְכוּת. וּבְסוּדוֹר שְׁבַח זֶה

אַחֲרֵי שְׁקָם, נִכְנַס לְבֵית
הַכְּנֶסֶת, מִתְעַטֵּר בַּתְּפִלִּין,
מִתְכַּסֶּה בְּכִסּוּי צִיצִית, נִכְנַס
וּמִטְהַר עֲצָמוֹ בְּקַרְבָּנוֹת בַּתְּחִלָּה,
אַחַר כֵּן מְקַבֵּל עָלָיו עַל מַלְכוּת בְּסוּדוֹר שֶׁל שְׁבַחֵי דוֹד, שֶׁהֵם סְדוּר שֶׁל עַל מַלְכוּת. וּבְסוּדוֹר שְׁבַח זֶה

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

מִשְׁרָה עָלְיוֹ אוֹתוֹ עַל. אַחַר כֵּן
סְדוֹר תְּפִלַּת מִיִּשְׁב, וּתְפִלַּה
מַעֲמֵד, לְקִשְׁרָם כְּאַחַד.

בֹּא רֵאֵה סוֹד הַדְּבָר, אִף עַל גַּב
שֶׁתְּפִלַּה תְּלוּיָה בְּמַלְל וְדְבוּר
הַפָּה - הַכֹּל תְּלוּיָה בְּעַקֵּר הַמַּעֲשֵׂה
בַתְּחִלָּה, אַחַר כֵּן בְּדְבוּר וּבְמַלְל
הַפָּה. אֵיזָה מַעֲשֵׂה? אֵלֵא אוֹתוֹ
מַעֲשֵׂה שְׁעוֹשֵׂה הָאָדָם בַּתְּחִלָּה
כְּמוֹ תְּפִלָּה זוֹ. וְלֹא יִתְפַּלֵּל אָדָם
תְּפִלָּה, עַד שִׁירָאָה מַעֲשֵׂה
בַּתְּחִלָּה כְּמוֹ הַתְּפִלָּה.

מַעֲשֵׂה רֵאשׁוֹן (בְּרֵאשׁוֹנָה מַעֲשֵׂה)
בְּשַׁעֲה שְׂאָדָם קָם - צָרִיךְ לְטַהַר
עַצְמוֹ בַּתְּחִלָּה, וְאַחַר כֵּן יִקְבַּל
עָלָיו עַל זֶה, יִפְרֹשׁ עַל רֵאשׁוֹ
פְּרִיסַת מִצְוָה. אַחַר כֵּן יִקְשֹׁר
קִשְׁרֵי הַיְחוּד, שֶׁהֵם תְּפִלִּין, (מַהוּ
תְּפִלִּין?) תְּפִלָּה שֶׁל רֵאשׁ וְשֶׁל יָד,
וְלִתְקִנָּם בְּקִשְׁרֵי אֶחָד בְּשִׁמְאֵל
וְעַל הַלֵּב, כְּפִי שְׂבָאֲרָנוּ (שִׁיר
הַשִּׁירִים ב) שְׂמָאֵלוֹ תַחַת לְרֵאשִׁי
וְגו'. וְכַתּוּב (שֵׁם ח) שִׁימְנֵי כַחוֹתֶם
עַל לִבְךָ כַחוֹתֶם עַל זְרוּעֶךָ. וְהָרִי
בְּאֲרָנוּ. וְזֶהוּ הַמַּעֲשֵׂה שֶׁבַּתְּחִלָּה.

אַחַר כֵּן, בְּשַׁעֲה שְׂאָדָם נִכְנָס
לְבֵית הַכְּנֶסֶת, יִטַּהַר עַצְמוֹ
בַּתְּחִלָּה בְּקִרְבָּנוֹת, בְּדְבוּר הַפָּה.
אַחַר כֵּן יִקְבַּל עָלָיו עַל מַלְכוּת
זֶה, לְפָרֹשׁ עַל רֵאשׁוֹ (פְּרִישַׁת מִצְוָה)
בְּשִׁבְחֵי דוֹד הַמֶּלֶךְ, כְּמוֹ הַמַּעֲשֵׂה

בְּסְדוֹרָא דְשִׁבְחֵי דְדוֹד, דְּאֵינּוֹן סְדוֹרָא דְעוֹל
מַלְכוּתָא. וּבְסְדוֹרָא דְשִׁבְחָא דָא, אֲשֶׁרָא עָלֶיהָ הֵהוּא
עוֹל. לְבַתֵּר סְדוֹרָא דְצִלוֹתָא דְמִיִּשְׁב, וְצִלוֹתָא
דְמַעֲמֵד, לְקִשְׁרָא לֹן בְּחָדָא.

תָּא חֲזִי רִזָּא דְמֶלֶךְ אִף עַל גַּב דְצִלוֹתָא תְּלוּיָא
בְּמַלּוּלָא וְדְבוּרָא דְפּוּמָא, כִּלָּא תְּלוּיָא
בְּעַקֵּרָא דְעוּבְדָא בְּקַדְמִיתָא, וְלְבַתֵּר בְּדְבוּרָא
וּבְמַלּוּלָא דְפּוּמָא. מָאן עוּבְדָא, אֵלֵא הֵהוּא עוּבְדָא
דְעֵבִיד בַּר נָשׁ בְּקַדְמִיתָא, כְּגוּוּנָא דְצִלוֹתָא הוּא,
וְלֹא יַצִּיל בַּר נָשׁ צִלוֹתָא, עַד דִּיתְחִזִּי עוּבְדָא
בְּקַדְמִיתָא כְּגוּוּנָא דְצִלוֹתָא.

עוּבְדָא דְקַדְמִיתָא (ס"א בְּקַדְמִיתָא עוּבְדָא) בְּשַׁעֲתָא דְכַר
נָשׁ קָאִים, פָּעִי לְדַפְּאָה גְרַמִּיָּה בְּקַדְמִיתָא.
וְלְבַתֵּר יִקְבַּל עָלֶיהָ הַאי עוֹל, לְפָרֹשׁא עַל רֵישִׁיָּה
פְּרִישׁוֹ דְמִצְוָה. לְבַתֵּר יִתְקַשֵּׁר קִשְׁרוֹא דִּיחַוְדָא דְאֵינּוֹן
תְּפִלִּין, (מַהוּ תְּפִלִּין) תְּפִלָּה שֶׁל רֵאשׁ, וְשֶׁל יָד. וְלֹא תִקְנָא
לֹן בְּקִשְׁרוֹא חָדָא בְּשִׁמְאֵלָא, וְעַל לְבָא, כְּמָה
דְּאוּקִימָנָא (שִׁיר הַשִּׁירִים ב) שְׂמָאֵלוֹ תַחַת לְרֵאשִׁי וְגו'. וְכַתִּיב
(שִׁיר הַשִּׁירִים ח) שִׁימְנֵי כַחוֹתֶם עַל לִבְךָ כַחוֹתֶם עַל זְרוּעֶךָ.
וְהָא אוּקִימָנָא. וְדָא הוּא עוּבְדָא בְּקַדְמִיתָא.

לְבַתֵּר בְּשַׁעֲתָא דְכַר נָשׁ עָאֵל לְבִי כְּנִישְׁתָּא, יְדִבִּי
גְרַמִּיָּה בְּקַדְמִיתָא, בְּקִרְבָּנִין, בְּמַלּוּלָא דְפּוּמָא.
לְבַתֵּר יִקְבַּל עָלֶיהָ הַאי עוֹל מַלְכוּת, לְפָרֹשׁא עַל
רֵישִׁיָּה (פְּרִישׁוֹ דְמִצְוָה) בְּשִׁבְחֵי דְדוֹד מַלְכָא. כְּגוּוּנָא

שפורס על ראשו פרישת מצוה. אחר כך תפלת מיישב כנגד תפלין של יד, ואחר כך תפלת מעמד שהיא כנגד תפלין של ראש. וזה כמו זה. מעשה כמו דבור. ודאי במעשה ודבור תלויה התפלה.

דְּעוֹבְדָא דְּפָרִישׁ עַל רִישֵׁיהּ פְּרִישׁוֹ דְּמִצְוָה. וְלִבְתָּר צְלוֹתָא דְּמִיּוֹשֵׁב, לְקַבֵּל תְּפִלָּה שְׁל יַד. לְבְתָר צְלוֹתָא דְּמַעֲמָד, דִּהִיא לְקַבֵּל תְּפִלָּה דְּרִישָׁא. וְדָא כְּגוֹנָא דְּדָא. עוֹבְדָא כְּגוֹנָא דְּדַבּוּרָא. וְדָא בְּעוֹבְדָא וּמְלוּלָא תְּלִיָא צְלוֹתָא.

ואם פוגם את המעשה, הדבור לא מוצא מקום ששורה בו, וזו לא תפלה, ונפגם האיש ההוא למעלה ולמטה, (ולא עוד, אלא) שצריך להראות מעשה ולמלך דבור עליו, וזוהי תפלה שלמה. אוי לאיש שפוגם בתפלתו, עבודת רבונו, עליו כתוב (ישעיה א) כי תבאו לראות פני וגו'. גם כי תרבו תפלה אינני שמע.

וְאִי פָּגִים עוֹבְדָא, מְלוּלָא לָא אֲשַׁכַּח אֲתָר דְּשִׁרְיָא בֵּיהּ, וְלָאוּ אִיהוּ צְלוֹתָא, וְאֲתִפְגִּים הֵהוּא בַר נָשׁ לְעֵילָא וְתַתָּא. (ולא עוד אלא) דְּבַעֲיָנָן לְאַחֲזָא עוֹבְדָא, וְלִמְלָלָא מְלוּלָא עֲלֵיהּ, וְדָא הוּא צְלוֹתָא שְׁלִים. וְוִי לִיהּ לְבַר נָשׁ דְּפָגִים צְלוֹתִיהּ, פּוֹלְחָנָא דְּמֵאֲרִיָּהּ. עֲלֵיהּ כְּתוּב, (ישעיה א) כִּי תִבֹּאוּ לְרְאוֹת פְּנֵי וְגו'. גַּם כִּי תִרְבוּ תְּפִלָּה אִינְנִי שׁוֹמֵעַ, דִּהָא בְּעוֹבְדָא וּבְמְלוּלָא תְּלִיָא מְלַתָּא. שְׁהֲרִי בְּמַעֲשֵׂה וְדַבְּרִי הַדְּבָר תְּלוּי.

ספר אור הזהר (עמוד 279)

אמר הבעל שם טוב זכרונו לברכה: בג' דברים הכלל הפך ממה שאמרו אחד המרבה ואחד כו' ובלבד שיבנו, אלא אחד המבון כו' ובלבד שירבה, אמירת הזהר מסגל לנשמה, שקידת מקואות מטהר הגוף, נתינת צדקה, אמרו רבותינו זכרונם לברכה: הנותן סלע לצדקה בשביל שיחיה בני הרי זה צדיק גמור, דעל כל פנים מחי' את העני. (נתיב רש"י בשם "מורי", הלא הוא הרב הצדיק רבי הלל מפאריזש) יעסק בספר הזהר אף על גב דלא ידע ולא מבין מאי קאמר, מפל מקום הלשון של הזהר מסגל לשכינתא ולנשמתא לקרא בו יותר מפל עסק התורה. (תקון ליל הושענא רבא, ספרי יראים) וכמו ששמענו בפרוש מפי אדמו"ר הזקן (בעל התניא) בליאזני, שיש בחינת טמטום המה וכו', ולזה מועיל קריאת דברי הזהר הקדוש אף דלא ידע מאי קאמר. (תנה אריאל, להר"א מהומיל, שמות עמוד ס"ד)

טז) אף מי שלא יבין הזהר ילמד בכל יום
אף מי שלא יבין הזהר ילמד בכל יום דבר מה, כי הלשון הוא מסגל לנשמה.

(הנהגות צדיקים - הנהגות ודרך האדם מרבי שלמה ברוך מבודפסט)

יז) להנצל ממחשבות זרות בעת התפלה
שמעתי ממהר"ם הלוי יפה שאמר בשם אדמו"ר הזקן (בעל התניא) נשמתו בגנזי מרומים: סגלה למחשבות זרות בעת התפלה הוא ג' דרכים וכו', וכן ספר הזהר הלשון מסגל לנשמה אף על פי דלא ידע מאי קאמר, ולכן פיון שג' דברים אלו אינם צריכים בונה, לכן מועילים לטהר המחשבה ממחשבות זרות. (ספר מנגל עו, מאמרי דברי אלקים חיים מאדמו"ר תב"ד, עמוד תכ"ו)

ש"ש עשרה דברים הם להסיר כל המונעים בתפלה וכו', והג' הוא עסק ולמוד דברי מוסר הנמצאים בזהר מלשון הארה, שמאיר במקום החשך שהוא חקמת אמת. (לקוטי תורה פרשת תבוא)

מקור המאמר בזהר פרשת במדבר דף קכ ע"ב - פכא ע"א
סוד נפילת אפים כראוי וסגולתו

בֹּא רְאֵה, פִּיּוֹן שְׂאֲדָם עוֹשֶׂה
תְּפִלוֹת כְּךָ, בְּמַעֲשֵׂה וּבְדַבּוֹר,
וְקוֹשֶׁר קֶשֶׁר הַיְחוּד, נִמְצָא שְׁעַל
יָדוֹ מִתְּבָרְכִים עֲלִיוֹנִים
וְתַחְתּוֹנִים. וְאִזְ צָרִיךְ הָאָדָם
לְהִרְאוֹת עֲצֻמוֹ, אַחֲרֵי שְׁסִים
תְּפִלַּת עֲמִידָה, כְּאֵלּוֹ נִפְטָר מִן
הָעוֹלָם, שְׁהָרִי נִפְרָד מֵעֵץ הַחַיִּים
וְכַנֶּס רַגְלָיו לְאוֹתוֹ עֵץ הַמּוֹת,
שֶׁהַחֲזִיר לוֹ פִּקְדוֹנוֹ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
(בראשית מט) וַיֵּאֱסֹף רַגְלָיו אֶל
הַמָּטָה, שְׁהָרִי הוֹדָה עַל חַטָּאוֹ
וְהִתְפַּלֵּל עֲלֵיהֶם.

עֲכָשׁוּ צָרִיךְ לְהִתְכַּנֵּס לְאוֹתוֹ
עֵץ הַמּוֹת, וְלִנְפֹל וְלוֹמַר אֵלָיו,
אֵלֶיךָ ה' נִפְשִׁי אֲשָׂא.
בְּהִתְחַלְּהָ נִתְּתִי לָךְ בְּפִקְדוֹן.
כָּעֵת שֶׁקְשַׁרְתִּי אֶת הַיְחוּד
וְעֲשִׂיתִי מַעֲשֵׂה וּדְבּוֹר כְּרָאוֹי
וְהוֹדִיתִי עַל חַטָּאִי, הָרִי נִפְשִׁי
מִסְרִתִּי לָךְ בּוֹדָאִי.

וַיִּרְאֵה אָדָם עֲצֻמוֹ כְּאֵלּוֹ נִפְטָר
מִהָעוֹלָם, שֶׁנִּפְשׁוֹ מָסַר לְמָקוֹם
הַמּוֹת הַזֶּה, מִשּׁוֹם כִּךְ אֵין בּוֹ
וְאִ"ו, שְׁוֹאִ"ו עֵץ הַחַיִּים הוּא,
וְזֶה עֵץ הַמּוֹת הוּא. וְזֶה בָּא

תָּא חַוִּי, פִּיּוֹן דְּבַר נֶשׁ עֶבֶד צְלוֹתָא כְּגוֹוְנָא דָא,
בְּעוֹבְדָא וּבְמַלּוּלָא, וְקִשְׁיִר קִשּׁוּרָא דִּי־יְחוּדָא,
אֲשֶׁתִּכַּח דְּעַל יְדֵיהּ מִתְּבָרְכָן עֲלָאִין וְתַתָּאִין. כִּדִּין
בְּעֵי לִיָּה לְבַר נֶשׁ לְאַחֲזָאָה גְרַמְיָה, בְּתַר דְּסַיִים
צְלוֹתָא דְּעֲמִידָה, כְּאֵלּוֹ אֲתַפְטָר מִן עֲלָמָא, דְּהָא
אֲתַפְרֵשׁ מִן אֵילָנָא דְּחַיִּי, וְכַנֶּיֶשׁ רַגְלָיו לְגַבֵּי הַהוּא
אֵילָנָא דְּמוֹתָא, דְּאַהֲדַר לִיָּה פִּקְדוֹנִיָּה. כְּמָה דְּאַתְּ
אָמַר (בראשית מט) וַיֵּאֱסֹף רַגְלָיו אֶל הַמָּטָה. דְּהָא אוּדִי
חַטָּאוֹי, וְצִלֵּי עֲלִיָּהוּ.

הַשְּׁתָא בְּעֵי לְאַתְּכַנְשָׂא לְגַבֵּי הַהוּא אֵילָנָא
דְּמוֹתָא, וְלִמְנַפֵּל, וְלִימָא לְגַבֵּיָהּ אֵלֶיךָ יי
נִפְשִׁי אֲשָׂא. בְּקַדְמִיתָא, (דף קכ"א ע"א) יְהִיבְנָא לָךְ
בְּפִקְדוֹנָא, הַשְּׁתָא דְּקִשְׁיִרָנָא יִיחוּדָא, וְעֲבִידְנָא
עוֹבְדָא וּמַלּוּלָא כְּדָקָא יְאוֹת, וְאוּדִינָא עַל חַטָּאִי,
הָא נִפְשִׁי מְסִירָנָא לָךְ וְדֵאִי.

וַיַּחֲזִי בַר נֶשׁ גְרַמְיָה כְּאֵלּוֹ פְטוּר מִן עֲלָמָא, דְּנִפְשִׁיָּהּ
מְסִיר לְהָאִי אַתְרֵהּ דְּמוֹתָא, בְּגִין כִּךְ לֹא אִית
בֵּיהּ וְאִ"ו, דְּוֹאִ"ו אֵילָנָא דְּחַיִּי הוּא, וְהָאִי אֵילָנָא
דְּמוֹתָא הוּא. וְהָא קָא מִשְׁמַע לָן, דְּרָזָא דְּמַלְהָ, (מ"א)

לְהַשְׁמִיעֵנוּ, שְׁסוּד הַדָּבָר (מה בא
 לְהַשְׁמִיעֵנוּ סוּד הַדָּבָר) - שֵׁישׁ חֲטָאִים
 שֶׁלֹּא מִתְּכַפְּרִים עַד שֶׁנִּפְטָר
 הָאָדָם מִהָעוֹלָם, זֶהוּ שְׁכַתוּב
 (ישעיה כב) אִם יִכְפֹּר הָעוֹן הַזֶּה
 לָכֶם עַד תִּמָּתוּן. וְזֶה נָתַן עֲצָמוֹ
 וְדָאֵי לְמוֹת וּמָסַר נַפְשׁוֹ לְמָקוֹם
 זֶה, לֹא בִּפְקֻדוֹן כְּמוֹ בְּלִילָה,
 אֲלֵא כְּמִי שֶׁנִּפְטָר מִהָעוֹלָם וְדָאֵי.

וְתִקְוֶן זֶה צָרִיךְ בְּכֹונַת הַלֵּב,
 וְאִז הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְרַחֵם
 עָלָיו וּמְכַפֵּר לוֹ עַל חֲטָאָיו.
 אֲשֶׁרִי הָאִישׁ שִׁיּוּדַע לְפִתּוֹתוֹ
 וְלַעֲבַד לְרַבּוֹנוֹ בְּרָצוֹן וּבְכֹונַת
 הַלֵּב. אוֹי לְמִי שֶׁבָּא לְפִתּוֹת
 לְרַבּוֹנוֹ בְּלֵב רְחוּק, וְלֹא בְּרָצוֹן,
 כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים עח) וַיִּפְתּוּהוּ
 בְּפִיהֶם וּבִלְשׁוֹנָם יִכְזְבוּ לוֹ וּלְבָבָם
 לֹא נָכוֹן עִמּוֹ. הוּא אוֹמֵר (שם כה)
 אֵלֶיךָ ה' נִפְשֵׁי אֲשָׁא, וְלֹא כָּל
 דְּבָרָיו, אֲלֵא בְּלֵב רְחוּק, זֶה
 גּוֹרֵם עָלָיו לְהִסְתַּלֵּק מִהָעוֹלָם
 טָרָם שֶׁלֹּא הִגִּיעוּ יָמָיו, בְּזִמְן
 שֶׁאֵילָן זֶה מִתְּעוֹרֵר בְּעוֹלָם
 לַעֲשׂוֹת דִּין.

וְלִכֵּן צָרִיךְ אָדָם לְהִדְבִּיק נַפְשׁוֹ
 וּרְצוֹנוֹ בְּרַבּוֹנוֹ, וְלֹא יָבֵא אֵלָיו
 בְּרָצוֹן כּוֹזֵב, מְשׁוּם שְׁכַתוּב (שם
 קא) דָּבַר שְׁקָרִים לֹא יִכּוֹן לְנַגֵּד
 עֵינָי. מַה זֶה לֹא יִכּוֹן? בְּשַׁעֲזָה
 שֶׁהוּא מִתְּקִין עֲצָמוֹ לְזֶה וּלְבוֹ
 רְחֵק מִן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, קוֹל

קָא מְשַׁמַּע לָן רְזָא דְמַלְאָה) דְּאִית חוֹבִין דְּלֹא מִתְּכַפְּרִין, עַד
 דְּאִתְּפַטֵּר בַּר נָשׁ מִעֲלָמָא, הָדָא הוּא דְכָתִיב, (ישעיה כב)
 אִם יִכּוֹפֵר הָעוֹן הַזֶּה לָכֶם עַד תִּמָּוֶתוֹן, וְהֵאֵי יְהִיב
 גְּרַמִּיָּה וְדָאֵי לְמוֹתָא, וּמָסִיר נַפְשִׁיהָ לְהֵאֵי אַתָּר. לֹא
 בִּפְקֻדוֹנָא כְּמָה בְּלִילָיָא, אֲלֵא כְּמָאן דְּאִתְּפַטֵּר מִן
 עֲלָמָא וְדָאֵי.

וְתִקְוֶנָא דָּא בְּעֵי בְּכוֹונָא דְלֵבָא וּכְדִין קְדָשָׁא בְּרִיד
 הוּא מְרַחֵם עָלָיו, וּמְכַפֵּר לֵיהּ לְחוֹבִיָּה.
 זַכָּאָה הוּא בַר נָשׁ דִּידַע לְמַפְתִּי לֵיהּ, וְלִמְפַלַּח
 לְמַאֲרִיָּה, בְּרַעוּתָא וּבְכוֹונָא דְלֵבָא. וְוִי לֵיהּ לְמָאן
 דְּאִתִּי לְמַפְתִּי לְמַאֲרִיָּה, בְּלֵבָא רְחִיקָא, וְלֹא
 בְּרַעוּתָא. כְּמָה דְּאִתְּ אָמַר (תהלים עח) וַיִּפְתּוּהוּ בְּפִיהֶם
 וּבִלְשׁוֹנָם יִכְזְבוּ לוֹ וּלְבָבָם לֹא נָכוֹן עִמּוֹ. הוּא
 אוֹמֵר (תהלים כה) אֵלֶיךָ יי נִפְשֵׁי אֲשָׁא, וְלֹא כָּל מְלוֹי
 אֲלֵא בְּלֵבָא רְחִיקָא, הָא גְּרַם עָלֵיהּ לְאַסְתַּלְקָא
 מִעֲלָמָא, עַד לֹא מָטוּן יוֹמוֹי, בְּזִמְנָא דְהָא אֵילָנָא
 אִתְּעַר בְּעֲלָמָא לְמַעַבְדֵּי דִינָא.

וְעַל דָּא בְּעֵי בַר נָשׁ לְאַדְבָּקָא נַפְשִׁיהָ וְרַעוּתִיהָ
 בְּמַאֲרִיָּה, וְלֹא יִתִּי לְגִבִּיָּה בְּרַעוּתָא כְּדִיבָא,
 בְּגִין דְכָתִיב, (תהלים קא) דוֹבֵר שְׁקָרִים לֹא יִכּוֹן לְנַגֵּד
 עֵינָי. מָאֵי לֹא יִכּוֹן. אֲלֵא בְּשַׁעֲזָתָא דְהוּא אִתְּקִין
 גְּרַמִּיָּה לְהֵאֵי, וּלְבִיָּה רְחִיקָא מְקוּדָשָׁא בְּרִיד הוּא,

יֹוצֵא וְאָמַר: לֹא יִכּוֹן לִנְגַד עֵינַי.
(למָה) זֶה צָרִיף לְתַקּוֹן אֶת עֲצֻמוֹ,
לֹא יִכּוֹן, אֵינּוּ רוֹצֵה שְׁיִתְתַּקֵּן.
כָּל שָׁכֵן אִם הוּא בָּא לְיַחַד שֵׁם
הַקְּדוֹשׁ וְלֹא מִיַּחַדוֹ כְּרֹאֵי.

אֲשֶׁרִי חֶלְקֵם שֶׁל הַצְּדִיקִים
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא,
עֲלֵיהֶם כָּתוּב (ישעיה סו) וּבָאוּ וְרָאוּ
אֶת כְּבוֹדֵי וְגו'. וְכָתוּב (תהלים קמ)
אֶךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ וְגו'. בָּא
רַבִּי אֶלְעָזָר וְנִשְׁקָ יָדוֹ וְאָמַר,
אֲלֵמְלָא לֹא בָּאתִי לְעוֹלָם רַק
לְשִׁמְעַ דְּבָרִים אֵלּוּ - דִּי לִי. אָמַר
רַבִּי יְהוּדָה, אֲשֶׁרִי חֶלְקִי וְאֲשֶׁרִי
חֶלְקִי יִשְׂרָאֵל, שְׁנֵדְבָקִים
בְּקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁפָתוֹב
(דברים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים וְגו'.
(ישעיה ס) וְעַמְּךָ כָּלֵם צְדִיקִים וְגו'.

בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.
יְמִלֵךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

קָלָא נָפִיק וְאָמַר, לֹא יִכּוֹן לִנְגַד עֵינַי. (אמאי) הֵאֵי
בְּעֵי לְאַתְקַנָּא גְרַמִּיה, לֹא יִכּוֹן, לֹא בְּעֵינָא דִּיתְתַּקּוֹן.
כָּל שָׁכֵן אִי אֵתִי לְיַחַדָּא שְׁמָא קְדִישָׁא, וְלֹא מִיַּחַד
לִיהַ בְּדָקָא יְאוּת.

זָכָאָה חוֹלְקִיהוֹן דְּצְדִיקַיָּא בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא
דְּאֵתִי, עָלִייהוּ כְּתִיב (ישעיה סו) וּבָאוּ וְרָאוּ אֶת
כְּבוֹדֵי וְגו'. וְכְתִיב, (תהלים קמ) אֶךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ
וְגו'. אָתָּא רַבִּי אֶלְעָזָר וְנִשְׁקָ יָדוֹ. אָמַר, אֲלֵמְלָא לֹא
אַתִּינָא לְעֵלְמָא אֶלָּא לְמִשְׁמַע מַלְיָן אֵלִין דִּי. אָמַר
רַבִּי יְהוּדָה, זָכָאָה חוֹלְקַנָּא, וּזְכָאָה חוֹלְקִיהוֹן
דִּישְׂרָאֵל, דְּאֵינּוֹן מִתְדַבְּקִין בְּקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא,
דְּכְתִיב, (דברים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים וְגו'. (ישעיה ס) וְעַמְּךָ כָּלֵם
צְדִיקִים וְגו'.

בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. יְמִלֵךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן
וְאָמֵן.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עמוד 280)

יח) הַרוֹצֵה לְהִתְדַבֵּק בְּקוֹנוֹ יִדְבֵק בַּזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ

שְׁמַעוֹנֵי אַחֵי וְרַעֲי, הַחֲבָרִים הַמְּשִׁתַּקְּקִים וּמְבַקְשֵׁי אֱמֶת אֱמֶת עֲבוֹדַת הַלֵּב, לְחִזּוֹת בְּנַעֲם הַשֵּׁם וּלְבַקֵּר
בְּהִיבְלוֹ, נַפְשֵׁי תִשְׁתַּחֲוֶה וְתִדְבֵק בְּסֵפֶר הַזֶּהָר, כַּאֲשֶׁר יְדוּעַ וּמְפָרְסֵם סְגֻלַּת סֵפֶר הַזֶּהָר וְכו'.

(סֵפֶר סוּר מְרַע וְעֵשָׂה טוֹב)

יט) מִי שְׂאֵינּוּ לּוֹמֵד זֹאת הַחֲכָמָה הוּא כְּמוֹ הַדֶּר בַּחוּץ לְאַרְץ וְרוֹמָה כְּמִי שְׂאֵינּוּ לוֹ אֱלֹקֵי
וְתִאֲמִין לִי אַחֵי, מִי שְׂאֵינּוּ לּוֹמֵד זֹאת הַחֲכָמָה הוּא כְּמוֹ הַדֶּר בַּחוּץ לְאַרְץ וְרוֹמָה כְּמִי שְׂאֵינּוּ לוֹ אֱלֹקֵי,
אַחַר שֶׁהִתְאַוּוֹת מִתְנַבְּרִים וְהִיצַר מִסִּית וּמִכְנִיִם בְּאֶדָם סְפָקוֹת בְּהֶאֱמוּנָה, אֲבָל הַמְּשִׁים נַפְשׁוֹ בְּכַפּוֹ
וְעוֹסֵק בְּחֲכָמָה וְכו' וּבִזְהָר לְהַבִּין, נִתְבַּשֵּׁר בְּלֵב כָּל חָכֵם לֵב הַשְּׁנֵת הַחֲכָמָה וְיִרְאֵת שְׁמִים הַרוֹמְמֵת צַח
וְצִלוֹל וְאֱמֶת, וְלֹא יִשְׁאָר לוֹ שׁוֹם סֵפֶק בְּדַרְכֵי הַשֵּׁם הַמְּפְלִיא פְּלֵאוֹת, וְיַעֲמֵד עַל עַקְרֵי עֲגִינֵי אֱלֹקוֹת
אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל, וְלֹא יִשְׁאָר לוֹ שׁוֹם סֵפֶק וּקוֹשִׁיא כָּלֵל.

(סֵפֶר סוּר מְרַע וְעֵשָׂה טוֹב)

מקור המאמר בזהר פרשת תרומה דף קנ ע"ב - קנא ע"א
מנוחת הרשעים בגיהנם בשבת

בַּשַּׁבָּתִי וּבִרְחִי וּבְזִמְנֵי וּבְחַגֵּי, בְּהֵיּוֹא אֶתְר גּוֹרָא
אֲשֶׁתְּכֶדָּה, וְלֹא אֶתְדַנּוּ, אֲבָל לָא גַפְקִי
מִתַּמָּן, כְּשֶׁאֵר חֲיִיבִין דְּאִית לְהוּ גַיִיחָא. כָּל אֵינּוֹן
דְּמַחְלָלֵי שַׁבָּתוֹת וּזְמַנֵּי, וְלֹא חֲיִישֵׁי לִיקְרָא
דְּמֵאֲרִיהוֹן כָּלֵל, בְּגִין לְמִטְר לֹזֵן, אֶלְא מְחַלְלֵי
בְּפִרְהֶסְיָא, כְּמָה דְּאֵינּוֹן לָא נְטָרֵי שַׁבָּתִי וּזְמַנֵּי בְּהֵא
עַלְמָא, הָכִי נָמִי לָא נְטָרִין לִיה בְּהֵהוּא עַלְמָא,
וְלִית לֹזֵן גַּיִיחָא.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, לָא תִימָא הָכִי, אֶלְא נְטָרֵי שַׁבָּתִי
וּזְמַנֵּי תַמָּן בְּגִיחָנָם בְּעַל כְּרַחֲיִיהוּ. אָמַר רַבִּי
יְהוּדָה, אֵלִין אֵינּוֹן עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת, דְּלֹא
אֶתְפָּקְדוּ, דְּלֹא נְטָרֵי שַׁבָּת בְּהֵא עַלְמָא, נְטָרֵי לִיה
תַּמָּן בְּעַל כְּרַחֲיִיהוּ.

בְּכָל מַעְלֵי שַׁבָּתָא כִּד יוֹמָא אֶתְקַדֵּשׁ, כְּרוּזִין ^(ד)
אֶזְלִין בְּכָל אֵינּוֹן מְדוּרִין דְּגִיחָנָם:
^{קנ"א ע"א} אֶזְלִין בְּכָל אֵינּוֹן מְדוּרִין דְּגִיחָנָם:
סְלִיקוּ דִּינָא דְּחֲיִיבֵיָא, דְּהֵא מְלָכָא קְדִישָׁא
אֶתֵּיָא, וְיוֹמָא אֶתְקַדֵּשׁ, וְאִיהוּ אֲגִין עַל כְּלָא.

אותם מדורי הגיהנם: הסתלקו דיני הרשעים, שהרי המלך
והוא מגן על הכל. ומיד מסתלקים הדינים ויש לרשעים

בַּשַּׁבָּתוֹת וּבְחַדְשֵׁים
וּבְזִמְנֵים וּבְחַגֵּים, בְּאוֹתוֹ
מְקוֹם הָאֵשׁ שׁוֹכֶכֶת וְלֹא
גְדוּנִים, אֲבָל לָא יוֹצְאִים
מִשָּׁם כְּשֶׁאֵר הָרְשָׁעִים שִׁישׁ
לָהֶם מְנוּחָה. כָּל אוֹתָם
שֶׁמְחַלְלִים שַׁבָּתוֹת וּזְמַנֵּים
וְלֹא חוֹשְׁשִׁים לְכַבוֹד רַבּוֹנָם
כָּלֵל כְּדִי לְשַׁמֵּר אוֹתָם, אֶלְא
מְחַלְלִים בְּפִרְהֶסְיָה - כְּמוֹ
שֶׁהֵם לֹא שָׁמְרוּ שַׁבָּתוֹת
וּזְמַנֵּים בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּי גַם
לֹא שׁוֹמְרִים אוֹתוֹ בְּעוֹלָם
הַבָּא, וְאֵין לָהֶם מְנוּחָה.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אֵל תֵּאמַר
כִּי, אֶלְא הֵם שׁוֹמְרִים
שַׁבָּתוֹת וּזְמַנֵּים שֶׁם בְּגִיחָנָם
בְּעַל כְּרָחֶם. אָמַר רַבִּי
יְהוּדָה, אֵלְהָ אוֹתָם עוֹבְדֵי
כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת שֶׁלֹּא הִצְטוּוּ,
שֶׁלֹּא שָׁמְרוּ שַׁבָּת בְּעוֹלָם
הַזֶּה, שׁוֹמְרִים אוֹתָהּ שֶׁם
בְּעַל כְּרָחֶם.

בְּכָל עָרֵב שַׁבָּת כְּשֶׁמְתַקְדֵּשׁ
הַיּוֹם, הַכְּרוּזִים הוֹלְכִים בְּכָל
הַקְּדוּשׁ בָּא, וְהַיּוֹם מִתְקַדֵּשׁ,

מְנוּחָה. (וְכָל אוֹתָם מְחַלְלֵי שַׁבָּתוֹת וּמוֹעֲדִים בְּפִרְהֶסְיָא, דִּינִים מְסַלְקִים מְעַלְיָהֶם) (וְאֶפְלוּ עוֹבְדֵי כוֹכָבִים וּמְזֻלוֹת שְׁלֹא נִצְטוּוּ לְשֹׁמֵר שַׁבָּתוֹת וּמוֹעֲדִים, שֶׁם שׁוֹמְרִים בְּעַל כְּרָחֵם) אָבֵל אֵשׁ הַגִּיהֶנֶם לֹא שׁוֹכֶכֶת מֵעַל אֵלֶּה שְׁלֹא שָׁמְרוּ שַׁבָּת לְעוֹלָמִים, וְכָל רְשָׁעֵי הַגִּיהֶנֶם שׁוֹאֲלִים עֲלֵיהֶם: מֵה שׁוֹנִים אֵלֶּה שְׁאִין לָהֶם מְנוּחָה מִכָּל הָרְשָׁעִים שֶׁל כָּאן?! וְאוֹתָם בְּעַלֵּי הַדִּין מְשִׁיבִים לָהֶם: אֵלֶּה הֵם הָרְשָׁעִים שֶׁכָּפְרוּ בְּקִדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְעָבְרוּ עַל

וּמִיַּד דִּינֵין אִסְתַּלְקוּ, וְחַיִּיבֵיָא אִית לֹון נְיִיחָא. (וְכָל אֵינוֹן מְחַלְלֵי שַׁבָּתוֹת וּזְמַנֵּי בְּפִרְהֶסְיָא דִּינֵין סְלָקִין מִנְיָהוּ) (נ"א וְאֶפְלוּ עוֹבְדֵי כוֹכָבִים וּמְזֻלוֹת דְּלֹא אִתְּפַקְדוּ לְמִיטְר שַׁבְתֵּי וּזְמַנֵּי תַפְן נְטְרִין בְּעַל כְּרָחֵם) אָבֵל נוֹרָא דִּגִּיהֶנֶם לֹא אִשְׁתַּכַּף, מְעַלְיָהוּ דְלֹא נְטְרֵי שַׁבָּת לְעֵלְמִין. וְכָל חַיִּיבֵי גִיהֶנֶם שְׁאֵלֵי עַלְיָהוּ, מָאי שְׁנָא אֵלִין דְּלִית לֹון נְיִיחָא, מִכָּל חַיִּיבֵין דְּהָבָא. אֵינוֹן מְאָרִיהוּן דְּדִינָא תִיִּיבִין לֹון, אֵלִין אֵינוֹן חַיִּיבִין דְּכַפְרוּ בֵיה בְּקוֹדֶשָׁא בְּרוּךְ הוּא, וְעָבְרוּ עַל אוֹרֵייתָא כְּלָא, בְּגִין דְּלֹא נְטְרוּ שַׁבָּת תַּפְן, בְּגִין כִּד לִית לָהוּ נְיִיחִין לְעֵלְמִין.

כָּל הַתּוֹרָה. מִשׁוּם שְׁלֹא שָׁמְרוּ שַׁבָּת שָׁם, לְכֵן אֵין לָהֶם מְנוּחָה לְעוֹלָמִים.

סְפָר אֹר הַזֶּהָר (עֵמֹד 281)

כ) סְפָר הַזֶּהָר הוּא הַמְּפַתַח וְהוּא הַסּוּגָר

וְתַכְלִית הַדְּבָרִים, כְּשֶׁתְּדַבֵּק נַפְשֵׁךָ בְּסִפְרֵי יְרָאִים, שֶׁתִּרְאֶה בְּכָל עַת חַיִּיבֵךָ לְבוֹרָא כָּל עֵלְמִין, וּבְפִרְט בְּסִפְרֵי הַזֶּהָר עֵיקָרָא דְכוּלָּא, וְהוּא יִלְהֵב לְבָבְךָ בְּשִׁלְהוּבָא דְאִשְׁא, סְפָר הַזֶּהָר הוּא הַמְּפַתַח וְהוּא הַסּוּגָר. (סְפָר סוּר מִרַע וְעֵשָׂה טוֹב)

כא) יִזְכָּה לְתַקֵּן נַפְשׁ רֹחַ נְשָׁמָה

הַזֶּה מְרַגְלָא בְּפוּמִיָּה דְרַבִּינוּ מִזִּידִיטְשׁוּב לֹומֵר תְּמִיד לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְתַלְמִידֵינוּ וְלְכָל בְּאֵי בֵיתוֹ, כִּי רַק הַלְמוּד הַקְּדוּשׁ הַזֶּה הוּא שֶׁדְּבָרָה תּוֹרָה שֶׁהוּא מְגוּן וּמְחַסֵּה נֶגֶד הַמְּקַטְרָגִים וְנֶגֶד הַיֹּצֵר הַרַע, שְׁיִזְכּוּ לְתַקֵּן אֵת נַפְשׁ רֹחַ נְשָׁמָה שְׁלָהֶם, נְקִי וְכָל מִכָּל סִיג וּפְגָם, לְטַהַר וּלְקַדְּשֵׁם בְּקִדְשָׁה עֲלִיוֹנָה. פַּעַם שְׁאֵלוּ רַבִּינוּ לְאַחַד הַתַּלְמִידִים הַחֲשׁוּבִים, מִדּוּעַ לֹא לֹומֵד בְּזֶהָר הַקְּדוּשׁ וְהַתְּקוּנִים וּבִכְתָבֵי הָאֵר"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, וְעָנָה בְּשִׁבְרוֹן לֵב: רַבִּי, מֵה אֶעֱשֶׂה כִּי לְלַמּוֹד הַקְּדוּשׁ הַזֶּה צְרִיכִים קִדְשָׁה יִתְרָה וְטַהַר גְּבִרָא, וְאֵינִי אֵין בִּי זֹאת, וְאֵיךְ אוֹכֵל לְגִשֵׁת לְקַדְּשׁ קִדְשִׁים לְלַמֵּד. וְאָמַר לוֹ רַבִּינוּ: אִם אֵינְךָ עוֹד קְדוּשׁ וְטַהוֹר, צֵא וְלַמּוֹד הַקְּדוּשׁ הַזֶּה וְתִדְבֵּק בּוֹ וְכִזָּה רֵאָה וְקַדְּשׁ, וְאֵן תִּתְקַדְּשׁ וְתִתְטַהַר, כִּי אֵי אֶפְשָׁר בְּדוֹר הַזֶּה לְהַשִּׁיג דְּבַר מֵה בְּלַעְדָּה.

(הַקְּדָמָה לְסִפְרֵי צְבִי לְצַדִּיק)

כב) עַל יְדֵי הַזֶּהָר וּכְתָבֵי הָאֵר"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה נַעֲשֶׂה הָאָדָם כְּבָרְיָה חֲדָשָׁה

לְמִדָּן מְשֻׁפָּה וְלַחֲזוֹן לֹא יִטַּעַם לְעוֹלָם אֹר הַתּוֹרָה וְלֹא יִתְחַדֵּשׁ לוֹ שׁוּם אֹר, וְכָל הַחֲדוּשִׁים שֶׁסּוּבְר כְּמַחֲדָשׁ בְּסִבְרוֹת זְרוֹת וְגִרְסוֹת בְּהַבֵּל הַבְּלִים הֵם הַפֶּךְ הַלְכָה אֲמִתִּית וְלְטַהַר אֵת הַטָּמֵא וְכוּ', וְהַזֶּהָר שֶׁהוּא מְאִיר הָעֵינַיִם מִתּוֹק לְנַפְשׁ יִשְׂרָאֵל הַמְּשַׁבְּלָת, שֶׁיִּתְחַדֵּשׁ לוֹ בְּכָל עַת רַגַע אֹר חֲדָשׁ מִמֶּשׁ עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה בְרִיָּה חֲדָשָׁה עַל יְדֵי הַזֶּהָר וּמִרְן הָאֵר"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה. (הַיִּכָּל הַבְּרָכָה, דְּבָרִים דָּף כ"ח)

כג) עַל יְדֵי לְמוֹד בְּתַקּוּנֵים הַבִּין שְׁנַמְתְּקוּ כָּל הַדִּינִים

כְּאִשְׁרֵי הַתְּעוֹרְרָתִי בְּחֻצוֹת הַלַּיְלָה וְרֵאִיתִי שְׁאֲגַרְת אַחַת מוֹנַחַת לְפָנַי, אֲשֶׁר בְּעוֹד חֲבִלִי שְׁנָה עַל עֵינֵי לֹא יִכְלַתִּי לְקִרוֹתוֹ, עַד אֲשֶׁר לְמִדְרַתִּי תּוֹרַתִּי בְּסִפְרֵי תַקּוּנֵי הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ, וְהוּא עַד מַחְצִית שְׁעָה שְׁתַּיִם, וְאֵן נִזְכַּרְתִּי לְקִרוֹת הָאֲגַרְת שֶׁל מַעֲלַת כְּבוֹד תּוֹרַתוֹ, וְהַבִּינַתִּי עַל יְדוֹ מְאִמֵר הַזֶּהָר הַנִּזְכָּר שְׁנַמְתְּקוּ כָּל דִּינִים וְכוּ'. (סְפָר עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל לְהַמְגִיד הַקְּדוּשׁ מִקְּאֻנְיִן זְכוּרֵנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, לְקוּטִים בְּסוּפֹן)

מקור המאמר בזהר פרשת במדבר דף פה ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעֲוֵדָה
הַשְּׁנִיָּה כְּתוּב אִז תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׁאוֹתָה
שְׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקְּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּדָה שֶׁל
הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוֹהֵי
סַעֲוֹדָתוֹ וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֵדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כְּתוּב וְהֵאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוֹהֵי הַסַּעֲוֵדָה
שֶׁל זַעִיר אֲנַפִּין שֶׁהוּא
בְּשְׁלֵמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוֹתָה שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשַׂמַּח בְּסַעֲוֹדָתוֹ
וְלִהְיוֹת הַסַּעֲוֹדוֹת הַלְלוֹ,
שֶׁהֵן סַעֲוֹדוֹת הָאֲמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קְדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֲמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלֵמָה וְלֹא עֲמִים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמְזֻלוֹת. וּמִשּׁוּם כֵּן אָמַר,
(שְׁמוֹת ל"א) בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בְּסַעֲוֹדוֹת הַלְלוֹ
נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מֵהֵיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֲמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֵדָה
אֶחָת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגַם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסַעֲוֹדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אִז תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאֵי. דִּהְיָהִי
שְׁעָתָא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קְדִישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עֲבִדִּינוּ,
וּסַעֲוֹדָתָא דִּילִיָּה הוּא וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָתָא תְּלִיתָאָה דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֵאֱכַלְתִּיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סַעֲוֹדָתָא
דְזַעִיר אֲפִין, דִּהְיוּ בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
מֵהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר נָשׁ לְמַחְדֵי
בְּסַעֲוֹדָתִיהָ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֵלִין סַעֲוֹדָתִי, דְּאֵינוֹן
סַעֲוֹדָתִי מֵהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, דְּזִרְעָא קְדִישָׁא
דְּיִשְׂרָאֵל, דִּי מֵהֵימְנוּתָא עֲלָאָה, דִּהָא דִּילְהוֹן הִיא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמְזֻלוֹת. וּבְגִינֵי
כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסַעֲוֹדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
דְּאֵינוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְּאֵינוֹן מֵהֵיכַלָּא
דְּמַלְכָּא, דְּאֵינוֹן בְּנֵי מֵהֵימְנוּתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
חַד סַעֲוֹדָתָא מִנֵּיהוּ, אַחֲזִי פְּגִימוֹתָא לְעִילָא,

וְשֶׁהֵם מֵהֵיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֲמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֵדָה
אֶחָת מֵהֶם, מֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. אִמַּר פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵכֶם. וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה וְנַפְשִׁי. וְאֵלֹו שַׁבְּתָא לֹא אָמַר.

ומשום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם

הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, בעי בר נש לחדי, ולמחדי למספני. ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למספני, עונשיה סגן, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה פתיב, (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואי איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עליה עונשא, כשאר זמנין וחגיגין, דכתוב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם קאמר, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵכֶם. וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה וְנַפְשִׁי. וְאֵלֹו שַׁבְּתָא לֹא קאמר.

ובגיני כך פתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדוגמא דעלמא דאתי. ובגיני כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא ברוך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וַדַּאי כִּף הוּא. אוי לָאָדָם שֶׁלֹּא מִשְׁלִים אֶת שְׂמִיחָה הַמְּלַךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמַהי שְׂמִיחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת שֶׁל הָאֱמוּנָה, סְעוּדוֹת שְׂאֵבְרָהֶם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה עַל שְׂמִיחָה, אֱמוּנָה שְׁלֵמָה מִכָּל צַדְדָיו.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וַדַּאי כִּף הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ, דִּלָּא אֲשֵׁלִים חֲדוּוֹתָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא. וּמֵאֵן חֲדוּוֹתָא דִּילִיָּה. אֵלִין תְּלַת סְעוּדַתִּי מִהֵימְנוּתָא. סְעוּדַתִּי דְּאַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכֻלְהוּ חֲדוּ עַל חֲדוּ מִהֵימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטְרוֹי.

תָּאנָא, בַּהֲדִין יוֹמָא מִתְּעַטְרָן אַבְהוֹן, וְכָל בְּנֵין יִנְקִין, מַה דִּלָּאוּ הָכִי בְּכָל שְׂאֵר חֲגִין וְיוֹמֵין. בַּהֲדִין יוֹמָא, חֵיבֵיָא דְּגִיְהֵנָם גַּיְיַחוּן. בַּהֲדִין יוֹמָא, כָּל דִּינִין אֶתְכַפְּיִין, וְלֹא מִתְּעַרִין בְּעַלְמָא. בַּהֲדִין יוֹמָא אוֹרֵייתָא מִתְּעַטְרָא בְּעַטְרִין שְׁלִימִין. הֵזֶה כָּל הַדִּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְּעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְּעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

שְׁנֵינּוּ, בַּיּוֹם הַזֶּה מִתְּעַטְרִים הָאֲבוֹת, וְכָל הַבָּנִים יוֹנְקִים, מַה שְׂאִין כֹּן בְּכָל שְׂאֵר הַחֲגִים וְהַיּוֹמִים. בַּיּוֹם הַזֶּה רִשְׁעֵי הַגִּיְהֵנָם נָחִים. בַּיּוֹם הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְּעוֹרְרִים בְּעוֹלָם.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֵמּוּד 282)

כד) סגלה לבעל עסק שיהיה רב למודו בזהר הקדוש

בגדוֹן שְׂאֵר הַלְמוּד יְהִיָּה בְּזֶה הָאֵפֶן, מִי שֶׁהוּא בֶּעַל עֵסֶק גְּדוֹל יְהִיָּה רַב לְמוּדוֹ בְּזֶהָר הַקְּדוֹשׁ, אִף בְּשֵׁאֵינוּ מִבֵּין, כִּי מַה אֲכַפֵּת לִיָּה שְׂאֵינוּ מִבֵּין, אֲפִלּוּ הָכִי הוּא סְגָלָה.

(מֵאֲמָרֵי אֲדָמוֹר"ר הַזְּקֵן הַקְּצָרִים דִּף תַּקֵּא"א)

כה) סגלתו לאור נפשו באור החיים הנצחיים

כָּבֵר קַדְמוֹנֵי רַבְנָן תַּקִּיפֵי לְקַדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה בְּנִהֲיִין לְהוּ שְׁבִילֵי דְנִהַר דְּע"ה, לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח בְּשִׁבְחַת הַמַּגִּיָּה בְּזֶהָר הַרְקִיעַ עַל סֵפֶר הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל לְכָל דִּיְרֵי אֶרְעָא, הֲלֹא לְאֱמוּנָה גָּבְרוּ בְּאֶר"ש טוֹבָה וְרַחֲבָה מִכָּאֵן מוֹדְעָא, הָמָּה בְּחֻמְתָּם גָּלוּ לְנוּ רַז זֶה כִּי יִקְרָא בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה זֶה קְרִיא"ה נְאֻמָּנָה, קוֹל שְׁיִשְׁנוּ בְּלִמִּידָה, לוּ נִתְּנָה פְּרִיע"ה, הִנֵּה שְׁכָרוּ אֶתְנוּ בֵּית ק"ל, וּמִצְאֵנוּ לְעוֹלָם שְׁלִימוּ טוֹב בְּתִשְׁלוּמֵי כָּפַל אֶרְבָּעָה, וְאִף כִּי אֵין אִישׁ בְּבֵיתוֹ לְחֵם וּשְׂמֵלָה, וְלֹא נִהֲיִין לִיָּה שְׁבִילִין דְּשִׂמְיָא בְּשְׁבִילִין דְּאֶרְעָא, מִכָּל מְקוֹם זֶה חֲלָקוּ מִכָּל עַמְלֹו, יַעֲשֶׂה לוּ סְגָלָה וְנַפְשׁוֹ ל"ו חֲדָה, לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים הַנְּצַחִיִּים, יְהִיב רַחֲמָנָא שְׁבַעָא.

(מִתּוֹד לְשׁוֹן הַסְּבִמַּת הַרְבָּנִים דְּקַהֲלָה קַדוּשָׁה לְיוֹרְנֵנוּ לְסֵפֶר הַזֶּהָר דְּפּוּס לְיוֹרְנֵנוּ) עֲנִין לְמוּד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה שֶׁהָאֲרִיכוּ בְּזֶהָר וְתַקּוּנֵים וּבְעֵץ חַיִּים בְּחַיִּיב לְמוּד זֶה, וּכְמוֹ שְׁכַתֵּב בְּסֵפֶר רֵאשִׁית חֻמְמָה בְּהַקְדָּמָה וּבְשִׁל"ה בְּמַסְכַּת שְׁבִיעוֹת שְׁלוּ בְּפִרְק גַּר מִצְוָה הַפְּלִיג מְאוּד בְּמַעֲלַת לְמוּד זֶה... וְהִנֵּה בְּכָלֵל מִקְרָא הוּא גַם בֵּן לְמוּד פְּנִימִית הַתּוֹרָה שֶׁהֲרִי מְדַרְשׁ הַזֶּהָר הוּא עַל פְּסוּקֵי הַתּוֹרָה.

(לְקוּטְרֵי תּוֹרָה פְּרִשְׁת וַיִּקְרָא דִּף ה:)

נַעֲרַךְ וְנִסְדַּר עַל יְדֵי "מַפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי" לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים. - דְּפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי" נִיתֵן לְקַבֵּל בְּחִינָם לְזִיכוּי הַרְבִּים בְּלַבַּד. טל': 054-8436784 אוֹ אֲצַל מַלְכוּת דּוּד רַחוּב הַשּׁוּמֵר 74 ב"ב

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

זִהָר חֶק לְיִשְׂרָאֵל

מִנְקֻד

דף היומיומי

פְּרִשְׁתַּת בְּשֵׁנָה

מִהַתְנַא הָאֱלֹקִי

רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

מְבַאֵר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְּשׁ
עִם פְּרוּשׁ קַל וְנִחְמָד לְמַעַן יִרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרָשִׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּרִקּוֹת סְפוּרוֹת בְּלִבְר תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזִּהָר הָעוֹלָמִי"

חֲדָשׁ תַּמּוּז תש"ע לפ"ק

עִיה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תוֹבֵב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר

(קבלה מהאריז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול בזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תְּפִלָּה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יְאֹמַר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרֶשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגָּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּיִן מְקַדְשֶׁךָ עַל מְכוֹנֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנֵנוּ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעַבּוֹדָתָם וּלְזוּיִים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וּלְזַמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוּיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כִּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הַרְבֵּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּיָתֵיכֶם בְּאַלְפֵי אַלְפִים וּרְבוּא רְבּוּת. וְכֹל הַמְזַכֶּה אֶת
הַרְבֵּים זוֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וּלְכָל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׂמוֹכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁשׁוּבוּ בְּתִשְׁבּוּבָה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוּ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשָּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תָּמִיד כְּמוֹ שְׂרוּדְף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קַבָּח: - קַבְט.).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוּת רֹאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֶּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשָּׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאַהֲבָה לְכַבוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קַב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאִין לָהּ דוֹרֵשׁ וְאִין מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תְּדַרְשֶׁנָּה לְפִי שֶׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאִין לָהּ רוֹדְפִים רַדֵּף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שֶׁהַמִּצְוָה מְקַטְרֶגֶת
וְאוֹמֶרֶת כְּמָה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת נשא דף קכא ע"א-ב
האדם נותן דין וחשבון בשעת השינה בלילה

וַיִּדְבֹר יי אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר, נִשָּׂא אֶת רֹאשׁ בְּנֵי גֵרְשׁוֹן
וְגו'. (במדבר ד) רַבִּי אֲבָא פָתַח, (תהלים לב) אֲשֶׁרִי
אָדָם לֹא יֵחָשׁוּב יי לֹא עֶזְרָא וְאִין בְּרוּחוֹ רַמְיָה. הָאִי
קָרָא, לָאוּ רִישִׁיָּה סִיפִיָּה, וְלָאוּ סִיפִיָּה רִישִׁיָּה. וְאִית
לְאִסְתַּכְלָא בֵּיה, וְהָא אוֹקְמוּהָ.

תָּא חַוִּי, בְּשַׁעְתָּא דְצִלוּתָא דְמִנְחָה דִּינָא שְׂרִיא
בְּעֵלְמָא, וַיִּצְחַק תִּקְוֹן צִלוּתָא דְמִנְחָה, וּגְבוּרָה
עֲלָאָה שְׁלֵטָא בְּעֵלְמָא, עַד דְּאִתִּי וְעָאֵל לִילִיא,
בְּגִין לְקַבְלָא לִיה (לְלִילִיא), וּמִזְמָנָא דְשָׂאִרִי צִלוּתָא
דְמִנְחָה, אֶתְפָּרַשׁ שְׂמָאֵלָא לְקַבְלָא (לִיה) וְאֶתְעַר
לִילִיא. בְּתַר דְּאֶתְעַר כָּל אֵינֹון נְטוּרִי פִתְחִין דְּלִבְרָ,
כְּלָהוּ מִתְעַרִּין בְּעֵלְמָא וְאֶתְפָּשְׁטוּ. וְכֹל בְּנֵי עֵלְמָא
טַעְמִין טַעְמָא דְמוֹתָא.

וְהָא אֶתְמַר. בְּפִלְגוּת לִילִיא מִמֶּשׁ, אֶתְעַר שְׂמָאֵלָא
כְּמִלְקֻדְמִין, וְוַרְדָּא קַדִּישָׁא סְלֵקָא רִיחִין, וְהָא
מִשְׁבַּחַת וְאִרְיַת קָלָא, וְכִדִּין סְלֵקָא וְשָׂרִיא רִישָׁא
לְעִילָא בְּשְׂמָאֵלָא, (דף קכ"א ע"ב) וְשְׂמָאֵלָא מְקַבֵּל לָהּ.

עולה ושורה הראש למעלה בשמאל, והשמאל אז מקבלה.

וַיִּדְבֹר ה' אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר נִשָּׂא
אֶת רֹאשׁ בְּנֵי גֵרְשׁוֹן וְגו'. רַבִּי
אֲבָא פָתַח, (תהלים לב) אֲשֶׁרִי אָדָם
לֹא יֵחָשׁוּב ה' לֹא עֶזְרָא וְאִין בְּרוּחוֹ
רַמְיָה. הַפְּסוּק הַזֶּה אֵין רֹאשׁוֹ
סוּפוֹ, וְאִין סוּפוֹ רֹאשׁוֹ. וַיֵּשׁ
לְהַסְתַּכֵּל בּוֹ, וְכַד פִּרְשׁוּהוּ.

בֵּא רֵאָה, בְּשַׁעְתָּא תְּפִלַּת מִנְחָה
הַדִּין שׁוּרָה בְּעוֹלָם, וַיִּצְחַק תִּקְוֹן
תְּפִלַּת מִנְחָה, וּגְבוּרָה עֲלִיוֹנָה
שׁוּלְטַת בְּעוֹלָם, עַד שְׂבָא וְנִכְנָס
הַלִּילָה, בְּשִׁבְלִי לְקַבֵּל אוֹתוֹ
(לְלִילָה). וּמִזְמָן שְׁשׁוּרָה תְּפִלַּת
מִנְחָה, נִפְרָד הַשְּׂמָאֵל לְקַבֵּל (אוֹתוֹ)
וּמִתְעוֹרֵר הַלִּילָה. אַחַר
שְׂמִתְעוֹרְרִים כָּל אוֹתָם שׁוּמְרִי
הַפְּתָחִים שְׁבַחוּן, כְּלָם
מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם וּמִתְפָּשְׁטִים,
וְכֹל בְּנֵי הָעוֹלָם טוֹעְמִים טַעֵם
מוֹת.

וְהָרִי נִתְבָּאָר. בְּחִצּוֹת הַלִּילָה
מִמֶּשׁ מִתְעוֹרֵר הַשְּׂמָאֵל כְּמִקְדָּם,
וְשׁוֹשְׁנָה הַקְּדוּשָׁה מַעֲלָה רִיחּוֹת
וּמִשְׁבַּחַת וּמְרִימָה קוֹל, וְאִז
עוֹלָה וְשׁוּרָה הָרֹאשׁ לְמַעֲלָה בְּשְׂמָאֵל, וְהַשְּׂמָאֵל אִז מְקַבֵּלָהּ.

אז הפרוז קורא בעולם, שהרי זמן הוא להתעורר לשבח למלך. ואז תשבחות מתעוררות, ונמצאת התבשמות הכל. אשרי חלקו של מי שמתעורר לזוג זוג זה כשבא הבקר, והימין מתעורר ומחבקה, ואז זוג הכל נמצא כאחד. (למלך, כשבא הבקר והימין מתעורר ומחבק אותה, אז נמצא זוג הכל כאחד, ואז התשבחות מתעוררות ונמצאת התבשמות הכל. אשרי חלקו של מי שמתעורר לזוג זוג זה).

כדין פרוזא קארי בעלמא, דהא עידן הוא לאתערא לשבחא ליה למלכא. וכדין תשבחון מתערין, ואתבסמותא דכלא אשתכח. זכאה חולקיה מאן דאתער לזוגא זוגא דא. כד אתי צפרא, וימינא אתער ומחבקה לה, כדין זוגא דכלא אשתכח כחדא. (ס"א למלכא, כד אתי צפרא וימינא אתער ומחבק לה כדין זוגא דכלא אשתכח כחדא וכדין תושבחתן מתערין ואתבסמותא דכלא אשתכח זכאה חולקיה מאן דאתער לזוגא זוגא דא).

בא ראה, בשעה שבני אדם ישנים וטועמים טעם מות והנשמה עולה למעלה - עומדת במקום שעומדת, ונבחת על מעשיה שעשתה כל היום, וכותבים אותם על פתק. מדוע? משום שהנשמה עולה למעלה ומעידה על מעשי האדם ועל כל דבור ודבור שיוצא מפיו. וכשאותו דבור שהוציא האיש מפיו הוא כראוי, דבור קדוש של תפלה ותורה - אותו דבור עולה ובוקע רקיעים, ועומד במקום שעומד, עד שנכנס הלילה, והנשמה עולה ואוחזת אותו הדבור ומכניסתו לפני המלך.

תא חזי, בשעתא דבני נשא דמיכין, וטעמין טעמא דמותא, ונשמתא סלקא לעילא, קיימא באתר דקיימא, ואתבחינת על עובדהא דעבדת כל יומא, וכתבין להו על פתקא. מאי טעמא. בגין דנשמתא סלקא לעילא, ואסהידת על עובדוי דבר נש, ועל כל מלה ומלה דנפיק מפומיה.

וכד יהיא מלה דאפיק בר נש מפומיה איהי כדקא יאות, מלה קדישא דאורייתא וצלוחתא. יהיא מלה סלקא, ובקע רקיעין, וקיימא באתר דקיימא, עד דעאל ליליא, ונשמתא סלקא ואחיד לה יהיא מלה, ועאיל לה קמי מלכא.

וכד יהיא מלה לאו איהי כדקא יאות, ואיהי מלה ממילין בישין, מלישנא בישא, יהיא מלה

וכשאותו דבור אינו כראוי, והוא דבור מדבורים רעים, מלשון הרע - אותו הדבור עולה למקום שעולה, ונרשם אותו דבור

הוא דבור מדבורים רעים, מלשון הרע - אותו הדבור עולה למקום שעולה, ונרשם אותו דבור

סִלְקָא לְאַתָּר דְּסִלְקָא, וּבְדִין אֲתֵרְשִׁים הֵהִיא מְלָה, וְהֵהִיא חוֹבָה עָלֶיהָ דְּבַר נָשׁ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (מיכה
 (1) מִשׁוֹכְבַת חֵיקוּד שְׁמֹר פְּתַחַי פִּיד. וּבְגִין כִּד (תהלים 12)
 אֲשֵׁרִי אָדָם לֹא יִחְשֹׁב יי לֹו עָוֹן. אִימְתִי. כְּשֵׁאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָה.
 וְאוֹתוֹ חֲטָא עַל הָאָדָם. זֶהוּ שְׁכַתוּב (מיכה ז) מִשְׁכַּבְת חֵיקוּד שְׁמֹר פְּתַחַי פִּיד. וְלִכֵּן אֲשֵׁרִי אָדָם לֹא יִחְשֹׁב ה' לֹו עָוֹן, אִימְתִי? כְּשֵׁאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָה.

ספר אור הזהר (עמוד 284)

– פֶּרֶק ט –

כָּלֶם חֵיבִים לְלַמֵּד זֶהָר

(א) הָאָר"י זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה לֹא קֶצֶב זְמַן לְהַתְחַלֵּת לַמּוֹד תּוֹרַת הַח"ן

מֵה שְׁכַתְבוּ בְּשֵׁם חֲכָמֵי הָאֱמֶת, שְׁלֹא לְלַמֵּד קַבְלָה קִדְם שִׁיְהֵא בֵּן אַרְבַּעִים לְבִינָה, הִנֵּה יָדוּעַ מֵה שְׁכַתְבַּת הָרַב חַיִּים וַיִּטְאַל (בְּהַקְדַּמְתוֹ לְעֵץ חַיִּים), שְׁסַפְרֵי הַקַּבְלָה שְׁאַחַר הַרְמַב"ן זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה אֵל תִּשְׁלַח יָדְךָ אֲלֵיהֶם.

וַיִּתְרָה מִזֹּו פְתַחוּ הַרְבֵּנִים הַקְדוּשִׁים, גְּדוּלֵי חֲכָמֵי הָאֱמֶת, רַבֵּינוּ שְׁלוֹם שְׂרַעְבִי וַחֲבֵרוֹ הָרַב חַיִּים יוֹסֵף דְּוֹד אַזּוּלָאֵי [חיד"א] זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה, שְׁאִין לְלַמֵּד בְּשֵׁם סַפְרֵי מְקַבְּלִים וְאִין לְסַמְךָ כֹּל מֵה שְׁכַתְבוּ הַמְקַבְּלִים הָרֵאשׁוֹנִים וְלֹא אַחֲרוֹנִים וְאֶפְלוּ בְּדַבְרֵי שְׁאָר תַּלְמִידֵי הָאָר"י זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה, רַק בְּעֵץ חַיִּים, מְבֹאָ שְׁעָרִים וְשִׁמּוֹנָה שְׁעָרִים, שְׁאוֹתָן סִדֵּר מוֹרִינוּ הָרַב חַיִּים וַיִּטְאַל וּבְנֵנו הַקְדוּשׁ מוֹרִינוּ הָרַב רַבִּי שְׁמוּאֵל וַיִּטְאַל זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה לְחַיֵי הָעוֹלָם הַבָּא, שְׁהֵם כְּסֻלַּת נְקִיָה.

וּפּוֹק חַזֵּי, שְׁהַבְּאֵנוּ לְעֵיל הַרְבֵּה בְּשֵׁם הָאָר"י זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה שֶׁהוּא חוֹב קְדוּשׁ לְלַמֵּד חֲכָמַת הַקַּבְלָה, וְהָאָר"י זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה לֹא נָתַן לִזְהָר זְמַן, שְׁעוֹר וְקֶצֶב לְשָׁנִים.

וְגַם הָרַב חַיִּים וַיִּטְאַל זְכוּרָנוּ לְחַיֵי הָעוֹלָם הַבָּא בְּהַקְדַּמְתוֹ לְעֵץ חַיִּים מְרַעִישׁ עוֹלָמוֹת בְּחוֹבַת לַמּוֹד חֲכָמַת הַקַּבְלָה, וְאִינוּ נֹתֵן זְמַן לְשָׁנִים.

וְיָדוּעַ בְּשֵׁם הַמְקַבֵּל מוֹרִינוּ הָרַב רַבִּי חַיִּים שְׁאוּל דְּוִוִּיךְ הַכְּהֵן זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה וְקְדוּשׁ לְבִרְכָה שְׁאָמַר, אֲשֶׁר חָבַל שְׁכַמָּה גְדוּלִים וְקְדוּשִׁים וּפּוֹסְקִים שֶׁהָיוּ בְּחוּצָה לְאַרְצָן, שְׁבַמְקוֹמוֹתֵיהֶם אִזּוּ לֹא הִגִּיעוּ הַשְּׁמוֹנָה שְׁעָרִים הַקְדוּשִׁים וְהַטְּהוּרִים, וְלֹו הָיְתָה לְהֵם הַקְדַּמַת מוֹרִינוּ הָרַב חַיִּים וַיִּטְאַל זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה עַל שְׁעַר הַהַקְדַּמוֹת, לֹא הָיוּ כּוֹתְבִים וּמַתְנַגְּדִים כֹּל כִּד נִגְדַּד לַמּוֹד חֲכָמַת הָאֱמֶת.

(ב) לַמּוֹד תּוֹרַת הַסּוּד בְּלֵי טְהוּרָה מְבִיא לְאַפִּיקוֹרְסוֹת

וְזֶהוּ עֲצָמוּ עוֹוֹן הָעָרֵב רַב שְׁאָמְרוּ לְמִשָּׁה אֲתָה עֲמָנוּ וְנִשְׁמַעָה בְּעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, וְאֵל יִדְבַר עֲמָנוּ אֱלֹהִים פֶּן נָמוֹת בְּסַתְרֵי תוֹרָה, בְּסַבְרַת הַפּוֹעִים קֶצֶת בְּנֵי תוֹרָה אֲשֶׁר בְּזַמְנָנוּ זֶה הַמוֹצִיאִים שֵׁם רַע עַל חֲכָמַת הָאֱמֶת חַיֵי עוֹלָם וְאוֹמְרִים שְׁכָל מִי שְׁמַתְעַסֵּק בָּהּ יָמוֹת בְּקִצְרוֹת שָׁנִים חַס וְשָׁלוֹם...

וְאֵם הוּא לּוֹמֵד סַפְרֵי קַבְלָה וְהוּא בְּלַתִּי טְהוּר יוֹכַל לְבֹא חֲלִילָה עַל יָדֵי זֶה לְאַפִּיקוֹרְסוֹת, וְהַבַּת ש"ן [שְׁבַתִּי צְבִי] יִמַח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ שֶׁהָיוּ בְּיָמֵים הַקְדוּמִים נַעֲשׂוּ עַל יָדֵי זֶה אֶפִּיקוֹרְסִים לְפִי שְׁלִמְדוֹ סַפְרֵי קַבְלָה בְּטַמְאָת הַגּוֹף, וְהָיָה הָעוֹלָם שׁוֹמֵם, עַד שְׁבָאוּ שְׁנֵי הַמְּאוֹרוֹת הַגְּדוּלִים לְעוֹלָם, הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְדוּשׁ וְאַחֲרָיו אֲדַמּוּ"ר הָרַב רַבֵּנוּ אֵלִימֶלֶךְ נִשְׁמַתוֹ בְּגִזּוֹ מְרוּמִים, וְהֵם פְּתַחוּ שְׁעַר לְהַשֵּׁם צְדִיקִים יְבֹאוּ בּוֹ, שְׁלֹא יִהְרַהֵר אָדָם שׁוֹם הַרְהוּר תּוֹרָה עַד שְׁיִטְבַּל עֲצָמוּ כּוֹ. (מְאוּר וְשִׁמְשׁ, פְּרִשְׁת אֲמַר, עֲמוּד ש"ע טוֹר א')

מקור המאמר בזהר פרשת נשא דף קכא ע"ב - קכב ע"א
הצדיק והרשע משפיעים על כל העולם

אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ מִכָּל חַטָּאת הָאָדָם וְגו'. (במדבר
 ה) **תָּא חֲזוּ, כְּתִיב (שופטים ד) וְחֵבֶר הֶקְיִנִי נִפְרַד**
מִקִּינָן מִבְּנֵי חֹבֶב חֹתֵן מֹשֶׁה וְגו', וְחֵבֶר הֶקְיִנִי מִבְּנֵי
בְּנוֹי דִּיתְרוֹ הָוָה, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (שמואל א טו) וַיֹּאמֶר
שָׂאוּל אֶל הֶקְיִנִי וְגו'. אֲמַאי אֶקְרִי קִינִי. וְהָא אִוְקְמוּהָ.
וְכִתִּיב (בראשית טו) אֶת הֶקְיִנִי וְאֶת הֶקְיִנִיזִי. וְאִתְמַר דְּעֵבֵד
קִנָּא בְּמִדְבָּרָא, פְּעוּפָא דָא, בְּגִין לְמַלְעֵי בְּאוּרִייתָא,
וְאִתְפְּרֵשׁ מִן מָתָא, נִפְרַד מִקִּינָן, אִתְפְּרֵשׁ מִהֵהוּא עֵמָא
דְּהָוָה בְּקִדְמִיתָא, וְאִתְדַבֵּק בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא,
נִפְרַד מִקִּינָן.

וְכִתְּבָהּ בְּרַחֲמֵי הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ לְמִיּוֹל לְאַתְדַּבְּקָא
בְּאוּרְחוּי. דְּכִד בְּרַחֲמֵי הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ (דף קכ"ב ע"א)
בְּאוּרְחוּי דְּאוּרִייתָא, מְשִׁיךְ עָלֶיהָ רוּחָא קְדִישָׁא
עֲלָתָהּ. כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (ישעיה לב) עַד יַעֲרָה עָלֵינוּ
רוּחַ מְפָרוּם. וְכִד בְּרַחֲמֵי הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ, מְשִׁיךְ
עָלֶיהָ רוּחָא אַחְרָא מְסֻטָּרָא אַחְרָא, דְּהוּא סְטָרָא
דְּמְסֻטָּא. וְסְטָרָא דְּמְסֻטָּא אַתְּ עַר מְסֻטָּרָא
דְּנוֹקְבָא דְּתַהוּמָא רַבָּא, דְּתַמְּן מְדוּרִין דְּרוּחִין
בִּישׁוּן, דְּנִזְקֵי לְבַנֵּי נְשָׂא, דְּאִקְרוּן נִזְקֵי עֲלָמָא. דְּהָא
מְסֻטָּרָא דְּקִינָן קְדִמָּתָא אִשְׁתַּכְּחוּ.

קִינָן הָרֵאשׁוֹן נִמְצָאוּ.

אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ מִכָּל
חַטָּאת הָאָדָם וְגו' (במדבר ה). בְּאִ
רְאֵה, כְּתוּב (שופטים ד) וְחֵבֶר הֶקְיִנִי
נִפְרַד מִקִּינָן מִבְּנֵי חֹבֶב חֹתֵן מֹשֶׁה
וְגו'. וְחֵבֶר הֶקְיִנִי מִבְּנֵי בְּנוֹי שֶׁל
יְתְרוֹ הָיָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שמואל-א
טו) וַיֹּאמֶר שָׂאוּל אֶל הֶקְיִנִי וְגו'. לְמָה
נִקְרָא קִינִי? וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ.
וְכִתוּב (בראשית טו) אֶת הֶקְיִנִי וְאֶת
הֶקְיִנִיזִי. וְנִתְבָּאֵר שֶׁעָשָׂה קִינָן
בְּמִדְבָּר פְּעוּפָּה זֶה, כְּדֵי לְעַסֵּק
בַּתּוֹרָה, וְנִפְרַד מִן הָעִיר. נִפְרַד
מִקִּינָן, נִפְרַד מֵאוֹתוֹ עִם שֶׁהָיָה
שָׁם קִדְּם וְנִדְבֵק
בְּקִדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, נִפְרַד מִקִּינָן.
אֲשֶׁרִי הָאִישׁ שֶׁזוֹכֶה בַּתּוֹרָה
לְלַכֵּת וְלִהְתַּדְבֵּק בְּדַרְכֵי.
שֶׁכְּשֶׁאָדָם הוֹלֵךְ בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה,
מוֹשֵׁךְ עָלָיו רוּחַ קְדוּשָׁה עֲלִיוֹנָה,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה לב) עַד יַעֲרָה
עָלֵינוּ רוּחַ מְפָרוּם. וְכִשְׁאָדָם
סוֹטֶה בְּדַרְכֵי, מוֹשֵׁךְ עָלָיו רוּחַ
אַחֶרֶת מִצַּד אַחֵר, שֶׁהוּא צַד
טְמָאָה, וְצַד הַטְּמָאָה מִתְעוֹרֵר
מִצַּד נֶקֶב תְּהוּם רַבָּה, שֶׁשָּׁם
מְדוּרֵי רוּחוֹת רְעוּת שְׂמִזְיָקִים
לְאַנְשִׁים שֶׁנִּקְרָאִים מִזִּיקֵי
הָעוֹלָם, שֶׁהָרִי מִצַּד

וַיִּתְרוּ בְּקִדְמֵי־תָא כּוּמְרָא לְעִבּוּדָּה זָרָה הָוָה, וּלְהָהוּא
 סִטְר הָוָה פְּלַח, וּמִשְׁךְ עָלֶיהָ רוּחָא מִהֵהוּא
 אֲתָר. וְעַל דָּא אֲקָרִי קִינִי לְבַתָּר נִפְרַד מִקְּוִן (דְּאִי),
 וְאַתְדַּבֵּק (נ"א וְאַתְחַבֵּר) בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, (מֵאִי
 מִשְׁמִיעַ) דְּכָל מָאן דְּאַתְדַּבֵּק בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
 וְעֵבִיד פְּקוּדֵי אֹרִייתָא, כְּבִיכּוּל, הוּא קִיִּים עַלְמִין,
 עֲלֵמָא דְלַעֲיָלָא וְעֲלֵמָא דְלַתְתָּא. וְהָא אֹקְמוּהָ,
 וְעִשִּׂיתֶם אוֹתָם כְּתִיב.

וְכָל מָאן דְּעָבַר עַל פְּקוּדֵי אֹרִייתָא, כְּבִיכּוּל פְּגִים
 לַעֲיָלָא, פְּגִים לְתַתָּא, פְּגִים לְגַרְמִיָּה, פְּגִים לְכָל
 עַלְמִין. מִתַּל לְאֵינוֹן מִפְּרִישי יְמִין דְּשִׁאטֵי (ס"א דְּטַסְרִין)
 בְּאַרְבַּא, קָם חַד שְׁטִיָּיא בִּינֵיהוּ, בַּעַא לְנִקְבָּא וְכו'.

וְכָל מִי שְׁעוּבַר עַל מְצוּוֹת
 הַתּוֹרָה, כְּבִיכּוּל פּוּגֵם לְמַעְלָה,
 פּוּגֵם לְמַטָּה, פּוּגֵם אֶת עֲצָמוֹ,
 פּוּגֵם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. מְשָׁל
 לְאוֹתָם סַפְנִים שְׁבִיִּים שְׁשָׁטִים
 בְּאַנְיָה, קָם שׁוֹטָה אֶחָד בִּינֵיהֶם
 וְרָצָה לַעֲשׂוֹת חוֹר בְּסַפִּינָה וְכו'.

וְעַל דָּא אִישׁ אֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ וְגו', הָאָדָם וְגו'. (תָּא
 חֲזִי) (הוֹשַׁע ו)

וְלִכְנָן, אִישׁ אֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ
 וְגו', הָאָדָם וְגו'. (בֹּא רְאָה) (הוֹשַׁע ו)
 וְהָמָּה כְּאָדָם עָבְרוּ בְּרִית. אָדָם
 עָבַר מְצוּוֹה אַחַת שֶׁל הַתּוֹרָה -
 גָּרַם לַעֲצָמוֹ מִיתָה, וְגָרַם לְכָל
 הָעוֹלָם, פְּגִים לְמַעְלָה, פְּגִים
 לְמַטָּה. וְאוֹתוֹ חֲטָא תְּלוּי עַד
 שִׁיעֲמִיד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 הָעוֹלָם כְּמִקְדָּם וַיַּעֲבֹר אוֹתוֹ פְּגִים
 מִהָעוֹלָם. זֶהוּ שְׁכַתּוּב (יִשְׁעִיָּה כה)

וְהָמָּה כְּאָדָם עָבְרוּ בְּרִית. אָדָם עָבַר
 עַל פְּקוּדָא חַד דְּאֹרִייתָא, גָּרִים לִיהּ לְגַרְמִיָּה מִיתָה,
 וְגָרַם לְכָל עֲלֵמָא, פְּגִים לַעֲיָלָא, פְּגִים לְתַתָּא, וְהֵהוּא
 חוּבָא תְּלִיָּיא, עַד דִּיקִיִּים קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלֵמָא
 כְּמִלְקוּדְמִין, וַיִּתְעַבֵּר הֵהוּא פְּגִימוֹ מִעֲלֵמָא, הָדָא הוּא
 דְּכַתִּיב, (יִשְׁעִיָּה כה) בְּלַע הַמּוֹת לְנֶצַח וּמָחָה יי אֱלֹהִים
 דְּמַעָּה מֵעַל כָּל פְּגִים וְגו'. וּבְגִין כִּד כִּי יַעֲשׂוּ מִכָּל

חֲטָאת הָאָדָם. (כְּתִיב) הָאָדָם, אָדָם קְדֻמָּאָה.

בְּלַע הַמּוֹת לְנֶצַח וּמָחָה ה' אֱלֹהִים דְּמַעָּה מֵעַל כָּל פְּגִים וְגו'. וְלִכְנָן
 הָאָדָם - אָדָם הָרֵאשׁוֹן.

לְמַעַל מֵעַל בְּה', שְׁמִי שְׂיוֹצֵא
 מֵרַחֲמִים וְיוֹנֵק מִדֵּין, גּוֹרֵם פָּגָם.
 וְלִכֵּן הִרְחַמְנָן יִצְיִלְנוּ מֵרִשְׁעֵי
 הָעוֹלָם הַזֶּה וּמִפְגְּמֵיהֶם. כִּמְהָ
 צְדִיקִים מְסִתְלָקִים בְּגִלְלָם,
 מְלַבֵּד לְכָל מַה שְׂגוֹרְמִים
 לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה.

לְמַעוֹל מֵעַל בֵּינִי, דְּמֵאֵן דִּיפּוּק מֵרַחֲמֵי, וַיִּנְקֵא מִן
 דִּינָא, הוּא גָרִים פְּגִימוּ וְכוּ', וְעַל דָּא,
 רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן מִחַיִּיבֵי דְהֵאֵי עֲלֵמָא, וּמִן פְּגִימוּ
 דְלַהוֹן, כִּמְהָ זַכָּאִין מְסִתְלָקֵי בְּגִינֵייהוּ, בַּר כֹּל מַה
 דְּגֵרְמֵי לְעֵילָא וְתַתָּא.

ספר אור הזהר (עמוד 285)

ג) מלוי פרסו בש"ס ופוסקים קדם למוד הקבלה

אמרו חכמינו זכרונם לברכה (קדושין ל.): לעולם ישלש אדם שנותיו שליש במקרא שליש במשנה שליש בתלמוד. והקשה שם בגמרא: וכי ידע איניש כמה חי? ומתריץ: כי אמרינן ביומי, ופרש רש"י שם: ב' ימים מקרא, ב' ימים משנה, ב' ימים תלמוד. ובתוספות שם כתוב, דלא נהירא, דאפתי איכא למיפרך מי ידע כמה חי. ולכן נראה ליה לפרש "ליומי", שבכל יום ויום עצמו ישלש. וכן אנחנו נוהגים בלמוד הקבלה שבכל יום ויום אנו ממלאים פרסנו בש"ס ופוסקים, ואחר כך אנו עוסקים בקבלה, כי להמתין עד שימלא אדם פרסו בש"ס ופוסקים, מי יודע כמה חי, ועל כרחק הכונה בכל יום בפרטיות. ודברי פי חכם חן ואמת ושפתים ישק, כפרוש התוספות (גטין ט.), עין שם.

(הנאון הצדיק מורינו הרב רבי יצחק איזיק מזידיטשוב)

זכאין אינון דמשתדלי באורייתא וידעי לאסתכלא ברזא דחכמתא (רוצה לומר, שמקדם ילמד תורה הנגלית, ומכח זה ידע אחר כך להבין ולהשכיל ולראות עין בעין ברזי וסודות התורה).

(זהר חלק א' דף קצ"ה:)

אף על פי שעקר למודנו בתלמוד ובהלכות ובפסקי הדינים, מכל מקום צריך מי שחננו השם שכל ליחד מקצת שעות לחכמה הפנימית. אבל צריך שמירה אחר שמירה לכל יט אשורו מני הדרך ויבוא להגשים כלפי מעלה.

(טעמי המצוות להרד"ב [רבי דוד בן שלמה אבן זמרא] מצוה כ"ב)

ד) אין אדם יכול לבוא למשהו השגה בגדלות הבורא מכל למודי התורה כמו מחכמת הקבלה

למוד הקבלה הוא שיועד לאדם גדלתו ורוממותו של יוצרנו ובוראנו יתברך שמו יתעלה, ואין אדם יכול לבוא אל קצת השגת גדלתו ורוממותו יתברך שמו מכל למודנו כמו מלמודי חכמת הקבלה, ביחוד מלמוד ספר הזהר הקדוש והתקונים, חכמת אדם תאיר פניו מרבוי העולמות העליונים הקדושים לאין קץ וסוף ותכלית. גם בראותו בשאר ספרי המקבלים, וביחוד בכתבי האר"י זכרוננו לברכה, מהשתלשלות העולמות מרום המעלות עד עולם התחתון הזה, ובראותו גם כן אף קצת פרטי סדר הנהגתם מעולם התחתון עד רום המעלות לאין קץ ותכלית, מזה ישיג האדם קצת גדלתו ורוממותו של יוצרנו ובוראנו ברוד הוא וברוד שמו. וזה עקר פונת בריאת האדם בעולם הזה השפל והשמש, לחקר ולהשיג גדלת ורוממות יוצרו ובוראו יתברך שמו ויתעלה.

גם מלמוד חכמת הקבלה ישיג האדם קצת מעלת תורתנו הקדושה והתמימה, כי בראות האדם בספרי המקבלים, וביחוד בזהר הקדוש ובתקונים, מפרושים נפלאים ונוראים של תורתנו הקדושה, ואיך נטמן ברמז סודות גדולים ונוראים, לפעמים בתבה אחת ולפעמים באות אחת, גם בראותו רזון עליונים וסודות נפלאים ונוראים הנסתרים בציוור האותיות, וכיותר בטעמים ובנקודות ובתנין, מכל זה ישיג האדם קצת גדל מעלת תורתנו הקדושה, ועל ידי זה בא בלבו אהבת הבורא יתברך שמו ותשוקתו גדולה עד למאד מאד, כי מהשגת תורתנו הקדושה יבוא האדם גם כן לקצת השגה של הבורא יתברך שמו ויתעלה, כי אורייתא וקודשא בריך הוא חד הוא כגזכר בזהר הקדוש במקומות הרבה. וימצא האדם קצת מזה במאמרים נזכרים לעיל. ומהראוי להאריך בזה מאד, אך פרץ עלי פורץ גדר, לקצר בכל היותר אפשרי. ולכן מפליג הזהר הקדוש והתקונים בכמה מקומות גדל מעלת למוד הקבלה לאין תכלית וכו'.

מקור המאמר בזהר פרשת נשא דף קכד ע"א-ב
סוד פגם הסוטה ובדיקתה

אִישׁ אִישׁ כִּי תִשְׁטֶה אִשְׁתּוֹ וְגו'. (במדבר ה) מָאִי הָאִי
לְגַבֵּי הָאִי. אֵלָּא כְּמָה דְכְּתִיב, (במדבר ה) לְמַעוֹל
מֵעַל בֵּינֵי. רַבֵּי אֶלְעָזָר אָמַר, אִישׁ אִישׁ, מָאִי אִישׁ
אִישׁ, דְּהָא בְּחַד סַגֵּי, אֵלָּא הָא אֹקְמוּהָ, אֲבָל
אִישׁ אִישׁ, מִשְׁמַע אִישׁ דְּאִיהוּ אִישׁ, וְקַיִים קָרָא
דְּכְתִיב, (משלי ה) שִׁיתָה מִים מִבּוֹרֶךְ וְגו'. כִּדְרִין הוּא
אִישׁ בְּעָלְמָא, אִישׁ לְגַבֵּי אֲתִיתִיה. וּמַעְלָה בּוּ מֵעַל,
הָא בְּחַד סַגֵּי, אֲמַאי תִּרִי. אֵלָּא חַד לְעֵילָא וְחַד
לְתַתָּא. חַד לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, וְחַד לְבַעְלָהּ. בְּגִין כִּד
וְהִבִּיא הָאִישׁ אֶת אִשְׁתּוֹ.

אֲמַאי אֵל הַכֹּהֵן. רָזָא דְמַלְכָּה, בְּגִין דְּכַהֲנָא שׁוֹשְׁבֵינָא
אִיהוּ דְמַטְרוֹנִיתָא. הָכָא אִית לְאַסְתְּפְלָא, הָא
כְּתִיב (ויקרא א) וְשַׁחַט אֶת בֶּן הַבְּקָר, וְשַׁחַט אַחֲרָא, וְלֹא
כַּהֲנָא, דְּכַהֲנָא אָסִיר לִיה בְּדִינָא, בְּגִין דְּלֹא יַפְגִּים
הֵהוּא אַתָּר דְּאַחִיד בֵּיה, וְאֵת אֲמַרְת, וְהִבִּיא הָאִישׁ
אֶת אִשְׁתּוֹ אֵל הַכֹּהֵן, לְמִידֹן דִּינֶהָ. אֵלָּא וְדָאִי כַּהֲנָא
לְדָא חַזִּי, בְּגִין דְּאִיהוּ שׁוֹשְׁבֵינָא לְמַטְרוֹנִיתָא, וְכָל נָשִׁי
עָלְמָא מִתְּבָרְכִין (נ"א אֲתַאֲחִידת) בְּכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, וְעַל דָּא
אֲתַתָּא דְלְתַתָּא מִתְּבָרְכָא בְּשִׁבְע בְּרָכוֹת, דְּאַחִידת
מִשׁוּם שְׁהוּא שׁוֹשְׁבֵין הַמַּלְכָּה, וְכָל נְשׁוֹת הָעוֹלָם מִתְּבָרְכוֹת (נֶאֱחִידת)
שְׁלִמְטָה מִתְּבָרְכַת בְּשִׁבְע בְּרָכוֹת, שְׁאַחֲזֶהָ בְּהָ בְּכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, וְהַכֹּהֵן עֹמֵד לְתַקּוֹן דְּבְרֵי הַמַּלְכָּה וְלַעֲיִן

אִישׁ אִישׁ כִּי תִשְׁטֶה אִשְׁתּוֹ וְגו'.
מָה זֶה לְגַבֵּי זֶה. אֵלָּא כְּמֹ
שְׁכָתוֹב, לְמַעַל מֵעַל בְּה. רַבֵּי
אֶלְעָזָר אָמַר, אִישׁ אִישׁ, מָה זֶה
אִישׁ אִישׁ, שְׁהָרִי בְּאַחַד מִסְפִּיק?
אֵלָּא הָרִי פְּרִשׁוּהָ, אֲבָל אִישׁ
אִישׁ, מִשְׁמַע אִישׁ שְׁהוּא אִישׁ,
וְקַיִים פְּסוּק שְׁכָתוֹב (משלי ה) שִׁיתָה
מִים מִבּוֹרֶךְ וְגו', אִזְ הוּא אִישׁ
בְּעוֹלָם, אִישׁ לְגַבֵּי אִשְׁתּוֹ.
וּמַעְלָה בּוּ מֵעַל, הָרִי בְּאַחַד
מִסְפִּיק, לְמָה שְׁנַיִם? אֵלָּא אֶחָד
לְמַעְלָה וְאֶחָד לְמַטָּה, אֶחָד
לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל לְאַחַד לְבַעְלָהּ.
בְּגִלְל זֶה, וְהִבִּיא הָאִישׁ אֶת
אִשְׁתּוֹ.

לְמָה אֵל הַכֹּהֵן? סוּד הַדָּבָר -
מִשׁוּם שְׁהַכֹּהֵן הוּא שׁוֹשְׁבֵין
הַמַּלְכָּה. כָּאֵן יֵשׁ לְהַסְתְּפֵל, הָרִי
כְּתוּב (ויקרא א) וְשַׁחַט אֶת בֶּן
הַבְּקָר, וְשַׁחַט אַחֲרָא וְלֹא הַכֹּהֵן,
שְׁהַכֹּהֵן אָסוּר לוֹ בְּדִין בְּשִׁבִיל
שְׁלֹא יַפְגִּם אוֹתוֹ מְקוֹם שְׁהוּא
אַחֲזֵי בּוּ, וְאֲתָה אֲמַרְתָּ וְהִבִּיא
הָאִישׁ אֶת אִשְׁתּוֹ אֵל הַכֹּהֵן, לְדוֹן
דִּינָהָ? אֵלָּא וְדָאִי כָהֵן לְזֶה רָאוּי,
בְּכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, וְעַל זֶה הָאִשָּׁה
(נֶאֱחִידת)

בְּכֹל מָה שְׁצָרֶיךָ, וּמְשׁוּם זֶה
הִכְהֵן לָזֶה, וְלֹא אַחֵר.

וְאִם תֹּאמַר שֶׁהוּא עוֹשֶׂה דִין -
לֹא כִּי, אֲלֵא כְּדֵי לְהַרְבּוֹת
שְׁלוֹם בְּעוֹלָם הוּא מְשַׁתְּדֵל בָּזֶה,
וְלִהְגִּדִיל חֶסֶד. שְׂאֵם אוֹתָהּ אֲשֶׁה
תִּמְצָא צְדָקָת וְזִכְאִית, הִכְהֵן
מִגִּדִיל שְׁלוֹמָם, וְלֹא עוֹד, אֲלֵא
שְׂמַת־עֲבֵרַת בְּבֵן זָכָר, וְנַעֲשֶׂה
שְׁלוֹם עַל יָדוֹ. וְאִם לֹא תִמְצָא
צְדָקָת, הוּא לֹא עוֹשֶׂה דִין, אֲלֵא
אוֹתוֹ שֵׁם קָדוֹשׁ שֶׁהִיא מְשַׁקֶּרֶת
בוֹ, הוּא עוֹשֶׂה אֶת הַדִּין וְהוּא
בוֹדֵק אוֹתָהּ.

בֹּא רֵאֶה, הִכְהֵן לֹא מְכַנִּים אֶת
עַצְמוֹ לָזֶה, רַק כְּשֶׁהִיא נוֹתֶנֶת
אֶת עַצְמָהּ לְפָנָיו לְכִסּוֹת (לְהוֹדוֹת),
פַּעַם וּפַעַמִּים שׁוֹאֵל אוֹתָהּ. פִּיּוֹן
שֶׁהִיא רוֹצֶה לְהִמָּצֵא זִכְאִית, אֲזִ
הִכְהֵן עוֹשֶׂה מַעֲשֶׂה כְּדֵי
לְהַרְבּוֹת שְׁלוֹם.

הִכְהֵן כּוֹתֵב אֶת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ
פַּעַם בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, אַחֵר כִּי
כוֹתְבוֹ לְמַפְרַע אוֹתִיּוֹת (רְשׁוּמוֹת)
מְהַפְּכוֹת בְּאוֹרוֹתֶיהֶן, דִּין בְּדִין,
רַחֲמִים בְּרַחֲמִים, רַחֲמִים בְּדִין,
וְדִין בְּרַחֲמִים. נִמְצְאָה זִכְאִית -
אוֹתִיּוֹת הַרַחֲמִים נִמְצְאִים,
וְהַדִּינִים מְסַתְּלָקִים. לֹא נִמְצְאָת

כֶּהָ בְּכַנְסֵת יִשְׂרָאֵל, וּכְהֵנָּה קָאִים לְאַתְקֵנָּה מִלִּי
דְּמַטְרוֹנִיתָא, וְלַעֲיִנָּה בְּכֹל מָה דְאַצְטְרִיד, בְּגִין כִּי
כְּהֵנָּה לְדָא, וְלֹא אַחֵרָא.

וְאִי תִימָא דְאִיהוּ עֶבֶד דִּינָא, לָאו הָכִי, אֲלֵא
לְאַסְגָּאָה שְׁלָמָא בְּעֵלְמָא קָא אֲשַׁתְּדֵל בְּהָא,
וְלְאַסְגָּאָה חֶסֶד. דְאִי הֵהִיא אֶתְתָּא אֲשַׁתְּכַחַת זִכְאָה,
כְּהֵנָּה אֲסִגֵּי שְׁלָמָא בְּהוּ, וְלֹא עוֹד אֲלֵא דְמַתְעַבְרָא
בְּבָרָא דְכָר, וְאַתְעַבֵּד שְׁלָמָא עַל יָדֶיהָ. וְאִי לֹא
אֲשַׁתְּכַחַת זִכְאָה, אִיהוּ לֹא עֶבֶד דִּינָא, אֲלֵא הֵהוּא
שְׂמָא קְדִישָׁא דְאִיהִי קָא מְשַׁקֶּרֶת בֵּיהּ, הוּא עֶבֶד
דִּינָא, וְהוּא בְּדִיק לָהּ.

תָּא חַוֵּי, כְּהֵנָּה לֹא עֵיִל גְּרַמְיָה לְהָאִי, אֲלֵא כִּי
הִיא יְהִבַת גְּרַמְיָה קַמִּיהָ לְחַפָּאָה (נִיֵּא לְזִכְאָה), (דף
קכ"ד ע"ב) זְמָנָא וְתִרִין שְׂאִיל לָהּ. פִּיּוֹן דְאִיהִי בְּעֵינָא
לְאַשְׁתְּכַחַת זִכְאָה, בְּדִין כְּהֵנָּה עֶבֶד עוֹבְדָא, בְּגִין
לְאַסְגָּאָה שְׁלָמָא.

כְּהֵנָּה כְּתִיב שְׂמָא קְדִישָׁא חַד זְמָנָא בְּאַרְח מִיִּשְׂרָאֵל,
לְבַתָּר כְּתִב לִיהּ לְמַפְרַע אֶתְוּוֹן (נִיֵּא סְדִיטִין)
טְרִיסִין בְּטַהוּרִין, דִּינָא בְּדִינָא, רַחֲמִי בְּרַחֲמִי, רַחֲמִי
בְּדִינָא, וְדִינָא בְּרַחֲמִי. אֲשַׁתְּכַחַת זִכְאָה, אֶתְוּוֹן רַחֲמִי
אֲשַׁתְּכַחוּ, וְדִינִין סְלָקוּן. לֹא אֲשַׁתְּכַחַת כִּי קָא יָאוֹת,
רַחֲמִי סְלָקוּן, וְדִינִין אֲשַׁתְּאָרוּ, וְכִדִּין דִּינָא אֶתְעַבֵּד.
כְּרָאוּי - הַרַחֲמִים מְסַתְּלָקִים, וְנִשְׁאָרִים הַדִּינִים, וְאֲזִ נַעֲשֶׂה הַדִּין.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת נשא דף קכה ע"ב - קכו ע"א
חומר פגם גילוי שער הראש באשה

רְבִי חֲזַקְיָה פָתַח, (תהלים קכח)
אֲשֶׁתְּךָ כְּגֶפֶן פְּרִיָה וְגו'. מֵה גֶפֶן
לֹא מִקְבֵּלָת עָלֶיָה אֲלֵא מִשְׁלָה
- כִּךְ אֲשֶׁת יִשְׂרָאֵל עוֹמֶדֶת
בְּכַגּוֹן זֶה, שְׁלֹא מִקְבֵּלָת עָלֶיָה
אֲלֵא אוֹתוֹ בֶּן זוּגָה, כְּמוֹ הַיּוֹנָה
(כַּיּוֹנָה) הַזֶּה שְׁלֹא מִקְבֵּלָת עָלֶיָה
אֲלֵא אוֹתוֹ בֶּן זוּגָה. וְעַל כֵּן,
כְּגֶפֶן פְּרִיָה בִּירְכָתִי בֵּיתְךָ. מֵה
זֶה פְּרִיָה? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דברים כט)
פְּרָה רֵאשׁ. פְּרִיָה - פּוֹרְחַת,
שְׁמוּצִיָּאָה עֲנָפִים לְכָל צֵד.
וְאִיפֹה? בִּירְכָתִי בֵּיתְךָ, וְלֹא
לְחוּץ בְּשׁוּק, מִשּׁוּם שְׁלֹא תִבֹּא
לְשַׁקֵּר בְּבָרִית עֲלֵיוֹנָה.

וְשִׁלְמָה אָמַר, (משלי ב) הַעֲזֹבֶת
אֲלוֹף נְעוּרֶיהָ וְאֵת בְּרִית אֱלֹהֶיהָ
שָׁכַחָה. מֵה זֶה בְּרִית אֱלֹהֶיהָ?
אוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁנִּקְרָא בְּרִית וְהִיא
הַתְּקַשְׁרָה בּוֹ, בְּגִלְל כִּךְ בִּירְכָתִי
בֵּיתְךָ.

אָמַר רְבִי חֲזַקְיָה, קָלְלָה תִּבֹּא
עַל אוֹתוֹ אִישׁ שֶׁמִּשְׁאִיר אֶת
אֲשֶׁתוֹ לְהִרְאוֹת עִם שְׁעֵרוֹת
רֵאשָׁה בְּחוּץ, וְזֶה אֶחָד מֵאוֹתָם
צְנִיעוּת שֶׁל הַבַּיִת. וְאִשָּׁה
וְגוֹרְמֵת לְבָנֶיהָ שְׁלֹא יִחְשְׁבוּ בְּדוֹר,

רְבִי חֲזַקְיָה פָתַח, (תהלים קכח)
אֲשֶׁתְּךָ כְּגֶפֶן פְּרִיָה וְגו',
מֵה גֶפֶן לֹא מִקְבֵּל עָלֶיָה אֲלֵא מִדִּידֶיהָ, כִּךְ
אֲתָתָא דִּישְׂרָאֵל, קִיִּימָא בְּהֵאֵי גּוּוֹנָא, דְּלֹא מִקְבֵּלָא
עָלָה אֲלֵא הֵהוּא בַר זוּגָה. כְּשִׁפְנִינָא (נ"א כְּתוּרָא) דָּא,
דְּלֹא מִקְבֵּלָא אֲלֵא הֵהוּא בַר זוּגָה. וְעַל דָּא כְּגֶפֶן
פְּרִיָה בִּירְכָתִי בֵּיתְךָ. מֵהוּ פְּרִיָה. כְּמָה דְּאֵת אָמַר
(דברים כט) פְּרָה רֵאשׁ. פְּרִיָה: פּוֹרְחַת, דְּאִפִּיקַת עֲנָפִים
לְכָל סְטָרָא. וְאֵן. בִּירְכָתִי בֵּיתְךָ, וְלֹא לְבַר בְּשׁוּקָא,
בְּגִין דְּלֹא תִיתִי לְשַׁקְרָא בְּבָרִית עֲלָתָה.

וְשִׁלְמָה אָמַר, (משלי ב) הַעֲזֹבֶת אֲלוֹף נְעוּרֶיהָ וְאֵת
בְּרִית אֱלֹהֶיהָ שָׁכַחָה. מָאן בְּרִית אֱלֹהֶיהָ.
הֵהוּא אֲתָר דְּאִקְרִי בְּרִית. וְהִיא אֲתַקְשְׁרָא בֵּיהּ, בְּגִין
כִּךְ בִּירְכָתִי בֵּיתְךָ.

אָמַר רְבִי חֲזַקְיָה, תּוֹנְבָא לִיתִי עַל הֵהוּא בַר נָשׁ,
דְּשָׁבַק לְאֲנִתִּיהָ דְּתַתְּחוּי מִשְׁעָרָא דְּרִישָׁה
לְבַר. וְדָא הוּא חַד מֵאֵינוּן צְנִיעוּתָא דְּבֵיתָה. וְאֲתָתָא
דְּאִפִּיקַת מִשְׁעָרָא דְּרִישָׁה לְבַר, לְאֲתַתְּקִנָּא בֵּיהּ, גָּרִים
מִסְּפָנוּתָא לְבֵיתָא. וְגָרִים לְבָנָהָא דְּלֹא יִתְחַשְׁבוּן
שְׁמוּצִיָּאָה מִשְׁעֵרוֹת רֵאשָׁה הַחוּצָה לְהַתְּקַן בּוֹ, גּוֹרְמֵת עֲנִי לְבַיִת,

בְּדָרָא. וְגָרִים מְלָה אַחְרָא דְשִׁרְיָא בְּבֵיתָא. מָאן גָּרִים
 דָּא. הֵהוּא שַׁעְרָא דְאַתְחַזִּי מִרִישָׁה לְבַר. וּמַה בְּבֵיתָא
 הַאי, כָּל שַׁכְּנֵי בְּשׁוּקָא, וְכָל שַׁכְּנֵי חֲצִיפוֹתָא אַחְרָא.
 וּבְגִין כֶּךָ אֶשְׁתֵּד כְּגַפְנֵי פוּרְיָה בִירְכְתֵי בֵיתְךָ.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, שַׁעְרָא דְרִישָׁא ^(דף קכ"ו ע"א) דְאַתְתָּא
 דְאַתְגַּלְיָא, גָּרִים שַׁעְרָא אַחְרָא לְאַתְגַּלְיָא,
 וְלֹא פְגַמָּא לָהּ. בְּגִין כֶּךָ, בְּעֵיִא אַתְתָּא דְאַפִּילוּ טְסִירִי
 דְבֵיתָא, לֹא יַחְמוּן שַׁעְרָא חַד מִרִישָׁא, כָּל שַׁכְּנֵי לְבַר.
 תָּא חַזִּי, כְּמַה בְּדְכוּרָא שַׁעְרָא הוּא חוּמְרָא דְכָלָא,
 הַכִּי נָמִי לְנוֹקְבָא. פּוּק חָמִי, כְּמַה פְּגִימוּ גָרִים
 הֵהוּא שַׁעְרָא דְאַתְתָּא. גָּרִים לְעֵילָא, גָּרִים לְתַתָּא,
 גָּרִים לְבַעְלָה דְאַתְלַפְיָא, גָּרִים מְסַכְּנוֹתָא, גָּרִים מְלָה
 אַחְרָא בְּבֵיתָא, גָּרִים דִּיסְתַּלְק חֲשִׁיבוֹתָא מִפְּנֵהָ.
 רַחֲמָנָא לִישׁוּבוֹן, מִחֲצִיפוֹ דְלֵהוּן.

וְעַל דָּא, בְּעֵיִא אַתְתָּא לְאַתְכַּפְיָא, בְּזוּוֹתֵי דְבֵיתָא.
 וְאִי עֲבָדַת כֵּן מַה כְּתוּב, ^(תהלים קכח) בְּנִיד כְּשִׁתְּלִי
 זֵיתִים. מַהוּ כְּשִׁתְּלִי זֵיתִים. מַה זֵית דָּא, בֵּין בְּסִתּוּוֹא,
 בֵּין בְּקִיטָא, לֹא אַתְאָבִידוּ טְרַפּוּי, וְתַדִּיר אֶשְׁתַּכַּח
 בֵּיהּ חֲשִׁיבוֹת יִתִיר עַל שְׂאָר אֵילָנִין. כֶּךָ בְּנֵהָ
 יִסְתַּלְקוֹן בְּחֲשִׁיבוֹ עַל שְׂאָר בְּנֵי עֲלָמָא. וְלֹא עוֹד אֶלָּא
 דְבַעְלָה מִתְבָּרַךְ בְּכָלָא, בְּבִרְכָאן דְלְעֵילָא, בְּבִרְכָאן
 חֲשִׁיבוֹת יִתְרָה עַל שְׂאָר הָאֵילָנוֹת - כֶּךָ בְּנֵיהּ יַעֲלוּ בְּחֲשִׁיבוֹת עַל שְׂאָר בְּנֵי הָעוֹלָם. וְלֹא עוֹד,
 אֶלָּא שְׂבַעְלָה מִתְבָּרַךְ בְּכָל: בְּבִרְכוֹת שְׁלַמְעֵלָה, בְּבִרְכוֹת שְׁלַמְטָה, בְּעֶשֶׂר, בְּבָנִים וּבְכַנֵּי בָנִים. זֶהוּ

וְגוֹרְמַת דְבַר אַחַר שְׁשׁוּרָה
 בְּבֵית. מִי גָרַם זֶה? אוֹתוֹ שַׁעַר
 שְׁנֵרָאָה מִרִישָׁה חֲחוּצָה. וּמַה
 בְּבֵית כֶּךָ - כָּל שַׁכְּנֵי בְּשׁוּק, וְכָל
 שַׁכְּנֵי חֲצִיפוֹת אַחֲרֵת. וּמִשׁוּם זֶה,
 אֶשְׁתֵּד כְּגַפְנֵי פוּרְיָה בִירְכְתֵי
 בֵיתְךָ.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, שַׁעַר רִאשׁ
 הָאִשָּׁה שְׂמַתְגַּלָּה, גוֹרַם לְשַׁעַר
 אַחַר לְהַתְגַּלוֹת וּלְפָגַם אוֹתָהּ.
 מִשׁוּם כֶּךָ צְרִיכָה אִשָּׁה שְׂאֶפְלוּ
 קוֹרוֹת בֵּיתָה לֹא יִירְאוּ שַׁעְרָה
 אַחַת מִרִישָׁה, וְכָל שַׁכְּנֵי בְּחוּץ.
 בַּא רִאָה, כְּמוֹ שְׂבַזְכֹּר הַשַּׁעַר
 הוּא חֲמַרְת הַכֹּל - כֶּךָ גַּם
 לְנִקְבָה. צֵא וּרְאֵה כְּמַה פָּגַם
 גוֹרַם אוֹתוֹ שַׁעַר הָאִשָּׁה: גוֹרַם
 לְמַעַלָה וְגוֹרַם לְמַטָּה, גוֹרַם
 לְבַעְלָה לְהַתְקַלֵּל, גוֹרַם עֲנִי,
 וְגוֹרַם דְבַר אַחַר בְּבֵית, גוֹרַם
 שְׂתַסְתַּלְק חֲשִׁיבוֹת מִבְּנֵיהּ.
 הִרְחַמֵן יַצִּילֵנוּ מִחֲצִיפוֹתָן.

וְעַל כֶּךָ צְרִיכָה אִשָּׁה
 לְהַתְכַּפּוֹת בְּזוּוֹת בֵּיתָה. וְאִם
 עוֹשָׂה כֶּךָ, מַה כְּתוּב? ^(תהלים קכח)
 בְּנִיד כְּשִׁתְּלִי זֵיתִים. מַה זֶה
 כְּשִׁתְּלִי זֵיתִים? מַה זֵית זֶה, בֵּין
 בְּסִתּוֹ בֵּין בְּקִיץ לֹא אוֹבְדִים
 עֲלָיו, וְתַמִּיד נִמְצָאת בּוֹ
 חֲשִׁיבוֹת יִתְרָה עַל שְׂאָר הָאֵילָנוֹת - כֶּךָ בְּנֵיהּ יַעֲלוּ בְּחֲשִׁיבוֹת עַל שְׂאָר בְּנֵי הָעוֹלָם. וְלֹא עוֹד,
 אֶלָּא שְׂבַעְלָה מִתְבָּרַךְ בְּכָל: בְּבִרְכוֹת שְׁלַמְעֵלָה, בְּבִרְכוֹת שְׁלַמְטָה, בְּעֶשֶׂר, בְּבָנִים וּבְכַנֵּי בָנִים. זֶהוּ

דְּלִתְתָא, בְּעוֹתָרָא, בְּבִנְיָן, בְּבִנְיָן. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים קכח) **הִנֵּה כִּי בֵּן יְבוֹרֵךְ גָּבֵר יָרָא יי. וְכְתִיב** (תהלים קכח) **יְבָרְכֶךָ ה' מְצִיּוֹן וְרֵאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ וְרֵאָה בָנִים לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל.** (ישׂראל סבא קד׳ישׂא).

שְׁכָתוֹב (שם) הִנֵּה כִּי בֵּן יְבוֹרֵךְ גָּבֵר יָרָא ה'. וְכְתוּב, יְבָרְכֶךָ ה' מְצִיּוֹן וְרֵאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ וְרֵאָה בָנִים לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל. (ישׂראל הַזְּמַן הַקְּדוֹשׁ)

סֵפֶר אֹר הַזְּהָר (עמוד 287)

אחי ורעי, אם כל כך גדולה לשמים שיאו ומעלתו וכמה תקיף חילא דהאי אילנא רבכי של למוד ספר הזהר הקדוש, ושרש בארץ גועו לשלח רצוצים חפשי מן הגלות המר, האיר לא יתלהב לב האדם להאיר און לשמע בלמודים לקבע שיעור קבוע בכל יום בזהר הקדוש ובתקונים ושאר ספרי המקבלים בו.
(יסוד ושרש העבודה, שערי הששי, שער הניצוץ)

ה) לעולם יקדים אדם למוד הנגלה להנסתר

ובזה יובן [אמרם וזכונם לברכה] לעולם יעסק אדם בתורה שלא לשמה, דהינו בלבושי התורה שנק' קשוטי התורה והלכ"ה אותיות הכל"ה, שיעסק תחלה בנגלה, שמתוך כך יבוא לשמה, שהיא דבקה חשקה חפצה בו יתברך שהוא לשמה בפנימיות התורה שהיא שמו יתברך ממש שנקרא תורת השם, וקל להבין.

ו) סודות התורה הם אור הנפש

עקר שלמות אדם דלא ייעול בכסופא לעלמא דאתי הוא למוד התורה, כי כמו שהלחם הוא מזון הגוף, בן ממש לבו לחמו בלחמו, התורה היא מזון הנפש, וכמו שהיון והמעדנים מאירין לגוף לחזקו, בן ממש ויותר סודות התורה הם אור הנפש להאירה בש"ע נהורין. ועל כל פנים מי שאינו עוסק בפשטות התורה הרי הוא מת ברעב בעולם הבא, ומי שאינו מאיר לנפשו סודות הזהר וכתבי מרן נדחו מענונא וכסופא בעלמא דאתי, אם לא שהוא תומך התורה אזי זוכה ויושב בישיבה של מעלה וזעירין אינון.
(הקדמת מורינו הרב רבי יצחק אזויק מקאמאראנא זכר צדיק וקדוש לברכה לפרושו על משניות)

— פֶּרֶק י —

חדש אלול ראוי ללמוד התקונים בשפי

א) גדל מעלת אמירת תקונים בחדש אלול, שמזכר הנפש רוח ונשמה

אנשי מעשה נהיגי לומר בכל יום מאותם ארבעים יום שמראש חדש אלול עד אחר יום כפורים איזה דפים מספר הקדוש תקוני הזהר, ומכונים לגמר כל הספר עד יום הכפורים. ועין בספרים שהלהיבו מאד על למוד התקוני זהר בארבעים יום אלול. ואף שאינו מבין, מכל מקום הלשון של הזהר הקדוש והתקונים מסגל מאד לנשמה.
כבר נהגו גם בן חסידים ואנשי מעשה בכל יום מאותן מ' ימים שמערב ראש חדש אלול עד יום הכפורים, בספר הקדוש תקוני הזהר, כי למוד בימים הקדושים אלול מטהר הגוף והנשמה, וסגלתו לקרב הגאלה במהרה בימינו אמן.
(מטה אפרים סימן תקפ"א סעיף קטן י"ז)
(קצה המטה למטה אפרים שם סעיף קטן כ"ג)

ב) אשרי למי שישלים ספר תקונים בימים הללו

בשם הרב זכרוננו לברכה: אשרי למי שישלים ספר תקונים בימים הללו. (מטה אפרים סימן תר"ג סעיף קטן ט') כמה ארכ"ן הוא זה, מרפא וארוכה למוד הזה, באשר העד העיד בנו עדות נאמנה, הרב הקדוש האר"י זכותו ונן עלינו, ויהי עדי"ו אמונה, שכל הרגיל בלמוד הזהר הקדוש אף על פי שאין לו חלק בבינה, מזכר את נפש רוח נשמה כבן או"ר באי"ם לבינה, ובפרט בספר התקונים הינו דאהניא ליה, תעל"ה באיתג"ה שקי"ד לי"ה, ותקנת הקדמונים ללמד בספר התקונים מראש חדש אלול עד יום הכפורים לברר אכל מתוך פסלת שדרך התינוק לפר"ר, בלמוד זה בא עדי ברורי"ן בפרק זה בורה. וקימו וקבלו היהודים עליהם ועל זרעם, בנדבות הלב המתנדבים בעם, ועליהם קבענום חובה, ללמד דבר יום ביומו אז ירדו לשעורי"ן שעורא וזטא ושעורא רבה.
(הקדמת הרב המביא לבית הדפוס ספר התקונים דפוס ליוורנו, כבוד הרב רבי יצחק פרחי זכותו ונן עלינו)

מקור המאמר בזהר פרשת נשא דף קמו ע"א-ב
הלכות וסגולות ברכת כהנים

תָּאנָא, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, בְּשַׁעֲתָא דְכַהֲנָא פְּרִים יְדוּי,
 אָסִיר לִיהּ לְעַמָּא לְאַסְתַּכְּלָא בֵּיהּ, מִשּׁוּם
 דְּשִׁכְנִיתָא שְׂרִיא בִּידוּי. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אִי הָכֵי, כִּיּוֹן
 דְּלֹא חֲמָאן מַה אֲכַפֵּת לְהוֹ, דְּהָא כְּתִיב (שמות לג) כִּי לֹא
 יִרְאֵנִי הָאָדָם וְחִי, בְּחַיֵּיהוֹן לָא חֲמָאן, אֲבָל בְּמִיתָתְהוֹן
 חֲמָאן. אָמַר לִיהּ, מִשּׁוּם דְּשָׂמָא קְדִישָׁא רְמִיזָא
 בְּאַצְבָּעֵן דִּידוּי, וּבְעֵי בַר נָשׁ לְדַחֲלָא, אַף עַל גַּב דְּלֹא
 חֲמָאן שְׁכִינְתָא, לָא בְּעָאן לְאַסְתַּכְּלָא בִּידֵיהוּ דְכַהֲנֵי,
 בְּגִין דְּלֹא יִשְׁתַּכְּחוּן עַמָּא חֲצִיפָאן לְגַבֵּי שְׁכִינְתָא.

תָּאנָא, בְּהֵיִא שַׁעֲתָא דְכַהֲנָא פְּרִים יְדוּי, צְרִיכִין
 עַמָּא לְמִיתַב בְּדַחֲלוֹ, בְּאַימָתָא, וְלִינְדַע
 דְּהֵיִא שַׁעֲתָא, עֵידוֹן רַעוּתָא אֲשַׁתְּבַח בְּכֻלְהוּ עֲלָמִין,
 וּמְתַבְּרָכִין עֲלָאִין וְתַתְּאִין, וְלִית דִּינָא בְּכֻלְהוּ. וְהוּא
 שַׁעֲתָא, דְּאַתְגְּלִי סְתִימָא עֲתִיקָא דְעֲתִיקוֹן בּוֹזְעִיר
 אֲנַפִּין וְאַשְׁתְּבַח שְׁלָמָא בְּכֻלָּא.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּהֵיִי תְּלִת קְרָאִי (דף קמ"ז ע"ב) רִישֵׁיהוֹן
 יו"ד יו"ד יו"ד, י"בְּרַכְךָ י"אָר י"שָׂא. כְּלָהוּ
 לְאַחֲזָאָה מְהִימְנוּתָא שְׁלִימָא. וְלֹא תְּבָרַכָא מֵעֲתִיקָא

כָּלֵם לְהִרְאוּת אַמּוּנָה הַשְּׁלָמָה, וְלֹהֲתַבְּרַךְ מֵהַעֲתִיק מִי שְׁצָרִיק. יו"ד

לְמַדְנּוּ, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, בְּשַׁעֲהַ שְׁהַכְּהֵן פּוֹרֵשׁ יְדוּי, אָסוּר לָעַם
 לְהַסְתַּכְּלָא בּוֹ, מִשּׁוּם שְׁשִׁכְנִינָה
 שׁוֹרָה בִּידוּי. אָמַר רַבִּי יִצְחָק,
 אִם כֵּן, כִּיּוֹן שְׁלֹא רוּאִים, אִז
 מַה אֲכַפֵּת לָהֶם, שְׁהֲרִי כְּתוּב
 (שמות לג) כִּי לֹא יִרְאֵנִי הָאָדָם וְחִי,
 בְּחַיֵּיהֶם לֹא רוּאִים, אֲבָל
 בְּמִיתָתָם רוּאִים? אָמַר לוֹ,
 מִשּׁוּם שְׁהַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ רְמוּז
 בְּאַצְבָּעוֹת יְדוּי, וְצָרִיק הָאָדָם
 לְפַחֵד. אַף עַל גַּב שְׁלֹא רוּאָה
 שְׁכִינָה, לֹא צָרִיק לְהַסְתַּכְּלָא עַל
 הַיָּדִים שֶׁל הַכַּהֲנִים, כְּדִי שְׁהַעֵם
 לֹא יִמָּצֵא בְּחֻצְפָּה אֶל הַשְּׁכִינָה.

לְמַדְנּוּ, בְּשַׁעֲהַ שְׁהַכְּהֵן פּוֹרֵשׁ
 יְדוּי, צָרִיק הָעַם לָשׁוּב בִּירְאָה,
 בְּאַימָה, וְלִדְעַת שְׁאוּתָהּ שַׁעֲהַ
 עַת רְצוֹן נִמְצָא בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת,
 וּמְתַבְּרָכִים עֲלִיוֹנִים וְתַתְּחוּנִים
 וְאִין דִּין בְּכָלֵם, וְהִיא הַשַּׁעֲהַ
 שְׁמַתְגְּלָה הַנְּסֻתָר עֲתִיק
 הַעֲתִיקִים בּוֹזְעִיר אֲנַפִּין, וְנִמְצָא
 שְׁלוֹם בְּכֹל.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּרִאשֵׁי
 שְׁלֹשֶׁת הַפְּסוּקִים הַלְלוּ יו"ד
 יו"ד יו"ד: י"בְּרַכְךָ י"אָר י"שָׂא.

יִו"ד יו"ד, לְהַתְּבַרֵךְ זְעִיר אַנְפִּין
מִעֲתִיק הַכֹּל. וּמִשׁוּם כָּךְ, יְבָרְכֶךָ
ה' לְמַעַלָּה, וַיִּשְׁמְרֶךָ הוּא לְמַטָּה,
וְכֵן כָּלֵם.

וְשָׁנָה הַתְּנָא לְפָנֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן,
מִי שְׁמַצְטַעַר בְּחִלּוּמוֹ, שְׂיָבֵא
בְשַׁעָה שֶׁהַכֹּהֲנִים פּוֹרְשִׁים
יְדֵיהֶם, וַיֹּאמֶר: רַבּוֹנוֹ שֶׁל
עוֹלָם, אֲנִי שֶׁלְךָ וְחִלּוּמוֹתֵי
שֶׁלְךָ וְכוּ'. לָמָּה? מִשׁוּם שֶׁאֹתָהּ
שַׁעָה נִמְצְאִים רַחֲמִים בְּכֹל
הַעוֹלָמוֹת, וּמִי שְׂיָבֵקֵשׁ תְּפִלָּתוֹ
בְּצַעְרוֹ, מִתְּהַפֵּךְ לוֹ דִּין לְרַחֲמִים.

מָאן דְּאַצְטְרִיד. יו"ד יו"ד יו"ד, לְאַתְּבָרְכָא זְעִיר אַנְפִּין
מִעֲתִיקָא דְכָלָא. וּבְגִין כָּךְ יְבָרְכֶךָ יי לְעֵילָא, וַיִּשְׁמְרֶךָ
הוּא לְתַתָּא, וְכֵן כָּלָהוּ.

וְתַאֲנִי תְנָא קָמִיה דְרַבִּי שְׁמַעוֹן, הַאי מָאן דְּמַצְטַעַר
בְּחִלְמִיה, לִיתִי בְשַׁעְתָּא דְכַהֲנֵי פְרִסֵי יְדֵיהוֹ,
וְלִימָא רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי שֶׁלְךָ וְחִלּוּמוֹתֵי שֶׁלְךָ וְכוּ'.
אַמַּאי. מִשׁוּם דִּהְיָא שַׁעְתָּא אֲשַׁתְּכַחוּ רַחֲמֵי בְעֵלְמִין
כָּלָהוּ, וּמָאן דְּיָבֵעֵי צְלוּתֵיהּ בְּצַעְרֵיהּ, אֶתְהַפֵּךְ לִיה
דִּינָא לְרַחֲמֵי.

ספר אור הזהר (עמוד 290)

ג) מהנגנון של התקונים בחדש אלול ומהחלישות הלב בשמתאחרים, נעשה דברים עליונים ותקונים גדולים למעלה.

פעם אחת היה מדבר מענין אלול, ואמר שמה שנוהגין לומר תקונים באלול, שהנגנון של התקונים וגם מהחלישות הלב שיש לכל אחד אז, מחמת שכל אחד מתאחר אז בבית המדרש יותר מרגילותו, מכל זה נעשה דברים עליונים ותקונים גדולים למעלה. (שיחות הר"ן רבינו נתן מברסלב, קכ"ו)

הצדיקים הגדולים האמתיים בחינת משיח, שמכניסין דרך התשובה, הם יודעים הסוד של בראשית מאמר סתום שרשב"י גלה עליו ע' פנים שנוהגין לעסק בהם באלול הימים באלול ועשרת ימי תשובה שהוא ספר התקונים הקדוש.

להכנים דרך של תשובה, אין יודע כי אם הצדיקים הגדולים האמתיים, כי כל צדיק אמת הוא בחינת משיח, הוא יודע הסוד של בראשית מאמר סתום שרבי שמעון בר יוחאי גלה עליו שבעים אנפין שנוהגין לעסק בהם באלול הימים באלול ועשרת ימי תשובה שהוא ספר התקונים הקדוש, כי כל דרך התשובה באלול הימים הוא על ידי בחינת בראשית מאמר סתום.

(ספר לקוטי הלכות למורינו הרב רבי נתן מברסלב זכר צדיק לברכה - הלכות ראש השנה הלכה ו)

ד) תקון לבעל תשובה לומר ה' דפין זהר או תקונים בכל יום, שמטהר הגוף והנשמה. ראוי לקבץ עצמו ללמד חמש דפים זהר בכל יום, והוא תועלת גדולה ותקון גדול לנפש להאירה ולזככה ולתקנה, ולכלות קוצים, מדות רעות ותאוות רעות, לזכות בנעם השם, והוא מרפא ותקון לחטאים ופשעים של הנפש. וכן נתן מרן האר"י זכרוננו לברכה תקון לבעל תשובה שיאמר חמש דפים זהר או תקונים בכל יום, וכן נהג מורי ורבי דודי הקדוש למורינו הרב רבי צבי.

(נתיב מצוותיך למורינו הרב רבי יצחק איזיק מקאמארנא, שביל התורה אות א' סימן ל"א)

מקור המאמר בזהר פרשת תרומה דף קסה ע"א-ב
סוד סגולת תענית חלום בשבת

תִּיאֻבְתִּיהָ דְהָהוּא עֲלָמָא עֲלָאָה, לְגַבֵּי הָאִי
אַתָּר, כְּדִכּוּרָא דְתִיאֻבְתִּיהָ תְדִיר
לְגַבְיָה דְנוֹקְבָא. כִּד מְלָכָא עָאל לְגַבֵּי מִטְרוּנִיתָא,
אַשְׁכַּח לָהּ בְּעַצְיָבוּ, כִּדִּין כָּל מָה דְאִיהִי בְעָאָת,
כִּידְהָא אֶתְמַסֵּר, וְהָהוּא בַר נָשׁ, וְהָיָא צְלוּתָא,
לָא אֶהְדֵּר בְּרִיקְנִיָא, וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא חַיִּים (ד)
עָלִיהָ. (קס"ה ע"ב) זְכָאָה חוֹלְקִיָה דְהָהוּא בַר נָשׁ,
דְּאוּשִׁיד דְמַעִין קָמִי קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא, בְּצְלוּתִיהָ.

כְּגֻוּנָא דָּא בְשַׁבַּת, מָאן דִּיתִיב בְּתַעֲנִיתָא בְשַׁבַּת,
מִגּוֹ צַעֲרִיָה אֲחִזֵּי עַצְיָבָא, וּבְשַׁבַּת שְׁלֵטָא
הָהוּא רְקִיעָא עֲלָאָה, הָהוּא דְאֶתְחִזֵּי בְחֻדָּה, וְאִיהוּ
חֻדָּה וְחִדֵּי לְכֻלָּא. הָהוּא דִּיתִיב בְּעַצְיָבוּ, כְּגֻן
דְּאִיהוּ שְׁלֵטָא, אֲפִיק לְהָהוּא בַר נָשׁ מִהָהוּא
עוֹנֵשָׁא דְאֶתְגָּזֵר עָלֶיהָ, וְהָא אֶתְמַר, סְלוּ: הָבוּ יְקָר,
וְרוּמְמוּ לְהָהוּא דְרוּכְב בְּעַרְבּוֹת, דְּאִיהוּ חֻדָּה וְחִדֵּי
כְּלָא, רְקִיעָא עַל גַּבֵּי חִיּוֹתָא בִּי"ה שְׁמוֹ וְדָאִי, דְּהָא
כְּהָהוּא אֶתְר שְׁמָא דָּא אֶתְכְּלִיל. וְעֲלוּ לְפָנָיו, כְּגֻן
דְּלָא אֶצְטְרִיךְ לְאַחֲזָאָה קָמִיָּה עַצְיָבוּ, כְּמָה
דְּאֶתְמַר.

תְּשׁוּקָת אוֹתוֹ הָעוֹלָם
הָעֲלִיּוֹן לְמָקוֹם הַזֶּה, כְּזִכָּר
שְׁתְּשׁוּקָתוֹ תָּמִיד אֶל הַנִּקְבָּה.
כְּשֶׁנִּכְנַס הַמֶּלֶךְ לְגַבִּירָה
וּמוֹצֵא אוֹתָהּ בְּעַצֵּב, אִז כָּל
מָה שֶׁהִיא רוֹצֶה, נִמְסָר
בְּיָדֶיהָ, וְאוֹתוֹ אָדָם וְאוֹתָהּ
תְּפִלָּה לֹא חוֹזֶרֶת רִיקָם,
וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָס עָלָיו.
אֲשֶׁרִי חָלְקוֹ שָׁל אוֹתוֹ אָדָם
שֶׁשׁוּפָּךְ דְּמַעוֹת לְפָנֵי הַקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא בְּתַפְלָתוֹ.

כְּמוֹ זֶה בְשַׁבַּת, מִי שִׁיּוֹשֵׁב
בְּתַעֲנִית בְשַׁבַּת, מִתּוֹךְ צַעֲרוֹ
מֵרְאָה עַצֵּב, וּבְשַׁבַּת שׁוֹלֵט
אוֹתוֹ רְקִיעַ עֲלִיּוֹן, אוֹתוֹ
שֶׁנִּרְאָה בְּשִׂמְחָה, שֶׁהוּא
שִׂמְחָה וּמְשַׂמַּח לְכָל. אוֹתוֹ
שִׁיּוֹשֵׁב בְּעַצֵּב, מְשׁוּם שֶׁהוּא
שׁוֹלֵט, מוֹצִיא אֶת אוֹתוֹ
הָאָדָם מֵאוֹתוֹ הָעֲנָשׁ שֶׁנִּגְזֵר
עָלָיו, וְהָרִי נֶאֱמַר סְלוּ - הָבוּ
כְּבוֹד וְרוּמָמוֹת לְאוֹתוֹ
שֶׁרוּכְב בְּעַרְבּוֹת, שֶׁהוּא
שִׂמְחָה וּמְשַׂמַּח לְכָל, הָרְקִיעַ
שֶׁעַל גַּבֵּי הַחַיּוֹת בִּי"ה שְׁמוֹ
וְדָאִי, שֶׁהָרִי בְּאוֹתוֹ מְקוֹם
הַשֵּׁם הַזֶּה נִכְלָל. וְעֲלוּ לְפָנָיו

הַשֵּׁם הַזֶּה נִכְלָל. וְעֲלוּ לְפָנָיו - מְשׁוּם שֶׁלֹּא צָרִיךְ לְהִרְאוֹת לְפָנָיו עַצֵּב, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאָר.

מקור המאמר בזהר פרשת נשוא דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעֲוֵדָה
הַשְּׁנִיָּה כָּתוּב אִז תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׁאוֹתָהּ
שָׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקְּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּדָה שֶׁל
הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוֹהֵי
סַעֲוֵדָתוֹ וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֵדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כָּתוּב וְהָאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוֹהֵי הַסַּעֲוֵדָה
שֶׁל זַעִיר אַנְפִּין שֶׁהוּא
בְּשְׁלֵמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשַׂמַּח בְּסַעֲוֵדָתוֹ
וְלִהְיוֹת שְׁלֵם הַסַּעֲוֵדוֹת הַלְלוֹ,
שֶׁהֵן סַעֲוֵדוֹת הָאֲמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קְדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֲמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלֵמָה וְלֹא עֲמִים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמִזְלוֹת. וּמִשׁוֹם כֵּן אָמַר,
(שְׁמוֹת ל"א) בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בְּסַעֲוֵדוֹת הַלְלוֹ
נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מֵהֵיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֲמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֵדָה
אֶחָת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגַם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבָּתָא, בְּסַעֲוֵדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אִז תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאֵי. דִּהְיָהִיא
שְׁעָתָא אֲתִגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עֲבִדִּינּוּ,
וּסַעֲוֵדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֵדָתָא הַלִּיתָא דְשַׁבָּתָא, כְּתִיב וְהָאֲכַלְתִּיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סַעֲוֵדָתָא
דְזַעִיר אַנְפִּין, דִּהְיָו בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
מֵהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר נָשׁ לְמַחְדֵי
בְּסַעֲוֵדָתֵיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֵלִין סַעֲוֵדָתִי, דְאֵינוֹן
סַעֲוֵדָתִי מֵהֵימְנוֹתָא שְׁלִימָתָא, דְזֶרַעַא קַדִּישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מֵהֵימְנוֹתָא עֲלָתָהּ, דִּהָא דִּילְהוֹן הִיא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת. וּבְגִינֵי
כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסַעֲוֵדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
דְאֵינוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינוֹן מֵהֵיכַל
דְּמַלְכָּא, דְאֵינוֹן בְּנֵי מֵהֵימְנוֹתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
חַד סַעֲוֵדָתָא מִנֵּיהּ, אַחֲזִי פְגִימוֹתָא לְעִילָא,

נודעים ישראל שהם בני המלך ושהם מהיכל המלך ושהם בני האמונה, ומי שפוגם סעודה אחת מהם, מראה פגם למעלה, ומראה את עצמו שאינו מבני המלך העליון, שאינו מבני

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פרש חגיכם. אמר פרש חגיכם, ולא פרש שבתכם. וכתוב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא אמר.

ומשום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, פעי בר נש לחדי, ולמחדי למספני. ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למספני, עונשיה סגני, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה פתיב, (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואי איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עליה עונשא, כשאר זמנין וחגיגין, דכתיב פרש חגיכם. פרש חגיכם קאמר, ולא פרש שבתכם. וכתיב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא קאמר.

ובגיני כך פתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדוגמא דעלמא דאתי. ובגיני כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא בריך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדָאֵי כֶּךָ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ,
 דְּלֹא אֲשֵׁלִים חֲדוּתָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא. וּמֵאֵן
 חֲדוּתָא דִּילִיָּה. אֵלִין תְּלַת סְעוּדָתֵי מְהִימְנוּתָא.
 סְעוּדָתֵי דְאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכִלְהוּ
 חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטֵרוּי.

תָּאנָא, בְּהֵדִין יוֹמָא מִתְעַטְרָן אַבְהוֹן, וְכָל בְּנֵין
 יִנְקִין, מַה דְּלָאוּ הָכִי בְּכָל שְׂאֵר חֲגִין
 וְזַמְנִין. בְּהֵדִין יוֹמָא, חִיבֵיָּא דִּגְיָהָנָם גַּיְיָחִין. בְּהֵדִין
 יוֹמָא, כָּל דִּינֵין אֶתְכַפִּיין, וְלֹא מִתְעַרִין בְּעַלְמָא.
 בְּהֵדִין יוֹמָא אֲוֵרִיתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרֵין שְׁלִימִין.
 הֵזֶה כָּל הַדִּינִים נְכִפִים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בְּיוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדָאֵי כֶּךָ הוּא.
 אוֹי לְאָדָם שְׁלֹא מְשָׁלִים אֶת
 שְׂמִיחָה הַמְּלֶכֶךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמַהִי
 שְׂמִיחָתוֹ? אֵלֹו שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת
 שֶׁל הָאֱמוּנָה, סְעוּדוֹת
 שְׂאֵבְרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
 כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה
 עַל שְׂמִיחָה, אֱמוּנָה שְׁלֵמָה
 מִכָּל צְדָדִיו.

שְׁנֵינּוּ, בְּיוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים
 הָאֲבוֹת, וְכָל הַבָּנִים יוֹנְקִים,
 מַה שְׂאֵין כֹּן בְּכָל שְׂאֵר
 הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בְּיוֹם הַזֶּה
 רְשָׁעֵי הַגִּיְהָנָם נָחִים. בְּיוֹם
 הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נְכִפִים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בְּיוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

ספר אור הזהר (עמוד 291)

ה) ללמד תקוני זהר ארבעים יום מראש חדש אלול עד יום הכפורים

יען בסוף הקדמת בעל כפא מלך ועוד בכמה ספרים קדושים שהלהיבו מאד ללמד התקוני הזהר בארבעים יום שמראש חדש אלול עד יום הכפורים (ואולי יש להסמיק זה ממה שכתב בתקון ו' ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה ורא יום הכפורים דתבת נח היא אמא עלאה חלון דילי הוא עמודא דאמצעייתא דביה אור יתירה אור וכתב בבאור הנר"א שביום הכפורים חלונות התבה והוא תשובה אמא עלאה פתוחים וזהו שכתוב מקץ ארבעים יום שהם ארבעים יום הירועים מראש חדש אלול ורעיא מהימנא איתא על התקוני זהר דאיהו פגוונא דתבת נח וכו' פירוע.

(הקדמת המוציא לאור תקוני זהר מהגר"א)

ו) בחדש אלול חצי היום תלמוד חכמת האמת – ובעשרת ימי תשובה לא תלמוד פי אם חכמת האמת דוקא, ובימים שבין כפור לספות תרבה בלמוד התהלים והזהר.

ובחדש אלול חצי היום תלמוד חכמת האמת וחצי היום תלמוד טור ובית יוסף ושלחן ערוך הלכות ראש השנה וכפור וספד ולולב עם כל הפוסקים השיכים להם, ובעשרת ימי תשובה לא תלמוד פי אם חכמת האמת דוקא, ובימים שבין כפור לספות תרבה בלמוד התהלים והזהר וכיוצא ובעזרת השם יתברך כל אשר תפנה תשכיל ותצליח אמן כן יהי רצון. (עבודת הקדש חלק התכלית פרק ע')

ז) בחדש אלול יד הכל משמשת בספר התקונים

ולחיות ספר התקונים בחדש אלול יד הכל משמשת בו.

ח) אשרי מי שישלים ספר התקונים בימים אלו מחמשה עשר באב עד יום הכפורים – יקירי ירושלים מתחילים באמירת התקונים מחמשה עשר באב.

הרבה חסידים ואנשי מעשה מתחילים ללמד סדר תקוני זהר הקדוש מחמשת עשר באב עד יום הכפורים. פי מעלת אמירת תקוני זהר בחדש אלול מבאר בהקדמת כפא מלך שמטהר הגוף והנשמה. וסגלתו לקרב קז הגאולה, וכן כתוב באור צדיקים סימן ל"ו סימן ב' אשרי מי שישלים ספר התקונים בימים אלו ויקירי ירושלים מתחילים באמירת התקונים מחמשה עשר באב באב.

ספר אור הזהר (עמוד 292)

ט) וכן נהג האדמו"ר מסקווירא זכרוננו לברכה.

(נטעי גבריאל בין המצרים פרק מ"ט סימן י"ג)

י) על ידי דרשת הרשב"י בענינים הללו נעשו ונבנו אותן הענינים למעלה, וזהו כל עקר תקון למוד הקבלה יותר מכל שאר חלקי התורה

פי הנה עקר קדשת ונגדל מעלות למוד הקבלה הוא לדבר למעלה ולא למטה וכדי לתקן ולעורר באורותיהם למעלה. ועין בהקדמת זהר בראשית ב' עמוד א'. אמר רבי אלעזר. שתיקא דילי בנא מקדשא כו' עין שם. וכן בהקדמת תקונים ג' סוף עמוד ב' ונענה מלאך מגו אשא משמיא ואמר, הן מעשה מרובה, והווי מתקבצין מלאכי השרת כו'. והוא פי על ידי דרשת הרשב"י בענינים הללו נעשו ונבנו אותן הענינים למעלה. וזהו כל עקר תקון למוד הקבלה יותר מכל שאר חלקי התורה. פי שאר כל חלקי התורה הרי מלבש בנושאי הענינים אשר בעולם הזה, מה שאין כן למוד הקבלה ובפרט דברי האר"י זכרוננו לברכה אשר הם בגויים על האדרות וספרא דצניעותא ועמקי סתרי הזהר הקדוש. הווי כל נושאי הענינים רק באצילות ובעולמות דאור אין סוף.

יא) חכמת הקבלה נקרא בשם נסתר, משום שמדבר מעולמות העליונים למעלה למעלה, שאין השגה ותפיסה בזה לשום בריה והוא נעלם ונסתר מהכל.

ולכך נקרא חכמת הקבלה בשם נסתר, משום שכל נושאי הענינים שאנו מדברים בהם הוא מעולמות העליונים אשר למעלה למעלה, אשר אין השגה ותפיסה בזה לשום בריה והרי הוא נעלם ונסתר מהכל. מה שאין כן כל חלקי הנגלה מתורתנו הקדושה. הרי הווי כל נושאי הענינים שבהם גלויים לכל. ועין בזה בגנפיש החיים שער ד' פרק כ"ח עין שם. וכן הוא בשל"ה בהקדמת תולדות אדם. ועין בגנפיש החיים שם שער ב' פרק ה' בהנהגה ב'. פי כל התורה בלה הוא בכל עולם עולם. על כל עניניהם המתניחם בכל אחד, וכמו שהוא בעולם הזה על הענינים השייך כאן. ואם כן הרי מבאר בה מפרש באר היטיב כל מה שלמעלה ולמטה. ועוד, פי לפי דבריו הרי שייך גם כן לקרא לכל תורה שבפעל פה בלה בשם נסתר, משום שנסתר ונטמן כל עניניהם רק ברמז בתורה שבכתב. אך העקר הוא כמו שכתבתי פי משום שנושאי כל הענינים הללו הם נעלמים מעיני כל חי, לכך נקרא בשם נסתר.

(שערי הלשם חלק ב - סימן י"ד - משנת חכמת האמת)

יב) כל הפורש מחכמת האמת פורש מן החיים הנצחיים - סוד למוד חכמת הקבלה מחכימת פתי - מי שלא ראה אור החכמה זו לא ראה מאורות מימיו.

עוד פרוש הפסוק, מה שכתוב "דע את אלהי אביך", בענין אחדותו יתברך וידיעת שמותיו וסוד האצילות. אמר דע, כמו שאמר הפסוק (תהלים צ"א, י"ד), אשגבהו פי ידע שמי, הוא סוד למוד חכמת הקבלה [אשר] מחכימת פתי, ומי שלא ראה אור החכמה זו לא ראה מאורות מימיו, פי אז יבין וישפיל סוד אחדותו ברוך הוא וסוד השגחתו ועניני התארים הנזכרים בתורה הנעלמים מחכמי הפילוסופים, אשרי עין ראתה כל אלה. ויען פי הרבה בני אדם פורשים מזו החכמה, וכל הפורש ממנה פורש מהחיים הנצחיים הרוחניים, על כן אעתיק דברי החכמים חכמי האמת מה שכתבו על ענין הזה.

(של"ה הקדוש - בעשרה מאמרות - המאמר הראשון י')

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

זִהָר

חֵק לְיִשְׂרָאֵל

מְנַקֵּד

דף היומי

פְּרִשְׁתַּת בְּהַעֲלֹתָהּ

מֵהַתְנַא הָאֱלֹקִי

רַבֵּי שְׁמֻעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

מְבַאֵר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְשׁ
עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יִרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרָשִׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּדַקּוֹת סְפוּרוֹת בְּלִבְךָ תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יוצא לאור על ידי "מפעל הזיהר העולמי"

חדש תמוז תש"ע לפ"ק

עיה"ק בית שמש תובב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר

(קבלה מהאר"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תַּפְלָה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדֶּרֶשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּיִן מְקֻדָּשׁ עַל מְכוֹנּוֹ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנוֹ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעִבּוֹדְתָם וּלְזֵיִים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וּלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כִּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הָרַבִּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּיֹתֵיכֶם בְּאַלְפֵי אֲלָפִים וּרְבוּא רַבּוֹת. וְכֹל הַמְּזַכֶּה אֶת
הָרַבִּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וּלְכֹל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׂמוֹכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁשׁוּבוּ בַתְּשׁוּבָה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוּ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדַל הַשָּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תַּמִּיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קכח: - קכט:).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוֹת רֵאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִּימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֵּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כָּשֶׁר וַיִּשָּׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאַהֲבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵיִן לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵיִן מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שְׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵיִן לָהּ רוֹדְפִים רַדֵּף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שְׁהַמִּצְוָה מְקַטְרָגַת
וְאוֹמֶרֶת כְּמִוֶּה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְּעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת בהעלותך דף קמח ע"ב - קמט ע"א
נס יציאת מצרים

רְבִי אֲבָא פָּתַח, (תהלים ט) אֲשֶׁרִי הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה יִי
בְּאוֹר פְּנֵיךָ יִהְלְכוּ. הֵאֵי קָרָא אוֹקְמוּהָ, אֲבָל תָּא
חַזִּי, זַכַּיִן אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִי לֹון
אוֹרֵייתָא קְדִישָׁא, (דף קמ"ט ע"א) וְאוֹלִיף לֹון אֲרַחוּי,
לְאַתְדַבְּקָא בֵּיהּ, וְלְמִיטְר פְּקוּדֵי דְאוֹרֵייתָא, לְמַזְבֵּי
בְּהוּ לְעֵלְמָא דְאַתִּי. וְקָרִיב לְהוּ בְּשַׁעְתָּא דְנַפְקוּ
מִמְצָרִים, דְּהָא בְּדִין אֲפִיק לֹון מִרְשׁוּתָא אַחְרָא,
וְסָלִיק לֹון לְאַתְאֲחָדָא בְּשַׁמְיָה, וּבְדִין אֲקָרוּן בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי חוֹרִין מִכְּלָא. דְּלֹא יִתְבוּ תַּחוּת רְשׁוּתָא
אַחְרָא, וְסָלִיק לֹון לְאַחְדָא בְּשַׁמְיָה, דְּסָלִיק עַל כְּלָא,
דְּשְׁלִיט עַל עֲלָאִין וְתַתְּאִין.

וּמַגּוּ רַחֲמוּתָא דְלַהוּן, קָרָא לֹון (שמות ד) בְּנֵי בְכוֹרֵי
יִשְׂרָאֵל, כְּגוֹנָא (דְקְדוּשָׁה) עֲלָאָה (ועל דא).
קָטַל (ס"א וְקָטַל) כָּל בְּכוֹר דְלַעֲיֵלָא וְתַתָּא, וְשָׂרָא קְטִירִין
וְאַסִּירִין דְעֲלָאִין וְתַתְּאִין, בְּגִין לְאַפְקָא לֹון, וְעָבִיד לֹון
בְּנֵי חוֹרִין מִכְּלָא. וְעַל דָּא לָא בְּעָא קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא,
לָא מְלַאךְ, וְלָא שָׂרָף, אֲלָא אִיהוּ. וְעוֹד, דְּהָא אִיהוּ
יָדַע לְאַבְחָנָא וְלְמַנְדַּע כְּלָא, וְלְמִשְׁרֵי אֲסִירִין, וְלָאוּ
אֵינּוֹן בְּרְשׁוּתָא דְשְׁלִיחָא אַחְרָא אֲלָא בִידֵיהּ.
אֲלָא רַק הוּא. וְעוֹד, שְׁהַרִי הוּא יָדַע לְהַבְחִין וְלְדַעַת הַכֵּל וְלְהַתִּיר אֲסוּרִים, וְאֵינֶם בְּרְשׁוּת שְׁלִיחַ אַחַר,
אֲלָא בִידוּ.

רְבִי אֲבָא פָּתַח, (תהלים פט) אֲשֶׁרִי
הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה הִ' בְּאוֹר
פְּנֵיךָ יִהְלְכוּ. הַפְּסוּק הַזֶּה
פְּרָשׁוּהוּ, אֲבָל בָּא רָאָה,
אֲשֶׁרִיהֶם יִשְׂרָאֵל שֶׁהַקְדוּשׁ
בְּרִיךְ הוּא נָתַן לָהֶם תּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה, וְלְמַדָּם דְרָכֵי
לְהַתְדַבֵּק בּוֹ, וְלְשַׁמֵּר מְצוּוֹת
הַתּוֹרָה לְזַכּוֹת בָּהֶן לְעוֹלָם הַבָּא,
וְקָרְבָם בְּשַׁעְתָּא שִׁיבְעָא מִמְצָרִים,
שְׁהַרִי אַז הוּצִיאֵם מִרְשׁוּת
אַחְרָת, וְהַעֲלֵם לְהַאֲחֹז בְּשִׁמּוֹ,
וְאַז נִקְרְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּנֵי
חוֹרִין מִהַכֵּל, שְׁלֹא יִשְׁבוּ תַּחַת
רְשׁוּת אַחְרָת, וְהַעֲלֵם לְהַאֲחֹז
בְּשִׁמּוֹ, שְׁעוּלָה עַל הַכֵּל,
שְׁשׁוּלֵט עַל עֲלִיּוֹנִים וְתַתְּחוּנִים.

וּמַתּוּךְ אַהֲבַתֶּם קָרָא לָהֶם (שמות
ט) בְּנֵי בְכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל, כְּדַגְמָה (שֶׁל
הַקְדֻשָׁה) עֲלִיּוֹנָה. (ועל זה) הַרְג (והרג)
כָּל בְּכוֹר שְׁלִמְעָלָה וּמִטָּה,
וְהַתִּיר קְשָׁרִים וְאַסוּרִים שֶׁל
עֲלִיּוֹנִים וְתַתְּחוּנִים כְּדִי
לְהוּצִיאֵם, וְעַשָּׂאֵם בְּנֵי חוֹרִין
מִהַכֵּל. וְעַל זֶה לָא רְצָה הַקְדוּשׁ
בְּרִיךְ הוּא לָא מְלַאךְ וְלָא שָׂרָף,
וְאֵינֶם בְּרְשׁוּת שְׁלִיחַ אַחַר,

בֹּא רֵאֵה, בְּאוֹתוֹ לִילָה שְׂרָצָה
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַרְגׁ כָּל
אוֹתָם בְּכוֹרוֹת כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר,
בְּשַׁעַת שִׁירְד הַלַּיְלָה, בָּאוּ
מִזְמָרִים לְזַמֵּר לְפָנָיו. אָמַר לָהֶם,
לֹא זֶמֶן הוּא, שְׁהִרִי שִׁירָה אַחֲרַת
מִזְמָרִים בְּנֵי בְּאֶרֶץ.

בְּשַׁעַת שֶׁנֶּחֱלַק הַלַּיְלָה
הַתְּעוֹרְרָה רוּחַ צְפוֹן, וְאָז עָשָׂה
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נְקֻמוֹת,
וְיִשְׂרָאֵל עוֹשִׂים שִׁירָה בְּקוֹל
רֶם, (וְיִשְׂרָאֵל מִזְמָרִים וְאוֹמְרִים הִלַּל בְּקוֹל רֶם)
וְאָז עָשָׂאם בְּנֵי חוֹרִין מֵהַכֹּל,
וּמִלְּאָכִים עֲלִיוֹנִים וְכָל
מְרַכְבוֹתֵיהֶם הָיוּ מְקַשְׂיבִים לָהֶם
לְקוֹלוֹת יִשְׂרָאֵל. אַחַר שֶׁנִּמְלְאוּ,
רָשְׁמוּ אֶת בְּתִיהֶם מֵאוֹתוֹ דָּם
וּמִדָּם הַפֶּסַח בְּשִׁלְשָׁה רְשׁוּמִים:
(שם יב) עַל הַמִּשְׁקוּף וְעַל שְׁתֵּי
הַמְּזוּזוֹת.

מָה הַטַּעַם? הֲרִי פִּרְשׁוּהָ, מִשּׁוּם
שֶׁהוּא רֶשֶׁם קְדוֹשׁ, וְהַמִּשְׁחִית
כְּשֶׁהוּא יוֹצֵא וְרוֹאֵה אוֹתוֹ דָּם
שֶׁהָיָה רֶשׁוּם עַל אוֹתוֹ פֶּתַח, חָס עַל יִשְׂרָאֵל. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב וּפֶסַח ה' עַל הַפֶּתַח וְגו'.

תָּא חַיּוּ, בְּהֵהוּא לִילְיָא דְבַעָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְקַטְלָא כָּל אֵינּוֹן בְּכוּרֵי כְּמָה דְאֶתְמַר,
בְּשַׁעַתָּא דְרַמְשׁ לִילְיָא, אָתוּ מִזְמָרִין לְזַמְרָא קַמִּיהָ,
אָמַר לוֹן, לָאו עֵידֵן הוּא דְהָא שִׁירְתָּא אַחֲרָא,
מִזְמָרִין בְּנֵי בְּאֶרֶא.

בְּשַׁעַתָּא דְאֶתְפְּלִיג לִילְיָא, אֶתְעַר רוּחַ צְפוֹן,
וְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כִּדִּין עֶבֶד נִוְקָמִין,
וְיִשְׂרָאֵל עֶבְדֵּינ שִׁירְתָּא בְּקוֹל רֶם, (ס"א וְיִשְׂרָאֵל מִזְמָרִין וְאֶמְרִין
הַלַּיְלָא בְּקוֹל רֶם) וְכִדִּין עֶבֶד לוֹן בְּנֵי חוֹרִין מִכָּלֵא, וּמִלְּאָכִין
עֲלָאִי, וְכָל מִשְׁרַיִין פְּלָהוּ, הוּוּ צִיִּיתִין לְהוֹן לְקַלְיָהוֹן
דְיִשְׂרָאֵל. בְּתַר דְאֶתְגַּזְרוּ, רְשִׁימוּ לְבִתִּיהוֹן, מִהֵהוּא
דְמָא, וּמִדְמָא דְפֶסַחָא, בְּתַלְת רְשִׁימִין. (שמות יב) עַל
הַמִּשְׁקוּף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת.

מָאִי טַעְמָא. הָא אוֹקְמוּהָ בְּגִין דְאִיהוּ רְשִׁימָא
קְדִישָׁא, וּמִחֲבָלָא כִּד אִיהוּ נְפִיק, וְחַמִּי הֵהוּא
דְמָא דְהוּוּ רְשִׁים עַל הֵהוּא פֶּתַחָא, חַיִּים עֲלִיָּיהוּ
דְיִשְׂרָאֵל, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב וּפֶסַח יי עַל הַפֶּתַח וְגו'.

סֵפֶר אֹרֶז הַזֶּהָר (עמוד 294)

יג) חֲכֻמַּת הַקְּבֵלָה יִכְנִיס אֶהְבָּה וְיִרְאֵת הַשֵּׁם בְּלִב הָאָדָם – וְאֲשֶׁרִי לְמִי שִׁזְכָּה לֹזֶה
וּבְעֵגֶן (מִזְהִיר הָעַם שֶׁלֹּא לְהִרְחִיק מִחֲכֻמַּת הַקְּבֵלָה אֲדַרְבָּא וְאֲדַרְבָּא יִגִּיעַ הַזֶּק לְנִשְׁמַתּוֹ מִי שֶׁלֹּא לְמַד
חֲכָמָה זו) לְמוֹד חֲכֻמַּת הַקְּבֵלָה אֲשֶׁרִי הָאִישׁ שִׁזְכָּה לֹזֶה לְרֵאוֹת בְּנַעַם הַשֵּׁם וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ, כְּבוֹד
אוֹמֵר בְּלוֹ, כִּי הַחֲכָמָה זו יִכְנִיס אֶהְבָּה וְיִרְאֵת הַשֵּׁם בְּלִב הָאָדָם, וְרֵאִיתִי הַרְבֵּה בְּנֵי אָדָם פּוֹרְשִׁים
מִלְּכַנֵּס לְפָרְדִּים וּלְלַמֵּד חֲכֻמַּת הַקְּבֵלָה, בְּאֶמְרָם: הַנְּסַתְרוּת לְהַשֵּׁם אֱלֹקֵינוּ וְהַנְּגִלוֹת לָנוּ, בּוֹדָאִי הָאֲנָשִׁים
הָאֵלֶּה אֵינָם זֹכִינ לְנִשְׁמָה כְּמִי שֶׁלּוֹמֵד סְתָרֵי הַתּוֹרָה כְּמִבְּאֵר בְּפָרְדִּים בְּשַׁעַר 'עֶשֶׂר וְלֹא תִשַׁע' פֶּרֶק
חֲמִישִׁי, הִבִּיא רַעְיָא מֵהִימְנָא:

מקור המאמר בזהר פרשת בהעלותך דף קנ ע"א
סוד שותפות יששכר וזבולון

רְבִי יִצְחָק פָּתַח, כְּתִיב (מלכים א' ח) **פָּנָה בְּנִיתִי בֵּית זָבֹל**
לָךְ מִכּוֹן לְשִׁבְתְּךָ עוֹלָמִים. בֵּית זָבֹל, בֵּית זָבֹל,
וְדָאֵי, פֶּד אֶתְפָּקְדוּ בִידְהָא, פֶּל גְּנֹזֵי מִלְכָּא, וְשִׁלְטָא
בְּהוּ. פֶּדִין אֶקְרִי בֵּית זָבֹל. וְרָקִיעַ חַד אֵית דְּאֶקְרִי
זָבֹל, דְּהָא דָּא אֲשַׁכַּח לְקַבְּלָא בְּרַכָּאן, וְלִסְדָּרָא כֻּלָּא,
וְהָאֵי אֶקְרִי בֵּית זָבֹל.

תָּא חֲזִי, כְּתִיב (דברים ג) **וְלִזְבֹּלֹן אָמַר שְׂמַח זָבֹלֹן**
בְּצִאתְךָ וּישְׁשַׁכְר בְּאֶהְלֶךָ, מְלִמֵּד דְּאֲשַׁתְּפוּ
כַּחְדָּא. דָּא נְפִיק וְאִגַּח קְרָבָא, וְדָא יְתִיב וְלַעֲי
בְּאוּרֵייתָא. וְדָא יְהִיב חוּלְקָא לְדָא, וְדָא יְהִיב חוּלְקָא
לְדָא. בְּחוּלְקֵיהּ דְּזָבֹלֹן יִמָּא, וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אֶקְרִי יָם
כְּנֶרֶת. וְהִכִּי אֶתְחִזִּי, בְּגִין דְּהָא תְּכִלַּת נְפִיק מִתְּפוּן,
וְאוּקְמוּהָ, דְּהָא לְתַתָּא כְּגוּוּנָא דְּלַעֲיָלָא, יָם כְּנֶרֶת
לַעֲיָלָא, יָם כְּנֶרֶת לְתַתָּא. תְּכִלַּת לַעֲיָלָא, תְּכִלַּת
לְתַתָּא, וְכֻלָּא בְּאַתֵּר חַד.

וְעַל דָּא יְרִית זָבֹלֹן, לְמִיפֵק לְאַגְחָא קְרָבָא, וּמְנַלֵּן
דְּהִכִּי הוּא. דְּכְתִיב, (דברים ג) **עַמִּים הֵר יִקְרְאוּ שֵׁם**
יִזְבְּחוּ וּזְבַחֵי צֶדֶק. וּזְבַחֵי צֶדֶק וְדָאֵי. מָאֵי טַעְמָא. כִּי
שָׁפַע יָמִים יִינְקוּ. וּישְׁשַׁכְר חוּלְקֵיהּ בְּאוּרֵייתָא, וְיְהִיב
לְזָבֹלֹן חוּלְקָא דְּאוּרֵייתָא וְדָאֵי, וְעַל דָּא אֲשַׁתְּפוּ
שֵׁם יִזְבְּחוּ וּזְבַחֵי צֶדֶק. וּזְבַחֵי צֶדֶק בְּוֹדָאֵי. מָה הִטְעַם? כִּי שָׁפַע יָמִים יִינְקוּ. וּישְׁשַׁכְר חֶלְקוּ בְּתוֹרָה,
וְנוֹתֵן לְזָבֹלֹן חֶלְקֵי שֵׁל הַתּוֹרָה בְּוֹדָאֵי. וְעַל זֶה הַשְׁתַּתְּפוּ כְּאַחַד, לְהַתְּפָרְךָ זָבֹלֹן מִישְׁשַׁכְר, שְׁבַרְפַּת

רְבִי יִצְחָק פָּתַח, כְּתוּב (מלכים א' ח)
בְּנָה בְּנִיתִי בֵּית זָבֹל לָךְ מִכּוֹן
לְשִׁבְתְּךָ עוֹלָמִים. בֵּית זָבֹל, בֵּית
זָבֹל וְדָאֵי. כְּשֶׁנִּפְקְדוּ בִידְיָהּ כָּל
גְּנֹזֵי הַמֶּלֶךְ וְשׁוֹלְטַת בְּהֵם, אָז
נִקְרָא בֵּית זָבֹל. וְרָקִיעַ אֶחָד יֵשׁ
שֶׁנִּקְרָא זָבֹל, שְׁהָרֵי זֶה נִמְצָא
לְקַבֵּל בְּרָכוֹת וְלִסְדֵּר הַכֹּל, וְזֶה
נִקְרָא בֵּית זָבֹל.

בְּאֵר רְאָה, כְּתוּב (דברים ג)
וְלִזְבֹּלֹן אָמַר שְׂמַח זָבֹלֹן
בְּצִאתְךָ וּישְׁשַׁכְר בְּאֶהְלֶךָ. מְלִמֵּד
שֶׁהַשְׁתַּתְּפוּ כְּאַחַד. זֶה יוֹצֵא
וְעוֹרֵךְ קְרָב, וְזֶה יוֹשֵׁב וְעוֹסֵק
בְּתוֹרָה, וְזֶה נוֹתֵן חֶלֶק לְזֶה, וְזֶה
נוֹתֵן חֶלֶק לְזֶה. בְּחֶלֶק זָבֹלֹן
הַיָּם, וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל נִקְרָאת יָם
כְּנֶרֶת. וְכֵן רְאוּנֵי, מִשׁוּם שְׁתַּכְלַת
זוּ יוֹצֵאת מִשָּׁם, וּפְרָשׁוּהָ, שְׁהָרֵי
לְמַטָּה כְּמוֹ שְׁלִמְעֵלָה. יָם כְּנֶרֶת
לְמַעְלָה - יָם כְּנֶרֶת לְמַטָּה,
תְּכִלַּת לְמַעְלָה - תְּכִלַּת לְמַטָּה,
וְהַכֹּל בְּמָקוֹם אֶחָד.

וְעַל זֶה יֵרֵשׁ זָבֹלֹן, לְצִאת
לְעוֹרֵךְ קְרָב. וּמִנֵּין לָנוּ שְׁפָרָה זֶה?
שְׁכַתוּב (שם) **עַמִּים הֵר יִקְרְאוּ**
שֵׁם יִזְבְּחוּ וּזְבַחֵי צֶדֶק. וּזְבַחֵי צֶדֶק בְּוֹדָאֵי. מָה הִטְעַם? כִּי שָׁפַע יָמִים יִינְקוּ. וּישְׁשַׁכְר חֶלְקוּ בְּתוֹרָה,
וְנוֹתֵן לְזָבֹלֹן חֶלְקֵי שֵׁל הַתּוֹרָה בְּוֹדָאֵי. וְעַל זֶה הַשְׁתַּתְּפוּ כְּאַחַד, לְהַתְּפָרְךָ זָבֹלֹן מִישְׁשַׁכְר, שְׁבַרְפַּת

התורה היא ברכת הכל.

רבי אבא אמר, ירשת התורה בודאי כף היא, ודרגה ששית זו נותנת שכר (ששית אחת נותנת שכר) תורה, ומורישה לה לכןסת ישראל, מוריש הלבן לתכלת. ועל זה שנינו, (ברכות א) משיכיר בין תכלת ללבן, שיודעו הגונים, שהרי אז נקרא בק"ר, והלבן בא לעולם, והתכלת נעבר. ועל זה כל קרבות המלך, וכל כלי זין המלך נמנו בידיה, והרי בארנו.

כַּחֲדָא, לְאַתְּבְּרָכָא זְבוּלוֹן מִיִּשְׁשֹׁכְרָא, דְּבִרְכַּתָּא דְּאוּרִייתָא, הִיא בְּרִכַּתָּא דְּכֹלָא.

רַבִּי אֲבָא אָמַר, אֲחֶסְנָתָא דְּאוּרִייתָא וּדְאֵי הָכִי הוּא, וּדְרָגָא דָּא שְׁתִּיתָאָה יְהִיב אָגְר (ס"א תד) שְׁתִּיתָאָה יְהִיב אָגְר) אֲוִרִייתָא, וְאֲחֶסֶן לָהּ לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, אֲחֶסֶן חוּרָא לְתַכְלָתָא. וְעַל דָּא תַנִּינָן, מְשִׁיכִיר בֵּין תַּכְלַת לְלָבָן, דִּישְׁתַּמּוּדְעֵן גּוּוּנֵי, דְּהָא כְּדִין אֲקָרִי בְּק"ר, וְחוּרָא אֲתִי לְעֵלְמָא, וְתַכְלָתָא אֲתַעְבֵּר. וְעַל דָּא כָּל קְרָבִין דְּמִלְכָּא, וְכָל זַיְיָנֵי מִלְכָּא בִידְהָא אֲתַמְנָן, וְהָא אוֹקִימָנָא.

ספר אור הזהר (עמוד 294)

ואית אחרנין מארי סתרי תורה, מארי מדות, דאינון ירתין נשמתין מסטרא דמלכותא קדישא, דאיהו כלילא מעשר ספירן, דמאן דירית לה, וזכי לה כו' עין שם.

ופרש שם: למעלה נאמר, יש באנשי מעשה מי שיש לו נשמה שהיא אמת מצד הבריאה, ועתה אמר שיש אחרים מארי סתרי תורה שהם העוסקים בתורה האלהית וסתריה, ומפני שהיה אפשר לומר כי מארי סתרי תורה יקראו שהן עוסקין בסתרי הלכות דרשות ואגדות והחקים והדינים והמשפטים כפי פשטן של הדברים, לזה אמר כי אם היות שכרם כפול ומכפל והוא המדה הנבחרת, עם כל זאת אינם זוכים למעלת הנשמה עד שהגיע לסתרי הספירות שהם סוד אלהים והם נקראים מארי מדות, כי כל העסק של החכמים היא במדות, ואמר שאלו יורשים נשמה מצד המלכות בעצמה לא מצד מטטרון עבד ולא מצד אמה כו' עין שם באריכות. ואם כן עין בעין יראה אף מי שלומד כל הלכות ומדרשים ואגדות ובכל זאת לא זוכים לאותה נשמה.

והנה למה לי רב דברים מענין אזהרות למוד הזה עין במאמרות של אדוני אבי זכרוננו לברכה במאמר ראשון על פסוק "דע אלהי אביך" שהאריך לדבר מענין הבורחים מללמד חכמת הקבלה ואני בטל במעוטו, ולכן כל אדם הרוצה לדבק באותה הנשמה צריך ללמד חכמת הקבלה. ובפרט שזכינו לספר הנחמד של שאר בשרי הגאון מורינו הרב רבי שעפטעל בעל "שפע טל" לברכה שהתחיל לגלות חכמה זו בלישנא קלילא וצחות לשון, ומי שהוא בקי בספרו יודע אחר כך ללמד ספר הפרדס בלי שום שאלת רב. וגם יועיל למי שרוצה ללמד הקבלה, עין היטב בהקדמת תולדת אדם של אדוני אבי שהוא מפתח ומסביר הענין היטב הדק להכנים בלבן יראה ואהבה לעושהו לבריה חדשה, ואשרי להקורא בו כי האדם יראה שפחו גדול יותר ממלאכי השרת.

ואשרי איש ירא השם אחר שימלא כרסו בתלמוד ובפוסקים להיות חפץ בתורת השם ויזכה לנשמה זו, ואשרי מי שיוזכה לזה ויקים בגו המקרא (פסוק כמים לים מכסים ועל דרך הגמרא בחגיגה שם בשתכנסו לאבני שיש וכו') ומלאה הארץ דעה את השם כמים לים מכסים.

(של"ה הקדוש - ווי העמודים - פרק ה)

מקור המאמר בזהר פרשת בהעלותך דף קנא ע"א-ב
סוד המנורה והמזבחות והקטורת שבמקדש

רְבִי אֶלְעָזָר אָמַר, הַאי פְּרִשְׁתָּא, הָא אֲתִמֵּר עוֹבְדָא
דְּמִנְרָתָא וְתִקוּנָהָא וְכָל מַה דְּבַהּ, אֲמַאי הָכִי
וּמָנָא אַחְרָא. אֶלָּא כִּיּוֹן דְּנִשְׂיָאִים קָרִיבוּ (לְעֵילָא) קוֹרְבָנָא
דְּמִדְבַּחָא, וְכָל תִּקוּנָא דְאַתְחִיזֵי לִיהּ, אַתָּא קָרָא
וְאַשְׁתַּעֵי עוֹבְדָא דְמִנְרָתָא, דְּהִיא תִּקוּנָא עַל יְדָא
דְאַהֲרֹן, דְּהִיא לְעֵילָא מִנְרָתָא, וְכָל בּוֹצִינִין (ס"א תִּקוּבִין)
דִּילָהּ, עַל יְדָא דְאַהֲרֹן גְּהֵרִין כֻּלָּא.

תָּא חִזִּי, מִדְּבַחָא, תְּרִיסַר נִשְׂיָאִין הֵווּ לְחַנְכָּא לִיהּ,
וְלֹאֲתִקְנָא לִיהּ, וְהָא אוּקְמוּהָ תְּרִיסַר אֵינוּן
שְׁבֻטִין, לְאַרְבַּע סְטֵרִין, אַרְבַּע דְּגָלִים, וְכֻלְהוּ תְּרִיסַר.
וְכֻלָּא כְּגוּוֹנָא דְלְעֵילָא. מִנְרָתָא (דף קנ"א ע"ב) אֲתִמְנִי
בְּשִׁבְעָה בּוֹצִינִין, לְאַדְלָקָא עַל יְדָא דְכַהֲנָא, וְכֻלָּא
כְּגוּוֹנָא דְלְעֵילָא. וּמִנְרָתָא, עַל אֲתָ קִיּוּמָא, וּבְנִיסָא
אֲתַעְבִּידַת, וְהָא אוּקְמוּהָ בְּעוֹבְדָא דְמִנְרָתָא.

וּמִדְּבַח פְּנִימָאָה, וּמִנְרָתָא, קִיּוּמֵי כַּחְדָּא, לְחַדְוֹתָא
דְּכֻלָּא. דְּכַתִּיב, (משלי כז) שֶׁמֶן וּקְטֹרֶת יִשְׁמַח
לֵב. וְאוּקִימָנָא דְתֵרֵי מִדְּבַחֵן הֵווּ, חַד פְּנִימָאָה
דְּכֻלָּא, וְהִיא קִיּוּמָא לְחַדְוֹתָא. וְחַד לְבַר, לְקָרְבָּא
וּבְאַרְנוּ שְׁשָׁנֵי מְזֻבְחוֹת הָיוּ: אֶחָד פְּנִימֵי שֶׁל הַכֹּל, וְזֶה עוֹמֵד לְחַדְוֹתָא, וְאַחַד בַּחוּץ לְהַקְרִיב קָרְבָּנוֹת.

רְבִי אֶלְעָזָר אָמַר, בְּפִרְשָׁה זֹו
הָרִי גָאֵמַר הַמַּעֲשֶׂה שֶׁל הַמְּנוֹרָה
וְתִקוּנֶיהָ וְכָל מַה שֶׁבָּהּ, מְדוּעַ כָּךְ
בְּפַעַם אַחְרֵת? אֶלָּא כִּיּוֹן
שֶׁהַנִּשְׂיָאִים הַקְּרִיבוּ (לְמַעֲלָה) קָרְבַּן
הַמְּזֻבֵּחַ וְכָל תִּקוּן שָׂרְאוּי לוֹ, בָּא
הַכָּתוּב וְדִבֵּר שׁוֹב עַל מַעֲשֶׂה
הַמְּנוֹרָה שֶׁהוּא תִּקוּן עַל יְדוֹ שֶׁל
אַהֲרֹן, שֶׁהָרִי לְמַעֲלָה מְנוֹרָה,
וְכָל הַנְּרוֹת (הַתִּקוּבִים) שָׁלָה, עַל יְדֵי
אַהֲרֹן הַכֹּל מְאִירִים.

בָּא רָאֵה, הַמְּזֻבֵּחַ, שְׁנַיִם עֶשֶׂר
נִשְׂיָאִים הָיוּ לְחַנְכּוֹ וְלְהַתְקִינוֹ.
וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ, שְׁנַיִם עֶשֶׂר הֵם
הַשְּׁבֻטִים לְאַרְבַּעַת צְדָדִים,
אַרְבַּעַת דְּגָלִים, וְכֻלָּם שְׁנַיִם
עֶשֶׂר, וְהַכֹּל כְּדִגְמָה עֲלִיוֹנָה.
הַמְּנוֹרָה נִמְנֵית בְּשִׁבְעָה נְרוֹת
לְהַדְלִק עַל יְדֵי הַכֹּהֵן, וְהַכֹּל
כְּדִגְמָה עֲלִיוֹנָה. וְהַמְּנוֹרָה עַל
אוֹת עוֹמֵדַת וּבְנִס נַעֲשֶׂתָה, וְהָרִי
פְּרִשׁוּהָ בְּמַעֲשֶׂה הַמְּנוֹרָה.

וּמִזְבֵּחַ פְּנִימֵי וּמְנוֹרָה עוֹמֵדִים
כְּאַחַד לְשִׁמְחַת הַכֹּל, שְׁכַתוּב
(משלי כז) שֶׁמֶן וּקְטֹרֶת יִשְׁמַח לֵב.
וְאַחַד בַּחוּץ לְהַקְרִיב קָרְבָּנוֹת.

קָרְבָּנִין. וּמֵהָאֵי פְּנִימָאָה נָפִיק לְהָאֵי דְלִבְרָ, וּמֵאֵן
דְּחָמֵי וְיִסְתַּבֵּל, יִגְדַע חֲכַמְתָּא עֲלָאָה, רָזָא דְמִלָּה
אֲדָנִי יְהוּהּ. וְעַל דָּא לֹא אֶתְקָרַב קְטָרְתָּא, אֶלָּא
בְּשַׁעֲתָא דְשֶׁמֶן אֲשַׁתְּבַח.

אֲשַׁבְּחָנָא בְּסַפְרָא דְשְׁלֵמָה מַלְכָּא, קְטָרְתָּא הוּא
לְחֻדְוָה, וְלִסְלִקָּא מוֹתָנָא. מָאֵי טַעֲמָא.
בְּגִין דְּדִינָא מֵהָאֵי דְלִבְרָ אֲשַׁתְּבַח, וְחֻדְוֹתָא וְחֻדוֹ
וְקִשּׁוּרָא דְנִהִירוֹ, מֵהָהוּא פְּנִימָאָה, דְּכָל חִידוֹ בֵּיהּ
קִיּוּמָא. וְכֹד הָאֵי אֶתְעַר, כָּל דִּינָא אֶסְתַּלַּק מֵהָאֵי,
וְלֹא יָכִיל לְמַעְבַּד דִּינָא. וּבְגִין כֶּךָ קְטָרְתָּא קִיּוּמָא
לְבַטְלָא מוֹתָנָא, וְעַל דָּא, קְטָרְתָּא קִשְׁירוֹ הוּא דְכָלָא,
וְדָא אֶתְקָרִיב בְּהָהוּא פְּנִימָאָה. זַכָּאִין אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל
בְּעֲלָמָא דִּין וּבְעֲלָמָא דְאֶתִי, עַל־יֵהוּ כְּתִיב (ישעיה מ"ט)
וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אֶתָּה יִשְׂרָאֵל וְגו'.

(ישעיה מט) וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אֶתָּה יִשְׂרָאֵל וְגו'.

וּמֵהַפְּנִימֵי הַזֶּה יוֹצֵא לְזֶה
שְׁבַחוּיָן. וּמֵי שְׁרוּאָה וְיִסְתַּבֵּל,
יִדַע חֲכַמָּה עֲלִיוֹנָה, סוּד הַדְּבָר
אֲדָנִי יְהוּהּ, וְעַל כֶּךָ לֹא נִקְרְבָה
הַקְטָרְתָּא אֶלָּא בְּשַׁעֲתָא שְׁשֶׁמֶן
נִמְצָא.

מִצָּאנּוּ בְּסַפְרוֹ שֶׁל שְׁלֵמָה
הַמֶּלֶךְ, שֶׁהַקְטָרְתָּא הִיא לְחֻדְוָה
וְלִסְלִיק הַמּוֹת. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם
שֶׁהִדִּין נִמְצָא מִזֶּה שְׁבַחוּיָן,
וְשִׁמְחָה וְחֻדְוָה וְקִשּׁוּר שְׁמַאִיר
מֵאוֹתוֹ פְּנִימֵי שְׁכָל שְׁמֻחָה בּוֹ
קִיּוּמָה. וְכִשְׁזֶה מִתְעוֹרֵר, כָּל הַדִּין
מִסְתַּלַּק מִזֶּה וְלֹא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת
דִּין, וּמִשּׁוּם זֶה קְטָרְתָּא עוֹמֶדֶת
לְבַטֵּל הַמּוֹת, וְעַל זֶה קְטָרְתָּא הִיא
קִשּׁוּר הַכָּל, וְזוֹ נִקְרְבַת בְּפְנִימֵי.
אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה
וּבְעוֹלָם הַבָּא, עַל־יֵהֶם כְּתוּב

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֵמּוּד 296)

יד) לְמוֹד חֲכַמַת הָאֲמַת פּוֹעֵל שׁוֹיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ

וְהִנֵּה כָּלֵל זֶה הוּא בִּידְעוֹ, שְׁכָל דוֹר שְׁלֵא נִבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּימֵיו – כְּאֵלּוּ נִחְרַב בִּימֵיו (ירושלמי
יומא פֶּרֶק א' הַלְכָה א'), מֵאַחַר שֶׁהָמָּה בְּעַלֵי בַחִירָה וְהָיוּ יְכוּלִים לַפְעֵל בְּמַעֲשֵׂיהֶם הַטּוֹבִים שׁוֹיבְנָה
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְלֹא עָשׂוּ, לְכֵן מַעֲלָה עֲלֵיהֶם כְּאֵלּוּ נִחְרַב בִּימֵיהֶם. בֵּן הַדְּבָר הַזֶּה מֵאַחַר שֶׁלְנוּ מִשְׁפָּט
הַבַּחִירָה לְמֵאֵס בְּרַע וְלִבְחַר בְּטוֹב וְלַעֲשׂוֹת תְּקוּנִים גְּדוּלִים עַל יְדֵי עֶסֶק תּוֹרַתְנוּ וְאִין אֲנּוּ עוֹסְקִים, נִמְצָא,
אֲנּוּ הַגְּרָמָא בְּנִזְקִין, שֶׁהַסְטְרָא אַחְרָא מִתְגַּבְּרַת, חֶסֶם וְחִלְלָה, בְּפִרְט לְמוֹד חֲכַמַת הָאֲמַת, הוּא לְמוֹד
הַקְבָּלָה, הוּא רֵאשׁ לְכָל הַתְּקוּנִים, כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַרְבֵּי הַקְדוּשׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה, בְּפֶה
מְלֵא. דְּבִיהַּ יַפְקוֹן יִשְׂרָאֵל מְגֻלוֹתָא, בְּזָכוֹת לְמוֹד הַקְבָּלָה יִצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת. (סֵפֶר דְרָךְ ע"ז ח"ט)

נַעֲרַךְ וְנִסְדַּר עַל יְדֵי "מַפְעֵל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי" לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים. - דְּפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי"
נִיתֵן לְקַבֵּל בַּחֲנִים לְזִכּוּי הַרְבִּים בַּלְבַּד. טל': 054-8436784 אוֹ אֶצֶל מַלְכוּת דּוֹד רַחוּב הַשּׁוּמֵר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת בהעלותך דף קנב ע"א
פשוטי התורה הם לבושים לסודות גדולים

רְבִי שְׁמַעוֹן אָמַר, וּוּי לְהֵהוּא בַר נָשׁ דְּאָמַר, דְּהָא
אוֹרֵייתָא אַתָּא לְאַחֲזָאָה סְפוּרִין בְּעֵלְמָא, וּמְלִין
דְּהֶדְיוּטִי. דְּאִי הָכִי, אֲפִילוּ בְּזִמְנָא דָּא, אֲנִן יִכְלִין
לְמַעְבַּד אוֹרֵייתָא, בְּמִלִין דְּהֶדְיוּטִי, וּבְשִׁבְחָא יִתִיר
מִכְּלָהּ. אִי לְאַחֲזָאָה מְלָה דְעֵלְמָא, אֲפִילוּ אֵינוֹן
קַפְסִירֵי דְעֵלְמָא, אֵית בֵּינֵיהוּ מְלִין עֲלָאִין יִתִיר. אִי
הָכִי נְזִיל אֲפַתְרִייהוּ, וְנַעֲבִיד מְנִייהוּ אוֹרֵייתָא, כְּהָא
גְּוֹנָא. אֲלָא כָּל מְלִין דְּאוֹרֵייתָא, מְלִין עֲלָאִין אֵינוֹן,
וְרוֹזִין עֲלָאִין.

תָּא חֲזִי, עֵלְמָא עֲלָאָה וְעֵלְמָא תַּתָּאָה בְּחַד מִתְקָלָא
אֲתִקְלוּ. יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, מְלִאכֵי עֲלָאִי לְעֵילָא.
מְלִאכֵי עֲלָאִי כְּתִיב בְּהוּ, (תהלים קד) עוֹשֶׂה מְלִאכֵיו
רוּחוֹת. (האי בְּאֲתֵר עֲלָאָה) בְּשַׁעֲתָא דְנַחְתִּין לְתַתָּא (אף על גב
דְּנַחְתִּין), מִתְלַבְּשֵי בְּלְבוּשָׁא דְהָאִי עֵלְמָא. וְאִי לָאו
מִתְלַבְּשֵי בְּלְבוּשָׁא כְּגוֹנָא דְהָאִי עֵלְמָא, לָא יִכְלִין
לְמִיקָם בְּהָאִי עֵלְמָא, וְלָא סְבִיל לֶזֶן עֵלְמָא. וְאִי
בְּמִלְאכֵי כְּדָ, אוֹרֵייתָא דְבְּרָא לְהוּ, וּבְרָא עֲלָמִין
כְּלָהּ, וּקְוִימִין בְּגִינָה, עַל אַחַת פְּמָה וְכַמָּה כִּיּוֹן
דְּנַחְתִּת לְהָאִי עֵלְמָא, אִי לָאו דְּמִתְלַבְּשֵׁי בְּהֵנִי
לְבוּשִׁין דְּהָאִי עֵלְמָא, לָא יִכִּיל עֵלְמָא לְמַסְבֵּל.

אוֹתָם וּבְרָאָה אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת וְעוֹמְדִים בְּגִלְגָּלָה עַל אַחַת פְּמָה וְכַמָּה, כִּיּוֹן שִׁירְדָה לְעוֹלָם הַזֶּה, אִם
לֹא תִתְלַבֵּשׁ בְּלְבוּשֵׁי הָעוֹלָם הַזֶּה, לֹא יוֹכֵל הָעוֹלָם לְסַבֵּל.

רְבִי שְׁמַעוֹן אָמַר, אוֹי לְאוֹתוֹ
אִישׁ שְׁאָמַר שְׁתוּרָה זֹו בְּאָה
לְהִרְאוֹת סְפוּרִים בְּעֵלְמָא
וּדְבָרֵי הֶדְיוּטוֹת. שְׂאָם כְּדָ,
אֲפִלוּ בְּזִמְנָא זֶה אֲנִי יִכְוִלִים
לְעִשׂוֹת תּוּרָה בְּדְבָרֵי הֶדְיוּטוֹת,
וּבְשִׁבְחָא יוֹתֵר מִכְּלָם. אִם
לְהִרְאוֹת דְּבַר הָעוֹלָם, אֲפִלוּ
אוֹתָם סוֹפְרִים בְּעוֹלָם יִשׁ
בֵּינֵיהֶם דְּבָרִים יוֹתֵר עֲלִיוֹנִים.
אִם כְּדָ, גִלְגָּל אַחֲרֵיהֶם וְנַעֲשֶׂה
מֵהֶם תּוּרָה כְּמוֹ זֶה. אֲלָא כָּל
דְּבָרֵי הַתּוּרָה דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים
הֵם וְסוּדוֹת עֲלִיוֹנִים.

בֹּא רְאֵה, עוֹלָם עֲלִיוֹן וְעוֹלָם
תַּחְתּוֹן בְּמִשְׁקַל אֶחָד נִשְׁקָלוּ.
יִשְׂרָאֵל לְמִטָּה - מְלִאכֵים
עֲלִיוֹנִים לְמַעְלָה. בְּמִלְאכֵים
הָעֲלִיוֹנִים כְּתוּב, (תהלים קד) עוֹשֶׂה
מְלִאכֵיו רוּחוֹת. (זֶה בְּמִקוֹם עֲלִיוֹן)
בְּשַׁעֲתָא שִׁירְדִים לְמִטָּה (אף על גב
שִׁירְדִים), מִתְלַבְּשִׁים בְּלְבוּשׁ
הָעוֹלָם הַזֶּה. וְאִם לֹא יִתְלַבְּשׁוּ
בְּלְבוּשׁ כְּמוֹ שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה,
לֹא יוֹכֵלוּ לְעַמֵּד בְּעוֹלָם הַזֶּה,
וְהָעוֹלָם לֹא יִסְבֵּל אוֹתָם. וְאִם
בְּמִלְאכֵים כְּדָ, הַתּוּרָה שֶׁבְּרָאָה
אוֹתָם וּבְרָאָה אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת וְעוֹמְדִים בְּגִלְגָּלָה עַל אַחַת פְּמָה וְכַמָּה, כִּיּוֹן שִׁירְדָה לְעוֹלָם הַזֶּה, אִם
לֹא תִתְלַבֵּשׁ בְּלְבוּשֵׁי הָעוֹלָם הַזֶּה, לֹא יוֹכֵל הָעוֹלָם לְסַבֵּל.

וְעַל זֶה סֵפֹר זֶה שֶׁל הַתּוֹרָה, לְבוֹשׁ הַתּוֹרָה הוּא. מִי שְׁחֹשֵׁב שְׂאוֹתוֹ לְבוֹשׁ הִיא הַתּוֹרָה מִמֶּשׁ וְלֹא דָבָר אַחֵר - תִּפְּח רֹחוֹ, וְלֹא יִהְיֶה לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא. בְּגִלְל זֶה אָמַר דָּוִד, (שם קיט) גַּל עֵינַי וְאֶבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ. מֶה שֶׁתַּחַת לְבוֹשׁ הַתּוֹרָה.

וְעַל דָּא הָאֵי סֵפֹר דְּאוֹרֵייתָא, לְבוֹשָׁא דְּאוֹרֵייתָא. אִיהוּ. מָאן דְּחָשִׁיב דְּהָהוּא לְבוֹשָׁא אִיהוּ אוֹרֵייתָא מִמֶּשׁ, וְלֹא מְלָה אַחֲרָא, תִּיפְּח רֹחִיהּ, וְלֹא יִהְיֶה לִּיהּ חוֹלְקָא בְּעֵלְמָא דְּאֲתִי. בְּגִין כִּד אָמַר דָּוִד, (תהלים קיט) גַּל עֵינַי וְאֶבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ. מֶה דְּתַחֲת לְבוֹשָׁא דְּאוֹרֵייתָא.

בֹּא רֵאֵה, יֵשׁ לְבוֹשׁ שְׁנֵרָאָה לְכָל, וְאוֹתָם הַטְּפָשִׁים כְּשֵׁרוֹאִים לְבוֹשׁ עַל בֶּן אָדָם שְׁנֵרָאָה יִפֶּה, לֹא מִסְתַּכְּלִים יוֹתֵר. חוֹשְׁבִים שְׂאוֹתוֹ לְבוֹשׁ הוּא הַגּוֹף, וְחוֹשְׁבִים שֶׁהַגּוֹף הִיא הַנְּשָׁמָה.

תָּא חֲזִי, אִית לְבוֹשָׁא דְּאֲתַחֲזִי לְכָלָא, וְאִינּוֹן טְפָשִׁין כִּד חֲמָאן לְבַר נָשׁ בְּלְבוֹשָׁא דְּאֲתַחֲזִי לוֹן שְׁפִירָא, לָא מִסְתַּכְּלִין יִתִּיר. חָשִׁיבוּ דְּהָהוּא לְבוֹשָׁא, גּוֹפָא, וְחָשִׁיבוּ דְּגּוֹפָא, נְשַׁמְתָּא.

כְּמוֹ זֶה הַתּוֹרָה יֵשׁ לָהּ גּוֹף, וְהֵם מְצוּוֹת הַתּוֹרָה שְׁנִקְרְאִים גּוֹפֵי תּוֹרָה. גּוֹף זֶה מִתְּלַבֵּשׁ בְּלְבוֹשִׁים, שֶׁהֵם סִפּוּרֵי הָעוֹלָם הַזֶּה. טְפָשִׁי הָעוֹלָם לֹא מִסְתַּכְּלִים, רַק בְּאוֹתוֹ לְבוֹשׁ, שֶׁהוּא סֵפֹר הַתּוֹרָה, וְלֹא יוֹדְעִים יוֹתֵר, וְלֹא מִסְתַּכְּלִים בְּמֶה שֶׁתַּחַת אוֹתוֹ לְבוֹשׁ. אוֹתָם שְׂיוֹדְעִים יוֹתֵר לֹא מִסְתַּכְּלִים בְּלְבוֹשׁ, אֲלֵא בְּגוֹף שֶׁהוּא תַחַת אוֹתוֹ לְבוֹשׁ. הַחֲכָמִים עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁהֵם עֲמָדוֹ בְּהַר סִינַי, לֹא מִסְתַּכְּלִים אֲלֵא רַק בְּנְשָׁמָה, שֶׁהִיא עֵקֶר הַכֹּל, תּוֹרָה מִמֶּשׁ. (וּלְעוֹלָם) וְלַעֲתִיד לְבֹא

כְּהָאֵי גּוֹנָא אוֹרֵייתָא, אִית לָהּ גּוֹפָא, וְאִינּוֹן פְּקוּדֵי אוֹרֵייתָא, דְּאֶקְרוּן גּוֹפֵי תּוֹרָה. הָאֵי גּוֹפָא מִתְּלַבֵּשׁא בְּלְבוֹשִׁין, דְּאִינּוֹן סִפּוּרִין דְּהָאֵי עֵלְמָא. טְפָשִׁין דְּעֵלְמָא, לֹא מִסְתַּכְּלִי אֲלֵא בְּהָהוּא לְבוֹשָׁא, דְּאִיהוּ סֵפֹר דְּאוֹרֵייתָא, וְלֹא יִדְעֵי יִתִּיר, וְלֹא מִסְתַּכְּלִי בְּמֶה דְּאִיהוּ תַחֲת הַהוּא לְבוֹשָׁא. אִינּוֹן דִּידְעִין יִתִּיר, לֹא מִסְתַּכְּלִין בְּלְבוֹשָׁא, אֲלֵא בְּגּוֹפָא, דְּאִיהוּ תַחֲת הַהוּא לְבוֹשָׁא. חֲכִימִין עֲבָדֵי דְּמִלְכָּא עֲלָאָה, אִינּוֹן דְּקִיּוּמוֹ בְּטוֹרָא דְּסִינַי, לֹא מִסְתַּכְּלִי אֲלֵא בְּנְשַׁמְתָּא, דְּאִיהוּ עֵקֶרָא דְּכָלָא אוֹרֵייתָא מִמֶּשׁ. (וּלְעֵלְמָא) וְלְזִמְנָא דְּאֲתִי, זְמִינִין לְאִסְתַּכְּלָא בְּנְשַׁמְתָּא דְּנְשַׁמְתָּא דְּאוֹרֵייתָא.

עֲתִידִים לְהִסְתַּכֵּל בְּנְשָׁמָה שֶׁל נְשַׁמְתַּת הַתּוֹרָה.

מקור המאמר בזהר פרשת בהעלותך דף קנג ע"ב - קנד ע"א
מעלת וסגולת מצות צדקה

וּבְיוֹם הַקִּים אֶת הַמִּשְׁכָּן. (במדבר ט) רַבִּי חֵיִיא פִּתְחָה, (תהלים
ק"ב) פִּזֵּר נִתְּן לְאֲבִיוֹנִים צְדָקְתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד
קִרְנוֹ תְרוֹם בְּכָבוֹד. פִּזֵּר לְאֲבִיוֹנִים, מָאִי פִזֵּר. כְּמָה
דְּאֵת אָמַר (משלי יא) יֵשׁ מִפִּזֵּר וְנוֹסֵף עוֹד. יָכוֹל פִּזִּיר
בְּעֵלְמָא, קָא מִשְׁמַע לָן פִּזֵּר נִתְּן לְאֲבִיוֹנִים, כִּיּוֹן
דִּי־הֵיב לְמִסְכְּנֵי, הֵיא פִּזִּירָא יָאוּת. מָאִי וְנוֹסֵף עוֹד.
כְּכֵלָא. וְנוֹסֵף עוֹד בְּעוֹתָרָא. וְנוֹסֵף עוֹד בְּחֵיִי.

הֵיא קָרָא הָכִי מִיבְעֵי לֵיהּ, יֵשׁ מִפִּזֵּר וְיוֹסֵף עוֹד, מָאִי
וְנוֹסֵף. אֵלָא הֵהוּא אַתָּר דְּשָׂרֵי בֵיה מִיתָה, הוּא
גָּרִים לֵיה דִּיתוֹסֵף מִחֵיִים דְּלַעִילָא לְאוֹסְפָא לֵיה.
אָמַר רַבִּי יְהוּדָה אָמַר רַבִּי חֵיִיא, קָרָא אֲסֵהִיד, דְּכָל
מָאן דִּי־הֵיב לְמִסְכְּנֵי, אֲתַעֵר אֵילְנָא דְחֵיִי, לְאוֹסְפָא
לְהֵהוּא אֵילְנָא דְמוֹתָא, וּכְדִין אֲשַׁתְּכַח חֵיִים וְחֵדו
לְעֵילָא. וְכַר נָשׁ דְּגָרִים דָּא, בְּשַׁעֲתָא דְאַצְטְרִיךְ לֵיה,
הֵהוּא אֵילְנָא דְחֵיִי קָאִים עָלֵיהּ, וְהֵהוּא אֵילְנָא
דְמוֹתָא אַגִּין עֵלוּי. וּבְגִין כֶּף וְנוֹסֵף עוֹד. (כְּמָה דְאֵת אָמַר).

שְׂצָרִיךְ לוֹ, אוֹתוֹ עֵץ הַחַיִּים עוֹמֵד עָלָיו, וְאוֹתוֹ עֵץ הַמּוֹת מִגֵּן עָלָיו,

וּבְיוֹם הַקִּים אֶת הַמִּשְׁכָּן. רַבִּי
חֵיִיא פִּתְחָה, (תהלים ק"ב) פִּזֵּר נִתְּן
לְאֲבִיוֹנִים צְדָקְתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד
קִרְנוֹ תְרוֹם בְּכָבוֹד. פִּזֵּר
לְאֲבִיוֹנִים, מָה זֶה פִּזֵּר? כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר (משלי יא) יֵשׁ מִפִּזֵּר וְנוֹסֵף
עוֹד. יָכוֹל פִּזִּיר בְּעֵלְמָא? בָּא
לְהַשְׁמִיעֵנוּ פִּזֵּר נִתְּן לְאֲבִיוֹנִים.
כִּיּוֹן שֶׁנִּתְּן לְעֵנִיִּים, פִּזִּיר זֶה
נָאֵה. מָה זֶה וְנוֹסֵף עוֹד? בְּכָל.
וְנוֹסֵף עוֹד - בְּעֵשֶׂר. וְנוֹסֵף עוֹד
- בְּחֵיִים.

פְּסוּק זֶה כֶּף צָרִיךְ לוֹ לְהִיּוֹת:
יֵשׁ מִפִּזֵּר וְיוֹסֵף עוֹד. מָה זֶה
וְנוֹסֵף? אֵלָא אוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁשׁוֹרָה
בּוֹ מִיתָה, הוּא גוֹרֵם לוֹ שֶׁיִּתוֹסֵף
מִחֵיִים שֶׁלְמַעַלָּה לְהוֹסִיף לוֹ.
אָמַר רַבִּי יְהוּדָה אָמַר רַבִּי חֵיִיא,
הַפְּסוּק מַעֲיֵד שְׁכָל מִי שֶׁנּוֹתֵן
לְעֵנִיִּים, מְעוֹרֵר עֵץ הַחַיִּים
לְהוֹסִיף לְאוֹתוֹ עֵץ הַמּוֹת, וְאִז
נִמְצָא חַיִּים וְשִׁמְחָה לְמַעַלָּה.
וְהָאָדָם שֶׁגוֹרֵם אֶת זֶה, בְּשַׁעֲתָא
וּמִשׁוּם כֶּף וְנוֹסֵף עוֹד (כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר).

צְדָקְתוֹ עֲמֶדֶת לְעַד (תהלים קיא).
 מה זה עֲמֶדֶת לְעַד? עֲמֶדֶת עַל
 הָאָדָם לְזִמְן לֹו קִיּוֹם וְחַיִּים. כְּמוֹ
 שֶׁהוּא נָתַן לֹו חַיִּים וְעוֹרֵר לְגַבִּי
 הַחַיִּים, כִּי גַם נוֹתְנִים לוֹ, וְאֵלֹו
 שְׁנֵי אֵילָנוֹת (נוֹתְנִים לוֹ) עֲוֹמְדִים
 עָלָיו לְהַצִּילוֹ וּלְהוֹסִיף לוֹ חַיִּים.

קָרְנוֹ תְרוּם בְּכָבוֹד. בֵּא רֵאֵה,
 הָעוֹלָם שְׂאֲמָרְנוּ, אוֹתָהּ קָרַן
 תְרוּם, וּבְמָה? בְּכָבוֹד שְׁלִמְעָלָה,
 שְׂאִישׁ זֶה גָרַם לְחֻבְרָם כְּאַחַד,
 וְלִרוֹקֵן בְּרָכוֹת לְמַעְלָה וּמִטָּה.

רַבִּי אָבָא אָמַר, בְּכָל זִמְן
 שֶׁהַמְשָׁכֵן מוֹקֵם בְּמַעֲשֵׁי בְנֵי
 אָדָם, אִזּוֹ אוֹתוֹ יוֹם, יוֹם שֶׁל
 שְׂמִיחַת הַכֹּל, וְשִׁמְן מִשְׂחַת קֹדֶשׁ
 מִתְרוֹקֵן בְּאוֹתָם גְּרוֹת, וּמְאִירִים
 כָּלֶם. מִי שֶׁגֹּרַם אֶת זֶה, גֹּרַם
 לוֹ (בְּאוֹתוֹ עוֹלָם הַבָּא) שְׁיִנְצַל בְּעוֹלָם
 הַזֶּה, וְיִהְיֶה לוֹ חַיִּים בְּעוֹלָם הַבָּא.
 זֶהוּ שְׂכָתוֹב (מִשְׁלֵי יא) וְצָדָקָה תִּצְלֵל
 מִמּוֹת, וְכָתוֹב (שֵׁם ז) וְאַרְחַ
 צְדִיקִים כְּאוֹר נִגְהַ הוֹלֵךְ וְאוֹר
 עַד נִכּוֹן הַיּוֹם.

צְדָקְתוֹ (דף קנ"ד ע"א) **עֲמֶדֶת לְעַד**. (תהלים קיב) **מָאִי עֲמֶדֶת**
לְעַד. עֲוֹמְדֶת עָלֶיהָ דְּבַר נֶשׁ, לְזִמְנָא
 לִיָּה קִיּוּמָא וְחַיִּים, כְּמָה דְּאִיהוּ יְהִיב לִיָּה חַיִּים,
 וְאַתְעַר לְגַבִּי חַיִּין, הָכִי נָמִי יַהֲבִין לִיָּה. וְאִינּוּן
 תְּרִי אֵילָנוֹן (יַהֲבִין לִיָּה) קִיּוּמִין עָלֶיהָ לְשִׁיבָא לִיָּה,
 וְלֵאֲוִסְפָא לִיָּה חַיִּין.

קָרְנוֹ תְרוּם בְּכָבוֹד, תָּא חַזִּי עֲלִמָא דְאַמְרָן, הֵהוּא
 קָרַן תְרוּם. וּבְמָה. בְּכָבוֹד דְלַעֲיָלָא, דֵּהֵא
 בַר נֶשׁ גָּרַם לְחֻבְרָא לֹוֹן כְּחֻדָא, וְלֵאֲרָקָא בְּרָכָאֵן
 לַעֲיָלָא וְתַתָּא.

רַבִּי אָבָא אָמַר, בְּכָל זִמְנָא דְמִשְׁכְּנָא אֲתַקֵּם
 בְּעוֹבְדֵיהוֹן דְּבְנֵי נֶשָׂא, כִּדִּין הֵהוּא יוֹמָא, יוֹמָא
 דְחֻדְוָה דְכָלָא, וּמִשְׁחַ רְבוּת קְדִישָׁא אֲתַרְק בְּהִנְהוּ
 בּוֹצִינִין, וְנִהְרִין כְּלָהוּ. מָאֵן דְּגָרִים דָּא, גָּרִים לִיָּה
 (בְּהֵהוּא עֲלִמָא דְאַתִּי) דִּישְׁתַּזִּיב בְּהֵאִי עֲלִמָא, וְיִהֵא לִיָּה
 חַיִּים בְּעֲלִמָא דְאַתִּי, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב, (מִשְׁלֵי יא) וְצָדָקָה
 תִּצְלֵל מִמּוֹת, וְכָתִיב (מִשְׁלֵי ז) וְאַרְחַ צְדִיקִים כְּאוֹר נִגְהַ
 הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד נִכּוֹן הַיּוֹם.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֲמוּד 296)

טו) לְלַמֵּד גַּם נִגְלִית הַתּוֹרָה וְגַם סֵתְרֵי הַתּוֹרָה

לְמוֹד סֵתְרֵי תּוֹרָה יְהִיָּה דִּיקָא זֶהָר וְתַקּוּנֵי זֶהָר וּפְרוּשֵׁיהֶם וְכַתְבֵּי מֶרֶן הָאֲר"י זְכוּרֵנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא
 עֵץ חַיִּים, פְּרִי עֵץ חַיִּים, לְקוּטֵי תּוֹרָה, אֲמִש"כ, מְבוֹא הַשְּׁעָרִים, אוֹצְרוֹת חַיִּים, אָדָם יִשְׂרָאֵל, שְׁמוֹנֶה
 שְׁעָרִים, וְכִיּוֹצֵא בְהֶם דִּיקָא מִהַעֲתִיקָה שֶׁל רַבֵּינוּ רַבִּי חַיִּים וִיטָאֵל זְכוּרֵנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא וְסֵתְרֵי תּוֹרָה
 שְׂאִינֵם מִמֶּרֶן הָאֲר"י זְכוּרֵנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא אֵל תְּשַׁנִּית בְּהֶם כָּלֵל אֵלָא פְּרָד"ס וְשְׂאָר סְפָרִים שְׁלוֹ
 וְכֵן עֲשֶׂרָה מְאֻמְרוֹת וְשְׂאָר סְפָרִים שְׁלוֹ.

מקור המאמר בזהר פרשת ויקהל דף רג ע"א
קבלת נשמה יתירה בשבת

פָּתַח רַבִּי יִצְחָק אֲבִתְרִיה וְאָמַר, (שמות לה) וַיִּקְהַל
מֹשֶׁה אֶת כָּל עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'. אֲמַאי
כְּנִישׁ לֹזֵן. בְּגִין לְמַסֵּר לֹזֵן שַׁבַּת כְּמִלְקַדְמִין, דְּהָא
בְּקַדְמִיתָא עַד לָא עָבְדוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יַת עֵגְלָא,
מָסַר לֹזֵן אֶת הַשַּׁבָּת. וְדָא אִיהוּ דְלָא נִטְרוּ אֵינֻן
עַרְבֵי רַב. כִּיּוֹן דִּשְׁמַעוּ בֵּינֵי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אָמְרוּ
וְאֵינֻן מַלְּה דָא אֶתְמַנַּע מִינֵן, מִיַּד (שמות לב) וַיִּקְהַל הָעָם
עַל אֶהְרֹן וְגו', וְאֶתְמַשְׁכוּ סְגִיאוֹן אֲבִתְרִייהוּ. לְבַתָּר
דְּמִיתוּ אֵינֻן דְּמִיתוּ, כְּנִישׁ מֹשֶׁה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּלַחוּדִייהוּ, וַיִּהְיֶה לֹזֵן שַׁבַּת כְּמִלְקַדְמִין, הָדָא הוּא
דְּכֹתִיב שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וְגו'.

לֹא תִבְעֲרוּ אִשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם, הֲכֵא אִית רֹזָא
דְּרִזִין, לְאֵינֻן דִּידְעֵי חֲכַמְתָּא עֲלָאָה, רֹזָא
דְּשַׁבַּת הָא אוֹקְמוּהָ חֲבַרְיָא. אֲבָל רֹזָא דָא,
אֶתְמָסַר לְחַפְיָמִי עֲלִיזִין, דְּהָא שַׁבַּת רֹזָא עֲלָאָה
הוּא.

פָּתַח רַבִּי יִצְחָק אֲחֵרִיו
וְאָמַר, וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת כָּל
עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'. לָמָּה
כִּנְסֵם אוֹתָם? כְּדִי לְמָסַר לָהֶם
אֶת הַשַּׁבָּת כְּמַקְדָּם, שְׁהָרִי
בְּרֵאשׁוֹנָה טָרָם שְׁעָשׂוּ
יִשְׂרָאֵל אֶת הָעֵגֶל, מָסַר לָהֶם
אֶת הַשַּׁבָּת, וְזֵהוּ שְׁלֵא שְׁמָרוּ
אוֹתָם הָעַרְבֵי רַב. כִּיּוֹן
שְׁשַׁמְעוּ בֵּינֵי וּבֵין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל, אָמְרוּ: וְאֵנֻן נִמְנַע
מִמֶּנּוּ הַדְּבָר הַזֶּה?! מִיַּד -
(שמות לב) וַיִּקְהַל הָעָם עַל
אֶהְרֹן וְגו', וְנִמְשְׁכוּ רַבִּים
אֲחֵרֵיהֶם. אַחַר שְׁמַתוֹ אוֹתָם
שְׁמַתוֹ, כִּנְסֵם מֹשֶׁה אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לְבָדָם, וְנָתַן לָהֶם
שַׁבַּת כְּמַקְדָּם. זֵהוּ שְׁכַתוּב
שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה
וְגו'.

לֹא תִבְעֲרוּ אִשׁ בְּכָל
מִשְׁבְּתֵיכֶם. כָּאֵן יֵשׁ סוּד
הַסּוּדוֹת לְאוֹתָם שְׁיֻדְעִים הַחֲכָמָה הָעֲלִיזָנָה. אֶת סוּד הַשַּׁבָּת
זֵה נִמְסַר לְחֲכָמִים עֲלִיזִינִים, שְׁהָרִי שַׁבַּת הִיא סוּד עֲלִיזִין.

מקור המאמר בזהר פרשת בהעלותך דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסְעוּדָה
הַשְּׁנִיָּה כָּתוּב אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׁאוּתָהּ
שָׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּדָה שֶׁל
הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי
סְעוּדָתוֹ וְדָאֵי.

בְּסְעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כָּתוּב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסְּעוּדָה
שֶׁל זְעִיר אֲנֹפִין שֶׁהוּא
בְּשִׁלְמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוּתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשִׂמְחָה בְּסְעוּדָתוֹ
וְלִהְיוֹת הַסְּעוּדוֹת הַלְלוֹ,
שֶׁהֵן סְעוּדוֹת הָאֱמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קָדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלֵמָה וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמִזְלוֹת. וּמִשּׁוֹם כֵּן אָמַר,
(שְׁמוֹת ל"א) בִּינִי וּבֵין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בְּסְעוּדוֹת הַלְלוֹ
נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סְעוּדָה
אֶחָת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגַם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסְעוּדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאֵי. דִּהְיָהִי
שְׁעָתָא אֲתִגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עֲבִדִּינוּ,
וּסְעוּדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסְעוּדָתָא תְּלִיתָאָה דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סְעוּדָתָא
דְזְעִיר אֲנֹפִין, דִּהְיָו בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
מֵהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכָן. וּבְעֵי בַר נָשׁ לְמַחְדֵּי
בְּסְעוּדָתֵיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֵלִין סְעוּדָתִי, דְּאֵינוֹן
סְעוּדָתִי מֵהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, דְּזִרְעָא קַדִּישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מֵהֵימְנוּתָא עֲלָאָה, דִּהָא דִּילְהוֹן הוּא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת. וּבְגִינֵי
כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בִּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסְעוּדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוּדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
דְּאֵינוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְּאֵינוֹן מֵהֵיכַלָּא
דְּמַלְכָּא, דְּאֵינוֹן בְּנֵי מֵהֵימְנוּתָא, וּמֵאֵן דְּפָגַם
חַד סְעוּדָתָא מִנֵּיהּ, אַחֲזִי פְּגִימוֹתָא לְעִילָא,

וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סְעוּדָה
אֶחָת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגַם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנִיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. אִמַּר פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵכֶם. וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה וְנַפְשִׁי. וְאֵלֹו שַׁבַּת לֹא אָמַר.

ומשום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם

הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, בעי בר נש לחדי, ולמחדי למספני. ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למספני, עונשיה סגן, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה פתיב, וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנִיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואי איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עליה עונשא, כשאר זמנין וחגיגין, דכתוב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם קאמר, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵכֶם. וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה וְנַפְשִׁי. וְאֵלֹו שַׁבַּת לֹא קאמר.

ובגיני כך פתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדוגמא דעלמא דאתי. ובגיני כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא ברין הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדָאֵי כֶּךָ הוּא. אוֹי לְאָדָם שְׁלֵא מְשָׁלִים אֶת שְׂמִיחָה הַמְּלִךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמְהִי שְׂמִיחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֵשׁ הַסְּעוּדוֹת שֶׁל הָאָמוּנָה, סְעוּדוֹת שְׂאֲבָרָהּם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה עַל שְׂמִיחָה, אָמוּנָה שְׁלֵמָה מִכָּל צְדָדָיו.

שְׁנֵינּוּ, בַּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים הָאָבוֹת, וְכָל הַבָּנִים יוֹנְקִים, מֵהַ שְׂאִין כֵּן בְּכָל שְׂאֵר הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בַּיּוֹם הַזֶּה רִשְׁעֵי הַגִּיהֵנָם נָחִים. בַּיּוֹם הַזֶּה כָּל הַדֵּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעֲטָרוֹת שְׁלֵמוֹת.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדָאֵי כֶּךָ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ, דִּלָּא אֲשָׁלִים חֲדוּוֹתָא דְּמַלְכָּא קְדִישָׁא. וּמֵאֵן חֲדוּוֹתָא דִּילִיָּה. אֵלּוּן תְּלַת סְעוּדָתִי מְהִימְנוּתָא. סְעוּדָתִי דְּאֲבָרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכֻלְהוּ חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטְרוֹי.

תָּאנָא, בַּהֲדִין יוֹמָא מִתְעַטְרָן אַבְרָהָן, וְכָל בְּנֵי יִנְקָיו, מַה דִּלָּאוּ הָכִי בְּכָל שְׂאֵר חֲגֵין וְזְמַנִּין. בַּהֲדִין יוֹמָא, חֵיבֵיָא דְּגִיְהֵנָם גַּיְיָחִין. בַּהֲדִין יוֹמָא, כָּל דֵּינֵין אֲתַכְפִּיין, וְלֹא מִתְעַרִין בְּעַלְמָא. בַּהֲדִין יוֹמָא אוֹרֵייתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרֵין שְׁלִימִין. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעֲטָרוֹת שְׁלֵמוֹת.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עמוד 296)

וְכֶךָ קִבְּלָתִי מֵאֲדוּנֵי אָבִי מוֹרֵי וְרַבִּי זְכוּרֵנוּ לַחֲיֵי הָעוֹלָם הֵבֵא וְהוּא קִבֵּל מִרְבוּתוֹ רַבִּינוּ דְּדוֹר צָבִי מְזִידִיטְשׁוּב וְרַבִּינוּ יַעֲקֹב בֶּן מֵאֲטִיל מְלוֹבְלִין וְזִקְנֵנוּ הַרְבַּה הַקְּדוֹשׁ רַבִּי אֶלְכְּסָנְדֵּר זְכוּרֵנוּ לַחֲיֵי הָעוֹלָם הֵבֵא מִקְּאֵמֵאֲרָנָא וְזִקְנֵי הַרְבַּה הַקְּדוֹשׁ רַבִּי אַבְרָהָם מְרֻדְכִי זְכוּרֵנוּ לַחֲיֵי הָעוֹלָם הֵבֵא מִפִּינְטְשׁוּב וְרַבִּינוּ רַבִּי אַבְרָהָם יְהוֹשֻׁעַ הַעֲשִׂיל מֵאֲפֵטָא זְכוּרֵנוּ לַחֲיֵי הָעוֹלָם הֵבֵא וּמְדוּדֵי רַבִּינוּ מִשֵּׁה זְכוּרֵנוּ לַחֲיֵי הָעוֹלָם הֵבֵא מְזִידִיטְשׁוּב שְׁלֵא לְלַמֵּד כָּלֵל בְּשְׂאֵר סְפָרִים הַמְּיַסְדִּים עַל סְתְרֵי תוֹרָה שְׂאִינָם מְרַבִּי חַיִּים וְיִטְאֵל הַנְּזָכְרִים לְעִיל.

וְלַמּוֹדוּ יְהִיָּה בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה וּבְזֶה אֵין לְבַר יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשׁ שׁוֹם פֶּתַח לְלַמֵּד בְּסְתְרֵי תוֹרָה אֵלָא דִּיקָא אִם הוּא לּוֹמֵד בְּשְׂאֵר סְפָרֵי קִבְּלָה שְׁהֵם חוּץ מִכְּתָבֵי מֶרְן הָאֵר"י זְכוּרֵנוּ לַחֲיֵי הָעוֹלָם הֵבֵא וּפְרַד"ס וְעֲשָׂרָה מֵאֲמֻרוֹת וּמִשְׂאֵר סְפָרִים שְׁלָהֶם, כָּל אֵלּוּ הֵם קְדוּשִׁים, אֲבָל חוּץ מֵהֶם וְכֵן מִי שֵׁישׁ לוֹ גְּבַה לֵב וְיודֵעַ בְּדַעְתּוֹ שֶׁהוּא אִישׁ יִשְׂרָאֵל נֶאֱמָר וְחִסֵּד וּמִיחָס, לָהֶם לְבַד יֵשׁ סְכָנָה בְּלַמּוּדָם, אֲבָל מִי שֵׁישׁ לוֹ לֵב נִשְׁבֵּר מְגֻדֵל צַעַר הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא בְּגִלוּת, וְיִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים הֵם בְּדַחְקוֹת פְּרַנְסָתָם, וְעַד הֵיכֵן הִרְשָׁעִים וְהַחִיצוּנִים מִתְּנַבְרִים בְּעֲשָׂרָם עַל יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשִׁים לְדַחֵק אוֹתָם בְּיֹתֵר וּלְקַח מֵהֶם פְּרַנְסָתָם, אִישׁ כֵּזֶה בְּלֵב נִשְׁבֵּר שְׁלוֹ אֵפְלוֹ שֶׁהוּא בְּעַל עֲבֻרוֹת, רוּצָה לֹאמַר בְּשׁוּגָג וְאִנְס, אַף עַל פִּי כֵן מִתֵּר לוֹ לְכַתְחֻלָּה לְלַמֵּד, וּמִבְּטִיחַ אֲנִי לוֹ שְׁלֵא יַעֲלֶה עָלָיו כָּל יָמָיו שׁוֹם נֶזֶק עֲבוּר זֶה חָס וְשְׁלוֹם, וְהוּא בְּאִפְן שְׁלַמּוּדוֹ יְהִיָּה לְשִׁמְהָ, וְלֹא שִׁיחָה מִזֶּה מִקְּבֵל וְיִשְׂרָאֵל נֶאֱמָר וְחִסֵּד נֶאֱמָר וְכִיּוֹצֵא בּוֹ, הַרְבֵּה שְׂטוּתִים שְׁעוֹבֵר בְּדַעְתָּם הַמְּנָשָׁם.

וְלַמּוֹד הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה דִּיקָא יְהִי מִשְׁתַּף עִם נְגִלַת הַתּוֹרָה שֶׁהִיא עֶקֶר הַלְחָם שְׁעָלֶיהָ נֶאֱמָר 'כִּי לֹא עַל הַלְחָם' – נְגִלַת הַתּוֹרָה – 'לְבַדוֹ יְחִיָּה הָאָדָם', אֵלָא 'כִּי עַל כָּל מוֹצֵא פִי הַשֵּׁם' שֶׁהוּא סְתְרֵי תוֹרָה יְחִיָּה הָאָדָם, וְדִיקָא שְׁנִיָּהם בְּהַשְׁתַּתְּפוּת אֶחָד בְּיַחַד, וְלֹא זֶה בְּלֹא זֶה. וְהוּא כָּל אֶחָד כְּפִי יְכַלְתּוּ וּמְדַרְגָּתוֹ וּנְפִשׁוֹ וְכַחוֹ דְּקִדְשָׁה שֵׁישׁ בּוֹ. (הַנְּהַגוֹת צְדִיקִים – כָּלֵלִים מְרַבִּי אֵלְעִזָּר צָבִי מִקְּאֵמֵרָנָא)

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

זִהָר חֶק לְיִשְׂרָאֵל

מְנַקֵּד

דֵּף הַיּוֹמִי

פְּרֻשֵׁת טֵלַח

מֵהַתְּנַא הָאֱלֹקִי

רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ
עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחֱמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרֻשִׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּדַקּוֹת סְפוּרוֹת בְּלִבְךָ תִּזְכֶּה לְהִיוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יּוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְּעַל הַזִּהָר הָעוֹלָמִי"

הַקֹּדֶשׁ תַּמּוּז תש"ע לפ"ק

עִידָה"ק בֵּית שְׁמַשׁ תּוֹכֵב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר

(קבלה מהאריז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תַּפְלָה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּיִן מְקַדְשֶׁךָ עַל מְכוֹנֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנֵנוּ. וְהַשֵּׁב כְּהַנִּים לְעַבּוֹדָתָם וְלוֹזִיִּים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וְלְזִמְרָם. וְהַשֵּׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וְלֵאֲהָבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כִּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הָרַבִּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּיָתֵיכֶם בְּאַלְפֵי אַלְפִּים וּרְבוּא רְבּוּוֹת. וְכֹל הַמְּזַכֶּה אֶת
הָרַבִּים זוֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וְלִכְל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׂמוּכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁשׁוּבוּ בְּתִשְׁבָּה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוּ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תַּמִּיד כְּמוֹ שְׂרוּדְף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קַבָּה: - קַבְט.).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוּת רֵאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִּימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֵּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשָּׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאַהֲבָה לְכַבוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קַב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵינן לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵינן מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שְׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵינן לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שְׁהַמִּצְוָה מְקַטְרָגַת
וְאוֹמֶרֶת כְּמָה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת שלח דף קנט ע"א
ידיעה ובחירה

וַיִּבְאוּ עַד נַחַל אֲשְׁכּוֹל וְגו', (במדבר יג) רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח,
 (ישעיה מב) כֹּה אָמַר הָאֵל יי בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם
 וְנוֹטִיָּהֶם וְגו'. כִּמְהָ אֵית לְהוּ לְבַנֵּי נְשָׂא לְאַסְתִּכְלָא
 בְּפוֹלְחָנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כִּמְהָ אֵית לְהוּ
 לְאַסְתִּכְלָא בְּמַלְי דְּאוּרִייתָא, דְּכָל מָאן דְּאַשְׁתַּדֵּל
 בְּאוּרִייתָא, כְּאֵלוּ מְקַרְב כָּל קוֹרְבָנִין דְּעִלְמָא לְקַמֵּי
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְלֹא עוֹד אֵלָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 מְכַפֵּר לִיהַ עַל כָּל חוֹבוֹי, וּמְתַקְנִין לִיהַ כִּמְהָ כּוֹרְסִין
 לְעִלְמָא דְאַתֵּי, (חסד).

רַבִּי יְהוּדָה הָוּה אָזִיל בְּאַרְחָא בְּהַדֵּי רַבִּי אַבָּא, שָׁאֵל
 לִיהַ, אָמַר מַלְּהָ חַד בְּעֵינָא לְשָׂאֵלָא, כִּיּוֹן דִּידַע
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְזַמִּין בְּרַ נְשָׁ לְמַחֲטֵי קַמֵּיהַ, וְלְמַגְזֹר
 עֲלֵיהַ מִיתָה, אָמַאי בְּרָא לִיהַ. דְּהָא אוּרִייתָא הָוּה
 תְּרִי אֲלַפִּין שְׁנִין עַד לָא אִיבְרִי עִלְמָא. וְכַתִּיב בְּהַ
 בְּאוּרִייתָא, (במדבר יט) אָדָם כִּי יָמוּת בְּאַהֶל. (במדבר כז) אִישׁ
 כִּי יָמוּת. וַיָּמָת. וַיְחִי פְלוֹנִי וַיָּמָת. מָאִי קִבְעֵי קוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא לְבַר נְשָׁ בְּהָאִי עִלְמָא, דְּאַפִּילוּ אִי אֲשְׁתַּדֵּל
 בְּאוּרִייתָא יִמְמָא וְלִילִיָּא יָמוּת, וְאִי לָא אֲשְׁתַּדֵּל
 מַה רְצָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, שְׂאֵפְלוּ אִם יִשְׁתַּדֵּל בְּתוֹרָה יוֹמָם וְלַיְלָה יָמוּת, וְאִם

וַיִּבְאוּ עַד נַחַל אֲשְׁכּוֹל וְגו'.
 רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח, (ישעיה מב) כֹּה
 אָמַר הָאֵל ה' בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם
 וְנוֹטִיָּהֶם וְגו'. כִּמְהָ יֵשׁ לָהֶם
 לְבַנֵּי אָדָם לְהַסְתַּכֵּל בְּעַבּוּדַת
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. כִּמְהָ יֵשׁ
 לָהֶם לְהַסְתַּכֵּל בְּדַבְרֵי תוֹרָה.
 שְׁכָל מִי שְׂמַשְׁתַּדֵּל בְּתוֹרָה,
 כְּאֵלוּ מְקַרְיב כָּל קְרִבְנוֹת
 הָעוֹלָם לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
 וְלֹא עוֹד, אֵלָא שְׂהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא מְכַפֵּר לוֹ עַל כָּל חַטָּאִיו,
 וּמְתַקְנִים לוֹ כִּמְהָ כִּסְאוֹת
 לְעוֹלָם הַבָּא.

רַבִּי יְהוּדָה הָיָה הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ
 יַחַד עִם רַבִּי אַבָּא. שָׁאֵל אוֹתוֹ,
 אָמַר, דְּכֵר אֶחָד אָנִי רוֹצֵה
 לְשָׂאֵל; כִּיּוֹן שְׂיַדַע הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא שְׂעַתִּיד הָאָדָם לְחַטֵּא לְפָנָיו
 וְלְגַזֹּר עָלָיו מִיתָה, מִדּוּעַ בְּרָאוּ?
 שְׂהָרִי הַתּוֹרָה הִיְתָה אֲלַפִּים
 שְׁנַיִם עַד שְׁלֹשׁ נִבְרָא הָעוֹלָם,
 וְכַתוּב בְּהַ בְּתוֹרָה, (במדבר יט) אָדָם
 כִּי יָמוּת בְּאַהֶל. (שם כז) אִישׁ כִּי
 יָמוּת. וַיָּמָת. וַיְחִי פְלוֹנִי וַיָּמָת.
 מַה רְצָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, שְׂאֵפְלוּ אִם יִשְׁתַּדֵּל בְּתוֹרָה יוֹמָם וְלַיְלָה יָמוּת, וְאִם

בְּאוֹרֵייתָא יָמוּת, כִּלְא בְּחַד אֲרַחָא, בַּר פְּרִישׁוּתָא
דִּהְהוּא עֲלֵמָא, כְּמָה דִּאתָּ אָמַר (קְהֵלֶת ט) כִּפְטוּב כַּחוּטָא.

אָמַר לִיה, אוֹרְחוּי דְמֵאָרְךָ, וְגַזְרֵי דְמֵאָרְךָ, מַה
לָךְ לְמַטְרַח בְּהוּ. מַה דְאִית לָךְ רִשׁוּ
לְמַנְדַּע וְלֵאסְתַּכְלָא שְׂאִיל, וְדִלִּית לָךְ רִשׁוּ לְמַנְדַּע,
כְּתִיב (קְהֵלֶת ה) אֵל תִּתֵּן אֶת פִּיךָ לַחֲטִיֵּא אֶת בְּשָׂרְךָ,
דְּאוֹרְחוּי דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְסַתְרִין, גְּנִיזִין עֲלֵאִין,
דִּהוּא סְתִים וְגַנְזִין לִית לָן לְשֵׂאֲלָא. אָמַר לִיה,
אִי הָכִי, הָא אוֹרֵייתָא כִּלְא סְתִים וְגַנְזִין, דִּהָא
הִיא שְׂמָא קְדִישָׁא עֲלָאָה הוּי, וּמֵאֵן דְמַתְעַסֵּק
בְּאוֹרֵייתָא כְּאֵלוּ אֲתַעְסֵק בְּשְׂמִיָּה קְדִישָׁא, וְאִי
הָכִי, לִית לָן לְשֵׂאֲלָא וְלֵאסְתַּכְלָא.

אָמַר לִיה אוֹרֵייתָא כִּלְא סְתִים וְגַנְזִיָּא, וְשְׂמִיָּה
קְדִישָׁא סְתִים וְגַנְזִיָּא, וְכְתִיב (דְּבָרִים
ט) הַנְּסֹתְרוֹת לַיְי' אֱלֹהֵינוּ וְהַנְּגִלוֹת לָנוּ וּלְבַנֵּינוּ,
הַנְּגִלוֹת לָנוּ, דְאִית רִשׁוּ לְשֵׂאֲלָא, וְלַעֲיִנָּא
וְלֵאסְתַּכְלָא בְּהוּ וְלְמַנְדַּע בְּהוּ. אֲבָל הַנְּסֹתְרוֹת לַיְי'
אֱלֹהֵינוּ, דִּילִיָּה אֵינּוֹן, וְלִיָּה אֲתַחֲזִיין, דְּמֵאֵן יְכִיל
לְמַנְדַּע וְלֵאסְתַּכְלָא דְעֵתוּי סְתִימָא, וְכָל שְׂפָן
לְמִשְׂאֵל.

לֹא יִשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה יָמוּת, הַכֹּל
בְּדַרְךְ אֶחָד, פָּרַט לְפְרִישׁוּת
אוֹתוֹ עוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (קְהֵלֶת ט)
כִּפְטוּב כַּחוּטָא.

אָמַר לוֹ, דְרַכֵּי רַבּוּנְךָ וְגַזְרוֹת
רַבּוּנְךָ מַה לָּךְ לְטָרַח בְּהֵם? מַה
שְׂיִישׁ לָךְ רִשׁוּת לְדַעַת
וְלֵהֲסַתְכַּל - שְׂאֵל, וּמַה שְׂאִין
לָךְ רִשׁוּת לְדַעַת - כְּתוּב (שִׁם ה)
אֵל תִּתֵּן אֶת פִּיךָ לַחֲטִיֵּא אֶת
בְּשָׂרְךָ, שְׂדַרְכֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא וְסַתְרִין גְּנִיזִים עֲלֵינוּ, שֶׁ
הוּא נִסְתָּר וְגַנְזוֹ אֵין לָנוּ
לְשֵׂאֵל. אָמַר לוֹ, אִם כֵּן, הֲרִי
הַתּוֹרָה כְּלָה נִסְתָּרַת וְגַנְזוּהָ,
שֶׁהֲרִי הִיא שִׁם קְדוֹשׁ עֲלֵינוּ,
וּמִי שֶׁמַּתְעַסֵּק בַּתּוֹרָה כְּאֵלוּ
הַתְעַסֵּק בְּשִׁמוֹ הַקְּדוֹשׁ, וְאִם כֵּן
אֵין לָנוּ לְשֵׂאֵל וְלֵהֲסַתְכַּל.

אָמַר לוֹ, כָּל הַתּוֹרָה נִסְתָּרַת
וְגַלּוּיָהּ, וְשִׁמוֹ הַקְּדוֹשׁ נִסְתָּר
וְגַלּוּי, וְכְתוּב (דְּבָרִים כט) הַנְּסֹתְרוֹת
לַה' אֱלֹהֵינוּ וְהַנְּגִלוֹת לָנוּ
וּלְבַנֵּינוּ. הַנְּגִלוֹת לָנוּ, שְׂיִישׁ לָנוּ
רִשׁוּת לְשֵׂאֵל וְלַעֲזִין וְלֵהֲסַתְכַּל
בְּהֵם וְלְדַעַת בְּהֵם. אֲבָל
הַנְּסֹתְרוֹת לַה' אֱלֹהֵינוּ, שְׁלוֹ הֵם,
וְלוֹ נִרְאִים, שְׂמִי יְכוּל לְדַעַת
וְלֵהֲתַדְבֵּק בְּדַעַתוֹ הַנְּסֹתְרוֹת, וְכָל שְׂפָן לְשֵׂאֵל?

תָּא חַיִּי, לֵית רִשׁוֹ לְבַנֵּי עֲלָמָא לְמִימַר מְלִין סְתִימִין
 וּלְפָרְשָׁא לֹזַן, בַּר בּוֹצִינָא קְדִישָׁא רַבִּי שְׁמַעוֹן,
 דִּהָא קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא אֶסְתַּכֶּם עַל יְדוּי. וּבְגִין דְּדָרָא
 דִּילֵיהּ רְשִׁימָא הוּא לְעֵילָא וְתַתָּא, וְעַל דָּא מְלִין
 אֲתַמְרוּ בְּאַתְגְּלִיָּיא עַל יְדוּי, וְלֹא יְהֵא דָרָא כְּדָרָא דָא
 דְּאִיהוּ שְׂאֲרֵי בְּגוּיָהּ, עַד דִּיֵּיתִי מְלַכָּא מְשִׁיחָא.
 פְּהוּא שְׂרוּי בְּתוּכֹן, עַד שְׂיַבֵּא מְלַךְ הַמְּשִׁיחָא.

ספר אור הזהר (עמוד 297)

מזו) מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקונים וכתבי האר"י, כל תורתו הוא משפּה ולחון, וכלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים – ובדאי לא ישוג ארחות חיים אלא על ידי למוד הזהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד.

בדור הזה האחרון, מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקונים וכתבי מרן האר"י שהם חיים ממש לגפּש, בלולה במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא משפּה ולחון, בדואג, ואין לו עסק בחיים והארה לגפּש, והוא בלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים.

ועני בתקוני זהר חדש: לית בגו מאן דיתער לגבּה לרעות לה עם בעלה, צוחין בכל יומא וליליא באוריתא דבעל פה, בכמה קושין. וצוחין בה בכלבין דאמרין הב הב. הב לן עותרא הב לן יקרא, ולית מאן דישתדל לסלקא שכּינתא. ובדאי לא ישוג ארחות חיים אלא על ידי למוד הזהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד, וכן בספר שערי אורה שכלו אור. וכבר הארכנו הרבה מזה שלא תהיה מקבל, אלא עבד מאהבה ועבד מיראה.

יו) אי אפשר להמשיך השכּינה בדור הזה, רק על ידי הזהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד ובדור הזה האחרון אי אפשר להמשיך שכּינתא עליונה אלא על ידי הזהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד שנאמרו ברוח הקדש.
 (היכל הברכה קומרנה פרשת עקב ז', י"ט)

יח) מי האיש החפץ חיים אוהב ימים לראות טוב עולם הבא בעולם הזה, ידבק בספר הזהר ובכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד

ובדור הזה מי האיש החפץ חיים אוהב ימים מבלי לבלות יום בלתי קדשה לראות טוב עולם הבא בעולם הזה, ידבק בספר הזהר ובכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד שנאמרו ברוח הקדש.

(היכל הברכה קומרנה פרשת עקב ז', י"ט)

יט) ספר תקוני זהר מטהר הגוף ומקדש הנשמה לכל הלומד אותו בחדש אלול

ובכו, יהי רצון מלפניך, שיטע אהבתו ותורתו בלבנו ללמד בחבור זה בלב שלם ובחשק רב, כי הוא מטהר הגוף ומקדש הנשמה לכל הלומד בחדש אלול אפלו בגירסא בעלמא באין מבין פרוש אמריו.

(הקדמת ספר כפא מלך על התקונים)

מקור המאמר בזהר פרשת שלח דף קסא ע"א-ב
האדם כולל בתוכו את כל הנאצלים

וְעַתָּה יִגְדַל נָא כַח יי. (במדבר יד) רַבִּי אַחָא וְרַבִּי יוֹסִי
 אֲמַרִי, זַכָּאֵי אֵינּוּן יִשְׂרָאֵל מֵעַמּוּן עוֹבְדֵי
 כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת דְּעַלְמָא. דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתֵרְעֵי
 בְּהוּ, וְאֲתַכְנִי בְּהוּ, וְאֲתַפְּאֵר בְּהוּ, דְּהָא עַלְמָא לֹא
 אֲבִרִי אֶלָּא בְּגִינֵיהוּן דְּיִשְׂרָאֵל, דְּיִשְׁתַּדְּלוּן בְּאוּרֵייתָא,
 בְּגִין דְּחַד בְּחַד אֲתַקְשְׁרוּן. וְיִשְׂרָאֵל לְתַתָּא בְּהָא
 עַלְמָא, אֵינּוּן קִיּוּמָא דִּילֵיהּ, וְקִיּוּמָא דְּכָל שְׂאָר עַמּוּן,
 אֵימְתִי בְּזִמְן דְּעַבְדֵי רַעוּתָא דְּמֵאֲרִיהוּן.

תָּא חַזִי, פִּד בְּרָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בַר נֶשׁ בְּעַלְמָא,
 אֲתַקִּין לֵיהּ בְּגוּוּנָא עֲלָאָה (קִיּוּמָא), וְיַתֵּב לֵיהּ
 חִילִיָּה וְתוֹקְפִיָּה בְּאֲמֻצְעֵיתָא דְּגוּפָא, דְּתַמְן שְׂרִיא
 לְבָא. דְּהוּא תוֹקְפָא (וּמְזוּנָא) דְּכָל גּוּפָא, וּמִתַּמְן אֲתוּן
 כָּל גּוּפָא. (וְכָל אֵינּוּן שְׂיִיפֵי דְּגוּפָא מִתַּמְן אֲתוּנּוּ) וְהָא לְבָא אַחִיד
 (דף קס"א ע"ב) וְאֲתַקֵּף בְּאַתֵּר עֲלָאָה דְּלַעֲיָלָא. דְּאִיהוּ מוֹחָא
 דְּרִישָׁא, דְּשְׂאֲרֵי לַעֲיָלָא (וְאַחִיד בֵּיהּ), וְדָא אֲתַקְשֵׁר בְּדָא.
 וּבְגוּוּנָא דְּדָא, אֲתַקִּין קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַלְמָא.
 וְעַבְד (לֵיהּ) חַד גּוּפָא, וְאֲתַקִּין שְׂיִיפֵי דְּגוּפָא

וְעַתָּה יִגְדַל נָא פַח ה'. רַבִּי
 אַחָא וְרַבִּי יוֹסִי אָמְרוּ, אֲשֶׁרִיָּהֶם
 יִשְׂרָאֵל מֵעַמּוּם עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים
 וּמְזֻלוֹת שֶׁל הָעוֹלָם, שֶׁהַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה בָהֶם וְהַתְּכַנֵּה
 בָהֶם וְהַתְּפַאֵר בָהֶם, שֶׁהֵרִי
 הָעוֹלָם לֹא נִבְרָא אֶלָּא בְּשִׁבִיל
 יִשְׂרָאֵל שִׁישְׁתַּדְּלוּ בַתּוֹרָה,
 מְשׁוּם שֶׁאֶחָד בְּאֶחָד הִתְקַשְׁרוּ,
 וְיִשְׂרָאֵל לְמַטָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה הֵם
 קִיּוּמוֹ, וְקִיּוּם שֶׁל כָּל שְׂאָר
 הָעַמּוּם. אֵימְתִי? בְּזִמְן שֶׁעוֹשִׂים
 רְצוֹן רַבּוֹנָם.

בֹּא וּרְאֵה, כְּשֶׁבְּרָא הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא אָדָם בְּעוֹלָם, הִתְקִינּוּ
 כְּדִגְמָה עֲלִיוּנָה (מְכַבְּדֵת), וְנָתַן לוֹ
 כַּחוֹ וְתַקְפוֹ בְּאֲמֻצַּע הַגּוּף, שֶׁשָּׁם
 שׁוֹרֵה הַלֵּב, שֶׁהוּא חוֹק (וּמְזוּן) כָּל
 הַגּוּף וּמִשָּׁם נִזּוֹן כָּל הַגּוּף. (וְכָל
 אוֹתָם אֵיבְרִים שֶׁבְּגוּף מִשָּׁם נִזּוּנוּ) וְהֵרִי
 הַלֵּב אַחוּז וּמִתְחַזֵּק בְּמָקוֹם
 עֲלִיוֹן שֶׁלְּמַעְלָה (וְאַחוּז בּוֹ), שֶׁהוּא
 מִחַ הָרֹאשׁ שֶׁשׁוֹרֵה לְמַעְלָה, וְזֶה
 נִקְשֵׁר בְּזֶה.

וּבְצוּרָה זוֹ הִתְקִין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא הָעוֹלָם וְעָשָׂה (אוֹתוֹ) גּוּף אֶחָד, וְהִתְקִין אֵיבְרֵי הַגּוּף סְבִיב הַלֵּב, וְהַלֵּב שׁוֹרֵה בְּאֲמֻצַּע כָּל הַגּוּף.

וְכָל אוֹתָם אֵיבָרִים נְזוּנִים
מֵאוֹתוֹ לֵב, שֶׁהוּא חֶזֶק הַכֹּל,
וְהַכֹּל בּוֹ תְלוּיִים. וְאוֹתוֹ לֵב
נִקְשֶׁר וְנֶאֱחָז בַּמַּח הָעֲלִיּוֹן
שֶׁשׁוּרָה לְמַעְלָה.

בֹּא וּרְאֵה, כְּשֶׁבְרָא הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא הָעוֹלָם, הַשְּׂרָה (סִדֵּר)
אֶת יָם הָאוֹקֵינוֹס סְבִיב יְשׁוּב כָּל
הָעוֹלָם, וְיְשׁוּב כָּל שְׁבָעִים
הָאֲמוֹת כָּלֵם סְבִיב לִירוּשָׁלַיִם,
וִירוּשָׁלַיִם שׁוּרָה בְּאֲמֻצֵּעַ כָּל
הַיְשׁוּב, וְהִיא מְסוּבֶבֶת לְהַר
הַבַּיִת, וְהַר הַבַּיִת סְבִיב עֲזָרוֹת
יִשְׂרָאֵל, וְאוֹתָן עֲזָרוֹת סוּבְבוֹת
לְלִשְׁכַּת הַגְּזִית, שְׁשֵׁם יוֹשְׁבֵי
סְנֵהֲדָרִין גְּדוֹלָה. וְשְׁנֵינוּ שְׁאִין
יְשִׁיבָה בְּעֲזָרָה, אֲלֵא לְמַלְכֵי בֵּית
דָּוִד לְבָדִם.

וְלִשְׁכַּת הַגְּזִית אֲסַחֵר לְמִזְבֵּחַ. וְהַמִּזְבֵּחַ אֲסַחֵר לְבֵּית
הָאוֹלָם. וְהָאוֹלָם לְהִיכָל. וְהִיכָל לְבֵּית קֹדֶשׁ
הַקְּדוּשִׁים, דִּתְמֹן שְׁכִינָה שְׂרִיא, וְכַפֶּרֶת וְכְרוּבִים
וְאַרְוֹן. וְהִכָּא הוּא לְבָא, דְּכָל אֶרְעָא וְעֵלְמָא. וְיַמְהַכָּא
אֶתְזַנו כָּל אֵינֹן אֶתְרֵי דִישׁוּבָא, דִּאֵינֹן שְׁיִיפֵי דְגוּפָא.
וְלְבָא דָּא אֶתְזֵן מִמּוֹחָא דְרִישָׁא, וְאֶתְאַחִיד דָּא בְּדָא,
הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שְׁמוֹת טו) מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פְּעֻלַת יְיָ.
כְּגוֹנָא דָּא לְעֵילָא לְעֵילָא, וְאִיהוּ בְּרוּא דְמִלְבָּא
עֲלָאָה, בְּרוּא יְקִירָא סְתִימָאָה.

זֶה לְמַעְלָה לְמַעְלָה, וְהוּא בְּסוּד הַמְּלָךְ הָעֲלִיּוֹן, בְּסוּד נִכְבֵּד נִסְתָּר.

סְחַרְנִיה דְּלְבָא, וְלְבָא שְׂאֵרֵי בְּאֲמֻצֵּיתָא דְּכָל גּוּפָא.
וְכָל אֵינֹן שְׁיִיפִין אֶתְזַנו מִהֵהוּא לְבָא, דִּהוּא תוֹקְפָא
דְּכָלָא, וְכָלָא בִּיה תְּלִיין. וְהֵהוּא לְבָא, אֶתְקִשֶׁר
וְאֶתְאַחֵד בְּמוֹחָא עֲלָאָה דְּשְׂרִיא לְעֵילָא.

תָּא חַי, כִּד בְּרָא קֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלֵמָא, אֲשֶׁרָא
(ס"א אֶסְדֵּר) לֵימָא דְּאוֹקֵינוֹס דְּאֲסַחֵר כָּל יְשׁוּבָא
דְּעֵלְמָא. וְיְשׁוּבָא דְּכָל שְׁבָעִין אוֹמִין כְּלָא אֲסַחֵר
לִירוּשָׁלַיִם. וִירוּשָׁלַיִם בְּאֲמֻצֵּיתָא דְּכָל יְשׁוּבָא שְׂרִיא.
וְהִיא אֲסַחֵרָא לְהַר הַבַּיִת. וְהַר הַבַּיִת אֲסַחֵר לְעֲזָרוֹת
דִּישְׂרָאֵל. וְאֵינֹן עֲזָרוֹת סְחָרֹן לְלִשְׁכַּת הַגְּזִית, דִּתְמֹן
סְנֵהֲדָרֵי גְּדוֹלָה יִתְבִּין. וְתַנִּין, לִית יְשִׁיבָה בְּעֲזָרָה,
אֲלֵא לְמַלְכֵי בֵּית דָּוִד בְּלַחֲזוּדֵיהוּ.

וְלִשְׁכַּת הַגְּזִית אֲסַחֵר לְמִזְבֵּחַ. וְהַמִּזְבֵּחַ אֲסַחֵר לְבֵּית
הָאוֹלָם. וְהָאוֹלָם לְהִיכָל. וְהִיכָל לְבֵּית קֹדֶשׁ
הַקְּדוּשִׁים, דִּתְמֹן שְׁכִינָה שְׂרִיא, וְכַפֶּרֶת וְכְרוּבִים
וְאַרְוֹן. וְהִכָּא הוּא לְבָא, דְּכָל אֶרְעָא וְעֵלְמָא. וְיַמְהַכָּא
אֶתְזַנו כָּל אֵינֹן אֶתְרֵי דִישׁוּבָא, דִּאֵינֹן שְׁיִיפֵי דְגוּפָא.
וְלְבָא דָּא אֶתְזֵן מִמּוֹחָא דְרִישָׁא, וְאֶתְאַחִיד דָּא בְּדָא,
הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שְׁמוֹת טו) מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פְּעֻלַת יְיָ.
כְּגוֹנָא דָּא לְעֵילָא לְעֵילָא, וְאִיהוּ בְּרוּא דְמִלְבָּא
עֲלָאָה, בְּרוּא יְקִירָא סְתִימָאָה.

מְקוֹר הַמַּאמֵר בַּזֶּהר פֶּרֶשֶׁת שְׁלַח דָּף קָעֵג ע"א
מַעֲלַת הַמַּחֲדָשׁ חִדּוּשֵׁי תוֹרָה בַּשַּׁבָּת

כְּדִין אֶתְעַר אֵילָנָא דְחַיִּי, וְאֶקִּישׁ בְּאֵינוֹן טְרַפִּין
דִּילְיָהּ, רוּחַ נְשִׁיבוּ חַד מְגוּ עֲלָמָא דְאַתִּי,
וְאֵינוֹן עֲנִפִין דְּאֵילָנָא מִתְנַעֲנְעוּ, וְסִלְקוּן רִיחִין דְּעֲלָמָא
דְּאַתִּי.

הֵהוּא אֵילָנָא דְחַיִּי אֶתְעַר, וְאֶפִּיק נְשָׁמְתִין קְדִישִׁין,
וּפְרִישׁ עַל עֲלָמָא. וְעַם כָּל דָּא, נְשָׁמְתִין
נְפִקוּן, וְנְשָׁמְתִין עָאֲלִין, אֲלִין מִתְעַרִי אֲלִין, אֲלִין נְפִקוּן
וְאֲלִין עָאֲלִין, וְאֵילָנָא דְחַיִּי בְּחֻדָּה.

וּכְדִין, יִשְׂרָאֵל כְּלָהוּ מִתְעַטְרִין בְּעַטְרִין דְּאֵינוֹן
נְשָׁמְתִין קְדִישִׁין, כְּלָהוּ בְּחֻדָּה בְּנִיחָא. וְכָל
הַשַּׁבָּת, אֵית לֹון הֵהוּא חֻדָּה, וְהֵהוּא נִיחָא, וְכָל
צְדִיקָיָא דִּי בְּגִתָּא, כְּלָהוּ סִלְקוּן וּמִתְעַנְגִין בְּעֵנוּגָא
עֲלָאָה, דְּעֲלָמָא דְאַתִּי. כִּיּוֹן דְּנִפִיק שַׁבְּתָא, כְּלָהוּ
נְשָׁמְתִין פְּרַחִין וְסִלְקוּן.

תָּא חֲזִי, כַּד עָיִל שַׁבְּתָא נְשָׁמְתִין נְחִתִין לְשַׁרְיָא עַל
עַמָּא קְדִישָׁא. וְנְשָׁמְתִין דְּצְדִיקָיָא סִלְקוּן לְעֵילָא.
כַּד נְפִיק שַׁבְּתָא, נְשָׁמְתִין סִלְקוּן, אֵינוֹן דְּשָׂארוּ
עָלִיָּהוּ דְּיִשְׂרָאֵל. וְנְשָׁמְתִין נְחִתִין, אֵינוֹן נְשָׁמְתִין
דְּצְדִיקָיָא.

הַנְּשָׁמוֹת עוֹלוֹת, אוֹתָן שֹׁשְׂרוּ עַל יִשְׂרָאֵל. וְנְשָׁמוֹת יוֹרְדוֹת, אוֹתָן
נְשָׁמוֹת הַצְּדִיקִים.

אֵז מִתְעוֹרֵר עֵץ הַחַיִּים, וּמִקִּישׁ
בְּאוֹתָם הָעֵלִים שְׁלוֹ רוּחַ
נְשִׁיבוֹת אַחַת מִתּוֹךְ עוֹלָם הַבָּא,
וְאוֹתָם עֲנִפֵי הָאֵילָן מִתְנַעֲנְעִים,
וְעוֹלִים רִיחוֹת שֶׁל הָעוֹלָם הַבָּא.

אוֹתוֹ עֵץ הַחַיִּים מִתְעוֹרֵר,
וּמוֹצִיא נְשָׁמוֹת קְדוּשׁוֹת, וּפּוֹרֵשׁ
עַל הָעוֹלָם. וְעַם כָּל זֶה נְשָׁמוֹת
יוֹצְאוֹת וְנְשָׁמוֹת נִכְנָסוֹת. אֵלֶּה
מְעוֹרְרִים אֵלֶּה, אֵלֶּה יוֹצְאִים
וְאֵלֶּה נִכְנָסִים, וְעֵץ הַחַיִּים
בְּחֻדָּה.

וְאֵז יִשְׂרָאֵל כָּלָם מִתְעַטְרִים
בְּעַטְרוֹת שֶׁל אוֹתָן נְשָׁמוֹת
קְדוּשׁוֹת, כָּלָם בְּחֻדָּה בְּמִנוּחָה.
וְכָל הַשַּׁבָּת יֵשׁ לָהֶם אוֹתָהּ
חֻדָּה וְאוֹתָהּ מִנוּחָה, וְכָל
הַצְּדִיקִים שֶׁבָּגוּ, כָּלָם עוֹלִים
וּמִתְעַנְגִים בְּעֵנֵג עֲלִיּוֹן שֶׁל
הָעוֹלָם הַבָּא. כִּיּוֹן שִׁיּוֹצְאָת
הַשַּׁבָּת, כָּל הַנְּשָׁמוֹת פּוֹרְחוֹת
וְעוֹלוֹת.

בֹּא וּרְאֵה, כְּשֶׁנִּכְנָסֶת שַׁבָּת,
נְשָׁמוֹת יוֹרְדוֹת לְשָׂרוֹת עַל הָעַם
הַקְּדוֹשׁ, וְנְשָׁמוֹת הַצְּדִיקִים
עוֹלוֹת לְמַעְלָה. כְּשִׁיּוֹצְאָת הַשַּׁבָּת,
נְשָׁמוֹת הַצְּדִיקִים.

כִּיֹּן דְסִלְקִין כְּלָהוּ נִשְׁמַתִּין דְּשָׂאֲרוּ עָלֵיהוּ
 דְּיִשְׂרָאֵל. סִלְקִי וְקִיִּמִין בְּדִיּוֹקְנָא קָמִי מְלָכָא
 קְדִישָׁא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׂאִיל לְכֻלָּהוּ, מָאִי
 חֲדוּשָׁא הָהּ לְכוּ בְּהָהוּא עָלְמָא בְּאוּרִייתָא. זַכָּאָה
 אִיהוּ מָאן דְּחֲדוּשָׁא דְּאוּרִייתָא אֲמַרְתָּ קַמִּיהּ. כַּמָּה
 חֲדוּה עֶבֶד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּנִישׁ לְפַמְלִיא
 דִּילֵיהּ, וְאָמַר, שְׁמַעוּ חֲדוּשָׁא דְּאוּרִייתָא, דְּאֲמַרְתָּ
 נִשְׁמַתָּא דָּא דְּפְלוּגִי, וְכֻלָּהוּ מוֹקְמִי הֵהִיא מְלָה
 בְּתֵרִי מְתִיבְתִּי. אֵינּוֹן לְתַתָּא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 לְעֵילָא, חָתִים לְהֵהִיא מְלָה.

תָּא חֲזִי, כִּד מְלָה אֲתַחֲדֵשׁ בְּאוּרִייתָא, וְנִשְׁמַתָּא
 דְּנַחְתָּא בְּשִׁבְתָּא אֲתַעְסַקְתָּ בְּאֵינּוֹן מְלִין חֲדַתִּין,
 וְסִלְקִי לְעֵילָא. כָּל פְּמִלִּיא דְּלְעֵילָא, צִיִּיתִין לְהֵהוּא
 מְלָה, וְחִיּוֹת הַקֹּדֶשׁ מִתְּרַבִּין בְּגַדְפִין, וּמִתְּלַבְּשִׁין
 בְּגַדְפִין. וְכִד שְׂאִיל לֹון קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלֹא תִבִין
 וְשִׁתְּקִין, כִּדִּין חִיּוֹת הַקֹּדֶשׁ מֵה כְּתִיב, ^(יחזקאל א) בְּעֵמְדָם
 תִּרְפִּינָה כְּנִפְיָהֶן, כַּמָּה דְּאֵת אָמַר ^(איוב לב) כִּי עֲמְדוּ לֹא
 עָנוּ עוֹד. ^(נחמיה ח) וְכִפְתְּחוּ עֲמְדוּ כָּל הָעָם.

בֹּא וּרְאֵה, כְּשֶׁדָּבַר מִתְּחַדֵּשׁ
 בְּתוֹרָה וְנִשְׁמָה שִׁיּוּרְדַת בְּשַׁבַּת
 הַתְּעַסְקָה בְּאוֹתָם דְּבָרִים חֲדָשִׁים
 וְעוֹלָה לְמַעְלָה, כָּל הַפְּמִלִּיָה שֶׁל
 מַעְלָה מְקַשֶּׁבָה לְאוֹתוֹ דָּבַר,
 וְחִיּוֹת הַקֹּדֶשׁ מִתְּרַבִּים בְּכַנְפֵים
 וּמִתְּלַבְּשִׁים בְּכַנְפֵים. וְכִשְׁשׁוֹאֵל
 אוֹתָם הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלֹא
 מְשִׁיבִין, וְשׁוֹתְקִין, אִז חִיּוֹת
 הַקֹּדֶשׁ מֵה כְּתוּב? ^(יחזקאל א)

כִּי עֲמְדוּ לֹא עָנוּ עוֹד. ^(איוב לב) כִּי עֲמְדוּ לֹא עָנוּ עוֹד. ^(נחמיה ח) וְכִפְתְּחוּ עֲמְדוּ כָּל הָעָם.

כִּי עֲמְדוּ לֹא עָנוּ עוֹד. ^(איוב לב) כִּי עֲמְדוּ לֹא עָנוּ עוֹד. ^(נחמיה ח) וְכִפְתְּחוּ עֲמְדוּ כָּל הָעָם.

מקור המאמר בזהר פרשת תרומה דף קעה ע"ב
המצוות הם סיוע כנגד היצר הרע

**אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כַּמָּה סֵהֲדֵי עֶבֶד קְדוֹשׁ בְּרִיךְ הוּא
לְאַסְהָדָא בְּהוּ בְּבִנֵי נָשָׂא, וְכִלְהוּ בְּעִשָׂא
וּבְסֵהֲדוּתָא קְיִימִין לְקַבְּלֵיהּ. קָם בְּצַפְרָא אוֹשֵׁיט רַגְלוֹי
לְמַהֲדֵי, סֵהֲדֵיִיא קְיִימִין לְקַבְּלֵיהּ, מְכַרְיִזִין וְאִמְרִין, (שמואל א
א ב) רַגְלֵי חֲסִידֵיו יִשְׁמֹר וְגו'.** (קהלת ד) **שְׁמֹר רַגְלֶךָ כַּאֲשֶׁר
תִּלְךָ. (משלי ד) פִּלְס מַעְגַּל רַגְלֶךָ. אֲפַתַח עֵינָיו לְאַסְתַּכְּלָא
בְּעַלְמָא, סֵהֲדֵיִיא אִמְרִי, (משלי ד) עֵינֶיךָ לְנֹכַח יְבִיטוּ. קָם
לְמַלְלָא, סֵהֲדֵיִיא אִמְרִי (תהלים לד) נִצּוֹר לְשׁוֹנֶךָ מֵרַע וְגו'.
אוֹשֵׁיט יָדָיו בְּמַלְי עַלְמָא, סֵהֲדֵיִיא אִמְרִי (תהלים לד) סוֹר
מֵרַע וְעֵשָׂה טוֹב.**

**אִי צִיִּית לְהוּ, יָאוּת. וְאִי לָא, כְּתִיב (זכריה א) וְהִשְׁטִן
עוֹמֵד עַל יְמִינוֹ לְשִׁטְנוֹ. כְּלָהוּ סֵהֲדִין עָלֶיהָ
בְּחוּבוֹי לְעֵילָא. אִי בְּעֵי בַר נָשׁ לְאַשְׁתַּדְּלָא
בְּפוֹלְחָנָא דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּלָהוּ סֵהֲדִין
סְנִיגוּרִין קַמֵּיהּ, וְקִיִּימִין לְאַסְהָדָא עָלֶיהָ טַבְאָן,
בְּשַׁעְתָּא דְאַצְטְרִיךְ לֵיהּ.**

**קָם בְּצַפְרָא, מְכַרְךָ כַּמָּה בְּרַכָּאן. אָנַח תְּפִילִין
בְּרִישֵׁיהּ בֵּין עֵינָיו. בְּעֵי לְזַקְפָּא רִישֵׁיהּ, חֲמִי**

קָם בְּבַקְרָא, מְכַרְךָ כַּמָּה בְּרַכּוֹת. מְנִיחַ תְּפִלִּין בְּרִאשׁוֹ בֵּין עֵינָיו - רוֹצֵה לְהָרִים רִאשׁוֹ, רוֹצֵה שֵׁם

**אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כַּמָּה יַעֲדִים
עֲשָׂה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַעֲדִי
בְּהֵם בְּנֵי אָדָם, וְכֻלָּם בְּעֲצָה
וּבְעֲדוּת עוֹמְדִים מוֹלוּ. קָם
בְּבַקְרָא, מוֹשֵׁיט רַגְלָיו לְלַכֵּת -
יעֲדִים עוֹמְדִים מוֹלוּ, מְכַרְיִזִים
וְאוֹמְרִים: (שמואל א ב) רַגְלֵי חֲסִידֵיו
יִשְׁמֹר וְגו'. (קהלת ד) שְׁמֹר רַגְלֶךָ
כַּאֲשֶׁר תִּלְךָ. (משלי ד) פִּלְס מַעְגַּל
רַגְלֶךָ. פּוֹתַח עֵינָיו לְהַסְתַּכְּלָא
בְּעוֹלָם - הַעֲדִים אוֹמְרִים: (שם)
יעֲנִיךָ לְנֹכַח יְבִיטוּ. קָם לְדַבֵּר -
הַעֲדִים אוֹמְרִים: (תהלים לד) נִצּוֹר
לְשׁוֹנֶךָ מֵרַע וְגו'. מוֹשֵׁיט יָדָיו
בְּדַבְרֵי הָעוֹלָם - הַעֲדִים
אוֹמְרִים: (שם) סוֹר מֵרַע וְעֵשָׂה
טוֹב.**

**אִם מְצִיִּית לָהֶם - יָפָה, וְאִם לָא
- כְּתוּב (זכריה א) וְהִשְׁטִן עִמָּד עַל
יְמִינוֹ לְשִׁטְנוֹ. כֻּלָּם מְעִידִים עָלָיו
בְּחַטָּאֵיו לְמַעְלָה. אִם רוֹצֵה
הָאִישׁ לְהַשְׁתַּדֵּל בְּעַבּוּדַת
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא - כֻּלָּם
מְעִידִים סְנִיגוּרִיא לְפָנָיו,
וְעוֹמְדִים לְהַעֲדִי עָלָיו טוֹבוֹת
בְּשַׁעְתָּא שְׁצַרְיָךְ לוֹ.**

הַקְדוּשׁ הָעֲלִיּוֹן אָחוֹז וְרָשׁוּם
עַל רֵאשׁוֹ. וְרִצּוֹנוֹת תְּלוּיוֹת לוֹ
מִצַּד זֶה וּמִצַּד זֶה עַל לְבוֹ. הָרִי
מִסְתַּכֵּל בְּכַבוֹד רְבוֹנוֹ. מוֹשִׁיט
יָדוֹ, רוֹאֵה יָד אַחֲרַת מִתְקַשְׁרֶת
בְּקֶשֶׁר הַשֵּׁם הַקְדוּשׁ, מַחְזִיר
יָדוֹ וּמִסְתַּכֵּל בְּכַבוֹד רְבוֹנוֹ.
מִתְעַטֵּף בְּעֶטּוֹף שֶׁל מִצְוָה
בְּאַרְבַּע זְוִיּוֹת פְּסוּתוֹ, אַרְבַּעַת
מַלְכִים יוֹצֵאִים לְכַנְגַד אַרְבַּעַת.
אַרְבַּעַת עֲדֵי אֵמֶת שֶׁל הַמֶּלֶךְ,
תְּלוּיִים מֵאַרְבַּע זְוִיּוֹת, וְתְלוּיִים
בָּהֶם פְּעֻנָּבִים בְּאַשְׁכוּל.

מָה אֲשַׁכּוּל שֶׁהוּא אֶחָד וְתְלוּיִים
בּוֹ כַּמָּה עֲנָבִים, מִצַּד זֶה וּמִצַּד
זֶה, כִּי זֶה מִצְוָה אַחַת, וְתְלוּיִים
בָּהּ כַּמָּה עֲנָבִים זָגִים וְזִמּוּרוֹת
צְרוּרִים בָּהֶם. שְׁבַעַת רְצִים אֵלּוּ
הֵם שְׁבַעַת צְרוּרוֹת שֶׁל תְּכֵלֶת
שְׁצָרִיף לְכַרְף בָּהּ בְּכָל אֶחָד
וְאַחַד, אוֹ לְהַגְדִּיל עַד שְׁלֹשָׁה
עָשָׂר. מִי שְׁיוֹסִיף, לֹא יוֹסִיף עַל
שְׁלֹשָׁה עָשָׂר. מִי שְׁיִמְעֵט, לֹא
יִמְעֵט מִשְׁבַּעַת.

וְלִמְדֵנוּ, תְּכֵלֶת זוֹ הִיא סוּד דָּוִד
הַמֶּלֶךְ, וְזֶה חוּט אַבְרָהָם שְׁזָכָה
בּוֹ לְבָנָיו אַחֲרָיו. מָה זֶה תְּכֵלֶת?
תְּכֵלֶת הַכֹּל. (וְדָא) רַבִּי יְהוּדָה
אוֹמֵר, כִּסּא הַכְּבוֹד נִקְרָא.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, שְׁבַע פְּרִיכוֹת
שֶׁהֵינָה שְׁבִיעִית הַכֹּל בְּוֵדָאֵי. שְׁהָרִי הִיא מִתְּבָרְכַת מִשְׁשָׁה אַחֲרֵים עַל יְדֵי הַצְּדִיק. וְאִם שְׁלֹשָׁה

שְׁמָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֶחָד וְרָשִׁים עַל רִישִׁיה.
וְרִצּוֹעִין תְּלִיין מִהָאֵי גִיסָא וּמִהָאֵי גִיסָא עַל לְבִיה.
הָא אֶסְתַּכֵּל בִּיקְרָא דְמֵאֲרִיה. אוֹשִׁיט יָדוֹ, חָמִי יָדָא
אַחֲרָא, מִתְקַשְׁרָא בְּקֶשֶׁרָא דְשְׁמָא קְדִישָׁא. אֶהָדָר
יָדִיה וְאֶסְתַּכֵּל בִּיקְרִיה דְמֵאֲרִיה. אֶתְעַטֵּף בְּעֶטּוֹפָא
דְּמִצְוָה, בְּאַרְבַּע זְוִיּוֹן דְּכִסּוּתִיה, אַרְבַּע מַלְכִין נִפְקִין
לְקַדְמוֹת אַרְבַּע. אַרְבַּע סְהָדִי קְשׁוּט דְּמַלְכָּא, תְּלִיָא
מֵאַרְבַּע זְוִיּוֹן, וְתְלִיין בָּהוּ פְּעֻנָּבִים בְּאַתְכֵּלָא.

מָה אֶתְכֵּלָא, דְּאִיתּוּ חַד, וְתְלִיין בִּיה כַּמָּה עֲנָבִים,
מִהָאֵי סְטָר וּמִהָאֵי סְטָר. כִּי הָאֵי, מִצְוָה חֲדָא,
וְתְלִיין בִּיה כַּמָּה עֲנָבִים, וְזָגִין וְזִמּוּרִין צְרוּרִין בָּהוּ,
שְׁבַעַת רְהִיטִין אֵלִין אֵינּוֹן שְׁבַעַת צְרוּרִין דְּתְכֵלֶתָא,
דְּבִיעֵי לְכַרְכָּא בִּיה בְּכָל חַד וְחַד, אוֹ לְאַסְגָּאָה עַד
תְּלִיסַר, מָאן דְּיוֹסִיף, לֹא יוֹסִיף עָלֶיהּ עַל תְּלִיסַר.
מָאן דְּיִמְעֵט, לֹא יִמְעֵט מִשְׁבַּעַת.

וְתֵאנָא, הָאֵי תְכֵלֶת, הוּא רָזָא דְדָוִד מַלְכָּא. וְדָא
חוּטָא דְאַבְרָהָם, דְּזָכָה בִּיה לְבָנוֹי בְּתֵרוּי.
מָאֵי תְכֵלֶת. תְּכֵלֶת דְּכֵלָא. (וְדָא) רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר,
כִּסּא הַכְּבוֹד אֶקְרִי.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, שְׁבַעַת כְּרִיכָן דְּאִיהִי שְׁכִינְתָּא
שְׁבִיעֵתָא דְּכֵלָא וְדָאֵי. דְּהָא הִיא מִתְּבָרְכָא

שֶׁהֵינָה שְׁבִיעִית הַכֹּל בְּוֵדָאֵי. שְׁהָרִי הִיא מִתְּבָרְכַת מִשְׁשָׁה אַחֲרֵים עַל יְדֵי הַצְּדִיק. וְאִם שְׁלֹשָׁה

עֶשֶׂר, שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר הֵם, כְּמוֹ
 שְׁבָעָרוֹהָ בְּשִׁלְשׁ עֶשְׂרֵה מְדוֹת,
 וְזֶהוּ פֶתַח הַכֹּל.
 וְהִיא חוּט אֶחָד, וְרִשׁוּמָה
 כְּגוֹנִיָּה, וְצִבְעָה יוֹצֵא מִדָּג אֶחָד
 שֶׁהוֹלֵךְ בַּיָּם כְּנֶרֶת. וְכִנְרַת
 נִקְרְאת עַל שְׁמָהּ. וְעַל זֶה כְּנֹר
 הָיָה תְלוּי מַעַל מִטַּת דָּוָד, שֶׁהָרִי
 (שֶׁל דָּוָד) וְדָאִי הוּא כְּנֹר דָּוָד מְנַגֵּן
 מֵאֵלָיו לְמַלְךְ הַקְּדוֹשׁ הַעֲלִיּוֹן,
 וְלִכֵּן גּוֹנִי עוֹלָיִם עַד הָרְקִיעַ,
 וּמֵהָרְקִיעַ עַד הַכֶּסֶף.

וְהִיא חוּט אֶחָד, וְרִשׁוּמָה
 כְּגוֹנִיָּה, וְצִבְעָה יוֹצֵא מִדָּג אֶחָד
 שֶׁהוֹלֵךְ בַּיָּם כְּנֶרֶת. וְכִנְרַת
 נִקְרְאת עַל שְׁמָהּ. וְעַל זֶה כְּנֹר
 הָיָה תְלוּי מַעַל מִטַּת דָּוָד, שֶׁהָרִי
 (שֶׁל דָּוָד) וְדָאִי הוּא כְּנֹר דָּוָד מְנַגֵּן
 מֵאֵלָיו לְמַלְךְ הַקְּדוֹשׁ הַעֲלִיּוֹן,
 וְלִכֵּן גּוֹנִי עוֹלָיִם עַד הָרְקִיעַ,
 וּמֵהָרְקִיעַ עַד הַכֶּסֶף.

וְהִיא חוּט אֶחָד, וְרִשׁוּמָה כְּגוֹנִיָּה,
 וְצִבְעָה יוֹצֵא מִדָּג אֶחָד שֶׁהוֹלֵךְ
 בַּיָּם כְּנֶרֶת. וְכִנְרַת נִקְרְאת עַל
 שְׁמָהּ אֶתְקָרִי. וְעַל דָּא, כְּנֹר הוּא
 תְלוּי לְעֵילָא מְעַרְסָא דְדָוָד,
 דְהָא (דְדָוָד) וְדָאִי אִיהוּ כְּנֹר
 דְדָוָד מְנַגֵּן מֵאֵלָיו, לְמַלְכָא
 קְדִישָׁא עֲלֵאָהּ. וּבְגִין כֵּן,
 גּוֹנִי עֵיל עַד רְקִיעָא,
 וּמֵרְקִיעָא עַד כּוֹרְסִיָּא.

וְכֵאֵן כְּתוּב מְצוּה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
 (מַלְכִים-ב יח) מְצוֹת הַמֶּלֶךְ הִיא. (אֶסְתֵּר
 ג) מְדוּעַ אֶתָּה עוֹבֵר אֶת מְצוֹת
 הַמֶּלֶךְ.

וְהִיא חוּט אֶחָד, וְרִשׁוּמָה כְּגוֹנִיָּה,
 וְצִבְעָה יוֹצֵא מִדָּג אֶחָד שֶׁהוֹלֵךְ
 בַּיָּם כְּנֶרֶת. וְכִנְרַת נִקְרְאת עַל
 שְׁמָהּ אֶתְקָרִי. וְעַל דָּא, כְּנֹר הוּא
 תְלוּי לְעֵילָא מְעַרְסָא דְדָוָד,
 דְהָא (דְדָוָד) וְדָאִי אִיהוּ כְּנֹר
 דְדָוָד מְנַגֵּן מֵאֵלָיו, לְמַלְכָא
 קְדִישָׁא עֲלֵאָהּ. וּבְגִין כֵּן,
 גּוֹנִי עֵיל עַד רְקִיעָא,
 וּמֵרְקִיעָא עַד כּוֹרְסִיָּא.

וְכֵאֵן כְּתוּב מְצוּה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
 (מַלְכִים-ב יח) מְצוֹת הַמֶּלֶךְ הִיא. (אֶסְתֵּר
 ג) מְדוּעַ אֶתָּה עוֹבֵר אֶת מְצוֹת
 הַמֶּלֶךְ.

סֵפֶר אֹר הַזֶּהָר (עֲמוּד 299)

כ) הַתְּקוּנִים – סִגְלַתָּן לְמַתַּק הַדִּינִין

תְּקוּנֵי זֶהָר. נִרְאָה לִי שֶׁנִּקְרָא סֵפֶר הַתְּקוּנִים, כִּי מְדַבֵּר בְּכֵאֵן בְּזֶה הַסֵּפֶר מִיְחֻדִים וְצְנֻרוֹת הַסְּפִירוֹת,
 וְהֵם נִקְרָאִים בְּלִשׁוֹן הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה תְּקוּנִים, כְּמוֹ שֶׁאֶמַר (בְּתַקוּן א') [בְּהַקְּדַמַּת הַתְּקוּנִים] אֲנִתְּ הוּא דְאֶפִּיקַת
 עֶשֶׂר תְּקוּנִין, וְקָרִינָן לֹוֹן עֶשֶׂר סְפִירָן.
 וְהִנֵּה הַסְּפִירוֹת הֵם הֵיוּ נִקְדוֹת וְכוּ', וְרַב דְּבָרֵי זֶה הַסֵּפֶר הוֹלֵךְ עַל דְּרָךְ צְרוּפֵי הַשְּׁמוֹת וְיְחֻדִים, וְהֵם
 עֲצֵם עוֹלָם הַתְּקוּן מִ"ה וּב"ן הַחֲדָשׁ עַל יְדֵי הַתִּיַחֲדָם בְּצְנֻרֵי הַסְּפִירוֹת לְאֶסְתְּכַלָּא אֲנָפִין בְּאֲנָפִין לְמַתַּק
 הַדִּינִין. לָכֵן נִקְרָא זֶה הַסֵּפֶר תְּקוּנִים, כִּי מְדַבֵּר בְּיְחֻדִים תְּקוּן עוֹלָמוֹת, לְבָרֵר וּלְלַבֵּן הַטֵּיב מִן הַסְּגִינִים
 וְהַפְּסִלָתָּ עַל יְדֵי יְחֻדֵי שְׁמוֹת הַקְּדוֹשִׁים בְּכֻלָּם מְכֻלָּם שׁוֹנִים לְפִי הַזְּמַן וְהַשְּׁעָה וְהָעוֹלָם אֲשֶׁר הוּא מְדַבֵּר
 בּוֹ הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה. מֵה שֶׁאֵין כֵּן סֵפֶר הַזֶּהָר שֶׁרַב דְּבָרָיו סוֹבֵב עַל עֲצֻמוֹת הַמְּדוֹת בְּדְרָךְ חַיִּים וְתוֹכַחֲתוֹ
 מוֹסֵר, וְאֵינּוּ מְדַבֵּר מִן יְחֻדִים זוֹלָת בְּמִקּוּמוֹת מוֹעֲטִים וּבְסִפְרֵי אֶדְרָא וְסִפְרָא דְצְנִיעוּתָא.
 (הֵרֵב רַבֵּינוּ צְבִי הִירֵשׁ וְיִדִּישׁוּב בְּרִישׁ סֵפֶר הַתְּקוּנִים שְׁלוֹ)

נֶעֱרַךְ וְנִסְדַּר עַל יְדֵי "מַפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי" לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים. - דְּפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי"
 נִיתֵן לְקַבֵּל בְּחִינַם לְזִכּוּי הַרְבִּים בְּלַבַּד. טל': 054-8436784 אוֹ אֶצֶל מַלְכוּת דָּוָד רַחוּב הַשׁוּמֵר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת שלח דף קעה ע"ב - קעו ע"א
סוד מצות ציצית

כִּי מִצְוֹת הַמֶּלֶךְ. וְלִמְדֻנּוּ, יְסוּד
וְשֵׁרֵשׁ בַּמֶּלֶךְ מִתְעַטְרִים כְּאַחַד,
וְזוּהֵי זְכָרוֹן וּפְתִיחַ לְכָל שְׂאֵר
הַכְּתָרִים, שְׁכָתוּב (תהלים קיח) פְּתַחוּ
לִי שַׁעֲרֵי צְדָק. וְכָתוּב זֶה הַשַּׁעַר
לָהּ. וְעַל זֶה כָּתוּב וּרְאִיתֶם אֹתוֹ
וּזְכַרְתֶּם אֶת מִצְוֹת ה', לְהַכְלִיל
בְּזֶה כָּל שְׂאֵר הַכְּתָרִים. וְלִכֵּן הֵם
מְעִידִים עֵדוֹת וְלֹא עוֹמְדִים
בְּמִקוּמָם, מִשּׁוּם שֶׁהֵיא מִצְוֹת.

וְשִׁנִּינוּ, תְּשִׁמִּישִׁי מִצְוֹה נִזְרָקִין.
וְאִם תֵּאמֶר, הֲרֵי לִוְלָב וְעֶרְבָה
תְּשִׁמִּישִׁי קִדְשָׁה הֵם, לָמָּה
נִזְרָקִים? אֵלֹא תְּשִׁמִּישִׁי קִדְשָׁה,
מִשּׁוּם שֶׁרְשׁוּמִים בְּכִתִּיבַת הַשֵּׁם
הַקָּדוֹשׁ.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אֹתָם חוֹטִים,
לְהִרְאוֹת אֵיךְ תְּלוּיִים מִכָּאן
וּמִכָּאן לְאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם
מִמָּקוֹם זֶה, וְהֵיא שׁוֹלֶטֶת עַל
הַכָּל בְּסוּד הַלֵּב, שֶׁהֵיא לֵב כָּל
הָעוֹלָם הַזֶּה וְלֵב הָעֲלִיּוֹנִים,
וְתִלוּיָהּ בְּלֵב הָעֲלִיּוֹן, וְהַכָּל הוּא
בְּלֵב שִׁיּוּצָא מִחֲכָמָה עֲלִיּוֹנָה.
אָמַר רַבִּי יִצְחָק, שְׁעוֹר שֶׁל זֶה
(וְאֵדָּה) שֶׁל זֶה נִתְבָּאָר בְּאוֹתִיּוֹת
תְּקוּקוֹת שֶׁל רַבִּי אֶלְעָזָר.

מִדּוּעַ אֲתָה עוֹבֵר אֶת מִצְוֹת הַמֶּלֶךְ. (נחמיה יא) כִּי מִצְוֹת
הַמֶּלֶךְ. וְתֵאנָא, יְסוּדָא וְשֵׁרֵשׁא בְּמִלְכָּא
מִתְעַטְרִין כְּחֵדָא. וְהֵיא הוּא כְּתָרָא וּפְתִיחָא לְכָל שְׂאֵר
כְּתָרִין. דְּכְתִיב, (תהלים קיח) פְּתַחוּ לִי שַׁעֲרֵי צְדָק.
וְכְתִיב, (תהלים קיח) זֶה הַשַּׁעַר לִי. וְעַל דָּא כְּתִיב, וּרְאִיתֶם
אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת יי, לְאַכְלִלָּא בְּהֵיא כָּל
שְׂאֵר כְּתָרִין. וְעַל דָּא אֵינּוֹן סְהַדֵּי סְהַדוּתָא, וְלֹא
קִיָּמִי בְּדוּכְתִּיָּהוּ בְּגִין דְּאִיָּהִי מִצְוֹת.

וְתִנִּינוּ, תְּשִׁמִּישִׁי מִצְוֹה, נִזְרָקִין. וְאִי תֵימָא, הָא לִוְלָב
וְעֶרְבָה וְכוּ', תְּשִׁמִּישִׁי קִדְשָׁה אֵינּוֹן, אִמְמֵי
נִזְרָקִין. אֵלֹא תְּשִׁמִּישִׁי קִדְשָׁה, בְּגִין דְּרְשִׁימִין בְּכִתִּיבָה
דְּשִׁמָּא קְדִישָׁא.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אֵינּוֹן חוֹטִין, לְאַחֲזָאָה הַיָּד תְּלִיּוֹן
מִכָּאן וּמִכָּאן, לְד' סְטֵרֵי עֲלָמָא, מֵהֵיא אֲתָר.
וְאִיָּהִי שְׁלֵטָא עַל כָּלָא. בְּרוּזָא דְלֵב, דְּאִיָּהִי לְבָא דְכָל
הֵיא עֲלָמָא, וְלְבָא דְעֲלָאִי, וְתִלְיָא בְּלֵב עֲלָאָה. וְכָלָא
הוּא בְּלֵב, דְּנִפְק מִחֲכָמָה עֲלָאָה. אָמַר רַבִּי יִצְחָק,
שְׁעוֹרָא דְהֵיא, (ס"א וְאוֹרְכָא) דְהֵיא, אֲתָמַר בְּאַתְוֹן
גְּלִיפִין דְּרַבִּי אֶלְעָזָר.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: מִי שְׁרוּצָה לְלַכֵּת אַחַר יִרְאַתִּי, יִלְךְ אַחַר הַלֵּב הַזֶּה וְאַחֲרֵי הָעֵינַיִם שְׁעוֹמְדִים עָלָיָה. מִי הֵם עֵינַיִם אֵלֶּה? כִּמּוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים ל"ד) עֵינַי ה' אֶל צְדִיקִים. אֲבָל אַתֶּם, לֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינַיִם. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שֶׁאַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם.

אָמַר רַבִּי חִיָּיא, מָה הַטַּעַם כָּאֵן יִצְיֵאת מִצְרַיִם, שְׁכַתּוּב אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם? אֲלֹא מִשּׁוֹם שֶׁכְּשִׁיצְאוּ מִמִּצְרַיִם, נִכְנְסוּ בַחֲלֹק זֶה, וּבְזוֹה הֵרַג הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הֵרַג בְּמִצְרַיִם. וְלָכֵן בְּמִקּוֹמוֹ נִזְכָּר, וּבְמִקּוֹמוֹ הַזֶּה הֵרַם בָּזוֹה. מָה זֶה בְּמִקּוֹמוֹ? מִשּׁוֹם שֶׁמִּצְוָה זוֹ הִיא מְקוּמָה.

שָׁנָה רַבִּי יִיסָא, כָּתוּב (מִיכָה ז) כִּימִי יִצְאֶתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנּוּ נִפְלְאוֹת. כִּימִי! כִּיּוֹם הִיָּה צָרִיךְ לוֹ לְכַתֵּב, שֶׁהָרִי בְּזִמְנֵי אֶחָד יִצְאוּ, וְלֹא הִתְעַכְּבוּ! אֲלֹא כִּמּוֹ אוֹתָם יָמִים עָלְיוֹנִים שֶׁהִתְבָּרְכָה בָּהֶם כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, כִּדְ עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהוֹצִיא אֶת יִשְׂרָאֵל מֵהַגְּלוּת, וְאֵז כָּתוּב (ישעיה יב) וְאַמְרַתֶּם בְּיוֹם

הַהוּא הוֹדוּ לַה' קְרָאוּ וְגו', וְזָמְרוּ ה' כִּי גֵאוֹת עָשָׂה מוֹדַעַת זֹאת בְּכָל הָאֶרֶץ. מָה זֶה מוֹדַעַת זֹאת? מִשּׁוֹם שֶׁעֲכָשׁוּ נוֹדַעָה זֹאת בְּעִטּוּף מִצְוָה. בְּאוֹתוֹ זִמְנֵי תוֹדַעַת זֹאת בְּכַמָּה מְנַהֲגִים שְׁלָה שִׁיעֲשֶׂה הַקְּדוֹשׁ

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אָמַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מָאֵן דְּבִעֵי לְמַהֲדָּ בְּתַר דְּחִלְתֵּי, יְהֵךְ בְּתַר לְבָא דָא, וּבְתַר עֵינַיִן דְּקוּיָמִין עָלָהּ. מָאֵן אֵינּוֹן עֵינַיִן. כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (תְּהִלִּים ל"ג) עֵינַי יי אֶל צְדִיקִים אֲבָל אַתֶּם לֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינַיִם. מָאֵי טַעְמָא (ד"ה קע"ד ע"א) בְּגִין דְאַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם.

אָמַר רַבִּי חִיָּיא, מָאֵי טַעְמָא הָכָא יִצְיֵאת מִצְרַיִם, דְּכִתְיִב אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. אֲלֹא, בְּגִין דְּכִד נִפְקוּ מִמִּצְרַיִם, בְּהָאֵי חוֹלְקָא עָאל. וּבְהָאֵי, קְטִיל קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא קְטוּלָא דְמִצְרַיִם. וְעַל דָּא בְּאַתְרֵיהּ אֶתְדַּבֵּר, וּבְאַתְרֵיהּ אֲזִידְהַר לְהוּ בְּדָא. מָאֵי בְּאַתְרֵיהּ. בְּגִין דְּהָאֵי מִצְוָה, הִיא אַתְּרֵי דִילָהּ.

תָּאֲנִי רַבִּי יִיסָא, כְּתִיב (מִיכָה ז) כִּימִי יִצְאֶתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנּוּ נִפְלְאוֹת. כִּימִי, כִּיּוֹם מִיבִעֵי לִיָּהּ, דְּהָא בְּחַד זְמַנָּא נִפְקוּ וְלֹא אֶתְעַכְּבוּ. אֲלֹא כְּאֵינּוֹן יוֹמִין עֲלָאִין, דְּאַתְבָּרְכָא בְּהוּ כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. כִּד זְמִין קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַפְקָא לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא, וּכְדִין כְּתִיב (ישעיה יב) וְאַמְרַתֶּם בְּיוֹם הַהוּא הוֹדוּ לַי' קְרָאוּ וְגו', וְזָמְרוּ יי כִּי גֵאוֹת עָשָׂה מוֹדַעַת זֹאת בְּכָל הָאֶרֶץ. מָאֵי מוֹדַעַת זֹאת. בְּגִין דְּהִשְׁתָּא אֲשֶׁתְּמוֹדַעָה זֹאת בְּעִטּוּפָא דְמִצְוָה. בְּהָהוּא זְמַנָּא

ה' כִּי גֵאוֹת עָשָׂה מוֹדַעַת זֹאת בְּכָל הָאֶרֶץ. מָה זֶה מוֹדַעַת זֹאת? מִשּׁוֹם שֶׁעֲכָשׁוּ נוֹדַעָה זֹאת בְּעִטּוּף מִצְוָה. בְּאוֹתוֹ זִמְנֵי תוֹדַעַת זֹאת בְּכַמָּה מְנַהֲגִים שְׁלָה שִׁיעֲשֶׂה הַקְּדוֹשׁ

בְּרֹדֶף הוּא אוֹתוֹת וְנִסִּים בְּעוֹלָם,
אִז כָּתוּב (זְכַרְיָה יז) בַּיּוֹם הַהוּא
יִהְיֶה ה' אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד. בְּרֹדֶף
ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. יְמַלֵּךְ ה'
לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

אֲשֶׁתְּמוֹדֶעָא זֹאת, בְּכַמָּה נְמוּסִין דִּילָהּ, דִּיעֵבִיד
קִדְשָׁא בְּרֹדֶף הוּא אָתִין וְנִסִּין בְּעֵלְמָא, בְּדִין כְּתִיב ^{(זְכַרְיָה}
בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד. בְּרֹדֶף יי
לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. יְמַלֵּךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֵמּוּד 299)

כא) הַטַּעַם שֶׁנִּתְפַּשֵּׁט לְמוֹד הַתְּקוּנִים בַּיּוֹם הַתְּשׁוּבָה יוֹתֵר מִן הַזֶּהָר

הַנִּי מִילֵּי מַחִיִּים, מוֹדַעַת זֹאת בְּכָל הָאַרְצֵי מִזְמַן אֲשֶׁר הִצִּיץ וְזָרַח אוֹר יְקָרוֹת שֶׁל שְׁנֵי הַמְּאֹרוֹת, סֵפֶר
הַתְּקוּנִים וְסֵפֶר הַזֶּהָר, קִיָּמוֹ וְקִבְלוֹ הַיְהוּדִים קָהַל עֲדַת יִשְׂרָאֵל לְהַחְזִיק בְּלִמּוּד הַקְּדוּשׁ שֶׁל סֵפֶר תְּקוּנִים
וְהַזֶּהָר יַחֲדֵי וְרַבִּים, מְנַעֵר וְעַד וְקָן. וְהֵנָּה דְּאִין לֹאֵל יָדָם לְהַשִּׁיג וּלְהַבִּין סוּד אֲמֵרוֹת טְהוּרוֹת שֶׁבְּסִפְרֵים
הַקְּדוּשִׁים הָאֵלּוּ, אַף עַל פִּי כֵּן שׁוֹתִים בְּצִמָּא אֶת דְּבַרְיָהֶם וּמִתְלַהֲבִים בְּקַרְיָאָתָם מֵאֵד מֵאֵד.

בְּרַם אִם הִחְזִיקוּ בְּמָקוֹם אֶחָד בְּלִמּוּד זֶהָר הַקְּדוּשׁ מֵאַה אֲנָשִׁים, הִנֵּה בְּלִמּוּד הַתְּקוּנִים מְחִזְקִים אֶלְף
אֲנָשִׁים, כְּמַעַט רַב בְּעַלֵּי בְּתִים מְחִזְקִים בְּלִמּוּד הַתְּקוּנִים. וְזֶה דְּרַכָּן וּמְנַהֵגִם בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. וְהַטַּעַם
שֶׁנִּתְפַּשֵּׁט לְמוֹד הַתְּקוּנִים בַּיּוֹם הַתְּשׁוּבָה יוֹתֵר מִן הַזֶּהָר, כִּי כָּל אָדָם אֲשֶׁר יַחְטָא הוּא פּוֹגֵם יוֹתֵר בְּעֵשְׂיָה
בְּאַצִּילוֹת בְּרִיאָה יִצִּיר"ה עֵשְׂיָה שְׁבָה, וְיִדְוַע כִּי הַשְּׁבָעִים תְּקוּנִים שֶׁעֲשָׂה רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זְכוּתוֹ
יְגַן עֲלֵינוּ אָמֵן, בִּיּוֹן שְׁנִדְרָשִׁים יוֹתֵר בְּרֹדֶף הַמְּסַפֵּר, עַל כֵּן לְמוֹדֵם מִתְקַן בְּעוֹלָם עֲשִׂיָה יוֹתֵר שֶׁשֵּׁם הוּא
סוּד הַמְּסַפֵּר וְהַחֲשָׁבוֹן. לָכֵן בַּיּוֹם הַתְּשׁוּבָה הַכָּל רִגְלִים בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִים. (בֶּן אִישׁ חַי בְּהַקְּדַמְתוֹ לְסִפְרוֹ בְּגִנְהוּ)

כב) תְּקוּנֵי הַנְּפֶשׁ וְהַגּוּף

וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל, רַב בְּעַלְיָם מְכַבְּשִׁי א-ל בְּאַחַד בְּאַלּוּל רֵאשׁ הַשָּׁנָה לְמֵאשְׁרֵי בְּאִימ"ה רְצוֹן
קוֹנָם, הַאֵלִילִים מִתְאַשְׁרִים בְּפָנֵי אֲשַׁמֵּם, כִּי אֲתִיָּא לְמוֹדִי"ן מְדֵי שָׁנָה וְשָׁנָה, בְּ"א עַלִּי מְקָרָא, בְּ"א
עַלִּי מְשָׁנָה, ה"ן סִדֵּר לְמִשְׁנָה בְּסֵפֶר תְּקוּנִים קִנְיָה וְצוּרָה, תְּקוּנֵי הַנְּפֶשׁ וְתְּקוּנֵי הַגּוּף, לְשֵׁם גְּרוּסִין
גּוֹמְרִים הִלְלוּ מִטְּהַרִּין וְהִלְלוּ אוֹשְׁרִי"ם כָּל בְּאִיָּה ל"ו יְשׁוּבוּן. (מִתּוֹךְ הַקְּדַמַּת הַמַּנִּיָּה לְתְּקוּנֵי זֶהָר דְּפוּס בִּילוֹגְרָאדוֹ)

כג) סוּד תְּקוּנֵי הַזֶּהָר שֶׁגִּלָּה הַרְבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי גִּלָּה וּפְתַח הַע' פָּנִים שֶׁבְּמִלַּת בְּרֵאשִׁי"ת, וְקָרָא אוֹתָם תְּקוּנֵי זֶהָר, מִפְּנֵי שֶׁהוּא
לְשׁוֹן אוֹר, וְאוֹר גִּימְטְרִיא ר"ו, וְהוּא הָאוֹר הַגָּנוּז שֶׁגָּנוּז הַקְּדוּשׁ בְּרֹדֶף הוּא בְּתוֹרָה וְכוּ', שֶׁעַל יְדֵי זֶה
יִהְיֶה בִּיכָלֵת הָאָדָם לְתַקֵּן כָּל מַה שֶׁעָבַר עָלָיו עַל יְדֵי תְּשׁוּבָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִבְרָךְ אוֹתוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
שְׁיִהְיֶה חֲטָאִיכֶם בְּשָׁנִים הִלְלוּ, שְׁסוּדוֹת וּבָאוֹת מְשֻׁשֶׁת יְמֵי בְּרֵאשִׁית, וְאִז בְּשִׁלְג יִלְבִּינוּ.

וְלָכֵן נוֹהֲגִין יִשְׂרָאֵל לְלַמֵּד בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִים בְּחֹדֶשׁ אֲלוּל וְעֶשְׂרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה, שֶׁאֵלּוּ הָאֲרַבְּעִים יוֹם הֵם
יְמֵי רְצוֹן שְׂאֵז נִתְּנָה הַלּוּחוֹת שְׁנִיּוֹת לְמִשְׁה רַבִּינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם עִם כָּל הַדְּבָרֵי תוֹרָה, וְלִתְקַן הַכָּל עַל יְדֵי
תְּשׁוּבָה. (פְּרִי צְדִיק לְרַבִּינוּ צְדוּק הַכֹּהֵן מְלוֹבְלִין זְכוּתוֹ יְגַן עֲלֵינוּ, סִימָן ח' דף ג"א.)

כד) הַבְּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּתוֹ יְגַן עֲלֵינוּ אָמֵן מְעוֹרֵר לְלַמֵּד תְּקוּנֵי זֶהָר

הַנִּי רוֹשֵׁם לָךְ, תְּלַמִּידֵי הַמְּבַהֵק הֶרֶב הַגָּאוֹן הַקְּדוּשׁ מוֹרִינוּ יַעֲקֹב יוֹסֵף הַכֹּהֵן גְּרוּ יֵאִיר, בְּקִצְרָה עַל גֵּר
קָטָן בְּכִיּוֹן בְּכַדִּי שֶׁתִּשָּׂא אוֹתוֹ בְּכָל עַת. קִבְּלָתִי מִמּוֹרֵי וְרַבִּי וְכוּ' [הַבְּעַל שֵׁם טוֹב], תְּקוּנִים יִלְמַד בְּכָל
הַשָּׁנָה בְּכָל יוֹם. (כְּתָר שֵׁם טוֹב)

כה) לְלַמֵּד בְּכָל לַיְלָה קֶדֶם הַשָּׁנָה מְמַשׁ, מְאָמֵר אֶחָד מִתְּקוּנֵי הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ, וְאִז תִּישֵׁן בְּטַח
וּבֵל תִּירָא

אִיעֲצָךְ וַיְהִי אֱלֹקִים אֲתָךְ, בְּכָל לַיְלָה קֶדֶם הַשָּׁנָה מְמַשׁ תְּלַמַּד מְאָמֵר אֶחָד מִתְּקוּנֵי הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ וְאִז
תִּישֵׁן בְּטַח וּבֵל תִּירָא. וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִטַּע בְּלִבְנוֹ אֶהְבֵּתוֹ וְיִרְאֵתוֹ דּוֹקָא, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

מִנְאֵי מוֹרוֹ יִשְׂרָאֵל בֶּן מוֹרְנוּ הֶרֶב רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בְּעַל שֵׁם מְמַעֲזָבוֹן. (כְּתָר שֵׁם טוֹב)

מקור המאמר בזהר פרשת ויקהל דף רג ע"ב
סוד ברכת מאורי האש במוצאי שבת

בֹּא וּרְאֵה, בְּיוֹם הַשְּׁשִׁי
כְּשֶׁמֵּגִיעַ זְמַן הָעֶרֶב, קוֹפֵץ
בְּפָנִים אוֹתוֹ (מְדוּרָת) אוֹר
הָאֵשׁ, וְעוֹלָה לְמַעַלָּה לְהַכְנִס
לְתוֹךְ הַגּוֹנִים. אִזּוֹ מִתְתַּקְּנִים
יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה, וּמִסְדָּרִים
סְעוּדוֹת וּמִתְקִינִים שְׁלַחְנוֹת,
כָּל אֶחָד וְאֶחָד אֶת שְׁלַחְנוֹ.
אִזּוֹ שְׁלֵהֶבֶת אַחַת יוֹצֵאת
וּמִכָּה בְּאוֹתָהּ מְדוּרָה. כִּיּוֹן
שְׁמִכָּה בָּהּ, מִתְגַּלְגְּלוֹת אוֹתָהּ
שְׁלֵהֶבֶת וְאוֹתָהּ מְדוּרָה,
וְנִכְנָסוֹת לְנֶקֶב תְּהוֹם רַבָּה,
וְנִטְמָנוֹת שָׁם וַיּוֹשְׁבוֹת שָׁם.
וְאוֹתָהּ שְׁלֵהֶבֶת הִיא מִצַּד
הַיָּמִין, וּמִשּׁוֹם שֶׁהִיא מִצַּד
הַיָּמִין, מִעֲבִירָה אֶת אוֹתָהּ
מְדוּרָה, וּמִכְנִיסָה אוֹתָהּ
לְנֶקֶב תְּהוֹם רַבָּה, וַיּוֹשְׁבֵת
שָׁם עַד צֵאת הַשַּׁבָּת. כִּיּוֹן
שִׁיּוֹצֵאת הַשַּׁבָּת, צָרִיךְ לַעֵם
יִשְׂרָאֵל לְבָרֵךְ עַל הָאֵשׁ,
וַיּוֹצֵאת אוֹתָהּ שְׁלֵהֶבֶת בְּבִרְכָּה שְׁלֵמָטָה, וְשׁוֹלְטֵת עַל אוֹתָהּ מְדוּרָה כָּל אוֹתוֹ הַלִּילָה,
וְנִכְנָעַת אוֹתָהּ מְדוּרָה.

תָּא חַיִּי, בְּיוֹמָא שְׁתִּיתָאָה כִּד מָטָא זְמָנָא דְעָרְב,
דְּלִיג לְגוּ הֵהוּא (נ"א מְדוּרָא) נְהוּרָא דְאֵשָׁא,
וּסְלָקָא לְעֵילָא לְאֵעְלָא גּוּ גּוּוֹנִין. כִּדִּין מִתְתַּקְּנִין
יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, וּמִסְדָּרִין סְעוּדָתִין, וּמִתְתַּקְּנִין
פְּתוּרִין, כָּל חַד וְחַד פְּתוּרִיהּ. כִּדִּין חַד שְׁלֵהוּבָא
נְפִיק וּבִטֵּשׁ בְּהֵהוּא מְדוּרָא, כִּיּוֹן דְּבִטֵּשׁ בֵּיהּ,
מִתְגַּלְגְּלָן הֵהוּא שְׁלֵהוּבָא, וְהֵהוּא מְדוּרָא וְעָא לִין
בְּנוֹקְבָא דְתֵהוּמָא רַבָּא, וְאַתְּטַמְרָן וַיִּתְּבַת תַּמָּן.

וְהֵהוּא שְׁלֵהוּבָא אִיהוּ מְסַטְרָא דִּימִינָא, וּבְגִין
דֵּהוּא מְסַטְרָא דִּימִינָא, אֲעֵבֵר לְהֵהוּא
מְדוּרָא, וְאֲעִיל לִיהּ לְנוֹקְבָא דְתֵהוּמָא רַבָּא,
וַיִּתִּיב תַּמָּן עַד דְּנִפִּיק שְׁבִתָּא. כִּיּוֹן דְּנִפִּיק שְׁבִתָּא,
אֲצַטְרִיךְ לְהוּ לְעַמָּא דִּישְׂרָאֵל לְבִרְכָּא עַל אֵשָׁא,
וְנִפְקָא הֵהוּא שְׁלֵהוּבָא, בְּבִרְכָתָא דְלְתַתָּא,
וְשְׁלִיט עַל הֵהוּא מְדוּרָא כָּל הֵהוּא לִילָיָא,
וְאַתְּכַפִּיָּא הֵהוּא מְדוּרָא.

וְשׁוֹלְטֵת עַל אוֹתָהּ מְדוּרָה כָּל אוֹתוֹ הַלִּילָה,
וְנִכְנָעַת אוֹתָהּ מְדוּרָה.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת שלח דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בַּסְּעוּדָה
הַשְּׁנִיָּה כָּתוּב אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדַאי. שְׁאוּתָהּ
שְׁעָה נִגְלָה הָעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּהָ שֶׁל
הָעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוֹהֵי
סְעוּדָתוֹ וְדַאי.

בַּסְּעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כָּתוּב וְהֶאֱכִלְתִּיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוֹהֵי הַסְּעוּדָה
שֶׁל זַעִיר אֲנִפִּין שֶׁהוּא
בְּשִׁלְמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשִׂמְחָה בַּסְּעוּדָתוֹ
וְלִהְיוֹת הַסְּעוּדוֹת הַלְלוֹ,
שֶׁהֵן סְעוּדוֹת הָאֱמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קָדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלֵמָה וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמַזְלוֹת. וּמִשׁוֹם כֵּן אָמַר,
בְּיָמֵינוּ וּבֵינֵינוּ (שְׁמוֹת ל"א)
יִשְׂרָאֵל.

בֵּא וּרְאֵה, בַּסְּעוּדוֹת הַלְלוֹ
נֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם
מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם
סְעוּדָה אַחַת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגַם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת
עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בַּסְּעוּדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדַאי. דִּהְיָה
שְׁעָתָא אֲתִגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלִמִּין
בְּחֲדוּתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּתָא דְעֲתִיקָא עֲבִדִּינוּ,
וּסְעוּדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדַאי.

בַּסְּעוּדָתָא הַלִּיתָא דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֶאֱכִלְתִּיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סְעוּדָתָא
דְזַעִיר אֲנִפִּין, דִּהְיָו בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
מֵהֵוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵּי
בַּסְּעוּדָתֵיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָה אֵלִין סְעוּדָתֵי, דְאֵינוֹן
סְעוּדָתֵי מְהִימְנוֹתָא שְׁלִימְתָא, דְזֶרְעָא קַדִּישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מְהִימְנוֹתָא עֲלָתָהּ, דִּהָא דִּילְהוֹן הִיא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת. וּבְגִינֵי
כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בְּיָמֵינוּ וּבֵינֵינוּ יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בַּסְּעוּדָתֵי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
דְאֵינוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינוֹן מֵהִיכַלָּא
דְּמַלְכָּא, דְאֵינוֹן בְּנֵי מְהִימְנוֹתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
חַד סְעוּדָתָא מִנֵּיהּ, אַחֲזִי פְגִימוֹתָא לְעִילָא,

נֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם
סְעוּדָה אַחַת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגַם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

הֵיכַל הַמֶּלֶךְ, וְשֹׁאֵינוּ מְזַרְע
קְדוֹשׁ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְנוֹתְנִים
עָלָיו חֶמֶר שֶׁל שְׁלֵשָׁה דְבָרִים
- דִּין הַגִּיהָנֹם וְכוּ'.

וּבֹא רֹאֵה, בְּכֹל שְׂאֵר
הַזְּמַנִּים וְהַחֲגִים צָרִיף אָדָם
לְשִׁמְחָה וּלְשִׁמְחָה אֶת הָעֲנָנִים,
וְאִם הוּא שְׂמֵחַ לְבָדוֹ וְלֹא
נוֹתֵן לְעֲנָנִים - עֲנִשׁוּ רַב,
שְׁהַרִי לְבָדוֹ שְׂמֵחַ, וְלֹא נוֹתֵן
שְׂמֵחָה לְאַחֵר. עָלָיו כְּתוּב
(מֵלֶאכִי ב) וְזִרְתִּי פָּרַשׁ עַל
פְּנֵיכֶם פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. וְאִם הוּא
שְׂמֵחַ בְּשַׁבָּת, אָף עַל גֵּב
שְׁלֹא נוֹתֵן לְאַחֵר - לֹא
נוֹתְנִים עָלָיו עֲנִשׁ כְּבִשְׂאֵר
הַזְּמַנִּים וְהַחֲגִים, שְׂכַתוּב
פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. אָמַר פָּרַשׁ
חֲגִיכֶם, וְלֹא פָּרַשׁ שַׁבְּתְכֶם.
וְכַתוּב (יִשְׁעִיָּה א) חֲדָשִׁיכֶם
וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנֵאָה נִפְשִׁי. וְאֵלּוֹ
שַׁבָּת לֹא אָמַר.

וּמִשׁוּם כֶּף כְּתוּב בֵּינִי וּבֵין
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִשׁוּם שְׂכַל
הָאֱמוּנָה נִמְצְאָה בְּשַׁבָּת,
נוֹתְנִים לְאָדָם נְשִׁמָּה אַחֲרֵת,
נְשִׁמָּה עֲלִיוֹנָה, נְשִׁמָּה שְׂכַל
הַשְּׁלֵמוֹת בָּהּ, כְּדִגְמַת הָעוֹלָם
הָבֵא. וּמִשׁוּם כֶּף נִקְרְאָה שַׁבָּת.
מֵה זֶה שַׁבָּת? שֵׁם שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֵׁם שֶׁהוּא שְׁלֵם
מִכָּל צַדְדָיו.

וְאַחֲזִי גְרָמִיָּה דְלָאוּ מִבְּנֵי מַלְכָּא עֲלָאָה הוּא,
דְלָאוּ מִבְּנֵי הֵיכְלָא דְמַלְכָּא הוּא דְלָאוּ מְזַרְעָא
קְדִישָׁא דְיִשְׂרָאֵל הוּא. וַיְהִינּוּ עָלֶיהָ חוֹמְרָא
דְתַלְתַּת מַלְיָן, דִּינָא דְגִיהָנֹם וְגו'.

וְתֵא חֲזִי, בְּכִלְהוֹ שְׂאֵר זְמַנִּין וְחֲגִין, כְּעֵי בַר נֶשׁ
לְחֲדִי, וּלְמַחְדֵי לְמַסְפְּנֵי. וְאִי הוּא חֲדִי
בְלַחֲדוּדֵי, וְלֹא יְהִיב לְמַסְפְּנֵי, עוֹנֵשִׂיָּה סִגְיָה, דְהָא
בְלַחֲדוּדֵי חֲדִי, וְלֹא יְהִיב חֲדוֹ לְאַחֲרָא. עָלֶיהָ כְּתִיב,
(מֵלֶאכִי ב) וְזִרְתִּי פָּרַשׁ עַל פְּנֵיכֶם פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. וְאִי
אִיהוּ בְשַׁבְּתָא חֲדִי, אָף עַל גֵּב דְלֹא יְהִיב לְאַחֲרָא,
לֹא יְהִיב עָלֶיהָ עוֹנֵשִׂא, כְּשִׂאֵר זְמַנִּין וְחֲגִין, דְכְּתִיב
פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. פָּרַשׁ חֲגִיכֶם קָאֵמַר, וְלֹא פָּרַשׁ
שַׁבְּתְכֶם. וְכְתִיב (יִשְׁעִיָּה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנֵאָה
נִפְשִׁי. וְאֵלּוֹ שַׁבָּת לֹא קָאֵמַר.

וּבְגִינֵי כֶּף כְּתִיב, בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִשׁוּם
דְכָל מְהִימְנוּתָא אֲשַׁתְּכַח בְּשַׁבְּתָא, יְהִיב
לִיָּה לְבַר נֶשׁ נְשִׁמְתָא אַחֲרָא, נְשִׁמְתָא עֲלָאָה,
נְשִׁמְתָא דְכָל שְׁלִימוֹ בָּהּ, כְּדוּגְמָא דְעֲלָמָא דְאֲתִי.
וּבְגִינֵי כֶּף אֲקָרִי שַׁבָּת. מֵהוּ שַׁבָּת. שְׂמָא דְקוּדְשָׁא
כְּרִיף הוּא. שְׂמָא דְאִיהוּ שְׁלִים מִכָּל סְטְרוּי.

מֵה זֶה שַׁבָּת? שֵׁם שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֵׁם שֶׁהוּא שְׁלֵם

נֶעֱרַךְ וְנִסְדַּר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזְּהָר הָעוֹלָמִי" לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים. - דְפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי"
נִיתֵן לְקַבֵּל בַּחֲנִים לְזִכּוּי הַרְבִּים בַּלְבַּד. טל': 054-8436784 אוֹ אֲצֵל מַלְכוּת דּוֹד רַחוּב הַשּׁוּמֵר 74 ב"ב

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדָאֵי כַּךְ הוּא. אוֹי לְאָדָם שְׁלֵא מְשָׁלִים אֶת שְׁמַחַה הַמְּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמַהִי שְׁמַחַתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֵשׁ הַסְּעוּדוֹת שֶׁל הָאֱמוּנָה, סְעוּדוֹת שְׂאֵבְרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׁמַחַה עַל שְׁמַחָה, אֱמוּנָה שְׁלֵמָה מִכָּל צְדָדָיו.

שְׁנֵינוּ, בַּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים הָאֲבוֹת, וְכֻל הַבְּנִים יוֹנְקִים, מֵה שְׂאִין כֵּן בְּכָל שָׂאֵר הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בַּיּוֹם הַזֶּה רִשְׁעֵי הַגִּיהֶנֶם נָחִים. בַּיּוֹם הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעֵטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדָאֵי כַּךְ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבָר נָשׁ, דְּלֹא אֲשָׁלִים חֲדוּתָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא. וּמֵאֵן חֲדוּתָא דִּילִיָּה. אֵלִין תְּלַת סְעוּדָתִי מְהִימְנוּתָא. סְעוּדָתִי דְּאֲבָרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכֻלָּהוּ חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטְרוֹי.

תָּאנָא, בְּהֵדִין יוֹמָא מִתְעַטְרָן אֲבָהוֹן, וְכֻל בְּנֵין יִנְקוּן, מַה דְּלָאוּ הָכִי בְּכָל שְׂאֵר חֲגֵין וּזְמַנֵּין. בְּהֵדִין יוֹמָא, חִיבֵיָא דִּגִּיהֶנֶם גַּיְיַחִין. בְּהֵדִין יוֹמָא, כָּל דִּינֵין אֲתַכְפִּיין, וְלֹא מִתְעַרִין בְּעַלְמָא. בְּהֵדִין יוֹמָא אֲוֵרִיתָא מִתְעַטְרָא בְּעֵטְרֵין שְׁלִימֵין. הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעֵטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֵמּוּד 301)

כו) בַּיּוֹם אֵלּוּל הַקְּדוּשִׁים מְעַרְב רֹאשׁ חֹדֶשׁ וְאֵילָף, הִיָּה רַבִּינוּ הַקְּדוֹשׁ מִסַּטְמָאָר לּוֹמֵד שְׁעוֹר בְּתַקּוּנֵי זֶהָר, מֵדֵי יוֹם אַחַר הַתְּפִלָּה, מְעַטֵּף בְּטִלְיָתוֹ וּמְעַטֵּר בְּתַפְלִין דְּרַבִּינוּ תָּם בַּיּוֹם אֵלּוּל הַקְּדוּשִׁים מְעַרְב רֹאשׁ חֹדֶשׁ וְאֵילָף, הִיָּה רַבִּינוּ לּוֹמֵד שְׁעוֹר בְּתַקּוּנֵי זֶהָר, מֵדֵי יוֹם אַחַר הַתְּפִלָּה, כִּשְׁהוּא מְעַטֵּף בְּטִלְיָתוֹ וּמְעַטֵּר בְּתַפְלִין דְּרַבִּינוּ תָּם, וְהַשְׁלִימוּ עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים (כְּמִנְהֵג הַקְּדָמוֹנִים לְלַמֵּד הַתַּקּוּנֵי זֶהָר בַּיּוֹם הַרְחֵמִים וְהַסְּלִיחוֹת, כְּמוֹכָא בְּתַקּוּנֵי זֶהָר דְּפּוּס קַאֲשֵׁטְאֲנֵדִינָא), וְהִיָּה לְמוֹדוֹ זֶה בְּתַנּוּעָה מִיַּחַדָּת בְּהַתְעוֹרְרוֹת גְּדוּלָּה וּבְרַגְשׁ אִישׁ קֹדֶשׁ, וְכַמָּה פְּעָמִים קוּלוֹ נִשְׁמַע מִחֲדָרוֹ הַחוּצָה כִּד גְּנוּחֵי גְּנַח וְיִלּוּלֵי יִלְל בְּכַבִּיּוֹת נוֹרָאוֹת. וּמִסְפָּרִים זְקֵנֵי הַחֲסִידִים, שְׁבִשְׁנַיִם שְׁלֹפְנֵי הַמְּלַחְמָה הַסְּתִיר רַבִּינוּ בְּיוֹתֵר אֶת לְמוֹדֵיו בְּחֻכְמַת הָאֱמֶת, וּכְשֶׁלְּמַד הַתַּקּוּנִים בְּחֹדֶשׁ אֵלּוּל, הִיָּה נִכְנֵס בְּחֲדָר לְפָנִים מִחֲדָר וְהַסְּתַגֵּר עֲצֻמוֹ שְׁמָה, אֵלּא מַחְמַת חֵם שֶׁל שְׁלֵהֵי קִיטָא פִּתַח לְפַעְמִים הַחֲלוֹן מְעֵט, וְאִזּוּ הָיוּ מִתְקַבְּצִים חֲסִידִים וְאֲנָשֵׁי מַעֲשָׂה לְשִׁמְעַע לְמוֹדֵיו מֵאַחֲרֵי הַחֲלוֹן, וְשִׁמְעוּ הַדְּבָרִים יוֹצְאִים מִפִּה קֹדֶשׁוֹ בְּנַעֲמוֹת קְדוּשָׁה וּבְמַתִּיקוֹת נִפְלְאוֹת.

(מוֹשִׁיעֵן שֶׁל יִשְׂרָאֵל – רֹאשׁ גּוֹלַת אֵרִיאֵל)

כו) הַתּוֹפֵס חֶלֶק מִן הָאֲחֵדוֹת כְּאֵלּוּ תוֹפֵס כָּלוּ

הַנְּעוֹר בְּלִילָה, הִיָּנוּ שְׁהוּא נְעוֹר וְעוֹסֵק רַק בְּלִבּוֹשֵׁי הַתּוֹרָה בְּחֶלֶק הַנְּגִלָּה הַנִּקְרָא לִיל"ה בְּיָדוּעַ, וְאִינוּ חֲפִץ מְאוֹר הַתּוֹרָה, כִּי אוֹר גִּימְטְרִיא ר"ו, הִיָּנוּ בְּרוּי הַתּוֹרָה וְסוּדוּתֶיהָ, שְׁזָהוּ בְּחִינַת תּוֹרַת הַשֵּׁם שְׁנִקְרָא יו"ם, הָרִי זֶה דּוּמָה כְּאֵלּוּ דוּחָה אֶת הָאֲחֵדוֹת כָּלוּ וּמִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ. מַה שְׂאִין כֵּן אִם חֲפִץ גַּם תּוֹרַת הַנְּסֻתָּה, הַגַּם שְׂאִי אֲפִשֵׁר לוֹ לְהַשִּׁיגוֹ, עַל זֶה נֹאמַר "כִּי אִם בְּתוֹרַת הַשֵּׁם חֲפִצּוֹ", וְכִמוֹ שְׁפִירִישׁ הָאֵלֶּשֶׁיף הַקְּדוֹשׁ, וְכִאֵלּוּ הַשִּׁיג גַּם חֶלֶק זֶה שֶׁבְּתוֹרָה, כִּי הַתּוֹפֵס חֶלֶק מִן הָאֲחֵדוֹת כְּאֵלּוּ תוֹפֵס כָּלוּ וְכוּ'.

(בְּתַנְתּוֹת פְּסִים פְּרִשַׁת קְדוּשִׁים)

ספר אור הזהר (עמוד 302)

כח) עורו ישנים מתרדמתכם

שמעו אלי רודפי צדק, איננו דתבעי רזא דמהימנותא, איננו דאתדבקו בקשורא דמהימנותא, איננו דידעין ארחוי דמלכא עלאה, קריבו שמעו.

(זהר חלק א' דף קנ"א: - חלק ב' דף י"ב:)

קל נעיומותא אתער. אתערו ניימין דמיכין דשינתא בחוריהון [ואינם מבקשים להשיג סודות התורה, דרך אמת], ולא ידעי ולא מסתכלו, ולא חמאן. אטימין אודנין, כבדין דלבא, ניימין ולא ידעין. אורייתא קיימא קמייהו, ולא משגיחין ולא ידעי במה מסתכלן, חמאן ולא חמאן. אורייתא רמאת קלין אסתכלו טפשיין, פתחו עיינין, ותנדעון. לית מאן דישגח, ולית מאן דירכין אודניה, עד מה תהוון בגו חשוכא דרעותיכו. אסתכלו למנדע, ואתגלי לכוון נהורא דנהיר.

(זהר חלק א' דף קס"א: בסתרי תורה)

כט) גדל מעלת למוד הזהר

וזהו שאמרו בתקונים (תקון ל' נתיב תנינא), וזה לשונו: קומו ואתערו לגבי שכנתא, דאית לכוון לבא בלא סכלתנו למנדע בה, ואיהו ביניכו.

[תרגום וביאור הזהר]: קומו והתעוררו בשביל השכנה הקדושה, שהרי יש לכם לב ריקן בלי בינה לדעת ולהשיג אותה, אף על פי שהיא בתוככם.

ורזא דמלה קול אומר קרא (ישעיה מו), כגון קרא נא היש עונך ואל מי מקדושים תפנה (איוב ח א), והיא אמרת מה אקרא, כל הבשר חציר, בלא איננו כבעירן דאכלין חציר, וכל חסדו כציץ השדה (שם), כל חסד דעבדין לגרמיייהו עבדין.

[תרגום וביאור הזהר]: וסוד הדבר, כמו שכתוב (ישעיה מ) 'קול אומר קרא', שקול דופק בלבבו של כל אחד ואחד מישראל לקרות ולהתפלל להרמת השכנה הקדושה, שהיא כללות נשמות של כל ישראל, ומביא ראיה מהכתוב 'קרא נא היש עונך', שקריאה פרושו תפלה, אבל השכנה אומרת 'מה אקרא', (כלומר אין בה פח להרים את עצמי מעפר, בשביל ש'כל הבשר חציר', כלם המה כבהמות אוכלי עשב וחציר, כלומר שעושים המצוות בלי דעת כמו בהמות, וכל חסדו כציץ השדה', כל החסדים שעושים, לעצמם הם עושים, כלומר שאין בונתם במצוות שעושים, שתהיינה בכדי להשפיע נחת רוח ליוצרים אלא רק לתועלת עצמם הם עושים המצוות.

ואפילו כל איננו דמשתדלין באורייתא, כל חסד דעבדין לגרמיייהו עבדין. [תרגום וביאור הזהר]: ואפלו הטובים שבהם, שמסרו זמנם על עסק התורה, לא עשו זה, אלא לתועלת גופם עצמם, בלי בונה הרצויה, בכדי להשפיע נחת רוח ליוצרים. בההוא זמנא [וכו'] רוח הולך ולא ישוב, לעלמא, ודא איהו רוחא דמשית.

[תרגום וביאור הזהר]: בעת ההיא נאמר על הדור, רוח הולך ולא ישוב, להעולם, דהינו רוח המשיח, הצריך לגאל את ישראל מכל צרותיהם עד לגאולה השלמה לקים הכתוב, כי מלאה הארץ דעה את השם וגו' הרוח הזה נסתלק לו והלך, ואינו מאיר בעולם.

וי לון מאן דגרמין דיויל ליה מן עלמא ולא יתוב לעלמא, דאלין איננו דעבדין לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמה דקבלה.

[תרגום וביאור הזהר]: אוי להם לאותם אנשים הגורמים שרוחו של משיח יסתלק וילך לו מהעולם ולא יוכל לשוב לעולם, שהמה הם העושים את התורה ליבשה, כלומר, בלי משהו לחלוחית של שכל ודעת, כי מצטמצמים רק בחלק המעשי של התורה, ואינם רוצים להשתדל ולהבין בחכמת הקבלה, לידע ולהשכיל בסודות התורה וטעמי מצוה.

וי לון דגרמין עניותא וחרבא וביזה והרג ואבדן בעלמא.

[תרגום וביאור הזהר]: אוי להם, שהם גורמים במעשיהם הללו, שיהיו עניות וחרב וחמס ובזה והריגות והשמדות בעולם.

(הקדמת ה"סלם" אות ע')

עֲזְרֵי מֵעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

זִהָר חֶק לְיִשְׂרָאֵל

מִנְקֵד

יַד הַיּוֹמֵי

פְּרִשְׁת קִרְח

מֵהַתְּנָא הָאֱלֹקִי

רַבֵּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי זִיע"א

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְשׁ
עִם פְּרוּשׁ קַל וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרָשִׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּדַקוֹת סְפוּרוֹת בְּלִבְדָּר תִּזְכָּה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזִּהָר הָעוֹלָמִי"

חֲדָשׁ תַּמּוּז תש"ע לפ"ק

עִידָה"ק בֵּית שְׁמַשׁ תוֹכֵב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים **בחינם בלבד**

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר

(קבלה מהאריז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול בזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תַּפְלָה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּיִן מְקַדְשֶׁךָ עַל מְכוֹנֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנֵנוּ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעִבּוֹדָתָם וּלְזוּיִים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וּלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כִּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הַרְבִּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּיָתֵיכֶם בְּאֶלְפֵי אֲלָפִים וְרִבּוּא רַבּוּת. וְכֹל הַמְּזַכֶּה אֶת
הַרְבִּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וּלְכָל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׂמוּכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁשׁוּבוּ בְּתִשְׁבָּה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוּ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תַּמִּיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קכח: - קכט:).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוּת רֵאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִּימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֵּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשָּׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאַהֲבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵינן לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵינן מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שֶׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵינן לָהּ רוֹדְפִים רַדֵּף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שֶׁהַמִּצְוָה מְקַטְרֶגֶת
וְאוֹמֶרֶת כְּמָה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְּעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת קרח דף קעו ע"א-ב
גנות המחלוקת ומעלת השלום

וַיִּקַּח קֶרַח בֶּן יִצְחָר בֶּן קֵהֶת בֶּן לֵוִי וְגו'. רַבִּי אֲבָא
פָּתַח (תהלים יט) הַנְּחַמְדִּים מְזִהָב וּמְפֹז רַב
וּמְתוּקִים מְדַבֵּשׁ וְנוֹפֶת צוֹפִים. כִּמָּה עֲלָאִין פְּתַנְגְּמִי
אוֹרֵייתָא, כִּמָּה יְקוּרִין אֵינֹון, תְּאִיבִין אֵינֹון לְעֵילָא,
תְּאִיבִין אֵינֹון לְכֻלָּא. בְּגִין דְּאֵינֹון שְׂמָא קְדִישָׁא. וְכָל
מָאן דְּאֲשַׁתְּדַל בְּאוֹרֵייתָא, אֲשַׁתְּדַל בְּשְׂמָא קְדִישָׁא,
וְאֲשַׁתְּזִיב מִכֻּלָּא, אֲשַׁתְּזִיב בְּעֵלְמָא דִּין, וְאֲשַׁתְּזִיב
בְּעֵלְמָא דְּאֲתִי. תָּא חַוִּי, כָּל מָאן דְּאֲשַׁתְּדַל
בְּאוֹרֵייתָא, אֶחֶיד בְּאֵילָנָא דְּחַיִּי. פִּיּוֹן דְּאֶחֶיד בֵּיהּ,
בְּכֻלָּא אֶחֶיד, דְּכִתִּיב, (משלי א) עֵץ חַיִּים הוּא לַמַּחְזִיקִים
בָּהּ וְגו'.

וַיִּקַּח קֶרַח בֶּן יִצְחָר בֶּן קֵהֶת בֶּן
לֵוִי וְגו'. רַבִּי אֲבָא פָּתַח, (תהלים
יט) הַנְּחַמְדִּים מְזִהָב וּמְפֹז רַב
וּמְתוּקִים מְדַבֵּשׁ וְנוֹפֶת צוֹפִים.
כִּמָּה עֲלִיּוֹנִים הֵם דְּבַרֵי הַתּוֹרָה,
כִּמָּה מְכַבְּדִים הֵם, אֲהוּבִים הֵם
לְמַעְלָה, אֲהוּבִים הֵם לְכֻלָּם,
בְּגִלְל שְׁהֵם שֵׁם קְדוֹשׁ. וְכָל מִי
שְׂמִשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, מְשַׁתְּדֵל
בְּשֵׁם הַקְּדוֹשׁ וְנִצֵּל מֵהַכֹּל. נִצֵּל
בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְנִצֵּל בְּעוֹלָם הַבָּא.
בֵּא וּרְאֵה, כָּל מִי שְׂמִשְׁתַּדֵּל
בַּתּוֹרָה, אֲחוּז בְּעֵץ הַחַיִּים. פִּיּוֹן
שְׂאֲחוּז בּוֹ - בְּכָל אֲחוּז, שְׂכַתוּב
(משלי א) עֵץ חַיִּים הוּא לַמַּחְזִיקִים
בָּהּ וְגו'.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, כָּל מָאן דְּיִשְׁתְּדַל בְּאוֹרֵייתָא, חִירוֹ
אֵית לֵיהּ מִכֻּלָּא, חִירוֹ מִמִּיתָה, כִּמָּה דְּאֲמַרְן.
בְּגִין דְּחִירוֹ עָלֵיהּ שְׂרִיא, וְאֶחֶיד בֵּיהּ. אֵילוֹן יִשְׂרָאֵל
מִתְעַטְרִין בְּאוֹרֵייתָא, יִשְׁתְּזָבוּ מִכֻּלָּא, וְלֹא יִשְׁתְּכַחוּ
בְּגִלְוֹתָא, וְדָא הוּא דְּכִתִּיב (ס"א אילון ישראל מנשרין אורֵייתָא,
אֲשַׁתְּזָבוּ מִכֻּלָּא, וְלֹא אֲשַׁתְּכַחוּ בְּגִלְוֹתָא כְּתִיב) (שמות לב) חָרוֹת עַל
הַלְּחוֹת, אֵל תִּקְרִי חָרוֹת אֶלָּא חִירוֹת. וְחִירוֹת דָּא
(אוקמויה) בְּאוֹרֵייתָא אֲשַׁתְּכַח, אוֹרֵייתָא אִיהִי חֵילָא
חִירוֹת. וְחִירוֹת זוֹ (בְּאִרְוָה) נִמְצְאָת בַּתּוֹרָה. הַתּוֹרָה הִיא כַּח הַיְמִין, כְּמוֹ

שְׂנַאֲמַר (דברים לג) מִיְמִינוֹ אֵשׁ דַּת

לָמוֹ. וְהִשְׁמָאל נִכְלָל בְּיָמִין. מִי שְׁעוֹשֶׂה יָמִין שְׁמָאל וְשְׁמָאל יָמִין, הָרִי הוּא כְּאֵלוֹ מַחְרִיב עוֹלָם.

בֹּא וּרְאֵה, אֶהְרֵן יָמִין, לְוַיָּם שְׁמָאל. קֶרַח רָצָה לְעֲשׂוֹת חֵלוּף הַיָּמִין לְשְׁמָאל, וּמִשׁוּם זֶה נִעְנָשׁ. וְלֹא עוֹד, אֲלֹא שְׁנִמְצָא בּוֹ לְשׁוֹן הָרַע, וְנִעְנָשׁ בְּכָל. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, הַשְׁמָאל נִכְלָל תָּמִיד בְּיָמִין. קֶרַח רָצָה לְהַחֲלִיף תְּקוּנָה שְׁלִמְעֵלָה וּלְמַטָּה, בְּגִלְל זֶה נֶאֱבַד מִלְּמַעְלָה וּלְמַטָּה.

וַיִּקַּח קֶרַח. מַה זֶה וַיִּקַּח? לְקַח עֲצָה רָעָה לְעַצְמוֹ. כָּל מִי שְׁרוּדָף אַחַר מַה שְׁאִינּוֹ שְׁלוֹ - זֶה בּוֹרַח מִמֶּנּוּ, וְלֹא עוֹד, אֲלֹא מַה שֵּׁישׁ לוֹ - נֶאֱבַד מִמֶּנּוּ. קֶרַח רָדַף אַחַר מַה שְׁאִינּוֹ שְׁלוֹ - אֶת שְׁלוֹ אֲבַד, וְאַחַר לֹא הִרְוִיחַ.

קֶרַח הִלֵּךְ בְּמַחֲלָקָתוֹ. מַה זֶה מַחֲלָקָתוֹ? פְּלוּגָתָא. מַחֲלָקָת שְׁלִמְעֵלָה וּלְמַטָּה. וּמִי שְׁרוּדָף לְחַלֵּק תְּקוּנָה הָעוֹלָם, נֶאֱבַד מִכָּל הָעוֹלָמוֹת. מַחֲלָקָת הִיא מַחֲלָקָת שֶׁל הַשְּׁלוֹם, וּמִי שֶׁחִוֵּלַק עַל הַשְּׁלוֹם חוֹלֵק עַל הַשָּׁם הַקָּדוֹשׁ, מִשׁוּם שֶׁשָּׁם הַקָּדוֹשׁ נִקְרָא שְׁלוֹם.

דִּימִינָא, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (דְּבָרִים ג') **מִימִינוֹ אִשׁ דָּת לָמוֹ, וְשְׁמָאלָא אֶתְכַלִּיל בְּיָמִינָא, מָאן דְּעָבִיד יְמִינָא שְׁמָאלָא, וְשְׁמָאלָא יְמִינָא, הָא אִיהוּ כְּאִילוֹ חָרִיב עַלְמָא.**

תָּא חַוֵּי, אֶהְרֵן יְמִינָא. לְיוֹאֵי שְׁמָאלָא, קֶרַח בְּעֵי לְמַעְבַּד חֵלוּפָא דִּימִינָא לְשְׁמָאלָא, בְּגִין כְּדֵי אֶתְעַנְשֵׁי. וְלֹא עוֹד אֲלֹא דְאֶשְׁתַּכַּח בֵּיהּ לִישָׁנָא בִישָׁא, וְאֶתְעַנְשֵׁי בְּכַלָּא. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, שְׁמָאלָא אֶתְכַלִּיל תְּדִיר בְּיָמִינָא, קֶרַח בְּעָא לְאַחֲלָפָא תְּקוּנָא דְלַעֲיִלָּא וְתַתָּא, בְּגִין כְּדֵי אֶתְאַבִּיד מֵעֵילָא וְתַתָּא.

וַיִּקַּח קֶרַח, מָאִי וַיִּקַּח. נָסִיב עֵיטָא בִישָׁא לְגַרְמִיָּה, כָּל דְּרָדַף בְּתַר דְּלֹא דִילִיָּה, אִיהוּ עָרִיק מִקַּמִּיָּה. וְלֹא עוֹד, אֲלֹא מַה דְּאִית בֵּיהּ אֶתְאַבִּיד מִיָּה. קֶרַח רָדַף בְּתַר דְּלֹא דִילִיָּה, דִילִיָּה אֲבִיד, וְאַחֲרָא לֹא רוּחַ.

קֶרַח אָזִיל בְּמַחֲלֻקָתוֹ. מָאִי מַחֲלֻקָתוֹ. פְּלוּגָתָא. פְּלוּגָתָא דְלַעֲיִלָּא וְתַתָּא. וּמָאן דְּבְעֵי לְאַפְלָגָא תְּקוּנָא דְעַלְמָא, יִתְאַבִּיד מִכְּלָהוּ עַלְמִין. מַחֲלֻקָתוֹ, פְּלוּגָתָא דְשְׁלוֹם. וּמָאן דְּפְלִיג עַל שְׁלוֹם, פְּלִיג עַל שְׁמָא (דף קע"ז ע"ב) **קְדִישָׁא, בְּגִין דְּשְׁמָא קְדִישָׁא, שְׁלוֹם אֶקְרִי.**

נֶעֱרַךְ וְנִסְדַּר עַל יְדֵי "מַפְעַל הַזוהַר הָעוֹלָמִי" לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים. - דְּפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי" נִיתֵן לְקַבֵּל בַּחֲנִים לְזִכּוּי הַרְבִּים בַּלְבַּד. טל': 054-8436784 אוֹ אֶצֶל מַלְכוּת דּוֹד רַחוּב הַשׁוּמֵר 74 ב"ב

בֹּא וּרְאֵה, אֵין הָעוֹלָם עוֹמֵד
אֲלֵא עַל שְׁלוֹם. כְּשֶׁבְרָא הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, לֹא יִכַּל
לְהִתְקַיֵּם וּלְעֲמֹד, עַד שֶׁבֹא
וְהַשְׁרָה עָלָיו שְׁלוֹם, וּמַהוּ?
שֶׁבֶת, שֶׁהִיא שְׁלוֹם הָעֲלִיּוֹנִים
וְהַתְּחוּנִים, וְאֵז עֲמֵד וְהִתְקַיֵּם
הָעוֹלָם. וּמִי שְׁחֹלֵק עָלָיו, יֵאבֵד
מִהָעוֹלָם.

צִלְפַּחַד חָלַק עַל שֶׁבֶת, שֶׁהִיא
(במדבר טו) מְקוֹשֵׁשׁ עֲצִים. מִי
אוֹתָם עֲצִים? אוֹתָם עֲצִים
אַחֲרֵים, כְּמוֹ שְׁאַמְרָנוּ. וְאֵלוֹ
דְּבָרֵי (אֵילָנוֹת) חַל, וְחַל בְּקִדְשׁ לֹא
שׁוֹרָה, (מִכָּאן וְהִלָּאָה דְּבָרֵי חַל בְּשֶׁבֶת אֲסוּר
וְדֵאִי) שֶׁחֲלַק עַל שְׁלוֹם שְׁלִמְעֵלָה.
רְבִי יוֹסִי אָמַר, כָּתוּב (תהלים קיט)
שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרַתְךָ וְגו'.
הַתּוֹרָה הִיא שְׁלוֹם.

תָּא חַזִּי, לֵית עֲלֵמָא קָאִים אֲלֵא עַל שְׁלוֹם, כַּד בְּרָא
קִדְשָׁא בְרוּךְ הוּא עֲלֵמָא, לֹא יִכִּיל לְאַתְקַיֵּמָא,
עַד דְּאַתָּא וְשָׂרָא עָלֵיהּוּ שְׁלוֹם. וּמַאי הוּא. שֶׁבֶת,
דְּאִיהּוּ שְׁלֵמָא דְעֵלְאֵי וְתַתְּאֵי, וּכְדִין אֲתַקְיֵים עֲלֵמָא.
וּמַאן דְּפְלִיג עָלֵיהּ, יִתְאַבִּיד מִעֲלֵמָא.

צִלְפַּחַד פְּלִיג עַל שֶׁבֶת, דִּהְוָה מְקוֹשֵׁשׁ עֲצִים.
וּמַאן אֵינוֹן עֲצִים. אֵינוֹן אֵילָנִין אַחֲרָנִין
כְּדֵאמָרֵן. וְאֵינוֹן מְלִין (ס"א אֵילָנִין) דְּחוּל, וְחוּל בְּקִדְשׁ
לֹא שְׁרִייא, (מִכָּאן וְהִלָּאָה מִלֵּי דְחוּל בְּשֶׁבֶת אֲסוּר וְדֵאִי) דְּפְלִיג
עַל שְׁלֵמָא דְעֵלְמָא.

רְבִי יוֹסִי אָמַר, כְּתִיב (תהלים קיט) שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי
תוֹרַתְךָ וְגו'. אוֹרֵייתָא הוּא שְׁלוֹם, דְּכְתִיב,
(משלי ג) וְכֹל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עמוד 305)

– פָּרֵק יֵא –

הַתְּנַגְדוֹת לְהַזְהָר הַקְּדוֹשׁ

א) מִי שְׁאֵינוֹ זוֹכֵה לְלַמֵּד תּוֹרַת הַחַ"ן מִחֲמַת שְׁאֵינוֹ חֲפֵץ, אוֹ הֶסֶת יָדִים אוֹ שְׂאֵר מְנִיעוֹת, יִדַע
שֶׁכֵּל זֶה מִחֲמַת שְׁאֵין נִפְשׁוֹ זָכָה וְנִקְיָה, וְיָשׁוּב אֶל הַשֵּׁם וּיִרְחַמְהוּ.

וְאֵית גַּטְרִין אַחֲרָנִין, כְּגוֹן נְחֻשִׁים וְעַקְרָבִים וְשִׂרְפִים, וְנִטְרִין הֵהוּא טוֹב, דְּלֹא יִיעוּל תַּמָּן דְּלֹא אִיהוּ
רָאוּי לְמִיעַל. וְאֵי לֹא, כֹּל חֲיִיבֵיא הוּוּ עֲאֵלִין בְּרִזִין דְּאוֹרֵייתָא. וּבְגִין דֵּא מֵאן דְּאִיהוּ חֲיִיבֵא, וְיִיעוּל
לְמַגְדַּע רִזִין דְּאוֹרֵייתָא, כְּמָה מְלָאכֵי חֲבֵלָה דְּאַתְקִרִיאוּ חֲשָׁד וְאַפְלָה, נְחֻשִׁים וְעַקְרָבִים חִיוֹת בְּרָא
אַתְקִרִיאוּ, וּמְבַלְבְּלִין מִחֲשֶׁבֶתֵיהּ, דְּלֹא יִיעוּל לְאַתָּר דְּלֹא דִילֵיהּ.

אַבְל מֵאן דְּאִיהוּ טוֹב, כֹּל אֵלִין גַּטְרִין אֵינוֹן לְמַמְרֵיהּ, וְנִטְרִין נַעֲשָׂה סְנִיגוֹר, וְיִיעֲלוֹן (לִיהּ) לְטוֹב הַגְּנוּז,
וְיִמְרוֹן לִיהּ מְרָנָא, הוּא בַר נֶשׁ טוֹב וְצַדִּיק יֵרָא שְׁמִים, בְּעֵי לְאַעֲלֵא קְדָמָה, אָמַר לָנוּ, (תהלים קיח)
פְּתַחוּ לִי שַׁעֲרֵי צְדָק אֲבֵא בָּם אוֹרָה יְהוּ. הֵהוּא טוֹב הַגְּנוּז יִמָּא לֹון, פְּתַחוּ לִיהּ בְּהַאי תַרְעָא דְּאַתְקִרִי
אַהֲבָה, אוֹ בְּהַאי תַרְעָא דְּאִיהּ תְּשׁוּבָה.

(זֶהָר חֵק ג' דף קכ"ג. בְּרַעֲיָא מְהִימְנָא)

מקור המאמר בזהר פרשת קרח דף קעז ע"א-ב
הצדיקים יכולים לבטל גזרות

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֶהֱרֹן קַח אֶת הַמַּחְתָּה וְגו'. (במדבר
 יז) **רַבִּי חֵיִיא פָתַח (משלי טז) חֶמֶת מֶלֶךְ מִלְּאֲכֵי מוֹת**
מָוֹת וְאִישׁ חָכָם יִכְפָּרְנָה. כִּמָּה אֵיִת לְהוּ לְבַנֵי נִשְׂא.
לְאַסְתִּמְרָא מְחוּבֵיִיהוּ, וְלִנְטָרָא עוֹבְדֵיִיהוּ, דְהָא בְכַמָּה
זְמַנִּין עֲלָמָא אֲתִדִּין, וּבְכָל יוֹמָא וְיוֹמָא עוֹבְדִין
בְּמַתְקָלָא סְלָקִין, וּמִשְׁגִּיחִין עֲלֵיהוּ לְעֵילָא, וְאַכְתִּיבוּ
קַמִּיהוּ. וְכֵד עוֹבְדֵיִיהוּ דְבַנֵי נִשְׂא, לָא מִתְכַּשְׁרִין קַמִּי
מִלְכָּא, סְלִיק רוּגְזָא, וְדִינָא אֲתַעַר, הָדָא הוּא דְכְתִיב
חֶמֶת מֶלֶךְ מִלְּאֲכֵי מוֹת, וְעַל דָּא בְכָל יוֹמָא וְיוֹמָא
בְּעֵי בַר נִשׁ לְאַזְדַּהֲרָא מְחוּבֵי.

וְאִישׁ חָכָם יִכְפָּרְנָה, בְּשַׁעֲתָא דְמֵאֲרִיהוֹן דְדִינִין
קַיִימִין עַל עֲלָמָא, וְרוּגְזָא תְלִי, אִי אֲשַׁתְּכַח
בְּדָרָא זַכָּאָה דְרָשִׁים לְעֵילָא, קְדָשָׁא בְרִידָה הוּא
אֲשַׁנַּח בֵּיה, וְאַשְׁתְּכַךְ רוּגְזָא. לְמִלְכָּא דְאַתְרֵגְזוּ עַל
עַבְדֵי, וְהוּא תַבַּע עַל סְנַטִּירָא לְמַעַבְדַּ בֵּיה דִינָא,
אֲדִהְכִי עָאֵל רְחִימָא דְמִלְכָּא, וְקָם קַמִּיהוּ, כִּיּוֹן
דְחִימָא לִיָּה מִלְכָּא, אֲתַנְהִירוּ אַנְפוּי. שְׂאֲרֵי הֵהוּא
רְחִימָא דְמִלְכָּא לְאַשְׁתַּעֵי בְּהַדְרִיה, וּמִלְכָּא חֲדִי.

אורו פניו. נשאר אותו אהוב המלך לדבר אתו, והמלך שמח. אחר כך פשהגיע השוטר וראה פניו

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֶהֱרֹן קַח אֶת
הַמַּחְתָּה וְגו'. רַבִּי חֵיִיא פָתַח,
 (משלי טז) **חֶמֶת מֶלֶךְ מִלְּאֲכֵי מוֹת**
וְאִישׁ חָכָם יִכְפָּרְנָה. כִּמָּה יִשׁ
לָהֶם לְבַנֵי אָדָם לְפַחַד מַחְטְאֵיהֶם
וְלִשְׁמֹר מַעֲשֵׂיהֶם, שְׁהָרִי בְכַמָּה
זְמַנִּים הָעוֹלָם גְּדוֹן, וּבְכָל יוֹם
וְיוֹם הַמַּעֲשִׂים עוֹלִים בְּמִשְׁקַל,
וּמִשְׁגִּיחִים עֲלֵיהֶם לְמַעְלָה
וְנִכְתָּבִים לְפָנָיו. וְכִשְׁמַעֲשֵׂי בְנֵי
אָדָם לֹא כְשָׁרִים לְפָנָי הַמֶּלֶךְ,
עוֹלָה הָרְגֹז וּמִתְעוֹרֵר הַדִּין. זֶהוּ
שְׁפָתוֹב חֶמֶת מֶלֶךְ מִלְּאֲכֵי מוֹת,
וְעַל זֶה בְכָל יוֹם וְיוֹם צָרִיךְ אָדָם
לְהַזְהֵר מַחְטְאֵיו.

וְאִישׁ חָכָם יִכְפָּרְנָה. בְּשַׁעֲתָא
שְׁבַעֲלֵי הַדִּינִים עוֹמְדִים עַל
הָעוֹלָם וְהָרְגֹז תְלִי - אִם יִשׁ
בְּדוֹר צָדִיק שְׁרָשׁוֹם לְמַעְלָה,
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁגִּיחַ עָלָיו
וְשׁוֹכֵךְ הָרְגֹז. לְמֶלֶךְ שְׁרָגֹז עַל
עַבְדָּיו, וְהִיא תוֹבַע אֶת הַשׁוֹטֵר
הַמוֹצִיא לְפַעַל לַעֲשׂוֹת דִּין. כִּיּוֹן
כִּד נִכְנַס אֶהוּב הַמֶּלֶךְ וְעַמְד
לְפָנָיו. כִּיּוֹן שְׂרָאָה אוֹתוֹ הַמֶּלֶךְ,

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
 ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

שֶׁל הַמֶּלֶךְ שְׂמֵחִים, הַסֵּתֶלֶק וְהַלֶּךְ לוֹ וְלֹא עָשָׂה דִין. וְאִזּוֹ אוֹתוֹ אֶהוֹב הַמֶּלֶךְ בְּקֶשׁ מִהַמֶּלֶךְ עַל עֲבֹדָיו, וּמְכַפֵּר לָהֶם. וּמִשׁוּם זֶה, וְאִישׁ חָכָם יִכְפָּרְנָה.

גַּם כָּאן, כְּשֶׁמֹּשֶׁה רָאָה רָגֹז תַּלְוִי, מִיַּד - וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֶהְרֹן, מִשׁוּם שֶׁהוּא שׁוֹשֵׁבִין הַמֶּלֶכֶת, וְקִטְרֵת עוֹלָה רַק בִּידוֹ, שֶׁהוּא מְרַבֵּה שְׁלוֹם בְּעוֹלָם וְקוֹשֵׁר קֶשֶׁר הָאֲמוּנָה. קִטְרֵת, הָרִי פְּרִשׁוּהָ, שְׂמֵחָה שְׁלֵמָה וְשְׁלֵמָטָה, קֶשֶׁר הָאֲמוּנָה, סְלוּק הָרָגֹז. זֶהוּ שְׂכָתוֹב (מִשְׁלִי כו) שְׁמֹן וְקִטְרֵת יִשְׁמַח לֵב. וְאִזּוֹ - וְאִישׁ חָכָם יִכְפָּרְנָה, יִנְקָה וַיִּטְהַר אוֹתוֹ רָגֹז, וְרַחֲמִים מִתְעוֹרְרִים.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, (בַּמְדַּבֵּר ד) אֶל תִּכְרִיתוֹ אֶת שֵׁבֶט מִשְׁפַּחַת הַקְּהָתִי מִתּוֹךְ הַלְוִיִּם, מִשׁוּם שֶׁהֵם גִּזַּע וְשָׂרֵשׁ הַלְוִיִּם. וְזֹאת עָשׂוּ לָהֶם וְחָיו וְלֹא יָמָתוּ, שֶׁצָּרִיךְ הַכֹּהֵן לְתַקְּנָם. שְׂאֵף עַל גֵּב שֶׁהֵם קְרוּבִים לְקִדְשׁ, לֹא יִכְנָסוּ אֶלָּא רַק בְּתַקּוּן הַכֹּהֵן, שֶׁהוּא יוֹדֵעַ סִימָן שֶׁיִּגִּיעוּ אֵלָיו, וְלֹא יוֹתֵר. וְכִשְׂמֵכָסִים לְכָלִי הַקִּדְשׁ, אִזּוֹ שׁוֹרֵה כְּסוּי אַחֵר, וְאִסּוּר לָהֶם לְהִתְקַרֵּב וּלְרֹאוֹת, שֶׁהָרִי דָּבַר בְּחֻשָׁאֵי אִין לָהֶם, אֶלָּא לַכֹּהֵן, (וְעַל זֶה) שֶׁדְּבָרֵיהֶם

וּמַעֲשֵׂיהֶם בְּסוּד וּבְחֻשָׁאֵי, וְלְלוֹיִם לְהָרִים קוֹל.

לְבַתֵּר כִּד אָתָּא סְנִטִירָא, חָזָא אַנְפוּי דְּמִלְכָּא חֲדָאן, אֶסְתַּלֵּק וְאָזִיל לִיה, וְלֹא עָבִיד דִּינָא. וְכַדִּין, הָהוּא רַחֲמָא בְּעֵי לְמִלְכָּא עַל עֲבֹדָיו, וּמְכַפֵּר לָהּ. וּבְגִין כֵּן, וְאִישׁ חָכָם יִכְפָּרְנָה.

אִוְף הָכָּא, כִּד חָמָא מֹשֶׁה דְּרוּגְזָא הָהוּ (דף קנ"ז ע"ב) תַּלְוִי, מִיַּד וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֶהְרֹן, בְּגִין דְּאִיהוּ שׁוֹשֵׁבִינָא דְּמִטְרוּנִיתָא, וְקִטְרֵת לָא סִלְקָא אֶלָּא בִידוֹ, דְּאִיהוּ אֲסַגִּי שְׁלֵמָא בְּעֵלְמָא, וְקוֹשֵׁר קֶשֶׁרָא דְּמַהִימְנוּתָא. קִטְרֵת, הָא אוּקְמוּהָ, חֲדוּתָא דְּעִילָא וְתַתָּא, קִשׁוּרָא דְּמַהִימְנוּתָא, סְלִיקוּ דְּרוּגְזָא, הָדָא הוּא דְּכִתִּיב, (מִשְׁלִי כו) שְׁמֹן וְקִטְרֵת יִשְׁמַח לֵב, וְכַדִּין וְאִישׁ חָכָם יִכְפָּרְנָה, יִנְקִי וַיִּדְכִי לְהָהוּא רוּגְזָא, וְרַחֲמִין מִתְעָרִין.

רַבִּי אֶלְעָזָר (נִי"א רַבִּי אַבְבָּא) אָמַר, (בַּמְדַּבֵּר ד) אֶל תִּכְרִיתוֹ אֶת שֵׁבֶט מִשְׁפַּחַת הַקְּהָתִי מִתּוֹךְ הַלְוִיִּם, בְּגִין דְּאִינוּן גִּזַּעַא וְשָׂרֵשָׁא דְּלוֹיָאֵי. וְזֹאת עָשׂוּ לָהֶם וְחָיו וְלֹא יָמָתוּ, דְּבְעֵי כְּהֵנָּא לְאַתְקַנָּא לָהּ, דְּאֵף עַל גֵּב דְּקְרִיבִין אִינוּן לְקוּדְשָׁא, לֹא יִיעֲלוּן אֶלָּא בְּתַקּוּנָא דְּכְהֵנָּא, דְּהוּא יוֹדֵעַ סִימָנָא דִּימְטוּן לְגַבִּיהָ, וְלֹא יִתִּיר. וְכַד מְכַסִּיָּא לְמַאֲנֵי קִדְשָׁא, כַּדִּין כְּסוּיָא אַחֲרָא שָׂרִי, וְאִסִּיר לוֹן לְקַרְבָּא לְמַחְמִי, דְּהָא מְלָה בְּחֻשָׁאֵי לֹא אִית לְגַבִּיָּהּ, אֶלָּא לְכְהֵנָּא, (וְעַל דָּא) דְּמְלָה דְּלַהוּן וְעוֹבְדָא דְּלַהוּן בְּרֹזָא וּבְחֻשָׁאֵי וְלוֹיָאֵי לְאַרְמָא קָלָא.

בְּגִין כֶּךָ כִּהְיִי בַחֲשָׁאֵי וּבְרוּזָא, וְעַל דָּא אָסִיר לוֹן חֲמָרָא, דְּחֲמָרָא לְאַרְמָא קָלָא, וּלְגַלְאָה רִזוֹן אִיהוּ. בְּגִין כֶּךָ לְיוֹאֵי אֲתַמְסְרוּ לְאַרְמָא קָלָא, דְּהָא בְּדִינָא אֲתַאֲחֵד, דִּינָא בְּאַתְגְּלִיָּיא אִיהוּ, וּלְפִרְסֻמָּא מְלָה קַמֵּי כָלָא. אָבַל כִּהְנָא, כָּל מְלוֹי בְרוּזָא וּבַחֲשָׁאֵי, וְלָאוּ בְּאַתְגְּלִיָּיא (סימנא דכלא שמאל תהא דוחה, וימין מקרבת). **בְּגִין**

בְּגִלְלָא זֶה כִּהְנִים בַּחֲשָׁאֵי וּבִסוּד, וְעַל זֶה אָסוּר לָהֶם יִין, שְׁיִין לְהֶרְמַת קוּל וּלְגִלּוֹי סוּד הוּא. בְּגִלְלָא זֶה לְוַיִּם נִמְסְרוּ לְהֶרְמַת קוּל, שְׁהָרִי בְּדִין נְאַחֲזִים, דִּין בְּגִלּוֹי הוּא וּלְפִרְסֻם דְּבַר לְפָנֵי הַכֹּל. אָבַל כִּהֵן, כָּל דְּבָרֵיו בְּסוּד וּבַחֲשָׁאֵי, וְלָא בְּגִלּוֹי. (סימן הכל -

דְּאִיהוּ יְמִינָא.

שמאל תהא דוחה, וימין מקרבת) **מְשׁוּם שְׁהוּא יְמִין.**

סֵפֶר אוּר הַזֶּהָר (עמוד 305)

(ב) מִי שֶׁשׁוֹמֵעַ לְדַבְרֵי מְסִיתִים וּמְדִיחִים שְׁלֵא לְלַמֵּד חֲכָמָה נִסְתָּרָה זֶה – אוּ מִי שֶׁקָּמִים עֲלָיו מִפְרִיעִים, שְׁלֵא יִלְמַד זֶהָר הַקְּדוּשׁ וְחֲכָמַת הַקְּבֵלָה, וְהוּא אֵינּוּ יָכוֹל לְעַמֵּד נִגְדָם וּנְמַשְׁךְ אַחֲרֵיהֶם רַחֲמָנָא לְיַצֵּל, יַדַּע כִּי נִפְשׁוֹ אֵינְהָ טְהוּרָה וְנִקְיָה

מִי שֶׁאֵינּוּ זֹכֵר לְלַמּוֹד הַקְּדוּשׁ הַזֶּה, אוּ שֶׁדַּעְתּוֹ וְנִפְשׁוֹ אֵינְהָ חִפְצָה לְזֶהָ, אוּ שֶׁיֵּשׁ לוֹ מְנִיעוֹת וְעִבּוּבִים שׁוֹנִים שְׁלֵא לְלַמֵּד לְמוֹדִים הַלְלוֹ, וְכָל שְׂכָן מִי שֶׁשׁוֹמֵעַ לְדַבְרֵי מְסִיתִים וּמְדִיחִים שְׁלֵא לְלַמֵּד חֲכָמָה נִסְתָּרָה זֶה, אוּ מִי שֶׁקָּמִים עֲלָיו מִפְרִיעִים, רוּצָה לֹמַר שְׁלֵא יִלְמַד זֶהָר הַקְּדוּשׁ וְחֲכָמַת הַקְּבֵלָה, וְהוּא אֵינּוּ יָכוֹל לְעַמֵּד נִגְדָם וּנְמַשְׁךְ אַחֲרֵיהֶם רַחֲמָנָא לְיַצֵּל, יַדַּע כִּי נִפְשׁוֹ אֵינְהָ טְהוּרָה וְנִקְיָה, וְעַל יְדֵי זֶה כָּל אֱלוֹ הַנְּזַכְרִים שׁוֹלְטִין עֲלָיו לְמַנְעוֹ מִן הַלַּמּוֹד הַקְּדוּשׁ הַזֶּה, שְׁלֵא יִזְכֶּה לְהַכְנִס אֶל הַקְּדוּשׁ פְּנִימָה מִפְּנֵי שֶׁאֵינּוּ רְאוּי לְזֶהָ.

וְלָכֵן יֵרָאֵה לְחוּס עַל נִפְשׁוֹ וְיַעֲמֵד עַל נִפְשׁוֹ בְּכָל כַּחוֹתָיו, לְהִתְנַבֵּר וּלְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וּלְשִׁבֵר כָּל הַמְּסַכִּים וּמַחֲצוֹת שֶׁמְבַדִּילִים בֵּינּוּ לְבֵין קוּנּוֹ, וְאִזּוּ יִזְכֶּה לְכַנֵּס לְזֶהָ הַשַּׁעַר לְהַשֵּׁם אֲשֶׁר צְדִיקִים וּמְהוּרֵי נִפְשׁ וְיִשְׂרָי לֵב יִבּוֹאוּ בּוֹ.

(ג) פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה הִיא גִלּוֹי יִקְרָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא

יִקְרָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא [שְׁהִיא סוּד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, אוּר הַחֲמָה] לָאוּ אִיהוּ אֱלֵא לְאַנּוּן דִּידַעֲזִין אַרְחוּי וּמְהַכִּין בֵּהּ בְּאוּרַח קְשׁוּט כְּדָקָא יְאוּת.

(זֶהָר חֶלֶק א' דף צ"ד. בְּסִתְרֵי תוֹרָה) סְתִימֵי דְאוּרִייתָא, קְדִישֵׁי עֲלִיוֹנִין יִרְתִּין לָהּ, וְאַתְגְּלִיא בְּשַׁאֲרֵי בְּנֵי עֲלָמָא. (זֶהָר חֶלֶק ג' ע"ב:)

(ד) בַּזֶּהָר מְכַנְסִים נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים וְאַנְשֵׁי מַדּוּת, וְהָאַחֲרִים נִדְחִים מִמֶּנּוּ

וְהֵאֵי חַבּוּרָא הוּא כְּגוֹנָא דְתַבְתַּת נַח דְּאַתְכַּנְשׁ בֵּהּ כָּל מִין וּמִין, הַכִּי מִתְכַּנְשִׁין בֵּהּ אֵי חַבּוּרָא כָּל נִשְׁמַתִּין דְּצְדִיקָא וְאַנְשֵׁי מַדּוּת, דְּאַתְמַר בְּהוֹן (תְּהֵלִים קִיח) זֶה הַשַּׁעַר לְה' צְדִיקִים יִבּוֹאוּ בּוֹ, וְאַחֲרַנִּין דְּלֵא צְדִיקִים, אֲתַדְחִין מִתְּמָן. וְכַד אֲתַגְּלִיא הֵאֵי חַבּוּרָא בְּעֲלָמָא, סְגִיאוּן מִתְכַּנְשִׁין לְגַבְהָ, דְּאַתְמַר בְּהוֹן (דְּבָרִים כט) כִּי אֵת אֲשֶׁר יִשְׁנֶה פֶה וְגו', וְאֵת אֲשֶׁר אֵינְנֵהּ פֶה בֵּהּ אֵי חַבּוּרָא עִמֵּנּוּ הַיּוֹם. וְעַלְהוֹ אֲתַמַּר (דְּנִיּאֵל יב) וּמְצַדִּיקֵי הַרְבִּים כְּבֹכְבִּים לְעוֹלָם וְעַד, כְּאַנּוּן כּוֹכְבֵיא דִּיהוֹן קִימִין לְעֵלָם וְלְעֲלָמֵי עֲלָמֵיא .

(תְּקוּנַי זֶהָר חֲדָשׁ דִּף ע"ב עֲמוּד ד')

(ה) סֵפֶר הַזֶּהָר הוּא כְּתַבַּת נַח שֶׁנִּתְכַּנְסוּ בֵּהּ שְׁנַיִם מַעִיר וְשִׁבְעַת מַמְלְכוֹתָא.

וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהִירוּ בְּזֶהָר הַרְקִיעַ. אֱלִין אֵינּוּן דְּקָא מִשְׁתַּדְּלִין בְּזֶהָר דָּא, דְּאַקְרִי סֵפֶר הַזֶּהָר, דְּאִיהוּ כְּתִיבַת נַח, דְּמִתְכַּנְשִׁין בֵּהּ שְׁנַיִם מַעִיר, וְשִׁבְעַת מַמְלְכוֹתָא. וְלִזְמַנִּין אֶחָד מַעִיר, וְשְׁנַיִם מַמְשַׁפְּחָה. דְּבַהוֹן יִתְקַיִם (שְׁמוֹת א) כָּל הַבֵּן הַיְלוּד הַיְאוּרָה תִּשְׁלִיכּוּהוּ. וְדָא אוּרָה דְּסִפְרָא דָּא.

(זֶהָר חֶלֶק ג' דף קנ"ג: בְּרַעֲיָא מְהִימָנָא)

נַעֲרַךְ וְנִסְדַּר עַל יְדֵי "מַפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי" לְקִירוּב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים. - דְּפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוּמִי" נִיתֵן לְקַבֵּל בַּחֲנִים לְזִכּוּי הַרְבִּים בַּלְבַּד. טל': 054-8436784 אוּ אֲצַל מַלְכוּת דּוּד רַחוּב הַשּׁוּמֵר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת קרח דף קעז ע"ב קעז ע"א
החטה הוא המביא יסורים לאדם

רַבִּי יְהוֹדָה פָּתַח, (איוב לד) שְׁמַעוּ חֲכָמִים מְלֵי וַיִּוְדְעוּם הָאֲזִינוּ לִי. הַאִי קָרָא אֱלֹהִים אָמְרוּ. תָּא חֲזִי, מַה פְּתִיב (איוב לב) וּבְשִׁלְשֵׁת רַעְיוֹ חָרָה אִפּוֹ עַל אֲשֶׁר לֹא מִצְאוּ מַעֲנָה וְגו'. דְּהָא אִינוּן הָוֵי אֲמַרִין מְלִין, וְאִיב לָא הָוֵה אֲתַנְחִים עַלֵייהוּ. מִהֲכָא אֹלִיפְנָא, מָאן דְּעָאֵל לְנַחֲמָא לְאַבְל, בְּעֵי לְיִסְדָּא מְלִין בְּקַדְמִיתָא, (דף קנ"ז ע"א) דְּהָא חֲבַרְיָא דְאִיב הוּוּ אֲמַרִי מְלֵי קְשׁוּמַ, אֲבַל לְנַחֲמָא לִיה לָאו, בְּגִין דְּבְעֵי מְלִין דְּאִיהוּ יוֹדֵי עַלֵייהוּ, (בְּאִוְרַח קְשׁוּמַ) וּכְדִין יִקְבֵּל עָלֶיהָ דִּינָא, וַיִּוְדֵי לְמַלְכָּא קְדִישָׁא עָלֶיהָ. מַה פְּתִיב, (איוב לב) וְאֱלֹהִים חֲכָה אֶת אִיב בְּדַבְרִים וְגו'. דְּאִוְדֵי לְבַתָּר לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּוּ, וְקַבֵּיל עָלֶיהָ דִּינָא דְשִׁמְיָא.

תָּא חֲזִי, פְּתִיב (איוב לד) לָכֵן אֲנִשִּׁי לִבְבִי שְׁמַעוּ לִי חֲלָלָה לְאֵל מִרְשָׁע וְשָׂדֵי מַעְוֹל. לָכֵן אֲנִשִּׁי לִבְבִי שְׁמַעוּ לִי, שְׁלִימִין בְּכֹלָא, לְאַבְחָנָא מְלִין. חֲלָלָה לְאֵל מִרְשָׁע, הָדָא הוּוּ דְכְתִיב, (תהלים י) וְאֵל זֹעֵם בְּכָל יוֹם. וְשָׂדֵי מַעְוֹל, דָּא סְמוּךְ לְקַבְלָא דָּא, (וְהָא אֲוִקְמוּדָה) אֵל שְׂדֵי. (איוב לד) כִּי פוֹעֵל אָדָם יִשְׁלָם זֶעֶם בְּכָל יוֹם. וְשָׂדֵי מַעְוֹל, זֶה סְמוּךְ כְּנֶגֶד זֶה, (וְהָרִי פְרִשׁוּהָ) אֵל שְׂדֵי. (שם) כִּי פוֹעֵל אָדָם יִשְׁלָם לוֹ, הָרִי

רַבִּי יְהוֹדָה פָּתַח, (איוב לד) שְׁמַעוּ חֲכָמִים מְלֵי וַיִּוְדְעוּם הָאֲזִינוּ לִי. פְּסוּק זֶה אֱלֹהִים אָמְרוּ. בָּא וּרְאֵה מַה פְּתִיב, (שם לב) וּבְשִׁלְשֵׁת רַעְיוֹ חָרָה אִפּוֹ עַל אֲשֶׁר לֹא מִצְאוּ מַעֲנָה וְגו'. שְׁהָרִי הֵם הָיוּ אֹמְרִים דְּבָרִים, וְאִיב לֹא הָיָה מִתְנַחֵם עֲלֵיהֶם. מִכָּאן לְמַדְנֹו, מִי שְׁנַכְנַס לְנַחֵם אֶת הָאֲבַל, צָרִיךְ לְיִסֵּד דְּבָרִים בְּתַחֲלָה, שְׁהָרִי חֲבַרְיָו שֶׁל אִיב הָיוּ אֹמְרִים דְּבָרִי אֱמֶת, אֲבַל לְנַחֲמוּ לֹא, מְשׁוּם שְׁצָרִיךְ דְּבָרִים שֶׁהוּוּ יוֹדֵה עֲלֵיהֶם (בְּדַרְדְּרֵי אֱמֶת), וְאִזּוּ יִקְבֵּל עָלָיו אֶת הַדִּין וַיִּוְדֵה לְמַלְכֵי הַקְּדוֹשׁ עָלָיו. מַה פְּתִיב? וְאֱלֹהִים חֲכָה אֶת אִיב בְּדַבְרִים וְגו'. שֶׁהוּוּ אַחַר כָּף לְקַדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּוּ וְקַבֵּל עָלָיו דִּין שְׁמִים.

בָּא וּרְאֵה, פְּתִיב (איוב לד) לָכֵן אֲנִשִּׁי לִבְבִי שְׁמַעוּ לִי חֲלָלָה לְאֵל מִרְשָׁע וְשָׂדֵי מַעְוֹל. לָכֵן אֲנִשִּׁי לִבְבִי שְׁמַעוּ לִי, שְׁלִמִים בְּכָל לְהַבְחִין דְּבָרִים. חֲלָלָה לְאֵל מִרְשָׁע, זֶהוּ שְׁכַתוּב (תהלים י) וְאֵל זֶעֶם בְּכָל יוֹם. וְשָׂדֵי מַעְוֹל, זֶה סְמוּךְ כְּנֶגֶד זֶה, (וְהָרִי פְרִשׁוּהָ) אֵל שְׂדֵי. (שם) כִּי פוֹעֵל אָדָם יִשְׁלָם לוֹ, הָרִי

לוֹ, הָא בַר נָשׁ אָזִיל בְּהַאי עֲלָמָא, וְעָבִיד עֲבִידְתּוּי וְחֲטֵי קַמִּי מְאִרִּיה, הֵהוּא עוֹבְדָא תְּלִיא עֲלֵיה, לְשִׁלְמָא לִיה דִּינָא, הָדָא הוּא דְכָתִיב כִּי פוֹעֵל אָדָם יִשְׁלָם לוֹ, הֵהוּא עוֹבְדָא יִשְׁלָם לוֹ.

וְעַם כָּל דָּא, אִם יִשִּׁים אֱלֹו לְבוֹ, כִּיּוֹן דְּבַר נָשׁ שְׁוִי לְבִיה וְרַעוּתִיה לְאַתְבָּא קַמִּי מְאִרִּיה, כִּדִּין אֵל אֱלֹהֵי הַרוּחֹת רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ אֱלֹו יֵאָסוּף לְאַתְצַרְרָא בְּצַרוּרָא דְחַיִּי, וְלֹא שָׁבִיק לְנַפְשִׁיה לְבַר, לְאַתְדִּנָּא כְּדִינָא אַחֲרָא.

אָדָם הוֹלִיךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְעוֹשֶׂה מַעֲשָׂיו וְחוֹטֵא לְפָנָי רְבוּנוֹ, אוֹתוֹ מַעֲשֶׂה תְלוּי עָלְיוֹ לְשֵׁלָם לוֹ דִּין. זֶהוּ שְׁכָתוּב כִּי פֹעֵל אָדָם יִשְׁלָם לוֹ, אוֹתוֹ מַעֲשֶׂה יִשְׁלָם לוֹ.

וְעַם כָּל זֶה - אִם יִשִּׁים אֱלֹו לְבוֹ. כִּיּוֹן שֶׁהָאָדָם שֵׁם לְבוֹ וְרָצוֹנוֹ לָשׁוּב לְפָנָי רְבוּנוֹ, אִזְּ אֵל אֱלֹהֵי הַרוּחֹת רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ אֱלֹו יֵאָסוּף לְהַצַּרֵּר בְּצַרוּר הַחַיִּים, וְלֹא מִשְׁאִיר נַפְשׁוֹ בַּחוּץ לְהַדוֹן כְּדִין אַחֲרָא.

סֵפֶר אוֹר הַזֹּהָר (עֵמּוּד 307)

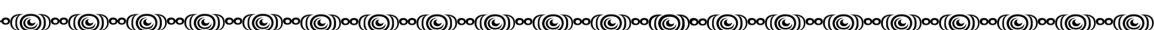
ו) פּוֹפְרִים לְגַמְרֵי בְּכָל דְבָרֵי הַזֹּהָר הַקְדוּשׁ וּבְכָל דְרָכֵי הַקְּבֵלָה, וּמַחְצִיפִים פְּנֵיהֶם וְאוֹמְרִים שְׁכַל סֵפֶר הַזֹּהָר הַקְדוּשׁ וְהַתְּקוּנִים לֹא יֵצֵא מִפִּי רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי וְחֲבֵרָיו - כָּל בַּר דַּעַת מִבֵּין שְׁדִבְרֵי הַזֹּהָר הַקְדוּשׁ וְהַתְּקוּנִים אִי אֶפְשָׁר לְהַתְּגַלּוֹת כִּי אִם עַל פִּי רוּחַ הַקְּדוּשׁ גְּבוּהָ וְנוֹרָא מְאֹד הַכֹּל רוֹאִים וּמְבִינִים כֹּל מִי שִׁישׁ לוֹ מַח בְּקַדְקָדוֹ, שְׂאִי אֶפְשָׁר לְגַלּוֹת תּוֹרָה קְדוּשָׁה וְנוֹרָאָה כְּזוֹת כִּי אִם מִן הַשְּׁמַיִם, עַל יְדֵי נְבוּאָת פְּנִים בְּפְנִים שֶׁהוּא מִשָּׁה רַבִּינוֹ. וּבַפֶּרֶט כֹּל הַסּוּדוֹת הַעֲצוּמוֹת וְהַנְּשַׁגְבוֹת שְׁכַכְר הַתְּחִילוֹ לְגַלּוֹת הַתְּנָאִים וְהַצְדִּיקִים הַקְּדוּמוֹנִים אֲשֶׁר תִּסְמַר שְׁעֵרוֹת הָאָדָם, וְרוֹאִים עֵין בְּעֵין כִּי רוּחַ הַשֵּׁם דְּבַר בָּם, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְגַלּוֹת כְּזוֹת בְּשִׁכַל אֲנוּשֵׁי בְּשׁוּם אַפֵּן. וְכָל הַשְּׁבָעִים פְּנִים שֶׁהַתְּחִילוֹ לְגַלּוֹת מַעַט דְּמַעַט מֵהֶם, וְכָל מַה שִׁיִּנְע מִשָּׁה רַבְּנוּ בְּאַרְבָּעִים יָמִים שְׁלֹשׁ פְּעָמִים, לֶחֶם לֹא אָכַל וּמַיִם לֹא שָׁתָה, שְׁלֹא נִשְׁמַע מֵעוֹלָם שִׁיְהִיָּה נִמְצָא אִישׁ כְּזֶה בְּקַדְשָׁה כְּזוֹת שְׁלֹא יֵאָכַל וְלֹא יִשְׁתֶּה אַרְבָּעִים יָמִים רְצוּפִים וְכָל הַנוֹרָאוֹת הַעֲצוּמוֹת אֱלֹהֵי וְהַאֹתוֹת וְהַמּוֹפְתִים וְכָל הַמּוֹרָא הַגְּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מִשָּׁה וְכוּ'. הַכֹּל כְּאֲשֶׁר לְכָל הַסּוּדוֹת וְהַעֲלִים וְלוֹמַר שֶׁהַכֹּל מִרְמָז עַל דְּבָרֵי חֻקֹּת הַיּוֹנִים אֲרִיסְטוֹ וְחֲבֵרָיו יִמַּח שְׁמֵם וְכוּ'. וְכָל זֶה הוּא בְּחִינַת בְּלָעַם בְּחִינַת מִצַּח הַנְּחֹשׁ שֶׁרֶשׁ חֻכְמַת הַטְּבַע וְכוּ'.

עַד שֶׁזֶה סְמוּךְ גְּלוֹ נְבִלּוּתָם לְעֵין כֹּל וּמְדַפְסִים בְּקֶרְחֵיהֶם הַרְעִים, שְׁכּוֹפְרִים לְגַמְרֵי בְּכָל דְבָרֵי הַזֹּהָר הַקְדוּשׁ וּבְכָל דְרָכֵי הַקְּבֵלָה, וּמַחְצִיפִים פְּנֵיהֶם וְאוֹמְרִים שְׁכַל סֵפֶר הַזֹּהָר הַקְדוּשׁ וְהַתְּקוּנִים לֹא יֵצֵא מִפִּי רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי וְחֲבֵרָיו, וְהַדְּפִיסוּ אִיזָה קֶרַח עַל זֶה וְכוּ'. אֲשֶׁר כָּל בַּר דַּעַת מִבֵּין שְׁדִבְרֵי הַזֹּהָר הַקְדוּשׁ וְהַתְּקוּנִים אִי אֶפְשָׁר לְהַתְּגַלּוֹת כִּי אִם עַל פִּי רוּחַ הַקְּדוּשׁ גְּבוּהָ וְנוֹרָא מְאֹד שֶׁהוֹפִיעַ עַל צְדִיק קְדוּשׁ כְּמוֹתוֹ שֶׁהוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי וּבְנֵי שִׁישְׁבוּ שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנִים בְּמַעְרָה וְכוּ'.

ז) וְכֵן כְּתוּבֵי הָאֵר"י זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה, שְׂאִי אֶפְשָׁר בְּשִׁכַל אֲנוּשֵׁי לְגַלּוֹת חֲדוּשִׁים וְהַתְּגַלּוֹת כְּאֱלֹהֵי וְכוּ', וְהֵם רוֹצִים לְעַקֵּר וְלִסְתַּר חֵס וְשְׁלוֹם בְּנִינִים נִשְׁגָּבִים כְּאֱלֹהֵי, לֹא תִהְיֶה כְּזוֹת בְּיִשְׂרָאֵל. וְכֵן כְּתוּבֵי הָאֵר"י זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה, כְּמוֹ שְׂאִיתָא בְּהַקְדַּמַּת ה'עֵץ חַיִּים', שְׁכַל מִי שִׁיסְתַּפֵּל בּוֹ בְּאַמְתָּ, יַעֲרִיד שְׂאִי אֶפְשָׁר בְּשִׁכַל אֲנוּשֵׁי לְגַלּוֹת חֲדוּשִׁים וְהַתְּגַלּוֹת כְּאֱלֹהֵי וְכוּ', וְהֵם רוֹצִים לְעַקֵּר וְלִסְתַּר חֵס וְשְׁלוֹם בְּנִינִים נִשְׁגָּבִים כְּאֱלֹהֵי, לֹא תִהְיֶה כְּזוֹת בְּיִשְׂרָאֵל.

(סֵפֶר לְקוּטֵי הַלְכוֹת לְמוֹרֵינוּ הַרַב רַבִּי נִתָּן מִבְּרַסְלָב, הַלְכוֹת בְּרֻכּוֹת הַשְּׁחַר הַלְכָה ה', אוֹת עַב)

נַעֲרַךְ וְנִסְדַּר עַל יְדֵי "מַפְעֵל הַזֹּהָר הָעוֹלָמִי" לְקִירוּב הַגּוֹאֵלָה בְּרַחֲמִים. - דְּפִי "חֻק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי" נִתָּן לְקַבֵּל בְּחִינַם לְזִכּוּי הַרְבִּים בַּלְבַּד. טל': 054-8436784 אוֹ אֶצֶל מַלְכוֹת דּוּד רַחוּב הַשּׁוּמֵר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת תרומה דף קעח ע"א
מעלת מארי דחושבנא

תָּא חַזִי, כּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ לַעֲשׂוֹת בְּכַחֲךָ עֵשֶׂה,
דָּא הוּא דְבַעֵי בַר נָשׁ לְאַכְלָלָא שְׂמַאלָא
בִּימִינָא, וְכֹל מַה דְּהוּא עֵבִיד, מִיבַעֵי לִיהּ דִּלָּא יְהוֹן
אַלָּא כְּלִילָן בִּימִינָא. כּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ, דָּא
שְׂמַאלָא. לַעֲשׂוֹת בְּכַחֲךָ: דָּא הוּא יְמִינָא, כְּמַה דְּאֵת:
אָמַר (שְׁמוֹת טו) יְמִינְךָ יִי נְאֻדְרִי בְּכַח. וְכִיּוֹן דְּבַר נָשׁ יִזְדַּהֵר
דְּכָל עוֹבְדוּי יְהוֹן לְסַטְרָא דִּימִינָא, וְיַכְלִיל שְׂמַאלָא
בִּימִינָא, כִּדִּין קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׂאֵרִי בְּגוּוִיָּה בְּהַאי
עֲלָמָא, וְיַכְנִישׁ לִיהּ לְגַבִּיָּה לְהַהוּא עֲלָמָא דְּאֵתִי.

וְלֹא יִימָא בַר נָשׁ בְּשַׁעְתָּא דְּאֵתִינָא לְהַהוּא עֲלָמָא,
כִּדִּין אֶתְבַּע מִן מַלְכָּא רַחֲמִי, וְאִיתּוּב קַמִּיָּה,
אַלָּא כִי אִין מַעֲשֵׂה וְחֻשְׁבוֹן וְדַעַת וְחַכְמָה, בְּתַר
דִּי־סִתְּלַק בַּר נָשׁ מֵהַאי עֲלָמָא, אַלָּא אִי בַעֵי בַר נָשׁ,
דִּי־מַלְכָּא קְדִישָׁא יִנְהִיר לִיהּ לְהַהוּא עֲלָמָא, וְיִתֵּן לִיהּ
חוּלְקָא לְעֲלָמָא דְּאֵתִי, יִשְׁתַּדֵּל בְּהַאי עֲלָמָא,
לְאַכְלָלָא עוֹבְדוּי בִּימִינָא, וְכֹל עוֹבְדוּי יְהוֹן לְשְׂמַא
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּהָא לְבַתָּר כִּד יִתְכַנֵּישׁ מֵהַאי
עֲלָמָא, לְאֵתִדְנָא בְּדִינָא תְּקִיפָא, כִּדִּינָא דְּגִיָּהֲנָם, לִית
תַּפְּוֹן עֵיטָא וְחַכְמָה וְסַכְלָתָנוּ לְאַשְׁתַּזְבָּא מִן דִּינָא.

מֵהָעוֹלָם הַזֶּה לְהַדוֹן כִּדִּין הַקֶּשֶׁה כִּדִּין הַגִּיָּהֲנָם, אִין שְׁם עֲצָה וְחַכְמָה וְשִׁכְלָא לְהַנְצִיל מִן הַדִּין.

בֹּא וּרְאֵה, כּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ
לַעֲשׂוֹת בְּכַחֲךָ עֵשֶׂה, זֶהוּ שְׂצָרִיךְ
אָדָם לְהַכְלִיל שְׂמַאל בִּימִין, וְכֹל
מַה שְּׁהוּא עוֹשֶׂה צָרִיךְ לוֹ שְׂלָא
יְהִי, אַלָּא כְּלוּלִים בִּימִין. כּל
אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ - זֶו הַשְּׂמַאל.
לַעֲשׂוֹת בְּכַחֲךָ - זֶהוּ הַיְמִין, כְּמוֹ
שְׁנַאֲמַר (שְׁמוֹת טו) יְמִינְךָ ה' נְאֻדְרִי
בְּכַח. וְכִיּוֹן שְׁהָאָדָם יִזְהַר שְׁכָל
מַעֲשָׂיו יְהִי לְצַד יְמִין וְיַכְלִיל
שְׂמַאל בִּימִין, אַז הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא שׁוֹרָה בּוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה,
וְיַכְנִס אוֹתוֹ אֵלָיו לְאוֹתוֹ הָעוֹלָם
הַבָּא.

וְלֹא יֹאמַר אָדָם, בְּשַׁעַת שְׂאֵבָא
לְאוֹתוֹ עוֹלָם, אַז אֶתְבַּע מֵהַמְּלֶכֶךְ
רַחֲמִים וְאָשׁוּב לְפָנָיו, אַלָּא - כִּי
אִין מַעֲשֵׂה וְחֻשְׁבוֹן וְדַעַת
וְחַכְמָה, אַחַר שְׁיִסְתַּלַּק אָדָם
מֵהָעוֹלָם הַזֶּה. אַלָּא אִם רוּצָה
אָדָם שְׁהַמְּלֶכֶךְ הַקְּדוּשׁ יֵאִיר לוֹ
לְאוֹתוֹ עוֹלָם וְיִתֵּן לוֹ חֶלֶק
בְּעוֹלָם הַבָּא, יִשְׁתַּדֵּל בְּעוֹלָם
הַזֶּה לְהַכְלִיל מַעֲשָׂיו בִּימִין, וְכֹל
מַעֲשָׂיו יְהִי לְשֵׁם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא. שְׁהֲרִי לְאַחַר כְּשִׁיתְּכַנֵּס

דָּבָר אַחֵר כִּי אֵין מַעֲשֵׂה וְחֲשֹׁבוֹן וְדַעַת וְחֲכָמָה -
 וְחֲשֹׁבוֹן וְדַעַת וְחֲכָמָה בְּשִׂאֵל -
 בְּגִיחָנָם יֵשׁ בּוֹ מְדוֹרִים עַל
 מְדוֹרִים; מְדוֹר תַּחְתּוֹן שִׂאֵל,
 מְדוֹר תַּחְתּוֹן מִמֶּנּוּ אֲבִדוֹן, וְזֶה
 סְמוּךְ לָזֶה. מִי שִׁיּוֹרֵד לְשִׂאֵל,
 יְדוֹנוּ אוֹתוֹ, וּמִשָּׁם יִצְפָּצֵף
 וְעוֹלָה. זֶהוּ שְׁכַתּוּב (שְׁמוּאֵל-א ב)
 מוֹרִיד שִׂאֵל וַיַּעַל. וּמִי שִׁיּוֹרֵד
 לְאֲבִדוֹן, שׁוֹב לֹא עוֹלָה
 לְעוֹלָמִים.

מִי שִׁישׁ בּוֹ מַעֲשֵׂה טוֹב אוֹ
 שֶׁהוּא (אִם טוֹב הוּא) בַּעַל חֲשֹׁבוֹן,
 הָרִי בְּאֵרוֹהָ, שְׁבָכַל לִילָה וְלִילָה
 טָרַם יִשְׁכַּב וְטָרַם יִישׁן, צָרִיךְ
 אָדָם לַעֲשׂוֹת חֲשֹׁבוֹן מִמַּעֲשָׂיו
 שֶׁעָשָׂה כָּל אוֹתוֹ יוֹם, וַיִּשׁוֹב
 מֵהֶם וַיִּבְקֶשׁ עֲלֵיהֶם רַחֲמִים. מִה
 הִטַּעַם בְּאוֹתָהּ הַשְּׁעָה? מִשׁוֹם
 שֶׁבְּאוֹתָהּ שְׁעָה עֵץ הַמּוֹת שׁוֹרָה
 בְּעוֹלָם, וְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם טוֹעְמִים
 טַעַם הַמּוֹת, וְצָרִיךְ בְּאוֹתָהּ שְׁעָה
 לַעֲשׂוֹת חֲשֹׁבוֹן מַעֲשָׂיו וַיּוֹדֶה
 עֲלֵיהֶם, מִשׁוֹם שֶׁאוֹתָהּ שְׁעָה שֶׁל
 הַמּוֹת, וְאֵלֶּה נִקְרָאִים בַּעֲלֵי
 חֲשֹׁבוֹן.

וְכֵן מִי שֶׁמְשַׁתְּדֵל בְּדַעַת
 וּבְחֲכָמָה לְדַעַת אֶת רְבוּנוֹ,
 כְּשִׁיעֲבִירוֹ אוֹתוֹ לְחֻזוֹת
 וְלִהְסִתֵּכַל בְּאוֹתָם רְשָׁעִים
 שֶׁנִּטְרְדוּ בְּגִיחָנָם וּבְדַרְגַּת הַשִּׂאֵל,

דָּבָר אַחֵר כִּי אֵין מַעֲשֵׂה וְחֲשֹׁבוֹן וְדַעַת וְחֲכָמָה
 בְּשִׂאֵל. בְּגִיחָנָם, אֵית בֵּיה מְדוֹרִין עַל מְדוֹרִין.
 מְדוֹרָא תַּתָּאָה שִׂאֵל. מְדוֹרָא תַּתָּאָה מִנִּיהָ, אֲבִדוֹן.
 וְדָא סְמִיךְ לְדָא. מָאן דְּנַחִית לְשִׂאֵל, יְדוֹנוּן לִיה
 וּמִתַּמָּן יִצְפָּצֵף וְעוֹלָה. הָדָא הוּא דְכָתִיב, (שְׁמוּאֵל א ב)
 מוֹרִיד שִׂאֵל וַיַּעַל. וּמָאן דְּנַחִית לְאֲבִדוֹן, תּוֹ לֹא סְלִיק
 לְעוֹלָמִין.

מָאן דְּאֵית בֵּיה עוֹבְדָא טָבָא, אוֹ דְּאֵיהוּ (סִיָּא אִי טָבָא
 אֵיְהוּ) מְאִירֵי דְחוֹשְׁבָנָא, הָא אוֹקְמוּהָ דְבְּכָל
 לִילָיא וְלִילָיא עַד לֹא יִשְׁכַּב, וְעַד לֹא נָאִים, בְּעֵי בַר
 נַשׁ לְמַעַבְדַּ חֲשֹׁבָנָא מִעוֹבְדוֹי דְּעַבְדַּ כָּל הֵהוּא יוֹמָא,
 וַיִּתּוּב מִנִּיהוּ, וַיִּבְעֵי עַלֵּיהוּ רַחֲמִי. מָאִי טַעַמָא
 בְּהֵהוּא שְׁעָתָא. בְּגִין דְּהֵהוּא שְׁעָתָא אֵילְנָא דְמוֹתָא
 שְׂאִירֵי בְּעֵלְמָא, וְכָל בְּנֵי עֵלְמָא טַעַמִין טַעַמָא דְמוֹתָא,
 וּבְעֵי בְּהֵהוּא שְׁעָתָא לְמַעַבְדַּ חֲשֹׁבָנָא מִעוֹבְדוֹי, וַיּוֹדֵי
 עַלֵּיהוּ, בְּגִין דְּאֵיהוּ שְׁעָתָא דְמוֹתָא, וְאֵלִין אֶקְרוּן
 מְאִירֵי דְחוֹשְׁבָנָא.

וְכֵן מָאן דְּאֲשַׁתְּדֵל בְּדַעַת וּבְחֲכָמָה לְמַנְדַּע לְמְאִירֵיהָ,
 כִּד יַעֲבְרוּן לִיה לְאִסְתְּכָאָה וְלְאִסְתְּכָלָא בְּאֵינוּן
 חֲתִיבִין דְּאִתְטְרִידוּ בְּגִיחָנָם, וּבְדַרְגָּא דְשִׂאֵל, וְכִלְהוּ
 צְוּוּחִין מֵאֵינוּן דְּרַגִּין, הוּא לֹא יִשְׁתַּאֲרַ תַּמָּן, וְלֹא
 וְכָלֶם צוּוּחִים מֵאוֹתָן דְּרַגוֹת - הוּא לֹא יִשְׁאָר שָׁם וְלֹא יִמָּצֵא בִּינֵיהֶם,

וְעַל זֶה אֵין מַעֲשֵׂה וְחֻשְׁבוֹן וְדַעַת בְּשֵׂאוֹל, וְלֹא יִמְצֵא אֶלֶּא לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה, בְּמִקּוֹם שְׁכֻמָּה אֲוֹרוֹת וּמְנוֹרוֹת וְכֻמָּה כְּסוּפִים שׁוֹרִים שָׁם, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּא (בו) (וּמְשִׁתַּקֵּק לוֹ) לְהִשְׁתַּעֲשֵׂעַ עִם שְׂאֵר הַצְּדִיקִים שְׁבִגוּ עֲדוֹן. אֲשֶׁרִי חֶלֶק הַצְּדִיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, עַלֵיהֶם פְּתוּב (תְּהִלִּים קמ) אֲךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁבוּ רְשָׁעִים אֶת פְּנֶיךָ.

יִשְׁתַּכַּח בִּינֵייהוּ, וְעַל דָּא אֵין מַעֲשֵׂה וְחֻשְׁבוֹן וְדַעַת וְחֻכְמָה בְּשֵׂאוֹל, וְלֹא יִשְׁתַּכַּח אֶלֶּא לְעִילָא לְעִילָא, בְּאַתָּר דְּכֻמָּה נְהוּרִין וּבוֹצִינִין, וְכֻמָּה כְּסוּפִין שְׂאֵרן בִּיה, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶתִי (בִּיה) (ס"א וְתַאיב לֵיה) לְאַשְׁתַּעֲשֵׂעַ עִם שְׂאֵר צְדִיקֵיִיא דִּי בְּגוּ עֲדוֹן. וְכַפָּה חוֹלְקֵיהוֹן דְּצְדִיקֵיִיא בְּהַאי עֲלָמָא, וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי, עַלֵיהוּ כְּתִיב (תְּהִלִּים קמ) אֲךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁבוּ יִשְׂרִים אֶת פְּנֶיךָ.

סֵפֶר אֲוֶר הַזֶּהָר (עֲמוּד 309)

– פֶּרֶק יב –

הָעֵלָם וְגִלּוֹי הַזֶּהָר

(א) מַדּוּעַ נִתְגַּלָּה הַזֶּהָר מִשְׁנַת ה' ר"ן וְאַיְלֶךְ?

דַּע כִּי גִזְרָה חֻכְמָתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁחַבּוּר סֵפֶר הַזֶּהָר לֹא יִתְפָּרֵס וְלֹא יִתְגַּלָּה אֶלֶּא בְּדוּרוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי עַלֵיו הַשְּׁלוֹם וְעַל יְדוֹ, וְנִגְזְרָה גִזְרָה בְּפִמְלִיאָא שֶׁל מַעַלָּה שְׁלֹאֲחַר דּוּרוֹ שֶׁל הַרְבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנֵי לֹא יִתְעַסְקוּ בְּזֹאת הַחֻכְמָה בְּפִרְסוּם עַד הַדּוֹר הַאֲחֵרוֹן דּוּרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד. וְהִכִּי אֵיתָא בְּתַקּוּנֵין בְּהַרְבֵּה מְקוּמוֹת, שְׂאֵלוֹ הַסּוּדוֹת לֹא יִתְגַּלוּ עַד דְּרָא דִּיִּיתִי מַלְכָּא מְשִׁיחָא, וּבְמִקּוֹם אַחַר אֹמֵר וּבְזִכּוֹת הַאי חַבּוּרָא יִתְגַּלִּי מַלְכָּא מְשִׁיחָא, רוּצָה לֹמַר בְּדוֹר הַאֲחֵרוֹן בְּשִׁבְלֵי הַמַּתְעַסְקִים בְּחַבּוּר הַזֶּהָר יִתְגַּלִּי מַלְכָּא מְשִׁיחָא.

וּמַצְאֵתִי כְּתוּב, כִּי מַה שְׁנִגְזַר לְמַעַלָּה שְׁלֹא יִתְעַסְקוּ בְּחֻכְמַת הָאֲמֶת בְּגִלּוֹי, הִיָּה לְזִמְן קְצוּב, עַד תְּשְׁלוֹם שְׁנַת ה' ר"ן, וּמְשֵׁם וְאַיְלֶךְ יִקְרָא דְרָא בְּתַרְאָה וְהַתְּרָה הַגִּזְרָה וְהַרְשׁוּת נִתּוּנָה לְהַתְעַסֵּק בְּסֵפֶר הַזֶּהָר. וּמִשְׁנַת הַש' לְיִצְרָה מַצּוּה מִן הַמְּבַחֵר שְׁיִתְעַסְקוּ בְּרַבִּים גְּדוּלִים וּקְטַנִּים כְּדֹאֵיתָא בְּרַעֲיָא מְהִימְנָא. וְאַחַר שְׁבִיבּוֹת זֶה עֲתִיד לְבוֹא מַלְךְ הַמְּשִׁיחַ וְלֹא בְּזִכּוֹת אַחַר, אֵין רֹאוּי לְהַתְרַשֵּׁל.

[רַעֲיָא עוֹד בְּהַקְדַּמַת מוֹרִינוּ הַרְבַּ חַיִּים וְיִטְאַל זְכוּתוֹ יִגַּן עַלֵינוּ אֲמֵן לְעֵץ חַיִּים] (הַקְדַּמַת סֵפֶר אֲוֶר הַחֻמָּה)

(ב) כָּל אַחַד וְאַחַד מְחִיב לְתַקּוּן נַפְשׁוֹ וְרוּחוֹ וּנְשַׁמְתּוֹ, אוֹתוֹ וְאֵת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, בְּרִזֵּי דְאוּרִיתָא וּבְהַתְעַסְקוֹת דְּבְרֵי הַזֶּהָר וְהַתְקַנּוּתִים עַל פִּי דְבְרֵי מוֹרִינוּ וְרַבִּינוּ הַרְבַּ הָאָר"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָּה – אֵין בְּטוּלָם וּבְעוֹרָם שֶׁל הַקְּלָפוֹת אֶלֶּא בְּלַמּוּד הַקְּבֵלָה עַל פִּי עוֹלָם הַתְקַנּוּ

הַרְבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי סוּד בּוֹצִינָא קְדִישָׁא מִן הַרְאוּי הִיָּה לַעֲשׂוֹת תְּקוּן הָעוֹלָם כְּמוֹ רַבִּי עֲקִיבָא עִם מְסִירַת נַפְשׁוֹ כּו', בְּהִימְנוּתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתֵּי וְכָל פְּמִלִּיא דִּילֵיהּ בְּצַרוּף מְשֵׁה רַבִּינוּ רַעֲיָא מְהִימְנָא וְאַלֵיהוּ וְכָל נְשַׁמְתִּין דְּצְדִיקֵיִיא מִגֵּן עֲדוֹן, וְהוּא הִיָּה מְתַקֵּן כָּל הַדּוֹר בְּיָמֵי כּו', וְשִׁלַּח הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הָאוּר הַגְּדוֹל הַזֶּה דְּקוּבָא בְּאַלְף הַחֲמִישִׁי מִתּוֹךְ הַחֲשָׁד הַגְּדוֹל שֶׁהוּא יוֹמָא שֶׁל הו"ד, בְּסוּד כָּל הַיּוֹם דו"ה, אוֹר הַגְּדוֹל אוֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים, לְהַגֵּן עַלֵינוּ וּלְהַצִּיל אוֹתָנוּ מִכָּל הַמְּקַטְרָגִים עַל יְדֵי לַמּוּד רִזּוֹן דְאוּרִיתָא כּו', וְאֵם לֹא הִיָּה מְגַלָּה לְנוּ רִזּוֹן דְאוּרִיתָא אֶת סֵפֶרֵי הַזֶּהָר וְכוּ', הִיָּה חָס וְשְׁלוֹם חוֹרְוִין עַלְמִין לְתַהוּ וּבְהוּ מִפְּנֵי הַתְּנַבְרוֹת הַדִּינִים בְּאַלְף הַחֲמִישִׁי כּו', וּפְתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי אֶת הָאוּרוֹת הָעֲלוּנִים לְהַאִיר וּלְהַגֵּן עַלֵינוּ, וְהַנִּית בְּרַכָּה לְדוּרוֹת אַחֲרָיו כּו'.

מקור המאמר בזהר פרשת קרח דף קעה ע"א-ב
סוד עבודת הלויים במקדש

וְעֶבֶד הַלְוִי הוּא אֶת עֲבוֹדַת אֱהֵל מוֹעֵד וְגו' (במדבר
 יח) רַבִּי אֲבָא פָתַח, (ישעיה מ) הַיּוֹשֵׁב עַל חוּג
 הָאָרֶץ וְגו'. תָּא חֲזִי, כִּד בַּעַא קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא
 לְמַבְרֵי עֲלָמָא, סְלִיק בְּרַעוּתָא קַמִּיָּה קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְמַבְרֵי עֲלָמָא
 בְּאוּרֵייתָא. (ס"א כד סליק בְּרַעוּתָא קַמִּיָּה קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְמַבְרֵי עֲלָמָא
 אֲסִתְכַל בְּאוּרֵייתָא וּבְרָא לִיה) וְכָה אֲשַׁתְּכַלְל. הַדָּא הוּא
 דְכִתְיִב, (משלי ח) בַּהֲכִינוּ שָׁמַיִם שָׁם אָנִי. וְכִתְיִב (משלי
 ח) וְאֵהִיָּה אֲצִלוּ אָמוֹן. וְהָא אוּקְמוּהָ, אֵל תִּקְרִי אָמוֹן,
 אֵלָא אָמוֹן.

כִּד אֵתִי לְמַבְרֵי אָדָם, וְהָא אֲתַמַּר, אָמְרָה תוֹרָה וְכִי
 לְמַגְנָא אֲתִקְרִיאת אַרְךְ אִפִּים וְרַב חֶסֶד. בַּהֲהִיא
 שַׁעְתָּא דְנַפִּיק אָדָם לְעֲלָמָא, הָוָה זִיו פְּרָצוּפָא דִילִיָּה
 מֵעֵילָא וּמִתַּתָּא, וְהוּו דַּחְלִין מִנִּיָּה כָּל בְּרִיין,
 וְאוּקְמוּהָ. תָּא חֲזִי, לָא אֲתִקְיִים עֲלָמָא, וְלָא
 אֲשַׁתְּלִים, עַד הֵהוּא שַׁעְתָּא דְנַפִּיק אָדָם בְּשִׁלְמוֹ
 דְכִלָּא, וְאֲתִקְדֵּשׁ יוֹמָא, וְאֲתִתְקַן בְּרִסְיָא קִדְשָׁא
 לְמַלְכָּא, כִּדִּין אֲשַׁתְּלִימוֹ עֲלָאי וְתַתָּאי, וְאֲשַׁתְּכַחוּ
 חֲדוּוֹן בְּכֻלְהוּ עֲלָמִין.

וְעֶבֶד הַלְוִי הוּא אֶת עֲבוֹדַת אֱהֵל
 מוֹעֵד וְגו'. רַבִּי אֲבָא פָתַח, (ישעיה
 מ) הַיּוֹשֵׁב עַל חוּג הָאָרֶץ וְגו'.
 בָּא וּרְאֵה, כְּשֶׁרָצָה הַקָּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא לְבְרָא הָעוֹלָם, עָלָה
 בְּרָצוֹן לְפָנָיו וּבְרָא אוֹתוֹ
 בַּתּוֹרָה, (כְּשֶׁעָלָה בְּרָצוֹן לְפָנָיו הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא לְבְרָא הָעוֹלָם, הִסְתַּכַּל בַּתּוֹרָה וּבְרָא אוֹתוֹ)
 וְכָה נִתְקַן. זְהוּ שְׁכָתוּב (משלי ח)
 בַּהֲכִינוּ שָׁמַיִם שָׁם אָנִי. וְכִתוּב
 (שם) וְאֵהִיָּה אֲצִלוּ אָמוֹן. וְהִרִי
 הַקִּימוֹ, אֵל תִּקְרִי אָמוֹן אֵלָא
 אָמוֹן.

כְּשֶׁבָא לְבְרָא אָדָם, וְהִרִי
 נִתְבְּאָר, אָמְרָה תוֹרָה: וְכִי
 לְחַנּוּם נִקְרָאת אַרְךְ אִפִּים וְרַב
 חֶסֶד? בְּאוֹתָהּ שַׁעָה שְׁיַצָּא אָדָם
 לְעוֹלָם, הָיָה זִיו פְּרָצוּפוֹ
 מְלַמְעָלָה וּמְלַמְטָה, וְהִוּו
 פּוֹחֲדִים מִמֶּנּוּ כָּל הַבְּרִיּוֹת,
 וּפְרָשׁוּהָ. בָּא וּרְאֵה, לָא הִתְקִים
 הָעוֹלָם וְלָא הִשְׁלַם עַד אוֹתָהּ
 שַׁעָה שְׁיַצָּא אָדָם בְּשִׁלְמוֹת
 הַכֹּל, וְהִתְקַדֵּשׁ הַיּוֹם וְנִתְקַן
 כֶּסֶף קִדוּשׁ לְמַלְכָּה, אַז

הִשְׁתַּלְּמוּ עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְנִמְצְאוּ שְׁמֵחוֹת בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
 ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

בְּאוֹתָהּ שָׁעָה שָׁרָצָה הַיּוֹם
לְהִתְקַדֵּשׁ, הָיוּ יוֹצְאִים רוּחוֹת
שֶׁל הַשָּׁדִים לְהִבְרָאוֹת גּוֹף
שֶׁלָּהֶם, וְהִתְקַדֵּשׁ הַיּוֹם וְלֹא
נִבְרָאוּ, וְנִשְׁאַר הָעוֹלָם כְּמוֹ
שֶׁנִּפְגָּם מִמְּלֶאכֶתוֹ וּמִסְתּוֹבֵב
(וַיִּנְחָסֶר). כִּיּוֹן שֶׁהִתְקַדְּשׁוּ יִשְׂרָאֵל
וְנִשְׁלְמוּ בְּדַרְגוֹתֵיהֶם וְנִמְצְאוּ
לְיוֹם מִצַּד הַשְּׂמָאל, כַּאֲשֶׁר (אז)
נִשְׁלַם אוֹתוֹ פָּגַם שֶׁל הָעוֹלָם
שֶׁמִּצַּד שְׂמָאל.

וְעַל זֶה צְרִיכִים הַלְוִיִּם לְהִטָּהַר,
וְאִז הַכֹּל נִכְלָל בְּיָמִין וְהָעוֹלָם
לֹא נִפְגָּם, וּמִשׁוֹם כֶּךָ כָּתוּב,
וְעַבְד הַלְוִי הוּא. הוּא הַשְּׁלִיִּם
לְצַד שְׂמָאל, הוּא הַשְּׁלִיִּם לְפָנֵם
הָעוֹלָם. וְאִפְלוּ אוֹתוֹ צַד צְפוֹן
שֶׁנִּשְׁאַר חֶסֶר בְּעוֹלָם, כְּשֶׁבְּרָא
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הָעוֹלָם, הַלְוִי
הַשְּׁלִיִּם בְּאֶרֶן לְכֹל. מַה זֶה
בְּאֶרֶן? בְּאוֹתוֹ מִשָּׂא שֶׁהָיוּ
נוֹשְׂאִים בְּמִשְׁכָּן, נִשְׁלַם כֹּל אוֹתוֹ
פָּגַם עַל יָדוֹ.

הוּא - לְמַעַלָּה לְשְׂמָאל. הוּא -
נִכְלָל בְּיָמִין. עוֹד הוּא - זֶה
הַעֲתִיק. אֲלֵמְלֵא הַדִּין לֹא נִמְצָא
בְּעוֹלָם, לֹא הָיוּ יוֹדְעִים אֲנָשִׁים
אֲמוֹנָה עֲלִיוֹנָה, וְלֹא יִשְׁתַּדְּלוּ
בְּנֵי אָדָם בְּתוֹרָה, וְלֹא יִתְקַיְּמוּ
מִצְוֹת הַתּוֹרָה. עֲבוּדָה בְּשִׁלְמוֹת
שֶׁתִּמְצָא בְּעוֹלָם אֶל הַמֶּלֶךְ

הַקָּדוֹשׁ מִי יַעֲשֶׂה אוֹתָהּ? הֲוֹה אוֹמֵר זֶה הַלְוִי.

בְּהִיא שֶׁעָתָא דְּבָעָא יוֹמָא לְאַתְקַדְּשָׁא, הוּוּ נְפִקִי
רוּחֵיהוֹן דְּשִׁדִּין לְאַתְבְּרִי גּוֹפָא דְּלֵהוֹן,
וְאַתְקַדְּשׁ יוֹמָא, וְלֹא אַתְבְּרִיאוּ, וְאַשְׁתַּאֲרַ עֲלֵמָא כְּמָה
דְּאַתְפְּגִים מִעֲבִידְתָּא וְאַסְתַּחֲרַ (דף קע"ח ע"ב) (ס"א וְאַתְחָסֶר),
כִּיּוֹן דְּאַתְקַדְּשׁוּ (עֲלֵמִין) יִשְׂרָאֵל, וְאַשְׁתְּלִימוּ בְּדַרְגֵיהוֹן,
וְאַשְׁתַּכְּחוּ לְיוֹאֵי בְּסִטְרַ שְׂמָאלָא, כֶּד (ס"א)
אַשְׁתְּלִים הֵהוּא פְּגִימָא דְּעֵלְמָא, דְּמִסְטְרַ
שְׂמָאלָא.

וְעַל דָּא בָּעָאן לְאַתְדַּכָּאָה לְיוֹאֵי, וּכְדִין כֹּלָא אַתְכְּלִיל
בְּיָמִינָא, וְעֵלְמָא לֹא אַתְפְּגִים, וּבְגִין כֶּךָ כָּתוּב,
וְעַבְד הַלְוִי הוּא. הוּא אֲשֵׁלִים לְסִטְרַ שְׂמָאלָא. הוּא
אֲשֵׁלִים לְפְּגִימוֹ דְּעֵלְמָא. וְאַפִּילוּ הֵהוּא סִטְרָא דְּצְפוֹן,
דְּאַשְׁתַּאֲרַ חֶסֶר בְּעֵלְמָא, כֶּד בְּרָא קִדְּשָׁא בְּרוּךְ הוּא
עֵלְמָא. לְיוֹאֵה בְּאֶרֶוֹנָא אֲשֵׁלִים לְכֹלָא. מָאֵי בְּאֶרֶוֹנָא.
בְּהֵהוּא מְטוּלָא דְּהוּוּ נְטִילֵי בְּמִשְׁכָּנָא, אֲשֵׁתְלִים כֹּל
הֵהוּא פְּגִימוֹ עַל יָדֵיהּ.

הוּא: לְעֵילָא לְשְׂמָאלָא. הוּא: אַתְכְּלִיל בְּיָמִינָא, תוּ
הוּא: דָּא עֲתִיקָא. (ס"א תָּא תָּזִי וְלִ"ג מִן תַּו) אֲלֵמְלֵא
דִּינָא לֹא אַשְׁתַּכַּח בְּעֵלְמָא, לֹא הוּוּ יָדְעֵי בְּנֵי נְשָׂא
מְהִימְנוֹתָא עֲלָאָה, וְלֹא יִשְׁתַּדְּלוֹן בְּנֵי נְשָׂא בְּאֶרֶייתָא,
וְלֹא יִתְקַיְּמוּ פְּקוּדֵי אֶרֶייתָא, פּוֹלְחָנָא שְׁלִימוֹתָא
דִּישְׁתַּכַּח בְּעֵלְמָא לְגִבֵּי מְלַכָּא קִדְּשָׁא, מָאן עַבִּיד
לִיָּהּ. הָיוּ אוֹמֵר דָּא לְיוֹאֵה.

וְעוֹד וְעַבַּד הַלְוִי הוּא - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דְּבָרִים ז') כִּי ה' הוּא הָאֱלֹהִים. הוּא הַשְּׁלִים שְׁלֵמוֹת לְהִיּוֹת הַכֹּל אֶחָד. הוּא - פְּשוּט לְקַבֵּל אֶת כְּנֻסֵת יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שִׁיר הַשִּׁירִים ב') שְׁמֹאלוֹ תַחַת לְרֵאשִׁי, בְּשִׁבִיל לְחִבְר זְרוּגָה כְּאֶחָד. מִי עוֹרֵר אֶת הָאֱהָבָה? הוּא אֹמֵר הוּא. עוֹד הוּא - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (עוֹד הוּא - זֶה עֲתִיק, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר כִּי ה' הוּא הָאֱלֹהִים) (תְּהִלִּים ק) הוּא עָשָׂנוּ וְלֹא אֲנַחְנוּ עִמּוֹ. בְּגִלְל כֶּךָ הוּא לְמַטָּה, הוּא לְמַעְלָה, הוּא נִגְלָה, הוּא נִסְתָּר, הוּא אֱלֹהִים.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהֵאִיר לְלִבְנֵה כְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ, וְאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ יִהְיֶה עַל אֶחָד שֶׁבַע פְּעָמִים. זֶהוּ שְׁכָתוּב (ישעיה ל') וְהָיָה אוֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה וְגו'. וְכָתוּב (שם ט) לֹא יָבוֹא עוֹד שֶׁמֶשׁ וְיִרְחָד לֹא יֵאָסֵף.

וְתוֹ וְעַבַּד הַלְוִי הוּא, כְּמָה דָּאֵת אָמַר (דְּבָרִים ז') כִּי יי הוּא אֱלֹהִים. הוּא אֲשֵׁלִים שְׁלִימוֹתָא, לְמִיּהוּי כְּלָא חַד. הוּא: פְּשִׁיטָא לְקַבְּלָא לְכְּנֻסֵת יִשְׂרָאֵל, כְּמָה דָּאֵת אָמַר, (שִׁיר הַשִּׁירִים ב') שְׁמֹאלוֹ תַחַת לְרֵאשִׁי, בְּגִין לְחִבְרָא זְרוּגָא בְּחֻדָּא. מָאן אֶתְעַר רְחִימוֹתָא. הוּי אֹמֵר הוּא. תוֹ הוּא כְּמָה דָּאֵת אָמַר (ס"א תוֹ הוּא דָּא עֲתִיקָא כְּמָה דָּאֵת אָמַר כִּי יי הוּא אֱלֹהִים) (תְּהִלִּים ק) הוּא עָשָׂנוּ וְלֹא אֲנַחְנוּ עִמּוֹ. בְּגִין כֶּךָ הוּא: לְתַתָּא. הוּא: לְעֵילָא. הוּא: אֶתְנַלְיָא. הוּא סְתִים. הוּא אֱלֹהִים.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, זְמַן קִדְשָׁא בְרוּךְ הוּא לְאַנְהָרָא לְסִיְהָרָא, כְּנֵהוֹרָא דְשִׁמְשָׁא. וְנֵהוֹרָא דְשִׁמְשָׁא יֵהָא עַל חַד שֶׁבַע זְמַנִּין. הָרָא הוּא דְכָתִיב, (ישעיה ז') וְהָיָה אוֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה וְגו'. וְכָתִיב (ישעיה ט) לֹא יָבוֹא עוֹד שֶׁמֶשׁ וְיִרְחָד לֹא יֵאָסֵף. וְכָתִיב (ישעיה ט) לֹא יִהְיֶה לָךְ עוֹד הַשֶּׁמֶשׁ וְגו'.

יָבוֹא עוֹד שֶׁמֶשׁ וְיִרְחָד לֹא יֵאָסֵף. וְכָתוּב (שם ט) לֹא יִהְיֶה לָךְ עוֹד הַשֶּׁמֶשׁ וְגו'.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֲמוּד 310)

וְאַחֲרָיו קָמוּ חֲכָמֵי הַדּוֹרוֹת וּמִצְאוּ פֶתַח פְּתוּחַ וְשִׁמְשׁוּ וְנִהְנוּ מֵהַשְּׁפַע וְאוֹרוֹת עֲלִיּוֹנִים, וְנַעֲשֶׂה נִסִּים בִּימֵיהֶם, כְּגוֹן רַבִּי וְחֲכָמֵי הַדּוֹרוֹת כו', וְיַחֲדֵי סִגְלָה בְּכָל דּוֹר וְדוֹר הוּי יַדְעֵי בְּרוּזִין אֵילִין אֲבָל לֹא בְּאַתְנַלְיָא, כִּי עֲדָן הָיָה בְּאֶלְפֵי חֲמִישִׁי, וְעוֹד לֹא הָיוּ מִתְנוּצְצִין נְשֻׁמוֹת שֶׁל עוֹלָם הַתְּקוּן, עַד בְּאֶלְפֵי הַשִּׁשִּׁי הָאִיר הַשֶּׁם עֲיִנָּנוּ בְּשֵׁנֵת שְׁל"ה עַל יְדֵי נְשֻׁמַת בְּצִלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶן חוּר לְמַטָּה יְהוּדָה וּמִלֵּא אוֹתוֹ רוּחַ חֲכָמָה בְּתִבּוּנָה וְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה, הוּא נְשֻׁמַת מוֹרְנוּ וּרְבִנוּ הָאֵר"י זְכָרוֹנוּ לְבְרַכָּה אוֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים, וּבִידוֹ נִתַּן הַמַּאֲצִיל רְצוֹן הַעֲלִיּוֹן רְשׁוּת לְפֶתַח הַמְּקוֹרוֹת וְצְנוּרוֹת עֲלִיּוֹנוֹת בְּרוּזֵי דְאוּרִיתָא, וְאָמַר לָנוּ בְּפִרוּשׁ שֶׁהַנְּסֻתוֹת בְּזִמְנֵי הַזֶּה הֵם כְּמוֹ נְגִלוֹת, אַף עַל פִּי שֶׁתְּלִמִּידֵי הוּי מְכַסִּין דְּבִרְיוֹ בְּהַצְנַע מְשֻׁנֵת שְׁל"ה עַד שְׁנַת ש"ץ כו', בְּסוּד הַנְּאֻלָּה וְהַחֲרוּת, הַתְּנוּצְצוֹת הַנְּשֻׁמוֹת שֶׁל עוֹלָם הַתְּקוּן, כִּיְדוּעַ לָנוּ מִדְּרָגוֹת הַנְּשֻׁמוֹת בְּשֵׁנֵת ש"ץ.

נַעֲרַךְ וְנִסְדַּר עַל יְדֵי "מַפְעֵל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי" לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים. - דְּפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי" נִיתֵן לְקַבֵּל בְּחִינַם לְזִכּוּי הַרְבִּים בְּלִבְד. טל': 054-8436784 אוֹ אֲצֵל מְלֻכוֹת דּוֹד רַחוּב הַשּׁוּמֵר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת ויקהל דף רג ע"ב - רד ע"א
סוד איסור הדלקת אש בשבת

תָּא חַזִי, כִּיּוֹן דְּעָאֵל שַׁבְּתָא, וְאַתְּטַמֵּר הֵהוּא
מְדוּרָא, כָּל אֲשִׁין דְּאִשָּׁא קְשִׂיא אֲתַטְמְרוּ
וְאַתְּכַפְּיִין, וְאַפִּילוּ אִשָּׁא דְגִיּהֲנָם, וְחִיּוּבִין דְגִיּהֲנָם,
אִית לֹון גַּיְיחָא. וְכֹלָא תַתָּא וְעִילָא אִית לְהוּ גַיְיחָא.
כַּד נָפַק שַׁבְּתָא, וּמְבַרְכִין יִשְׂרָאֵל עַל נוֹרָא, כִּדִּין
נְפִיקוּן כָּל אֲשִׁין דְּמַתְּמַרְוּ, כָּל חַד וְחַד לְאַתְרֵיהּ.
וּבְגִין דְּלֹא לְאַתְעָרָא אִשָּׁא אַחֲרָא, כְּתִיב ^(שמות לה) לֹא
תִבְעֵרוּ אִשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, וְהָא
אוּקְמוּהָ, אִשָּׁא דְּמַדְבַּחָא אַמַּאי.

אַלָּא כַּד עָאֵל שַׁבְּתָא, כְּרוּזָא קָרִי בְּכוּלְהוּ רְקִיעִין,
אֲתַתְּקֵנוּ רְתִיבִין, אֲתַתְּקֵנוּ מִשְׁרַיִין, לְקַדְמוֹת
מְאָרִיכוֹן. כִּדִּין נְפִיק חַד רוּחָא מִסְטָרָא דְדָרוּם,
וְהֵהוּא רוּחָא אֲתַפְרֵשׁ ^(דף ר"ד ע"א) עַל כָּל אֵינוֹן חִילִין
וּמִשְׁרַיִין דְּלִסְטֵר יְמִינָא, וְאַתְּלַבְּשָׁן בֵּיהּ, וְהֵהוּא
רוּחָא אֲקָרִי לְבוּשָׁא דִיקָר דְּשַׁבְּתָא. כִּדִּין פְּתוּרִי
דְהָאִי עֲלָמָא, מַתְּתַקְנָן בְּחַד הֵיכְלָא. זַפְּאָה חוּלְקִיָּה
דְהֵהוּא בַר גָּשׁ, דְּסְדוּרָא דְפְתוּרִיָּה אֲתַחַזִי תַמָּן
כְּדָקָא יָאוֹת, וְקִיּמָא כְּלָא מַתְּתַקְנָא, בְּלֹא כְּסוּפָא,
אֵינְשׁ כְּפּוּם חִילִיָּה.

בָּא וּרְאֵה, כִּיּוֹן שְׁנַכְנַסְתָּ
שַׁבָּת וְנִטְמַנְתָּ אוֹתָהּ מְדוּרָה,
כָּל הָאֲשִׁים שֶׁל הָאֵשׁ הַקְּשָׁה
נִטְמַנּוֹת וְנִכְנַעוֹת, וְאַפְלוּ אֵשׁ
הַגִּיּהֲנָם וְהַרְשָׁעִים שֶׁבְּגִיּהֲנָם
יֵשׁ לָהֶם מְנוּחָה, וְכֹלָם מְעַלָּה
וּמְטָה יֵשׁ לָהֶם מְנוּחָה.
כְּשִׁיזְצֵאת שַׁבָּת וַיִּשְׂרָאֵל
מְבַרְכִים עַל הָאֵשׁ, אִז
יוֹצְאִים כָּל הָאֲשִׁים
שֶׁטְמוּנִים, כָּל אֶחָד וְאֶחָד
לְמִקְוָמוֹ. וְכַדִּי שְׁלֹא לְעוֹרֵר
אֵשׁ אַחֲרַת, כְּתוּב לֹא תִבְעֵרוּ
אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם
הַשַּׁבָּת, וְהָרִי פִּרְשׁוּהָ, וְאֵשׁ
הַמִּזְבֵּחַ לְמָה?

אַלָּא כְּשֶׁנִּכְנַסְתָּ שַׁבָּת, כְּרוּז
קוּרָא בְּכָל הַרְקִיעִים:
הַתְּתַקְנֵנוּ מְרַכְבוֹת, הַתְּתַקְנֵנוּ
מַחְנוֹת כְּנֶגֶד רְבוּבֵיכֶם. אִז
יוֹצֵאת רוּחַ אַחַת מִצֵּד
הַדָּרוּם, וְאוֹתָהּ רוּחַ נְפִרְשֵׁת
עַל כָּל אוֹתָם חִילוֹת וּמַחְנוֹת
שֶׁל צֵד יָמִין, וּמַתְּלַבְּשׁוֹת בּוֹ,
וְאוֹתָהּ רוּחַ נְקָרָאת לְבוּשׁ
כְּבוֹד שֶׁל שַׁבָּת. אִז

הַשְּׁלַחְנוֹת שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה מְתַקְנּוֹת בְּהֵיכַל אֶחָד. אֲשֶׁרִי חֶלְקוֹ שֶׁל אוֹתוֹ אָדָם שֶׁסְדוּר שְׁלַחְנוֹ
נִרְאֶה שֶׁם כְּרָאוּי, וְהַכֵּל עוֹמֵד מְתַקֵּן בְּלִי בּוֹשָׁה, אִישׁ כְּפִי כַחוֹ.

מקור המאמר בזהר פרשת קרח דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעֲוֹדָה
הַשְּׁנִיָּה כְּתוּב אִז תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׁאוּתָהּ
שָׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקְּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּדָה שֶׁל
הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי
סַעֲוֹדָתוֹ וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כְּתוּב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסַּעֲוֹדָה
שֶׁל זַעִיר אֲנִפִּין שֶׁהוּא
בְּשְׁלֵמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוּתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשִׂמַּח בְּסַעֲוֹדָתוֹ
וְלִהְיוֹת הַסַּעֲוֹדוֹת הַלְלוֹ,
שֶׁהֵן סַעֲוֹדוֹת הָאֱמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קְדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלֵהֶם וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמִזְלוֹת. וּמִשׁוּם כֵּן אָמַר,
(שְׁמוֹת ל"א) בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסַעֲוֹדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אִז תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאֵי. דִּהְיָא
שְׁעָתָא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קְדִישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עֲבִדְיָנוּ,
וּסַעֲוֹדָתָא דִּילִיהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָתָא תְּלִיתָאָה דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סַעֲוֹדָתָא
דְזַעִיר אֲפִין, דִּהְיִי בְשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
מִהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר נָשׁ לְמַחְדֵּי
בְּסַעֲוֹדָתֶיהָ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֵלִין סַעֲוֹדָתִי, דְאֵינּוֹן
סַעֲוֹדָתִי מִהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, דְזֶרַעַא קְדִישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מִהֵימְנוּתָא עֲלָאָה, דִּהָא דִּילְהוֹן הִיא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת. וּבְגִינֵי
כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חַזִּי, בְּסַעֲוֹדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
דְאֵינּוֹן בְּנֵי מִלְכָּא. דְאֵינּוֹן מִהֵיכְלָא
דְּמִלְכָּא, דְאֵינּוֹן בְּנֵי מִהֵימְנוּתָא, וּמֵאן דְּפָגִים
חַד סַעֲוֹדָתָא מִנֵּיהוּ, אַחֲזִי פְגִימוּתָא לְעֵילָא,
וְשִׁהֶם מִהֵיכְל הַמְלָךְ וְשִׁהֶם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שְׁפוּגִים סַעֲוֹדָה
אַחַת מֵהֶם, מֵרָאָה פָּגִים לְמַעְלָה, וּמֵרָאָה אֶת עֲצָמוֹ שְׂאִינּוֹ מִבְּנֵי הַמְלָךְ הָעֲלִיּוֹן, שְׂאִינּוֹ מִבְּנֵי

היכל המלך, ושאינו מזרע
קדוש של ישראל, ונותנים
עליו חמר של שלשה דברים
- דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר
הזמנים והחגים צריך אדם
לשמח ולשמח את העניים,
ואם הוא שמח לבדו ולא
נותן לעניים - ענשו רב,
שהרי לבדו שמח, ולא נותן
שמחה לאחר. עליו כתוב
(מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל
פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואם הוא
שמח בשבת, אף על גב
שלא נותן לאחר - לא
נותנים עליו ענש כבשאר
הזמנים והחגים, שכתוב
פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. אִמַּר פֶּרֶשׁ
חֲגִיכֶם, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵכֶם.
וְכַתּוּב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם
וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה נַפְשִׁי. וְאֵלּוּ
שַׁבַּת לֹא אָמַר.

ומשום כך כתוב ביני ובין
בני ישראל. ומשום שכל
האמונה נמצאת בשבת,
נותנים לאדם נשמה אחרת,
נשמה עליונה, נשמה שכל
השלמות בה, כדגמת העולם
הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם
מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא,
דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא
קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא
דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, בעי בר נש
לחדרי, ולמחדרי למספני. ואי הוא חדי
בלחודוי, ולא יהיב למספני, עונשיה סגן, דהא
בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה פתיב,
(מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואי
איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא,
לא יהבין עליה עונשא, כשאר זמנין וחגיגין, דכתוב
פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם קאמר, וְלֹא פֶּרֶשׁ
שַׁבְּתֵכֶם. וְכַתּוּב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה
נַפְשִׁי. וְאֵלּוּ שַׁבַּת לֹא קאמר.

ובגיני כך פתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום
דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין
ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה,
נשמתא דכל שלימו בה, כדוגמא דעלמא דאתי.
ובגיני כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא
ברוך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם
מכל צדדיו.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וַדַּאי כִּף הוּא. אוי לָאָדָם שֶׁלֹּא מְשָׁלִים אֶת שְׂמִיחָה הַמְּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמְהִי שְׂמִיחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת שֶׁל הָאָמוּנָה, סְעוּדוֹת שְׂאֲבָרָהּם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב כָּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה עַל שְׂמִיחָה, אָמוּנָה שְׁלֵמָה מִכָּל צַדְדָיו.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וַדַּאי כִּף הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ, דִּלָּא אֲשָׁלִים חֲדוּוֹתָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא. וּמֵאֵן חֲדוּוֹתָא דִּילִיָּה. אֵלִין תְּלַת סְעוּדָתִי מְהִימְנוּתָא. סְעוּדָתִי דְּאֲבָרָהֶם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב כָּלִילָן בְּהוּ. וְכֻלְּהוּ חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטְרוֹי.

שְׁנִינּוּ, בְּיוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים הָאָבוֹת, וְכֹל הַבָּנִים יוֹנְקִים, מֵה שְׂאִין כֹּן בְּכָל שְׂאָר הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בְּיוֹם הַזֶּה רְשָׁעֵי הַגִּיהֵנָם נָחִים. בְּיוֹם הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בְּיוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

תָּאנָא, בַּהֲדִין יוֹמָא מִתְעַטְרָן אַבְרָהָן, וְכָל בְּנֵינ וַיִּנְקִין, מַה דִּלָּאוּ הָכִי בְּכָל שְׂאָר חֲגִין וַיִּזְמִין. בַּהֲדִין יוֹמָא, חֵיִיבֵיָא דְּגִיְהֵנָם גַּיְיַחִין. בַּהֲדִין יוֹמָא, כָּל דִּינִין אֶתְכַפֵּיין, וְלֹא מִתְעַרִין בְּעַלְמָא. בַּהֲדִין יוֹמָא אוֹרֵייתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרִין שְׁלִימִין. בְּיוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עמוד 310)

ומשנת ש"ץ ואילך מחיבים אנחנו לתקן כל אחד ואחד נפשו ורוחו ונשמתו, אותו ואת כל העולם כּלוּ, להיות מִין נִקְבִין לַיְחַד וּלְלִבָּן וּלְצַרְף גִּיּוּצוֹת קְדוּשׁוֹת בְּרוּי דְּאוֹרֵייתָא וּבַהֲתַעֲסָקוֹת דְּבִרֵי הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים עַל פִּי דְּבִרֵי מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵי הַרְבַּ הָאֵר"י זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה, אֲשֶׁר שְׁלַחוּ אֱלֹהִים לְפָנֵינוּ לְהַאִיר לָנוּ מִתּוֹךְ הַחֹשֶׁךְ וְאֶפְלָה, בְּפֶרֶט בְּעַקְבֵּיתָא דְּמִשְׁיחָא חֲצָפָא יִסְגָּא, וַיְדוּעַ לָנוּ מִסּוּדוֹת אֵלּוּ שְׂאִין בְּטוֹלָם וּבְעוֹרָם שֶׁל הַקְּלִיפּוֹת אֵלּוּ בְּלִמּוּד הַקְּבֵלָה עַל פִּי עוֹלָם הַתְּקוּן, לְכֹן קָרָא הַרְבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי לְבַעֲלֵי הַקְּבֵלָה מִחֲצָדֵי חֲקֵלָא הַקְּמִשּׁוּנִים וְהַחֲרָלִים וּמִן הַשְּׂדֵה אֲשֶׁר בֵּרַכּוּ הַשֵּׁם. (סוף סֵפֶר וַיִּקְהַל מִשֶּׁה)

עַל פִּי הַנְּזָכָר לְעִיל אֶתִי שְׁפִיר מַה שְּׁהַעִיר בְּסִפְרֵי דְּבִרֵי תּוֹרָה (מְהַדוּרָא קַמָּא אוֹת צ') עַל דְּבִרֵי זְקֵנוּ בְּסִפְרֵי אַגְרָא דְּפִרְקָא (אוֹת ק"כ), שְׁמַרְחִיק אֶת זְמַן הַתְּגִלוֹת הַחֲכֻמָּה הַקְּדוּשָׁה עַד שְׁנַת ש"ץ, וְהַעִיר עַל זֶה הַגְּאוּן הַקְּדוֹשׁ מִמוֹנְקֵאטְשׁ שֶׁלֹּא נִדְּעַ מְקוֹר זְמַן זֶה, וְעַל פִּי הַנְּזָכָר לְעִיל אֶתִי שְׁפִיר.

ג) הַזֶּהָר נִתְגַּלָּה רַק בְּדוֹרוֹת הָאֲחֵרוֹנִים כְּדִי לְהַגֵּן עֲלֵינוּ מִצְרִינוּ וּלְהַחִישׁ גְּאֻלְתָּנוּ לֹא נִתְגַּלָּה הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ לְדוֹרוֹת הָרֵאשׁוֹנִים רַק בְּדוֹרוֹת הַגְּרוּעִים מֵהֶם, עֵין שָׁם [בְּסִפְרֵי וַיִּקְהַל מִשֶּׁה הַנְּזָכָר לְעִיל] בְּדְבִרֵי קְדוּשׁוֹ בְּאַרְבָּה, וּמִסִּים שָׁם שְׁהוּא בְּכַדִּי לְהַגֵּן עַל הַדּוֹרוֹת הָאֲחֵרוֹנִים. וְצָרִיךְ לְשַׁמַּע בְּקוֹל הַשֵּׁם, כִּי כֹן רְצוֹנוּ לְטוֹב לָנוּ לְהַגֵּן עֲלֵינוּ מִצְרִינוּ וּלְהַחִישׁ גְּאֻלְתָּנוּ שְׁתִּהְיֶה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן. (סֵפֶר פֶּתַח עֵינַיִם לְהַחִיד"א עַל מִסְכַּת סַנְהֶדְרִין דָּף צ"ח.)

[ועי' עוד בהקדמה לספר הזהר מבעל הסלם אות נ"ז-ס"א, נַעֲתַק לְהַלֵּן פִּרְקֵי י"ג אוֹת א']

נַעֲרַךְ וְנִסְדַּר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי" לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים. - דְּפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי" נִיתֵן לְקַבֵּל בְּחִינַם לְזִכּוּי הַרְבִּים בְּלַבַּד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

עֲוֵרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

זִהָר חֵק לְיִשְׂרָאֵל

מִנְקֻד

דף היומי

פְּרִשְׁת חֵקֵת

מִהַתְנַא הָאֱלֹקִי

רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

מְבַאֵר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְּשׁ
עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרָשִׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּרִקּוֹת סְפוּרוֹת בְּלִבְר תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזִּהָר הָעוֹלָמִי"

חֲדָשׁ תַּמּוּז תש"ע לפ"ק

עִיה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תוֹכֵב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וכן לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים **בחינם בלבד**

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למועד הזהר

(קבלה מהאר"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול בזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למועדנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תְּפִלָּה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגָּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנָךְ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּיִן מְקַדְשֶׁךָ עַל מְכוֹנֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנוּ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעַבּוֹדָתָם וּלְזוּיִים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וּלְזַמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוּיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כִּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הַרְבִּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּיָתֵיכֶם בְּאַלְפֵי אַלְפִים וְרַבּוּא רַבּוּת. וְכֹל הַמְזַכֶּה אֶת
הַרְבִּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וּלְכָל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׂמוּכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁשׁוּבוּ בַתְּשׁוּבָה (זֶהָר הַקָּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוּ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשָּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תַּמִּיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקָּדוֹשׁ פְּרָשׁת
תְּרוּמָה קכח: – קכט:).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוּת רֵאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֵּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשָּׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאַהֲבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקָּדוֹשׁ פְּרָשׁת תְּרוּמָה, קב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵין לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵין מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שְׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵין לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שְׁהַמִּצְוָה מְקַטְרָגַת
וְאוֹמֶרֶת כְּמָה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְּעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מְקוֹר הַמֵּאמֵר בַּזֶּהר פֶּרֶשֶׁת חֻקֵי דָף קפ ע"ב - קפ"א ע"א
סוּד טְהוֹרֵת פְּרָה אֲדוּמָה

וּנְתַתֶּם אוֹתָהּ אֶל אֶלְעָזָר, מִצְוֹתֶיהָ בַּסֵּגֶן, וְאוֹקְמוּהָ.
מֵאֵי טַעַמָּא לִיהּ וְלֹא לְאַהֲרֹן. אֵלֶּא אַהֲרֹן
שׁוֹשְׁבֵינָא דְמִטְרוֹנִיתָא. וְעוֹד דְאַהֲרֹן לֹא אֲתֵי מִסְטָרָא
דְטָהוֹר, אֵלֶּא מִסְטָרָא דְקָדוּשׁ, וּבְגִין דְדָא אֲתֵיִיא
לְטָהֲרָה, לֹא אֲתֵיִיהִיב לִיהּ.

כָּל מְלָה דְהֵאֵי פְרָה, הִיא בְשֵׁבַע, ז' כְּבוֹסִים וְכוּ',
וְהֵא אֲתֵמַר, מֵאֵי טַעַמָּא. בְּגִין דְהִיא שֵׁבַע שְׁנֵי
שְׁמִטָּה, וּבֵת שֵׁבַע אֲתֵקְרִי, וְעַל דָּא כָּל עוֹבְדוֹי
בְשֵׁבַע. תָּא חֲזִי, כָּל מֵאֵי דְאֲתַעְבִּיד מֵהֵאֵי פְרָה, בְּגִין
לְדַכָּאָהּ, וְלֹא לְקַדְשָׁא, וְאַף עַל גַּב דְאַתֵיִיהִיב לְסֵגֶן,
הוּא לֹא שְׁחִיט וְלֹא שְׂרִיף, בְּגִין דְלֹא יִשְׁתַּכַּח דִּינָא
בְּסִטְרוֹי, וְכָל שְׁכֵן אַהֲרֹן דְאִיהוּ בְּדִרְגָּא שְׁלִים יִתִיר,
דְלֹא בְעֵי לְאַשְׁתַּכַּח תַּמָּן, וְלֹאֲדַמְנָא תַּמָּן.

הֵאֵי פְרָה, כִּיּוֹן דְאֲתַעְבִּיד אֶפְרָ, בְּעֵי לְמַשְׁדֵּי בֵיהּ עֵין
אֶרֶז, וְאֲזוּב, וּשְׁנֵי תוֹלְעַת, וְהֵא אֵלִין אֲתֵמְרוּ.
וְאַסְף אִישׁ טָהוֹר, וְלֹא קָדוּשׁ. וְהֵנִיחַ מַחוּץ לְמַחֲנֶה
בְּמִקוֹם טָהוֹר, דְהֵא טָהוֹר לֹא אֶקְרִי, אֵלֶּא מִן סְטָרָא
דְמִסְאֵב בְּקַדְמִיתָא.

וְהֵנִיחַ מַחוּץ לְמַחֲנֶה בְּמִקוֹם טָהוֹר, שְׁהֲרֵי טָהוֹר לֹא נִקְרָא אֵלֶּא מִצַּד

וּנְתַתֶּם אֹתָהּ אֶל אֶלְעָזָר,
מִצְוֹתֶיהָ בַּסֵּגֶן, וּפְרָשׁוּהָ. מָה
הַטַּעַם לוֹ וְלֹא לְאַהֲרֹן? אֵלֶּא
אַהֲרֹן שׁוֹשְׁבֵין הַמְּלֶכֶה. וְעוֹד,
שְׂאֵהֲרֹן לֹא בָּא מִצַּד שֶׁל טָהוֹר,
אֵלֶּא מִצַּד שֶׁל קָדוּשׁ, וּמְשׁוּם
שְׁזֵה בָּא לְטָהֲרָה, לֹא נִתֵּן לוֹ.

כָּל דְבַר בְּפְרָה זֶה הִיא בְשֵׁבַע,
שֵׁבַע כְּבוֹסִים וְכוּ', וְהֲרִי
נִתְבָּאֵר. מָה הַטַּעַם? מְשׁוּם
שֶׁהִיא שֵׁבַע שְׁנֵי שְׁמִטָּה, וּבֵת
שֵׁבַע נִקְרָאת, וְעַל כֵּן כָּל
מִצְוָה בְשֵׁבַע. בָּא וְרָאָה, כָּל
מָה שְׁנַעֲשֶׂה מִפְרָה זֶה - בְּשִׁבִיל
לְטָהֵר, וְלֹא לְקַדְשׁ. וְאַף עַל גַּב
שְׁנִיתָנָה לְסֵגֶן, הוּא לֹא שׁוֹחֵט
וְלֹא שׂוֹרֵף, בְּשִׁבִיל שֶׁלֹּא יִמָּצֵא
דִּין בְּצַדוֹ, וְכָל שְׁכֵן אַהֲרֹן,
שֶׁהוּא בְּדִרְגָּה יוֹתֵר מִשְׁלֶמֶת,
וְלֹא צָרִיךְ לְהִמָּצֵא שָׁם וּלְהַזְדַּמֵּן
לְשָׁם.

פְּרָה זֶה, כִּיּוֹן שְׁנַעֲשֶׂתָה אֶפְרָ,
צָרִיךְ לְזַרְק בָּהּ עֵין אֶרֶז וְאֲזוּב.
וּשְׁנֵי תוֹלְעַת, וְהֲרִי אֵלֶּה נִאֲמְרוּ.
וְאַסְף אִישׁ טָהוֹר, וְלֹא קָדוּשׁ.

שְׁמִטָּמָא בְּהַתְחַלָּה.

רוא דכלא, האי דכתיב למי נדה חטאת היא, בגין
 דכל דינין תתאין, וכל אינון דאתו מסטרא
 דמסאבא, כד איהו ינקא מסטרא אחרא, וייתבת
 בדינא, כמה דאת אמר (ישעיה ד) מלאה דם הדשנה
 מחלב. כדן כלהו מתערי ומסתלקי ושראן בעלמא.
 כיון דעבדי האי עובדא דלתתא, וכל האי דינא
 באתר דא דהאי פרה, ורמאן עלה עין (דף קפ"א ע"א) ארו
 וגו'. כדן אתחלש חילא דלהון, ובכל אתר דשראן
 אתברו ואתחלשו וערקין מניה, דהאי חילא דלהון
 אתחזי כגוונא דא לגבייהו, כדן לא שראן פבר נש,
 ואתדכי.

ועל דא אתקרי מי נדה, מיא לדכאה. כד עלמא
 שארי בדינא, וסטרא מסאבא אתפשט
 בעלמא, הכא אתכלילן כל זינין מסאבא, וכל זיני
 דכיו, ובגין כד טומאה וטהרה, כללא עלאה
 דאורייתא, ואוקמוה חברייא.

זה טמאה וטהרה כלל עליון בתורה, ובארוה החברים.

סוד הכל, זה שכתוב למי נדה
 חטאת היא. משום שכל דינים
 התחתונים וכל אלו שבאים
 מצד הטמאה, כשיונקים מצד
 אחר ויושבים בדין, כמו
 שנאמר (ישעיה ד) מלאה דם
 הדשנה מחלב, אז כלם
 מתעוררים ומסתלקים ושורים
 בעולם. כיון שעושים מעשה
 זה שלמטה, וכל הדין הזה
 במקום זה של פרה זו, וזורקים
 עליה עץ ארו וגו', אז נחלש
 כחם, ובכל מקום ששורים
 נשברים ונחלשים ובורחים
 משם, שהרי כחם נראה כמו זה
 לגביהם, ואז לא שורים באדם,
 והוא נטהר.

ועל זה נקראים מי נדה, מים
 לטהר. כשהעולם שרוי בדין
 וצד הטמאה מתפשט בעולם,
 כאן נכללים כל מינים של
 טמאה וכל מיני טהרה, ומשום

ספר אור הזהר (עמוד 311)

ד) הסבר להעלמת הזהר אחרי פטירת הרבי שמעון בן יוחאי

א. לא נתן לכתב סתרי הזהר אלא לרבי אבא
 הלא תראה, כי בעת פטירתו, בריש אדרת האינון, לא נתן רשות לשום אחד מאותם שבועה עיני
 השם העומדים אז אצלו, לכתב סתרי הזהר, אלא לרבי אבא, כנזכר שם: וכך אסדרנא לכו, רבי
 אבא יכתוב, ורבי אלעזר ברי ילעי, ושאר חברייא ירחשון בלבייהו. ועם שנתן לו רשות לכתב, מצאנו
 ראינו בפרשת משפטים דף קכ"ג, וזה לשונו: שאל רבי אלעזר לרבי אבא, כל הני תקונין, אבא גלי
 לון, בגין דלא ייעול בכסופא לעלמא דאתי. השתא אמאי אצטריכו לאתגלאה. אמר ליה רבי אבא,
 ההוא דאנא כתבנא מבוצינא קדישא, אמינא (כתובה) לגבי חבריא, דהא אינון ידעין מליו, והא
 אצטריד למנדע, דכתיב, (שמות י) וידעתם כי אני יי'. וכתיב (שמות כט) וידעו כי אני יי'. בגין
 דאתיישבן מליו. בלבנא. ומכאן ולהלאה, סתימין מליו, עד כאן.

מקור המאמר בזהר פרשת חקת דף קפב ע"ב - קפג ע"א
מדרגות הצדיקים בגן עדן

תָּא חַוִּי, זַכָּאִין דְּזַכָּאֵן לְאַתְקִשְׁרָא בְּצִרּוּרָא דְחַוִּי,
אֵינּוֹן זַכָּאִין לְמַחְמֵי בִיקְרָא דְמַלְכָּא עֲלָאָה
קְדִישָׁא, כְּמָה דְאַתְ אָמַר, (תהלים כז) לַחֲזוֹת בְּנַעַם יי
וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. וְאֵינּוֹן מְדוֹרְהוֹן, יִתִּיר וְעֲלָאָה מְכָל
אֵינּוֹן מְלֹאכִין קְדִישִׁין, וְכָל דְרַגְיִן דְלִהוֹן. דְהָא הֵהוּא
אַתְרָא (ס"א תְּדוּה) עֲלָאָה, לָא זַכָּאִין עֲלָאִין וְתַתְּאִין
לְמַחְמֵי לִיָּה, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (ישעיה טד) עֵין לָא
רְאֲתָה אֱלֹהִים זּוּלְתָךְ וְגו'.

וְאֵינּוֹן דְלָא זַכָּאֵן לְסַלְקָא כָּל כְּדָ כְּאֵינּוֹן, (ס"א דוּכְתָא,
אֵית וכו') דוּכְתִיָּא אֵית לוֹן לְתַתָּא כְּפּוּם
אוֹרְחֵיָּהוּ, וְאֵלִין לָא זַכָּאֵן לְהֵהוּא אַתְרָא, וְלְמַחְמֵי
כְּמָה דְחַמָּאֵן אֵינּוֹן דְלֵעִילָא, וְאֵלִין קִיָּמֵי בְּקִיּוּמָא
דְעַדְוֹן תַּתְּאָה וְלָא יִתִּיר. וְאֵי תִימָא מָאן עַדְוֹן תַּתְּאָה.
אַלָּא דָא עַדְוֹן דְאַקְרִי חַכְמָה תַּתְּאָה, וְדָא קִיָּמָא עַל
גַּן דְבְּאַרְעָא, וְאַשְׁגַּחוּתָא דְהָאֵי עַדְוֹן עָלִיָּה (וְלָא יִתִּיר),
וְאֵלִין קִיָּמֵי בְּהָאֵי גַן, וְאַתְהֵנוֹן מֵעַדְוֹן דָּא.

מָאֵי בֵין עַדְוֹן תַּתְּאָה לְעֲלָאָה. פִּיתְרוֹן הָאוּר מִן
הַחֲשָׁד, עַדְוֹן תַּתְּאָה, אַקְרִי עַדְנָא נּוּקְבָא.
עַדְוֹן עֲלָאָה, אַקְרִי עַדְוֹן דְכַר, עָלִיָּה כְּתִיב עֵין

בָּא וּרְאָה, צְדִיקִים שְׁזוּכִים
לְהַתְקַשֵּׁר בְּצִרּוּר הַחַיִּים, הֵם
זַכָּאִים לְרְאוּת בְּכַבוֹד הַמְּלֶכֶךְ
הָעֲלִיּוֹן הַקְּדוֹשׁ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
(תהלים כז) לַחֲזוֹת בְּנַעַם ה' וּלְבַקֵּר
בְּהִיכְלוֹ. וְאוֹתָם מְדוֹרֵיהֶם יוֹתֵר
וְעֲלִיּוֹן מְכָל אוֹתָם מְלֹאכִים
קְדוֹשִׁים וְכָל דְרַגּוֹתֵיהֶם. שְׁהָרִי
אוֹתוֹ מְקוֹם (תְּדוּה) עֲלִיּוֹן לָא
זוּכִים עֲלִיּוֹנִים וְתַתְּמוֹנִים
לְרְאוּתוֹ. זֶהוּ שְׁכַתּוּב (ישעיה טד)
עֵין לָא רְאֲתָה אֱלֹהִים זּוּלְתָךְ
וְגו'.

וְאוֹתָם שְׁלָא זוּכִים לְעֵלוֹת כָּל
כְּדָ כְּאוֹתָם אֱלֹהֵי, (מְקוֹם י"ש וכו')
מְקוֹמוֹת יֵשׁ לָהֶם לְמַטָּה כְּפִי
דְרַכֵּיהֶם, וְאַלֵּה לָא זוּכִים לְאוֹתוֹ
מְקוֹם וְלְרְאוּת כְּפִי שְׁרוּאִים אֵלוֹ
שְׁלַמְעֵלָה, וְאַלֵּה עוֹמְדִים בְּקִיּוּם
שֶׁל עַדְוֹן תַּתְּמוֹן וְלָא יוֹתֵר. וְאִם
תֵּאמַר, מַה זֶה עַדְוֹן תַּתְּמוֹן? אֵלָּא
זֶה עַדְוֹן שֶׁנֶּקְרָא חַכְמָה תַּתְּמוֹנָה,
וְזֶה עוֹמֵד עַל גַּן שְׁבַאֲרִין,
וְהַשְׁגַּחַת עַדְוֹן זֶה עָלִיו (וְלָא יוֹתֵר),
וְאַלֵּה עוֹמְדִים בְּגַן זֶה וְנִהְיִים
מֵעַדְוֹן זֶה.

מַה בֵּין עַדְוֹן תַּתְּמוֹן לְעֲלִיּוֹן? (קהלת ב) פִּיתְרוֹן הָאוּר מִן הַחֲשָׁד. עַדְוֹן תַּתְּמוֹן נֶקְרָא עַדְוֹן נֶקְבָה, עַדְוֹן עֲלִיּוֹן
נֶקְרָא עַדְוֹן זָכָר, עָלִיו כְּתוּב עֵין לָא רְאֲתָה אֱלֹהִים זּוּלְתָךְ. עַדְוֹן תַּתְּמוֹן זֶה נֶקְרָא גַן לְעַדְוֹן שְׁלַמְעֵלָה,

לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים זְוֹלָתְךָ. הֲאִי עֵדוֹן תַּתָּאָה, אֲקָרִי
 גֵּן לְעֵדוֹן דְּלַעֲיָלָא, וְהֲאִי גֵּן אֲקָרִי עֵדוֹן, לְגֵן
 דְּלַתַּתָּא. וְאֵלִין דְּמִשְׁתַּכְּחִי בְּגֵן תַּתָּאָה, אַתְּהֵנוּן
 מִהֲאִי עֵדוֹן דְּעַלְיָיְהוּ, בְּכָל שַׁבַּת וְשַׁבַּת, וּבְכָל
 יְרֵחָא וְיְרֵחָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, ^(ישעיהו טו) וְהָיָה מִיָּדִי
 חֲדָשׁ בְּחֲדָשׁוֹ וּמִיָּדִי שַׁבַּת בְּשַׁבְּתוֹ.

וְעַל אֵלִין אָמַר שְׁלֹמֹה, מִן הַחַיִּים אֲשֶׁר הִמָּה חַיִּים
 עֵדְנָה, דְּהָא אֵלִין בְּדַרְגָּא עֲלִיּוֹנָה יִתִּיר מְנַיִיְהוּ.
 מָאן אֵינּוּן. אֵינּוּן שְׁכָבֵר מִתּוּ, וְקַבִּילוּ עֹנְשָׁא תְּרִי
 זְמַנִּי, וְאֵלִין אֲקָרוּן כְּסָף מְזֻקָק, דְּעָאֵל לְנוֹרָא זְמַנִּין
 וְתִרְיוֹן, וְנִפְיָק מְנִיָּה זֹהֲמָא, וְאַתְּבַרְרִי וְאַתְּנַקִּי. ^(קחלת ט)
 וְטוֹב מְשַׁנְיָהֶם אֶת אֲשֶׁר עֵדוֹן לֹא הָיָה. הֲהוּא רוּחָא
 דְּקָאִים לְעֵיָלָא, וְאַתְּעַכְבַּ לְנַחְתָּא לַתַּתָּא, דְּהֲאִי קָאִים
 בְּקִיּוּמִיָּה, וְלִית לִיָּה לְקַבְּלָא עֹנְשָׁא, וְאִית לִיָּה מְזֻנָּא
 מִהֲהוּא מְזֻנָּא ^(דף קפ"ג ע"א) עֲלָאָה דְּלַעֲיָלָא לְעֵיָלָא.

טַב מְכַלְהוּ, מָאן דְּלֹא אַתְּפַרְשׁ, וְלֹא אַתְּגַלְיָא,
 וְכָל מְלוּי בְּסַתִּימָא אֵינּוּן. דָּא הוּא זַפְּאָה
 חֲסִידָא, דְּנִטְר פְּקוּדֵי אֹרִייתָא, וְקִיָּים לוֹן, וְאַשְׁתַּדַּל
 בְּאֹרִייתָא יִמָּא וְלִילִי. דָּא אַתְּאַחִיד וְאַתְּהֵנִי
 בְּדַרְגָּא עֲלָאָה עַל כָּל שְׂאָר בְּנֵי נְשָׂא, וְכַלְהוּ
 אַתְּאַחֲדֵן ^(ס"א אַתְּוִקְדֵן) מַחֻפָּה דְּהֲאִי.

וְגוֹ זֶה נִקְרָא עֵדוֹן לְגֵן שְׁלֹמֹה.
 וְאַלְהָה שְׁנַמְצָאִים בְּגֵן הַתַּחְתּוֹן
 נְהַנִּים מִהַעֲדוֹן הַזֶּה שְׁעֲלִיָּהֶם
 בְּכָל שַׁבַּת וְשַׁבַּת וּבְכָל חֲדָשׁ
 וְחֲדָשׁ. זֶהוּ שְׁכָתוּב ^(ישעיהו טו) וְהָיָה
 מִיָּדִי חֲדָשׁ בְּחֲדָשׁוֹ וּמִיָּדִי שַׁבַּת
 בְּשַׁבְּתוֹ.

וְעַל אֵלָה אָמַר שְׁלֹמֹה, מִן
 הַחַיִּים אֲשֶׁר הִמָּה חַיִּים עֵדְנָה.
 שְׁהֲרִי אֵלָה בְּדַרְגָּה עֲלִיּוֹנָה יוֹתֵר
 מֵהֶם. מִי אֵלוֹ? אֵלוֹ שְׁכָבֵר מִתּוּ
 וְקַבְּלוּ עֹנֶשׁ פְּעַמִּים, וְאַלְהָה
 נִקְרָאִים כְּסָף מְזֻקָק, שְׁנַכְנַס
 לְאֵשׁ פְּעַמִּים וְשָׁנִים, וְיֹוצֵא מִמֶּנּוּ
 זֹהֲמָא, וְהַתְּבַרְרִי וְהַתְּנַקֵּה. וְטוֹב
 מְשַׁנְיָהֶם אֶת אֲשֶׁר עֵדוֹן לֹא הָיָה
 - אוֹתָהּ רוּחַ שְׁעוּמָדַת לְמַעְלָה
 וְהַתְּעַכְבָּה לְרַדַּת לְמַטָּה, שְׁהֲרִי
 עוּמָד בְּעַמְדוֹ וְאִין לוֹ לְקַבְּל
 עֹנֶשׁ, וְיֵשׁ לוֹ מְזוֹן מֵאוֹתוֹ מְזוֹן
 עֲלִיוֹן שְׁלַמְעֵלָה לְמַעְלָה.

טוֹב מְכַלְהֵם מִי שְׁלֹא הַתְּפַרְשׁ
 וְלֹא הַתְּגַלְהָה וְכָל דְּבַרְיוֹ בְּנַסְתָּר
 הֵם, זֶהוּ זַכָּאִי חֲסִיד שְׁשֻׁמֵר
 מְצוּוֹת הַתּוֹרָה וְקִיָּמֵן, וְהַשְׁתַּדַּל
 בַּתּוֹרָה יוֹמֵם וְלַיְלָה. זֶה נְאַחְזוּ
 וְנַהֲנֵה בְּדַרְגָּה עֲלִיּוֹנָה עַל כָּל
 שְׂאָר בְּנֵי אָדָם, וְכָלֵם נְאַחְזִים
 מַחְפָּתוֹ. ^(נְבוּיִם)

מִקּוּר הַמֵּאמֵר בַּזֶּהר פֶּרֶשֶׁת חֻקֵי דָף קִפֵּג ע"א
הַצְדִּיקִים הַנִּפְטָרִים מִתְפַּלְלִים עַל הַחַיִּים

וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה וְגו'. (במדבר ט)
אִמָּאֵי לְעֵינַי כָּל
הַעֲדָה. אֵלָּא, בְּגִין דְּאַהֲרֹן הוּא רַחִימָא דְעַמָּא,
וַיִּתִּיר מִכְּלָא, וְלֹא יִימְרוּן דְּהָא אֶתְנַגִּיד עַל יְדָא
דְּמֹשֶׁה. וּמֹשֶׁה מְשִׁיךְ לְאַהֲרֹן בְּמַלְיוֹן, עַד דְּסָלִיקוּ
לְטוֹרָא, וְכָל יִשְׂרָאֵל הוּוּ חִמָּאן, בְּשַׁעֲתָא דְאַפְשִׁיט
מֹשֶׁה לְבוּשֵׁי דְאַהֲרֹן, וְאַלְבִּישׁ לוֹן לְאַלְעָזָר.

מָאֵי טַעַמָא מֹשֶׁה (נ"א וּלְאַהֲרֹן). אֵלָּא מֹשֶׁה אֶלְבִּשִׁינוּן
לְאַהֲרֹן כַּד סָלִיק לְכַהֲנָא, הָדָא הוּא דְכֹתִיב
וַיִּלְבַּשׂ מֹשֶׁה אֶת אֶהֲרֹן אֶת בְּגָדָיו, וְכֹתִיב (ויקרא ח)
וַיִּלְבַּשׂ אוֹתוֹ אֶת הַמְּעִיל. הַשְּׂתָא. מֹשֶׁה אֶעֱדִי
מִצִּיָּה, מַה דִּיהֵב לִיה. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶעֱדִי
מִצִּיָּה, מַה דִּיהֵב לִיה. וְתַרְוֵייהוּ אֶפְשִׁיטוּ לִיה
לְאַהֲרֹן מִכְּלָא, וּמֹשֶׁה אֶעֱדִי לְבַר, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא לְגו. וְעַד דְּאַעֲדִי מֹשֶׁה, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָא
אֶעֱדִי, זַכָּאָה חוּלְקָא דְמֹשֶׁה.

זַכָּאָה חוּלְקוּהוֹן דְּצַדִּיקָיָא, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵי
בִּיקְרִיָּהוֹן. אֶתְקִין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַהֲרֹן,
עֶרְסָא וּמְנִרְתָּא דְדַהֲבָא דְנֶהְרָא. וּמְדִידִיָּה נְטִיל,

וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה וְגו'.
לָמָּה לְעֵינַי כָּל הַעֲדָה? אֵלָּא
מִשּׁוּם שְׂאֵהֲרֹן הִיא אַהוּב הָעַם
יֹתֵר מִהַכֹּל, וְלֹא יֵאמְרוּ שְׂזָה
נִמְשָׁךְ עַל יְדֵי מֹשֶׁה. וּמֹשֶׁה מְשִׁיךְ
לְאַהֲרֹן בְּדַבְרִים עַד שְׁעָלוּ לָהֶר,
וְכָל יִשְׂרָאֵל הִיוּ רוֹאִים בְּשַׁעֲה
שְׂהַפְשִׁיט מֹשֶׁה לְבוּשֵׁי אֶהֲרֹן
וְהַלְבִּישָׁם לְאַלְעָזָר.

מַה הַטַּעַם מֹשֶׁה (וּלְאַהֲרֹן)? אֵלָּא
מֹשֶׁה הַלְבִּישָׁם אֶת אֶהֲרֹן
כְּשַׁעֲלָה לְכַהֲנָה, זֶהוּ שְׂכַתוּב
וַיִּלְבַּשׂ מֹשֶׁה אֶת אֶהֲרֹן אֶת
בְּגָדָיו, וְכַתוּב (ויקרא ח) וַיִּלְבַּשׂ
אֹתוֹ אֶת הַמְּעִיל. כְּעַת מֹשֶׁה
הוֹרִיד מִמֶּנּוּ מַה שְׂנַתָּן לוֹ,
וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוֹרִיד מִמֶּנּוּ
מַה שְׂנַתָּן לוֹ, וְשִׁנְיָהם הַפְּשִׁיטוּ
אֶת אֶהֲרֹן מִהַכֹּל, וּמֹשֶׁה הוֹרִיד
מִבְּחוּץ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
מִבְּפָנִים. וְעַד שְׂמֹשֶׁה הוֹרִיד,
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא הוֹרִיד.
אֲשֶׁרֵי חָלְקוּ שֶׁל מֹשֶׁה.

אֲשֶׁרֵי חָלְקָם שֶׁל הַצְדִּיקִים
שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה
בְּכַבּוּדָם. הַתְקִין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאַהֲרֹן מִטָּה וּמְנֹרֶת זָהָב שְׂמֹאֲרָה. וּמְשָׁלוּ לָקַח, מֵאוֹתָהּ מְנֹרֶה

מֵהָהוּא מְנַרְתָּא דְהוּה דְלִיק בְּכָל יוֹמָא תְרִי זְמַנִּי
וְאַסְתִּים פּוּם מְעַרְתָּא וְנַחְתוּ.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, פּוּם מְעַרְתָּא הָוה פְּתִיחָא, דְכָל
יִשְׂרָאֵל הוּוּ חֲמָאן לְאַהֲרֹן שְׂכִיב, וּבּוֹצִינָא
דְמְנַרְתָּא דְלִיק קַמִּיהּ, וְעַרְסִיהּ נָפִיק וְעַיִל, וְעַנָּא חַד
קָאִים עָלֶיהָ. וּבְדִין יָדְעוּ יִשְׂרָאֵל דְהָא אַהֲרֹן מִית.
וְחֲמוּ דְהָא אֲסִתְלָקוּ עַנְיֵי כְבוֹד, הָדָא הוּא דְכְתִיב
וַיֵּרְאוּ כָּל הָעֵדָה כִּי גֹעַ אַהֲרֹן וְגו', וְהָא אוּקְמוּהָ.
וְעַל דָּא בְּכוּ לְאַהֲרֹן כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל, גּוֹבְרִין וְנָשִׁין
וְטָרַף, דְהָא רַחֲמֵי מְכַלְהוּ הָוה.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, הֲנִי תִלְתָּא אַחִין עֲלָאִין קַדִּישִׁין,
אַמַּאי לָא אֲתַקְבְּרוּ בְּאַתְרַּחַד, וְשִׁיפִין
אַתְבְּדְרוּ, חַד הֲכָא, וְחַד הֲכָא, וְחַד בְּאַתְרַּחַד אַחֲרָא.
אַלָּא אִית דְאַמְרִי, בְּאַתְרַּחַד דְבַעָאן יִשְׂרָאֵל לְאַסְתִּכְנָא
בֵּיתָא, מִית כָּל חַד וְחַד, בְּגִין לְאַנָּא עָלִייהוּ,
וְאַשְׁתַּזְבוּן, אֲבָל כָּל חַד וְחַד מִית בְּדַקָּא חַזִּי
עָלִייהוּ. מְרִים בְּקַדְשָׁא, בֵּין צְפוֹן לְדָרוֹם. אַהֲרֹן לְסִטְרָא
יְמִינָא. מִשָּׁה בְּדַקָּא חַזִּי לִיהָ. אַחִיד הָהוּא טוֹרָא
לְטוֹרָא דְאַהֲרֹן, וְכַנִּישׁ לְקַבּוּרְתָּא דְמְרִים לְגַבֵּי הָהוּא
טוֹרָא, אַחִיד לְתֵרֵי סִטְרֵי. וְעַל דָּא אֲתַקְרִי הַר
הָעֵבְרִים, דְתֵרֵי סִטְרֵי טוֹרָא דְמַעְבְּרֵי, וְאַחִיד
לְסִטְרָא דָּא וּלְסִטְרָא דָּא.

(דברים לב) הַר הָעֵבְרִים, שְׁשָׁנֵי צִדֵי הָהָר שְׁעוֹבְרִים, וְאַחַז לְצֵד זֶה וּלְצֵד זֶה.

שְׁהַדְלִיק בְּכָל יוֹם פְּעַמִּים,
וְנִסְתָּם פִּי הַמְּעָרָה וַיֵּרְדוּ.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, פִּי הַמְּעָרָה
הָיָה פְּתוּחַ, שְׁכָל יִשְׂרָאֵל רָאוּ
אֶת אַהֲרֹן שׁוֹכֵב וְנֵר הַמְּנֹרָה
דוֹלֵק לְפָנָיו, וּמִטָּתוֹ יוֹצֵאת
וְנִכְנְסָת, וְעַנָּן אֶחָד עוֹמֵד עָלָיו.
וְאִזּוּ יָדְעוּ יִשְׂרָאֵל שְׁהָרִי מִת
אַהֲרֹן, וְרָאוּ שְׁהָרִי הִסְתַּלְקוּ עַנְיֵי
הַכְּבוֹד. זֶהוּ שְׁכָתוּב וַיֵּרְאוּ כָּל
הָעֵדָה כִּי גֹעַ אַהֲרֹן וְגו', וְהָרִי
פָּרְשׁוּהָ. וְעַל זֶה בְּכוּ לְאַהֲרֹן כָּל
בֵּית יִשְׂרָאֵל, גּוֹבְרִים וְנָשִׁים וְטָרַף,
שְׁהָרִי אֲהוּב מְכַלָּם הָיָה.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, שְׁלֹשֶׁת אַחִים
עָלִיוֹנִים קְדוּשִׁים אֵלּוּ לְמָה לָא
נִקְבְּרוּ בְּמָקוֹם אֶחָד, וְהָאִיבְרִים
הַתְּפֹזְרוּ, אֶחָד כָּאן וְאֶחָד כָּאן
וְאֶחָד בְּמָקוֹם אַחֵר? אֵלָּא יֵשׁ
אוּמְרִים, בְּמָקוֹם שְׁצַרִּיכִים
יִשְׂרָאֵל לְהִסְתַּכְּן בּוּ, מִת כָּל
אֶחָד וְאֶחָד, בְּשִׁבִיל לְהַגֵּן
עָלֵיהֶם, וְנִצְלוּ. אֲבָל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד מִת כְּרָאוּי עָלֵיהֶם. מְרִים
בְּקַדְשָׁא, בֵּין צְפוֹן לְדָרוֹם. אַהֲרֹן
לְצֵד יְמִין. מִשָּׁה כְּרָאוּי לוֹ. אַחַז
אוֹתוֹ הַר לְהַר אַהֲרֹן, וְכִנְס
לְקַבּוּרַת מְרִים לְגַבֵּי אוֹתוֹ הָהָר,
אַחַז לְשָׁנֵי צִדָּדִים. וְעַל זֶה נִקְרָא

זָכָא חוֹלְקִיהוֹן דְּצַדִּיקָיָא בְּעֶלְמָא דִּין וּבְעֶלְמָא דְאַתִּי. וְאַף עַל גַּב דְּאַיְנוּן בְּאַתְרַּא אַחְרָא, בְּעֶלְמָא אַחְרָא עֲלָאָה, זְכוּתֵהוֹן קַיְימָא בְּעֶלְמָא דָּא, לְדַרְי דְרִין. וּבְשַׁעְתָּא דְיִשְׂרָאֵל תִּיַּיבִין בְּתִיּוּבְתָא קַמִּי קַדְשָׁא בְרִידָּהּ הוּא, וּגְזִירָה אַתְגְּזֹר עָלֵיהוּ, בְּדִין קְאָרִי קַדְשָׁא בְרִידָּהּ הוּא לְצַדִּיקָיָא דְקַיְימִי קַמִּיהָ לְעִילָא, וְאוּדַע לֹון, וְאַיְנוּן מְבַטְלִי הֵהִיא גְזֵרָה, וְחַיִּים קַדְשָׁא בְרִידָּהּ הוּא עָלֵיהוּ דְיִשְׂרָאֵל. זָכָאִין אִיְנוּן צַדִּיקָיָא, דְּעָלֵיהוּ כְּתִיב (ישעיה נח) וְנַחֲךָ יִ תְּמִיד וְגו'.

אֲשֶׁרִי חֻק הַצְּדִיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. וְאַף עַל גַּב שֶׁהֵם בְּמָקוֹם אַחֵר, בְּעוֹלָם אַחֵר עָלְיוֹן, זְכוּתָם עוֹמֶדֶת בְּעוֹלָם הַזֶּה לְדוֹרֵי דוֹרוֹת. וּבְשַׁעֲהָ שֶׁיִּשְׂרָאֵל חוֹזְרִים בְּתְשׁוּבָה לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּגְזֵרָה נִגְזְרֶת עֲלֵיהֶם, אִזּוּ קוֹרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְצַדִּיקִים שְׁעוֹמְדִים לְפָנָיו לְמַעַלָּה וּמוֹדִיעַ לָהֶם, וְהֵם מְבַטְלִים אוֹתָהּ גְזֵרָה, וְחַס

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל יִשְׂרָאֵל. אֲשֶׁרִי הַצְּדִיקִים, שְׁעֲלֵיהֶם כְּתוּב (ישעיה נח) וְנַחֲךָ ה' תְּמִיד וְגו'.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עמוד 312)

ב. אורות הזהר לא נתגלו רק לחבריא במחשבת לבם

והנה עם שכבר נתן לנו רשות רבי שמעון בן יוחאי לכתב, וגם כי לא למד רק לאותם הז' חברים, דעלו ונפקו באדרא קדישא, ועם כל זה הקפיד רבי אלעזר בנן, ונתפעס על זה, וגם הוא עצמו השיב לו, דמכאן ולהלאה להוון מלין סתימין בגוונא, אבל לשאר חכמי דורם, עם היותם תנאים, לבם רחב כפתחו של אולם, עם היותם כתובים, הם אצלם מלין סתימים, ולא אתגליין אלא לחבריא האילין בלחוד, ואף גם הם בתוך מחשבות לבם, ולא מן הפה ולחויז, וכמו שכתוב סתימים מלים בגוונא, ולא אמר בינא.

ג. אחרי פטירת הרבי שמעון בן יוחאי אמרה החבריא: "אל תתן את פיך להחטיא את בשרך" וכן בפרשת ויחי דף ר"ז. אמר שם: בכה רבי אבא, רבי שמעון ריחייא דטחנין מניה מנא טבא וכו', ולא אשתאר בעלמא מיניה, בר כמה דכתיב, (שמות טז) קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העומר מן והנח אותו לפני ה' למשמרת, לאצנעותא, ואלו בהתגלייא לא כתיב, השתא מאן יכיל לגלאה רזין, ומאן ינדע לון.

גם בפרשת אחרי מות דף ע"ט., וזה לשונו: בטר דשכיב רבי שמעון, הוון אמרי (קהלת ה) אל תתן את פיך לחטיא את בשרך.

ד. רבי שמעון בן יוחאי הכיר ברבי אבא שיוכל להעלים הדברים אפלו מחכמי דור ההוא ואין ספק, כי לולי שרבי שמעון בן יוחאי הכיר וידע ברוח קדשו, כי רבי אבא היה חכם גדול ויודע להלביש ולהעלים הדברים דרך חידה ורמז, שלא יבינו אפילו חכמי הדור ההוא, לא היה מצוהו שיכתב. כי הנה שם באדרת האזינו עצמה, דף רצ"ד, אמר, כל מאן דמגלה רזין, בידוע דנשמתי, לאו איהו מגופא דמלכא קדישא. ובגין דא כד תיפוק נשמתי וכו', ווי ליה, ווי לנשמתי. זכאה חולקיהוון דצדיקיא, דמכסין רזין, כל שכן רזין עלאין דקודשא בריד הווא.

וכן בפרשת פנחס דף רמ"ד. ברעיא מהימנא, על פסוק ועשירית האיפה סלת וגו', וזה לשונו: אמר רעיא מהימנא, מאן דמזלזל בפרורין דנהמא וכו', כל שכן מאן דמסר רזין דאורייתא, וסתרי קבלה, וסתרי מעשה בראשית, או סתרי אתוון דשמא מפרש, לאנשים דלאו אינון הגונים וכו', עליה אתמר (איוב טו): נודר הוא ללחם איה. ללחמה של תורה ולית מאן דישגח עליה וכו'.

(הקדמת מורנו הרב חיים ויטאל זכותו יגן עלינו אמן לעז חיים)

מקור המאמר בזהר פרשת חקת דף קפג ע"ב - קפד ע"א
התעוררות השפע בשלימות היא לפי כונת המעורר

**אֲשֶׁר אָמַר ה' לְמֹשֶׁה אֲסֹף אֶת הָעָם, בְּגִין דְּהָאֵי
בָּאֵר לֹא אֶעֱדִי ^(בְּאֵר) מִנִּיהוּ. וְאֵי תִימָא, הִיךְ
יְכַלִּין לְשִׂאבָא מִנִּיהּ כִּלְאֵי, אֵלֵּא אִיהוּ נִפְיָא לְתַלְמִיסַר
נַחְלִין, וְנִבְיַע אֶתְמַלִּי וְנִפְיָא לְכָל סְטָרִין, וְכִדְרִין הוּוּ
יִשְׂרָאֵל בְּשַׁעֲתָא דְשִׂאבָא וְבַעֲיִין מִיָּא, קִיּוּמִין עָלֵיהּ,
וְאִמְרֵי שִׁירְתָּא. וְמָה אִמְרֵי, עָלֵי בָּאֵר. סְלָקִי מִיּוּמִיד,
לְאַנְפָּקָא מִיּוּן לְכִלְאֵי, וְלֹאֲתִשְׁקָאָה מִנְּךָ. וְכֵן אִמְרֵי
תוֹשְׁבַחְתָּא דְּהָאֵי בָּאֵר, בָּאֵר חֲפְרוּהָ שָׂרִים וְגו'. מְלָה
קְשׁוּטָה הוּוּ אִמְרֵי, וְכִךְ הוּא.**

**מִהֲכָא אֹלִיפְנָא ^(נ"א תָּא חֲזִין), כָּל מָאן דְּבַעֲי לְאַתְעָרָא
מְלִין דְּלַעֲיָלָא, בֵּין בְּעוֹבְדָא בֵּין בְּמִלָּה. אֵי
הֵהוּא עוֹבְדָא, אִו הֵהוּא מְלָה, לֹא אֶתְעַכִּיד בְּדָקָא
יָאוּת, לֹא אֶתְעַר מְדִי. כָּל בְּנֵי עֲלָמָא אֲזִלִּין לְבֵי
כְּנִישְׁתָּא לְאַתְעָרָא מְלָה דְּלַעֲיָלָא, אֲבָל זְעִירִין אֵינְוִן
דִּידְעִין לְאַתְעָרָא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קָרִיב לְכִלְאֵי
דִּידְעִי לְמִקְרֵי לִיָּה וְלֹאֲתִעָרָא מְלָה כְּדָקָא יָאוּת, אֲבָל
אֵי לֹא יִדְעִי לְמִקְרֵי לִיָּה, לֹאֵו אִיהוּ קָרִיב, דְּכִתִּיב ^(תהלים)
קָרוֹב ^(קמה) י" לְכָל קוֹרְאִיו וְגו'. מָאֵי בְּאַמְתָּ. דִּידְעִי
לְאַתְעָרָא מְלָה דְּקְשׁוּטָה בְּדָקָא יָאוּת, וְכֵן בְּכִלְאֵי.**

אֲבָל אִם לֹא יוֹדְעִים לְקָרָא לוֹ, הוּא אֵינְוִן קָרוֹב, שְׁכַתוּב ^(שם קמה) קָרוֹב ה' לְכָל קוֹרְאִיו וְגו'. מַה זֶה
בְּאַמְתָּ? שְׂיִוְדְעִים לְעוֹרֵר דְּבַר אֲמַת כְּרָאוּי, וְכֵן בְּכָל.

אֲשֶׁר אָמַר ה' לְמֹשֶׁה אֲסֹף אֶת
הָעָם, מִשּׁוּם שְׂבִיבָא זֹו לֹא זֹוה
^(בְּאֵר) מִהֵם. וְאִם תִּאמַר, אֵיךְ יִכְלוּ
לְשִׂאבָא מִמֶּנָּה כִּלְאֵי? אֵלֵּא הוּא
מוֹצִיא לְשִׁלְשָׁה עָשָׂר נַחְלִים,
וְהַמְעַיֵן מִתְמַלֵּא וְיוֹצֵא לְכָל
הַצְּדִידִים, וְאִז הָיוּ יִשְׂרָאֵל בְּשַׁעֲתָא
שְׂחוּנִים וְרוֹצִים מִים, עוֹמְדִים
עָלֵיהּ וְאוֹמְרִים שִׁירָה. וְמָה
אוֹמְרִים? עָלֵי בָּאֵר. הַעֲלֵי מִיּוּמִיד
לְהוֹצִיא מִים לְכָל וְלִהְיוֹת
מְשֻׁקִים מִמֶּךָ. וְכֵן אוֹמְרִים שְׂבַח
שֶׁל בָּאֵר זֹאת, בָּאֵר חֲפְרוּהָ
שָׂרִים וְגו'. דְּבַר אֲמַת הָיוּ
אוֹמְרִים, וְכִךְ הוּא.

**מִכָּאן לְמַדְנִי ^(בֵּא רָאָה), כָּל מִי
שְׂרוּצָה לְעוֹרֵר דְּבָרִים שֶׁל
מְעָלָה, בֵּין בְּמַעֲשֵׂה בֵּין בְּדַבּוּר
- אִם אוֹתוֹ מַעֲשֵׂה אוֹ אוֹתוֹ
דְּבוּר לֹא נַעֲשֵׂה כְּרָאוּי, לֹא
מְעוֹרֵר דְּבַר. כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם
הוֹלְכִים לְעוֹרֵר בְּבֵית הַכְּנֶסֶת
דְּבַר שְׁלִמְעָלָה, אֲבָל מַעֲשִׂים
אֵלוּ שְׂיִוְדְעִים לְעוֹרֵר, וְהַקְּדוּשׁ
בְּרִיךְ הוּא קָרוֹב לְכָל הַיּוֹדְעִים
לְקָרָא לוֹ וְלְעוֹרֵר הַדְּבַר כְּרָאוּי.**

גַּם כָּאן הָיוּ יִשְׂרָאֵל אוֹמְרִים דְּבוּרִים אֱלֹהִים, דְּבָרֵי אֱמֶת, כְּדִי לְעוֹרֵר בְּאֵר הַזֹּאת וּלְהַשְׁקוֹתָם לְיִשְׂרָאֵל, וְעַד שְׂאוֹמְרִים מְלִים אֵלֶּה, לֹא מִתְעוֹרֶרֶת. וְכֵן אֶפְלוּ בְּאוֹתָם מְכַשְׁפֵי הָעוֹלָם שְׂמֵשֶׁת־מְשִׁים בְּמִינֵים רְעִים, עַד שְׂעוֹשִׂים מַעֲשֵׂיהֶם שֶׁל אֱמֶת אֱלֹהִים - אִם לֹא אוֹמְרִים דְּבָרֵי אֱמֶת בְּשִׁבִיל לְהַמְשִׁיךְ אוֹתָם בְּגוֹנִים אֵלֶּה שְׂרוּצִים, לֹא מִתְעוֹרְרִים לְגִבְיָהֶם. וְאֶפְלוּ שְׂצוּוֹחִים כָּל הַיּוֹם בְּדְבָרִים אַחֲרִים אוֹ בְּמַעֲשֵׂה אַחֵר, לֹא מוֹשְׁכִים אוֹתָם אֱלֹהִים לְעוֹלָמִים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים אֱלֵיהֶם.

בֹּא וּרְאֵה, כְּתוּב (מַלְכִים א' יח) וַיִּקְרָאוּ בְּשֵׁם הַבַּעַל וְגו'. מָה הַטַּעַם? אַחַד, שְׂאִין רְשׁוֹת בְּאוֹתוֹ בַּעַל בְּזָה. וְעוֹד, שֶׁהַדְּבָרִים לֹא מְכַשְׂרִים בִּינֵיהֶם, וְהַשְׁפִּיחַם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵהֶם. זֶהוּ שְׂכַתוּב (שם) וְאַתָּה הִסַּבְתָּ אֶת לִבְּךָ אַחֲרֵי־נִית. אֲשֶׁרֵיהֶם הַצְּדִיקִים שְׂיֻדְעִים לְקָרָא לְרַבּוֹנָם כְּרֹאוּי.

אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן, כָּאן צָרִיךְ לְגַלוֹת דְּבָר. בֹּא וּרְאֵה, כָּל מִי שְׂיֻדְעַ לְסִדְר מַעֲשֵׂה כְּרֹאוּי וְלְסִדְר דְּבָרִים כְּרֹאוּי, זֶה בּוֹדֵאֵי

אוֹף הַכָּא, הוּוּ אִמְרֵי יִשְׂרָאֵל הֵנִי מְלִין, מְלִין דְּקִשׁוּט, בְּגִין לְאַתְעָרָא ^(דף קפ"ד ע"א) לְהֵאֵי בִירָא, וְלֹא־שְׂקָאָה לֹון לְיִשְׂרָאֵל, וְעַד דְּאִמְרֵי הֵנִי מְלִי לָא אַתְעַר. וְכֵן אֶפְלוּ בְּאִינוֹן חֲרָשֵׁי עֲלָמָא, דְּמִשְׁתַּמְשֵׁי בְּזִינוֹן בִּישִׁין, עַד דְּעַבְדֵי עוֹבְדוֹי דְּקִשׁוּט לְגִבְיָהוּ, אִי לָא אָמְרוּ מְלִי דְּקִשׁוּט, בְּגִין לְאַמְשַׁכָּא לֹון בְּהֵנִי גּוֹוִי דְּבַעֲיִין, לָא מִתְעַרִין לְגִבְיָהוּ, וְאֶפְלוּ דְּצוּוֹחֵי כָּל יוֹמָא בְּמְלִין אַחֲרֵנִין, אוֹ בְּעוֹבְדָא אַחֲרָא, לָא מְשַׁכִּין לֹון לְגִבְיָהוּ לְעֲלָמִין, וְלֹא מִתְעַרִין לְקַבְּלֵיהוּ.

תָּא חֲזִי, כְּתִיב, (מַלְכִים א' יח) וַיִּקְרָאוּ בְּשֵׁם הַבַּעַל וְגו'. מָאֵי טַעְמָא. חַד דְּלֹא רְשׁוּ בְּהֵהוּא בַּעַל בְּהֵאֵי. וְעוֹד דְּמְלִין לָא מִתְכַּשְׂרִין בִּינֵיהוּ, וְאִנְשֵׁי לֹון קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְנַהֲוֹן. הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (מַלְכִים א' יח) וְאַתָּה הִסַּבְתָּ אֶת לִבְּךָ אַחֲרֵי־נִית. וְכָאִין אִינוֹן צְדִיקָיָא, דִּידְעֵי לְמַקְרֵי לְמַאֲרִיהוֹן כְּדָקָא יָאוּת.

אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן, הַכָּא בְּעִינָא לְגַלְתָּה מְלָה. תָּא חֲזִי, כָּל מָאֵן דִּידְעַ לְסִדְרָא עוֹבְדָא כְּדָקָא יָאוּת, וְלְסִדְרָא מְלִין כְּדָקָא יָאוּת, הָא וְדָאֵי מִתְעַרֵי לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְאַמְשַׁכָּא מְלִין עֲלָאִין דְּמִתְכַּשְׂרִין. (ס"א ו'א' לָא, לֹא אַתְכַּשְׂר לְגִבְיָהוּ). וְלֹא אַכְשֶׁר לְגִבְיָהוּ אִי הָכִי כָּל עֲלָמָא יְדְעֵי לְסִדְרָא עוֹבְדָא, וְלְסִדְרָא מְלִין, מָאֵי חֲשִׁיבוּ דְּלֵהוֹן דְּצְדִיקָיָא, דִּידְעֵי עַקְרָא דְּמְלָה

וְעוֹבְדָא, וַיִּדְעֵי לְכוּנָא לְפָא וְרַעוּתָא, יִתִּיר מֵאֱלֹיִן
אֲחֵרִינִין, דִּלָּא יִדְעֵי כָּל כְּדִי.

אֱלֹא אֱלֹיִן דִּלָּא יִדְעֵי עֲקָרָא דְעוֹבְדָא כּוּלֵי הָאֵי, אֱלֹא
סְדוּרָא בְּעֵלְמָא וְלָא יִתִּיר, מִשְׁכִּין עָלְיֵיהּ
מְשִׁיכוּ דְכֵתֵר כְּתִפּוּי דְקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא, דִּלָּא טָם
בְּאִוִירָא דִּשְׁגִיחוּ אֲקָרִי.

וְאֱלֹיִן דִּידְעֵי וּמְכוּנֵי לְפָא וְרַעוּתָא, מִפְקֵי בְּרַכָּאן
מֵאַתֵּר דְּמַחֲשָׁבָה, וְנִפְקֵי בְּכָל גְּזַעִין וְיִשְׂרָשִׁין
בְּאַרְחָ מִיִּשְׂרָאֵל כְּדִקָּא יָאוּת, עַד דְּמַתְּבְּרָאן עֲלֵאִין
וְתַתְּאִין, וְשָׂמָא קְדִישָׁא עֲלָאָה מִתְּבְּרָךְ עַל יְדִיהוֹן.
זְכָאָה חוּלְקִיהוֹן. דִּהָא קְדִישָׁא בְּרִידָא הוּא קָרִיב
לְגַבִּיֵהוֹן, וְזַמִּין לְקַבְּלֵיהוֹן, בְּשַׁעֲתָא דְקָאֲרוֹן לִיָּה,
הוּא זַמִּין לוֹן. בְּשַׁעֲתָא דְאֵינּוֹן בְּעָאקוּ, הוּא
לְגַבִּיֵהוּ, הוּא אוֹקִיר לוֹן בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא
דְאַתִּי, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים צא) כִּי בִי חָשַׁק
וְאֶפְלָטָהוּ אֲשַׁגְּבֵהוּ כִּי יַדַּע שְׁמִי.

עַל יָדָם. אֲשֶׁרֵי חֲלָקָם, שֶׁהָרִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קָרוֹב אֲלֵיהֶם וּמִזְמַן כְּנֻגְדָם. בְּשַׁעֲתָא שְׁקוּרָאִים לוֹ הוּא
מִזְמַן אֲלֵיהֶם. בְּשַׁעֲתָא שְׁהֶם בְּצָרָה הוּא אֲצֵלָם. הוּא מְכַבֵּד אוֹתָם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. זֶהוּ שְׁפָתוֹב
(תהלים צא) כִּי בִי חָשַׁק וְאֶפְלָטָהוּ אֲשַׁגְּבֵהוּ כִּי יַדַּע שְׁמִי.

מְעוּרָר אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְהַמְשִׁיךְ דְּבָרִים עָלְיוֹנִים
שְׁמֵכְשָׁרִים. (ואם לא, לא יִכְשֵׁר לָהֶם).
וְלֹא הִכְשֵׁר לָהֶם. אִם כֵּן, כָּל
הָעוֹלָם יוֹדְעִים לְסִדֵּר מַעֲשֵׂה
וּלְסִדֵּר דְּבָרִים, מָה חֲשִׁיבוֹת
הַצְּדִיקִים שִׁיּוֹדְעִים עֲקֵר הַדְּבַר
וְהַמַּעֲשֵׂה, וַיּוֹדְעִים לְכוֹן לֵב
וְרָצוֹן יוֹתֵר מֵאֵלוֹ הָאֲחֵרִים שְׁלֹא
יּוֹדְעִים כָּל כְּדִי?

אֱלֹא אֱלֹהֵי שְׁלֹא יוֹדְעִים עֲקֵר
הַמַּעֲשֵׂה כָּל זֶה, אֱלֹא סְדוּר
בְּעֵלְמָא וְלֹא יוֹתֵר, מוֹשְׁכִים
עָלֵיהֶם מְשִׁיכוֹת שְׁאַחַר כְּתִפֵּי
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלֹא טָם
בְּאִוִיר, שֶׁהַשְּׁגָחָה נִקְרָא.

וְאֱלֹהֵי שִׁיּוֹדְעִים וּמְכוּנִים לֵב
וְרָצוֹן, מוֹצִיאִים בְּרִכּוֹת מִמְּקוֹם
הַמַּחֲשָׁבָה, וַיּוֹצִאִים בְּכָל הַגְּזַעִים
וְהַיִּשְׂרָאֵלִים בְּדִרְךָ יִשְׂרָאֵל, כְּרָאוּי,
עַד שְׁמַתְּבְּרָכִים עָלְיוֹנִים
וְתַחֲתוֹנִים, וְשֵׁם הַקְּדוֹשׁ מִתְּבְּרָךְ

מקור המאמר בזהר פרשת חקת דף קפג ע"א-ב
זכות המילה מועילה רק לשומר הברית

וַיֹּאמֶר יי אֵל מֹשֶׁה אֶל תִּירָא אוֹתוֹ, תִּירֵן אוֹתוֹ אֵינּוֹן
אֹתוֹ (אוֹתוֹ). שְׁנֵי אוֹתוֹ הֵם שְׁלָמִים
בַּתּוֹרָה בְּשָׁנֵי וַי"ם, אֶחָד זֶה,
וְאֶחָד - (דְּבָרִים כב) עַד דְּרֹשׁ אַחִיד
אֹתוֹ (אוֹתוֹ). מָה הַטַּעַם? מְשׁוּם
שֶׁהֵם אוֹת מִמֶּשׁ. עַד דְּרֹשׁ אַחִיד
(אַחִיד מִמֶּשׁ) אֹתוֹ (אוֹתוֹ), שְׁצַרִּיד
לְפָרֵשׁ אֵת אוֹתוֹ הָאוֹת שֶׁל
אוֹתָהּ אֲבָדָה.

גַּם כִּי אוֹתוֹ הִזָּה, זֶה עוֹג
שֶׁנִּדְבַק בְּאַבְרָהָם, וּמֵאַנְשֵׁי בֵיתוֹ
הִזָּה, וּכְשֶׁנִּמְוֵל אֲבָרָהָם מֵה
כְּתוּב: (בְּרֵאשִׁית יז) וְכָל אַנְשֵׁי בֵיתוֹ
וְגו'. זֶה עוֹג שֶׁנִּמְוֵל עִמּוֹ וְקִבֵּל
אוֹת הַקְּדוּשׁ הַזֶּה. כִּיּוֹן שֶׁרָאָה
עוֹג שֶׁיִּשְׂרָאֵל מִתְקַרְבִּים אֵלָיו,
אָמַר: הֲרִי וְדָאֵי אֲנִי הַקְּדָמְתִי
זְכוּת שֶׁעוֹמְדָת לָהֶם, וְזֶה שֶׁם
לְמוֹלוֹ.

בְּאוֹתָהּ שַׁעָה פָּחַד מֹשֶׁה, אִיךְ
יְכוּל לְעַקֵּר רֶשֶׁם שְׁרֶשֶׁם
אַבְרָהָם? אָמַר, בְּוִדָאֵי הַיָּמִין
שְׁלִי מֵת, שְׁהָרִי הַיָּמִין צָרִיד
לְזֶה. אִם נֹאמַר הֲרִי אֶלְעָזָר -
יָמִין הַלְבָּנָה הוּא וְלֹא יָמִינִי.

וַיֹּאמֶר יי אֵל מֹשֶׁה אֶל תִּירָא אוֹתוֹ, תִּירֵן אוֹתוֹ אֵינּוֹן
שְׁלִימִין בְּאוֹרֵייתָא בְּתִירֵן וַי"ן, חַד דָּא,
וְחַד, (דְּבָרִים כב) עַד דְּרֹשׁ אַחִיד אוֹתוֹ. מָאֵי טַעְמָא. כִּיּוֹן
דְּאֵינּוֹן אוֹת מִמֶּשׁ. עַד דְּרֹשׁ אַחִיד (אַחִיד מִמֶּשׁ) אוֹתוֹ,
דְּבַעֵי לְפָרֵשׁא הַהוּא אוֹת, דִּהֵהוּא אֲבִידָה.

אוֹף הָכָא דִּין אוֹתוֹ, דָּא עוֹג, דְּאֵתְדַבֵּק בְּאַבְרָהָם,
וּמֵאַנְשֵׁי בֵיתָהּ הוּא, וְכִד אֶתְגַּזֵּר אֲבָרָהָם מֵה
כְּתוּב, וְכָל אַנְשֵׁי בֵיתוֹ וְגו'. דָּא עוֹג דְּאֶתְגַּזֵּר עִמֵּיהּ,
וְקִבֵּל הֵאֵי אֵת קְדִישָׁא, כִּיּוֹן דְּחָמָא עוֹג דִּישְׂרָאֵל
מִקְרַבִּין גַּבִּיהּ, אָמַר הָא וְדָאֵי אֲנָא אֶקְדִּימָנָא זְכוּתָא
דְּקָאִים לוֹן, וְדָא שְׁוִי לְקַבְּלֵיהּ.

בֵּיהּ שַׁעָתָא דְּחִיל מֹשֶׁה, הִיךְ יְכִיל לְאַעְקָרָא רְשִׁימָא
דְּרֶשִׁים אֲבָרָהָם. אָמַר, וְדָאֵי הָא יְמִינָא דִּילִי
מֵיֵת, דִּהָא יְמִינָא בַּעֲיָא לְהָאֵי. אֵי נִימָא הָא אֶלְעָזָר,
יְמִינָא דְּסִיְהָרָא הוּא, וְלֹא דִּילִי. וְהָאֵי אֵת לִימִינָא
הוּא, דְּאֲבָרָהָם לִימִינָא הוּא.

מִיד אָמַר קְדָשָׁא בְּרִיד הוּא, אֶל תִּירָא אוֹתוֹ, לָא
תִּדְחַל לְהַהוּא אֵת דִּילֵיהּ, וְאֶפִּילוּ לִימִינָא לָא

וְהָאוֹת הַזֶּה לְיָמִין הוּא, שְׂאֲבָרָהֶם הוּא לְיָמִין.

מִיֵּד אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵל תִּירָא אֹתוֹ. אֵל תִּירָא אֶת אוֹתוֹ הָאוֹת שְׁלוֹ, וְאַפְלוֹ לְיָמִין לֹא צָרִיךְ. כִּי בִיָּדְךָ נִתְּתִי. שְׂמַאלְךָ תַעֲקֹר אוֹתוֹ מִהָעוֹלָם, שְׁהָרִי הוּא פָּגַם הָרִשָּׁם שְׁלוֹ, וְמִי שְׂפוּגִים אוֹת זוֹ רָאוּי לְהַעֲקֹר מִהָעוֹלָם, כָּל שֶׁכֵּן שְׂמַאל שְׁלֶךָ, שְׁהִיא יָדְךָ, יַעֲקֹר אוֹתוֹ מִהָעוֹלָם, בְּגִלְל זֶה נַעֲקֹר מִהָעוֹלָם. וְאַפְלוֹ שֶׁהוּא תַקִּיף מִבְּנֵי הַגְּבוּרִים וְרָצָה לְהַשְׁמִיד אֶת יִשְׂרָאֵל, נָפַל בְּיַדִּי מֹשֶׁה וְהִשְׁמַד.

בְּגִלְל זֶה הַכֹּל הַשְׁמִידוֹ יִשְׂרָאֵל, בְּנֵיו וְכָל עַמּוֹ וְכָל אֲשֶׁר לוֹ, כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב וַיִּכּוּ אוֹתוֹ וְאֶת בְּנָיו וְאֶת כָּל עַמּוֹ, וְכֵתוֹב (דְּבָרִים ב) וַנִּפֹּךְ אוֹתוֹ וְאֶת בְּנָיו. בְּנוֹ פְתוּב, חֶסֶר יו"ד, וְקוֹרְאִים בְּנָיו, וְהָרִי פִרְשׁוּהוּ הַחֲבָרִים.

אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שְׂמֹשֶׁה הַנְּבִיא הָיָה בִּינֵיהֶם, שְׂבַגְלָלוּ עָשָׂה לָהֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל

אֲצַטְרִיךְ. כִּי בְיָדְךָ נִתְּתִי. שְׂמַאלְךָ דִּילְךָ יַעֲקֹר לִי הוּא מִעֲלָמָא, דְּהָא הוּא פָּגַם רְשִׁימָא דִּילֵיהּ, וּמֵאֵן דְּפָגַם לְהָאִי אֶת, אֶתְחַזִּי לְאַתְעֲקָרָא מִעֲלָמָא, כָּל שֶׁכֵּן שְׂמַאלְךָ דִּילְךָ, דְּאִיהוּ יָדְךָ, יַעֲקֹר לִי הוּא מִעֲלָמָא, בְּגִין כִּי (דף קפ"ד ע"ב) אֶתְעֲקֹר מִעֲלָמָא, וְאַפְלוֹ דְּאִיהוּ תַקִּיפָא מִבְּנֵי גְבוּרָאִים, וּבָעָא לְשִׁיצָאָה לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל, נָפַל בְּיַדִּיהּ דְּמֹשֶׁה וְאַשְׁתַּצִּי.

בְּגִין כִּי כָּלָא שְׂצִיאוֹ יִשְׂרָאֵל בְּנָיו וְכָל עַמֻּיהּ, וְכָל דִּילֵיהּ. כְּמָה דְכָתִיב, וַיִּכּוּ אוֹתוֹ וְאֶת בְּנָיו וְאֶת כָּל עַמּוֹ וְכָתִיב, (דְּבָרִים ב) וַנִּפֹּךְ אוֹתוֹ וְאֶת בְּנָיו. בְּנוֹ פְתִיב חֶסֶר יו"ד, וְקָרִינָן בְּנָיו, וְהָא אוֹקְמוּהָ חֲבָרָאִים.

זְכַאִין אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּמֹשֶׁה נְבִיאָה הָוָה בִּינֵיהוּ, דְּבִגְנֵיהּ עָבִיד לוֹן קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא כָּל הַגִּי אֶתְוּוֹן, וְאוֹקְמוּהָ. וְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָא גִזַּר קְיָמִיָּה עִם שְׂאָר עַמִּין לְאַתְקַשְׁרָא בֵּיהּ, אֶלָּא עִם יִשְׂרָאֵל, דְּאֵינּוֹן בְּנָיו דְּאַבְרָהָם, דְּכָתִיב בּוֹ (בְּרַאשִׁית יז) וַיְבִין זֶרְעֶךָ אַחֲרָיְךָ לְדוֹרְתָם בְּרִית עוֹלָם. וְכָתִיב (ישעיה נט) וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אָמַר יי רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְגו'. לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וְגו'. בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

הָאוֹתוֹ הַלָּלוּ, וּפִרְשׁוּהוּ. וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא גִזַּר בְּרִיתוֹ עִם שְׂאָר הָעַמִּים לְהַתְקַשֵּׁר בּוֹ, אֶלָּא עִם יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם בְּנֵי אַבְרָהָם, שְׂכֵתוֹב בּוֹ (בְּרַאשִׁית יז) וַיְבִין זֶרְעֶךָ אַחֲרָיְךָ לְדוֹרְתָם לְבְרִית עוֹלָם. וְכָתוּב (ישעיה נט) וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אָמַר ה' רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְגו', לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וְגו'. בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן

נַעֲרַךְ וְנִסְדַּר עַל יַד "מַפְעַל הַזְּהוּרָה הָעוֹלָמִי" לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים. - דְּפִי "חַק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי" נִיתֵן לְקַבֵּל בַּחֲנֻם לְזִכּוּי הַרְבִּים בַּלְבַּד. טל': 054-8436784 אוֹ אֲצַל מַלְכוּת דּוֹד רַחוּב הַשּׁוּמֵר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת ויקהל דף רד ע"א
רחיצה וטבילה לכבוד השבת

כְּשֶׁנִּכְנַסְתָּ שַׁבָּת, צְרִיכִים
אוֹתוֹ עִם קְדוּשׁ לְרַחֵץ עֲצָמֶם
מִשְׁמוּשׁ הַחֹל. מָה הַטַּעַם?
מִשׁוּם שֶׁבַחֵל רוּחַ אַחֲרַת
הוֹלַכְתָּ וּמְשׁוֹטְטָת וְשׁוֹרָה עַל
הָעֵם, וּכְשֶׁרוֹצֶה אָדָם לְצַאת
מֵאוֹתָהּ רוּחַ וּלְהִכָּנֵס בְּרוּחַ
אַחֲרַת קְדוּשָׁה עֲלִיוֹנָה, צְרִיךְ
לְרַחֵץ עֲצָמוֹ כְּדֵי לְהַשְׁרֹת
עָלָיו אוֹתָהּ רוּחַ עֲלִיוֹנָה
קְדוּשָׁה.

בֵּא וְרֵאֵה הַסּוּד הָעֲלִיּוֹן שֶׁל
הַדָּבָר. כָּל אוֹתָם שְׁשֵׁה יָמִים
(עוֹמֵד הַדָּבָר שֶׁל הַכֹּל) נֶאֱחָזִים בְּסוּד
שֶׁל נִקְדָּה קְדוּשָׁה אַחַת, וְכֹל
הַיָּמִים אַחֲזִים בּוֹ. וַיֵּשׁ יָמִים
אַחֲרֵים שְׁעוֹמְדִים מִבְּחוּץ
בְּצַד הָאֲחֵר, וַיֵּשׁ יָמִים
אַחֲרֵים שְׁעוֹמְדִים בְּפָנִים
מִעֲגוּל קְדוּשָׁה, וְאַחֲזִים
בְּנִקְדָּה קְדוּשָׁה.

וַיִּשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים, וְכֹל אֱלוֹ
שְׁמַת־עַסְקִים בְּקְדוּשָׁה, כָּל יְמֵי
הַשָּׁבוּעַ, נֶאֱחָזִים כָּל אֱלוֹ
הַשָּׁשָׁה יָמִים, בְּאֱלוֹ הַשָּׁשָׁה

כֹּד עָאֵל שַׁבְּתָא, אֲצַטְרִיכוּ אֵינּוֹן עֵמָא קְדִישָׁא
לְאַסְחָאָה גְרַמִּיָּהוּ מִשְׁמוּשָׁא דְחוּל, מָאִי
טַעְמָא. בְּגִין דְּבַחּוּל, רוּחָא אַחֲרָא אֲזֵלָא וְשִׁטָּא
וְשָׂרָא עַל עֵמָא. וְכֹד בְּעֵי בַר נֶשׁ לְנִפְקָא מִן
הֵהוּא רוּחָא, וְלֹאֲעֵלָא בְּרוּחָא אַחֲרָא קְדִישָׁא
עֲלָאָה, בְּעֵי לְאַסְחָאָה גְרַמִּיָּה, לְמִשְׁרֵי עֲלִיָּה
הֵהוּא רוּחָא עֲלָאָה קְדִישָׁא.

תָּא חַזִּי רוּחַ עֲלָאָה דְּמַלְאָה, כָּל אֵינּוֹן שִׁית יוֹמִין,
(קִימָא מְלָא דְכֹלָא) אֶתְאַחֲדוּן בְּרוּחַ דְּחַד נִקְוֵדָה
קְדִישָׁא, וְכִלְהוּ יוֹמִין אֶתְאַחֲדוּן בֵּיה. וְאִית יוֹמִין
אַחֲרֵינֵין, דְּקִיִּימִין לְבַר בְּסִטְרָא אַחֲרָא. וְאִית יוֹמִין
אַחֲרֵינֵין, דְּקִיִּימִין לְגוֹ מִעֲגוּלָא קְדִישָׁא, וְאֶתְאַחֲדוּן
בְּנִקְוֵדָה קְדִישָׁא.

וַיִּשְׂרָאֵל קְדִישִׁין, וְכֹל אֵינּוֹן דְּמַתְּעַסְקִין בְּקְדוּשָׁה,
כָּל יוֹמָא דְּשַׁבְּתָא, אֶתְאַחֲדוּן כָּל אֵינּוֹן
שִׁית יוֹמִין, בְּאֵינּוֹן שִׁית יוֹמִין דְּלָגוּ דְּאֶתְאַחֲדוּן
בְּהֵיֵא נִקְוֵדָה, אֶתְאַחֲדוּן בְּהֵאִי, בְּגִין לְנִטְרָא לֹון.
וְכֹל אֵינּוֹן שִׁית יוֹמִין (ד"א וְאֵינּוֹן שִׁית יוֹמִין דְּלָגוּ) דְּשַׁבְּתָא,

יָמִים שְׁבַפְנִים שְׁמֵאֲחָדִים בְּנִקְדָּה הִיא, נֶאֱחָזִים בְּזוֹ כִּי לְשֹׁמֵר אוֹתָם, וְכָל אוֹתָם שֵׁשֶׁת יָמִי (וְאוֹתָם שֵׁשֶׁת יָמִים שְׁבַפְנִים) הַשַּׁבָּת אוֹתָהּ נִקְדָּה הִיא נִסְתָּרָת. כִּיּוֹן שֶׁנִּכְנַסְתָּ שַׁבָּת, אִז עוֹלָה אוֹתָהּ נִקְדָּה וּמִתְעַטֶּרֶת וְנֶאֱחָזֶת לְמַעְלָה, וְכָלֶם טְמוּנִים בְּתוֹכָהּ.

הִיא נִקְדָּה טְמוּרָא אִיהִי. כִּיּוֹן דְּעָאֵל שַׁבָּתָא, כִּיּוֹן סִלְקָא הִיא נִקְדָּה, וְאִתְעַטְרָא וְאִתְאַחַדָּא לְעֵילָא, וְכִלְהוּ טְמוּרִין בְּגוּיָהּ.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֵמוֹד 314)

– פֶּרֶק יג –

הַחַיּוֹב וְהַשְּׁלִילָה לְלִמּוּד הַזֶּהָר

מִדּוּעַ לֹא נִפְוֶץ לְמּוֹד הַזֶּהָר כְּשֶׁאֵר מְדַרְשֵׁי חֲכָמֵינוּ וְזָכוּרָנָם לְבִרְכָה?

א) הַיִּבְשׁוֹת וְהַחֲשֻׁכוֹת בְּדוּרָנוּ זֶה, לֹא נִשְׁמַע כְּמוֹהֵן בְּכָל הַדּוֹרוֹת שֶׁקָּדְמוּ לָנוּ – הוּא מִשּׁוֹם שֶׁאִפְלוּ עוֹבְדֵי הַשֵּׁם מָטוּ יְדֵיהֶם מִהַעֲסֵק בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה

מִכָּאֵן תִּבְיֵן אֵת הַיִּבְשׁוֹת וְהַחֲשֻׁכוֹת שֶׁמִּצְאוּנוּ בְּדוּרָנוּ זֶה, שֶׁלֹּא נִשְׁמַע כְּמוֹהֵן בְּכָל הַדּוֹרוֹת שֶׁקָּדְמוּ לָנוּ, שֶׁהוּא מִשּׁוֹם שֶׁאִפְלוּ הָעוֹבְדֵי הַשֵּׁם שֶׁמָטוּ יְדֵיהֶם מִהַעֲסֵק בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה. וְכִבֵּר הַמִּשְׁיֵל הַרְמַב"ם [רַבֵּינוּ מִשֵּׁה בֵּן מִיּוֹן] וְזָכוּרָנוּ לְבִרְכָה מִשְׁלֵ אִמְתִּי עַל זֶה, וְאָמַר, שֶׁאִם שׁוּרָה שֶׁל אֵלֶף אֲנָשִׁים סוֹמִים הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ, וַיֵּשׁ לָהֶם לְפָחוֹת פֶּקַח אֶחָד בְּרֵאשִׁים הָרִי הֵם בְּטוּחִים כָּלֶם שְׂיִלְכוּ בְּדֶרֶךְ הַיִּשָּׁר, וְלֹא יִפְלוּ בְּפָחִים וּמְכַמּוֹרוֹת, לְהִיּוֹתָם נִמְשָׁכִים אַחַר הַפֶּקַח שֶׁבְּרֵאשִׁים, אֲבָל אִם חָסַר לָהֶם אוֹתוֹ הָאֶחָד, בְּלִי סֶפֶק שֶׁיִּכְשְׁלוּ בְּכָל דְּבַר הַמִּטָּל בְּדֶרֶךְ, וַיִּפְלוּ כָּלֶם לְבוֹר שַׁחַת. כֵּן הַדְּבַר שֶׁלְפָנֵינוּ, אִם הָיוּ לְפָחוֹת עוֹבְדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עוֹסְקִים בְּפִנְיֵי הַתּוֹרָה, וְהַמִּשְׁיֵכוֹ אוֹר שֶׁלֶם מֵאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, הָרִי כָּל בְּנֵי הַדּוֹר הָיוּ נִמְשָׁכִים אַחֲרֵיהֶם, וְכָלֶם הָיוּ בְּטוּחִים בְּדֶרֶכָם שֶׁלֹּא יִכְשְׁלוּ, וְאִם גַּם עוֹבְדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ סִלְקוּ אֵת עֲצָמָם מִחֲכָמָה זוֹ, אִין פְּלֵא שְׁכָל הַדּוֹר נִכְשַׁל בְּגִלְלָם, וּמִגְדַּל צַעֲרִי לֹא אוֹכֵל לְהֶאֱרִיךְ בּוֹה.

אֲמָנָם יִדְעָתִי הַסֵּבָה, שֶׁהִיא בְּעֵקֶר מִתּוֹךְ שְׁנַתְמַעְטָה הָאֲמוּנָה בְּכָלֶל, וְהָאֲמוּנָה בְּקִדּוּשֵׁי עֲלִיּוֹן חֲכָמֵי הַדּוֹרוֹת בְּפֶרֶט, וְסִפְרֵי הַקְּבֵלָה וְהַזֶּהָר מְלֵאִים מִמִּשְׁלֵים גְּשָׁמִיִּים, עַל כֵּן נִפְלַ הַפַּחַד עַל כָּל אֶחָד, שֶׁלֹּא יֵצֵא שְׁכָרוֹ בְּהַפְסְדוֹ, כִּי חָס וְשָׁלוֹם קָרוֹב לְהַכְּשֵׁל בְּפֶסֶל וּדְמוּת.

וְהִיא שֶׁהַעֲרִינִי לַעֲשׂוֹת בְּאוֹר מִסְפִּיק עַל הָאֵר"י וְזָכוּרָנוּ לְבִרְכָה, וְעַתָּה עַל הַזֶּהָר הַקִּדּוּשׁ, וְהַסֵּרְתִּי הַפַּחַד הַזֶּה לְנִמְרִי, כִּי בְּאֶרְצִי וְהוֹכַחְתִּי בְּעֵלִיל אֵת הַנִּמְשָׁל הָרוּחָנִי שֶׁל כָּל דְּבַר, שֶׁהוּא מִפְּשֵׁט מִכָּל דְּמִיּוֹן גְּשָׁמִי, לְמַעְלָה מִהַמְּקוֹם וְלְמַעְלָה מִהַזְּמוֹן, כְּמוֹ שִׁירָאוֹ הַמְּעִינִים, לְמַעַן לֹאֲפָשֵׁר לְכָל הַמוֹן בֵּית יִשְׂרָאֵל לְלַמֵּד סֵפֶר הַזֶּהָר, וְלְהַתְחַמֵּם בְּאוֹרוֹ הַקִּדּוּשׁ.

וְקִרְאֵתִי הַבְּאוֹר בְּשֵׁם "הַסְּלָם" לְהוֹרוֹת, שֶׁתְּפַקִּיד בְּאוֹרִי הוּא כְּתַפְקִיד כָּל סְלָם, שֶׁאִם יֵשׁ לָךְ עֲלֶיךָ מְלָאָה כָּל טוֹב, אִינְךָ חָסֵר אֵלֶּא "סְלָם" לְעֵלוֹת בּוֹ, וְאִז כָּל טוֹב הָעוֹלָם בְּיָדֶיךָ. אֲמָנָם אִין "הַסְּלָם" מִפְּרָה כְּלָפִי עֲצָמוֹ, כִּי אִם תִּנּוּחַ בְּמִדְרָגוֹת הַסְּלָם וְלֹא תִכְנַס אֶל הָעֲלִיָּה, אִז לֹא תִשְׁלַם בְּוַנְתָּךְ. כֵּן הַדְּבַר בְּבְּאוֹר שְׁלִי עַל הַזֶּהָר, כִּי לְבֵאֵר דְּבָרֵיהֶם, הַעֲמִיקִים מִכָּל עֵמֶק, עַד סוּפָם עוֹד לֹא נִבְרָא הַבְּטוּי לָזֶה, אֵלֶּא עֲשִׂיתִי עַל כָּל פָּנִים בְּבְּאוֹרִי זֶה דְרָךְ וּמְבוֹא לְכָל בֵּן אָדָם שְׂיִוְכַל עַל יְדוֹ לְעֵלוֹת וְלְהַעֲמִיק וְלְהַסְתַּבֵּל בְּסֵפֶר הַזֶּהָר גּוֹפּוֹ, כִּי רַק אִז תִּשְׁלַם כְּוַנְתִּי בְּבְּאוֹרִי זֶה.

וְהִנֵּה כָּל הַמִּצְוִיִּים אֲצֵל סֵפֶר הַזֶּהָר הַקִּדּוּשׁ, כְּלוֹמַר, הַמְּבִינִים מִה שֶׁכְּתוּב בּוֹ, הַסְּכִימוּ פֶּה אֶחָד, שֶׁסֵּפֶר הַזֶּהָר הַקִּדּוּשׁ חִבְרוּ הַתְּנָא הָאֵלֶּקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, חוּץ מִהַרְחוּקִים מִחֲכָמָה זוֹ וְנוֹטִים לֹמַר עַל סֵמֶךְ מַעֲשִׂיּוֹת בְּדוּיוֹת מִמִּתְנַגְדֵי הַחֲכָמָה הַזֶּה, שֶׁמִּחְבְּרוּ הוּא הַמְּקַבֵּל רַבִּי מִשֵּׁה דִי לִיאוֹן, אוֹ אַחֲרִים הַסְּמוּכִים לוֹ בְּזָמוֹן.

נַעֲרַךְ וְנִסְדַּר עַל יְדֵי "מַפְעֵל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי" לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמֵים. - דְּפִי "חַק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי" נִיתֵן לְקַבֵּל בְּחִינָם לְזִיכוּי הַרְבִּים בְּלַבַּד. טל': 054-8436784 אוֹ אֲצֵל מְלִכוֹת דּוֹד רַחוּב הַשּׁוּמֵר 74 ב"ב

מִקְוֹד הַמֵּאמֵר בְּזֹהָר פֶּרֶשֶׁת יִתְרוֹ דָּף פ"ב ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעֲוֹדָה
הַשְּׁנִיָּה כְּתוּב אִז תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדַאי. שְׁאוֹתָהּ
שָׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקְּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּדָה שֶׁל
הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוֹהִי
סַעֲוֹדָתוֹ וְדַאי.

בְּסַעֲוֹדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כְּתוּב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוֹהִי הַסַּעֲוֹדָה
שֶׁל זַעִיר אֲנַפִּין שֶׁהוּא
בְּשִׁלְמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְבָּרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשַׂמַּח בְּסַעֲוֹדָתוֹ
וְלִהְיוֹת שְׁלֵם הַסַּעֲוֹדוֹת הַקְּלוֹ,
שֶׁהֵן סַעֲוֹדוֹת הָאֲמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קְדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֲמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלֵהֶם וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמִזְלוֹת. וּמִשּׁוֹם כֵּן אָמַר,
(שְׁמוֹת ל"א) בִּינִי וּבִין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בְּסַעֲוֹדוֹת הַקְּלוֹ
נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֲמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֹדָה
אֶחָת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגַם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסַעֲוֹדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אִז תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדַאי. דִּהְיָהִיא
שֵׁעָתָא אֲתִנְגְּלִיא עֲתִיקָא קְדִישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עֲבַדִּינוּ,
וּסַעֲוֹדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדַאי.

בְּסַעֲוֹדָתָא תְּלִיתָאָה דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סַעֲוֹדָתָא
דְזַעִיר אֲפִין, דִּהְיִי בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שֵׁיטָא יוֹמִין,
מֵהֵוּא שְׁלִימוּ מִתְבָּרְכִין. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵי
בְּסַעֲוֹדָתֵיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֵלִין סַעֲוֹדָתִי, דְּאֵינוֹן
סַעֲוֹדָתִי מֵהֵימְנוֹתָא שְׁלִימָתָא, דְּזֶרַעַא קְדִישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מֵהֵימְנוֹתָא עֲלָאָה, דִּהָא דִּילְהוֹן הִיא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת. וּבְגִינֵי
כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בִּינִי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסַעֲוֹדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
דְּאֵינוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְּאֵינוֹן מֵהִיכְלָא
דְּמַלְכָּא, דְּאֵינוֹן בְּנֵי מֵהֵימְנוֹתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
חַד סַעֲוֹדָתָא מִנֵּיהּ, אַחֲזִי פְּגִימוֹתָא לְעֵילָא,

נודעים ישראל שהם בני המלך ושהם מהיכל המלך ושהם בני האמונה, ומי שפוגם סעודה אחת מהם, מראה פגם למעלה, ומראה את עצמו שאינו מבני המלך העליון, שאינו מבני

הֵיכַל הַמֶּלֶךְ, וְשֹׁאֵינוּ מִזְרַע
קָדוֹשׁ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְנוֹתְנִים
עָלָיו חֶמֶר שֶׁל שְׁלֵשָׁה דְבָרִים
- דִּין הַגִּיהָנֶם וְכוּ'.

וּבֹא רֵאשִׁית, בְּכֹל שָׂאֵר
הַזְּמַנִּים וְהַחֲגִים צָרִיךְ אָדָם
לְשַׂמַּח וּלְשַׂמַּח אֶת הָעַנְיִים,
וְאִם הוּא שָׂמַח לְבִדּוֹ וְלֹא
נוֹתֵן לְעַנְיִים - עֲנֹשׁוּ רַב,
שְׁהַרִי לְבִדּוֹ שְׂמֵחַ, וְלֹא נוֹתֵן
שְׂמֵחָה לְאַחֵר. עָלָיו כְּתוּב
(מִלֵּאכִי ב) וְזֵרִיתִי פָּרֵשׁ עַל
פְּנֵיכֶם פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם. וְאִם הוּא
שָׂמַח בְּשַׁבַּת, אַף עַל גַּב
שְׁלֹא נוֹתֵן לְאַחֵר - לֹא
נוֹתְנִים עָלָיו עֲנֹשׁ כְּבִשְׂאֵר
הַזְּמַנִּים וְהַחֲגִים, שְׂכָתוּב
פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם. אָמַר פָּרֵשׁ
חֲגִיכֶם, וְלֹא פָּרֵשׁ שַׁבְּתְכֶם.
וְכָתוּב (יִשְׁעִיָּה א) חֲדָשִׁיכֶם
וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנֵאָה נִפְשִׁי. וְאֵלּוּ
שַׁבַּת לֹא אָמַר.

וּמִשׁוּם כֶּךָ כְּתוּב בֵּינִי וּבֵין
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִשׁוּם שְׂכָל
הָאֱמוּנָה נִמְצְאָת בְּשַׁבַּת,
נוֹתְנִים לְאָדָם נְשֻׁמָּה אַחֲרֵת,
נְשֻׁמָּה עֲלִיוֹנָה, נְשֻׁמָּה שְׂכָל
הַשְּׁלֵמוֹת בָּהּ, כְּדָגְמַת הָעוֹלָם

הַבָּא. וּמִשׁוּם כֶּךָ נִקְרְאָת שַׁבַּת. מַה זֶה שַׁבַּת? שֵׁם שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֵׁם שֶׁהוּא שָׁלֵם
מִכָּל צָדְדָיו.

וְאַחֲזִי גְרָמִיָּה דְלָאוּ מִבְּנֵי מַלְכָּא עֲלָאָה הוּא,
דְלָאוּ מִבְּנֵי הֵיכְלָא דְמַלְכָּא הוּא דְלָאוּ מִזְרַעָא
קְדִישָׁא דְיִשְׂרָאֵל הוּא. וַיְהִינּוּ עָלֶיהָ חוֹמְרָא
דְתַלְת מַלְיָן, דִּינָא דְגִיהָנֶם וְגו'.

וְתָא חֲזִי, בְּכִלְהוּ שָׂאֵר זְמַנִּין וְחֲגִין, בְּעֵי בַר נֶשׁ
לְחַדִּי, וּלְמַחְדֵי לְמַסְכְּנֵי. וְאִי הוּא חֲדֵי
בְלַחֲדוּדֵי, וְלֹא יְהִיב לְמַסְכְּנֵי, עוֹנֵשִׂיָּה סָגִי, דְהָא
בְלַחֲדוּדֵי חֲדֵי, וְלֹא יְהִיב חֲדוֹ לְאַחֲרָא. עָלֶיהָ כְּתוּב,
(מִלֵּאכִי ב) וְזֵרִיתִי פָּרֵשׁ עַל פְּנֵיכֶם פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם. וְאִי
אִיהוּ בְשַׁבְּתָא חֲדֵי, אַף עַל גַּב דְלֹא יְהִיב לְאַחֲרָא,
לֹא יְהִיב עָלֶיהָ עוֹנֵשִׂא, כְּשֹׁאֵר זְמַנִּין וְחֲגִין, דְכְּתוּב
פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם. פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם קָאֵמַר, וְלֹא פָּרֵשׁ
שַׁבְּתְכֶם. וְכְתוּב (יִשְׁעִיָּה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנֵאָה
נִפְשִׁי. וְאֵלּוּ שַׁבַּת לֹא קָאֵמַר.

וּבְגִינֵי כֶּךָ כְּתוּב, בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִשׁוּם
דְכָל מְהִימְנוּתָא אֲשֶׁתִּכַּח בְּשַׁבְּתָא, יְהִיב
לִיהָ לְבַר נֶשׁ נְשֻׁמָּתָא אַחֲרָא, נְשֻׁמָּתָא עֲלָאָה,
נְשֻׁמָּתָא דְכָל שְׁלִימוֹ בָּהּ, כְּדוּגְמָא דְעֲלָמָא דְאֲתִי.
וּבְגִינֵי כֶּךָ אֶקְרִי שַׁבַּת. מַהוּ שַׁבַּת. שְׂמָא דְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא. שְׂמָא דְאִיהוּ שְׁלִים מִכָּל סְטְרוּי.

מַה זֶה שַׁבַּת? שֵׁם שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֵׁם שֶׁהוּא שָׁלֵם

נֶעֱרַךְ וְנִסְדַּר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזְּוֹהַר הָעוֹלָמִי" לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים. - דְּפִי "חַק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי"
נִיתֵן לְקַבֵּל בַּחֲנֹם לְזִכּוּי הַרְבִּים בַּלְבַּד. טל': 054-8436784 אוֹ אֲצֵל מַלְכוּת דּוּד רַחוּב הַשּׁוּמֵר 74 ב"ב

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי כַּךְ הוּא. אוֹי לְאָדָם שְׁלֵא מְשָׁלִים אֶת שְׂמִיחָה הַמְּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמַהי שְׂמִיחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֵשׁ הַסְּעוּדוֹת שֶׁל הָאֱמוּנָה, סְעוּדוֹת שְׂאֵבְרָהֶם יִצְחָק וַיֵּעֲקֹב כָּלֵוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה עַל שְׂמִיחָה, אֱמוּנָה שְׁלֵמָה מְכַל צְדָדָיו.

שְׁנֵינּוּ, בַּיּוֹם הַזֶּה מִתְּעַטְרִים הָאֲבוֹת, וְכָל הַבָּנִים יוֹנְקִים, מֵהַ שְׂאֵין כֵּן בְּכָל שְׂאָר הַחַגִּים וְהַזְּמַנִּים. בַּיּוֹם הַזֶּה רִשְׁעֵי הַגִּיְהֵנָם נָחִים. בַּיּוֹם הַזֶּה כָּל הַדֵּינִים נִכְפִּים וְלֹא מִתְּעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְּעַטְרַת בְּעִטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי כַּךְ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבָר נָשׁ, דְּלֹא אֲשָׁלִים חֲדוּוֹתָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא. וּמֵאֵן חֲדוּוֹתָא דִּילִיָּה. אֵלּוּן תְּלִת סְעוּדָתִי מְהִימְנוּתָא. סְעוּדָתִי דְּאֵבְרָהֶם יִצְחָק וַיֵּעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכֻלְהוּ חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מְכַל סְטְרוּי.

תַּאנָּא, בְּהֵדִין יוֹמָא מִתְּעַטְרָן אֲבָהוֹן, וְכָל בְּנֵין יִנְקִין, מַה דְּלֹאוּ הָכִי בְּכָל שְׂאָר חַגִּין וּזְמַנִּין. בְּהֵדִין יוֹמָא, חֲטִיבֵיָּא דְּגִיְהֵנָם גַּיְיָחִין. בְּהֵדִין יוֹמָא, כָּל דֵּינֵין אֲתַכְפִּיין, וְלֹא מִתְּעַרִין בְּעַלְמָא. בְּהֵדִין יוֹמָא אֲוִרִיתָא מִתְּעַטְרָא בְּעִטְרֵין שְׁלִימֵין.

סֵפֶר אֹר הַזֶּהָר (עֵמֹד 315)

וְאֵנִי בְּשֵׁאנִי לְעַצְמִי, הָרִי מִיּוֹם שְׁזִכִּיתִי בְּאֹר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְהַתְּבוֹנֵן מֵעַט בְּסֵפֶר הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, לֹא עָלָה עַל לְבִי לְחַקֵּר בִּיחּוּסוֹ, וְהוּא מִטַּעַם פְּשׁוּט, כִּי לְפִי תִּכְנֵן שֶׁל הַסֵּפֶר עָלָה בְּלִבִּי מֵעֵלֶת יָקָר הַתְּנַא רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי לְאֵין עֲרוּךְ יוֹתֵר עַל כָּל הַתְּנַאִים הַקְּדוֹשִׁים, וְאִם הִיָּה מִתְּבָרַר לִי בְּבִרּוֹר גְּמוּר שְׂמַחְבְּרוֹ הוּא שֵׁם אַחֵר, כַּגּוֹן רַבִּי מִשֵּׁה דִי לִיאֹון זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָּה וְכַדוּמָה, הָרִי אִז הִיָּה גְּדוּל אֲצִלִּי מֵעֵלֶת הָאִישׁ רַבִּי מִשֵּׁה דִי לִיאֹון זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָּה יוֹתֵר מְכַל הַתְּנַאִים הַקְּדוֹשִׁים, וְגַם רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי בְּכָלֵם.

אֲמַנָּם בְּאֵמֶת לְפִי מִדַּת עֵמֶק הַחֻכְמָה שְׁבַסְפֵּר, אִם הִיָּיתִי מוֹצֵא בְּבִרּוֹר, שְׂמַחְבְּרוֹ הוּא אֶחָד מֵאַרְבַּעִים וְשִׁמוֹנֶה הַנְּבִיאִים, הִיָּה זֶה מְקַבֵּל עַל לְבִי בְּיוֹתֵר מְלִיחָסוֹ לְאַחַד מֵהַתְּנַאִים, וּמְכַל שְׂכֵן אִם הִיָּיתִי מוֹצֵא שְׂמִיחָה רַבִּינוֹ קִבֵּל אוֹתוֹ מֵהַר סִינֵי מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַצְמוֹ, אִז הִיָּיתָה שׁוֹכֶכֶת דַּעְתִּי לְגַמְרִי, כִּי לוֹ נָאָה וְלוֹ יָאָה חֲבוּר כְּזֶה.

וְלִפְיָקָד, בֵּינּוֹן שְׁזִכִּיתִי לְעֲרוּךְ בְּאֹר מִסְפִּיק הַשְּׁוּה לְכָל בְּעַל עֵיוֹן, לְהַבִּין מֵעַט מַה שְׂכַתוּב בּוֹ בְּסֵפֶר, אֲנִי חוֹשֵׁב שְׂכָבֵר נִפְטָרְתִּי בְּזֶה לְגַמְרִי מִלְטָרַח עוֹד וְלִהְכֵנִים עַצְמִי בְּחֻקִּירָה הַזֹּאת, כִּי כָּל מִשְׁכִּיל בְּזֶהָר לֹא יוֹכֵל לְהַסְתַּפֵּק עוֹד שְׂמַחְבְּרוֹ יוֹכֵל לְהִיּוֹת אִישׁ פָּחוֹת בְּמַעֲלָה מֵהַתְּנַא רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי הַקְּדוֹשׁ.

אֲכֹן לְפִי זֶה נִשְׁאֵלֶת הַשְּׂאֵלָה, לְמָה לֹא הִיָּה נִגְלָה סֵפֶר הַזֶּהָר לְדוֹרוֹת הָרֵאשׁוֹנִים, שְׂבִלִי סֵפֶק הִיּוֹ חֲשׁוּבִים בְּמַעֲלָה יוֹתֵר מִדוֹרוֹת הָאֲחֵרוֹנִים וְהִיּוֹ רֵאוּיִים לוֹ יוֹתֵר, וַיַּחַד עִם זֶה יֵשׁ לְשֵׁאֵל לְמָה לֹא נִגְלָה בְּאֹר סֵפֶר הַזֶּהָר עַד הָאָר"י זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָּה, וְלֹא לְמַקְבָּלִים שְׂקֵדְמוֹ לוֹ. וְהַתְּמִיָּה הַעוֹלָה עַל כְּלָנָה, לְמָה לֹא נִגְלוּ בְּאֹר דְּבָרֵי הָאָר"י זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָּה וְדְבָרֵי הַזֶּהָר מִימֵי הָאָר"י זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָּה עַד דוֹרְנוֹ זֶה (וְעַן) בְּהַקְּדָמְתִי לְסֵפֶר 'פְּנִים מְסִבִּירוֹת' עַל ה'עֵז חַיִּים' בְּאוֹת ח' דְּבוּר הַמִּתְחִיל וְאִיתָא, עַן שָׁם, וְנִשְׁאֵלָה הַשְּׂאֵלָה, הָכִי אֲכַשֵּׁר דְרִי.

וְהַתְּשׁוּבָה הִיא, כִּי הַעוֹלָם בְּמִשְׁךְ זְמַן קִיוְמוֹ שֶׁל שִׁתָּא אֲלִפֵּי שְׁנַיִן, הוּא כְּמוֹ פְּרָצוּף אֶחָד שֵׁישׁ לוֹ ג' שְׁלִישִׁים, רֵאשׁ תּוֹךְ וְסוֹף, דְּהִינּוּ חֲב"ד חֲג"ת נה"י [חֻכְמָה בִּינ"ה דַּע"ת, חֲס"ד גְּבוּרָה תְּפָאֲרָת, גַּצ"ח הו"ד יסו"ד].

ספר אור הזוהר (עמוד 316)

וְזֶה שְׁאָמְרוּ זְכוּרֵנוּם לְבָרְכָה שְׁתֵּי אֱלֹפִים תְּהוּ שְׁתֵּי אֱלֹפִים תּוֹרָה וּשְׁתֵּי אֱלֹפִים יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ (סְנֵהֲדָרִין צ"ו.), כִּי בְּשְׁתֵּי אֱלֹפִים הָרֵאשׁוֹנִים שֶׁהֵם בְּחִינַת רֵאשׁ וְחַב"ד הֵיוּ הָאוֹרוֹת מוֹעֲטִים מֵאֵד, וְהָיוּ נְחֻשְׁבִים לְבְּחִינַת רֵאשׁ בְּלִי גּוֹף, שְׁאִין בּוֹ אֵלָא אוֹרוֹת דְּנִפְשׁ. כִּי יֵשׁ עֲרֵךְ הַפּוֹדֵד בֵּין כָּלִים לְאוֹרוֹת, כִּי בְּכָלִים הַכָּלֵל הוּא, שֶׁהַכָּלִים הָרֵאשׁוֹנִים נִגְדְּלִים בְּכָל פְּרָצוֹף מִתְחַלְּהָ, וּבְאוֹרוֹת הוּא לְהַפְּדָה, שְׁאוֹרוֹת הַתְּחַתּוֹנִים מִתְּלַבְּשִׁים בְּפְרָצוֹף מִתְחַלְּהָ. וְנִמְצָא, כֹּל עוֹד שְׁאִין בְּכָלִים רַק הַעֲלִיוֹנִים לְבַד, דְּהֵינּוּ כָּלִים דְּחַב"ד, יוֹרְדִים שֵׁם לְהַתְּלַבֵּשׁ רַק אוֹרוֹת דְּנִפְשׁ, שֶׁהֵם הָאוֹרוֹת הַתְּחַתּוֹנִים בְּיוֹתֵר. וְזֶה שְׁאָמְרוּ עַל שְׁתֵּי אֱלֹפִים רֵאשׁוֹנִים שֶׁהֵם בְּבְחִינַת תְּהוּ. וּבְשְׁתֵּי אֱלֹפִים הַשְּׁנָיִים שֶׁל הָעוֹלָם, דְּהֵם בְּחִינַת חַג"ת דְּכָלִים, יָרַד וְנִתְּלַבֵּשׁ אוֹר הַרוּחַ בְּעוֹלָם, שֶׁה"ס תּוֹרָה. וְעַל כֵּן אָמְרוּ עַל שְׁתֵּי אֱלֹפִים הָאֲמֻצְעִים שֶׁהֵם תּוֹרָה. וּשְׁתֵּי אֱלֹפִים הָאֲחֵרוֹנִים הֵם נְהו"מ [נצ"ח הו"ד יסו"ד מלכו"ת] דְּכָלִים, וְעַל כֵּן מִתְּלַבֵּשׁ בְּעוֹלָם בְּזִמְנָה הַהוּא אוֹר דְּנִשְׁמָה, שֶׁהוּא הָאוֹר הַיּוֹתֵר גָּדוֹל, וְעַל כֵּן הֵם יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ.

גַּם הַדְּרֵךְ הוּא בְּכָל פְּרָצוֹף פְּרָטִי, שֶׁבְּכָלִים דְּחַב"ד חַג"ת עַד הַחֲזוּה שְׁלוֹ, הָאוֹרוֹת מְכַסִּים, וְאֵינֵם מִתְּחִילִים לְהָאִיר חֲסָדִים הַמְּגִלִים, שֶׁפְּרוּשׁוֹ הַתְּגִלּוֹת הָאֵרֶת חֲכָמָה עֲלִיוֹנָה, אֵלָא מִחֻזָּה וּלְמַטָּה, דְּהֵינּוּ בְּנְהו"מ שְׁלוֹ. וְהוּא הַסְּבָה שֶׁמִּטְרָם הַתְּחִילוֹ לְהַתְּגַלּוֹת הַכָּלִים דְּנְהו"מ בְּפְרָצוֹף הָעוֹלָם, שֶׁהֵם ב' אֱלֹפִים הָאֲחֵרוֹנִים, הֵיטָה חֲכָמַת הַזֹּהַר בְּכָל וְחֲכָמַת הַקְּבָלָה בְּפְרָט מְכַסֶּה מִן הָעוֹלָם, אֵלָא בְּזִמְנָה הָאֲר"י זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה, שֶׁכָּבֵר נִתְקַרֵב זִמְנָה הַשְּׁלֵמַת הַכָּלִים שֶׁמִּחֻזָּה וּלְמַטָּה, נִתְּגַלְתָּה אִזּוֹ הָאֵרֶת חֲכָמָה הַעֲלִיוֹנָה בְּהָעָלָם עַל יְדֵי נִשְׁמַת הָאֱלֹקִי רַבִּי יִצְחָק לוֹרְיָא זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה, שֶׁהִיָּה מוּכָן לְקַבֵּל הָאוֹר הַגָּדוֹל הַזֶּה. וְעַל כֵּן נִגְלָה הָעֵקֶרִים שֶׁבְּסֵפֶר הַזֹּהַר וְגַם חֲכָמַת הַקְּבָלָה, עַד שֶׁהָעֵמִיד בְּצַד כָּל הָרֵאשׁוֹנִים שֶׁקְדָמוּהוּ. וְעַם כָּל זֶה כִּיּוֹן שֶׁהַכָּלִים הָאֵלוּ עוֹד לֹא נִשְׁלְמוּ לְנִמְרִי (שֶׁהוּא נִפְטָר בְּזִמְנָה ה' אֱלֹפִים שֶׁל"ב בְּנוֹדָע), עַל כֵּן לֹא הָיָה הָעוֹלָם עוֹד רְאוּי שִׁתְּגַלּוֹ דְּבְרִיו, וְלֹא הָיוּ דְּבְרֵיו הַקְּדוּשִׁים אֵלָא קִנְיָן לִיחִידֵי סְגֻלָּה מוֹעֲטִים, שֶׁלֹּא נִתְּנָה לָהֶם הַרְשׁוּת לְגַלּוֹתָם בְּעוֹלָם. וְכַעַת בְּדוֹרֵנוּ זֶה, אַחַר שֶׁכָּבֵר קְרוּבִים אָנּוּ לְגַמֵּר ב' אֱלֹפִים הָאֲחֵרוֹנִים, לְפִיכָךְ נִתְּנָה עֵתָה הַרְשׁוּת לְגַלּוֹת דְּבְרֵיו זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה וְדְבְרֵי הַזֹּהַר בְּעוֹלָם בְּשַׁעוֹר חָשׁוּב מֵאֵד, בְּאִפְסָן שֶׁמְדוֹרֵנוּ זֶה וְאֵילֶךְ יִתְחִילוּ לְהַתְּגַלּוֹת דְּבְרֵי הַזֹּהַר בְּכָל פְּעַם יוֹתֵר וְיוֹתֵר, עַד שִׁתְּגַלְּהָ כָּל הַשַּׁעוֹר הַשֵּׁלֶם שֶׁבְּחַפְזָה הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

אֲבָל אִם חֵס וְשְׁלוֹם לְהַפְּדָה, שֶׁהָאֵדָם מִיִּשְׂרָאֵל, מִשְׁפִּיל מַעֲלַת פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה וְסוּדוֹתֶיהָ, הַדְּנָה בְּדַרְכֵי נִשְׁמוֹתֵינוּ וּמְדַרְגוֹתֶיהֶן, וְכֵן בְּחֵלֶק הַשֶּׁכֶל וְטַעְמֵי מִצְוָה, כְּלַפִּי מַעֲלַת חִיצוֹנִיּוֹת הַתּוֹרָה הַדְּנָה בְּחֵלֶק הַמַּעֲשֵׂה בְּלְבַד. וְאִפְלוּ אִם עוֹסֵק פְּעַם בְּפְנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, הָרִי הוּא מְקַצֵּב לָהּ שַׁעֲה מוֹעֲטַת מִזְמָנָהּ, בְּשַׁעֲה שְׁלֹא יוֹם וְלֹא לַיְלָה, כְּמוֹ שֶׁהִיטָה חֵס וְשְׁלוֹם, דְּבַר שְׁאִין צָרָךְ בּוֹ, הוּא נִמְצָא גּוֹרֵם בְּזוֹהַ לְהַשְׁפִּיל וְלְהוֹרִיד מִטָּה מִטָּה אֶת פְּנִימִיּוֹת הָעוֹלָם, שֶׁהֵם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְלְהַגְבִּיר אֶת חִיצוֹנִיּוֹת הָעוֹלָם עֲלֵיהֶם, שֶׁהֵם אֲמוֹת הָעוֹלָם, וְיִשְׁפִּילוּ וַיִּבְזוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שֶׁהָיוּ דְּבַר מִיֹּתֵר בְּעוֹלָם, וְאִין לְעוֹלָם חַפְזָה בְּהֵם חֵס וְשְׁלוֹם.

הֵם עוֹשִׂים כָּל הַחֲרַבְנוֹת וְהַשְׁחִיטוֹת הָאֵימִים, שֶׁבְּנֵי דוֹרֵנוּ הָיוּ עַדִּי רְאוּיָה לָהֶם, הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ מִכָּאֵן וְאֵילֶךְ... וְכָל יְרִידָתָם שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, הֵם מַחְמַת שַׁעֲזוּבוּ אֶת פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, וְהַשְׁפִּילוּ מַעֲלַתָּהּ מִטָּה מִטָּה, וְעָשׂוּ אוֹתָהּ כְּמוֹ הֵיטָה חֵס וְשְׁלוֹם דְּבַר שְׁאִין צָרָךְ בּוֹ כָּלֵל.

אִין לָהֶם לְאוֹתָם אֲנָשִׁים הַגּוֹרְמִים, שְׁרוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ יִסְתַּלֵּק וְיִלָּךְ לוֹ מִן הָעוֹלָם, וְלֹא יוּכַל לְשׁוּב לְעוֹלָם, שֶׁהִמָּה הֵם הָעוֹשִׂים אֶת הַתּוֹרָה לִיבְשָׁה, כְּלוֹמֵר בְּלִי מְשִׁיחַ לְחֻלּוֹחִית שֶׁל שֶׁכֶל וְדַעַת, כִּי מִצְטַמְצָמִים רַק בְּחֵלֶק הַמַּעֲשֵׂי שֶׁל הַתּוֹרָה, וְאֵינֵם רוֹצִים לְהַשְׁתַּדֵּל לְהַבִּין בְּחֲכָמַת הַקְּבָלָה, לִידַע וְלְהַשְׁכִּיל בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה וְטַעְמֵי מִצְוָה. אִין לָהֶם, שֶׁהֵם גּוֹרְמִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם הַלְלוּ, שִׁיְהִיוּ עֲנִיּוֹת וְחָרֵב וְחָמָס וּבְזָה וְהַרְיָגוֹת וְהַשְׁמָדוֹת בְּעוֹלָם.

(הַקְּדָמַת ה"סְלָם" לְסֵפֶר הַזֹּהַר)

נַעֲרָךְ וְנִסְדָּר עַל יְדֵי "מַפְעַל הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי" לְקִירוֹב הַגּוֹאֵלָה בְּרַחֲמִים. - דְּפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי" נִיתֵן לְקַבֵּל בְּחִינָם לְזִכּוּי הַרְבִּים בְּלְבַד. טל': 054-8436784 אוֹ אֲצֵל מְלֻכוֹת דּוֹד רַחוּב הַשּׁוּמֵר 74 ב"ב

בלק יום שני

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

זִהָר חֶק לְיִשְׂרָאֵל

מְנַקֵּד

הַף הַיּוֹמִי

פְּרִשְׁת בֶּלֶק

מִהַתְנָא הָאֱלֹמִי

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

מְבַאֵר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְּשׁ
עִם פְּרוּשׁ קַל וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרָשִׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּדַקּוֹת סְפוּרוֹת בְּלִבְךָ תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מְפַעֵל הַזִּהָר הָעוֹלָמִי"

הַרְדֵּשׁ תַּמּוּז תַּש"ע לַפ"ק

עִיה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תּוֹכֵב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר

(קבלה מהאר"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תַּפְלָה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּיֵן מְקַדְשֶׁךָ עַל מְכוֹנֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנוּ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעַבּוֹדָתָם וּלְזוּיִים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וּלְזַמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוּיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כִּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הָרַבִּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּיָתֵיכֶם בְּאַלְפֵי אַלְפִים וּרְבוּא רְבּוּת. וְכֹל הַמְזַכֶּה אֶת
הָרַבִּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וּלְכָל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׂמוּכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁשׁוּבוּ בַתְּשׁוּבָה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוּ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תַּמִּיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קַבָּח: - קַבְט.).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׂבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוּת רֵאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֵּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשָׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאַהֲבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קַב הַיִּשָׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאִין לָהּ דוֹרֵשׁ וְאִין מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שְׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאִין לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שְׁהַמִּצְוָה מְקַטְרָגַת
וְאוֹמֶרֶת כְּמָה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת בלק דף קצה ע"א
מעלת וסגולת תפילות העני

וְעַתָּה לְכֵה נָא אֶרֶה לִּי אֵת הָעַם הַזֶּה וְגו' (במדבר כב)
 רַבִּי אֲבָא פָתַח, (תהלים קב) תִּפְלָה לְעַנִּי כִּי יַעֲטוּף
 וְגו', תִּלְתַּת אֵינּוֹן דְּכִתִּיב בְּהוּ תִּפְלָה. וְאוֹקְמוּהָ מְלָה
 דָּא, (אבל מלה דא) חַד הָוּה מִשָּׁה, וְחַד הָוּה דְּדוּד, וְחַד
 עֲנִי, דְּאִתְּכַלִּיל בְּהוּ, וְאִתְּחַבֵּר בְּהוּ. וְאִי תִימָא, הָא
 כְּתִיב (חבקוק ג) תִּפְלָה לְחַבְּקוּק הַנְּבִיא, הָא אַרְבַּע אֵינּוֹן.
 אֲלֵא חַבְּקוּק לָאוּ בְּגִין תִּפְלָה הָוּה, וְאַף עַל גַּב
 דְּכִתִּיב בֵּיהּ תִּפְלָה, תּוֹשְׁבַחְתָּא וְהוֹדָאָה אִיהוּ
 לְקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא, עַל דְּאִחֵיא לִיהּ, וְעַבְדַּ עֲמִיָּה
 נְסִין וְגַבּוּרִין, דְּהָא בְּרִיהּ דִּישׁוֹנְמִית הָוּה.

אֲבָל תִּלְתָּא אֵינּוֹן דְּאִקְרוּן תִּפְלָה. (תהלים ז) תִּפְלָה
 לְמִשָּׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים, תִּפְלָה דָּא דְּלִית
 כְּגִינְיָה בְּבַר נֶשׁ אַחְרָא. (תהלים יט) תִּפְלָה לְדוּד, תִּפְלָה
 דָּא אִיהִי תִּפְלָה, דְּלִית כְּגִינְיָה בְּמִלְכָּא אַחְרָא.
 תִּפְלָה לְעַנִּי, תִּפְלָה אִיהִי מֵאֵינּוֹן תִּלְתָּא. מֵאֵן
 חֲשִׁיבָא מְכֻלָּהוּ. הָוּי אִימָא תִּפְלָה דְּעַנִּי. תִּפְלָה דָּא,
 קָדִים לְתִפְלָה דְּמִשָּׁה. וְקָדִים לְתִפְלָה דְּדוּד, וְקָדִים
 לְכָל שְׂאָר צְלוֹתֵין דְּעֵלְמָא.

תִּפְלָה זוּ קוּדְמַת לְתִפְלַת מִשָּׁה, וְקוּדְמַת לְתִפְלַת דְּדוּד, וְקוּדְמַת לְכָל

וְעַתָּה לְכֵה נָא אֶרֶה לִּי אֵת הָעַם
 הַזֶּה וְגו'. רַבִּי אֲבָא פָתַח, (שם קב)
 תִּפְלָה לְעַנִּי כִּי יַעֲטוּף וְגו'.
 שְׁלֹשָׁה הֵם שְׁכַתוּב בְּהֵם תִּפְלָה.
 וּבְאַרְוֵי דְּבַר זֶה (אבל דבר זה) - אֶחָד
 הִיָּה מִשָּׁה, וְאֶחָד הִיָּה דְּדוּד, וְאֶחָד
 עֲנִי, שְׁנַכְלָל בְּהֵם וְהִתְחַבֵּר בְּהֵם.
 וְאִם תִּיאַמֵּר, הֲרִי כְּתוּב (חבקוק ג)
 תִּפְלָה לְחַבְּקוּק הַנְּבִיא - הֲרִי
 אַרְבַּעַה הֵם? אֲלֵא חַבְּקוּק לֹא
 בְּגַלְל תִּפְלָה הִיָּה, וְאַף עַל גַּב
 שְׁכַתוּב בּוּ תִּפְלָה, תּוֹשְׁבַחְתָּא
 וְהוֹדָאָה הִיא לְקוּדְשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 עַל שְׁהַחֲיָהוּ וְעָשָׂה אֶתּוֹ נְסִים
 וְגַבּוּרִים, שְׁהָרִי בֶן הַשׁוֹנְמִית
 הִיָּה.

אֲבָל שְׁלֹשׁ הֵן שְׁנַקְרָאוֹת תִּפְלָה:
 (תהלים ז) תִּפְלָה לְמִשָּׁה אִישׁ
 הָאֱלֹהִים, תִּפְלָה זוּ שְׂאִין כְּמוֹתָהּ
 בְּאִישׁ אַחֵר. תִּפְלָה לְדוּד, תִּפְלָה
 זוּ הִיא תִּפְלָה שְׂאִין כְּמוֹתָהּ
 בְּמִלְכָּא אַחֵר. תִּפְלָה לְעַנִּי, תִּפְלָה
 הִיא מֵאוֹתָן שְׁלֹשׁ. מִי חֲשׁוּבָה
 מְכֻלָּן? הָוּי אוֹמֵר תִּפְלַת הָעַנִּי.

שְׂאָר תִּפְלֹת הָעוֹלָם.

מַאי טַעְמָא. בְּגִין דְּעָנִי אִיהוּ תְּבִיר לְבָא. וּכְתִיב, (תהלים 137) קָרוֹב יְיָ לְנַשְׁבְּרֵי לֵב וְגו'. וּמִסְכְּנָא עֶבֶד תְּדִיר קְטָטָה בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲצִית וְשָׁמַע מְלוֹי. כִּיּוֹן דְּצִלֵי צְלוֹתֶיהָ, פִּתַח כָּל כְּנֵי רְקִיעֵין, וְכָל שְׂאֵר צְלוֹתֵין דְּקָא סְלָקִין לְעֵילָא, דְּחֵי לֹון הֵהוּא מִסְכְּנָא תְּבִיר לְבָא, דְּכְתִיב תְּפִלָּה לְעָנִי כִי יַעֲטוּף. כִּי יתְעַטֵּף מִיבְעֵי לֵיהּ, מַאי כִי יַעֲטוּף. אֶלָּא אִיהוּ עֶבֶד עֲטוּפָא לְכָל צְלוֹתֵין דְּעֲלָמָא, וְלֹא עֲאֲלִין עַד דְּצְלוֹתָא דִּילֵיהּ עֲאֲלַת.

וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר, יתְעַטֵּפוּן כָּל צְלוֹתֵין, וְצְלוֹתָא דָּא תִיעוּל לְגַבְאֵי. לָא בְעֵינָא הָכָא כִי דִינָא דִּידוּנֹון בִּינָנָא, קְמָאי לִיהוּוּ תְרַעוּמִין דִּילֵיהּ, וְאֲנָא וְהוּא בְּלַחוּדְנָא. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתִיחַד בְּלַחוּדוֹי, בְּאֵינוּן תּוֹרְעָמִין, בְּהֵהוּא צְלוֹתָא, דְּכְתִיב וּלְפָנֵי יְיָ יִשְׁפּוֹךְ שִׁיחוֹ. לְפָנֵי יְיָ וְדָאֵי.

כָּל חֵילֵי שְׁמַיָּא שְׂאֲלִין אֲלִין לְאֲלִין, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּמָאי אֲתַעֲסֵק, בְּמָאי אֲשַׁתְּדַל. אֲמַרִין, אֲתִיחַדָּא בְּתִיאוּבְתָא בְּמָאֲנִין דִּילֵיהּ, כְּלָהוּ לָא יָדְעוּ מָה אֲתַעֲבִיד מֵהֵהוּא צְלוֹתָא דְּמִסְכְּנָא, וּמְכָל אֵינוּן תּוֹרְעָמִין דִּילֵיהּ. דְּלִית תִּיאוּבְתָא לְמִסְכְּנָא, אֶלָּא כִד כְּלָם לָא יוֹדְעִים מָה נַעֲשֶׂה מִתְּפִלַּת אוֹתוֹ עָנִי וּמְכָל אוֹתוֹ תְרַעוּמוֹתֵיו. שְׂאִין תְּאֹוה לְעָנִי אֶלָּא כְּשִׁשׁוּפְךָ דְּמַעוּתֵיו בְּתַרְעַמְתָּ לְפָנֵי הַמְּלַךְ הַקְּדוֹשׁ, וְאִין תְּאֹוה

מָה הַטְעָם? מְשׁוּם שְׁהָעָנִי הוּא שְׂבוּר לֵב, וְכְתוּב (שם לד') קָרוֹב ה' לְנַשְׁבְּרֵי לֵב וְגו'. וְהָעָנִי עוֹשֶׂה תְּמִיד קְטָטָה בְּקוּדְשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַשֵּׁב וְשׁוֹמֵעַ דְּבָרָיו. כִּיּוֹן שְׁמִתְפַּלֵּל תְּפִלָּתוֹ, פּוֹתַח כָּל חֲלוּנוֹת הַרְקִיעִים, וְכָל שְׂאֵר הַתְּפִלוֹת שְׁעוֹלָה לְמַעְלָה, דּוֹחָה אוֹתָן אוֹתוֹ עָנִי שְׂבוּר לֵב, שְׁכַתוּב תְּפִלָּה לְעָנִי כִי יַעֲטוּף. כִּי יתְעַטֵּף צָרִיךְ לוֹ לְכַתְּבֵי! מָה זֶה כִי יַעֲטוּף? אֶלָּא הוּא עוֹשֶׂה עֲטוּף לְכָל תְּפִלוֹת הָעוֹלָם, וְלֹא נִכְנָסוֹת עַד שְׁנִכְנָסוֹת תְּפִלָּתוֹ.

וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר: יתְעַטֵּפוּ כָּל הַתְּפִלוֹת, וְתְפִלָּה זוֹ תִכְנָס אֵלַי. אֵינִי רוֹצֶה כָּאֵן בֵּית דִּין שִׁידוֹן בִּינֵינוּ. לְפָנֵי יְהוָה תְרַעוּמוֹת שְׁלוֹ, וְאֲנִי וְהוּא לְבִדְנֵנוּ. וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְתִיחַד לְבִדּוֹ בְּאוֹתוֹן הַתְרַעוּמוֹת, בְּאוֹתָהּ תְּפִלָּה, שְׁכַתוּב וּלְפָנֵי ה' יִשְׁפּוֹךְ שִׁיחוֹ. לְפָנֵי ה' בּוֹדָאֵי.

כָּל חֵילוֹת הַשָּׁמַיִם שׁוֹאֲלִים אֵלָה לְאֵלָה: בְּמָה מִתְעַסֵּק הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? בְּמָה מְשַׁתְּדֵל? אוֹמְרִים: מְתִיחַד בְּעַרְגָּה בְּכָלֵים שְׁלוֹ. כְּלָם לָא יוֹדְעִים מָה נַעֲשֶׂה מִתְּפִלַּת אוֹתוֹ עָנִי וּמְכָל אוֹתוֹ תְרַעוּמוֹתֵיו. שְׂאִין תְּאֹוה לְעָנִי אֶלָּא כְּשִׁשׁוּפְךָ דְּמַעוּתֵיו בְּתַרְעַמְתָּ לְפָנֵי הַמְּלַךְ הַקְּדוֹשׁ, וְאִין תְּאֹוה

לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵי
כְּשֶׁמִּקְבֵּל אוֹתָם וְנִשְׁפָּכִים לְפָנָיו.
וְזוֹהִי תַפְלָה שְׁעוֹשָׂה עֲטוּף
וְעוֹטֶפֶת כָּל תַּפְלוֹת הָעוֹלָם.

מִשֶּׁה הַתַּפְלָל תַּפְלָתוֹ, וְהַתְּעַכֵּב
כַּמָּה יָמִים בַּתַּפְלָה זֶה. דָּוִד רָאָה
שֶׁכָּל הַחֲלוֹנוֹת וְכָל שְׁעָרֵי
הַשָּׁמַיִם, כָּלֵם מִזְמָנִים לְהַפְתִּיחַ
לְעַנִּי, וְאִין בְּכָל תַּפְלוֹת הָעוֹלָם
שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִקְשִׁיב מִיַּד
כִּמוֹ לְתַפְלַת הָעַנִּי. כִּיֹּן שָׂרָאָה
אֵת זֶה, עָשָׂה עֲצָמוֹ עָנִי וּמִסְכֵּן.
פָּשַׁט לְבוּשׁ הַמַּלְכוּת וַיֵּשֶׁב עַל
הָאָרֶץ כִּמוֹ עָנִי וְאָמַר תַּפְלָה,
שְׁכַתוּב (תהלים פו) תַּפְלָה לְדָוִד
הִטָּה ה' אֲזַנְךָ עָנְנִי. וְאִם תֹּאמַר
לָמָּה? בְּגַלְל כִּי עָנִי וְאֲבִיוֹן אָנִי.
אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, דָּוִד,
וְלֹא מִלֶּךְ אַתָּה, וְשׁוֹלֵט עַל
מַלְכִים חֲזָקִים, וְאַתָּה עוֹשֶׂה
עֲצָמְךָ עָנִי וְאֲבִיוֹן?! מִיַּד הַחֲזוּר
תַּפְלָתוֹ לְגֹן אַחַר וְעֹזֵב דְּבַר
אֲבִיוֹן וְעָנִי, וְאָמַר שְׁמֶרָה נַפְשִׁי
כִּי חֲסִיד אָנִי. וְעַם כָּל זֶה, הַכֹּל

שָׁפִיךְ דְּמַעוֹי בְּתוֹרְעָמוֹ, קָמִי מַלְכָּא קַדִּישָׁא. וְלִית
תִּיאוּבָתָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֱלֹהֵי כַד מְקַבֵּל לוֹן,
וְאוֹשְׁדוֹ קָמִיה וְדָא אִיהִי צְלוֹתָא, דְּעַבִּיד עֲטוּפָא לְכָל
צְלוֹתִין דְּעַלְמָא.

מִשֶּׁה צִלִּי צְלוֹתִיה, וְאַתְּעַכֵּב כַּמָּה יוֹמִין בְּהֵאִי
תַּפְלָה. דָּוִד חָמָא, דְּכָל כְּוִיֹן, וְכָל תַּרְעִי
שְׁמִיָּא, כְּלָהוּ זְמִינִין לְאַפְתָּחָא לְמִסְכְּנָא, וְלִית בְּכָל
צְלוֹתִין דְּעַלְמָא, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲצִית מִיַּד,
בְּצְלוֹתָא דְּמִסְכְּנָא, כִּיֹּן דְּחָמִי הֵאִי, עָבַד גְּרַמִּיה עָנִיָּא
וּמִסְכְּנָא, פָּשַׁט לְבוּשָׁא דְּמַלְכוּתָא, וַיִּתִּיב בְּאַרְעָא
כְּמִסְכְּנָא, אָמַר תַּפְלָה. דְּכַתִּיב, תַּפְלָה לְדָוִד הִטָּה יי
אֲזַנְךָ עָנְנִי. וְאִי תִימָא אִמָּאִי. בְּגִין כִּי עָנִי וְאֲבִיוֹן אָנִי.
אָמַר לִיה קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא, דָּוִד, וְלֹאֵו מַלְכָּא אַנְתָּה,
וְשְׁלִיטָא עַל מַלְכִין תַּקִּיפִין, וְאַתָּה עָבִיד גְּרַמְךָ עָנִי
וְאֲבִיוֹן. מִיַּד אַהֲדַר צְלוֹתִיה בְּגוֹנוֹנָא אַחֲרָא, וְשַׁבַּק
מַלְכָּה דְּאֲבִיוֹן וְעָנִי, וְאָמַר שְׁמֶרָה נַפְשִׁי כִּי חֲסִיד אָנִי.
וְעַם כָּל דָּא כְּלָא הָוָה בֵּיה בְּדָוִד. אָמַר לִיה רַבִּי
אַלְעָזָר, שְׁפִיר קְאֻמְרַת.

הָיָה בְּדָוִד. אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, יָפָה אֻמְרַת.

מקור המאמר בזהר פרשת בלק דף קצה ע"ב - קצו ע"א
סגולה שדהתפלה לא תשוב ריקם

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אֲרִימִית יָדֵי בְּצִלּוֹ לְקַמֵּי מַלְכָּא
קַדִּישָׁא. דְּהָא תַּנְיִנָּן, אָסוּר לִיָּה לְבַר גֵּשׁ
לְאַרְמָא יְדוּי לְעֵילָא, בַּר בְּצִלּוֹ, וּבְכַרְכָּאן וְתַחֲנוּנִים
לְמַרְיָה. דְּכַתִּיב, (בראשית יד) הָרִימוּתֵי יָדֵי אֵל יִי אֵל עֲלִיוֹן,
וּמְתַרְגְּמִינָן, אֲרִימִית יָדֵי בְּצִלּוֹ, דְּהָא אֶצְבָּעָאן דִּיְדוּן
מַלְיָן עֲלָאִין אִית בְּהוּ. וְהִשְׁתָּא אָנָּא הָכִי עֵבִידְנָא.
וְאִמִּינָא דְכָל מָאן דְּאֵלִין אַרְבַּע יְסֻדְר קַמֵּי מַאֲרִיָּה,
וְעֵבִיד גְּרַמְיָה בְּרַעוּתָא, בְּתַקוּנָא דָּא בְּדַקָּא יָאוּת,
בְּתַקוּנָא דָּא לֹא תַהְדֵּר צְלוּתִיה בְּרִיקְנִיא.

בְּקַדְמִיתָא עֵבֵד, לְסֻדְרָא שְׁבַחָא קַמֵּי מַאֲרִיָּה,
וּלְזַמְרָא קַמִּיָּה. וְדָא בְּתוֹשְׁבַחָן דְּקַמֵּי
צְלוּתָא. וּלְבַתֵּר עֵבֵד, לְבַתֵּר דְּצִלְי צְלוּתָא דְעַמִּידָה,
אִיהוּ עֵבֵדָא דְסֻדְר צְלוּתָא דְמַאֲרִיָּה. וּלְבַתֵּר עֵבֵד,
לְבַתֵּר דְּצִלְי כָּל צְלוּתִיה, וְאִזִּיל לִיָּה, וְעַל דָּא דוּד
תְּלַת זְמַנִּין עֵבֵד גְּרַמְיָה בְּצְלוּתָא דָּא עֵבֵד. דְּכַתִּיב
הוֹשַׁע עֲבֹדְךָ אֶתְּהָ אֱלֹהֵי. שִׁמַּח נַפְשׁ עֲבֹדְךָ. וּכְתִיב
תָּנָה עֲזֹךְ לְעֲבֹדְךָ. הָא תְּלַת זְמַנִּין, אֶצְטְרִיךְ
לְשׁוּאָה גְּרַמְיָה עֵבֵד.

נַפְשׁ עֲבֹדְךָ. וּכְתוּב (תהלים 119) תָּנָה עֲזֹךְ לְעֲבֹדְךָ. הָרִי שְׁלֹשׁ פְּעָמִים צְרִיךְ לָשִׁים עֲצָמוּ עֵבֵד.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הֲרַמְתִּי יָדֵי
בְּתַפְלָה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ.
שְׁהָרֵי שְׁנִינּוּ, אָסוּר לוֹ לְאָדָם
לְהָרִים יָדָיו לְמַעַל פָּרַט
לְתַפְלָה, וּבְכַרְכוֹת וּבְתַחֲנוּנִים
לְאֲדוֹנוֹ, שְׁכָתוּב (בראשית יד)
הֲרַמְתִּי יָדֵי אֵל ה' אֵל עֲלִיוֹן,
וּמְתַרְגְּמִים: הֲרַמְתִּי יָדֵי בְּתַפְלָה.
שְׁהָרֵי בְּאֶצְבָּעוֹת הַיָּדִים יֵשׁ
דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים. וְכַעַת כֶּף אָנִי
עוֹשֶׂה, וְאוֹמֵר שְׁכַל מִי
שְׁאַרְבְּעָה אֵלוֹ יְסֻדְר לְפָנֵי אֲדוֹנוֹ
וְעוֹשֶׂה עֲצָמוּ בְּרַצוֹן בְּתַקוּן זֶה
כְּרַאוּי, בְּתַקוּן זֶה לֹא תַחֲזוֹר
תְּפִלְתוֹ רִיקָם.

בְּתַחֲלָה עֵבֵד - לְסֻדְר שְׁבַח
לְפָנֵי אֲדוֹנוֹ וּלְזַמְרָא לְפָנָיו, וְזֶה
בְּתַשְׁבְּחוֹת שְׁלִפְנֵי הַתְּפִלָּה. אַחַר
כֶּף עֵבֵד לְאַחַר שְׁהַתְּפַלֵּל תְּפִלַּת
עַמִּידָה, הוּא עֵבֵד שְׁסֻדְר תְּפִלַּת
אֲדוֹנוֹ. אַחַר כֶּף עֵבֵד אַחַר
שְׁהַתְּפַלֵּל כָּל תְּפִלְתוֹ וְהִלֵּךְ לוֹ.
וְעַל זֶה עֲשֶׂה עֲצָמוּ דוּד שְׁלֹשׁ
פְּעָמִים בְּתַפְלָה זו עֵבֵד, שְׁכָתוּב
הוֹשַׁע עֲבֹדְךָ אֶתְּהָ אֱלֹהֵי. שִׁמַּח

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
 ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

אֲחֵר כִּי לְשִׁים עֲצְמוּ תוֹךְ אֱלֹהֵי
שִׁמְסְרוּ נַפְשָׁם עַל קִדְשַׁת שְׁמוֹ,
כְּלוּמַר בְּיַחְוֹד שֶׁל שְׁמַע יִשְׂרָאֵל.
שֶׁכֵּל מִי שֶׁשָּׂם כִּי רְצוֹנוֹ בְּזֶה
הַפְּסוּקָה, נֶחְשָׁב לוֹ כְּאֵלוֹ מְסַר
עֲצְמוֹ עַל קִדְשַׁת הַשֵּׁם.

לְאַחֵר שֶׁשָּׂם עֲצְמוֹ עָנִי, בְּזִמְנָה
שֶׁנִּכְנַס וְדוֹפֵק עַל פְּתָחַיִם שֶׁל
רוּמֵי מְרוֹמִים, כְּשֶׁאֹמֵר אֲמַת
וַיֵּצֵיב ^(וּסְמִידָה) גְּאֵלָה לְתַפְלָה,
לְהִיּוֹת בְּתַפְלַת עֲמִידָה שְׁבוּרָה
לֵב עָנִי וּמְסֻכָּה. וְלְשִׁים רְצוֹנוֹ
לְהַכְלִיל בְּתוֹךְ הָעֲנִיִּים בְּשִׁבְרוֹן
לֵב בְּנִמְיֻכּוֹת נֶפֶשׁ.

לְאַחֵר שֶׁשָּׂם עֲצְמוֹ בְּתוֹךְ
חֲסִידִים בְּשׁוֹמֵעַ תַּפְלָה לְפָרֵשׁ
חֲטָאִיו, שֶׁכִּי צָרִיךְ יַחֲדָה בְּשׁוֹמֵעַ
תַּפְלָה בְּשִׁבִיל לְהִתְדַבֵּק בְּיָמִין
שֶׁפְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׁבִים, אֲזַי
נִקְרָא חֲסִיד. הֲרֵי אֲרַבְעָה אֱלֹהֵי
כְּרָאוּי.

מִי כּוֹלֵל כָּל אֱלֹהֵי? אוֹתוֹ שֶׁצָּרִיךְ
לְכַלֵּל אוֹתָם, וְזֶהוּ עֶבֶד שֶׁכּוֹלֵל
אֶת כָּל הַשָּׂאָר. שְׁלֹשָׁה עֲבָדִים
הֵם בְּשִׁלְשָׁה מְקוֹמוֹת, וְכֻלָּם
אֶחָד. וְעַלֵּיהֶם כָּתוּב (שֵׁם קַכג) הִנֵּה
כְּעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם
וְגו'. בֵּין עֶבֶד לְעֶבֶד הֵם אוֹתָם
אַחֲרָיִם. בֵּין עֶבֶד רֵאשׁוֹן לְעֶבֶד
שֵׁנִי יֵשׁ לוֹ לְמִסַּר נַפְשׁוֹ עַל יַחְוֹד

לְבַתָּר לְשׁוֹאֵה גְרַמְיָה גּוֹ אֵינּוֹן דְּמִסְרֵי נַפְשֵׁיהוּ עַל
קְדוּשַׁת שְׁמִיָּה, וְהֵינּוּ בְּיַחְוֹדָא דְשִׁמְעַ
יִשְׂרָאֵל, דְּכָל מָאן דְּשׁוּי הָכִי רְעוּתִיהָ בְּהָאֵי קְרָא,
אֲתַחֲשִׁיב לִיָּה כְּאֵלוֹ מְסַר נַפְשֵׁיהָ עַל קְדוּשַׁת שְׁמִיָּה.

לְבַתָּר לְשׁוֹאֵה גְרַמְיָה עָנִי, בְּזִמְנָה דְּעָאֵל וְדַפִּיק דְּשִׁין
דְּרוּמֵי מְרוֹמִים, כִּד אָמַר אֲמַת וַיֵּצֵיב,
^(וּסְמִידָה) גְּאֵלָה לְתַפְלָה. לְמַהוּי בְּצִלּוֹתָא דְּעַמִּידָה,
תְּבִיר לְבָא, עֲנִיא וּמְסֻכָּנָא. וְלְשׁוֹאֵה רְעוּתִיהָ,
לְאַתְּפִלָּא גּוֹ מְסֻכְנֵי, בְּתִבְרֵי דְלְבָא, בְּמֵאִיכוֹ
דְּנַפְשָׁא.

לְבַתָּר לְשׁוֹאֵה גְרַמְיָה גּוֹ חֲסִידִים, בְּשׁוֹמֵעַ תַּפְלָה,
לְפָרֵשׁא חֲטָאוֹי. דְּהָכִי אֲצַטְרִיךְ יַחֲדָה בְּשׁוֹמֵעַ
תַּפְלָה, בְּגִין לְאַתְּדַבְּקָא בְּיָמִין, דְּפְּשׁוּטָה לְקַבֵּלָא
לְאֵינּוֹן דְּתַבִּין, וְכִדִּין אֲקָרִי חֲסִיד, הָא אֲרַבַּע אֱלִין
בְּדָקָא יָאוּת.

מָאן כָּלִיל לְכָל הֵנִי, הֵהוּא דְקָא אֲצַטְרִיךְ לְכַלֵּלָא
לוֹן, וְהָאֵי אֵיהוּ עֶבֶד, דְּאֲכַלִּיל לְכָל שָׂאָר. תַּלְתָּה
עֲבָדִין אֵינּוֹן בְּתַלְתָּה דְּיוֹכְתִין, וְכֻלָּהוּ חַד. וְעַלֵּייהוּ
כְּתִיב, הִנֵּה כְּעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם וְגו'. בֵּין
עֶבֶד לְעֶבֶד אֵינּוֹן אַחֲרָנִין. בֵּין עֶבֶד קְדָמָא, לְעֶבֶד
תַּנְיִנָא, אֵית לִיָּה לְמִסַּר נַפְשֵׁיהָ עַל יַחְוֹדָא דְקְדוּשַׁת
שְׁמִיָּה, וְלְשׁוֹאֵה גְרַמְיָה עָנִי וּמְסֻכָּנָא בְּצִלּוֹתָא

דַּעֲמִידָה, וּלְשׂוֹאָה גְרַמְיָה גּוֹ חֲסִידִים בְּשׂוֹמֵעַ תְּפִלָּה.
עֶבֶד תְּלִיתָא בְּתַר דְּסַיִים וְסִדְר כְּלָא.

תַּנּוּ, בְּהֵיָא שַׁעְתָּא דְּסִדְר בַּר נָשׁ כָּל הַיְי סְדוּרִין
אַרְבַּע, בְּרַעוּ דְלָבָא, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא נִיחָא
קַמְיָה, וּפְרִישׁ יְמִינִיהָ עָלֶיהָ, בְּהֵהוּא עֶבֶד תְּלִיתָא,
וְקָרָא עָלֶיהָ וְאָמַר לֵיהּ, עֲבָדִי אַתָּה, דְּכַתִּיב, (ישעיה מו)
וַיֹּאמֶר לִי עֲבָדִי אַתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר. וְדַאי
צְלוֹתָא (דף קצ"ו ע"א) דְּהֵאֵי בַר נָשׁ, לֹא תַהֲדִר בְּרִיקְנִיָּא
לְעַלְמִין. אַתָּא רַבִּי אַבָּא וְנִשְׁקִיָּה.

אַתְפָּאֵר. וְדַאי תְּפִלָּה שֶׁל אָדָם זֶה לֹא תַחֲזֹר רִיקָם לְעוֹלָמִים. בָּא רַבִּי אַבָּא וְנִשְׁקוּ.

סֵפֶר אֹרֶז הַזֶּהָר (עמוד 319)

**ב) רַבִּי יִצְחָק דְּלִטְאָשׁ בְּפִסְקוֹ הַמְּפָרְסֵם יֵצֵא לְהַגֵּן עַל הַזֶּהָר מִפְּנֵי מַתְנַגְדִּין, וּמֵאַזְ נִתְפָּרְסֵם
בְּעוֹלָם בְּיֹתֵר**

סֵפֶר הַזֶּהָר נִתְחַבֵּר וְנִכְתָּב בְּדוּרוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, שֶׁהִסְכִּימוּ בּוֹ מִן הַשָּׁמַיִם, כִּי הָיָה רֵאשִׁי לְכָךְ,
וְגִלְגְלוּ זְכוּת עַל יְדוֹ וְעַל יְדֵי חֲבֵרָיו הַזְּקָאִים, כְּדֵי שֶׁבְּסוֹף הַיָּמִים, בְּדוּרוֹת שֶׁל מְשִׁיחַ בְּקִרְבַת הַיְשׁוּעָה,
בְּזְכוּת זֶה יִנָּאֵלוּ יִשְׂרָאֵל. וְכִמּוֹ שֶׁבְּמִצְרַיִם הָיָה צְרִיךְ לְזְכוּת יִשְׂרָאֵל בְּדָם וּבְכֶסֶף מִלֵּה כְּדֵי לְהוֹצִיאֵם
מֵאוּתוֹ הַגְּלוּת כּו', בֶּן כְּדֵי לְהוֹצִיא יִשְׂרָאֵל מֵהַגְּלוּת הַזֶּה צְרִיךְ שִׁיזְכוּ בִּידֵיעַת הַנְּסֻתָּה, כִּי כָל הַנְּבִיאִים
לֹא נִבְּאוּ לִימֹת הַמְּשִׁיחַ אֲלָא עַל זֶה כּו'. הֲלֹא תִרְאֶה רַש"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה בְּפִירוּשׁ שִׁיר הַשִּׁירִים
בְּדִנְמָא מְפָסוּק יִשְׁקֵנִי מְנֻשִׁיקוֹת פִּיהוּ, זֶה לְשׁוֹנוֹ: וּמִבְּחֻחִים מֵאֲתוֹ לְהוֹפִיעַ עוֹד עֲלֵיהֶם לְבָאֵר לְהֵם סוּד
טַעֲמִיָּה וּמִסְתַּר צְפוּנוּתִיָּה, וּמְחַלִּים פְּנֵיו לְקִים דְּבָרוֹ, וְזֶהוּ יִשְׁקֵנִי מְנֻשִׁיקוֹת פִּיהוּ.

וְכָל שֶׁבֶן עֵתָהּ, שְׁקֻרֻבָה הַיְשׁוּעָה לְהַגְּלוּת כּו', כִּי לְפִי דְבַרֵי הַזֶּהָר זְכוּת לְמוֹד סְפָרוֹ הוּא הַמְּלֵאךְ
הַגּוֹאֵל, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וְכַמָּה בְּנֵי נֶשֶׁא לְתַתָּא יִתְפָּרְנְסוּן מֵהֵאֵי חַבּוּרָא דִּילָךְ, כִּד יִתְגַּלִּי לְתַתָּא בְּדְרָא
בְּתַרְאָה בְּסוֹף יוֹמִיָּא, וּבְגִינִיָּה (וַיִּקְרָא כה י) וַיִּקְרָאתֶם דְּרוּר בְּאַרְזֵי וְגוֹמֵר.

וּבְמִקּוּם אַחַר זֶה לְשׁוֹנוֹ: אָמַר לֵיהּ אֱלִיהוּ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן, רַבִּי רַבִּי, כַּמָּה זְכָאָה אֲנִי דְמֵהֵאֵי חַבּוּרָא דִּילָךְ
יִתְפָּרְנְסוּן כַּמָּה עֲלָאֵי עַד דְּאִתְגַּלִּיא לְתַתָּאֵי בְּסוֹף יוֹמִיָּא, וּבְגִינִיָּה וְשַׁבְתֶּם אִישׁ אֶל אַחֲזוֹתוֹ וְאִישׁ אֶל
מִשְׁפַּחְתּוֹ תִּשׁוּבוּ וְכו'. הָרִי לָךְ מִבְּאֵר שְׁזְכוּת הַעֵינַן בְּסִפְרֵי הַזֶּהָר מְסַפִּיק לְהַשִּׁיב שְׁבוּתֵנוּ וְלַהֲעֵבִיר
גְלוּתֵנוּ, וְעֲלֵיו אָמְרוּ זְכוּ אַחִישְׁנָה, כִּי בְּעִבּוּרֵי יִשְׂרָאֵל נִגְאָלוּ וַיִּקְרָא דְרוּר בְּאַרְזֵי, שִׁיְהִיו כָּל בְּנֵי
הָעוֹלָם בְּנֵי חוּרִין בְּשִׁלּוּהַ שְׂאִין כְּמוֹהַ.

וּבְמִקּוּם אַחַר יְבִשֵׁר הַזֶּהָר, שֶׁבְּדוּר שַׁעְתִּיד הַמְּשִׁיחַ לְהַתְּגַלּוֹת, בּוֹ יִתֵּן הַרְשׁוֹת לְהַתְּגַלּוֹת סְפָרוֹ וְחַבּוּרוֹ.
וְזֶה לְשׁוֹנוֹ בְּפִתְיָחָה גְדוּלָה בְּתַקּוּנִים: וְהַמְּשִׁפְלִים יִזְהִירוּ וְגו' (דְּנִיָּאֵל יב ג), וְהַמְּשִׁפְלִים אֵלֶיךָ רַבִּי שְׁמַעוֹן
וְחַבְרֵיָא כּו' לְגַלְאָה לֹון רִזִּין טְמִירִין דְּלֹא אִתְיָהִיב רְשׁוֹ לְגַלְאָה לֹון עַד דֵּייתִי דְרָא דְמִלְכָּא מְשִׁיחָא וְכו'.
וְאֵל תְּגַמְגֵּם לֹומֵר שְׂאִין רְשׁוֹת לְגַלּוֹתֶם עַד אַחַר בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ, שְׁזֶה שְׁקֵר וְטַעוֹת גְּדוּל. דִּיקָא נְמִי
דְקָאֵמֵר עַד דֵּייתִי דְרָא דְמִלְכָּא מְשִׁיחָא, וְלֹא קָאֵמֵר עַד דֵּייתִי מִלְכָּא מְשִׁיחָא, וְכָל זֶה פְּשׁוּט.

(פֶּסֶק הַגָּאוֹן וְהַחֲכָם הַכּוֹלֵל הַנַּעֲלָה כְּבוֹד מוֹרֵינוּ הַרְבֵּי רַבִּי יִצְחָק דְּלִטְאָשׁ, נִדְפָּס בְּרִישׁ סֵפֶר הַזֶּהָר)

מקור המאמר בזהר פרשת בלק דף קצו ע"א
סוד פגם הרגיל ונמנע מלבוא לבית הכנסת

פֶּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (ישעיה ב)
מִי בָכֶם יֵרָא ה' וְגו'. מֵה זֶה
שִׁמְעַתְּ בְּקוֹל עֲבָדָיו? פְּסוּק זֶה
בְּאֵרוֹהוּ הַחֲבָרִים בְּתַפְלָה, וְכִי
הוּא. מִי שֶׁרָגִיל לָבֵא לְבֵית
הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל וְיוֹם אֶחָד לֹא
בָא, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹאֵל
עָלָיו וְאֹמֵר: מִי בָכֶם יֵרָא ה'
שִׁמְעַתְּ בְּקוֹל עֲבָדָיו אֲשֶׁר הִלְךְ
חֲשֻׁכִים וְאֵין נֶגֶה לוֹ. מֵה זֶה
שִׁמְעַתְּ בְּקוֹל עֲבָדָיו? בְּמִי? אִם
תֹּאמֶר בְּנִבְיָא אוֹ בְּאִישׁ אֲחֵר -
מִי נָתַן נְבִיָא אוֹ אָדָם אֲחֵר
לְתַפְלָה, שֶׁמְשׁוּם שֶׁהִתְפַּלֵּל
תְּפַלְתּוֹ שׁוֹמֵעַ בְּקוֹל נְבִיָא אוֹ
אָדָם בְּעוֹלָם?!

אֵלָּא אוֹתוֹ שֶׁמִּתְפַּלֵּל תְּפִלוֹת
בְּכָל יוֹם, הוּא שׁוֹמֵעַ בְּאוֹתוֹ קוֹל
שֶׁקוֹרָא לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
וּמְשַׁתַּבַּח בּוֹ וְאָמַר שֶׁהוּא עֲבָדוֹ
וְדָאִי. שִׁמְעַתְּ בְּקוֹל, בְּאִיזָה קוֹל?
בְּאוֹתוֹ שֶׁנִּקְרָא עֲבָדוֹ. שְׁבַח
עָלֶיךָ הוּא שִׁיּוּצָא עָלָיו קוֹל
הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ, וְזֶהוּ שׁוֹמֵעַ בְּקוֹל

פֶּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (ישעיה ב)
מִי בָכֶם יֵרָא ה' וְגו'. מֵה זֶה
שִׁמְעַתְּ בְּקוֹל עֲבָדָיו. הֵאֵי קָרָא אוֹקְמוּהָ
חֲבָרִיָּא בְּצִלוֹתָא, וְהִכִּי הוּא. מָאן דְּרָגִיל לְמִיתִי לְבִי
כְּנִשְׁתָּא לְצִלָּתָהּ, וְיוֹמָא חָדָא לָא אָתִי, קְדָשָׁא בְּרוּךְ
הוּא שֶׁאֵיל עָלֶיהָ וְאָמַר, מִי בָכֶם יֵרָא ה' שׁוֹמֵעַ בְּקוֹל
עֲבָדָיו אֲשֶׁר הִלְךְ חֲשֻׁכִים וְאֵין נֶגֶה לוֹ. מֵה זֶה
שִׁמְעַתְּ בְּקוֹל עֲבָדָיו. בְּמָאן. אִי תִימָא בְּנִבְיָתָהּ, אוֹ גִבְרַת אֲחֵרָא,
מָאן יֵהֵב נְבִיָתָהּ, אוֹ גִבְרַת אֲחֵרָא לְצִלוֹתָא. דְּבִגִין דְּצִלֵּי
צִלוֹתֶיהָ שׁוֹמֵעַ בְּקוֹל נְבִיָתָהּ, אוֹ דְּגִבְרַת בְּעִלְמָא.

אֵלָּא הֵהוּא דְּצִלֵּי צִלוֹתֶיהָ בְּכָל יוֹמָא, אִיהוּ שׁוֹמֵעַ
בְּהֵהוּא קוֹל, דְּקָרִי לֵיהּ קְדָשָׁא בְּרוּךְ הוּא,
וּמְשַׁתַּבַּח בֵּיהּ, וְאָמַר דְּאִיהוּ עֲבָדוֹ וְדָאִי. שׁוֹמֵעַ בְּקוֹל,
בְּמָאִי קוֹל. בְּהֵהוּא דְּאִקְרִי עֲבָדוֹ. שְׁבַחָא עֲלָתָהּ אִיהוּ
דְּנִפִיק עָלֶיהָ קוֹל דְּאִיהוּ עֲבָדוֹ. וְתוֹ, דְּקָלָא אֲשֶׁתִּמְעַ
בְּכָל אֵינוֹן רְקִיעֵין, דְּאִיהוּ עֲבָדָא דְּמִלְכָא קְדִישָׁא,
וְדָא הוּא שׁוֹמֵעַ בְּקוֹל עֲבָדוֹ.

שֶׁהוּא עֲבָדוֹ. וְעוֹד, שֶׁקוֹל נְשִׁמְעַ בְּכָל אוֹתָם רְקִיעִים שֶׁהוּא עֲבָד
עֲבָדוֹ.

אֲשֶׁר הֶלַךְ חֲשֻכִים וְאֵין נִגְה לּוֹ, וְכִי בִגִין דְּלֹא אַתָּא
 לְצִלוּיֵי הֶלַךְ חֲשֻכִים. אֲלֵא אֹקְמוּהָ. אֲבָל עַד
 לֹא יִתְכַנְּשׁוּן יִשְׂרָאֵל לְבִתֵּי כְּנִסְיוֹת לְצִלָּאָה, סְטָרָא
 אַחְרָא קִימָא וְסָגִיר כָּל נְהוּרִין עֲלָאִין, דְּלֹא יִתְפַּשְׁטוּן
 וַיִּפְקוּן עַל עֲלָמִין. וְתִלְת זְמַנִּין בְּיוֹמָא אֲזִילֵי סְטָר
 אַחְרָא, דְּכֵר וְנוֹקְבָא, וּמְשַׁטְטִין בְּעֲלָמָא, וְהָהוּא עֵידוֹן
 אַתְקוֹן לְצִלוֹתָא, בְּגִין דְּלֹא הָוִי תַמּוֹן קְטָרוּנָא כְּלָל.

וּכְדִין אִיהוּ עֵידוֹן לְצִלוֹתָא, בְּגִין דְּאֵינוֹן אֲזִילֵי
 לְמְשַׁטְטָא, בְּטוּרֵי חָשׁוּךְ, וְהָר נִשְׁפָּה, כְּדִין
 פְּתִיחִין בְּוֵי נְהוּרִין עֲלָאִין, וְנִפְקֵי וְשָׂרִיאַן עַל בִּתֵּי
 כְּנִסְיוֹת, בְּרִישֵׁיהוֹן דְּאֵינוֹן דְּצִלָּאֵן צִלוֹתִין, וּמִתְפַּלְגִין
 נְהוּרִין עַל רִישֵׁיהוֹן. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׂאִיל, עַל
 הָהוּא דְּלֹא אֲשַׁתְּבַח תַּמּוֹן, וְאָמַר חֲבַל עַל פְּלַגְיָא,
 דְּהוּה רְגִיל הָכָא, וְהִשְׁתָּא דְּהֶלַךְ חֲשֻכִים וְאִתְעַבְר
 מִקַּמֵּי נְהוּרִין, וְהֶלַךְ לְשַׁטְטָא בְּטוּרֵיא בְּעֲלָמָא, וְנִפְק
 מִהָהוּא נִגְה נְהוּרָא דְּנְהִיר, וְלִית ^(לִיה) בֵּיה חוּלְקָא,
 אֵין נִגְה לּוֹ, כְּמָה דְּאַתְפְּלִיג וְשָׂרִיאַן עַל אַחְרָנִין דְּתַמּוֹן,
 כְּמָה טְבִין אַתְאֲבִידוּ מִצִּיהָ. ^(אֵין נִגְה לּוֹ הִשְׁתָּא דְּהֶלַךְ חֲשֻכִים)
 וְאֵלוּ הָוִה תַּמּוֹן, יִבְטַח בְּשֵׁם יי, בְּכִלְלָא דְּעֶבֶד
 קְדָמָאָה. וַיִּשְׁעֵן בְּאַלְהֵיו בְּרוּזָא דְּעֶבֶד תְּנִינָא. אָמַר
 רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֲלַעְזָר בְּרִי, וְדָאֵי רוּחַ נְבוּאָה שְׂרִיאַן
 עֲלֶיךָ.

שְׁהֶלַךְ חֲשֻכִים) וְאֵלוּ הָיָה שֵׁם, יִבְטַח בְּשֵׁם ה' - בְּכִלְלָא דְּעֶבֶד הִרְאֵשׁוֹן, וַיִּשְׁעֵן בְּאַלְהֵיו - בְּסוּד הָעֶבֶד הַשְּׂנִי
 אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֲלַעְזָר בְּנִי, וְדָאֵי רוּחַ נְבוּאָה שׁוֹרָה עֲלֶיךָ.

אֲשֶׁר הֶלַךְ חֲשֻכִים וְאֵין נִגְה
 לּוֹ. וְכִי מְשׁוּם שְׁלֹא בָא
 לְהִתְפַּלֵּל הֶלַךְ חֲשֻכִים? אֲלֵא
 פְּרִשׁוּהָ. אֲבָל עַד שְׁלֹא יִתְכַנְּסוּ
 יִשְׂרָאֵל לְבִתֵּי כְּנִסְיוֹת לְהִתְפַּלֵּל,
 הִצַּד הָאֲחֵר עוֹמֵד וְסוּגֵר כָּל
 הָאוּרוֹת הָעֲלִיוֹנִים שְׁלֹא
 יִתְפַּשְׁטוּ וַיִּצְאוּ עַל הָעוֹלָם.
 וְשִׁלַּשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם הוֹלְכִים צַד
 הָאֲחֵר, זָכָר וְנִקְבָּה, וּמְשׁוֹטְטִים
 בְּעוֹלָם. וְאוֹתוֹ זְמַן נִתְקַן
 לְתַפְלָה, מְשׁוּם שְׂאִין שֵׁם
 קְטָרוּג כְּלָל.

וְאֵז הוּא זְמַן לְתַפְלָה, מְשׁוּם
 שֶׁהֵם הוֹלְכִים לְשׁוֹטְט בְּהָרֵי
 הַחֲשֵׁךְ, וְהָר נִשְׁפָּה, אֵז נִפְתָּחִים
 חִלּוֹנוֹת אוּרוֹת עֲלִיוֹנִים, וַיּוֹצְאִים
 וְשׁוֹרִים עַל בִּתֵּי כְּנִסְיוֹת בְּרִאשׁ
 אֵלוּ שְׁמֵתְפַלְלִים תְּפִלוֹת,
 וּמִתְחַלְקִים אוּרוֹת עַל רִאשֵׁיהֶם.
 וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹאֵל עַל
 אוֹתוֹ שְׁלֹא נִמְצָא שֵׁם וְאוֹמַר:
 חֲבַל עַל פְּלוּנֵי שְׁהִיָּה רְגִיל כָּאֵן,
 וְכַעַת שְׁהֶלַךְ חֲשֻכִים וְעַבְר
 מִלְּפָנֵי הָאוּרוֹת וְהֶלַךְ לְשׁוֹטְט
 בְּהָרֵי הָעוֹלָם, וַיִּצְא מֵאוֹתוֹ נִגְה
 אוּר שְׁמַאִיר וְאֵין ^(לוֹ) בּוֹ חֶלֶק,
 אֵין נִגְה לּוֹ, כְּמוֹ שְׁמֵתְחֶלֶק
 וְשׁוֹרָה עַל הָאֲחֵרִים שְׁשֵׁם, כְּמָה
 טוֹבוֹת אֲבָדוּ מִמֶּנּוּ. ^{(אֵין נִגְה לּוֹ פַעַת}

מקור המאמר בזהר פרשת בלק דף ריא ע"א-ב
סגולת קריאת שמע על המטה בכונה

הֵן עִם כְּלָבִיא יְקוּם וְגו', מָאן עֲמָא תְּקִיפָא כִּישְׂרָאֵל.
בְּשַׁעְתָּא דְּאַתְנַהִיר צַפְרָא, קָם וּמְתַגְבֵּר כְּאַרְיָא,
לְפוּלְחָנָא דְּמֵאֲרִיהוֹן, בְּכַמָּה שִׁירִין, בְּכַמָּה תְּשַׁבְּחֵן.
מִשְׁתַּדְּלִי בְּאוּרִייתָא כָּל יוֹמָא, וּבְלִילָהּ לֹא יִשְׁכַּב וְגו'.
כִּד פְּעִי בַר נָשׁ לְמִשְׁכַּב עַל עֲרִסְיָה, מְקַדְּשׁ שְׁמָא
עֲלָאָה, אִמְלִיד לִיהּ לְעֵילָא וְתַתָּא. כַּמָּה גְּרַדִּינִי גְּמוּסִין
מִתְקַשְׁרֵן קַמֵּיהוֹן, בְּשַׁעְתָּא דְּפִתְחִין פּוּמְהוֹן עַל
עֲרִסְיָהוֹן, בְּשִׁמְעַתּוּ יִשְׂרָאֵל. וּבְעָאן רַחֲמֵי קַמֵּי מְלַכָּא
קַדִּישָׁא, בְּכַמָּה קְרָאֵי דְּרַחֲמֵי.

רַבִּי אַבָּא אָמַר, הֵן עִם כְּלָבִיא יְקוּם. זְמִינִין הֵיא
עֲמָא, לְמִיקָם עַל כָּל עַמּוּן עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים
וּמִזְלוֹת, כְּאַרְיָה גִבּוֹר וְתַקּוּף, וְיִתְרַמֵּי עַלֵּיהוֹן.
אַרְחִייהוּ דְּכָל אַרְיָוּתָא לְמִשְׁכַּב עַל טְרַפֵּיהוֹן, אֲבָל
עֲמָא דָּא לֹא יִשְׁכַּב, עַד יֵאכֹל טְרַף.

דְּבַר אַחַר הֵן עִם כְּלָבִיא יְקוּם, לְקַרְבָּא קַרְבָּנִין
וְעַלְוֹן קַמֵּי מְלַכְהוֹן, עַל גְּבִי מְדַבְּחָא.
וְתֵאנָא, בְּשַׁעְתָּא דְּקוֹרְבָנָא אִתּוּקַד עַל גְּבִי
מְדַבְּחָא, הוּוּ חָמֵן דְּיוֹקְנָא דְּחַד אַרְיָה רַבִּיעַ עַל
הֵהוּא קַרְבָּנָא, וְאָכִיל לִיהּ.

גְּבִי הַמְזֻבָּח, הָיוּ רוֹאִים דְּמוּת אַרְיָה אֶחָד רְבוּץ עַל אוֹתוֹ קַרְבָּן וְאוֹכֵל אוֹתוֹ.

הֵן עִם כְּלָבִיא יְקוּם וְגו'. מִי עִם
תְּקִיף כְּמוֹ יִשְׂרָאֵל. בְּשַׁעְתָּא
שְׁמַאִיר הַבְּקָר, קָם וּמְתַגְבֵּר
כְּאַרְיָה לְעַבּוֹדַת רְבוּנָם בְּכַמָּה
שִׁירִים, בְּכַמָּה תְּשַׁבְּחוֹת.
מִשְׁתַּדְּלִים בְּתוֹרָה כָּל הַיּוֹם,
וּבְלִילָהּ לֹא יִשְׁכַּב וְגו'. כְּשִׁרוּצָה
הָאָדָם לְשַׁכַּב עַל מִטָּתוֹ, מְקַדְּשׁ
אֶת הַשֵּׁם הַעֲלִיּוֹן, מְמַלִּיכוֹ
לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה. כַּמָּה שׁוֹמְרֵי
הַחֻקִּים מִתְקַשְׁרִים לְפָנֵיהֶם
בְּשַׁעְתָּא שְׁפוֹתָחִים פִּיהֶם עַל
מִטָּתָם בְּשִׁמְעַתּוּ יִשְׂרָאֵל,
וּמְבַקְּשִׁים רַחֲמִים לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ
הַקְּדוֹשׁ בְּכַמָּה פְּסוּקֵי רַחֲמִים.

רַבִּי אַבָּא אָמַר, הֵן עִם כְּלָבִיא
יְקוּם - עֲתִידִים הָעַם הַזֶּה לְקוּם
עַל כָּל עַמּוּם עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים
וּמִזְלוֹת כְּאַרְיָה גִבּוֹר וְתַקּוּף,
וְיִתְנַפְּלוּ עַלֵּיהֶם. דְּרַךְ כָּל
הָאַרְיָוִת לְשַׁכַּב עַל טְרַפָּם, אֲבָל
עִם זֶה לֹא יִשְׁכַּב עַד יֵאכֹל טְרַף.

דְּבַר אַחַר הֵן עִם כְּלָבִיא יְקוּם -
לְהַקְרִיב קַרְבָּנוֹת וְעוֹלוֹת לְפָנֵי
מְלָכָם עַל גְּבִי הַמְזֻבָּח. וְלְמַדְנֹן,
בְּשַׁעְתָּא שְׁהַקְרִיבֵן הָיָה נִשְׂרָף עַל

וַאֲמַר רַבִּי אֲבָא, אֲוֵרִיא"ל מִלְּאֲכָא עֲלָאָה הָוָה,
 וְחֲמָאן לִיה בְּדִיּוֹקְנָא דְאַרְיָא תְּקִיפָא, רַבִּיעַ
 עַל מִדְּבַחָא, וְאָכִיל לֹון לְקַרְבְּנִין. וְכַד יִשְׂרָאֵל לָא הָוּ
 זְכָאִין כָּל כַּף, הָוּ חֲמָאן דִּיּוֹקְנָא דְחַד כְּלָבָא חֲצִיפָא
 רַבִּיעַ עָלֶיהָ, כִּדִּין הָוּ יְדַעֵי יִשְׂרָאֵל דְּבַעֲיִין תְּשׁוּבָה,
 וְכִדִּין תִּיַיְבּוּן. לֹא יִשְׁכַּב וְגו', אֵלִין קַרְבְּנִין דְּלִילִיא כְּגוֹן
 עֲלוּוֹן. וְדַם חֲלָלִים יִשְׁתָּה, דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא אֲגַח
 קַרְבָּא דְּלַהוֹן עַל שְׁנֵאִיהוֹן.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, לֹא יִשְׁכַּב, מַהוּ לֹא יִשְׁכַּב. אֶלָּא
 בְּכָל לִילִיא וְלִילִיא, כִּד בַּר נָשׁ אִיהוּ אֲזִיל

בְּכַקּוּדֵי דְמֵאֲרִיָּה, לֹא ^(דף ר"א ע"ב) שָׁכִיב עַל עֲרִסְיָה, עַד
 דְּקָטִיל אֶלְפָּה וּמֵאָה וְעֶשְׂרִים וְחֲמִשׁ, מֵאִינוּן זַיִנִין
 בִּישִׁין, דְּשִׁרְיִין עֲמִיָּה. רַבִּי אֲבָא אָמַר, אֶלְפָּה אִינוּן
 דְּסִטְרָא שְׂמֵאלָא, דְּכִתִּיב, ^(תהלים צא) יְפֹול מִצִּדָּךְ אֶלְפָּה.

כְּמָה דְּכִתִּיב, ^(תהלים קמט) יַעֲלֹזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד וְגו', ^{(תהלים}
 רֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם וְגו', לַעֲשׂוֹת נִקְמָה וְגו',
 הֲדָא הוּא דְּכִתִּיב לֹא יִשְׁכַּב וְגו' וְדָא הוּא לַעֲשׂוֹת
 בְּהֵם מִשְׁפֹּט וְגו'.

אָמַר רַבִּי חֲזַקְיָה, לְקַבְּלֵי תְּלַת זְמַנִּין דְּהוּא מְחָא
 לְאַתְגִּיָּה, וְאַטְעִין לָהּ בְּחֲרָשׁוּי, אֶתְבָּרְכוּן
 יִשְׂרָאֵל תְּלַת זְמַנִּין. רַבִּי חֲיִיאָא אָמַר, לְקַבְּלֵיהָ אֶתְבָּרְכוּן
 יִשְׂרָאֵל תְּלַת זְמַנִּין, דְּסִלְקִין יִשְׂרָאֵל לְאַתְחַזָּאָה קַמִּי
 מִלְּבָא קַדִּישָׁא.

אָמַר, כְּנִגְדוּ הַתְּבָרְכוּ יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשׁ פְּעָמִים, שְׁעוּלִים יִשְׂרָאֵל לְהִרְאוֹת לְפָנַי הַמְּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ.

וַאֲמַר רַבִּי אֲבָא, אֲוֵרִיא"ל
 מִלְּאָךְ עֲלִיוֹן הָיָה, וְרָאוּ אוֹתוֹ
 בְּדַמוֹת אַרְיָה תְּקִיף רוֹבֵץ עַל
 הַמִּזְבֵּחַ וְאוֹכֵל אֶת הַקְּרָבָנוֹת.
 וְכַשִּׁיִּשְׂרָאֵל לֹא הָיוּ זְכָאִים כָּל
 כַּף, הָיוּ רוֹאִים דְמוֹת כְּלָב אֶחָד
 חֲצוּף רוֹבֵץ עָלָיו, אֲזוּ הָיוּ
 יִשְׂרָאֵל יוֹדְעִים שְׁצָרִיכִים
 תְּשׁוּבָה, וְאֲזוּ שָׁבִים. לֹא יִשְׁכַּב
 וְגו' - אֵלוֹ קַרְבָּנוֹת הַלְּיָלָה, כְּמוֹ
 עוֹלוֹת. וְדַם חֲלָלִים יִשְׁתָּה,
 שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹרֵף קֶרֶב
 שְׁלָהֶם עַל שׁוֹנְאֵיהֶם.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, לֹא יִשְׁכַּב,
 מַהוּ לֹא יִשְׁכַּב? אֶלָּא בְּכָל לִילָה
 וְלִילָה כְּשֶׁבֶן אָדָם הוֹלֵךְ בְּמִצְוֹת
 רַבּוֹנוֹ, לֹא שׁוֹכֵב עַל מִטָּתוֹ עַד
 שֶׁהוֹרֵג אֶלְפָּה וּמֵאָה וְעֶשְׂרִים
 וְחֲמִשׁ מֵאוֹתָם מִיָּנִים רְעִים
 שְׁשׁוּרִים עִמּוֹ. רַבִּי אֲבָא אָמַר,
 אֶלְפָּה הֵם מִצַּד שְׂמֵאל, שְׁכַתּוּב
^(תהלים צא) יְפֹול מִצִּדָּךְ אֶלְפָּה, כְּמוֹ
 שְׁכַתּוּב ^(שם קמט) יַעֲלֹזוּ חֲסִידִים
 בְּכָבוֹד וְגו', רֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם
 וְגו', לַעֲשׂוֹת נִקְמָה וְגו'. זֶהוּ
 שְׁכַתּוּב לֹא יִשְׁכַּב וְגו', וְזֶהוּ
 לַעֲשׂוֹת בְּהֵם מִשְׁפֹּט וְגו'.

אָמַר רַבִּי חֲזַקְיָה, כְּנִגְדֵי שְׁלֹשׁ
 הַפְּעָמִים שֶׁהִכָּה אֶת אֲתוֹנוֹ
 וְהִטְעִינָהּ בְּכִשְׁפִּיּוֹ, הַתְּבָרְכוּ
 יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשׁ פְּעָמִים. רַבִּי חֲיִיאָא

מקור המאמר בזהר פרשת בלק דף רב ע"א
העוסק בתורה ניצל אפילו בזמן מגיפה

תו פֶּתַח וְאָמַר, (דברים כ) כִּי תִצּוֹר אֶל עִיר יָמִים רַבִּים
לְהִלָּחֵם עָלֶיךָ לְתַפְשָׁהּ וְגו', כִּמָּה טָבִין אֵינּוֹן
אַרְחִין וְשִׁבְלִין דְּאוֹרֵייתָא, דִּהָא בְּכָל מְלָה וּמְלָה,
אֵית כִּמָּה עֵיטוּן, כִּמָּה טָבִין לְבָנֵי נְשָׂא, כִּמָּה מְרַגְלָאן
דְּקָא מְנַהֲרֵן לְכָל סֵטֵר, וְלִית לָךְ מְלָה בְּאוֹרֵייתָא,
דְּלִית בָּהּ כִּמָּה בּוֹצִינִין מְנַהֲרֵן לְכָל סֵטֵר. הֵאֵי קָרָא
אִיהוּ כְּפּוּם פְּשֻׁטִיה. וְאִית בֵּיהּ כְּפּוּם מְדַרְשִׁיה. וְאִית
בֵּיהּ חֲכָמָתָא עֲלָאָה, לְאַזְדַּהֲרָא לְמָאן דְּאַצְטְרִיד.
זְכָאָה חוֹלְקִיה מָאן דְּאַשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא תְּדִיר.

מָאן דְּאַשְׁתַּדַּל בָּהּ, מַה כְּתִיב בֵּיהּ, (תהלים א) כִּי אִם
בְּתוֹרַת יי חֲפָצוֹ וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה,
וְהָיָה כְּעֵץ. אֲמַאי דָּא סְמוּךְ לְדָא. אֲלָא מָאן
דְּאַשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא יוֹמָם וְלַיְלָה, לֹא לִיהוּי כְּאַעָא
יְבִישָׁא, אֲלָא כְּעֵץ שְׁתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם. מַה אֵילָן
אֵית בֵּיהּ שְׁרָשִׁין, וְאִית בֵּיהּ קְלִיפִין, וְאִית בֵּיהּ מוֹחָא,
וְאִית בֵּיהּ עֲנָפִין, וְאִית בֵּיהּ טְרַפִּין, וְאִית בֵּיהּ פְּרָחִין,
וְאִית בֵּיהּ אֵיבָא. שְׁבַעַת זִינִין אֵילָן, סְלָקוֹן לְשִׁבְעָה
עֶשֶׂר, לְשִׁבְעֵין. אוּף מְלִין דְּאוֹרֵייתָא אֵית בְּהוּ פְּשֻׁטָא
דְּקָרָא. דְּרָשָׂא. רְמוֹ, דְּקָא רְמוֹ חֲכָמָתָא. גִּימְטְרִיאֹת.
רְזִין טְמִירִין. רְזִין סְתִימִין אֵילָן עַל אֵילָן. פְּסוּל וּכְשֵׁר.

עוֹד פֶּתַח וְאָמַר, (דברים כ) כִּי
תִצּוֹר אֶל עִיר יָמִים רַבִּים
לְהִלָּחֵם עָלֶיךָ לְתַפְשָׁהּ וְגו'.
כִּמָּה טוֹבִים הֵם דְּרָכֵי וְשִׁבְלֵי
הַתּוֹרָה, שְׁהָרֵי בְּכָל דְּבָר וְדָבָר
יֵשׁ כִּמָּה עֲצוֹת, כִּמָּה טוֹבוֹת
לְבָנֵי אָדָם, כִּמָּה מְרַגְלִיּוֹת
שְׂמֵאִירוֹת לְכָל צַד, וְאֵין לָךְ
דְּבָר בְּתוֹרָה שְׂאִין בּוֹ כִּמָּה
גְּרוֹת מְאִירִים לְכָל צַד. פְּסוּק זֶה
הוּא כְּפִשּׁוּטוֹ, וְיֵשׁ בּוֹ כְּפִי
מְדַרְשׁוֹ, וְיֵשׁ בּוֹ חֲכָמָה עֲלִיוֹנָה
לְהַזְהִיר לְמִי שְׁצָרִיד. אֲשֶׁרִי
חֲלָקוֹ מִי שְׂמֵשְׁתַּדַּל בְּתוֹרָה
תְּמִיד.

מִי שְׂמֵשְׁתַּדַּל בָּהּ, מַה כְּתוּב בּוֹ?
(תהלים א) כִּי אִם בְּתוֹרַת ה' חֲפָצוֹ
וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה,
וְהָיָה כְּעֵץ. לָמָּה זֶה סְמוּךְ לְזֶה?
אֲלָא מִי שְׂמֵשְׁתַּדַּל בְּתוֹרָה יוֹמָם
וְלַיְלָה, לֹא יִהְיֶה כְּעֵץ יָבֵשׁ, אֲלָא
כְּעֵץ שְׁתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם. מַה
אֵילָן יֵשׁ בּוֹ שְׁרָשִׁים, וְיֵשׁ בּוֹ
קְלָפוֹת, וְיֵשׁ בּוֹ מַת, וְיֵשׁ בּוֹ
עֲנָפִים, וְיֵשׁ בּוֹ עָלִים, וְיֵשׁ בּוֹ
פְּרָחִים, וְיֵשׁ בּוֹ פְּרִי - שְׁבַעַת
סוּגִים אֵלוֹ עוֹלָם לְשִׁבְעָה

טָמֵא וְטָהוֹר. אִיסוּר וְהִיתָר. מִכָּאן וְלִהְלֵאָה,
 מִתְּפִשְׁטָאן עַנְפִּין לְכָל סֵטֶר. וְהָיָה כְּעֵץ וְדָא, וְאִי
 לָאוּ, לָאוּ אִיהוּ חֲכָם בְּחֻכְמָתָא.

תָּא חַוִּי, כְּמָה חֲבִיבִין אֵינּוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּאוּרִייתָא
 קָמִי קִדְשָׁא בְּרִידָה הוּא, דְּאִפִּילוּ בּוֹמָנָא דְּדִינָא
 תְּלִיא בְּעֵלְמָא, וְאִתִּייהִב רִשׁוּ לְמַחְבְּלָא לְחַבְּלָא,
 קִדְשָׁא בְּרִידָה הוּא פְּקִיד לִיה עֲלוּוִייהוּ, עַל אֵינּוֹן דְּקָא
 מִשְׁתַּדְּלִי בְּאוּרִייתָא. וְהָכִי אָמַר לִיה קִדְשָׁא בְּרִידָה
 הוּא, כִּי תַצוּר אֶל עִיר, בְּגִין חוֹבִיָּהוֹן סְגִיָּאִין דְּחֻטְאִין
 לְקַמָּא, וְאִתְחַיִּבוּ בְּדִינָא.

יָמִים רַבִּים, מָאִי רַבִּים. (תְּלָתָא יוֹמָא, דָּא בְּתַר דָּא, אֶקְרִי יָמִים
 רַבִּים, אוֹף הֵכָא כִּי תַצוּר אֶל עִיר, יָמִים רַבִּים) תְּלָתָא יוֹמִין,
 דָּא בְּתַר דָּא, דְּאִשְׁתַּמּוּדְעָא דְּבַר בְּמַתָּא. מְנַלָּן
 דְּיָמִים רַבִּים תְּלָתָא יוֹמִין אֵינּוֹן, דְּכַתִּיב, (ויקרא
 טו) וְאִשָּׁה כִּי יִזּוּב זֹבֵב דְּמָה יָמִים רַבִּים. וְכִי יָמִים
 רַבִּים אֵינּוֹן. אֵלָא תְּלָתָא יוֹמִין דָּא בְּתַר דָּא, אֶקְרִי
 יָמִים רַבִּים. אוֹף הָכִי כִּי תַצוּר אֶל עִיר יָמִים רַבִּים,
 תְּלָתָא יוֹמִין דָּא בְּתַר דָּא, דְּאִשְׁתַּמּוּדְעָא דְּבַר
 בְּמַתָּא. תָּא וְאִפְקִיד לָךְ עַל (כָּל) בְּנֵי בֵּיתִי. לֹא
 תִשְׁחִית אֶת יַעֲצֵה, דָּא תִלְמִיד חֲכָם דְּדָא אִיהוּ
 בְּמַתָּא, דְּאִיהוּ אֵילְנָא דְּחַיִּי, אֵילְנָא דְּיִהִיב אֵיבִין.

רַבִּים. גַּם כֵּן, כִּי תַצוּר אֶל עִיר יָמִים רַבִּים - שְׁלֹשָׁה יָמִים זֶה אַחַר זֶה שְׁנוּדַע דְּבַר בְּעִיר. בֵּא וְאַצְוּךָ
 עַל (כָּל) בְּנֵי בֵּיתִי: לֹא תִשְׁחִית אֶת יַעֲצֵה - זֶה תִלְמִיד חֲכָם שֶׁהוּא בְּעִיר, שֶׁהוּא עֵץ הַחַיִּים, אֵילָן שְׁנוֹתָן
 פְּרוֹת.

עֶשֶׂר, לְשִׁבְעִים, גַּם דְּבַרֵי תוֹרָה
 יֵשׁ בָּהֶם פְּשֵׁט הַמְּקָרָא, דְּרִשׁ,
 רְמִזוּ שְׁרוּמֵזוּ חֻכְמָה, גִּימְטְרִיאוֹת,
 סוּדוֹת טְמִירִים, סוּדוֹת נְסֻתִירִים
 אֵלוּ עַל אֵלוּ, פְּסוּל וְכֶשֶׁר, טָמֵא
 וְטָהוֹר, אִיסוּר וְהִיתָר. מִכָּאן
 וְהִלְאָה מִתְּפִשְׁטִים הַעֲנַפִּים לְכָל
 צַד, וְהָיָה כְּעֵץ וְדָא. וְאִם לֹא -
 אֵינּוּ חֲכָם בְּחֻכְמָה.

בֵּא וּרְאֵה כְּמָה חֲבִיבִים אוֹתָם
 שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בְּתוֹרָה לְפָנֵי
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁאֵפְלוּ בְּזִמְן
 שְׁהָדִין תְּלוּי בְּעוֹלָם וְנִתְּנָה
 רְשׁוֹת לְמִשְׁחִית לְהִשְׁחִית,
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצוּהוּ
 עֲלֵיהֶם, עַל אוֹתָם הַמִּשְׁתַּדְּלִים
 בְּתוֹרָה, וְכֵן אוֹמֵר לָהֶם הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא: כִּי תַצוּר אֶל עִיר,
 בְּגִלְל הַחֻטְאִים הַרְבִּים שְׁחֻטְאוּ
 לְפָנַי וְהִתְחַיִּבוּ בְּדִין.

יָמִים רַבִּים, מַה זֶה רַבִּים? (שְׁלֹשָׁה
 יָמִים זֶה אַחַר זֶה נִקְרְאוּ יָמִים רַבִּים. אִף כֵּן כִּי
 תַצוּר אֶל עִיר יָמִים רַבִּים) שְׁלֹשָׁה יָמִים
 זֶה אַחַר זֶה שְׁנוּדַע דְּבַר בְּעִיר.
 מְנִין לָנוּ שְׁתַּיִמִּים רַבִּים הֵם
 שְׁלֹשָׁה? שְׁכַתוּב (ויקרא טו) וְאִשָּׁה
 כִּי יִזּוּב זֹבֵב דְּמָה יָמִים רַבִּים. וְכִי
 יָמִים רַבִּים הֵם? אֵלָא שְׁלֹשָׁה
 יָמִים זֶה אַחַר זֶה נִקְרְאִים יָמִים

דְּבַר אַחַר אֶת עֵצָה, הַהוּא דִּיהִיב עֵיטָא לְמַתָּא, לְאַשְׁתּוּבָא מִן דִּינָא, וְאוּלִיף לֹון אֶרְחָא דִּיהִכּוֹן בְּהַ, וְעַל דָּא לֹא תִשְׁחִית אֶת עֵצָה לְגִדּוּחַ עָלְיוֹ גְּרִיזוֹ, לְגִדּוּחַ עָלֶיהָ דִּינָא, וְלֹא לְאוֹשְׁטָא עָלֶיהָ חֶרְבָא מְלַהֲטָא, חֶרְבָא מְשַׁנְנָא, הֵהִיא דְקַטְלָא לְשָׂאֵר אִינְשֵׁי דְעַלְמָא. כִּי מִמְּנוּ תֹאכַל. וְכִי הֵהוּא מְחַבְלָא אָכִיל מִנֵּיהּ, לֹא. אֶלָּא כִי מִמְּנוּ תֹאכַל, הֵהִיא טְנָרָא תְקִיפָא, הֵהִיא דְכָל רוּחִין תְקִיפִין וְקִדִישִׁין נְפִקִין מִנֵּיהּ, דִּלִּית הֵנָּה וְתִיאוּבְתָא לְרוּחַ קִדְשָׁא בְּהַאי עַלְמָא, אֶלָּא אוּרִייתָא דֶּהֵהוּא זַכָּאָה, כְּבִיכּוֹל אִיהוּ מְפָרְנִים לָהּ, וְיִהִיב לָהּ מְזוּנָא בְּהַאי עַלְמָא, יִתִּיר מְכַל קְרַבְנִין דְעַלְמָא. לָהּ מְזוּן בְּעוֹלָם הַזֶּה יוֹתֵר מְכַל קְרַבְנֵי הָעוֹלָם.

ספר אור הזהר (עמוד 320)

פֶּשֶׁר הַדְּבַר: בְּשֵׁנַת שִׁי"ח רְצוֹ לְהַדְפִּים סְפְרֵי הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ, וְקִמּוּ אֲזִי גְדוּלִים וְרַבִּים שְׁהַרְעִישׁוּ לְבַלְתִּי לְפָרִץ גְּדֵר הָרֵאשׁוֹנִים לְהוֹצִיא לְאוּר דְּבָרִים סְתוּמִים וְחֲתוּמִים אֲשֶׁר נִגְנְזוּ וְלֹא רָאוּ אוּר מִיָּמִים קְדְמוֹנִים, וּבְלִשׁוֹן הָרַב רַבִּי יִצְחָק דְּלְטָאשׁ בְּפֶסֶק דִּין הַנּוֹכֵר לְעֵיל: "אֶרְץ רַעְשָׁה אֶף שָׁמַיִם וַיִּנְעוּ אַמּוֹת הַסְּפָרִים מִקּוֹל הַקּוֹרָא וְאוֹמֵר שְׂאִין טוֹב לְהוֹצִיא הַדְּבָרִים הַסְּתוּמִים וְהַחֲתוּמִים אֶל הַפְּרָסוּם וְלְפָרִץ גְּדֵר הָרֵאשׁוֹנִים אֲשֶׁר נִגְזְזוּ בְּאוֹצְרוֹתֵיהֶם וּבֵית נְכֹאֲתָם, לֹא רָאוּ אוּר מִיָּמִים קְדְמוֹנִים", וְגַם מִפְּנֵי קִדְשׁוֹ הַגְּדוּלָּה וְהַנּוֹרָאָה לֹא בָלָם רֵאוּיִם אֵלָיו.

הַגְּדוּלִים הַנּוֹכְרִים לְעֵיל הִבִּיאוּ רְאוּיֹת לְדְבָרֵיהֶם מִמֵּאמְרֵי חֲכָמֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבָרְכָה וּמְדַבְרֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי בְּעֶצְמוֹ בְּזֶהָר הַקְּדוּשׁ, שְׂאִין לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם סְתְרֵי תוֹרָה.

וְהַעִיר הַשֵּׁם אֶת רוּחוֹ שֶׁל הָרַב רַבִּי יִצְחָק דְּלְטָאשׁ, שְׁהָיָה אֶחָד מִיְחִידֵי גְאוּנֵי הַדּוֹר הַהוּא, וְאֶזֶר חֵיל וְכֹתֵב פֶּסֶק דִּין "לְתַקֵּן הַמַּעֲוֹת וְהַדּוּרִים לְיִשְׂרָאֵל, לְהַשִּׁיב אֲמָרִים נְכוּחִים, דְּבָרִים הַמְתִּישְׁבִים עַל הַלֵּב", וּמְשִׁיב עַל כָּל דְּבָרֵי הַמְקֻשָּׁם, וּמְבַקֵּשׁ "אֵל תְּבַטַּח עַל שְׁקֵר וְאֵל תִּשְׁעַן עַל מִשְׁעָנַת קְנֵה רְצוּץ", וּמְשִׁיבֵן מְלִין וְאֶת טַעְנוּתֵיהֶם מְכַחֵשׁן אַחַת לְאַחַת.

אַחַר שְׂיִצָּא פֶּסֶק דִּינוֹ הַנּוֹכֵר שְׁקִטוֹ עוֹלָם, קִימּוּ וּקְבְּלוּ עֲלֵיהֶם אֶת פֶּסֶק-הַדִּין, וְהַדְפִּיסוּ אֲזִי אֶת סְפְרֵי הַזֶּהָר, וְלָכוּן זְכָה וְנִדְפְּס פֶּסֶק דִּין זֶה בְּרִישׁ סְפְרֵי הַזֶּהָר.

וְכֹתֵב הַחֵיד"א (שֵׁם הַגְּדוּלִים, מְעַרְכַת סְפָרִים, עֶרֶךְ סֵפֶר חֻשֶׁק שְׁלֵמָה), שְׁהַרְבַּ מִשָּׂה זְכוּתָא כּוֹתֵב בְּשֵׁם מוֹרֵינוּ הָרַב חַיִּים וַיִּטָּאֵל זְכוּרָנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: אָמַר לִי מוֹרֵי זְכוּרָנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא [הָאָר"י זְכוּרָנוּ לְבָרְכָה], שְׁהַחֲכָם שְׁעֵשָׂה פֶּסֶק לְהַדְפִּים הַזֶּהָר הִיָּה נִיצוּץ שֶׁל צִדִּיק וְחֹסֵד גְּדוֹל וְקְדוּשׁ וְרֵאוּי לְכָל טוֹב, וְלָכוּן עָלָה קִנְיָה בְּלִבּוֹ וְכֹתֵב אוֹתוֹ פֶּסֶק כְּדִי לְהוֹצִיא לְאוּר סֵפֶר הַזֶּהָר, עַד כַּאֲן לְשׁוֹנוֹ. כִּד יְהִי קְרִיב לְיוֹמֵי מְשִׁיחָא אֶפִּילוּ רַבִּי דְעַלְמָא זְמִינִין לְאַשְׁבְּחָא טְמִירִין דְּחֲכָמָתָא [נְעָרִים קְטָנִים יִמְצְאוּ אוֹצְרוֹת סְפָרִים חֲשׁוּבִים מְסוּדוֹת, כִּי אֲזִי תִתְמַלֵּא הָאֶרֶץ דְּעָה, דְּרַף אֲמַת]. (זֶהָר חֵלֶק א' דף ק"ח.)

מקור המאמר בזהר פרשת ויקהל דף רד ע"א
סוד שם יום השבת

**תָּא חֲזִי, אֵית יָמִים וְאֵית יָמִים. יְמֵי חוֹל, כְּמָה
דְּאִתְמַר, וְאֵלִין קַיִמִין לְבַר לְעַמּוּן. יְמֵי
הַשַּׁבָּת, דְּאֵינּוֹן יְמֵי הַשְּׁבוּעַ, קַיִמִין לְיִשְׂרָאֵל. וְכֵד
סְלֻקָּא הֵאֵי נְקוּדָה, כְּלָא אֲתַגְנִיז, וְאֵיהִי סְלֻקָּא, כִּיּוֹן
דְּאֵיהִי סְלֻקָּא, אֲקַרֵּי שַׁבָּת.**

**מֵהוּ שַׁבָּת. אֵי תִימָא בְּגִין שְׁבִיתָהּ, דְּכִתִּיב כִּי בּוֹ
שַׁבָּת, יָאוּת הוּא. אֲבָל רָזָא דְמַלְכָּה, כִּיּוֹן
דְּסְלֻקָּא הֵאֵי נְקוּדָה, וְנִהוּרָא נְהִיר, כִּדִּין מְתַעֲטָרָא
אֵיהִי בְּאַבְהֹן, כִּיּוֹן דְּמְתַעֲטָרָא אֵיהִי בְּאַבְהֹן, כִּדִּין
אֲתַחֲבַרְת וְאֲתַאֲחַדַת בְּהוּ, לְמַהוּי חַד, וְאֲקַרֵּי כְּלָא
שַׁבָּת. שַׁבָּת: ש' בַּת. ש' הָא אוּקְמוּהָ, רָזָא דְתַלְתָּ
אַבְהֹן, דְּמְתַאֲחַדֵּן בְּבַת יְחִידָה, וְאֵיהִי מְתַעֲטָרָא
בְּהוּ, וְאֵינּוֹן בְּעֵלְמָא דְאַתִּי. וְכְלָא אֵיהִי חַד. וְדָא
אֵיהִי ש' בַּת, לְמַהוּי כְּלָא חַד.**

**וְאֵי תִימָא, שַׁבָּת הַגְּדוֹל, וְאֵיהִי לְעֵילָא, אֲמַאי
אֲקַרֵּי שַׁבָּת. אֲלָא וְדָאֵי הָכִי הוּא. וְרָזָא
דְּמַלְכָּה, בְּכָל אַתְר נְקוּדָה דְּאֵיהִי עֲקָרָא דְכָל
עֵינָא, אֲקַרֵּי בַת. כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (תהלים יז) שְׁמַרְנִי
כְּאִישׁוֹן בַּת עֵין, בְּגִין דְּאֵיהִי (נְקוּדָה) עֲקָרָא דְכָל
עֵינָא, אֲקַרֵּי בַת.**

**בָּא וְרָאָה, יֵש יָמִים וְיֵש
יָמִים. יְמֵי חוֹל, כְּמֹו שְׁנַאֲמַר,
וְאֵלָה עוֹמְדִים מְחוּץ לְעַמּוּם.
יְמֵי הַשַּׁבָּת, שְׁהֵם יְמֵי
הַשְּׁבוּעַ, עוֹמְדִים לְיִשְׂרָאֵל.
וְכִשְׁעוּלָה הַנְּקוּדָה הַזֹּו, הַכֹּל
נִגְנָז, וְהִיא עוּלָה. כִּיּוֹן שְׁהִיא
עוּלָה, אַז נְקַרְאָת שַׁבָּת.**

**מֵה זֶה שַׁבָּת? אִם תֹּאמַר
בְּשִׁבִיל שְׁבִיתָהּ, שְׁכַתוּב כִּי
בּוֹ שַׁבָּת - יָפָה הוּא. אֲבָל
סוּד הַדְּבָר - כִּיּוֹן שְׁעוּלָה
הַנְּקוּדָה הַזֹּו וְהָאוּר מְאִיר, אַז
הִיא מְתַעֲטָרַת בְּאַבוּת. כִּיּוֹן
שְׁהִיא מְתַעֲטָרַת בְּאַבוּת, אַז
מְתַחֲבַרְת וְנִאֲחֲזוּת בְּהֵם
לְהִיּוֹת אַחַד, וְהַכֹּל נְקַרְא
שַׁבָּת. שַׁבָּת - ש' בַּת. ש'
הִרִי פְרִשׁוּהָ, הַסוּד שֶׁל
שְׁלֶשָׁה אָבוּת שְׁנַאֲחֲזִים בְּבַת
יְחִידָה, וְהִיא מְתַעֲטָרַת בְּהֵם,
וְהֵם בְּעוּלָם הַבָּא, וְהַכֹּל אַחַד
הוּא. וְזֵהוּ ש' בַּת, לְהִיּוֹת
הַכֹּל אַחַד.**

**וְאִם תֹּאמַר, שַׁבָּת הַגְּדוֹל,
וְהוּא לְמַעְלָה, לְמָה נְקַרְא
שַׁבָּת? אֲלָא וְדָאֵי כִּךָ הוּא.**

**וְסוּד הַדְּבָר - בְּכָל מְקוֹם הַנְּקוּדָה, שְׁהִיא עֲקָרָא שֶׁל כָּל הָעֵין, נְקַרְאָת בַּת, כְּמֹו שְׁנַאֲמַר (תהלים יז)
שְׁמַרְנִי כְּאִישׁוֹן בַּת עֵין, מְשוּם שְׁהִיא (נְקוּדָה) הָעֲקָרָא שֶׁל כָּל הָעֵין, וְהִיא נְקַרְאָת בַּת.**

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעֲוֹדָה
הַשְּׁנִיָּה כְּתוּב אִז תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדַאי. שְׁאוֹתָהּ
שָׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקְּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּדָה שֶׁל
הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוֹהִי
סַעֲוֹדָתוֹ וְדַאי.

בְּסַעֲוֹדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כְּתוּב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוֹהִי הַסַּעֲוֹדָה
שֶׁל זַעִיר אֲנַפִּין שֶׁהוּא
בְּשִׁלְמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְבָּרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשַׂמַּח בְּסַעֲוֹדָתוֹ
וְלִהְיוֹת שְׁלֵם הַסַּעֲוֹדוֹת הַלְלוּ,
שֶׁהֵן סַעֲוֹדוֹת הָאֲמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קְדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֲמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלֵמָה וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמִזְלוֹת. וּמִשּׁוֹם כֵּן אָמַר,
(שְׁמוֹת ל"א) בִּינִי וּבִין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בְּסַעֲוֹדוֹת הַלְלוּ
נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֲמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֹדָה
אֶחָת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגַם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבָּתָא, בְּסַעֲוֹדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אִז תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדַאי. דִּהְיָהִיא
שְׁעָתָא אֲתִנְלִיא עֲתִיקָא קְדִישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עֲבַדִּינוּ,
וּסַעֲוֹדָתָא דִּילִיהּ הוּא וְדַאי.

בְּסַעֲוֹדָתָא תְּלִיתָאָה דְשַׁבָּתָא, כְּתִיב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סַעֲוֹדָתָא
דְזַעִיר אֲנַפִּין, דִּהְיָוִי בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שֵׁיתָא יוֹמִין,
מֵהֵוּא שְׁלִימוּ מִתְבָּרְכִין. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵי
בְּסַעֲוֹדָתֵיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֵלִין סַעֲוֹדָתִי, דְּאֵינוֹן
סַעֲוֹדָתִי מֵהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, דְּזֶרַעַא קְדִישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מֵהֵימְנוּתָא עֲלָאָה, דִּהָא דִּילְהוֹן הִיא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת. וּבְגִינֵי
כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בִּינִי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסַעֲוֹדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
דְּאֵינוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְּאֵינוֹן מֵהִיכְלָא
דְּמַלְכָּא, דְּאֵינוֹן בְּנֵי מֵהֵימְנוּתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
חַד סַעֲוֹדָתָא מִנֵּיהּוּ, אַחֲזִי פְּגִימוֹתָא לְעִילָא,

נודעים ישראל שהם בני המלך ושהם מהיכל המלך ושהם בני האמונה, ומי שפוגם סעודה אחת מהם, מראה פגם למעלה, ומראה את עצמו שאינו מבני המלך העליון, שאינו מבני

וְאֶחָיו גְּרָמִיָּה דִּלְאוּ מִבְּנֵי מַלְכָּא עֲלָאָה הוּא,
 דִּלְאוּ מִבְּנֵי הַיְכָלָא דְּמַלְכָּא הוּא דִּלְאוּ מִזִּרְעָא
 קְדִישָׁא דְיִשְׂרָאֵל הוּא. וַיְהִינּוּ עָלֶיהָ חוֹמְרָא
 דְּתַלְתַּת מְלִין, דִּינָא דְגִיְהִנָּם וְגו'.

וְתָא חָזִי, בְּכִלְהוּ שְׂאָר זְמַנִּין וְחֻגִין, פְּעֵי בַר נֶשׁ
 לְחַדִּי, וּלְמַחְדֵי לְמַסְפְּנֵי. וְאִי הוּא חֲדֵי
 בְּלַחֲדוּי, וְלֹא יְהִיב לְמַסְפְּנֵי, עוֹנֵשִׂיָּה סָגִי, דְּהָא
 בְּלַחֲדוּי חֲדֵי, וְלֹא יְהִיב חֲדוּ לְאַחְרָא. עָלֶיהָ כְּתִיב,
 (מלאכי ב) וּזְרִיתִי פֶּרֶשׁ עַל פְּנִיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. וְאִי
 אִיהוּ בְּשִׁפְתָא חֲדֵי, אֶפֶס עַל גַּב דִּלְאָא יְהִיב לְאַחְרָא,
 לֹא יְהִיבֵן עָלֶיהָ עוֹנֵשָׁא, כְּשִׂאָר זְמַנִּין וְחֻגִין, דְּכְתִיב
 פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם קֹאֲמַר, וְלֹא פֶּרֶשׁ
 שִׁפְתְּכֶם. וְכְתִיב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שִׁנְאָה
 נִפְשִׁי. וְאֵלּוּ שִׁפְתָא לֹא קֹאֲמַר.

וּבְגִינֵי כַּף כְּתִיב, בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמְשׁוּם
 דְּכָל מְהִימְנוּתָא אֲשֶׁתִּכַּח בְּשִׁפְתָא, יְהִיבֵן
 לִיָּה לְבַר נֶשׁ נִשְׁמָתָא אַחְרָא, נִשְׁמָתָא עֲלָאָה,
 נִשְׁמָתָא דְכָל שְׁלִימוּ בָּהּ, כְּדוּגְמָא דְעֲלָמָא דְאֶתִּי.
 וּבְגִינֵי כַּף אֶקְרִי שִׁפְתָא. מַהוּ שִׁפְתָא. שְׁמָא דְקוּדְשָׁא
 כְּרִידָא הוּא. שְׁמָא דְאִיהוּ שְׁלִים מְכָל סְטֵרוּי.

הָבֵא. וּמְשׁוּם כַּף נְקֻרָא שִׁפְתָא. מַה זֶה שִׁפְתָא? שֵׁם שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֵׁם שֶׁהוּא שְׁלֵם
 מְכָל צְדָדִיו.

הֵיכַל הַמֶּלֶךְ, וְשִׁאִינוּ מִזִּרְע
 קְדוֹשׁ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְנוֹתְנִים
 עָלָיו חֹמֶר שֶׁל שְׁלֵשָׁה דְבָרִים
 - דִּין הַגִּיְהִנָּם וְכו'.

וּבֵא רְאֵה, בְּכָל שְׂאָר
 הַזְּמַנִּים וְהַחֲגִים צְרִיף אָדָם
 לְשִׁמְחָה וּלְשִׁמְחָה אֶת הָעַנְיִים,
 וְאִם הוּא שְׂמִיחָה לְבָדוּ וְלֹא
 נוֹתֵן לְעַנְיִים - עֲנִשׁוּ רַב,
 שְׁהָרִי לְבָדוּ שְׂמִיחָה, וְלֹא נוֹתֵן
 שְׂמִיחָה לְאַחֵר. עָלָיו כְּתוּב
 (מלאכי ב) וּזְרִיתִי פֶּרֶשׁ עַל
 פְּנִיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. וְאִם הוּא
 שְׂמִיחָה בְּשִׁפְתָא, אֶפֶס עַל גַּב
 שְׂלֵא נוֹתֵן לְאַחֵר - לֹא
 נוֹתְנִים עָלָיו עֲנִשׁ כְּבִשְׂאָר
 הַזְּמַנִּים וְהַחֲגִים, שְׁכְּתוּב
 פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. אֲמַר פֶּרֶשׁ
 חֲגִיכֶם, וְלֹא פֶּרֶשׁ שִׁפְתְּכֶם.
 וְכְתוּב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם
 וּמוֹעֲדֵיכֶם שִׁנְאָה נִפְשִׁי. וְאֵלּוּ
 שִׁפְתָא לֹא אֲמַר.

וּמְשׁוּם כַּף כְּתוּב בֵּינִי וּבֵין
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמְשׁוּם שְׁכָל
 הָאֲמוּנָה נִמְצְאָת בְּשִׁפְתָא,
 נוֹתְנִים לְאָדָם נִשְׁמָה אַחְרֵת,
 נִשְׁמָה עֲלִיוֹנָה, נִשְׁמָה שְׁכָל
 הַשְּׁלֵמוֹת בָּהּ, כְּדָגְמַת הָעוֹלָם
 הָבֵא. וּמְשׁוּם כַּף נְקֻרָא שִׁפְתָא. מַה זֶה שִׁפְתָא? שֵׁם שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֵׁם שֶׁהוּא שְׁלֵם
 מְכָל צְדָדִיו.

נַעֲרָךְ וְנִסְדַּר עַל יְדֵי "מַפְעַל הַזְּהוּרָה הָעוֹלָמִי" לְקִירוּב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים. - דְּפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי"
 נִיתֵן לְקַבֵּל בַּחֲנִים לְזִכּוּי הַרְבִּים בַּלְבַּד. טל': 054-8436784 אוֹ אֲצֵל מַלְכוּת דּוּד רַחוּב הַשּׁוּמֵר 74 ב"ב

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדָאֵי כְּדָ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ,
 דְּלֹא אֲשֻׁלִּים חֲדוּתָא דְּמִלְכָּא קְדִישָׁא. וּמֵאֵן
 חֲדוּתָא דִּילִיָּה. אֵלֵין תְּלַת סְעוּדָתֵי מְהִימְנוּתָא.
 סְעוּדָתֵי דְאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכִלְהוּ
 חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטְרוּי.

תָּאנָא, בְּהֲדִין יוֹמָא מִתְעַטְרָן אַבְהוֹן, וְכָל בְּנִין
 יִנְקִין, מַה דְּלָאוּ הָכִי בְּכָל שְׁאָר חֲגִין
 וְזִמְנִין. בְּהֲדִין יוֹמָא, חֲיִיבֵיָא דְגִיְהֵנָם גַּיְיַחִין. בְּהֲדִין
 יוֹמָא, כָּל דִּינִין אֶתְכַפִּיין, וְלֹא מִתְעַרִין בְּעַלְמָא.
 בְּהֲדִין יוֹמָא אֹרִייתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרִין שְׁלִימִין.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדָאֵי כְּדָ הוּא.
 אוֹי לְאָדָם שְׁלֹא מְשָׁלִים אֶת
 שְׂמִיחָה הַמְּלֶכֶךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמַהִי
 שְׂמִיחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת
 שֶׁל הָאֱמוּנָה, סְעוּדוֹת
 שְׂאֵבְרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
 כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה
 עַל שְׂמִיחָה, אֱמוּנָה שְׁלֵמָה
 מִכָּל צְדָדִיו.

שְׁנִינּוּ, בַּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים
 הָאֲבוֹת, וְכָל הַבָּנִים יוֹנְקִים,
 מַה שְּׂאִין כֵּן בְּכָל שְׁאָר
 הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בַּיּוֹם הַזֶּה
 רְשָׁעֵי הַגִּיְהֵנָם נָחִים. בַּיּוֹם

הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

ספר אור הזהר (עמוד 321)

ג) הרב חיים ויטאל אודות החיוב והשלילה ללמוד הזהר – לא נברא האדם אלא כדי שילמד
 חכמת הקבלה

וכנגד פת המתעסקים ברזי התורה ובחכמות הזהר, אשר הם נקראים אדם, בנזכר בספר התקונין
 דרך אמת, אפרוחים אליו מארי משנה, בנים אליו מארי קבלה, עליהם נאמר ראיתי והנה האדם,
 ולא אמר אדם, אלא האדם, ירצה, כי גם שהוא עוסק בחכמה הזאת, ולכן נקרא אדם, עם כל זה
 איננו האדם המיוחד הראוי להתעסק בה, כי אין להם שרשים והקדמות להבין דבריו, וכמו שבארנו
 לעיל באמרו בנים סכלים המה ולא נבונים, אבל האדם המיוחד איננו בעולם הזה, ואנחנו בואת
 החכמה מגששים בעורים קיר, כי חכמי האמת סעו המה למנוחות, עזבו אותנו לאנחות, וכאשר אין
 האדם הנזכר נמצא ללמד החכמה, הנה אז גם עופות השמים, אלו התלמידים אשר נגע השם בלבם,
 החפצים לעוף השמים, בלי בנפים, ואומרים: "מי יתן לנו אבר פיונה, נעופה ונשכנה באהלי החכמה
 הזאת".

והרי נתבאר כל הפתות אשר בעם בני ישראל, אשר בלם באחד נמנעו מלהחזיק בחכמה הזאת,
 כל אחד כפי סבתו ופגיתו, עד שנתקים בנו בעוונותינו הרבים אין מנהל לה מכל בנים ילדה וכו',
 פירוש, כי עם היותם בנים מארי קבלה, עם כל זה נתאשו מלהתעסק בחכמה הזאת. ואין ספק כי
 דברים אלו בנבואה נאמרו על דורות אלו האחרונים. שלא כסברת חכמי דורותינו אלה, החושבים
 בדעתם כי כבר השיגו מה שצריך להם ושמהים בחלקם, והנה הפתוב מעיד וירא כי אין איש
 וישתומם כי אין מפגיע, בלשון שלילה, אוי לאזנים שכך שומעות ואוי לעינים שכך רואות, עדותו
 יתברך עלינו, ואין לנו לב לדעת לחזר ולהתעסק בחכמה הזאת, להחזיק יתברך, כמו שכתוב ואביט
 ואין עזר ואשתומם ואין סומך. והוא בהיותנו עסוקים בחכמה הזאת, כי על ידה תתקרב הגאולה,
 וכביכול ישועתה לשכינת עזו היינו ממהרים להצמיחה, כמו שכתוב ותושע לי זרעי, לי ממש כביכול,
 וכנזכר לעיל במאמר שהתחלנו בהקדמתנו זאת, כי הכל תלוי בעסק החכמה הזאת, ומניעתנו
 מלהתעסק בה היא גורמת אחור ועפוב בגן בית מקדשנו ותפארתנו המכנה ונקרא הדר הפרמל,
 כמו שאמר הפתוב ראשך עליך כפרמל.

ספר אור הזהר (עמוד 321)

וזה מה שאמר הכתוב: ראיתי והנה הפרמל המדבר, כי לסבות הנזכרים לעיל היה הפרמל מדבר שמשם בעוונותינו הרבים, כנזכר לעיל כי כל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו, הרי הוא כאלו נחרב בימיו, וכל עריו הם ערי יהודה נתצו גם הם וכל הרעה הזאת היא מפני השם מפני חרון אפו, פירוש מפני החכמה הזאת, אשר עסקה להורות, כי כל התורה שמותיו של הקדוש ברוך הוא, וזה שכתוב מפני השם, היא החכמה, שאין מתעסק בה, וגם ומפני חרון אפו, פירוש, כי אין לו להקדוש ברוך הוא קורת רוח בעולמו, אלא באשר עוסקים בחכמה זו.

וכמו שכתוב בתלמוד (חגיגה י"ד): בכל אותם המעשים של רבן יוחנן בן זכאי ושל רבי אלעזר בן ערז ורבי יוסי הכהן, כשהיו דורשים במעשה מרובה, ירדה אש שכינתו יתברך וסבבה על האילנות, מה שאין בן בהיותם עוסקים בפשטים, וכמו שכתוב במדרש משלי על פסוק לא ירעב השם נפש צדיק, וזה לשונו: אמר רבי ישמעאל, בא וראה כמה קשה יום הדין וכו'. היה רבי ישמעאל אומר, אוי לה לאותה בוששה אוי לה לאותה בלימה וכו', בא מי שיש בידו מקרא ואין בידו משנה וכו', בא מי שיש בידו שתי סדרים וכו', בא מי שיש בידו הלכות וכו', בא מי שיש בידו תורת פהנים וכו', בא מי שיש בידו חמשה חמשי תורה וכו', בא מי שיש בידו אנדה, בא מי שיש בידו תלמוד וכו', והקדוש ברוך הוא אומר לו, בני הואיל ולא נתעסקת בתלמוד, צפית במרובה, צפית בגאות שלי, שאין הנאה לי בעולם אלא בשעה שתלמידי חכמים יושבים ועוסקים ומביטים ומציצים ורואים והוגים המון התלמוד הזה, כפי כבודי היאך עומד וכו', חשמל היאך עומד וכו', ברק היאך עומד וכו', כרוב וכו', וגדולה מכלם, מצפירני ועד קדקדי וכו', וכי לא זה הוא הדרי זה הוא גדלתי זהו הדר יפיי, שבני מכירין את כבודי וכו'.

הרי מבאר בפרוש אף בדברי התנאים, שאין האדם יוצא ידי חובתו לגמרי בעסק המקרא והמשנה והאגדה והתלמוד בלבד, אלא הוא מחיב לעסק בכל יכלתו בסתרי תורה ובמעשה מרובה, כי אין הנאה להקדוש ברוך הוא מכל מה שברא בעולמו, רק בהיות בניו למטה עוסקים ברזי התורה, להפיר גדלתו ויפיו ומעלתו. כי בפשטי התורה ובספוריה ובדיניה ובמצוותיה, בהיותם כפשטים, אין בהם שום הבר וידיעה לידע את בוראם יתברך, אדרבה יש בהם מצוות וחקים שאין הדעת סובלם וכל אמות העולם מונין את ישראל ואומרים להם, כי מה התורה הזאת אשר צוה אלקיכם אתכם, דברים שנראין כחידות ומשלים, לקח קרן פרה ולתקע בו ביום ראש השנה, ואתם אומרים שעל ידי כן שטן הרוחני המקטרג העליון מתערב, וכיוצא מדברים אלו כמעט רב מצוות התורה, ובפרט פרטי דיניהם, אין השכל סובלם. ואם כן היכן הוא הדר התורה ויפיה וגדלתה. ועל כיוצא בזה נאמר אם צדקת מה תתן לו ואם חטאת מה תפעל בו, כי השקר והענש אשר עליהם הוא לך לברך.

אמנם בסודות התורה ובעסק בנות המצוות, על זה נאמר בהפך, אם בטובה נאמר תנו עז לאלקים, ואם ברעה נאמר צור ילדך תשי, ונאמר ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים בי, בי דיקא, ולא לי, בי ממש כביכול. ודברי אלו מבארים לאשר נגע אלקים בלבו.

וזה סוד מה שכתוב לעיל, כי הקורא במשנה ובתלמוד נקרא עבד המשמש את רבו על מנת לקבל פרס, מה שאין בן בחכמת האמת, כי הוא מתקן כביכול ונותן עז וכח למעלה, וזהו נקרא עוסק בתורה לשמה בלי ספק.

ולא עוד, אלא שלא נברא האדם אלא כדי שילמד חכמת הקבלה, אלא שצריך שיהיה גופו נקי בתחלה על ידי המצוות המעשיות, שכל תכליתו לדבר זה והם מכרחים על כל פנים, ואחר כך תוכל הנשמה הנקראת נר השם נשמת אדם להאיר בגוף הזה, כגר הנתונה תוך עששית זכוכית ומאירה, ונותנת לו כח להבין סתרי התורה ומגלה עמקות מני חשך.

(הקדמת הרב חיים ויטאל לעץ חיים)

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

זִהָר חֶק לְיִשְׂרָאֵל

מְנַקֵּד

הַף הַיּוֹמִי

פְּרִשְׁת פְּנֵחַס

מִהַתְנָא הָאֱלֹקִי

רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

מְבַאָר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְּשׁ
עִם פְּרוּשׁ קַל וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרָשִׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּדַקוֹת סְפוּרוֹת בְּלִבְךָ תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזִּהָר הָעוֹלָמִי"

הַדָּשׁ תַּמּוּז תַּש"ע לַפ"ק

עִה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תּוֹבֵב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וכן לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר

(קבלה מהאריז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תְּפִלָּה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יְאֹמַר בְּכֹונֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדֶּרֶשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּנֵן מְקֻדְשֶׁךָ עַל מְכוּוֹנוֹ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׁמִיחָנוּ בְּתַקּוּנוֹ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעַבּוֹדָתָם וּלְזוּיִים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וּלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוּיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הַרְבִּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּיָתֵיכֶם בְּאַלְפֵי אֲלָפִים וּרְבוּא רְבּוּבֹת. וְכֹל הַמְּזַכֶּה אֶת
הַרְבִּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וּלְכָל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׁמוּכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁיִשׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוֹ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תְּמִיד כְּמוֹ שְׂרוּדְף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קַבָּח: - קַבְט.).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוּת רֹאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה
שְׁמֻקִימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֶּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשָּׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאַהֲבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קַב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאִין לָהּ דוֹרֵשׁ וְאִין מִי שְׁיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שֶׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאִין לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שֶׁהַמִּצְוָה מְקַטְרֶגֶת
וְאוֹמֶרֶת כְּמָה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מְקוֹר הַמַּאמֵר בּוֹהַר פְּרִשְׁת פִּינַחֵס דָּף רֵיג ע"א
זִהְיִרוֹת גְּדוּלָה בְּשִׁמְרֵת הַבְּרִית

וַיִּדְבֹר יי אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר, פִּנְחָס בֶּן אֶלְעָזָר וְגו',
(במדבר כה) רַבִּי אֶלְעָזָר פָּתַח וְאָמַר, (משלי א) שְׁמַע
בְּנֵי מוֹסֵר אָבִיךָ וְאֵל תִּטּוֹשׁ תּוֹרַת אִמְךָ. שְׁמַע בְּנֵי
מוֹסֵר אָבִיךָ, דָּא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְאֵל תִּטּוֹשׁ
תּוֹרַת אִמְךָ, דָּא כְּנִסְת יִשְׂרָאֵל. מָאֵי מוֹסֵר אָבִיךָ,
מוֹסֵר, דָּא אוֹרֵייתָא, דְּאִית בָּהּ כְּמָה תּוֹכְחִין, כְּמָה
עוֹנְשִׁין. כְּמָה דְּאֵת אָמַר, (משלי ג) מוֹסֵר יי בְּנֵי אֵל
תְּמָאָם וְאֵל תְּקוּץ בְּתוֹכְחָתוֹ.

וּבְגִין דְּכָל מָאן דְּאִשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא בְּהָאֵי עֲלָמָא,
זְכִי דִּיפְתַחֹן לִיָּה כְּמָה תְּרַעִין לְהֵהוּא עֲלָמָא,
כְּמָה נְהוּרִין. בְּשַׁעְתָּא דִּינְפּוֹק מֵהָאֵי עֲלָמָא, הִיא
אֶקְדִּימַת קַמִּיָּה, וְאִזְלָא לְכָל נְטוּרֵי תְּרַעִין, מְכַרְזַת
וְאוּמְרַת, (ישעיה כו) פִּתְחוּ שְׁעָרִים וַיָּבֵא גוֹי צְדִיק. אֶתְקִינּוּ
כְּרִסְיִין לְפִלְגְנֵי עֲבָדָא דְּמַלְכָּא. דְּלִית חֲדוּ לְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא אֶלָּא מָאן דְּאִשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא, כָּל שְׂכַן
בְּרַ נֶשׁ דְּמַתְעַר בְּלִילֵיָא לְאִשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא, דְּהָא
כָּל צְדִיקֵיָא דְּבַגְנָתָא דְּעֵדוֹן, צִיִּיתִין לְקַלִּיָּה, וְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא מְשַׁתְּכַח בִּינֵיָּהוּ, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ (שיר השירים
ח) הַיּוֹשֶׁבֶת בְּגַנִּים חֲבָרִים מְקַשְׁיָבִים לְקוּלָךְ
הַשְּׂמִיעֵנִי.

וַיִּדְבֹר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר.
פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר וְגו'. רַבִּי
אֶלְעָזָר פָּתַח וְאָמַר, (משלי א) שְׁמַע
בְּנֵי מוֹסֵר אָבִיךָ וְאֵל תִּטּוֹשׁ תּוֹרַת
אִמְךָ. שְׁמַע בְּנֵי מוֹסֵר אָבִיךָ - זֶה
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְאֵל תִּטּוֹשׁ
תּוֹרַת אִמְךָ - זֶה כְּנִסְת יִשְׂרָאֵל.
מָה זֶה מוֹסֵר אָבִיךָ? מוֹסֵר זֶה
הַתּוֹרָה, שְׁיֵשׁ בָּהּ כְּמָה תּוֹכְחוֹת,
כְּמָה עוֹנְשִׁים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם ג)
מוֹסֵר ה' בְּנֵי אֵל תְּמָאָם וְאֵל
תְּקוּץ בְּתוֹכְחָתוֹ.

וּמְשוּם שְׂכָל מִי שֶׁמְשַׁתַּדַּל
בְּתוֹרָה בְּעוֹלָם הַזֶּה זוֹכֵה
שִׁיפְתַּחוּ לוֹ כְּמָה שְׁעָרִים
לְעוֹלָם הַהוּא, כְּמָה אוֹרוֹת -
בְּשַׁעֲה שִׁיצָא מֵהָעוֹלָם הַזֶּה
הִיא מְקַדִּימָה לְפָנָיו, וְהוֹלֶכֶת
לְכָל שׁוֹמְרֵי הַשְּׁעָרִים, מְכַרְזָה
וְאוּמְרַת: (ישעיה כו) פִּתְחוּ שְׁעָרִים
וַיָּבֵא גוֹי צְדִיק! הַתְּקִינּוּ כְּסֹאוֹת
לְפָלוֹנֵי עֲבַד הַמֶּלֶךְ! שְׂאִין
שֶׁמְחָה לְקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶלָּא
בְּמִי שֶׁמְשַׁתַּדַּל בְּתוֹרָה, כָּל
שְׂכַן אָדָם שֶׁמְתַעוֹרֵר בְּלִילָה
לְהַשְׁתַּדַּל בְּתוֹרָה, שְׁהָרִי כָּל
הַצְּדִיקִים שֶׁבְּגוֹן עֵדוֹן מְקַשְׁיָבִים
לְקוּלוֹ, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

נִמְצָא בִּינֵיהֶם, כְּמוֹ שֶׁפֶרְשׁוּהָ (שיר השירים ח) הַיּוֹשֶׁבֶת בְּגַנִּים חֲבָרִים מְקַשְׁיָבִים לְקוּלָךְ הַשְּׂמִיעֵנִי.

רְבִי שְׁמֵעוֹן אָמַר הָאֵי קָרָא קָרָא רְוָא דְחֲכַמְתָּא אִית בֵּיהּ.
 הַיּוֹשֶׁבֶת בְּגַנְיִים, דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, דְּאִיהִי
 בְּגִלּוֹתָא עִם יִשְׂרָאֵל, וְאִזְלָא עִמָּהוֹן בְּעַקְתֵּיהוּ.
 חֲבֵרִים מְקַשְׁיָבִים לְקוּלָּהּ, מִשְׁרִיין עֲלָאִין. כְּלָהוּ צִיִּיתִין
 לְקוּלָּהּ, לְקוּל תּוֹשְׁבַחְתָּךְ בְּגִלּוֹתָא. הַשְּׁמִיעֵנִי, כְּמָה
 דְּאֵת אָמַר (שיר השירים ב) הֲרֵאִינִי אֵת מְרֵאִיךְ הַשְּׁמִיעֵנִי אֵת
 קוּלָּהּ. הַשְּׁמִיעֵנִי, קָלָא דְאֵינוֹן חֲבֵרֵיִיא דְמִשְׁתַּדְּלִי
 בְּאוּרֵיִתָּא דְהָא לִית תּוֹשְׁבַחְתָּא קָמָאִי, כְּאֵינוֹן
 דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּאוּרֵיִתָּא.

אָמַר רְבִי שְׁמֵעוֹן, כְּבִיכּוֹל, כָּל אֵינוֹן דְּזָכָאן
 לְאִשְׁתַּדְּלָא בְּאוּרֵיִתָּא, וּמְכַד פְּלִיג לִילֵיא,
 וְאֵתִיין בְּמִטְרוֹנֵיתָא כַּד נְהִיר יִמְמָא, לְקַבְּלָא אֲנִפֵּי
 מְלָכָא, אֲתַקִּיף וְאֲחַסִּין בְּשִׁכְנֵיתָא. וְלֹא עוֹד, אֲלָא
 דְשֵׁרֵיא בֵּיהּ חוּט שְׁל חֶסֶד, כְּמָה דְאוּקִימְנָא.

תָּא חֲזִי, כָּל מָאן דְּזָכִי לְאִתְתַּקֵּף בְּשִׁכְנֵיתָא, יִסְתַּמַּר
 גְּרַמּוּהִי מֵאֵינוֹן מְלִין דְּאִחִידִין לְקַבְּלָהּ. כְּגוֹן מָאן.
 אֵינוֹן דְּלֹא מְשַׁקְרִי בְּאֵת קְדִישָׁא, כְּגוֹן בֵּת אֵל נְכָר.
 וְכָל מָאן דְּנִטִיר גְּרַמּוּהִי, כְּבִיכּוֹל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אִחִידָא
 בֵּיהּ, וְנִטְרָא לֵיהּ, וְהִיא אִקְדִּימַת לֵיהּ שְׁלָם. וְכָל שְׁכֵן
 אִי זָכִי וְקָנִי לְהֵאִי.

כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אִחִידָא בּוּ וְשׁוּמְרַת אוּתוּ וְהִיא מְקַדִּימָה לוּ שְׁלָם, וְכָל שְׁכֵן אִם זָכָה וְקוֹנָה אֵת זֵה.

רְבִי שְׁמֵעוֹן אָמַר, פְּסוּק זֵה יֵשׁ
 בּוּ סוּד חֲכָמָה. הַיּוֹשֶׁבֶת בְּגַנְיִים -
 זוּ כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא בְּגִלּוֹת
 עִם יִשְׂרָאֵל וְהוֹלְכַת עִמָּם
 בְּצַרְתָּם. חֲבֵרִים מְקַשְׁיָבִים
 לְקוּלָּהּ - מַחֲנוֹת עֲלִיוֹנִים כָּלָם
 מְקַשְׁיָבִים לְקוּלָּהּ, לְקוּל
 תּוֹשְׁבַחְתָּךְ בְּגִלּוֹת. הַשְּׁמִיעֵנִי,
 כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שיר השירים ב) הֲרֵאִינִי
 אֵת מְרֵאִיךְ הַשְּׁמִיעֵנִי אֵת קוּלָּהּ.
 הַשְּׁמִיעֵנִי קוּל אוֹתָם הַחֲבֵרִים
 שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בְּתוֹרָה, שֶׁהֵרִי אֵין
 תּוֹשְׁבַחַת לְפָנַי כְּאוֹתָם
 שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בְּתוֹרָה.

אָמַר רְבִי שְׁמֵעוֹן, כְּבִיכּוֹל כָּל
 אוֹתָם שְׁזָכָאִים לְהִשְׁתַּדְּלָה
 בְּתוֹרָה, וּמְכַשְׁנַחְצָה הַלִּילָה
 וּבָאִים עִם הַמְּלָכָה כְּשֶׁמֵּאִיר
 הַיּוֹם לְקַבֵּל פְּנֵי הַמֶּלֶךְ, מִתְחַזֵּק
 וְיִוְרֵשׁ בְּשִׁכְנָה. וְלֹא עוֹד, אֲלָא
 שְׁשׁוּרָה בּוּ חוּט שְׁל חֶסֶד, כְּמוֹ
 שְׁבֵאֲרָנוּ.

בֵּא וְרָאָה, כָּל מִי שְׁזָכָה
 לְהִתְחַזֵּק בְּשִׁכְנָה, יִשְׁמַר עֲצָמוֹ
 מֵאוֹתָם דְּבָרִים שְׁאֲחוּזִים מוּלָּהּ,
 כְּמוֹ מִי? אוֹתָם שְׁלֹא מְשַׁקְרִים
 בְּאוֹת הַקָּדוֹשׁ, כְּגוֹן בֵּת אֵל נְכָר.
 וְכָל מִי שְׁשׁוּמַר עֲצָמוֹ, כְּבִיכּוֹל

וַאֲמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֶת־חַזְיוֹן יִשְׂרָאֵל לְאַשְׁתַּצָּאָה
 בְּהֵוָא שַׁעְתָּא, בַּר דְּאַקְדִים פְּנַחֶם לְהָא
 עוֹבְדָא, וְשְׂכִיד רִוְגָא. הָדָא הוּא דְכְתִיב, פְּנַחֶם בֶּן
 אֶלְעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן הִכְהִין הַשִּׁיב וְגו'.

וַאֲמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, רְאוּיִים הָיוּ
 יִשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת מְשֻׁמְדִים בְּאוֹתָהּ
 שַׁעָה, פָּרַט לָזָה שְׁהַקְדִים פְּנַחֶם
 לְמַעֲשֵׂה הַזֶּה וְשִׁכַּד אֶת הַרְגָּז.
 זֶהוּ שְׁכַתוֹב פִּינַחֶם בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן
 אֶהֱרֹן הִכְהִין הַשִּׁיב וְגו'.

ספר אור הזהר (עמוד 325)

– פָּרָק יָד –

גְּדוּלֵי הַחֲסִידוֹת בְּשִׁבַח לְמוֹד הַזֶּהָר

(א) וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹצְאִים בְּיַד רַמָּה, בְּרִי"ש גְּלִי – רֵאשֵׁי תְבוֹת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי
 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹצְאִים בְּיַד רַמָּה' (שְׁמוֹת יד ח), וְתַרְגּוּמוֹ: 'וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִפְקִין בְּרִישׁ גְּלִיָּה, עַל דְּרַךְ דְּאִיתָא
 בַּזֶּהָר הַקְדוּשׁ בְּסַפְרָא דָּא יִפְקוֹן מִן גְּלוּתָא, וְעִין שֵׁם שְׁמַבְאָר עוֹד יוֹתֵר כְּשִׁיתְגַּלְהַּ הַסֵּפֶר הַזֶּהָר בְּדָא
 יִפְקוֹן מִן גְּלוּתָא.

וְזֶהוּ שְׁמַרְמְזוּ בְּפִסּוּק וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹצְאִים, הֵינּוּ מִן הַגְּלוּת, כְּנֹזֵכַר לְעִיל, בְּיַד רַמָּה, וְתַרְגּוּמוֹ בְּרִישׁ גְּלִי,
 בְּרִי"ש רֵאשֵׁי תְבוֹת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, גְּלִי, כְּשִׁיתְגַּלְהַּ סֵפֶרוֹ הַקְדוּשׁ סֵפֶר הַזֶּהָר, אִזּוּ בְּדָא יִפְקוֹן
 מִן גְּלוּתָא, וְהִבּוּ. (דְּגַל מַחְנֵה אֶפְרַיִם פְּרַשְׁת בְּשַׁלַּח)

(ב) מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף יַחִיהַ וְיִתְקִים עַל יְדֵי לְמוֹד רִזִּין דְּאוּרִיתָא

עַל יְדֵי עֶסֶק יִשְׂרָאֵל בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה יְבוֹא מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אֲמֵן כְּמַבְאָר בַּזֶּהָר הַקְדוּשׁ.
 וְסִימָן לְדַבָּר סו"ר בְּמַלּוּי סמ"ך ו'ו' דל"ת גִּימַטְרִיָּה מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף בְּמַכּוּן, שְׂאֵף מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף יַחִיהַ
 וְיִתְקִים עַל יְדֵי זְכוֹת לְמוֹד רִזִּין דְּאוּרִיתָא. (סֵפֶר קְהֵלָת יַעֲקֹב לְבַעַל מְלֵא הַרוּעִים עֶרֶךְ סוּד)

(ג) או"ר בְּגִימַטְרִיא ר"ז

עֶקֶר הַגְּאֻלָּה הוּא מְרוּז דְּאוּרִיתָא, כִּי או"ר גִּימַטְרִיָּה ר"ז, וְזֶה נִקְרָא ב"ן שְׁגִימַטְרִיָּה סו"ר מִסו"ר. וְזֶה
 שְׁכַתוֹב בְּמַדְרַשׁ, אֲנִי אִמְרַתִּי יְהִי כֵן, וְהַרְשָׁעִים אוֹמְרִים לֹא כֵן, שֶׁהֵם אוֹמְרִים שְׂאֵין בַּתּוֹרָה אֵלָּא
 הַפְּשֻׁט, עַל כֵּן לֹא יִקּוּמוּ. וְעֶקֶר הַיָּא חֻכְמַת הַתּוֹרָה וְרוּזִיָּה שִׁיתְגַּלְהַּ לָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ כִּי, וְעַל דוֹר
 שְׁלָנוּ נֵאמַר מִשְׁדַּ עֲנִיִּים גּוֹפִיָּהוּ, עֵתָּה אָקוּם, בְּזְכוֹת אִמְרוֹת הַשֵּׁם הַמְזַקְקוֹת שְׁבַעְתִּים, אֵדָּ הַשֵּׁם
 יִשְׁמְרֵנוּ מִהַרְשָׁעִים אֲשֶׁר סָבִיב יִתְהַלְכוּן וְאִינֵם רוּצִים בְּרוּזִי וְסוּדוֹת הַתּוֹרָה, שֶׁהֵם כָּרִם זְלוּת, דְּבָרִים
 הַעוֹמְדִים בְּרוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יְרוּמֵם.

(אור ישראל על תקוני זהר להמגיד מקאנין זכותו יגן עלינו – תקון ל"ו – דף ע"ז:)

(ד) או"ר בְּגִימַטְרִיא אִי"ן סו"ף; אֲדוּ"ן עוֹל"ם; ר"ז

'קוּמִי אוּרִי כִי בָּא אוֹרְךָ' (יִשְׁעִיָּה ס א), או"ר בְּגִימַטְרִיָּה אִי"ן סו"ף, אֲדוּ"ן עוֹל"ם, וּבְגִימַטְרִיָּה ר"ז,
 שֶׁהוּא סוּדוֹת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר הוּא או"ר לָנוּ. וְזֶהוּ קוּמִי אוּרִי, שִׁיתְגַּלְהַּ כְּבוֹד מַלְכוּת אֲדוּ"ן עוֹל"ם, כִּי
 בָּא אוּרְךָ, כִּי כָּבֵד נִתְגַּלְהַּ לָהֶם חֻכְמַת סוּדוֹת הַתּוֹרָה שֶׁהוּא ר"ז, אוּר הַתּוֹרָה, וְעַל יְדֵי זֶה תִּהְיֶה
 גְּאֻלָּה לְהַתְגַּלּוֹת בְּסוּד מַלְכוּתוֹ כְּנֹדַע. (אֲגָרָא דְכָלָה לְמוֹרֵינוּ הַרְבַּ צְבִי אֱלִימֶלֶךְ מִדִּינוֹב הַפְּטָרָה פְּרַשְׁת תְּבוּא)

(ה) שְׁמַחַת סִיּוּם סֵפֶר הַזֶּהָר מְעִין שְׁמַחַת תּוֹרָה

הַרְבֵּי רַבִּי בְּרוּךְ מְמִזְיָבוּ זְכוֹתוֹ יְגַן עֲלֵינוּ, נִכְדוּ שֶׁל הַבַּעַל שֵׁם טוֹב, הִיָּה נוֹהֵג לַעֲשׂוֹת בְּל"ג בְּעַמֵּר שֶׁל
 כָּל שָׁנָה שְׁמַחַת סִיּוּם שֶׁל לְמוֹד בְּסֵפֶר הַזֶּהָר, וּמְשַׁנְעֵשֵׂה הַסִּיּוּם לְקַחוּ לְסֵפֶר הַזֶּהָר בְּיָדוֹ וְרַקַּד עִמּוֹ כְּמָה
 שְׁעוֹת רְצוּפוֹת בְּהַתְלַהֲבוֹת וּבְדַבְּקוֹת עֲצוּמָה, וְהִיָּה לוֹ יוֹם זֶה מְעִין שְׁמַחַת תּוֹרָה.

(הַרְבֵּי רַבִּי בְּרוּךְ מְמִזְיָבוּ זְכוֹתוֹ יְגַן עֲלֵינוּ – סֵפֶר הַתּוֹדָעָה ל"ג בְּעַמֵּר)

מקור המאמר בזהר פרשת פינחס דף ריג ע"ב
שומר הברית מקושר ודבוק בשכינה

רְבִי יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר, (תהלים 19) **שְׁמֶרָה נַפְשִׁי כִּי חָסִיד**
אֲנִי הוֹשַׁע עַבְדְּךָ וְגו'. סוֹפִיָּה דִקְרָא אִית
לְאַסְתִּכְלָא, וּלְבַתֵּר קָרָא כְלָא, סוֹפִיָּה דִקְרָא כְתִיב,
הַבּוֹטֵחַ אֱלֹהֵי, הַבּוֹטֵחַ בְּךָ מִיִּבְעֵי לִיָּה, מָאֵי הַבּוֹטֵחַ
אֱלֹהֵי. אֵלָא כְּבִיכּוֹל דְּדוּד מְבַטֵּחַ לִיָּה, דְּלֹא יַעֲבֵר לִיָּה
פְּלָגוֹת לִילִיָּא בְּשִׁנְתָּא, כְּמָה דְכְתִיב, (תהלים קיט) **חַצוֹת**
לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ. קָמְתִי מִיִּבְעֵי לִיָּה. אֵלָא,
אָקוּם, וְאַתְקַשֵּׁר בְּךָ לְעֵלְמִיָּן.

שְׁמֶרָה נַפְשִׁי, שְׁמוֹר מִיִּבְעֵי לִיָּה. וְהָא תַנִּינָן דְּלִית
אֶת בְּאוּרִיָּתָא דְלֹא אִית בָּהּ רְזִין עֲלָאִין
וַיְקִירִין. שְׁמֶרָה. לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא קָאֲמַר, שְׁמֶרָה
לְהָהוּא חוּלְקָא, דְאַתְאַחַד בֵּיָה נַפְשִׁי. דְכִד נַפְשָׁא
נַפְקָא מִהָאֵי עֲלָמָא, אֲתִיָּא לְמִירַת עֲלָמָא (דְאַתִּי). אִי
זְכִי, כְּמָה חִילִין עֲלָאִין נַפְקִין לְקַבְלָא, וּלְנִטְרָא לָהּ,
וְלֹאֲעֵלָא לָהּ בְּמִדּוּרָא דְדוּכְתָהָא, וְהָאֵי ה' נָטִיל לָהּ,
לְאַתְאַחַדָּא עֲמָה בְרִישׁ יְרַחֵי וְשַׁבְתִּי.

רְבִי יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר, (תהלים 19) **שְׁמֶרָה נַפְשִׁי כִּי חָסִיד אֲנִי הוֹשַׁע**
עַבְדְּךָ וְגו'. יֵשׁ לְהַסְתַּכֵּל בְּסוּף
הַפְּסוּק, וְאַחַר כֶּךָ עַל כָּל
הַפְּסוּק. בְּסוּף הַפְּסוּק כְּתוּב
הַבּוֹטֵחַ אֱלֹהֵי, צָרִיךְ לוֹ לְהִיּוֹת
הַבּוֹטֵחַ בְּךָ! מַה זֶה הַבּוֹטֵחַ
אֱלֹהֵי? אֵלָא כְּבִיכּוֹל דְּדוּד מְבַטֵּחַ
לוֹ שְׁלֹא יַעֲבֵר עָלָיו חַצוֹת
הַלֵּילָה בְּשִׁנְתָּהּ, כְּמוֹ שְׁכַתוּב (שם)
חַצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת
לָךְ. קָמְתִי הָיָה לוֹ לְהִיּוֹת! אֵלָא
אָקוּם, וְאַתְקַשֵּׁר בְּךָ לְעוֹלָמִים.

שְׁמֶרָה נַפְשִׁי, שְׁמוֹר הָיָה צָרִיךְ
לוֹ לְהִיּוֹת! וְהָרִי לְמַדְנֵי שְׁאִין
אוֹת בַּתּוֹרָה שְׁאִין בָּהּ סוּדוֹת
עָלְיוֹנִים וְנִכְבְּדִים. שְׁמֶרָה -
לְקוּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא אָמַר,
שְׁמֶרָה אֶת אוֹתוֹ חֶלֶק שְׁנֵאֲחֻזַּת
בּוֹ נַפְשִׁי. שְׁכַשְׁיוּצָאֵת הַנַּפְשִׁי
מִהָעוֹלָם הַזֶּה, בָּאָה לְרִשְׁת
עוֹלָם (הַבָּא). אִם זוֹכָה, כְּמָה
חִילוֹת עָלְיוֹנִים יוֹצְאִים לְקַבְלָהּ
וּלְשְׁמוֹר אוֹתָהּ וּלְהַכְנִיסָהּ לְמִדּוֹר

מְקוּמָה. וְהָאֵי הַזֶּה לְקַחְתָּהּ לְהַתְאַחַד עִמָּה בְּרֵאשֵׁי חֲדָשִׁים וְשַׁבָּתוֹת.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
 ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

וְאִם לֹא זֹכֶה, כִּמָּה שׁוֹמְרֵי חֶק בְּעֵלֵי דִינִים מְזַדְמָנִים מוֹלֵה וְדוֹחִים אוֹתָהּ הַחוּצָה. אוֹי לְאוֹתָהּ נֶפֶשׁ שְׂמַתְגַּלְגֶּלֶת בְּרִיקָנוֹת, כִּמוֹ אָבֹן בְּכַף הַקְּלָע. זֶהוּ שְׂכָתוֹב (שְׁמוּאֵל-א א כה) וְאֵת נֶפֶשׁ אֵיבִיךָ יִקְלַעְנָה בְּתוֹךְ כַּף הַקְּלָע. וְדוֹד בִּקְשׁ בְּקִשְׁתּוֹ לְפָנַי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאָמַר שְׂמֵרָה נֶפֶשִׁי, שְׁלֹא יִדְחוּ אוֹתָהּ הַחוּצָה. וְכִשְׁיִגִיעַ (לְמוֹלָה, יִפְתַּחוּ לָהּ) מוֹלָה, יִפְתַּחוּ לָהּ פְּתָחִים, וְתִקְבַּל אוֹתָהּ לְפָנֶיךָ. כִּי חָסִיד אָנִי, וְכִי חָסִיד נִקְרָא? אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כֵּן, שְׂכָתוֹב (ישעיה) חָסִידֵי דָוִד הֵנְאָמְנִים. בְּגִלְל כַּף שְׂמֵרָה נֶפֶשִׁי, שְׁלֹא תַעְזוֹב אוֹתָהּ לְלַכַּת הַחוּצָה.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, כָּל אָדָם שֵׁישׁ לוֹ חֶלֶק בְּצַדִּיק, יוֹרֵשׁ אֶרֶץ זוֹ, כִּמוֹ שְׂכָתוֹב (שם ט) וְעַמְּךָ כָּלָם צַדִּיקִים וְגו'. וְצַדִּיק זֶה נִקְרָא חָסִיד. אָמַר דָּוִד, אַחֲרַי שְׁבִמְקוֹם זֶה נֶאֱחָזְתִּי, חָסִיד אָנִי, וְלָכֵן שְׂמֵרָה נֶפֶשִׁי לְהִתְקַשֵּׁר בָּךְ.

רַבִּי חֵיִיא פִּתַּח, (תהלים פא) יַעֲדוֹת בֵּיהוֹסֵף שָׁמוּ וְגו'. הֲרֵי פִרְשׁוּהָ שֶׁלְמַד שְׁבַעִים לָשׁוֹן, וְלָשׁוֹן הַקְּדוֹשׁ יוֹתֵר. זֶהוּ שְׂכָתוֹב (שם) שְׁפַת לֹא יִדְעֵתִי אֲשַׁמְעַ. אֲבָל מַה זֹּעֵדוֹת? בֵּא וּרְאֵה, בְּשַׁעֲהָ שְׂאֵשֶׁת פּוֹטִיפֵר אֲחֻזָּה בּוֹ לְאוֹתוֹ הַדְּבָר, עֲשֵׂה יוֹסֵף עֲצָמוֹ כְּמִי שְׁלֹא יוֹדַע לְשׁוֹנָה, וְכֵן בְּכָל יוֹם עַד אוֹתָהּ שַׁעֲהָ אַחֲרוֹנָה, שְׂכָתוֹב (בראשית לט)

וְאִי לֹא זָכִי, כִּמָּה גִרְדִּינֵי טְהוּרֵי אֲזוּדָמָן לְקַבְּלָהּ, וְדָחוּ לָהּ לְבַר. וְוִי לְהֵהִיא נֶפֶשָׁא, דְּמַתְגַּלְגֶּלֶת בְּרִיקָנֵיא, כְּאַבְנָא בְּקוֹסְפִיתָא. הֲדָא הוּא דְכְּתִיב, (שְׁמוּאֵל א כה) וְאֵת נֶפֶשׁ אֵיבִיךָ יִקְלַעְנָה בְּתוֹךְ כַּף הַקְּלָע. וְדוֹד בְּעֵי בְּעוֹתִיהָ קָמִי קְדַשָּׁא בְרוּךְ הוּא וְאָמַר, שְׂמֵרָה נֶפֶשִׁי, דְּלֹא יִדְחוּ לָהּ לְבַר. וְכִד מְטִי (ס"א לְקַבְּלָהּ, יִפְתַּחוּ לָהּ) לְקַבְּלָהּ, יִפְתַּחוּ לָהּ פְּתָחִין, וְתִקְבַּל לָהּ קַמְךָ. כִּי חָסִיד אָנִי, וְכִי חָסִיד אִקְרִי. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אִין. דְּכְּתִיב, (ישעיה נה) חָסִידֵי דָוִד הֵנְאָמְנִים. בְּגִין כַּף שְׂמֵרָה נֶפֶשִׁי, דְּלֹא תַשְׁבּוֹק לָהּ לְמַתָּךְ לְבַר.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, כָּל בַּר נֶשׁ דְּאִית לֵיהּ חוּלְקָא בְּצַדִּיק, יָרִית לְהֵאִי אֶרֶץ, כִּמָּה דְכְּתִיב, (ישעיה ס) וְעַמְּךָ כָּלָם צַדִּיקִים וְגו'. וְהֵאִי צַדִּיק חָסִיד אִקְרִי. אָמַר דָּוִד בְּתַר דְּבַהֲאִי אַתָּר אַחֲדִינָא, חָסִיד אָנִי, וְבְגִין כַּף שְׂמֵרָה נֶפֶשִׁי, לְאַתְקַשְׁרָא בָּךְ.

רַבִּי חֵיִיא פִּתַּח, (תהלים פא) יַעֲדוֹת בֵּיהוֹסֵף שָׁמוּ וְגו'. הָא אוֹקְמוּהָ, דְּאוֹלִיף שְׁבַעִין פְּתָקוֹן, וְלָשׁוֹן הַקְּדוֹשׁ יוֹתֵר. הֲדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים פא) שְׁפַת לֹא יִדְעֵתִי אֲשַׁמְעַ. אֲבָל מַאי יַעֲדוֹת. תָּא חֲזִי, בְּשַׁעֲתָא דְאַתְתִּיהָ דְּפּוֹטִיפֵר הוּת אַחֲדָא בֵּיהּ לְהֵהִיא מְלָה, הוּהּ יוֹסֵף עֶבֶד גְּרַמִּיהָ כְּמָאן דְּלֹא יִדַּע לְיִשְׁנָא

שְׁפַת לֹא יִדְעֵתִי אֲשַׁמְעַ. אֲבָל מַה זֹּעֵדוֹת? בֵּא וּרְאֵה, בְּשַׁעֲהָ שְׂאֵשֶׁת פּוֹטִיפֵר אֲחֻזָּה בּוֹ לְאוֹתוֹ הַדְּבָר, עֲשֵׂה יוֹסֵף עֲצָמוֹ כְּמִי שְׁלֹא יוֹדַע לְשׁוֹנָה, וְכֵן בְּכָל יוֹם עַד אוֹתָהּ שַׁעֲהָ אַחֲרוֹנָה, שְׂכָתוֹב (בראשית לט)

דִּלְהָ, וְכֵן בְּכָל יוֹמָא עַד הֵיכָא שַׁעְתָּא בְּתַרְיִיתָא,
 דְּכַתִּיב (בראשית 52) וַתִּתְפַּשְׂהוּ בְּבַגְדוֹ. מָאֵי וַתִּתְפַּשְׂהוּ.
 אֲלָא בְּגִין דְּעֵבִיד גְּרַמְיָה בְּמָאן דְּלֹא יָדַע לִישְׁנָא.
 וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ צִוּחַ לְקַבְּלֶיהָ, (משלי ז) לְשִׁמְרָךְ מֵאִשָּׁה
 זָרָה מִנְּכַרְיָה אֲמַרְיָה הַחֲלִיקָה. מָאֵי קָא מְשִׁמַּע לָן.
 אֲלָא כָּל מָאן דְּנָטִיר גְּרַמְיָה מֵהָאֵי, אֲתִקְשֵׁר בָּהּ
 בְּשִׁכְנִיתָא, וְאַחִיד בְּהָהוּא עֲדוּת. וּמָאֵי הוּא. ה'
 דְּאֲתוּסַף בֵּיהּ. דְּכַתִּיב, עֲדוּת בֵּיהוֹסֵף שָׁמוֹ. אוּף
 הָכָא י' אֲתוּסַף בְּפִנְחָס, עַל דְּקִנֵּי בְּהָאֵי.

וַתִּתְפַּשְׂהוּ בְּבַגְדוֹ. מַה זֶה
 וַתִּתְפַּשְׂהוּ? אֲלָא מְשׁוּם שַׁעְשָׁה
 עֲצָמוֹ כְּמִי שְׁלֹא יוֹדֵעַ לְשׁוֹנָה,
 וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ צִוּחַת כְּנַגְדּוֹ: (משלי
 ז) לְשִׁמְרָךְ מֵאִשָּׁה זָרָה מִנְּכַרְיָה
 אֲמַרְיָה הַחֲלִיקָה. מַה בָּא
 לְהַשְׁמִיעֵנוּ? אֲלָא כָּל מִי שֶׁשׁוֹמֵר
 עֲצָמוֹ מִזֶּה, מִתְקַשֵּׁר לְשִׁכְנֵיהָ
 וְאַחֲזֵז בְּאוֹתָהּ עֲדוּת. וּמַהִּי ה'
 שֶׁנִּתְוֹסַפָּה בּוֹ, שְׁכַתוּב עֲדוּת
 בֵּיהוֹסֵף שָׁמוֹ. גַּם כָּאן הַתּוֹסַפָּה
 י' בְּפִנְחָס עַל שְׁקִנְא בּוֹה.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עמוד 326)

ו) רבינו נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו אמן, הפליג מאד כמה פעמים בשבח גדלת קדשת התקוני זהר

רבינו נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו אמן, ידע כל דברי ה"עץ חיים" ו"פרי עץ החיים" וכל כתבי האר"י זכרונו לברכה מספר הזהר והעקר מהתקונים. והמובן מדבריו היה שזה היה בימי נעוריו. והפליג מאד כמה פעמים בשבח גדלת קדשת התקוני זהר. והיה רגיל לעסוק בו ביותר גם בכל השנה, אפלו שלא בימי אלול.

ז) בספר התקונים כלולים כל החכמות שבעולם וכו'.

ח) על ספר התקונים לבר לא יספיקו אלפים ספרים וכל עורות אילי נביות לבאר עצם רבוי הסודות ורמיזות שיש שם

שמעתי מפיו הקדוש פעם אחד שדבר בהפלטת גדולות סודות נוראות תורתנו הקדושה. אמר: הלא כל ספר תקונים הוא על תבת בראשית לבר. ועל ספר התקונים לבר לא יספיקו אלפים ספרים לבאר עצם רבוי הסודות שיש שם, אשר לא יכילם העיון, בידוע לכל גדלת קדשת התקונים הקדוש, אשר כל עורות אילי נביות לא יספיקו לבאר סודותיו ורמיזותיו וכו'. וכל ספר התקונים עם כל מה שנכלל בו כנזכר לעיל, הוא רק פרוש על תבת בראשית לבר, וכן על תבת ברא יכולין גם כן לעשות ספר תקונים עם רבוי סודות וכו' כנזכר לעיל.

ומזה יכולין להבין ולשער קצת גבהות עמקות תורתנו הקדושה, כי כן על כל תבה ותבה של התורה יש סודות רבות כמו אלו הסודות הכלולים ב"ספר התקונים" שהוא על תבת בראשית לבר. ועתה, כלליות התורה הקדושה שיש בה הרבה תבות כאלו, מה גדלו סודותיה, אשר אי אפשר לבאר ולדבר מזה כלל.

ט) רק על ידי התגלות סודות חכמת האמת יבוא משיח צדקנו

מה שכתב ברעיא מהימנא פרשת תצא דף רע"ח שאמרו להרעיא מהימנא ובגינה יתפרקו ישראל ויחזרו לאתרייהו. ולית חילא למשיחין. למפרק לישראל, בר מינה. ובגינה אינון מתעכבין. אשלים מלין יקרין אליו וכו', עד כאן לשונו הקדוש. והלשון ובגינה אינון מתעכבין יתמה כל עובר ויתפלא, הלא איד יתכן לומר שהרעיא מהימנא יעקב (חס ושלום) המשיחין לבוא לגאלנו.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
 ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת פינחס דף ריד ע"א-ב
מעשה האדם הם לבושו בעולם הבא

רְבִי אֶלְעָזָר פָּתַח וְאָמַר, (זכריה ג) וַיֵּרְאֵנִי אֶת יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עֹמֵד לִפְנֵי מַלְאָךְ ה' וְגו'. בֵּא וּרְאֵה, אוֹי לְאוֹתָם בְּנֵי אָדָם שֶׁלֹּא מִסְתַּכְּלִים בְּכְבוֹד רְבוּנָם, וְכָל יוֹם וְיוֹם הַפְּרוּז קוֹרֵא עֲלֵיהֶם, וְלֹא מְשַׁגְּיחִים. בֵּא אָדָם לְהִסְתַּכֵּל בְּמַצּוֹת הַתּוֹרָה - כַּמָּה סִּגְנוֹרִים עוֹמְדִים לְהַזְכִּירוֹ לְטוֹב. בֵּא אָדָם וְעוֹבֵר עַל מַצּוֹת הַתּוֹרָה - אוֹתָם מַעֲשִׂים מִקְטֵרִגִּים עָלָיו לָרַע לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. יְהוֹשֻׁעַ כֹּהֵן גָּדוֹל הָיָה, וּפְרָשׁוּהָ, מֵהַפְּתוּב בּוֹ? וְהַשֵּׁטֶן עֹמֵד עַל יְמִינוֹ לְשַׁטְנוֹ. וְמֵה בְּזָה פֶּה, בְּשָׂאֵר בְּנֵי אָדָם שֶׁלֹּא מִסְתַּכְּלִים בְּכְבוֹד רְבוּנָם עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה.

רְאֵה מֵה פְּתוּב, וְיְהוֹשֻׁעַ הָיָה לְבָשׁ בְּגָדִים צוּאִים, וּפְרָשׁוּהָ. אֲבָל בְּגָדִים צוּאִים, וְדָאֵי אוֹתָם לְבוּשִׁים שֶׁהָרוּחַ הַתְּלַבְּשָׁה בָּהֶם בְּאוֹתוֹ עוֹלָם. אֲשֶׁרִי חֶלְקוֹ שֶׁל מִי שֶׁלְבוּשָׁיו מְתַקְנִים וְשִׁלְמִים בְּאוֹתוֹ עוֹלָם. וְהָרִי נִתְבָּאֵר, כֹּל מִי שֶׁצָּרִיכִים לְהַכְנִיסוֹ לְגִיהֶנָּם,

רְבִי אֶלְעָזָר פָּתַח וְאָמַר, (זכריה ג) וַיֵּרְאֵנִי אֶת יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עוֹמֵד לִפְנֵי מַלְאָךְ יי וְגו'. תָּא חֲזִי, וְוִי לְאִינוֹן בְּנֵי נָשָׂא, דִּלָּא מִסְתַּכְּלָאן בִּיקְרָא דְמֵאֲרִיהוֹן, וְכָל יוֹמָא וְיוֹמָא כְּרוּזָא קְאָרִי עָלֵיהוֹן, וְלֹא מְשַׁגְּיחִין. אַתָּא בְּרַ נָשׁ לְאַסְתַּכְּלָא בְּפִקוּדֵי אוֹרֵייתָא, כַּמָּה סִּיגְנוֹרִין קְיִימִין לְאַדְכָּרָא עָלֵיהָ לְטַב. אַתָּא בְּרַ נָשׁ וְאַעֲבַר עַל פִּקוּדֵי אוֹרֵייתָא, אִינוֹן עוֹבְדִין קְטִיגְנוֹרִין עָלֵיהָ לְבִישׁ, כְּמִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא. יְהוֹשֻׁעַ כֹּהֵן גָּדוֹל הָוָה, וְאוֹקְמוּהָ, מֵה פְּתִיב בֵּיהָ. וְהַשֵּׁטֶן עוֹמֵד עַל יְמִינוֹ לְשַׁטְנוֹ. וְמֵה בְּהָאֵי פֶה, בְּשָׂאֵר בְּנֵי עֵלְמָא דִּלָּא מִסְתַּכְּלִי בִיקְרָא דְמֵאֲרִיהוֹן, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה.

חֲמִי מֵה כְּתִיב, וְיְהוֹשֻׁעַ הָיָה לְבָשׁ בְּגָדִים צוּאִים, וְאוֹקְמוּהָ. אֲבָל בְּגָדִים צוּאִים, וְדָאֵי אִינוֹן לְבוּשִׁין דִּאֲתַלְבְּשָׁא בֵּיהָ רוּחָא בְּהָהוּא עֵלְמָא. זַכָּאָה חוֹלְקִיהָ דִּמְאֵן דִּלְבוּשׁוֹי מְתַתְּקִינִין וְשִׁלְמִין בְּהָהוּא עֵלְמָא. וְהָא אַתְמַר, כֹּל מְאֵן דְּבִעֵינִין לְאַעֲלָא לְגִיהֶנָּם, אִינוֹן לְבוּשִׁין דְּמִלְבְּשִׁין לִיהָ, הֵיךְ אִינוֹן. מֵה כְּתִיב הָבֵא, וְיְהוֹשֻׁעַ הָיָה לְבָשׁ בְּגָדִים צוּאִים וְעוֹמֵד לִפְנֵי הַמַּלְאָךְ. מְאֵן מַלְאָךְ. דָּא מַלְאָךְ דְּמִמְנָא עַל גִּיהֶנָּם,

וּמִמָּנָא עַל מָאן דְּחָמֵי בְּאִינוּן לְבוּשִׁין. עַד דְּאֶתִּיב
קָלָא וְאָמַר, הֶסִירוּ הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים מֵעָלָיו.

מֵהֶכָא אֵית לְאַסְתִּכְלָא, דְּעוֹבְדִין בִּישִׁין דְּבַר נָשׁ,
עֲבָדִין לִיה אִינוּן לְבוּשִׁים צוֹאִים. וַיֹּאמֶר
אֱלֹו רְאֵה הָעֵבְרָתִי מֵעַלְיָךְ עוֹנֵךְ וְהַלְבֵּשׂ אוֹתְךָ
מִחֻלְצוֹת. אֲלִבְיִשְׁינִיה לְבוּשִׁין אַחֲרָנִין מִתְתַּקְּנוּ, דְּבִהוּ
אַסְתְּכַל בַּר נָשׁ בְּזִיו יְקָרָא דְמֵאֲרִיה.

תָּא חַוִּי, בְּגוֹוְנָא דָא פְּנַחַס, דְּלָא אֶסְתַּלַּק מֵעֲלָמָא,
עַד דְּאֶתְתַּקְּנוּ קַמֵּיה לְבוּשִׁין אַחֲרָנִין, דְּרוּחָא
אַתְהֵינִי בְּהוּ, לְעֲלָמָא ^(דף ר"ד ע"ב) דְּאֶתִּי. בְּשַׁעְתָּא חֲדָא
אַתְפִּשֵׁט מֵאֲלִין. וְאַתְלַבֵּשׂ בְּאֲלִין, לְקַיִימָא דְכְּתִיב
הִנְנִי נוֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם. עַד דְּהוּ אֲזֵל,
שְׂמֵשָׁא הָוָה תְּקִיפָא, וַיִּתְּבוּ תַּחוֹת צִלָּא דְחַד טַנְגְרָא
דְּמַדְבְּרָא. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְדָאִי צִלָּא חֲדוּוֹתָא
דְּנַפְשָׁא הוּא.

בְּאֵלָה, לְקַיִם אֶת הַכְּתוּב הִנְנִי נוֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם. עַד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים, הִשְׁמֵשׂ הַיְתָה חֲזָקָה, וַיֵּשְׁבוּ
תַּחַת צִלָּא שֶׁל סֶלַע אֶחָד שֶׁל הַמְּדַבֵּר. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְדָאִי צִלָּא חֲדוּת הַנֶּפֶשׁ הוּא.

אוֹתָם לְבוּשִׁים שְׂמֵלֵבִישִׁים אוֹתוֹ
אֵיךְ הֵם? מָה כְּתוּב כָּאן?
וַיְהוֹשֶׁעַ הָיָה לְבֹשׁ בְּגָדִים צוֹאִים
וְעַמֵּד לְפָנַי הַמְּלֶאכֶה. אֵיזָה
מְלֶאכֶה? זֶה הַמְּלֶאכֶה הַמְּמַנֶּה עַל
גִּיהֵנָם וּמְמַנֶּה עַל מִי שְׂרָאָה
בְּאוֹתָם לְבוּשִׁים. עַד שֶׁבָּא קוֹל
וְאָמַר: הֶסִירוּ הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים
מֵעָלָיו.

מִכָּאן יֵשׁ לְהֶסְתַּכַּל, שְׂמַעְשִׁים
רְעִים שֶׁל אָדָם עוֹשִׂים לוֹ בְּגָדִים
צוֹאִים. וַיֹּאמֶר אֱלֹו רְאֵה
הָעֵבְרָתִי מֵעַלְיָךְ עוֹנֵךְ וְהַלְבֵּשׂ
אוֹתְךָ מִחֻלְצוֹת. הַלְבִּישׁוּהוּ
לְבוּשִׁים אַחֲרִים מִתְקַנִּים שְׂבָהֶם
מִסְתַּכַּל אָדָם בְּזִיו כְּבוֹד רַבּוֹנוּ.

בָּא וְרָאָה, כְּמוֹ זֶה פְּנַחַס, שֶׁלֹּא
הֶסְתַּלַּק מִהָעוֹלָם עַד שֶׁהִתְקִינוּ
לְפָנָיו לְבוּשִׁים אַחֲרִים שֶׁהָרוּחַ
נִהְיֶית בָּהֶם לְעוֹלָם הַבָּא. בְּשַׁעַה
אַחַת הִתְפִּשֵׁט מֵאֵלָה וְהִתְלַבֵּשׂ

סְפָר אוֹר הַזָּהָר (עֵמּוּד 326)

אוֹלָם יוֹכֵן בְּפִשְׁטוֹת עַל פִּי דְבָרֵי הַזָּהָר הַקְּדוּשׁ וְתַקּוּנֵי זָהָר הַקְּדוּשׁ בְּכַמְּה דְּיֻכְתְּנִי, וְכֵן בְּהַקְדַּמַּת מוֹרִינוּ
הַרְבַּ חַיִּים וַיִּטְאָל זְכוּתוֹ יְגוֹן עֲלֵינוּ לְשַׁעַר הַהַקְדָּמוֹת, כִּי רַק עַל יְדֵי הַתְּגַלּוֹת סוּדוֹת חֲכָמַת הָאֲמַת יְבוֹא
מִשִּׁיחַ צְדָקְנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְעַן בְּהַקְדַּמַּת אֲדוּנֵי אָבִי מוֹרֵי וְרַבִּי זְכוּתוֹ יְגוֹן עֲלֵינוּ לְבָאָר לְחַי רְאִי חֶלֶק
א', וְכֵן בְּהַסְכַּמַּת לְאוֹצְרוֹת חַיִּים עִם הַנְּהוּת הַנֶּפְלְאוֹת אִיפֹה שְׁלָמָה [לְמוֹרֵינוּ הַרְבַּ רַבִּי חַיִּים שְׂאוּל
דְּוִוִּיק הַכְּהוֹן זְכַר צְדִיק וְקְדוּשׁ לְבָרְכָה], וְכֵן בְּכָל סְפָרֵי קִדְשׁ.

וְאָמְרוּ לְהַרְעִיָא מֵהֵימְנָא שִׁישְׁלִים מְלִיָּה וַיְנַלְּהָ הַסּוּדוֹת, כִּי עַל יְדֵי זֶה יִתְגַּלּוּ הַמְּשִׁיחִין, שְׂמַתְעַכְבִּים עַד
שִׁיתְגַּלּוּ כָּל הַסּוּדוֹת כְּנֹזֵר. הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִרְחַמְנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ בְּבִיאַת גּוֹאֵל צְדָק בְּקִרְוֹב וְכָל טוֹב
סְלָה. (סְפָר דְּבָרֵי הַתּוֹרָה לְהַגָּאוֹן הַקְּדוּשׁ אֲבִ"ד מוֹנְקֵאטְשׁ, מַהֲדוּרָא ו' סִימָן קי"ג)

נַעֲרַךְ וְנִסְדַּר עַל יְדֵי "מַפְעַל הַזָּהָר הָעוֹלָמִי" לְקִירוֹב הַגּוֹאֵל בְּרַחֲמִים. - דְּפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי"
נִיתֵן לְקַבֵּל בַּחֲנִים לְזִיכּוֹי הַרְבִּים בְּלַבַּד. ט"ל: 054-8436784 אוֹ אֶצֶל מַלְכוּת דּוּד רַחוּב הַשּׁוּמֵר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת פינחס דף רכו ע"א-ב
חיוב בקשת הפרנסה בפותח את ידך

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מָאן דְּפִתַּח פְּתַחַא יִימָא. אָמַר רַבִּי
אֶלְעָזָר, תְּנִינָן, כָּל מָאן דְּאָמַר תְּהִלָּה לְדוּד בְּכָל
יוֹם תְּלַת זְמַנִּין, אִיהוּ בַר עֲלָמָא דְאַתִּי. וְהָא אֲתַמַּר
טַעְמָא. אִי בְּגִין פְּרִנְסָה וּמְזוּנָא דְכָל עֲלָמִין, תִּרִין
זְמַנִּין אֵינּוּן בְּכָל יוֹמָא בְּצַפְרָא וּבִפְנִיָא, דְכֻתִּיב, (שמות
טו) בְּתַת יְיָ לָכֶם בְּעָרֵב בֶּשֶׂר וְגו', אֲמַאי תְּלַת זְמַנִּין
בְּכָל יוֹמָא. אֶלָּא תִרִין לְמְזוּנָא דְבְּנֵי אֵינִישֵׁי וְדְכָל
עֲלָמָא. וְחַד לְמִיּהָב תּוֹקְפָא לְהֵהוּא אֲתַר דְּפִתִּיחוּ
יְדוּי.

וְתִרִין מְזוּנִין אֵלִין מְשַׁנְיִין דָּא מִן דָּא, וְכֻלְהוּ תְּלַת
מְזוּנֵי כְּתִיבֵי הֶכָּא, (תהלים קמה) וְאַתָּה נֹתֵן לָהֶם
אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ, דָּא מְזוּנָא דַּעֲתִירִי, דִּיהִיב מִיכְלָא
סְגִי בְּעֵתוֹ, הָא חַד. תִּרִין, דְכֻתִּיב וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי
רְצוֹן, דָּא מְזוּנָא דְמִסְכְּנֵי, דְאֵינּוּן שְׁבִיעִין מְרִצוֹן, וְלֹא
מִגּוּ מִיכְלָא סְגִי. תְּלַת דְכֻתִּיב פּוֹתַח אֶת יְדֶךָ, דָּא
תּוֹקְפָא לְהֵהוּא אֲתַר, וּבְפִתִּיחוּ דִּידוּי, נִפְקָא רְצוֹן
וְשִׁבְעָא לְכָלָא.

שְׁכַתוּב פּוֹתַח אֶת יְדֶךָ, זְהוּ חֻזַּק לְאוֹתוֹ מְקוּם, וּבְפִתִּיחַת יְדֵיו יוֹצֵא רְצוֹן וְשִׁבְעַת לְכָל.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מִי שְׁפוֹתַח
פְּתַח יֵאמֶר. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר,
שְׁנִינָן, כָּל מִי שְׁאוּמַר תְּהִלָּה
לְדוּד בְּכָל יוֹם שְׁלֹשׁ פְּעָמִים,
הוּא בֶן הָעוֹלָם הַבָּא. וְהָרִי
נִתְבָּאָר הַטַּעַם. אִם בְּגִלְל
פְּרִנְסָה וּמְזוּנִין שֶׁל כָּל הָעוֹלָמוֹת
- פְּעָמִים הֵם בְּכָל יוֹם, בְּבִקְרָא
וּבְעָרֵב, שְׁכַתוּב (שמות טו) בְּתַת ה'
לָכֶם בְּעָרֵב בֶּשֶׂר וְגו'. לָמָּה
שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּכָל יוֹם? אֶלָּא
שְׁנַיִם לְמְזוּנֵי בְּנֵי אָדָם וְשֶׁל כָּל
הָעוֹלָם, וְאַחַד לְתַת חֻזַּק לְאוֹתוֹ
מְקוּם שְׁיִדְּיו פְּתוּחוֹת.

וּשְׁנַיִ מְזוּנוֹת אֵלוּ מְשַׁנְיִים זֶה
מִזֶּה, וְכֻלָּם שְׁלֹשָׁה מְזוּנוֹת
כְּתוּבִים כָּאן: (תהלים קמה) וְאַתָּה
נֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ - זֶה
מְזוּנֵי הָעֲשִׂירִים, שְׁנוֹתֵן אֶכָּל רַב
בְּעֵתוֹ. הָרִי אֶחָד. שְׁנַיִם - שְׁכַתוּב
וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן, זֶה מְזוּנֵי
הָעֲנִיִּים, שֶׁהֵם שְׁבִיעִים מְרִצוֹן
וְלֹא מִתּוֹךְ אֶכָּל רַב. שְׁלֹשָׁה -

תוּ הָכִי אוֹלִיפְנָא, דְּלֹא אִיהוּ אֶלָּא תְּרִי זְמִנִי, בְּגִין
 מְזוּנָא וּפְרָנְסָה בְּכָל יוֹמָא. דְּאֵלִין חַיּוּבָא עַל בְּר
 נְשָׁ. וְאִי אָמַר יְתִיר, לָאוּ בְּגִין חוּבָה אִיהוּ, אֶלָּא בְּגִין
 שְׂבַחָא גּוּ תְּשַׁבְּחֵן דְּזְמִירוֹת דְּדוֹד מַלְכָּא. (ס"א דְּנַפְיָק יְדוּי
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּבְרִיךְ וּשְׁבַעִים מְרַצוֹן וְעַל דָּא לָאוּ חַיּוּבָא הוּא אֶלָּא תְּרִי זְמִנִי בְּיוֹמָא
 וּשְׂבַחָא אִיהוּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְתַת לּוֹ זְמִירוֹת דְּדוֹד מַלְכָּא) מָאִי טַעְמָא.
 בְּגִין דְּפְרָנְסָה לָא חַזִּי לְמִשְׁאֵל אֶלָּא בְּתַר צְלוֹתָא
 וּפְרָנְסָה דְּמֵאֲרִיָּה. מַלְכָּא יִיכּוֹל בְּקִדְמִיתָא וּלְבַתָּר
 יִיכּוֹן עַבְדּוּי.

הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ה) בָּאתִי לְגַנִּי אַחֲתִי
 כְּלָה אַכְלֵתִי יַעֲרִי עִם דְּבִשֵׁי שְׁתִּיתִי יִינִי
 עִם חֲלָבִי, לְבַתָּר אֶכְלוּ רַעִים. אַכְלֵתִי יַעֲרִי, דָּא
 צְלוֹתָא דְּמִיּוֹשֵׁב. עִם דְּבִשֵׁי דָּא קְרִיאַת שְׁמַע.
 אַכְלֵתִי יַעֲרִי דָּא צְלוֹתָא דְּמִיּוֹשֵׁב, הֵהוּא יַעֲרִי (ד) ^ד
 לְבַנּוֹן, יוֹצֵר אוֹר (ס"א מְשָׁרְתִים) וְהָאוּפְנִים וְחַיּוֹת
 הַקּוֹדֶשׁ, (פּוֹלֵם קְדוּשִׁים) כָּל הַגִּי אֶקְרוּן יַעֲרִי אֵילָנִין
 וְנִצְיָבִין דְּבִיָּה. עִם דְּבִשֵׁי דָּא קְרִיאַת שְׁמַע, דְּאִיהוּ
 מְתִיקוּ דְּכָלָא, בְּכַמָּה צוּפִין וּמְתִיקוּן.

שְׁתִּיתִי יִינִי, דָּא צְלוֹתָא, דְּמַעוּמְד, מְטִיבוּ (ס"א מְשִׁיכוּ)
 דְּיִינָא עֲלָאָה דְּאֶתְנַטֵּר. וְדָא בְּשֵׁלֶשׁ בְּרָכוֹת רֵאשׁוֹנוֹת.
 עִם חֲלָבִי, אֵלִין אֵינּוֹן שְׁלֵשׁ בְּרָכוֹת אַחֲרוֹנוֹת,
 עֲלִיוֹן הַמְּשֻׁמֵּר, וְזֶה בְּשֵׁלֶשׁ בְּרָכוֹת רֵאשׁוֹנוֹת. עִם חֲלָבִי - אֵלָּה אוֹתָן שְׁלֵשׁ בְּרָכוֹת אַחֲרוֹנוֹת,

עוֹד כֶּף לְמַדְנּוּ, שְׁאִינוּ אֶלָּא
 פְּעַמִּים בְּשִׁבִיל מְזוּן וּפְרָנְסָה
 בְּכָל יוֹם, שְׁאֵלוּ חַיּוּב עַל הָאָדָם.
 וְאִם אָמַר יוֹתֵר, לֹא בְּגַלְל חוּבָה
 הוּא, אֶלָּא בְּשִׁבִיל שְׂבַח תּוֹךְ
 תְּשַׁבְּחוֹת שֶׁל זְמִירוֹת דְּדוֹד
 הַמְּלָךְ. (שְׁיוּצָא יְדוּי שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרַךְ הוּא
 וּמְבַרַךְ וּשְׁבַעִים מְרַצוֹן, וְעַל זֶה אֵין חַיּוּב הוּא
 אֶלָּא פְּעַמִּים בְּיוֹם, וּשְׂבַח הוּא לְקְדוּשׁ-בְּרַךְ-הוּא
 לְתַת לּוֹ זְמִירוֹת שֶׁל דוֹד הַמְּלָךְ) מָה הַטַּעַם?
 מִשּׁוּם שְׁפְרָנְסָה לֹא רָאוּי
 לְשָׂאֵל, רַק לְאַחַר הַתְּפִלָּה
 וּפְרָנְסַת רְבוּנוּ. הַמְּלָךְ יֹאכֵל
 בַּתְּחִלָּה, וְאַחַר כֶּף יֹאכְלוּ עַבְדּוּי.

זֶהוּ שְׂכָתוֹב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ה) בָּאתִי
 לְגַנִּי אַחֲתִי כְּלָה [וּגוּ'] אַכְלֵתִי
 יַעֲרִי עִם דְּבִשֵׁי שְׁתִּיתִי יִינִי עִם
 חֲלָבִי, אַחַר כֶּף אֶכְלוּ רַעִים.
 אַכְלֵתִי יַעֲרִי - זֶה תְּפִלַּת מִיּוֹשֵׁב.
 עִם דְּבִשֵׁי - זֶה קְרִיאַת שְׁמַע.
 אַכְלֵתִי יַעֲרִי - זֶה תְּפִלַּת מִיּוֹשֵׁב,
 אוֹתוֹ יַעֲרִי לְבַנּוֹן, יוֹצֵר אוֹר
 (מְשָׁרְתִים) וְהָאוּפְנִים וְחַיּוֹת הַקּוֹדֶשׁ
 (פּוֹלֵם קְדוּשִׁים), כָּל אֵלָּה נִקְרְאִים יַעֲרִי
 עֲצִים וְנִצְצִים שְׂבוּ. עִם דְּבִשֵׁי -
 זֶה קְרִיאַת שְׁמַע, שְׁהִיא מְתִיקוֹת
 הַכֹּל, בְּכַמָּה צוּפִים וּמְתוּקִים.

שְׁתִּיתִי יִינִי - זֶה תְּפִלַּת
 מַעֲמָד, מֵהַטּוֹב (מְשִׁיכָה) שֶׁל יִין
 עֲלִיוֹן הַמְּשֻׁמֵּר, וְזֶה בְּשֵׁלֶשׁ בְּרָכוֹת רֵאשׁוֹנוֹת.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
 ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

וּכְלוּלִים אֵלֶיךָ בְּאֵלֶיךָ. עַד כָּאן
מֵאֲכַל הַמֶּלֶךְ. לְאַחַר שְׂאֵכַל
הַמֶּלֶךְ - אֲכָלוּ רַעִים לְמַעַלְהָ,
שְׂתוּ וּשְׂכְרוּ דוֹדִים לְמִטָּה.

וְלִכְן אֵין חַיִּיב אֶל מִזוֹן אֶלָּא
לְאַחַר הַתְּפִלָּה. בְּתַפְלַת מִנְחָה
(בְּעֶרְב) לְפָנֵי הַתְּפִלָּה. מַה הַטַּעַם?
מִשּׁוּם שֶׁעַד שֶׁלֹּא נִמְצָא דִין
קָשָׁה בְּעוֹלָם, בְּעוֹד שְׂפָנֵי הַמֶּלֶךְ
מְאִירוֹת, יֹאמֵר תְּהִלָּה לְדָוִד
בְּסִדּוֹר זֶה שֶׁל הַמִּזְוֵן. שְׂלֵאַחַר
שֶׁהָדִין שָׂרוּי וְתִלּוּי עַל הָעוֹלָם,
זוֹ אֵינָה הַשְּׂעָה. בָּא רַבִּי פְּנַחֵס
וּנְשָׂקוּ.

וְאַתְּכִלְיָן אֵלֶיךָ בְּאֵלֶיךָ. עַד כָּעַן מִיִּכְלָא דְמִלְכָּא.
לְבַתָּר דְּאֲכַל מִלְכָּא, אֲכָלוּ רַעִים לְעֵילָא, שְׂתוּ וּשְׂכְרוּ
דוֹדִים לְתַתָּא.

וְעַל דָּא לִית חַיִּיבָא דְמִזְוֵנָא אֶלָּא לְבַתָּר צְלוֹתָא.
בְּצְלוֹתָא דְמִנְחָה (בְּעֶרְב) קוּדְם צְלוֹתָא מָא
טַעְמָא. בְּגִין דְּעַד לָא אֲשַׁתְּכַח דִּינָא קְשִׁיָּא, בְּעוֹד
דְּאֲנַפִּין דְּמִלְכָּא נְהִירִין, יִימָא תְּהִלָּה לְדָוִד, בְּהֵאֵי
סִדּוֹרָא דְמִזְוֵנָא. דְּלְבַתָּר דְּדִינָא שְׂרִיָּא וְתִלּוּי עַל
עֲלָמָא, לָאו שְׂעָתָא אִיהוּ. אַתָּא רַבִּי פְּנַחֵס וּנְשָׂקִיָּה.

ספר אור הזהר (עמוד 328)

(י) אין לי נחת רוח, כמו בשעה שאני מתפלל או לומד זהר

רבי פנחס מקאריין זצ"ל אמר: אין לי נחת רוח, כמו בשעה שאני מתפלל או לומד זהר. (חכם הרוים)

(יא) אין דבר שנוכל להחביא את עצמו שם, כמו בספר הזהר

רבי פנחס מקאריין זצ"ל אמר: אין דבר שנוכל להחביא את עצמו שם, כמו בספר הזהר, ולפעמים בספר אור החיים, מה שאין כן בכל הספרים צריך לחפש הרבה עד שמוצא בו אדם דבר שהוא אלהות. (חכם הרוים)

(יב) שבח והודאה להשם יתברך שלא ברא אותו בשנים שלא נתפשט הזהר בעולם

רבי פנחס מקאריין זצ"ל נתן שבח והודאה להשם יתברך על שלא ברא אותו בשנים שלא נתפשט הזהר בעולם, כי הזהר האט מיר דערהאלטן ביים יודישקייט (הזהר החזיק אותי ביהדות). (חכם הרוים)

(יג) מברך להשם בכל פעם, מה שנברא בזמן שיש זהר הקדוש בעולם

הרב הקדוש רבי פנחס מקאריין זצ"ל היה אומר, שמברך להשם בכל פעם, מה שנברא בזמן שיש זהר הקדוש בעולם. וכן הוא האמת, אלו שלא ראו הזהר הקדוש, אם שדבריהם אמת, לא היה באפשרי לפרש הדבר להעולם. והזהר הקדוש מאיר לעולם. (בגן שלמה)

(יד) רבינו הקדוש מסאטמאר לומד בספר הקדוש "עץ חיים" בקול גדול ברגש אש קדוש בהתלהבות גדולה

בשהייתי בחור בן י"ז שנה, הייתי קם לפנות בקר בכל לילה בשעה אחת וחצי, ולפני שעה שהלכתי לישיבה (סאטמאר) הייתי נכנס למעון קדשו לראות פני רבינו בעל דברי יואל מסאטמאר וכותו יגן עלינו, וכמה פעמים עמדו שם אנשים עם בקשות ופתקאות לכנס אל הקדוש פנימה, ואז הסתפלתי לרגע אחד לראות צורתו הקדושה, ותכף אחר זה הלכתי ללמד בישיבה.

מקור המאמר בזהר פרשת פינחס דף רמו ע"א-ב
זהירות מלהזיק לעצמו

וּבַחֲבוּרָא קְדַמָּא, תִּלְתַּי אֵינוֹן דְּגֵרְמִין בִּישׁ
לְגֵרְמִייהוּ. תִּרִין בְּהַאי עֲלָמָא, וְחַד
בְּעֲלָמָא אַחְרָא, וְאַלִין אֵינוֹן: מָאן דְּלֵיִט גֵּרְמִיָה,
דְּתַנִּינָן חַד מְמַנָּא אֶתְפִּקֵּד קַמִּיָה דְּבַר נֶשׁ, וּבִשְׁעֵתָא
דְּלֵיִט גֵּרְמִיָה הֵהוּא בַר נֶשׁ, הַאי מְמַנָּא, וְשִׁבְעִין
אַחְרֵינֵין דְּמִמֶּנּוּ תַחֲוֹתִיָה, נְטִלִין תְּהִיָא מְלָה, וְאַמְרֵי
אֱמֵן, וְסִלְקֵי לָהּ לְעֵילָא, וְדִיִּנִין לָהּ, וְאִיהוּ רְדִיף
אַבְתְּרִיָה, עַד דְּעָבִיד לֵיָהּ, וְאַשְׁלִים לֵיָהּ הֵהוּא מְלָה.

מָאן לָן רַב מְמוּשָׁה, דְּאָמַר (שמות לב) וְאִם אֵין מְחַנֵּי נָא
מִסְפָּרָךְ אֲשֶׁר כָּתַבְתָּ, וְאָמַר לְצֹרֶךְ, וְאַף עַל גַּב
דְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא עָבִיד רְעוּתִיָה, עִם כָּל דָּא לָא
אַשְׁתַּזִּיב מֵעוֹנֵשָׁא, וְהָא אֶתְמַר דְּלָא אֲדַכֵּר בְּפִרְשֵׁת
וְאַתָּה תְּצִוֶהָ, וְאַתְמַחֵי מִתַּפְּנִין. וְהָא אֲוֹקְמוּהָ. מָאן לָן
רַב מְדוּד מִלְכָּא, דְּאָמַר (תהלים טז) אֲמַרְתִּי אֲשַׁמְרָה דְּרַכִּי
מִחַטּוֹא בְּלִשׁוֹנִי אֲשַׁמְרָה לְפִי מִחֶסֶם בְּעוֹד רִשְׁעָא
לְנַגְדִי, מָאִי בְּעוֹד רִשְׁעָא לְנַגְדִי. הֵהוּא מְמַנָּא דְּאֶתְפִּקֵּד
עַל דָּא, וְנָטִיל תְּהִיָא מְלָה לְאַבְאָשָׁא לֵיָהּ לְבַר נֶשׁ.

מִחֶסֶם בְּעוֹד רִשְׁעָא לְנַגְדִי. מַהוּ בְּעוֹד רִשְׁעָא לְנַגְדִי? הַמְּמַנָּה הֵהוּא הַמְּפִקֵּד עַל זֶה, וְלוֹקֵחַ הַדְּבֹר הֵהוּא
לְקַלְקַל לֹו לְאַדָּם.

וּבַחֲבוּרָא הַקְדָּמוֹן, שְׁלִשָׁה יָמִים
שְׁגוּרִים רָעָה לְעַצְמָם - שְׁנַיִם
בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאַחַד בְּעוֹלָם אַחֵר.
וְאֵלוֹ הֵם: מִי שֶׁמְקַלֵּל עַצְמוֹ,
שֶׁלְמִדְנוֹ, מְמַנָּה אֶחָד מִפְּקוּד לְפָנֵי
הָאָדָם, וּבִשְׁעָה שֶׁמְקַלֵּל עַצְמוֹ
אוֹתוֹ הָאָדָם, מְמַנָּה זֶה, וְשִׁבְעִים
אַחֵרִים שֶׁמְמַנִּים תַּחְתָּיו, נוֹטְלִים
אוֹתוֹ דְּבוּר וְאוֹמְרִים אֱמֵן,
וּמַעֲלִים אוֹתָהּ לְמַעַלָּה וְדָנִים
אוֹתָהּ, וְהוּא רוֹדֵף אַחֲרָיו עַד
שֶׁעוֹשֶׂה אוֹתוֹ וּמְשַׁלֵּם לוֹ אוֹתוֹ
דְּבוּר.

מִי לָנוּ גְדוֹל מְמוּשָׁה, שֶׁאָמַר
(שמות לב) וְאִם אֵין מְחַנֵּי נָא
מִסְפָּרָךְ אֲשֶׁר כָּתַבְתָּ, וְאָמַר
לְצֹרֶךְ, וְאַף עַל גַּב שֶׁהַקְדוּשׁ
בְּרִיךְ הוּא עָשָׂה רְצוֹנוֹ, עִם כָּל
זֶה לָא נִצּוֹל מֵעֲנֵשׁ, וְהָרִי נִתְבָּאֵר
שֶׁלָּא נִזְכָּר בְּפִרְשֵׁת וְאַתָּה תְּצִוֶהָ,
וְנִמְחָה מִשָּׁם. וְהָרִי פִּרְשׁוּהוּ. מִי
לָנוּ גְדוֹל מְדוּד הַמְּלִךְ שֶׁאָמַר
(תהלים טז) אֲמַרְתִּי אֲשַׁמְרָה דְּרַכִּי
מִחַטּוֹא בְּלִשׁוֹנִי אֲשַׁמְרָה לְפִי

נַעֲרָךְ וְנִסְדַּר עַל יְדֵי "מַפְעַל הַזְּוָהַר הָעוֹלָמִי" לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים. - דְּפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי"
נִיתֵן לְקַבֵּל בְּחִינַם לְזִכּוּי הַרְבִּים בְּלַבַּד. טל': 054-8436784 אוֹ אֶצֶל מַלְכוּת דּוּד רַחוּב הַשּׁוּמֵר 74 ב"ב

וְאֶחָד מִי שְׂזוּרְק לָחֵם אוּ פְרוּרִים שֶׁל לָחֵם בְּקֶרְקַע וְעוֹשֶׂה בּוֹ זְלוּל, כְּמוֹ שְׁנַתְבָּאָר. אֵלּוּ הַשְּׁנַיִם בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְאֶחָד בְּעוֹלָם הַהוּא - מִי שְׂמַדְלִיק נֵר בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת טָרָם מְגִיעִים יִשְׂרָאֵל לְקִדְשָׁא דְסֻדְרָא, מְשׁוּם שְׂמַחֲלֵל שַׁבַּת, וְגוּרָם לָאֵשׁ שֶׁל הַגִּיהֶנֶם לְדֹלֵק טָרָם הַגִּיעַ זְמַנּוֹ.

מְקוּם אֶחָד יֵשׁ בְּגִיהֶנֶם לְאוֹתָם שְׂמַחֲלֵלִים שַׁבַּת. פִּיּוֹן שֶׁהוּא הַדְּלִיק נֵר טָרָם הַגִּיעַ זְמַנּוֹ, יֵשׁ מְמַנָּה אֶחָד בְּגִיהֶנֶם בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת, וּמְבַעֵיר בְּרֵאשׁוֹנָה לְאוֹתוֹ מְקוּם וְאוֹמֵר: זֶה מְקוּם שֶׁל פְּלוּנִי. וְכָל חֵיבֵי הַגִּיהֶנֶם מְסִיעִים לְהַבְעִיר אֶת אוֹתוֹ מְקוּם. אוֹתוֹ מְמַנָּה קוּרָא וְאוֹמֵר: (ישעיה כב) הִנֵּה ה' מְטַלְטֵלְךָ טַלְטֵלָה גָּבֵר וְעֹטָף עֲטָה. חֵיבֵי הַגִּיהֶנֶם אוֹמְרִים: (שם) כְּדוֹר אֵל אֶרֶץ רַחֲבַת יָדַיִם שְׂמָה תָמוֹת וְגו'. מְשׁוּם שֶׁהוּא גָרָם לָהֶם לְהַשְׂרֵף טָרָם הַגִּיעַ זְמַנָּם. הָרִי לָנוּ שֶׁלְשָׁה שְׂגוּרִים רַע לְעַצְמָם, כְּמוֹ שְׁנַתְבָּאָר.

וְחָד מָאן דְּזָרִיק נְהָמָא, אוּ פִירוּרִין דְּנְהָמָא בְּאַרְעָא, וְקָא עָבִיד בֵּיהּ זְלוּלָא, כְּמָה דְאַתְמַר. הִנֵּי תִרִי בְּהַאי עֲלָמָא. וְחָד בְּהָהוּא עֲלָמָא, מָאן דְּאוּקִיד שְׂרָגָא בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת, עַד לָא מָטוּ יִשְׂרָאֵל לְקִדְשָׁא דְסֻדְרָא, בְּגִין דְּקָא מְחַלֵּל שַׁבַּתָא, וְגָרִים לְנוּרָא דְגִיהֶנֶם לְאַתְוֻקְדָא, עַד לָא מָטָא (דף רמ"ז ע"ב) זְמַנָּיה.

חַד דּוּכְתָא אִית בְּגִיהֶנֶם, לְאִינוּן דְּקָא מְחַלֵּלֵי שַׁבַּתָא. פִּיּוֹן דְּאִיהוּ אוּקִיד שְׂרָגָא עַד לָא מָטָא זְמַנָּיה, חַד מְמַנָּא אִית בְּגִיהֶנֶם בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת, וְאוּקִיד בְּקִדְמִיתָא לְהָהוּא דּוּכְתָא, וְאָמַר הֵאֵי דּוּכְתָא דְפְלַנְיָא. וְכָל חֵיבֵין דְגִיהֶנֶם, מְסִיעִי לְאוּקְדָא הָהוּא דּוּכְתָא. הָהוּא מְמַנָּא קְאָרִי וְאָמַר, (ישעיה כב) הִנֵּה יי מְטַלְטֵלְךָ טַלְטֵלָה גָּבֵר וְעֹטָף עֲטָה. חֵיבֵין דְגִיהֶנֶם אָמְרִי, (ישעיה כב) כְּדוֹר אֵל אֶרֶץ רַחֲבַת יָדַיִם שְׂמָה תָמוֹת וְגו'. בְּגִין דְּאִיהוּ גָרִים לֹן לְאַתְוֻקְדָא, עַד לָא מָטָא זְמַנָּיהוּ. הָא לֹן תְּלַתָא, דְגָרְמֵי בִישׁ לְגָרְמֵיהוּ, כְּמָה דְאַתְמַר.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֵמּוּד 329)

הַרְבֵּה פְעָמִים כְּשֶׁבִּאתִי בְּשַׁעַה כּוֹזֵאת, לֹא הָיוּ שָׁם אֲנָשִׁים, וְדַלְתוֹ שֶׁל רַבֵּינוּ הִיָּתָה קִצֵּת פְּתוּחָה, וְהַבְּחוּר הַמְּשַׁמֵּשׁ יָשָׁן עַל הַקּוֹיטֵשׁ (סִפֶּה), וּפְתַחְתִּי הַדְּלֵת קִצֵּת יוֹתֵר, וְרֵאִיתִי שְׂרַבְיֵנוּ הַקְּדוּשׁ לּוֹמֵד בְּסֵפֶר הַקְּדוּשׁ "עֵץ חַיִּים" בְּקוֹל גְּדוֹל בְּרָגֵשׁ אֵשׁ קִדְשׁ בְּהַתְּלַחְבוֹת גְּדוֹלָה, וְאִזּוֹ עֲמַדְתִּי כִּף עֶשֶׂר עַד עֶשְׂרִים דְּקוֹת, עַד שְׂרַבְיֵנוּ רָאָה אוֹתִי, וְתַכְף בְּשִׂרְאָה אוֹתִי, סָגַר אֶת הַ"עֵץ חַיִּים" וְקָרָא אוֹתִי לְכַנֵּס פְּנִימָה, וְשׁוֹחַחְנוּ עַל הַרְבֵּה עֲנִינֵי חֲזוּק הַדַּת וְתַקוּן הַצְּנִיעוּת וְעוֹד (וְהַרְבֵּה דְּבָרִים שֶׁדְּבַרְנוּ נִתְּנָלָה כְּבָר בַּחוּצוֹת). [רָאָה בְּסִפְרֵנוּ "סוּד הַשֵּׁם לִירְאָיו, חֵלֵק ב', פְּרָקִים ג-ח].

(סוּד הַשֵּׁם לִירְאָיו חֵלֵק ב', מִכ"ק אֲדַמּוֹר מֵהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א, דף י"ח)

מקור המאמר בזהר פרשת ויקהל דף רד ע"א
סגולת נשמה יתירה בשבת

עֲלֵמָא דְאַתִּי, אִיהוּ הֵיכְלָא לְהֵיִא נְקוּדָה עֲלָאָה,
וְכַד אִיהִי קַיִמָא, וְנִטְלָא בְגַדְפָּהָא לְאַבְהֵן,
לְאַתְעֲטָרָא לְעֵילָא אֶקְרִי כְלָא שַׁבַּת. וְכַד אַבְהֵן
מִתְעַטְרֵן לְעֵילָא, בְּגוּ נְקוּדָה עֲלָאָה, אֶקְרִי שַׁבַּת.
נְקוּדָה תַּתָּאָה כַּד מִתְעַטְרָא בְּאַבְהֵן אֶקְרִי שַׁבַּת.

הַאי נְקוּדָה תַּתָּאָה כַּד סִלְקָא וְאַתְחִזִּית,
וְאַתְקַשְׁיִטָּת. (ס"א הַאי נְקוּדָה תַּתָּאָה כַּד סִלְקָא לְאַתְעֲטָרָא
בְּאַבְהֵן) כַּדִּין כָּל חֲדוּה אֲשַׁתְּכַח לְעֵילָא וְתַתָּא,
וְעֲלָמִין כְּלָהוּ בְּחֲדוּה. וּבְהַאי לֵילִיא, הַאי נְקוּדָה
אַתְפִּשֵׁט נְהוּרָאָה, וּפְרִישׁ גְּדַפּוּי עַל עֲלָמָא, וְכָל
שְׁלִטוֹנִין אַחֲרָנִין מִתְעַבְּרֵן, וְנִטְוֵרוּ אֲשַׁתְּכַח עַל
עֲלָמָא.

וְכַדִּין אֲתוּסְפֵי רוּחַ נְשַׁמְתָּא בְּיִשְׂרָאֵל, עַל כָּל
חַד וְחַד, וּבְהֵיִא נְשַׁמְתָּא יִתְרָא, נְשַׁיִין
כָּל עֲצָבָא וְחִימְתָּא, וְלֹא אֲשַׁתְּכַח כַּד חֲדוּה,
לְעֵילָא וְתַתָּא.

וְאִזּוּ נּוֹסְפַת רוּחַ נְשַׁמָּה בְּיִשְׂרָאֵל לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, וּבְאוֹתָהּ נְשַׁמָּה יִתְרָה שׁוֹכְחִים כָּל הָעֲצָב
וְהַחֲמָה, וְכֻלּוֹם לֹא נִמְצָא פֶּרֶט לְשִׁמְחָה לְמַעְלָה וּלְמַטָּה.

הָעוֹלָם הָבֵא הוּא הֵיכָל
לְאוֹתָהּ נְקוּדָה עֲלִיוֹנָה,
וְכִשְׁהִיא עוֹמֶדֶת וְנוֹטְלַת
בְּכַנְפֶיהָ אֶת הָאֲבוֹת
לְהַתְעַטֵּר לְמַעְלָה, הַכֹּל
נִקְרָא שַׁבַּת. וְכִשְׁהִיא
מִתְעַטְרִים לְמַעְלָה בְּתוֹךְ
הַנְּקוּדָה הָעֲלִיוֹנָה, נִקְרָא
שַׁבַּת. וְכִשְׁנִקְדָּה תַּחְתּוֹנָה
מִתְעַטְרַת בְּאֲבוֹת, נִקְרָא
שַׁבַּת.

כְּשֶׁהִנְקָדָה הַתַּחְתּוֹנָה הַזֹּו
עוֹלָה, וְנִרְאִית וּמִתְקַשְׁשֵׁטָת,
(אוֹתָהּ נְקָדָה תַּחְתּוֹנָה כְּאֲשֶׁר עוֹלָה לְהַתְעַטֵּר
בְּאֲבוֹת) אִזּוּ כָּל הַשְּׁמִחָה נִמְצָאת
לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, וְכָל
הָעוֹלָמוֹת בְּשִׁמְחָה. וּבְלִילָהּ
הַזֶּה הִנְקָדָה הַזֹּו אוֹרָה
מִתְפִּשֵׁט, וּפּוֹרֵשׁ כְּנָפָיו עַל
הָעוֹלָם, וְכָל הַשְּׁלִיטִים
הָאֲחֵרִים מְעַבְּרִים, וְנִמְצָאת
שְׁמִירָה עַל הָעוֹלָם.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעֲוֵדָה
הַשְּׁנִיָּה כְּתוּב אִז תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׂאוֹתָהּ
שָׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּדָה שֶׁל
הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוֹהֵי
סַעֲוֵדָתוֹ וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֵדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כְּתוּב וְהָאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוֹהֵי הַסַּעֲוֵדָה
שֶׁל זַעִיר אֲנַפִּין שֶׁהוּא
בְּשְׁלֵמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְבָּרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשַׂמַּח בְּסַעֲוֵדָתוֹ
וְלִהְיוֹת שְׂלוֹם הַסַּעֲוֵדוֹת הַלְלוּ,
שֶׁהֵן סַעֲוֵדוֹת הָאֲמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קָדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֲמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלֵהֶם וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמַזְלוֹת. וּמִשּׁוֹם כֵּן אָמַר,
(שְׁמוֹת ל"א) בִּינִי וּבֵין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בְּסַעֲוֵדוֹת הַלְלוּ
נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֲמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֵדָה
אֶחָת מֵהֶם, מֵרָאֵה פָּגַם לְמַעַלָּה, וּמֵרָאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבָּתָא, בְּסַעֲוֵדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אִז תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאֵי. דִּהְיָהִיא
שְׁעָתָא אֲתִנְגְּלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עֲבַדִּינּוּ,
וּסַעֲוֵדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֵדָתָא תְּלִיתָא דְשַׁבָּתָא, כְּתִיב וְהָאֲכַלְתִּיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סַעֲוֵדָתָא
דְזַעִיר אֲנַפִּין, דִּהְיָוִי בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
מֵהֵוּא שְׁלִימוּ מִתְבָּרְכִין. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵי
בְּסַעֲוֵדָתֵיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֵלִין סַעֲוֵדָתִי, דְאֵינוֹן
סַעֲוֵדָתִי מְהֵימְנוֹתָא שְׁלִימָתָא, דְזֶרְעָא קַדִּישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מְהֵימְנוֹתָא עֲלָאָה, דִּהָא דִּילְהוֹן הִיא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת. וּבְגִינֵי
כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בִּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חַזִּי, בְּסַעֲוֵדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
דְאֵינוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינוֹן מֵהִיכְלָא
דְמַלְכָּא, דְאֵינוֹן בְּנֵי מְהֵימְנוֹתָא, וּמֵאֵן דְפָגַם
חַד סַעֲוֵדָתָא מִנֵּיהּ, אַחֲזִי פְגִימוֹתָא לְעִילָא,

נודעים ישראל שהם בני המלך ושהם מהיכל המלך ושהם בני האמונה, ומי שפוגם סעודה אחת מהם, מראה פגם למעלה, ומראה את עצמו שאינו מבני המלך העליון, שאינו מבני

וְאֶחָיו גְּרָמִיָּה דָּלָאוּ מִבְּנֵי מַלְכָּא עֲלָאָה הוּא,
 דָּלָאוּ מִבְּנֵי הַיְכָלָא דְּמַלְכָּא הוּא דָּלָאוּ מִזִּרְעָא
 קְדִישָׁא דְיִשְׂרָאֵל הוּא. וַיְהִינּוּ עָלֶיהָ חוֹמְרָא
 דְּתַלְתַּת מְלִין, דִּינָא דְגִיְהִנָּם וְגו'.

וְתָא חָזִי, בְּכִלְהוּ שְׂאֵר זְמַנִּין וְחֲגִין, בְּעֵי בַר נֶשׁ
 לְחַדִּי, וּלְמַחְדֵי לְמַסְכְּנֵי. וְאִי הוּא חֲדֵי
 בְּלַחֲדוּי, וְלֹא יְהִיב לְמַסְכְּנֵי, עוֹנֶשֶׂיָה סְגִי, דְּהָא
 בְּלַחֲדוּי חֲדֵי, וְלֹא יְהִיב חֲדוּ לְאַחְרָא. עָלֶיהָ כְּתִיב,
 (מלאכי ב) וּזְרִיתִי פָּרֶשׁ עַל פְּנִיכֶם פָּרֶשׁ חֲגִיכֶם. וְאִי
 אִיהוּ בְּשִׁפְתָא חֲדֵי, אַף עַל גַּב דְּלֹא יְהִיב לְאַחְרָא,
 לֹא יְהִינּוּ עָלֶיהָ עוֹנֶשֶׂא, כְּשִׂאֵר זְמַנִּין וְחֲגִין, דְּכְתִיב
 פָּרֶשׁ חֲגִיכֶם. פָּרֶשׁ חֲגִיכֶם קֹאֲמַר, וְלֹא פָּרֶשׁ
 שִׁפְתְּכֶם. וְכְתִיב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנֵאָה
 נִפְשִׁי. וְאֵלּוּ שִׁפְתַּי לֹא קֹאֲמַר.

וּבְגִינֵי כַף כְּתִיב, בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמַשׁוּם
 דְּכָל מְהִימְנוּתָא אֲשֶׁתִּכַּח בְּשִׁפְתָא, יְהִינּוּ
 לִיָּה לְבַר נֶשׁ נִשְׁמָתָא אַחְרָא, נִשְׁמָתָא עֲלָאָה,
 נִשְׁמָתָא דְכָל שְׁלִימוּ בְּהַ, כְּדוּגְמָא דְעֲלָמָא דְאֲתִי.
 וּבְגִינֵי כַף אֲקָרִי שִׁפְתַּי. מַהוּ שִׁפְתַּי. שְׁמָא דְקוּדְשָׁא
 כְּרִיד הוּא. שְׁמָא דְאִיהוּ שְׁלִים מְכָל סְטְרוּי.

הָבֵא. וּמַשׁוּם כַּף נִקְרְאָת שִׁפְתַּי. מַה זֶה שִׁפְתַּי? שֵׁם שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֵׁם שֶׁהוּא שְׁלֵם
 מְכָל צְדָדִיו.

היכל המלך, ושאינו מזרע
 קדוש של ישראל, ונותנים
 עליו חמר של שלשה דברים
 - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר
 הזמנים והחגים צריך אדם
 לשמח ולשמח את העניים,
 ואם הוא שמח לבדו ולא
 נותן לעניים - ענשו רב,
 שהרי לבדו שמח, ולא נותן
 שמחה לאחר. עליו כתוב
 (מלאכי ב) וזריתי פרש על
 פניכם פרש חגיכם. ואם הוא
 שמח בשבת, אף על גב
 שלא נותן לאחר - לא
 נותנים עליו ענש כבשאר
 הזמנים והחגים, שכתוב
 פרש חגיכם. אמר פרש
 חגיכם, ולא פרש שבתכם.
 וכתוב (ישעיה א) חדשיכם
 ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו
 שבת לא אמר.

ומשום כף כתוב ביני ובין
 בני ישראל. ומשום שכל
 האמונה נמצאת בשבת,
 נותנים לאדם נשמה אחרת,
 נשמה עליונה, נשמה שכל
 השלמות בה, כדגמת העולם

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
 ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וְדָאֵי כְּדָּ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ,
 דְּלֹא אֲשֵׁלִים חֲדוּתָא דְּמִלְכָּא קְדִישָׁא. וּמֵאֵן
 חֲדוּתָא דִּילִיָּה. אֲלֵין תְּלִת סְעוּדָתִי מְהִימְנוּתָא.
 סְעוּדָתִי דְּאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכִלְהוּ
 חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטְרוּי.

תָּאנָא, בְּהֲדִין יוֹמָא מִתְעַטְרָן אַבְהוֹן, וְכָל בְּנִין
 יִנְקִין, מַה דְּלֹאוּ הָכִי בְּכָל שָׁאָר חֲגִין
 וְזִמְנִין. בְּהֲדִין יוֹמָא, חֲתִיבִיא דְּגִיְהֵנָם גַּיְיָחִין. בְּהֲדִין
 יוֹמָא, כָּל דִּינִין אֲתַכְפִּיין, וְלֹא מִתְעַרִין בְּעַלְמָא.
 בְּהֲדִין יוֹמָא אֲוִרִיתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרִין שְׁלִימִין.
 הֵזֶה כָּל הַדִּינִים נְכֻפִים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בִּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וְדָאֵי כְּדָּ הוּא.
 אוֹי לְאָדָם שְׁלֹא מְשָׁלִים אֶת
 שְׂמִיחָה הַמְּלִךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמַהִי
 שְׂמִיחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת
 שֶׁל הָאֱמוּנָה, סְעוּדוֹת
 שְׂאֵבְרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
 כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה
 עַל שְׂמִיחָה, אֱמוּנָה שְׁלֵמָה
 מִכָּל צְדָדִיו.

שְׁנֵינּוּ, בִּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים
 הָאֲבוֹת, וְכָל הַבָּנִים יוֹנְקִים,
 מַה שְׁאִין כֵּן בְּכָל שָׁאָר
 הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בִּיּוֹם הַזֶּה
 רְשָׁעֵי הַגִּיְהֵנָם נָחִים. בִּיּוֹם
 הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נְכֻפִים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בִּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֲמוּד 331)

– פָּרָק טו –

נִפְלְאוֹת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי

(א) רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי הָיָה מְלַמֵּד בְּנִסִּים – 'שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי' גִּימְטְרִיא 'מַחִיָּה מֵתִים'
 הַתְנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, מֵאֲרִי דְּסֵפֶר הַזֶּהָר וְהַתְקוּנִים וְכוּ', דְּנִהִיר כָּל עַלְמָא בְּאוֹרֵייתָא
 (זֶהָר חֵלֶק א' דף קנ"ו.), הָיָה בְּעַל גֵּס, וְכִמוֹ שְׁמַצָּאנוּ בְּמַסְכַּת מְעִילָה (דף י"ז.). שְׁקִרְאוּהוּ 'מְלַמֵּד
 בְּנִסִּים'.

וּבְמַסְכַּת שַׁבַּת (דף ל"ג): הוֹאִיל וְאֲתֵרְחִישׁ נִסָּא.
 וּבַזֶּהָר חֵלֶק ב' (דף קמ"ט): בְּדִרָא דָּא זְכוּתָא עֲלָאָה דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן קָא עֲבִיד לְאַתְחִזָּאָה נִסִּין עַל יְדוּי.
 וּבַזֶּהָר חֵלֶק ג' (דף ס"ד): אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי: נְקוּם וְנִזְיִל דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲרַחִישׁ לָן בְּנִסִּין.
 וְשֵׁם (דף ר"א): אָמַר: יְדַעְנָא דְּוִדָּאֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵי לְמַרְחֵשׁ לִיָּה נִסָּא.
 וּבַזֶּהָר חֲדָשׁ (סוּף פְּרִשְׁתָּת תְּבוּאָה): זְכוּתָא נִפְשָׁא דְּבֵר יוֹחָאֵי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲבִיד עֲמִיה נִסִּין.
 וּבַזֶּהָר חֵלֶק ב' (דף קצ"ח): קְדִישִׁין עֲלִיּוּנִין, דְּסַבְּלִין תְּבִירוּ דְּגוּפָא מֵאַתֵּר לְאַתֵּר עַל קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
 עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה דְּזִכְאִין אַתּוֹן לְמַעַבְדַּ לְכוּ נִסִּין וּפּוֹרְקָנִין. וּמִי לָנוּ גְדוּל מִרְבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי שְׁסַבֵּל
 צַעַר מְעַרְהָ וְנִשְׁבַּר גּוּפוֹ לְקִנְיַת הַשֵּׁם צְבָאוֹת.
 וְעַתָּה מְקָרֹב הַגִּיעַ לְיָדֵי מִנְחָה חֲדָשָׁה, סֵפֶר שַׁעַר יִשְׁשֻׁכָּר (לְרַבִּי חַיִּים אֱלֵעָזָר שְׁפִירָא מְמוֹנְקָאמְשׁ וְצ"ל
 – מֵאֲמָרֵי חֲדָשׁ אִיר, מֵאֲמָר גַּל עֵינֵי אוֹת י') שְׁכַתְבָּ, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: 'שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי' גִּימְטְרִיא 'מַחִיָּה
 מֵתִים'.

(ב) 'אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ הוֹי"ה' בְּגִימְטְרִיא 'רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי'
 'אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ הוֹי"ה' (תְּהִלִּים לו' ז), גִּימְטְרִיא בְּדִיּוּק מִסֵּפֶר 'רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי'.
 (סֵפֶר מְגִדִּיל יְשׁוּעוֹת מְלָכוֹ אוֹת נ"ה, בְּשֵׁם הַרֵב הַקְּדוֹשׁ מִבְּאֲרָנִים)

ספר אור הזהר (עמוד 332)

ג) הגעגועים של החבריא קדישא לרבי שמעון בן יוחאי

בזהר בכמה מקומות ששבו החבריא את רבי שמעון בן יוחאי איתא ווי לדרא בד יסתלק, פוג עין ותשבת, והוא בחינת (שמות ל"א): "שבת וינפש", 'כיון ששבת וי אבדה נפש' (ביצה טז). הינו שמחמת גדל התענוג של הנפש יתרה שבא בשבת, על בן מתחילים תכף להתגעגע ולהצטרע על אבדת הנפש במוצאי שבת. בן החבריא, מחמת גדל התענוגים והשעשועים שקבלו מרבם רבי שמעון בן יוחאי, על בן תכף ומיד התחילו להתגעגע, ועלה על לבם צער ההסתלקות שיהיה להם.

(לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קכו)

ד) בשמשבחים הרשב"י זכרונו לברכה, אזי מגלה אחר כך חדושי תורה

בכל מקום ששבו החבריא את רבי שמעון בן יוחאי על שגלה להם סוד נפלא, תמצא שאחר כך אמר להם עוד חדושי תורה.

(לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קכו)

ה) איך לוקחין חבריא כמו שהיה אצל רשב"י, והייתי גם בן תוחב ראשי ביניהם

פעם אחת דבר עמי ואמר במתגעגע: איך לוקחין חבריא כמו שהיה אצל רבי שמעון בר יוחאי וכיוצא, ואני הייתי גם בן תוחב ראשי ביניהם וכו'.

(ספר חיי מוהר"ן מברסלב אות רפה)

ו) רבי "שמעון" בן יוחאי בחינת "ושמעו" הולך בכל המדינות

רבי שמעון בן יוחאי "שמא גרים" (ברכות ז'), כי שמעון בחינת (אסתר ט, ד) "ושמעו הולך בכל המדינות".

(ספר לקוטי הלכות הלכות סימני בהמה ותידי טהורה הלכה ד)

ז) בכח רבי שמעון בן יוחאי וחבריו, יש כח אפלו למי שנופל לבחינת מקומות המטנפים לחפש ולבקש איה מקום כבודו עד שנתתקנין גם בן

בכח הצדיקים כמו רבי שמעון בן יוחאי וחבריו, יש כח אפלו למי שנופל למקום שנופל לבחינת מקומות המטנפים, יש לו כח לחפש ולבקש איה מקום כבודו וכו' עד שעולה לבחינת איה, מאחר שכבר היו צדיקים אמתיים שזכו לאור הזה, על בן יש כח להנפלים לחפש ולבקש עד שנתתקנין גם בן, כי באמת עקר כחם על ידי הצדיק האמת שזכה לבחינת איה בקדשה, שזהו בחינת רבי שמעון בן יוחאי שזכה לרזין סתימין שהם בחינת איה.

(ספר לקוטי הלכות הלכות גביית חוב מהיתומים הלכה ג)

ח) בזה השם הקדוש "רבי שמעון בן יוחאי" כלול כל מעשיו שהיה שלש עשרה שנים במערה וחבר ספר הזהר, וכל המעשיות הנזכרים ממנו.

זה בחינת מעלת זכרון שמות הצדיקים, כי בהשם הקדוש של כל צדיק וצדיק, בו נכלל כל מהות הצדיק, כל צדקתו ותורתו ומעשיו הטובים וכל מעלותיו ומדרגותיו, כי השם הוא נפשו ונשמתו. ועל בן על ידי שמזכירין שם הצדיק, אנו ממשיכין עלינו קדשתו וזכותו, ועל ידי זה נזכה גם אנחנו לקדשה וטהרה ולשוב אליו יתברך.

למשל בשאנו מזכירין שם התנא רבי שמעון בן יוחאי, בזה השם כלול כל מעשיו זה התנא שהיה שלש עשרה שנים במערה וחבר ספר הזהר, וכל המעשיות הנזכרים ממנו, כלם כלולים בזה השם הקדוש רבי שמעון בן יוחאי, וכן בשארי שמות הצדיקים. (ספר לקוטי הלכות - הלכות סעדה הלכה ד אות ו)

ט) רשב"י המשיך תקונים באלה, שבכל דור ודור עד הסוף, שכל מי שירצה לשוב יוכל להתקרב להשם יתברך מכל מקום שהוא

... כל השמחה היא מה שזכינו שהיה צדיק וקדוש בזה שגלה תורה נוראה בזאת ותקן תקונים באלה בתורתו הקדושה, עד שעל ידי זה אנו בטוחים שלא תשכח התורה מפני זרענו, וזה גמר דיקא על ידי הסתלקותו, שאז דיקא תקן הפגם של תלמידי רבי עקיבא שמתו קדם זמנם, וגלה אז האדרא וזטא, מלבד מה שגלה כל ימי חייו האדרא רבא וספרא דצניעותא וכל ספר זהר הקדוש, שעל ידי כל זה המשיך תקונים באלה שבכל דור ודור עד הסוף, שכל מי שירצה לשוב יוכל להתקרב להשם יתברך מכל מקום שהוא על ידי תקון הצמצומים שתקן בחייו ובפרט ביום הסתלקותו הקדוש, כי גדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייהם.

(ספר לקוטי הלכות הלכות תפלת המנחה הלכה ז אות נו)

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

זִהָר חֶק לְיִשְׂרָאֵל

מְנַקֵּד

הֵף הַיּוֹמִי

פְּרִשְׁת מִטּוֹת

מֵהַתְנַא הָאֱלֹקִי

רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

מְבַאֵר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְּשׁ
עִם פְּרוּשׁ קַל וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרָשִׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּדַקּוֹת סְפוּרוֹת בְּלִבְךָ תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזִּהָר הָעוֹלָמִי"

הַדְּשׁ תַּמּוּז תַּש"ע לַפ"ק

עִה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תּוֹבֵב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וכן לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים **בחינם בלבד**

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למועד הזהר

(קבלה מהאריז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול בזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למועדנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תְּפִלָּה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנָךְ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּיִן מְקַדְשֶׁךָ עַל מְכוֹנֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנוֹ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעַבּוֹדָתָם וּלְזוּיִים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וּלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוּיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כִּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הַרְבֵּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּיָתֵיכֶם בְּאַלְפֵי אַלְפִים וְרַבּוּא רַבּוּת. וְכֹל הַמְזַכֶּה אֶת
הַרְבֵּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וּלְכֹל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׂמוּכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁיִשׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוֹ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תַּמִּיד כְּמוֹ שְׂרוּדְף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קַבָּח: - קַבְט.).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׂבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוּת רֵאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֵּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשָּׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאַהֲבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קַב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵין לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵין מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שְׂהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵין לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שְׂהַמִּצְוָה מְקַטְרָגַת
וְאוֹמֶרֶת כְּמִוֶה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׂנַתְעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֶפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת תרומה דף קנב ע"ב
כל העולם ניזון ומתפרנס בזכות ישראל

וְעָשִׂיתָ שְׁלַחַן עֲצֵי שֹׁטִים וְגו'. (שמות כה) רַבִּי יִצְחָק פָּתַח, (דברים ח) וְאֶכְלֹתָ וּשְׁבַעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ וְגו', כִּמְהַר אֵינֻן יִשְׂרָאֵל, דְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲתָרְעֵי בְּהוּ, וְקָרִיב לוֹן לְגַבִּיּה מִכָּל עַמּוּן, וּבְגִינְהוֹן דִּישְׂרָאֵל, יְהִיב מְזוּנָא וּשְׁבַעְתָּ, לְכָל עַלְמָא. וְאֶלְמָלֵא יִשְׂרָאֵל, לָא יְהִיב קֻדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מְזוּנָא לְעַלְמָא, וְהַשְׁתָּא דִּישְׂרָאֵל אֵינֻן בְּגָלוּתָא, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה דִּנְטְלֵי מְזוּנָא עַל חַד תְּרִין.

בְּזִמְנָא דְהוּוּ יִשְׂרָאֵל בְּאַרְעָא קֻדְשָׁא, הָוָה נְחִית לוֹן מְזוּנָא מֵאַתָּר עֲלָאָה, וְאֵינֻן יְהִיבֵי חוּלְק תַּמְצִית לְעַמּוּן עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים, וְעַמּוּן כְּלָהוּ לָא אֲתָנּוּ אֶלָּא מֵתַמְצִית. וְהַשְׁתָּא דִּישְׂרָאֵל אֵינֻן בְּגָלוּתָא, אֲתַהֲפֵךְ בְּגוּוּנָא אַחְרָא.

מִתַּל לְמִלְכָּא, דְאַתְקִין סְעוּדָתָא לְבְנֵי בֵיתֵיהּ, כָּל זְמַנָּא דְאֵינֻן עַבְדֵי רְעוּתֵיהּ, אֲכִלֵי סְעוּדָתָא עִם מִלְכָּא, וְיְהִיבֵי לְכָלְבֵי חוּלְק גְּרַמּוּן לְמַגְרָר. בְּשַׁעְתָּא דְבְנֵי בֵיתֵיהּ לָא עַבְדֵי רְעוּתָא דְמִלְכָּא, מִלְכָּא יְהִיב כָּל סְעוּדָתָא לְכָלְבֵי, וְסָלִיק לוֹן גְּרַמִּי. לְכָלְבֵי חֵלְק הָעֲצָמוֹת לְגָרָר. בְּשַׁעְתָּא שְׁבַנֵי בֵיתוֹ לָא עוֹשִׂים אֶת כָּל הַסְּעוּדָה לְכָלְבֵי, וּמַעְלָה לָהֶם אֶת הָעֲצָמוֹת.

וְעָשִׂיתָ שְׁלַחַן עֲצֵי שֹׁטִים וְגו'. רַבִּי יִצְחָק פָּתַח, (דברים ח) וְאֶכְלֹתָ וּשְׁבַעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ וְגו'. כִּמְהַר צְדִיקִים הֵם יִשְׂרָאֵל שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הִתְרַצָּה בָּהֶם וְקָרַבם אֵלָיו מִכָּל הָעַמִּים, וּבְשִׁבִיל יִשְׂרָאֵל נָתַן מְזוּן וּשְׁבַע לְכָל הָעוֹלָם, וְאֶלְמָלֵא יִשְׂרָאֵל - לָא נָתַן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְזוּן לְעוֹלָם, וְעַכְשָׁו שֵׁיִשְׂרָאֵל בְּגָלוּת, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שְׁנוּטְלִים מְזוּן עַל אַחַד פִּי שְׁנַיִם.

בְּזִמְנָן שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל בְּאַרְץ הַקְדוּשָׁה, הָיָה יוֹרֵד לָהֶם מְזוּן מִמְּקוֹם עֲלִיּוֹן, וְהֵם נוֹתְנִים חֵלְק תַּמְצִית לְעַמִּים עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים, וְכָל הָעַמִּים לָא נִזְוְנֵי אֶלָּא מֵהַתַּמְצִית, וְעַכְשָׁו שֵׁיִשְׂרָאֵל הֵם בְּגָלוּת, הִתְהַפֵּךְ לְגוֹן אַחֵר.

מִשָּׁל לְמַלְךְ שֶׁהִתְקִין סְעוּדָה לְבְנֵי בֵיתוֹ. כָּל זְמַן שֶׁהֵם עוֹשִׂים אֶת רְצוֹנוֹ, אוֹכְלִים סְעוּדָה עִם הַמֶּלֶךְ, וְנוֹתְנִים אֶת רְצוֹן הַמֶּלֶךְ, הַמֶּלֶךְ נוֹתֵן

בְּנוֹנָא דָא, כָּל זְמַנָּא דִּישְׂרָאֵל עֲבָדֵי רְעוּתָא
 דְּמֵאֲרִיִּהוֹן, הָא עַל פְּתוּרָא דְּמִלְכָּא אֵינּוּן
 אֲכִילֵי, וְכָל סְעוּדָתָא אֲתִתְּקִין לְהוֹן. וְאֵינּוּן, מִהֵהוּא
 חֲדוּה דְּלֵהוֹן, יְהִי גֵרְמֵי דְּאִיהוּ תְּמַצִּית לְעוֹבְדֵי
 כּוֹכְבִים. וְכָל זְמַנָּא דִּישְׂרָאֵל לֹא עֲבָדֵי רְעוּתָא
 דְּמֵאֲרִיִּהוֹן, אֲזִילֵי בְּגִלוּתָא, וְהָא סְעוּדָתָא לְכַלְבֵּי,
 וְאִסְתְּלַק לֹוֹן תְּמַצִּית ^(יחזקאל טז) כִּכָּה יֵאָכְלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֶת לֶחֶמָם טָמֵא בְּגוֹיִם, דְּהָא תְּמַצִּית דְּגִעוּלִיִּהוֹן
 אֲכִילֵי. וְוִי לְבָרָא דְּמִלְכָּא, דִּיתִיב וּמְצַפֵּה לְפְתוּרָא
 דְּעֲבָדָא, מַה דְּאֲשֶׁתָּאֵר מִגּוֹ פְּתוּרָא אִיהוּ אֲכִיל.

דְּוֹד מִלְכָּא אָמַר, ^(תהלים כג) תִּעְרֹךְ לְפָנַי שְׁלַחַן נֶגֶד
 צוּרֵי דִשְׁנַת בִּשְׁמֹן רֵאשֵׁי כּוֹסֵי רוּיָה. תִּעְרֹךְ
 לְפָנַי שְׁלַחַן, דָּא סְעוּדָתָא דְּמִלְכָּא. נֶגֶד צוּרֵי, אֵינּוּן
 כַּלְבֵּי דִּיתְבֵי קָמֵי פְּתוּרָא, מְצַפְּאֵן לְחוּלְק גֵּרְמִין,
 וְאִיהוּ יְתִיב עִם מִלְכָּא בְּעֵנוּגָא דְּסְעוּדָתָא בְּפְתוּרָא.
 דִּשְׁנַת בִּשְׁמֹן רֵאשֵׁי, דָּא רֵישָׁא דְּסְעוּדָתָא, דְּכָל
 מִשְׁחָא, וְשִׁמְנוֹנָא, וְתִקּוּן סְעוּדָתָא,
 אֲתִיִּיִּהִיב בְּקִדְמִיתָא לְרַחֲמֵי דְּמִלְכָּא. מַה
 דְּאֲשֶׁתָּאֵר, לְבַתָּר אֲתִיִּיִּהִיב לְכַלְבֵּי, וְלֵאֵינּוּן פְּלַחֵי
 פְּתוּרָא. כּוֹסֵי רוּיָה, מְלֵיא כֶּסֶף קָמֵי רַחֲמֵי
 דְּמִלְכָּא תְּדִיר, דְּלֹא יִצְטָרִיךְ לְמִשְׁאֵל. וְעַל רוּזָא דָּא,
 הוּוּ יִשְׂרָאֵל תְּדִיר, עִם שְׂאֵר עַמּוּן.

וְשִׁמְנוֹנִית וְתִקּוּן סְעוּדָה נִתְּנִים בְּרֵאשׁוֹנָה לְאַהוּב הַמֶּלֶךְ. מַה שְׁנִשְׂאָר נִתֵּן אַחַר כֶּף לְכַלְבִּים
 וְלֵאֲוֹתָם עוֹבְדֵי הַשְּׁלַחַן. כּוֹסֵי רוּיָה - מְלֵאָה הַכּוֹס לְפָנַי אֶהוּב הַמֶּלֶךְ תְּמִיד שְׁלֹא יִצְטָרֵךְ
 לְבַקֵּשׁ, וְעַל סוּד זֶה הָיוּ יִשְׂרָאֵל תְּמִיד עִם שְׂאֵר הָעַמִּים.

כְּמוֹ זֶה, כָּל זְמַן שִׁישְׂרָאֵל
 עוֹשִׂים רְצוֹן רְבוֹנָם, הֵם
 אוֹכְלִים עַל הַשְּׁלַחַן הַזֶּה שֶׁל
 הַמֶּלֶךְ, וְכָל הַסְּעוּדוֹת
 מִתְּקַנּוֹת לָהֶם. וְהֵם, מֵאוֹתָהּ
 שְׂמַחָה שְׁלָהֶם, נוֹתְנִים
 יַעֲצְמוֹת שֶׁהֵן תְּמַצִּית לְעוֹבְדֵי
 כּוֹכְבִים. וְכָל זְמַן שִׁישְׂרָאֵל
 לֹא עוֹשִׂים רְצוֹן רְבוֹנָם, הֵם
 הוֹלְכִים לְגָלוּת, וְהַסְּעוּדָה
 הוֹלְכֶת לְכַלְבִּים, וְעוֹלָה לָהֶם
 הַתְּמַצִּית. כִּכָּה יֵאָכְלוּ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֶת לֶחֶמָם טָמֵא
 בְּגוֹיִם, שֶׁהָרִי תְּמַצִּית הַגֵּעֵל
 שְׁלָהֶם הֵם אוֹכְלִים. אוֹי לְבֹן
 הַמֶּלֶךְ שִׁיוֹשֵׁב וּמְצַפֵּה
 לְשְׁלַחַן הָעֶבֶד, וּמַה שְׁנִשְׂאָר
 מִתּוֹךְ הַשְּׁלַחַן הוּא אוֹכֵל.

דְּוֹד הַמֶּלֶךְ אָמַר, ^(תהלים כג)
 תִּעְרֹךְ לְפָנַי שְׁלַחַן נֶגֶד צוּרֵי
 דִשְׁנַת בִּשְׁמֹן רֵאשֵׁי כּוֹסֵי
 רוּיָה. תִּעְרֹךְ לְפָנַי שְׁלַחַן - זֶה
 סְעוּדַת הַמֶּלֶךְ. נֶגֶד צוּרֵי -
 אוֹתָם הַכַּלְבִּים שִׁיוֹשְׁבִים
 לְפָנַי הַשְּׁלַחַן וּמְצַפִּים לְחַלְקַת
 יַעֲצְמוֹת, וְהוּא יוֹשֵׁב עִם
 הַמֶּלֶךְ בְּעֵנֵג שֶׁל הַסְּעוּדָה
 בְּשְׁלַחַן.

דִּשְׁנַת בִּשְׁמֹן רֵאשֵׁי - זֶה
 רֵאשׁ הַסְּעוּדָה. שְׁכָל שְׁמֹן

מקור המאמר בזהר פרשת ויגש דף רי ע"א-ב
השתתפות בצער השכינה בגלות

וְאַתָּה צְוִיתָה זֹאת עֲשׂוּ קְחוּ לָכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
וְגו'. רַבִּי חֵיִיא פָּתַח, (ישעיה סו) שְׁמַחוּ אֶת
יְרוּשָׁלַם וְגִילוּ בָּהּ כָּל אוֹהֲבֶיהָ שִׁישׁוּ אֶתָּה מְשׁוֹשׁ
וְגו'. תָּא חֵזִי, כִּד אֶתְחַרַב בֵּי מִקְדָּשָׁא וְגַרְמוּ חוֹבִין,
וְאַתְּגָלוּ יִשְׂרָאֵל מֵאַרְעָא, אִסְתַּלַּק קְדָשָׁא בְרוּךְ הוּא
לְעִילָא לְעִילָא, וְלֹא אֲשַׁנַּח עַל חָרוֹב בֵּי מִקְדָּשָׁא, וְעַל
עַמִּיּוּ דְאַתְּגָלוּ, וְכִדִּין שְׂכִינְתָּא אֶתְגַּלְתָּ עִמָּהוֹן.

כִּד נָחַת, אֲשַׁנַּח עַל בֵּיתֵיהּ דְאַתְּוֹקֵד, אִסְתַּכַּל עַל
עַמִּיּוּ וְהָא אֶתְגַּלִּי. שְׂאֵל עַל מִטְרוּנֵיתָא
וְאַתְתַּרְכַּת. כִּדִּין וַיִּקְרָא ה' אֱלֹהִים צְבָאוֹת בַּיּוֹם
הַהוּא לְבָכִי וּלְמִסְפַּד וּלְקַרְחָה וּלְחֹגֵר שֶׁק. וְהִיא גַם
הִיא מַה כְּתִיב בָּהּ, (יואל א) אֲלֵי כְּבַתּוּלָה חֲגַרַת שֶׁק עַל
בְּעַל נְעוּרֵיהָ. כְּמָה דְאַתְּ אָמַר כִּי אֵינְנוּ, בְּגִין
דְאַסְתַּלַּק מִינָהּ, וְאַשְׁתַּכַּח פִּירוּדָא.

וְאַפִּילוּ שְׁמַיָּא וְאַרְעָא, כְּלָהוּ אֶתְאַבְלוּ, דְכְּתִיב,
(ישעיה ו) אֲלֵבִישׁ שָׁמַיִם קְדָרוֹת וְשֶׁק אָשִׁים
כְּסוּתָם. מְלָאכִי עֲלָאֵי כְּלָהוּ אֶתְאַבְלוּ עֲלֵיהּ,

וְאַתָּה צְוִיתָה זֹאת עֲשׂוּ קְחוּ
לָכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְגו'. רַבִּי
חֵיִיא פָּתַח, שְׁמַחוּ אֶת
יְרוּשָׁלַם וְגִילוּ בָּהּ כָּל אוֹהֲבֵיהָ
שִׁישׁוּ אֶתָּה מְשׁוֹשׁ וְגו'. בֵּא
רְאֵה, כְּשֶׁנְּחַרְבַּב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
וְגַרְמוּ הַחֲטָאִים וְגָלוּ יִשְׂרָאֵל
מִן הָאֶרֶץ, הִסְתַּלַּק הַקְדוּשׁ
בְרוּךְ הוּא לְמַעְלָה לְמַעְלָה,
וְלֹא הִשְׁגִּיחַ עַל חֲרַבְנָא בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ וְעַל עַמּוֹ שְׁגָלוּ, וְאִז
הִשְׂכִּינָה גְלַתָּה עִמָּהֶם.

כְּשִׁירְד, הִשְׁגִּיחַ עַל בֵּיתוֹ
שֶׁנְּשַׁרְתָּ, הִסְתַּכַּל עַל עַמּוֹ -
וְהִנֵּה הִגְלָה. שְׂאֵל עַל
הַגְּבִירָה - וְהִיא גְרָשָׁה. אִז
וַיִּקְרָא ה' אֱלֹהִים צְבָאוֹת
בַּיּוֹם הַהוּא לְבָכִי וּלְמִסְפַּד
וּלְקַרְחָה וּלְחֹגֵר שֶׁק. וְהִיא גַם
הִיא מַה כְּתוּב בָּהּ? (יואל א)
אֲלֵי כְּבַתּוּלָה חֲגַרַת שֶׁק עַל
בְּעַל נְעוּרֵיהָ, כְּמֹו שֶׁנֶּאֱמַר כִּי
אֵינְנוּ, מְשׁוּם שֶׁהִסְתַּלַּק מִמָּנָה
וְנִמְצָא פְרוּד.

וְאַפִּילוּ שְׁמַיִם וְאַרְץ כְּלָם הִתְאַבְלוּ עֲלֵיו, שְׂכַתּוּב (ישעיה ו) אֲלֵבִישׁ שָׁמַיִם קְדָרוֹת וְשֶׁק אָשִׁים
כְּסוּתָם. מְלָאכִי עֲלִיּוֹנִים כְּלָם הִתְאַבְלוּ עֲלֵיהּ, שֶׁנֶּאֱמַר הֵן אֲרָאֶלְם צַעְקוּ חֲצָה מְלָאכִי שְׁלוֹם

מֵר יִבְכּוּן. הַשֶּׁמֶשׁ וְהַלְבָנָה
 הַתְּאֵבְלוּ וְהַחֲשִׁיכוּ אֶת אֹרֶם,
 שְׁכַתוֹב חֶשֶׁךְ הַשֶּׁמֶשׁ בְּצֵאתוֹ
 וְגו', וְכֹל הָעֲלִיּוֹנִים
 וְהַתְּחַתּוֹנִים בָּכוּ עָלֶיהָ
 וְהַתְּאֵבְלוּ. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם
 שֶׁשׁוֹלֵט עָלֶיהָ הַצַּד הָאֲחֵר
 שֶׁשׁוֹלֵט עַל הָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה.

דְּכָתִיב, (ישעיה ג) הֵן אֲרָאֶם צָעֲקוּ חֶצֶה מִלְּאֲכֵי
 שְׁלוֹם מֵר יִבְכּוּן. שְׁמֵשׁ וְסִיְהָרָא אֶתְאֵבְלוּ וְחֶשֶׁכוּ
 נְהוּרִיהוּן. דְּכָתִיב, (ישעיה ג) חֶשֶׁךְ הַשֶּׁמֶשׁ בְּצֵאתוֹ
 וְגו', וְכֹלֵא עֲלָיִי וְתַתָּאִי, בָּכוּ עָלֶיהָ (דף רי ע"ב)
 וְאֶתְאֵבְלוּ. מָאִי טַעַמָא, בְּגִין דְּשִׁלְטָא עָלֶיהָ סְטְרָא
 אֲחֵרָא, דְּשִׁלְטָא עַל אֲרַעָא קְדִישָׁא.

פִּתַח וְאָמַר, (יחזקאל ז) וְאֵתָה בֶן
 אָדָם כֹּה אָמַר ה' אֱלֹהִים
 לְאֲדַמַת יִשְׂרָאֵל קֵץ בָּא הַקֵּץ
 עַל אֲרַבַּע כְּנָפֹת הָאָרֶץ.
 הַפְּסוּק הַזֶּה הוּא עֲלִיּוֹן. מָה
 זֶה לְאֲדַמַת יִשְׂרָאֵל קֵץ, וְכִי
 אֲדַמַת יִשְׂרָאֵל הִיא קֵץ? אֵלֵא
 כִּי זֶה וְדָאִי, וְנִתְבָּאֵר. הַקֵּץ
 הוּא לְיָמִין, וְהַקֵּץ הוּא
 לְשְׂמָאל. קֵץ לְיָמִין - שְׁכַתוֹב
 (דניאל יב) לְקֵץ הַיָּמִין. קֵץ
 לְשְׂמָאל - שְׁכַתוֹב (בראשית ו)
 קֵץ שָׁם לְחֶשֶׁךְ וְלִכְלַל תְּכֵלִית
 הוּא חֹקֵר, וְזֶהוּ קֵץ כָּל בְּשָׂר,
 כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר.

פִּתַח וְאָמַר, (יחזקאל ז) וְאֵתָה בֶן אָדָם כֹּה אָמַר ה'
 אֱלֹהִים לְאֲדַמַת יִשְׂרָאֵל קֵץ בָּא הַקֵּץ עַל
 אֲרַבַּע כְּנָפֹת הָאָרֶץ. הֵאֵי קָרָא רְזָא עֲלָתָה אִיהוּ.
 לְאֲדַמַת יִשְׂרָאֵל קֵץ, מָאִי אִיהוּ. וְכִי אֲדַמַת יִשְׂרָאֵל
 קֵץ הִיא. אֵלֵא הַכִּי הוּא וְדָאִי וְאֵתְמַר, קֵץ אִיהוּ
 לְיָמִינָא, קֵץ אִיהוּ לְשְׂמָאלָא. קֵץ לְיָמִינָא, דְּכָתִיב, (דניאל
 יב) לְקֵץ הַיָּמִין. קֵץ לְשְׂמָאלָא, דְּכָתִיב, (איוב כז) קֵץ שָׁם
 לְחֶשֶׁךְ וְלִכְלַל תְּכֵלִית הוּא חֹקֵר, וְדָא הוּא (בראשית ו) קֵץ
 כָּל בְּשָׂר, כְּמָה דְּאֵתְמַר.

קֵץ דְּיָמִינָא, הֵיִינוּ דְּכָתִיב לְאֲדַמַת יִשְׂרָאֵל קֵץ. בָּא
 הַקֵּץ, דָּא קֵץ דְּשְׂמָאלָא. קֵץ דְּיָמִינָא, דָּא קֵץ
 דְּיִצְרָ הַטּוֹב. קֵץ דְּשְׂמָאלָא, דָּא קֵץ דְּיִצְרַר הָרַע, וְדָא
 אִיהוּ דְּכַד חוֹבִין גָּרְמוּ וְאֵתְגַבְּרוּ, אֵתְגַזְּרוּ וְאֵתְיִיְהִיב
 שְׁלִטְנָא לְמַלְכוּת הַרְשָׁעָה לְשִׁלְטָאָה, וְלַחֲרָבָא בֵּיתִיהָ
 שְׁלִי יִצְרַר הָרַע. וְזֶה הוּא שְׁכַתוֹב הַחֲטָאִים גָּרְמוּ וְהַתְּגַבְּרוּ, נְגַזְּרוּ וְנִתְּנוּ הַשְּׁלִטוֹן לְמַלְכוּת

קֵץ שֶׁל הַיָּמִין - הֵיִנוּ שְׁכַתוֹב
 לְאֲדַמַת יִשְׂרָאֵל קֵץ. בָּא הַקֵּץ
 - זֶה קֵץ הַשְּׂמָאל. הַקֵּץ שֶׁל
 הַיָּמִין זֶה הַקֵּץ שֶׁל יִצְרַר הַטּוֹב.
 הַקֵּץ שֶׁל הַשְּׂמָאל זֶה הַקֵּץ
 שֶׁל יִצְרַר הָרַע. וְזֶה הוּא שְׁכַתוֹב הַחֲטָאִים גָּרְמוּ וְהַתְּגַבְּרוּ, נְגַזְּרוּ וְנִתְּנוּ הַשְּׁלִטוֹן לְמַלְכוּת

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
 ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

וּמְקַדְשִׁיהָ. וְדָא הוּא דְכְתִיב, (יחזקאל ז) כֹּה אָמַר ה' אֱלֹהִים רָעָה אַחַר רָעָה הֵנָּה בָּאָה, וְכֹלָא חַד.

הַרְשָׁעָה לְשֵׁלֵט וּלְהַחְרִיב בֵּיתוֹ וּמְקַדְשׁוֹ, וְזֶהוּ שְׁכָתוּב (יחזקאל ז) כֹּה אָמַר ה' אֱלֹהִים רָעָה אַחַת רָעָה הֵנָּה בָּאָה, וְהַכֵּל אֶחָד.

וּבְגִין כֵּן, אֶתְאַבְּלוּ עֲלָי וְתִתָּאי עַל דְּאִתִּייהִיב שְׁלִטְנוּ לְהָאֵי קִין דְּשִׁמְאֵלָא. וּבְגִין כֵּן, בִּיּוֹן דְּמַלְכוּ קַדִּישָׁא, מַלְכוּת שָׁמַיִם אֶתְכַפְּיָא, וּמַלְכוּת חִיִּיבָא (אַחֲרָא) אֶתְגַּבֵּר. (פְּדִין) אֵית לִיה לְכָל בַּר נֶשׁ, לְאֶתְאַבְּלָא עֲמָהּ, וּלְאֶתְכַפְּיָא עֲמָהּ. וּבְגִין דְּכַד אִיהִי יוֹדֵקְפָא, וְעֲלֵמָא יִתְחַדִּי, יִתְחַדִּי אִיהוּ בְּהַדְּהָ. דְּכְתִיב, (ישעיה טו) שִׁישׁוּ אֶתְהָ מְשׁוֹשׁ כָּל הַמִּתְאַבְּלִים עָלֶיהָ.

וּמְשׁוֹם כֵּן הִתְאַבְּלוּ עַלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, עַל שְׁנַתַּן הַשְּׁלִטוֹן לְקִין הַזֶּה שֶׁל הַשִּׁמְאֵל. וּמְשׁוֹם כֵּן, בִּיּוֹן שְׁהַמְלָכוּת הַקְּדוּשָׁה, מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם נִכְנָעָה, וּמַלְכוּת הַרְשָׁעָה [הָאֲחֵרָת] הַתְּגַבְּרָה, [אָז] יֵשׁ לְכָל אָדָם לְהִתְאַבֵּל עֲמָהּ וּלְהַכְנָע

עֲמָהּ, וּמְשׁוֹם שְׁכַאֲשֵׁר הִיא תּוֹדֵקְפָא וְהַעוֹלָם יִתְחַדֵּשׁ הוּא יִתְחַדֵּשׁ עֲמָהּ, שְׁכָתוּב (ישעיה טו) שִׁישׁוּ אֶתְהָ מְשׁוֹשׁ כָּל הַמִּתְאַבְּלִים עָלֶיהָ.

סְפָר אֹרֵז הַזֶּהָר (עמוד 334)

י) אֵי אֲפֹשֵׁר לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ עֵקֶר קִדְשֵׁת שִׁבְתָּ כִּי אִם בְּכַח הַצְדִּיקִי אֲמַת שְׁהִם בְּחִינַת שִׁבְתָּ עֵקֶר קִדְשֵׁת שִׁבְתָּ אֵי אֲפֹשֵׁר לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ כִּי אִם בְּכַח הַצְדִּיקִי אֲמַת, שְׁהִם בְּחִינַת שִׁבְתָּ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב בְּרַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי, אֲנִיתְּ שִׁבְתָּ דְּכוּלְהוּ יוֹמֵי וְכוּ'. (סְפָר לְקוּטַי הַלְכוּת הַלְכוּת שִׁבְתָּ הַלְכָה ז אֹת ג)

יא) שְׁמַחַת הַיְלּוּלָא דְרִשְׁבִּי בְּשִׁבְלֵי הַהַשְׁאָרָה הַקְּדוּשָׁה שְׁהַשְׁאִיר לָנוּ הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ לְדוֹרֵי דוֹרוֹת

וְזֶהוּ בְּחִינַת הַיְלּוּלָא דְרִשְׁבִּי שְׁעוֹשִׂין בְּל"ג בְּעֵמֶר שְׂאֵז נִסְתַּלַּק, כִּי עֵקֶר הַשְׁמַחָה מַה שְׁזָכִינוּ שְׁהַשְׁאִיר לָנוּ הַשְׁאָרָה קְדוּשָׁה כְּזֹאת שְׁהִם סְפָר הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ שְׁעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, כִּי כָּל סְפָר הַזֶּהָר הֵם תְּקוּנִים וְכֻלָּם שְׁהַמְשִׁיכוּ בְּרַב הַשְׁנָתָם הַקְּדוּשָׁה, שְׁעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, שְׁזֶהוּ כָּל דְּרַכֵּי הַקְּבֻלָּה הַקְּדוּשָׁה שְׁגִלּוּ רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי וְתַלְמִידָיו. וְעַל כֵּן בּוֹזֵהֵר דָּא יִפְקוֹן מִן גְּלוּתָא, וְיִקְיָם "כִּימֵי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת" (מִיכָה ז), הֵינּוּ כְּמוֹ בִּיצִיאַת מִצְרַיִם שְׁהִיְתָה הַגְּאֻלָּה עַל יְדֵי מֶשֶׁה רַבִּינוּ עַל יְדֵי שְׁגִלָּה לָנוּ אִזּוּ הַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת בְּדַרְכֵי נִפְלְאוֹת, כְּמוֹ כֵּן עֲתָה בְּגִלּוֹת הָאֲחֵרוֹן הַזֶּה שְׁקֻשָׁה וְכַבֵּד יוֹתֵר, אֲבָל בְּרַחֲמֵי יְגֻלְלָנוּ עַל יְדֵי כָּל הַסְּתָרֵי תוֹרָה שְׁגִלּוּ הַתְּנַא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי וְחִבְרָיו, שְׁהִם כְּלִים וְצִמְצוּמִים לְהַשְׁגַּת אֱלֻקוֹת, שְׁעַל יְדֵי זֶה עֵקֶר רְפוּאַת הַנֶּפֶשׁ וְגִאֻלְתָּהּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת. וְעַל כֵּן עוֹשִׂין בְּל"ג בְּעֵמֶר שְׁמַחָה גְּדוּלָּה, דְּהֵינּוּ בְּיוֹם הַסְּתַלְקוֹת הַתְּנַא רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי, עַל שְׁזָכִינוּ שְׁהַשְׁאִיר לָנוּ הַשְׁאָרָה כְּזֹאת שְׁתַּשְׁאֵר לְדוֹרֵי דוֹרוֹת, שְׁעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְהַשְׁיִגוֹ יִתְבָּרַךְ בְּאֲמַת. כִּי אַף עַל פִּי שְׁעֲדוֹן אִין אֲנוּ יוֹדְעִין וּמְבִינִים כָּלֵל סְתָרֵי הַתּוֹרָה שְׁגִלָּה רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי בּוֹזֵהֵר וְתְקוּנִים, אַף עַל פִּי כֵּן הוּא תְקוּן גְּדוּל לְנַפְשָׁנוּ, כִּי כְּבָר עָשָׂה וְהַכִּין לָנוּ כְּלִים נִפְלְאוֹת וְתְקוּנִים גְּדוּלִים עַל יְדֵי דְרַכֵּי תוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה שְׁגִלָּה, שְׁעַל יְדֵי זֶה מִי שְׁרוּצָה לְהַתְיַגֵּעַ לְבַקֵּשׁ אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, יוֹכֵל לְבוֹא בְּנִקְלָה לְהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, עַל יְדֵי הַדְּרָכִים וְהַכְּלִים וְהַתְּקוּנִים שְׁגִלָּה. וְעַל כֵּן גַּם אַחַר הַתְּנַא רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי זְכִינוּ לְכַתְּבֵי הָאֵר"י וְכָרוּנוּ לְבָרְכָה שְׁהוֹסִיף לְגִלּוֹת תְּקוּנִים נִפְלְאוֹת וְכוּ', וְכֵן בְּדוֹרוֹתָיו זְכִינוּ לְמָה שְׁזָכִינוּ עַל יְדֵי גְּדוּלֵי הַצְדִּיקִים שְׁהִיוּ מִיּוֹמֹת הַבַּעַל שֵׁם טוֹב וְכָרוּנוּ לְבָרְכָה עַד עַכְשָׁו.

(סְפָר לְקוּטַי הַלְכוּת הַלְכוּת גִּזְקוֹן הַלְכָה ד)

מקור המאמר בזהר פרשת ויגש דף רט ע"ב
התבוננות בהדר בית המקדש שנחרב

פֶּתַח וְאָמַר, כְּמַגִּדֵל דְּוִיד צְוֹאֲרֵךְ בְּנוֵי
לְתַלְפִּיּוֹת אֶלֶף הַמַּיִן תְּלוּי עָלָיו כֹּל שְׁלֵטֵי
הַגְּבוּרִים. כְּמַגִּדֵל דְּוִיד, מָאן מַגִּדֵל דְּוִיד. דָּא מַגִּדֵל
דְּוִיד וְדָאֵי, דְּבָנָה לִיהַ דְּוִיד, וְסָלִיק לִיהַ גּוֹ
יְרוּשָׁלַיִם. אֶלָּא כְּמַגִּדֵל דְּוִיד, דָּא יְרוּשָׁלַם דְּלַעִילָא,
דְּכִתִּיב בֵּיהַ, (משלי יח) מַגִּדֵל עֵז שֵׁם ה' בּוֹ יְרוּן
צְדִיק וְנִשְׁגָב. מָאן נִשְׁגָב, אֶלָּא הֵהוּא מַגִּדֵל נִשְׁגָב,
בְּגִין דְּבֵיהַ יְרוּן צְדִיק.

צְוֹאֲרֵךְ, דָּא בֵּית מְקֻדְשָׁא דְלַתְתָּא, דְּאִיהוּ קָאִים
בְּתַקוּנָא דְשִׁפּוּרוֹ, כְּקֻדְלָא לְגוּפָא. מַה
צְוֹאֲרֵךְ, אִיהוּ שִׁפּוּרוֹ דְכָל גּוּפָא, הָכִי נָמִי בֵּי מְקֻדְשָׁא,
אִיהוּ שִׁפּוּרוֹ דְכָל עֲלָמָא.

בְּנוֵי לְתַלְפִּיּוֹת, תֵּלָא דְכָל בְּנֵי עֲלָמָא הוּוּ מְסַתְּפָלָן
בֵּיהַ, וְהָכִי אוּקְמוּהָ, תַּלְפִּיּוֹת, תַּל דְכָל פִּיּוֹת
דְּעֲלָמָא מִשְׁבַּחַן וּמִצְלָאן לְגַבִּיהַ.

אֶלֶף הַמַּיִן תְּלוּי עָלָיו, אֵלִין אֶלֶף תְּקוּנִין, דְּמִתְקַנִּין
בֵּיהַ כְּדָקָא יְאוּת. כֹּל שְׁלֵטֵי הַגְּבוּרִים, דְּכִלְהוּ
קָא אֲתִיּוּן מְסַטְרָא דְדִינָא קְשִׁיא.

אֶלֶף הַתְּקוּנִים שְׁמִתְקַנִּים בּוֹ כְּרָאוּי. כֹּל שְׁלֵטֵי הַגְּבוּרִים - שְׁכָלָם בָּאִים מִצַּד הַדִּין הַקָּשֶׁה.

פֶּתַח וְאָמַר, כְּמַגִּדֵל דְּוִיד צְוֹאֲרֵךְ בְּנוֵי
לְתַלְפִּיּוֹת אֶלֶף הַמַּיִן תְּלוּי עָלָיו כֹּל שְׁלֵטֵי
הַגְּבוּרִים. כְּמַגִּדֵל דְּוִיד, מִי
מַגִּדֵל דְּוִיד? זֶה וְדָאֵי מַגִּדֵל
דְּוִיד שְׁבָנָה אוּתוֹ דְּוִיד וְהַעֲלָה
אוּתוֹ לְתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם. אֶלָּא
כְּמַגִּדֵל דְּוִיד - זוֹ יְרוּשָׁלַיִם
שֶׁל מַעֲלָה, שְׁכַתוֹב בָּהּ (משלי
יא) מַגִּדֵל עֵז שֵׁם ה' בּוֹ יְרוּן
צְדִיק וְנִשְׁגָב. מִי הַנִּשְׁגָב?
אֶלָּא אוּתוֹ מַגִּדֵל נִשְׁגָב,
מִשׁוּם שְׁבוֹ יְרוּן צְדִיק.

צְוֹאֲרֵךְ - זֶה בֵּית הַמְּקֻדָּשׁ
שְׁלִמְטָה, שְׁעוֹמֵד בְּתַקוּן שֶׁל
יְפֵי כְצוֹאֲרֵךְ לְגוּף. מַה הַצְּוֹאֲרֵךְ
הוּא הַיְפֵי שֶׁל כָּל הַגּוּף - כִּךְ
גַּם בֵּית הַמְּקֻדָּשׁ הוּא הַיְפֵי
שֶׁל כָּל הָעוֹלָם.

בְּנוֵי לְתַלְפִּיּוֹת - תַּל שְׁכַל
בְּנֵי הָעוֹלָם הָיוּ מְסַתְּפָלִים בּוֹ.
וְכִךְ בְּאַרוּהוּ, תַּלְפִּיּוֹת - תַּל
שְׁכַל הַפִּיּוֹת שֶׁל הָעוֹלָם
מִשְׁבַּחִים וּמִתְפַּלְלִים אֵלָיו.

אֶלֶף הַמַּיִן תְּלוּי עָלָיו - אֵלִין

מָה צְוָאֵר, כָּל תְּקוּנֵי דְאַתְתָּא בֵּיה תְּלִיין. כָּךְ
בְּמִקְדָּשָׁא, כָּל תְּקוּנֵי דְעֵלְמָא בֵּיה תְּלִיין
וְשָׂרִיין. וְהָא אִוְקְמוּהָ, דְכְּתִיב, (אִיכָה ה) עַל צְוָאֵרֵינוּ
נִרְדְּפֵנוּ, עַל בֵּי מִקְדָּשָׁא, דְּאִיהוּ צְוָאֵר וְשִׁפְרוּ
דְּכָל עֵלְמָא. נִרְדְּפֵנוּ, יִגְעֵנוּ לְמַכְּנֵי לִיה תִּרִין זְמַנִּין,
וְלֹא הוּנַח לָנוּ. דְּהָא לָא שְׁבַקוּהָ לָן, וְאַתְחַרְב
וְלֹא אֶתְבְּנֵי לְבַתָּר.

מָה צְוָאֵר, בֵּינָן דְאַשְׁתִּיזֵי, כָּל גּוּפָא אֶשְׁתִּיזֵי עֲמִיָּה.
הָכִי נָמִי בֵּי מִקְדָּשָׁא, בֵּינָן דְּאִיהוּ אֶשְׁתִּיזֵי
וְאַתְחַשְׁדָּה, כָּל עֵלְמָא הָכִי נָמִי אֶתְחַשְׁדָּה, וְלֹא נָהִיר
שְׁמַשָּׁא, וְלֹא שְׁמִיָּא וְאַרְעָא וְכַכְבֵּיָא.

בְּגִין כָּךְ בְּכָה יוֹסֵף עַל דָּא. וְלְבַתָּר דְּבָכָה עַל דָּא,
בְּכָה עַל שְׁבָטִין דְּאַתְגָּלוּ. כִּד אֶתְחַרְיב בֵּי
מִקְדָּשָׁא, כְּלָהוּ שְׁבָטִין אֶתְגָּלוּ מִיָּד, וְאַתְבְּדְרוּ בִּינֵי
עַמְמִיָּא. הָדָא הוּא דְכְּתִיב וַיִּנְשָׁק לְכָל אָחָיו וַיִּבְכֶּה
עֲלֵהֶם, עֲלֵהֶם וְדָאֵי.

עַל כָּלֵם בְּכָה, עַל כָּלֵם בְּכָה, עַל בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ שֶׁנִּחְרַב פְּעַמִּים, וְעַל
אָחָיו עֲשֶׂרֶת הַשְּׁבָטִים שֶׁהִגְלוּ
לְגָלוּת וְהִתְפָּזְרוּ בֵּין הָעַמִּים.
וְאַחֲרֵי כֵן דְּבָרוּ אָחָיו אִתּוּ,
וְלֹא כָתוּב וַיִּבְכּוּ, שֶׁהָרִי הוּא
בְּכָה, שֶׁנִּצְנָצָה בּוֹ רוּחַ

מָה צְוָאֵר, כָּל תְּקוּנֵי דְאַתְתָּא בֵּיה תְּלִיין. כָּךְ
בְּמִקְדָּשָׁא, כָּל תְּקוּנֵי דְעֵלְמָא בֵּיה תְּלִיין
וְשָׂרִיין. וְהָא אִוְקְמוּהָ, דְכְּתִיב, (אִיכָה ה) עַל צְוָאֵרֵינוּ
נִרְדְּפֵנוּ, עַל בֵּי מִקְדָּשָׁא, דְּאִיהוּ צְוָאֵר וְשִׁפְרוּ
דְּכָל עֵלְמָא. נִרְדְּפֵנוּ, יִגְעֵנוּ לְמַכְּנֵי לִיה תִּרִין זְמַנִּין,
וְלֹא הוּנַח לָנוּ. דְּהָא לָא שְׁבַקוּהָ לָן, וְאַתְחַרְב
וְלֹא אֶתְבְּנֵי לְבַתָּר.

מָה צְוָאֵר, בֵּינָן דְאַשְׁתִּיזֵי, כָּל גּוּפָא אֶשְׁתִּיזֵי עֲמִיָּה.
הָכִי נָמִי בֵּי מִקְדָּשָׁא, בֵּינָן דְּאִיהוּ אֶשְׁתִּיזֵי
וְאַתְחַשְׁדָּה, כָּל עֵלְמָא הָכִי נָמִי אֶתְחַשְׁדָּה, וְלֹא נָהִיר
שְׁמַשָּׁא, וְלֹא שְׁמִיָּא וְאַרְעָא וְכַכְבֵּיָא.

בְּגִין כָּךְ בְּכָה יוֹסֵף עַל דָּא. וְלְבַתָּר דְּבָכָה עַל דָּא,
בְּכָה עַל שְׁבָטִין דְּאַתְגָּלוּ. כִּד אֶתְחַרְיב בֵּי
מִקְדָּשָׁא, כְּלָהוּ שְׁבָטִין אֶתְגָּלוּ מִיָּד, וְאַתְבְּדְרוּ בִּינֵי
עַמְמִיָּא. הָדָא הוּא דְכְּתִיב וַיִּנְשָׁק לְכָל אָחָיו וַיִּבְכֶּה
עֲלֵהֶם, עֲלֵהֶם וְדָאֵי.

עַל כָּלֵם בְּכָה, עַל בֵּי מִקְדָּשָׁא דְאַתְחַרְיב תִּרִין
זְמַנִּין, וְעַל אָחָיו עֲשֶׂרֶת הַשְּׁבָטִים, דְּאַתְגָּלוּ
בְּגָלוּתָא וְאַתְבְּדְרוּ בִּינֵי עַמְמִיָּא. וְאַחֲרֵי כֵן דְּבָרוּ
אָחָיו אִתּוּ, וְלֹא כְּתִיב וַיִּבְכּוּ, דְּהָא אִיהוּ בְּכָה,
דְּנִצְנָצָה בֵּיה רוּחָא קְדִישָׁא, וְאַיְנוּן לָא בְּכוּ, דְּלֹא
שָׂרָא עֲלִיָּיהוּ רוּחַ קְדִישָׁא:

הַקֹּדֶשׁ, וְהֵם לֹא בָכוּ, שֶׁלֹּא שָׂרְתָה עֲלֵיהֶם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ.

מקור המאמר בזהר פרשת נח דף טא ע"ב
הקב"ה מצטער בגלות ישראל ובחרבן המקדש

רְבִי אֶלְעָזָר אֲזַל לְגַבְיָה דְרַבֵּי יוֹסִי בְרַבֵּי שְׁמַעוֹן
בְּן לְקוֹנִיָּא חָמוּי. פִּיּוֹן דְחָמָא לִיָּה אֲתַקִּין לִיָּה
תּוּפְסִיתָא (ס"א טוּפְסִיָּא) דְקוּמְרָא בְמָטוֹן דְקוּלְפָּא
וּיְתִיבוּ. אָמַר לִיָּה חָמוּי אֶפְשָׁר דְשַׁמְעַת מֵאֲבוּךָ הֵא
דְכְתִיב (איכה ב) עֲשֵׂה יי אֲשֶׁר זָמַם בְּצַע אֲמָרְתוֹ אֲשֶׁר
צָוָה מִימֵי קָדָם.

אָמַר לִיָּה הָא אֹקְמוּהָ חֲבָרְיָא. בְּצַע אֲמָרְתוֹ, דְבֹזַע
פּוֹרְפִירָא דִילִיָּה. אֲשֶׁר צָוָה מִימֵי קָדָם, דְהָא
פּוֹרְפִירָא פְקִיד לָהּ מֵאַנּוּן יוֹמֵי קְדָמָי עֲלָאֵי, וּבִיּוֹמָא
דְאֲתַחְרִיב בֵּי מְקֻדְשָׁא בֹזַע לָהּ. בְּגִין דְהֵאֵי פּוֹרְפִירָא
אִיְהִי יְקָרָא דִילִיָּה וְתִיקוּנָא דִילִיָּה וּבֹזַע לִיָּה.

אָמַר לִיָּה עֲשֵׂה יי אֲשֶׁר זָמַם. וְכִי מִלְכָּא חָשִׁיב (קוּדָם)
לְאַבְאָשָׁא לְבָנוּי עַד לָא יִיתוֹן לְמַחְטִי. אָמַר
לִיָּה לְמִלְכָּא דְהָוָה לִיָּה מָאן יְקָר, וּבְכָל יוֹמָא הָוָה
דְחִיל עָלֵיהּ דְלָא יְתִבֵּר וְהָוָה מְסַתְּפֵל בֵּיהּ וְתַקִּין
בְּעֵינָיו. לְיוֹמִין אָתָּא בְרִיָּה וְאַרְגִּזֵי לִיָּה לְמִלְכָּא, נְטִל
מִלְכָּא הֵהוּא מָאן יְקָר וְתִבֵּר לִיָּה. הָדָא הוּא דְכְתִיב
עֲשֵׂה יי אֲשֶׁר זָמַם.

עָלִיו שְׁלָא יִשְׁבֵּר וְהָיָה מְסַתְּפֵל בּוֹ וּמְצָא חֵן בְּעֵינָיו. לְיָמִים בָּא בְּנוֹ וְהִרְגִּזוּ אֶת הַמֶּלֶךְ. לְקַח
הַמֶּלֶךְ אוֹתוֹ כְּלֵי יְקָר וְשִׁבֵּר אוֹתוֹ. זֶהוּ שְׁכַתּוּב עֲשֵׂה ה' אֲשֶׁר זָמַם.

רְבִי אֶלְעָזָר הִלֵּךְ אֶל רְבִי
יוֹסִי בְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן לְקוֹנִיָּא
חָמוּי. פִּיּוֹן שָׂרָאָה אוֹתוֹ,
הִתְקִין לוֹ שְׁטִיחַ שֶׁל כְּסוּי
בְּמוֹטוֹת שֶׁל עֵץ, וַיֵּשְׁבוּ. אָמַר
לוֹ חָמוּי, אֶפְשָׁר שְׁשַׁמְעַת
מֵאֲבִיךָ זֶה שְׁכַתּוּב (איכה ב)
עֲשֵׂה ה' אֲשֶׁר זָמַם בְּצַע
אֲמָרְתוֹ אֲשֶׁר צָוָה מִימֵי
קָדָם?.

אָמַר לוֹ, הֲרֵי פְרִשׁוּהָ
הַחֲבָרִים, בְּצַע אֲמָרְתוֹ -
שְׁקַרְעַת הָאֲדָרְתָּ שֶׁלּוֹ. אֲשֶׁר
צָוָה מִימֵי קָדָם - שְׁהֲרֵי אוֹתָהּ
הָאֲדָרְתָּ צָוָה מֵאוֹתָם יָמִים
רֵאשׁוֹנִים עֲלִיוֹנִים, וּבִיּוֹם
שְׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קָרַע
אוֹתָהּ, מִשׁוּם שֶׁהָאֲדָרְתָּ הַזֶּה
הֵיא כְבוֹדוֹ וְתִקּוּנוֹ, וְקָרַע
אוֹתָהּ.

אָמַר לוֹ, עֲשֵׂה ה' אֲשֶׁר זָמַם,
וְכִי מֶלֶךְ חוֹשֵׁב [קָדָם] לְהִרְע
לְבָנוּי עַד שְׁלָא יְבָאוּ לְחַטָּא?
אָמַר לוֹ, (מְשַׁל) לְמֶלֶךְ שְׁהָיָה לוֹ
כְּלֵי יְקָר, וּבְכָל יוֹם הָיָה פּוֹחַד

בֹּא רֵאָה, מִיּוֹם שֶׁנִּבְנְהָ בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ הִיָּה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא מִסְתַּפֵּל בּוֹ וְחָבִיב עָלָיו
הַרְבֵּה, וְהָיָה פּוֹחֵד עַל
יִשְׂרָאֵל שֶׁיִּחְטְאוּ וַיִּחָרֵב בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ. וְכֹךְ בְּכָל פַּעַם
שֶׁהָיָה בָּא אֶצֶל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ,
הָיָה לוֹבֵשׁ אוֹתָהּ אֲדָרֶת. אַחֵר
שֶׁגָּרְמוּ הַחֲטָאִים וְהַרְגִּיזוּ
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, נִחְרַב בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ וְקָרַע אוֹתָהּ הָאֲדָרֶת
[קָרַע אוֹתָהּ הָאֲדָרֶת וְנִחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ].
הֵינּוּ שֶׁכָּתוּב עֲשֵׂה ה' אֲשֶׁר
זָמַם.

בַּצֵּעַ אָמְרָתוֹ וְגו' [הָאֲמָרָתוֹ הַזֶּה
בְּתַחֲלָה יִשְׁבֶּה בְּרֹאשׁ אַמִּיר, וְהָרִי
הַתַּעֲטָרוֹ עֲטָרָה לְרֹאשׁ וְאֵילָן נָאָה לִפְנֵי.
וְהָיָה מִימֵי קֹדֶם וְדָאִי, וְאִזְ עֲצֻבוֹת לִפְנֵי
בְּבִתִּים הַחֲיֻצוֹנִים וְדָאִי, (ישעיה לג) וְהֵן
אֲרָאֲלֶם צָעֲקוּ חֻצָּה. (שם כב) וַיִּקְרָא ה'
אֱלֹהִים צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא וְגו']. הֵינּוּ
בְּזִמְן שֶׁנִּחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ.
אֲבָל בְּזִמְן אַחֵר אֵין חֲדוּהָ
לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּמוֹ
זִמְן שֶׁאֲבָדִים רְשָׁעֵי הָעוֹלָם
וְאוֹתָם שֶׁהַרְגִּיזוּ לִפְנֵי. זֶהוּ
שֶׁכָּתוּב (משלי יא) וּבְאֵבֶד
רְשָׁעִים רָנָה. וְכֵן בְּכָל דּוֹר

תָּא חֲזִי, מִן יוֹמָא דְאַתְבְּנִי בֵּי מִקְדָּשָׁא הָהּ קְדָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא מִסְתַּפֵּל בֵּיהּ וְחָבִיב עָלֵיהּ סִגְיָ וְהָהּ
דְּחִיל עָלֵיהּ דִּישְׂרָאֵל דִּיחֲטוּן וַיִּחָרֵב בֵּי מִקְדָּשָׁא. וְכֵן
בְּכָל זִמְנָא דְהָהּ אָתִי לְגַבֵּי בֵּי מִקְדָּשָׁא הָהּ לְבִישׁ
הֵהוּא פּוֹרְפִירָא. לְבַתָּר דְּגָרְמוּ חוּבִין וְאַרְגִּיזוּ קַמִּי
מִלְּפָא אֶתְחָרֵב בֵּי מִקְדָּשָׁא וּבִזְעָ הֵהוּא פּוֹרְפִירָא ^(ד"א)
גַּרְיִס הֲכִי הֵהוּא פּוֹרְפִירָא וְאַתְחָרֵב בֵּי מִקְדָּשָׁא
הֵינּוּ דְכָתִיב עֲשֵׂה יי אֲשֶׁר
זָמַם.

בַּצֵּעַ אָמְרָתוֹ וְגו' (הָאִי אָמְרָתוֹ בְּקִדְמִיתָא יִתְבָּא בְּרֹאשׁ אַמִּיר. וְהָא אֶתְעַטְרוּ עֲטָרָא

לְרִישָׁא וְאֵילָן נָאָה לִפְנֵי. וְאֵיהִי מִימֵי קֹדֶם וְדָאִי. וְכֵדִין עֲצִיבוּ קַמִּיהּ בְּבִתֵּי בְּרָאִי וְדָאִי וְהוּ

(ישעיה לג) אֲרָאֲלֶם צָעֲקוּ חוּצָּה. (ישעיה כב) וַיִּקְרָא יי צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא וְגו') הֵינּוּ בְּזִמְנָא

דְּאַתְחָרֵב בֵּי מִקְדָּשָׁא. אֲבָל בְּזִמְנָא אַחֲרָא לִית חֲדוּהָ
קַמִּי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּזִמְנָא דְאַתְאֲבִידוּ חֲיִיבֵי
עֲלֵמָא וְאַנּוּן דְאַרְגִּיזוּ קַמִּיהּ הָדָא הוּא דְכָתִיב, (משלי יא)
וּבְאֵבוֹד רְשָׁעִים רָנָה. וְכֵן בְּכָל דָּרָא וְדָרָא דְעֵבִיד
דִּינָא בְּחֲיִיבֵי עֲלֵמָא. חֲדוּהָ וְתוֹשְׁבַתָּא קַמִּי קְדָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא.

וְאִי תִימָא הָא תְּנִינָן דְלִית חֲדוּהָ קַמִּי קְדָשָׁא בְּרִיךְ
הוּא כִּד אֵיהוּ עֵבִיד דִּינָא בְּחֲיִיבֵי. אֶלָּא תָּא
חֲזִי, בְּשַׁעֲתָא דְאַתְעֵבִיד דִּינָא בְּחֲיִיבֵי, חֲדוּוֹן

וְדוֹר שֶׁעוֹשֶׂה דִין בְּרְשָׁעֵי הָעוֹלָם, חֲדוּהָ וְתוֹשְׁבַתָּא לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

וְאִם תֵּאמַר, הָרִי שְׁנִינּוּ שְׂאִין חֲדוּהָ לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּשֶׁהוּא עוֹשֶׂה דִין בְּרְשָׁעִים?
אֶלָּא בֹּא רֵאָה, בְּשַׁעֲהָ שֶׁנַּעֲשֶׂה דִין בְּרְשָׁעִים, חֲדוּוֹת וְתוֹשְׁבַחוֹת לִפְנֵי עַל שֶׁנֶּאֱבָדוּ מִהָעוֹלָם.

וְהִדְבַּרְתִּים הַלְלוּ כְּשִׁמְגִיעַ
 אוֹתוֹ זְמַן שֶׁהִמְתִּין לָהֶם וְלֹא
 שָׁבוּ אֵלָיו מִחֲטָאֵיהֶם. אָבֵל
 אִם נַעֲשֶׂה בָּהֶם דִּין עַד שֶׁלֹּא
 הִגִּיעַ זְמַנָּם, [ועד] שֶׁלֹּא נִשְׁלַם
 חֲטָאָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית טו)
 כִּי לֹא שָׁלַם עֹון הָאֱמוּרִי עַד
 הֵנָּה, אִזְּאִין חֲדוּהָ לְפָנָיו, וְרַע
 לְפָנָיו עַל שֶׁנֶּאֱבָדוּ.

וְאִם תֹּאמַר, לָמָּה עוֹשֶׂה בָּהֶם
 דִּין טָרֵם שֶׁהִגִּיעַ זְמַנָּם? אֵלֵּא
 הֵם גָּרְמוּ רַע לְעַצְמָם, שֶׁהָרִי
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵינּוּ עוֹשֶׂה
 דִּין בְּטָרֵם מִגִּיעַ זְמַנָּם, אֵלֵּא
 מִשּׁוּם שֶׁמִּשְׁתַּתְּפִים עִם
 יִשְׂרָאֵל לְהָרַע לָהֶם, וְלִכֵּן
 עוֹשֶׂה בָּהֶם דִּין וּמֵאֲבָדָם
 מִהָעוֹלָם בְּלֹא הַזְמַן. וְזֶהוּ
 שָׁרַע לְפָנָיו. וְלִכֵּן הִטְבִּיעַ
 מִצְרִים בֵּינִי וְהֶאֱבִיד שׁוֹנְאֵי
 יִשְׂרָאֵל בִּימֵי יְהוֹשֻׁפֵט, וְכֵן
 כָּלֵם, שֶׁהָרִי מִשּׁוּם יִשְׂרָאֵל
 נֶאֱבָדוּ לְפָנָיו זְמַנָּם.

אָבֵל כְּשֶׁהִשְׁלַם הַזְמַן שֶׁחָפָה
 לָהֶם וְלֹא שָׁבוּ, אִזְּאִין חֲדוּהָ
 וְתִשְׁבַּחַת לְפָנָיו עַל שֶׁאֲבָדוּ
 מִהָעוֹלָם, פָּרַט לְזְמַן שֶׁחָרַב
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שָׁאֵף עַל גֵּב
 שֶׁהִשְׁלַם הַזְמַן שֶׁלָּהֶם

שֶׁהִרְגִּיזוּ לְפָנָיו, לֹא הִיָּתְהָ חֲדוּהָ לְפָנָיו. וּמֵאוֹתוֹ זְמַן לֹא הִיָּתְהָ חֲדוּהָ לְפָנָיו לְמַעַלְהָ וּלְמַטָּה.

וְתוֹשְׁבַּחַן קַמִּיהָ עַל דִּאֲתֶאֱבִידוֹ מִעֲלָמָא. וְהֵינִי מִלִּי
 כַּד מָטָא הָהוּא זְמַנָּא דְאֹרִיךְ לוֹן וְלֹא תֶאֱבִין לְגַבִּיהָ
 מִחוּבִייהוּ. אָבֵל אִי אֲתַעְבִּיד בְּהוּ דִּינָא עַד לֹא מָטָא
 זְמַנִּיהוּ, (ועד) דִּלָּא אֲשַׁתְּלִים חוּבִייהוּ, כְּמָה דְאֵת
 אָמַר, (בראשית טו) כִּי לֹא שָׁלַם עֹון הָאֱמוּרִי עַד הֵנָּה, כִּדִּין
 לִית חֲדוּהָ קַמִּיהָ וּבִאִישׁ קַמִּיהָ עַל דִּאֲתֶאֱבִידוֹ.

וְאִי תִימָא אִיהוּ עַד לֹא מָטוּ זְמַנִּיהוּ אֲמַאי עָבִיד
 בְּהוּ דִּינָא. אֵלֵּא אֲנֹון גְּרַמִּין בִּישָׂא לְגַרְמִייהוּ.
 דְהָא קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לֹא עָבִיד בְּהוּ דִּינָא עַד לֹא
 מָטָא זְמַנִּיהוּ. אֵלֵּא בְּגִין דְּמִשְׁתַּתְּפִי בְּהִדְיִיהוּ דִּישְׂרָאֵל
 לְאַבְאָשָׁא לוֹן. וּבְגִין כֶּךָ עָבִיד בְּהוּ דִּינָא וְאוּבִיד לוֹן
 מִעֲלָמָא בְּלֹא זְמַנָּא. וְדָא הוּא דְאַבְאִישׁ קַמִּיהָ. וּבְגִין
 כֶּךָ אֲטַבַּע מִצְרָאִי בִימָא. וְאוּבִיד שֶׁנֶּאֱיָהוּן דִּישְׂרָאֵל
 בִּימֵי יְהוֹשֻׁפֵט. וְכֵן כְּלָהוּ. דְהָא בְּגִינִיהוּן דִּישְׂרָאֵל
 אֲתֶאֱבִידוּ בְּלֹא זְמַנָּא.

אָבֵל כַּד אֲשַׁתְּלִים זְמַנָּא דְאֹרִיךְ לוֹן וְלֹא תָבוּ.
 כִּדִּין חֲדוּהָ וְתוֹשְׁבַּחַתָּא קַמִּיהָ עַל
 דִּאֲתֶאֱבִידוֹ מִעֲלָמָא. כִּר בְּזְמַנָּא דְאֲתֶחַרַב בִּי
 מִקְדָּשָׁא. דְאָף עַל גֵּב דְאֲשַׁתְּלִים זְמַנָּא דְלָהוּן
 דְאַרְגִּיזוּ קַמִּיהָ, לֹא הָוָה חֲדוּהָ קַמִּיהָ. וּמִהָהוּא
 זְמַנָּא לֹא הָוָה חֲדוּהָ לְעִילָא וְתַתָּא:

וּמֵאוֹתוֹ זְמַן לֹא הִיָּתְהָ חֲדוּהָ לְפָנָיו לְמַעַלְהָ וּלְמַטָּה.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
 ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת חיי שרה דף קלג ע"ב
בנין ירושלים והמקדש קודם קבוץ גלויות

רְבִי חֲזַקְיָה פָּתַח וְאָמַר,
(ישעיה מב) מִי נָתַן לְמִשְׁפָּה
יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל לְבוֹזִים הֲלֹא
ה' וְגו'. בֹּא רֵאֵה, מִזְמַן
שֶׁנֶּחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ,
הַבְּרָכוֹת לֹא שׁוֹרוֹת בְּעוֹלָם
וְנִמְנָעוֹת, כְּבִיכּוֹל נִמְנָעוֹת
מִמַּעֲלָה וּמִטָּה, וְכֹל אוֹתָן
שָׂאָר הַדְּרָגוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת
מִתְגַּבְּרוֹת וְהוֹלְכוֹת
וְשׁוֹלְטוֹת עַל יִשְׂרָאֵל, מִשׁוּם
שֶׁהֵם גָּרְמוּ בַחֲטָאֵיהֶם.

הַפְּסוּק הַזֶּה אֵין מְתִישְׁבִים
דְּבָרָיו, שְׁכָתוּב מִי נָתַן
לְמִשְׁפָּה יַעֲקֹב. כִּיּוֹן שֶׁאָמַר
מִי נָתַן לְמִשְׁפָּה יַעֲקֹב
וְיִשְׂרָאֵל, מָה זֶה חֲטָאנוּ לוֹ?
הֲיֵה צָרִיף לְהִיּוֹת חֲטָאנוּ לוֹ!
וְאִם אָמַר חֲטָאנוּ לוֹ, מָהוּ
וְלֹא אָבוֹ? וְלֹא אָבִינוּ צָרִיף
לְהִיּוֹת!

אֱלֹא בְשַׁעָה שֶׁנֶּחְרַב
הַמִּקְדָּשׁ וְנִשְׂרַף הַהִיכָל

וְהָעַם הִגְלָה, רְצַתָה הַשְׁכִּינָה לְהַעֲקֹר מִמְּקוֹמָהּ וְלִלְכֹת
בְּרֵאשׁוֹנָה לְרֵאוֹת אֶת בֵּיתִי וְהִיכְלִי, וְאֶפְקֹד אֶת מְקוֹמוֹת הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם שֶׁהֵיוּ עוֹבְדִים
בְּבֵיתִי.

רְבִי חֲזַקְיָה פָּתַח וְאָמַר, (ישעיה מב) מִי נָתַן לְמִשְׁפָּה
יַעֲקֹב (דף קלד ע"א) וְיִשְׂרָאֵל לְבוֹזִים הֲלֹא יי וְגו'. תָּא
חֲזִי, מִזְמַנָּא דְאַתְחַרְב בֵּי מִקְדָּשָׁא בְּרַכָּאן לָא שְׂרִיין
בְּעֵלְמָא וְאַתְמַנְעוּ, כְּבִיכּוֹל אֶתְמַנְעוּ מֵעִילָא וְתַתָּא,
וְכֹל אֵינוֹן שָׂאָר דְּרָגִין תַּתָּאין מִתַּתְּקַפִּי וְאֲזִלִּי וְשִׁלְטִי
עַלֵייהוּ דִּישְׂרָאֵל בְּגִין דְּאֵינוֹן גָּרְמוּ בַחֲבוּבֵיהוּ.

הַאִי קָרָא לָא אֶתִּישְׁבֹן מְלִיָה דְכַתִּיב מִי נָתַן
לְמִשְׁפָּה יַעֲקֹב, כִּיּוֹן דְּאָמַר מִי נָתַן לְמִשְׁפָּה
יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל, מָהוּ חֲטָאנוּ לוֹ, חֲטָאנוּ לוֹ מִיבְעִי
לִיָהּ, וְאִי אָמַר חֲטָאנוּ לוֹ, מָאִי וְלֹא אָבוֹ, וְלֹא
אָבִינוּ מִיבְעִי לִיָהּ.

אֱלֹא בְשַׁעָתָא דְאַתְחַרְב מִקְדָּשָׁא וְאַתְוֹקֵד הִיכְלָא
וְעַמָּא אֶתְגַּלִּי, בְּעֵיָא שְׁכִינְתָא לְאַתְעַקְרָא
מִדְּוִכְתָּהּ וְלִמִּיתָהּ עַמָּהוֹן בְּגִלוֹתָא, אָמְרָה אִיְהוָה
בְּקִדְמִיתָא לְמַחְמִי בֵיתִאי וְהִיכְלָאי וְאֶפְקֹד עַל דְּוִכְתִּי
דְּכַהֲנֵי וְלִוְיָאי דְהוּוּ פְלַחִין בְּבֵיתִאי.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בְּהֵימָן שֶׁעָתָא אִסְתַּכְּלַת כְּנֶסֶת
 שָׁעָה הִסְתַּכְּלָה כְּנֶסֶת
 יִשְׂרָאֵל לְמַעַל וּרְאָתָה אֶת
 בַּעֲלָה מִסְתַּלֵּק מִמֶּנָּה
 לְמַעַל לְמַעַל. יְרָדָה
 לְמָטָה, נִכְנְסָה לְבֵית
 וְהִסְתַּכְּלָה בְּכָל אוֹתָם
 הַמְקוּמוֹת, וְנִשְׁמַע קוֹל
 לְמַעַל לְמַעַל, וְנִשְׁמַע קוֹל
 לְמָטָה. זֶהוּ שְׁכָתוּב (ירמיה לא)
 קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמַע נְהִי בְּכִי
 תַמְרוּרִים רָחַל מִבְּכָה עַל
 בְּנֵיהֶם וְגו', וּבְאַרְוֵה.

כִּיֹּן שְׁנִכְנְסָה לְגָלוּת,
 הִסְתַּכְּלָה עַל הָעַם, וּרְאָתָה
 שְׂדוּחֻקִּים אוֹתָם וְרוּמְסִים
 אוֹתָם בְּגָלוּת בֵּין רַגְלֵי שְׂאֵר
 הָעַמִּים. אִזְ אָמְרָה: (ישעיה מב)
 מִי נָתַן לְמִשְׁפָּה יַעֲקֹב וְגו'.
 וְהֵם אוֹמְרִים: הֲלֹא ה' זֶה
 חֲטָאנוּ לוֹ. וְהִיא אוֹמְרָת:
 וְלֹא אָבוּ בְדַרְכֵי הַלֹּךְ וְלֹא
 שָׁמְעוּ בְּתוֹרָתוֹ.

וּבְשָׁעָה שֶׁעֲתִיד הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא לְפָקֵד אֶת עַמּוֹ,
 כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל תָּשׁוּב מִן
 הַגָּלוּת בְּרֵאשׁוֹנָה. [אומר לה הקדוש ברוך הוא]:
 וַיֹּאמֶר לָהּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: קוּמִי מִן הָעֶפֶר. הִיא שָׁבָה וְאוֹמְרָת: לְאִיזָה מְקוֹם אֵלַי? בֵּיתִי
 חָרַב, וְהִיכְלִי נִשְׂרַף בְּאֵשׁ.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בְּהֵימָן שֶׁעָתָא אִסְתַּכְּלַת כְּנֶסֶת
 יִשְׂרָאֵל לְעֵילָא וְחַמָּאָת דְּבַעֲלָה אִסְתַּלֵּק מִמֶּנָּה
 לְעֵילָא לְעֵילָא, נְחַתַת לְתַתָּא עָאלַת בְּבֵיתָא
 וְאִסְתַּכְּלַת בְּכָל אֵינוֹן דְּוִכְתִּי, וְאִשְׁתַּמַּע קָלָא לְעֵילָא
 לְעֵילָא וְאִשְׁתַּמַּע קָלָא לְתַתָּא. הָדָא הוּא דְכָתִיב (ירמיה)
 קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמַע נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים רָחַל מִבְּכָה
 עַל בְּנֵיהֶם וְגו' וְאוֹקְמוּהָ.

כִּיֹּן דְּעָאלַת בְּגָלוּתָא אִסְתַּכְּלַת בְּעַמָּא וְחַמָּאָת
 דְּדַחֲקִי לֹזַן וְרַמְסֵי לֹזַן בְּגָלוּתָא בֵּין רַגְלֵיהוּ
 דְּשְׂאֵר עַמִּין, כִּדִּין אָמְרַת (ישעיה מב) מִי נָתַן לְמִשְׁפָּה
 יַעֲקֹב וְגו'. וְאֵינוֹן אָמְרִין הֲלֹא יי זֶה חֲטָאנוּ לוֹ. וְהִיא
 אָמְרַת וְלֹא אָבוּ בְדַרְכֵי הַלֹּךְ וְלֹא שָׁמְעוּ בְּתוֹרָתוֹ.

וּבְשָׁעָתָא דְּזַמִּין קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַפְקֵד עַל
 עַמִּיהָ, כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל תִּיתוּב מִן גָּלוּתָא
 בְּקַדְמֵיתָא (אמר ליה קדשא בריך הוא) תִּיתֵהָ לְבֵיתָא, כְּגִין דְּבֵית
 הַמְּקֻדָּשׁ יִתְבַּנֵּי בְּקַדְמֵיתָא, וַיִּימָא לָהּ קְדָשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא קוּמִי מִעֶפְרָא. הִיא תָּבַת וְאָמְרָה לְאֵן אֲתֵר
 אֵיתֵהָ, בֵּיתָאֵי חָרַב הִיכְלֵי אֲתוּקֵד בְּנוֹרָא.

וְהִיכְלֵי נִשְׂרַף בְּאֵשׁ.

עַד שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 יִבְנֶה אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
 בְּרֵאשׁוֹנָה וַיִּתְקִין אֶת
 הַהֵיכָל וַיִּבְנֶה אֶת קִרְיַת
 יְרוּשָׁלַיִם, וְאַחַר כֵּף יָקִים
 אוֹתָהּ מִן הָעֶפְרָי. זֶהוּ שְׁפָתוֹב
 (תהלים קמז) בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם ה'
 וְגו'. בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם
 בְּרֵאשׁוֹנָה, וְאַחַר כֵּף נְדָחֵי
 יִשְׂרָאֵל יִכְנָס. וַיֹּאמֶר לָהּ:
 (ישעיה נב) הַתְּנַעֲרִי מֵעֶפְרָי קוֹמִי
 שְׁבִי יְרוּשָׁלַם וְגו'. וַיִּכְנָס
 אֶת גְּלִיּוֹת יִשְׂרָאֵל. זֶהוּ
 שְׁפָתוֹב בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם ה' -
 בְּרֵאשׁוֹנָה, וְאַחַר כֵּף - נְדָחֵי

יִשְׂרָאֵל יִכְנָס. וְאִז הָרוּפָא לְשַׁבּוּרֵי לֵב וּמַחֲבֵשׁ לְעַצְבוֹתֶם, זֶה תַּחֲתֵת הַמַּתִּים, וְכָתוֹב (יחזקאל
 17) וְאֵת רוּחֵי אֶתֶן בְּקִרְבְּכֶם וְעָשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר בְּחַקֵי תִלְכוּ וְגו'. בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

עַד יִקְדָּשׁא בְּרוּךְ הוּא יִבְנֵי בֵי מִקְדָּשָׁא בְּקִדְמִיתָא
 וַיִּתְקִין הֵיכְלָא וַיִּבְנֵי קִרְתָּא דִירוּשָׁלַם, וּלְבַתֵּר
 יוֹקִים לָהּ מֵעֶפְרָא. הָדָא הוּא דְכָתִיב (תהלים קמז) בּוֹנֵה
 יְרוּשָׁלַיִם יי וְגו'. בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם בְּקִדְמִיתָא וּלְבַתֵּר
 נְדָחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנָס, וַיֹּאמֶר לָהּ (ישעיה נב) הַתְּנַעֲרִי מֵעֶפְרָר
 קוֹמִי שְׁבִי יְרוּשָׁלַיִם וְגו'. וַיִּתְכַּנְּשׁ גְּלוּתֵהוֹן דִּישְׂרָאֵל.
 הָדָא הוּא דְכָתִיב בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יי, בְּקִדְמִיתָא,
 וּלְבַתֵּר נְדָחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנָס. וּכְדִין הָרוּפָא לְשַׁבּוּרֵי לֵב
 וּמַחֲבֵשׁ לְעַצְבוֹתֶם דָּא תַּחֲתִית הַמַּתִּים. וְכָתִיב, (יחזקאל
 17) וְאֵת רוּחֵי אֶתֶן בְּקִרְבְּכֶם וְעָשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר בְּחַקֵי
 תִלְכוּ וְגו'. בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עמוד 335)

יב) הַשֶּׁבַע סְפִירוֹת עֵילָאִין הֵם נִתְגַּלּוּ לְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, וְגַלּוּ לוֹ סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְעַל פִּיהֶם
 עָשָׂה תְּקוּנֵי הַזֶּהָר.

הַשֶּׁבַע סְפִירוֹת עֵילָאִין הֵם נִתְגַּלּוּ לְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, וְגַלּוּ לוֹ סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְעַל פִּיהֶם עָשָׂה תְּקוּנֵי
 הַזֶּהָר. (מִדְרָשׁ פְּנִיחָס, רַבֵּי פְּנִיחָס מִקְאָרִיז וְצ"ל, קוֹנְטְרַס א' אוֹת י"ד)

יג) כָּל פְּנִימִית בַּתּוֹרָה נִתְגַּלּוּ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. דְּהֵינּוּ, כָּל סֵפֶר הַזֶּהָר וְתְּקוּנֵים וְכָל כְּתָבֵי הָאֶרֶץ
 זַל"ה.

כָּל דְּבַר יֵשׁ חִיצוֹנִית וּפְנִימִית. וְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הוּא פְּנִימִית הָעוֹלָם. וְחוּץ לְאֶרֶץ, הוּא חִיצוֹנִית הָעוֹלָם.
 וְכֵן בַּתּוֹרָה, יֵשׁ חִיצוֹנִית הַתּוֹרָה, וּפְנִימִיוֹת הַתּוֹרָה. וְעַל כֵּן, כָּל פְּנִימִית בַּתּוֹרָה נִתְגַּלּוּ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.
 דְּהֵינּוּ, כָּל סֵפֶר הַזֶּהָר וְתְּקוּנֵים וְכָל כְּתָבֵי הָאֶרֶץ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.

(מִדְרָשׁ פְּנִיחָס, רַבֵּי פְּנִיחָס מִקְאָרִיז וְצ"ל, קוֹנְטְרַס ג' אוֹת ד')

מקור המאמר בזהר פרשת ויקהל דף רד ע"א-ב
זהירות בקדושת הנשמה יתירה בשבת

ההוא רוחא דנחית ואתוסף בבני עלמא, פד נחית, אתסחי בבוסמין דגנתא דעדן, ונחית ושרא על עמא קדישא, זכאין אינון, פד האי רוחא אתער.

בההיא שעתא דההוא רוחא נחית נחתין עמה לגו גנתא דעדן, שתין רתיכין, מתעטרין לשית סטרין. וכד מטי לגנתא דעדן, פדין כל אינון רוחין ונשמתין דגנתא דעדן, פלהו מתערי לההוא (נ"א מתעטרי בההוא) רוחא. פרוזי קרי ואמר, זכאין אתון ישראל, עמא קדישא, דרעותא דמאריכון אתער (דף ר"ד ע"ב) לגבביכון.

רזא דרוזן לידעי חכמתא, זכאין אינון פד האי רוחא אתער. האי רוחא איהו אתפשטותא דהאי נקודה, ונפקא מינה, ואתפשטא בעלמא, ובההוא הוי רזא דשבת, דשרא לתתא, ועל דא כתיב ביה שמירה, (שמות לא) ושמרו בני ישראל את השבת, והא אוקמוה, שבת לא כתיב, אלא את השבת, לאסגאה ההוא רוחא דשרי על פלא, ואצטריך לגטרא ליה, הואיל וקיימא עמיה דבר נש, ועל דא כתיב, (ישעיה נ) כל שומר שבת מחללו.

(לא) ושמרו בני ישראל את השבת, והרי פרוזיה, לא כתוב שבת, אלא את השבת, לרבות אותה רוח ששורה על הכל, וצריך לשמר אותה הואיל ועומדת עם האדם. ועל זה כתוב, (ישעיה נ) כל שומר שבת מחללו.

אותה רוח שיורדת ונוספת בבני העולם, כשיורדת, רוחצת בבשמים של גן עדן, ויורדת ושורה על העם הקדוש. אשריהם כשהרוח הזו מתעוררת.

באותה שעה שאותה רוח יורדת, יורדים עמה לתוך גן העדן ששים מרכבות מעטרות לששה צדדים. וכשמגיעים לגן עדן, אזי כל אותן הרוחות והנשמות שבגן עדן, פלן מתעוררות לאותה (מתעטרות באותה) רוח. הכרוזים קוראים ואומרים: אשריכם ישראל, העם הקדוש, שרצון רבונכם מתעורר אליכם.

סוד הסודות ליודעי החכמה. אשריהם כשרוח זו מתעוררת. הרוח הזו היא התפשטות הנקודה הזו, ויוצאת ממנה ומתפשטת בעולם, ואותה היא סוד השבת ששרוי למטה, ועל כך כתוב בו שמירה, (שמות)

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעֲוֵדָה
הַשְּׁנִיָּה כָּתוּב אִז תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׂאוֹתָהּ
שָׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּדָה שֶׁל
הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוֹהֵי
סַעֲוֵדָתוֹ וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֵדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כָּתוּב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוֹהֵי הַסַּעֲוֵדָה
שֶׁל זַעִיר אַנְפִּין שֶׁהוּא
בְּשְׁלֵמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְבָּרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשַׂמַּח בְּסַעֲוֵדָתוֹ
וְלִהְיוֹת שְׂלֵם הַסַּעֲוֵדוֹת הַלְלוֹ,
שֶׁהֵן סַעֲוֵדוֹת הָאֱמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קָדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלֵמָה וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמְזֻלוֹת. וּמִשּׁוֹם כֵּן אָמַר,
(שְׁמוֹת ל"א) בִּינִי וּבֵין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בְּסַעֲוֵדוֹת הַלְלוֹ
נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מֵהֵיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֵדָה
אֶחָת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגַם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבָּתָא, בְּסַעֲוֵדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אִז תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאֵי. דִּהְיָהִיא
שֵׁעָתָא אֲתִנְגְּלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עֲבַדִּינָן,
וּסַעֲוֵדָתָא דִּילִיָּהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֵדָתָא תְּלִיתָאָה דְשַׁבָּתָא, כְּתִיב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סַעֲוֵדָתָא
דְזַעִיר אַפִּין, דִּהְיָוִי בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שֵׁיתָא יוֹמִין,
מֵהָהוּא שְׁלִימוּ מִתְבָּרְכוּ. וּבְעֵי בַר נָשׁ לְמַחְדֵּי
בְּסַעֲוֵדָתֵיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֵלִין סַעֲוֵדָתִי, דְאֵינוֹן
סַעֲוֵדָתִי מֵהֵימְנוֹתָא שְׁלִימָתָא, דְזֶרַעַא קַדִּישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מֵהֵימְנוֹתָא עֲלָאָה, דִּהָא דִּילְהוֹן הִיא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמְזֻלוֹת. וּבְגִינִי
כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת כ"ג) בִּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסַעֲוֵדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
דְאֵינוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינוֹן מֵהֵיכַל
דְּמַלְכָּא, דְאֵינוֹן בְּנֵי מֵהֵימְנוֹתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
חַד סַעֲוֵדָתָא מִנֵּיהּ, אַחֲזִי פְגִימוֹתָא לְעִילָא,

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פרש חגיכם. אמר פרש חגיכם, ולא פרש שבתכם. וכתוב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה שנאה שבת לא אמר.

ומשום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, פעי בר נש לחדי, ולמחדי למספני. ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למספני, עונשיה סגין, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה כתיב, (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואי איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עליה עונשא, כשאר זמנין וחגיגין, דכתיב פרש חגיכם. פרש חגיכם קאמר, ולא פרש שבתכם. וכתוב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה שנאה נפשי. ואלו שבת לא קאמר.

ובגניי כך כתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדווגמא דעלמא דאתי. ובגניי כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא בריך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדָאֵי כַּךְ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ,
 דְּלֹא אַשְׁלִים חֲדוּתָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא. וּמֵאֵן
 חֲדוּתָא דִּילִיָּה. אֲלֵין תְּלִת סְעוּדָתֵי מְהִימְנוּתָא.
 סְעוּדָתֵי דְאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכִלְהוּ
 חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטֵרוּי.

תָּאנָא, בְּהֵדִין יוֹמָא מִתְעַטְרָן אַבְהוֹן, וְכָל בְּנֵין
 יִנְקִין, מַה דְּלֹאוּ הָכִי בְּכָל שְׁאָר חֲגֵין
 וְזִמְנֵין. בְּהֵדִין יוֹמָא, חֲתִיבֵיא דְגֵיהֶנָּם גַּיְיַחִין. בְּהֵדִין
 יוֹמָא, כָּל דִּינֵין אֶתְכַפִּיין, וְלֹא מִתְעַרִין בְּעַלְמָא.
 בְּהֵדִין יוֹמָא אֲוֵרִיתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרֵין שְׁלִימֵין.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדָאֵי כַּךְ הוּא.
 אוֹי לְאָדָם שְׁלֹא מְשָׁלִים אֶת
 שְׂמִיחָה הַמְּלֶכֶךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמַהִי
 שְׂמִיחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת
 שֶׁל הָאֱמוּנָה, סְעוּדוֹת
 שְׂאֵבְרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
 כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה
 עַל שְׂמִיחָה, אֱמוּנָה שְׁלֵמָה
 מִכָּל צְדָדִיו.

שְׁנֵינּוּ, בַּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים
 הָאֲבוֹת, וְכָל הַבָּנִים יוֹנְקִים,
 מַה שְׁאִין כֵּן בְּכָל שְׁאָר
 הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בַּיּוֹם הַזֶּה
 רְשָׁעֵי הַגֵּיהֶנָּם נָחִים. בַּיּוֹם

הַזֶּה כָּל הַדֵּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

ספר אור הזהר (עמוד 337)

– פָּרָק טז –

לְמוֹד סֵפֶר הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ בְּמֵרוֹן

א) לְמוֹד סֵפֶר הַזֶּהָר בְּמֵרוֹן גַּרְם שְׁנַתְמַלָּא הַבֵּית רִיחַ טוֹב וְנִמְשָׁכָה הָאָרָה גְדוּלָה וְהַרְגֵּשׁ גְּדוּלָה
 לְהַנְשָׁמָה

הַיּוֹם יוֹם ב', ה' לְאָדָר ב', שְׁנַת וִית"ן ל"ו, נִסְעֵנוּ מֵעַבּוֹ לְצַפַּת תְּבִנָּה וְתַכּוּנָה לְרֵאוֹת אֶת פְּנֵי הָאֲדוֹן
 הַשָּׁם בְּאַרְצֵי הַגִּלְלִיל, וְאַחַר כֵּךְ הִלְכְנוּ לְמֵרוֹן וְכו'. וְלִמְדֵנוּ שֵׁם בְּחֻשֶׁק גְּדוּל וּבְאַהֲבָה גְדוּלָה וּבְשִׂמְחָה
 סֵפֶר הַזֶּהָר עַד ד' שְׁעוֹת מִהַלְלִיָּה, וְעַמְדֵנוּ לְאַכֵּל, וְחֻזְרֵנוּ תַּכְף אַחַר הָאֲכִילָה לְמוֹדֵנוּ כְּפִי שְׁנַתָּן הָרַב
 לְכָל אֶחָד מִהַחֲבֵרִים שֶׁהָיוּ שֵׁם סֵפֶר אֶחָד שֶׁל הַזֶּהָר. וְהָיָה חֲלָקֵי סֵפֶר בְּרֵאשִׁית, וְלִמְדֵנוּ עַד שֶׁשָּׁה שְׁעוֹת,
 וּבְסוּף ו' שְׁעוֹת נִתְמַלָּא הַבֵּית רִיחַ טוֹב אֲשֶׁר כְּמוֹהוּ לֹא נִהְיָה וְכו'. וְלִמְדֵנוּ עַד ח' שְׁעוֹת מִהַלְלִיָּה,
 וְהִלְכְנוּ לִישׁוֹן. וְקִדְּם שְׁהֵאִיר הַיּוֹם כְּשֵׁנֵי שְׁעוֹת עַמְדֵנוּ עַל מִשְׁמַרְתְּנוּ וְלֹא יִשְׁנֵנוּ כִּי אִם שְׁנֵי שְׁעוֹת, וְיִשְׁבְּנוּ
 לְלִמְדָה. וּכְשֶׁהֵאִיר פְּנֵי הַמְּזֶרֶח הִתְפַּלְלֵנוּ כְּוִתִּיקֵין וְיִשְׁבְּנוּ לְלִמְדָה עַד י"ח שְׁעוֹת כְּלִי הַפֶּסֶק בֵּינָתִים אֲפִלוּ
 בְּדַבּוּר שֶׁל דְּבָרֵי תּוֹרָה. וְאַחַר שְׁאֲכַלְנוּ חֻזְרֵנוּ לְלִמְדֵנוּ כָּל יוֹם חֲמִישִׁי, עַד ח' שְׁעוֹת מִהַלְלִיָּה. וּבַיּוֹם
 ו' בְּבֹקֶר וְכו'. וּבְכָל יוֹם הַשַּׁבָּת הַיְיָנוּ לּוֹמְדִים זֶהָר, וּבְלִילָה לֵיל מוֹצָאֵי שַׁבָּת עֲשִׂינוּ מִשְׁמֹרוֹת כָּל
 הַלִּילָה, שְׁהֵאֲדָרוֹת אָמַר הָרַב שְׁנִלְמַד אוֹתָם בְּיַחַד, וְכֵן הָיָה. וּבְשַׁעָה שֶׁהִתְחַלְלֵנוּ הָאֲדָרוֹת הֵיטָה הָאָרָה
 גְּדוּלָה וְהַרְגֵּשׁ גְּדוּלָה בְּנִשְׁמוֹתֵינוּ וְכו', וְנִמְרְנוּ הָאֲדָרוֹת סְמוּךְ לְאוֹר הַיּוֹם, וְלִמְדֵנוּ מֵאַמְרֵי בַר יוֹחָאי
 בְּשִׂמְחָה גְדוּלָה.

(אגרת מסע אור החיים הקדוש, כתב יד אחד ממלמדיו, נדפס בספר טעמי המנהגים, עניני הלולא דרבי שמעון בן יוחאי)

ב) קביעות זמנים ללמד ספר הזהר על ציון רבי שמעון בן יוחאי

בהיות חברים מקשיבים אצל ציון רבי שמעון בן יוחאי ועוסקים באמרותיו אמרות טהורות פדרפו
 פעמים בשנה מעת לעת ומפקידה לפקידה וכו'.

(ספר התרדים בהקדמה)

ספר אור הזוהר (עמוד 338)

שְׁנֵי פְעָמִים בְּשָׁנָה חֶק וְלֹא יַעֲבֹר הוֹלְכִים כָּל חֲכָמֵי סְגָלָה וְכוּ' לְמַרוֹן, וְשֵׁם פּוֹרְסִים אֵהָל אֶחָד מִן קִבְרוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי עַד קִבְרוֹ שֶׁל רַבִּי אֶלְעָזָר, וְיוֹשְׁבֵי שֵׁם בֵּין רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר י' יָמִים וְי' לַיְלֹת רְצוּפִים וְעוֹסְקִים בְּסִפְרֵי הַזֹּהָר. וְזֶה הַסֵּדֵר הֵם עוֹשִׂים עֲשָׂרָה יָמִים קִדְשׁ שְׁבוּעוֹת וְעֲשָׂרָה יָמִים קִדְשׁ רֵאשׁ הַשָּׁנָה תָּמִיד.

(טעמי המנהגים סעיף י' מכתב קדש מרבי שלמה שלימל, ספר מצרף לחכמה)
כִּד נִהְגוּ הָרַאשׁוֹנִים כְּמִלְאָכִים, רַבֵּן קִדִּישׁוֹן, תְּקִיפֵי אֶרְעָא דִּישְׂרָאֵל שֶׁל אוֹתוֹ הַדּוֹר דַּעֲחָ, שְׁעָלוּ בְּחִצּוֹת בֵּית הַשֵּׁם בְּמַרוֹן שְׁתֵּי פְעָמִים בְּשָׁנָה וְלָמְדוּ שֵׁם זֹהַר הַקְדוֹשׁ בְּקִדְשׁ, שְׁפָכוּ אֶת לֶבָם בְּבִכּוֹ וּמְרִירוֹת לֶבָם לְתַקּוֹן נַפְשָׁם בְּתִשׁוּבָה עֲלֵאָה. וְכֵן מְצִינוּ שֶׁנִּהְגוּ בֶּן תַּלְמִידֵי גוּרֵי הָאָרֶץ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה וְשֵׁשׁ חֲכָמֵי וּגְדוּלֵי הַתּוֹרָה מְצַפֵּת תְּבִנָּה וְתַבּוּנָן לְעֵלוֹת מַרוֹנָה שְׁנֵי פְעָמִים בְּשָׁנָה לְלַמֵּד שֵׁם סִפְרֵי זֹהַר הַקְדוֹשׁ.

ג) לְלַמֵּד זֹהַר עַל צִיּוֹן הַרְשָׁב"י בְּמַרוֹן

וְכֵן נִהְגוּ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁעַל כָּל קִבְרֵי שֵׁם כָּל תְּנַא אוֹ נְבִיא אוֹמְרִים אִיזָה פְּסוּקִים אוֹ מְאָמְרִים שֶׁל אוֹתוֹ הַנְּבִיא אוֹ הַתְּנַא. וְכִבֵּר נִדְפַס שֵׁם עַל זֶה סֵפֶר אֶחָד מִלְּקַט מִמְאָמְרֵי שֵׁם הַתְּנַאִים הַקְּבוּרִים לְוַמֵּר אוֹתָם עַל קִבְרָם, כִּי שֵׁם עַל צִיּוֹן קִבְרָם הַקְדוֹשׁ מְסַגֵּל מְאֹד לְלַמֵּד תּוֹרָתָם הַקְדוֹשָׁה, כִּי שֵׁם יִזְכֶּה לְשִׁמְעַע דְּבוּרֵי הַקְדוֹשִׁים, כִּי שֵׁם בְּחִינַת אוֹיֵר הַנֶּחַם וְהוֹד, שֶׁעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה נִשְׁמַע דְּבָרֵיהֶם בְּלִבּוֹ וְיָשׁוּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

ד) רַבִּינוּ הַרְמ"ק בְּמַרוֹן

רַבִּי אֲבָרְהָם גְּאֵלְאֲנָטִי (בְּסִפְרוֹ קוֹל בּוֹכִים, סוֹף קִינָה ב'). כּוֹתֵב: מַה שִׁשְׁמַעְתִּי מִמּוֹרֵי הַרְמ"ק זְכוּרֵנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הֵבֵא בְּהִיוֹתָם עַל צִיּוֹן הַרְבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי עָלָיו הַשְּׁלוֹם בְּהַר מַרוֹן.
(קוֹל בּוֹכִים, סוֹף קִינָה ב').

ה) מִן הַבֵּית יוֹסֵף זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אֲמֵן בְּמַרוֹן

מִן הַבֵּית יוֹסֵף רַבֵּן שֶׁל יִשְׂרָאֵל חָנַג חַג הַסְּכוּת בְּמַרוֹן, וְהַתְּפִלָּל שֵׁם תְּפִלַּת הַחֶג, וְהַקִּיּוֹף שֵׁם בְּד' מִיָּנִים הַצִּיּוּנִים הַקְדוֹשִׁים הוּא וְתַלְמִידָיו, וְלָמְדוּ שֵׁם זֹהַר הַקְדוֹשׁ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּמִגִּיד מִיִּשְׂרָאֵל פְּרִשְׁתָּ אָמַר, בְּאוֹר לְיוֹם ז' כ' תִּשְׁרִי (בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הוּא לֵיל ה' דָּחַל הַמוֹעֵד סְכוּת) בָּא אֵלָיו הַמִּגִּיד וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: הַשֵּׁם עֲמָד וְכוּ', וְהָא גְּשָׁמִים דָּאֲתִי לֹא הוּוּ דְנִמְתַּ שְׁפָד לֹו קִיתוֹן עַל פְּנֵי חָס וְשְׁלוֹם (רְאֵה סִפְהַ פְּרַק ב' מִשְׁנָה ט'), אֲדַרְבָּה נְתַקְבְּלוּ דְבָרֵיכֶם, וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי וּבְנֵי שְׁמַחוּ לְקִרְאוֹתְכֶם בְּקִרְוֹתְכֶם הַזֹּהַר עַל מְעַרְתָּם וּבְכַפֵּר הַסְּמוּךְ לָהֶם, אֵלֶּא כִּיִּן שְׁהַקְפָּתָם לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּד' מִיָּנִים הֵבֵאִים לְרִצּוֹת עַל הַמַּיִם, נִתְעוֹרְרוּ הַמַּיִם וּבָאוּ, וְאֵלוּ הֵייתָם מְקִיפִים פְּעַם אַחֲרַת, הָיוּ רַב גְּשָׁמִים בָּאִים לְעוֹלָם כְּמוֹ בְּיָמֵי חוֹנֵי הַמַּעְגָּל, וּמִפְּנֵי כֵּךְ בָּאוּ גְּשָׁמֵי בְּרַכָּה רְצוּפִים, כְּדִי שְׁלֹא תִקְיֹפוּ יוֹתֵר עֲלֵיהֶם. וְכִלְל זֶה יִהְיֶה נְקוּט בִּידְכֶם, כָּל זְמַן שֶׁהָעוֹלָם יִצְטָרֵךְ לְגְשָׁמִים, וְתִלְכוּ וְתִקְיֹפוּ צִיּוּנֵי הַצְּדִיקִים הַנּוֹזְכִּים וְתַעֲנוּ (רְאֵה בְּזֹהַר הַקְדוֹשׁ חֶלֶק ג' דף נ"ט, רְאֵה גַם בְּזֹהַר הַקְדוֹשׁ חֶלֶק ג' ע"א). וְעַל כָּל צָרָה שְׁלֹא תִבּוֹא עַל הַצְּבוּר תִּקְיֹפוּ אוֹתָם ז' פְּעָמִים וְתַעֲנוּ (שֵׁם).

וְדַעוּ כִּי הֵם שְׁמַחִים מְאֹד בְּקִרְוֹתְכֶם הַזֹּהַר עַל מְעַרְתָּם אוֹ הַסְּמוּךְ לָזֶה, וּכְשֶׁתִּתְמַיְדוּ בֶּן יִגְלוּ לְכֶם רִזִּין עֲלֵאִין וְכוּ', עַן שֵׁם. (רְאֵה זֹהַר הַקְדוֹשׁ חֶלֶק ב' דף פ"ו)
(מִגִּיד מִיִּשְׂרָאֵל פְּרִשְׁתָּ אָמַר)

ו) חִבּוּרַת הָאָרֶץ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה בְּמַרוֹן

בְּהִיוֹת חֲבָרִים מְקִשִּׁיבִים אֶצֶל צִיּוֹן רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי וְעוֹסְקִים בְּאִמְרוֹתָיו אִמְרוֹת טְהוּרוֹת כְּדַרְכֵּנוּ פְּעָמִים בְּשָׁנָה מַעַת לַעַת וּמִפְּקִידָה לְפִקִּידָה, שֵׁם יִשְׁכְּנוּ גַם בְּכִינוּ, צַעֲקֵנוּ בְּמְרִירוֹת לְבָנוּ וְיִתְכוּ בְּמַיִם שְׂאֵגוֹתֵינוּ בְּרִאוֹתֵנוּ אִיד רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי וְחֲבָרָיו בְּדוֹרוֹתָם הָיוּ מְצַטְעָרִים וְאוֹנְנִים וּבּוֹכִים עַל רַב פְּשָׁעֵינוּ, וְאוֹתָם הַצְּדִיקִים לֹא הָיוּ גְרָמָא בְּנִיזְקוֹן, קַל וְחִמְרָ לָנוּ שְׂאֵנְחָנוּ הַגּוֹרְמִים, שִׁישׁ לָנוּ לְבַבּוֹת וְלִהְצַטֵּר בְּכַפְלִים.

(הַחֲרָדִים בְּהַקְדָּמָתוֹ)

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

זִהָר

חֶק לְיִשְׂרָאֵל

מִנְקֵד

דָּף הַיּוֹמִי

פְּרִשְׁתַּת מִסְעֵי

מֵהַתְּנַא הָאֱלֹקִי

רַבֵּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

מְבַאֵר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְּשׁ
עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחֱמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרָשִׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּדַקּוֹת סְפוּרוֹת בְּלִבְךָ תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזִּהָר הָעוֹלָמִי"

חֹדֶשׁ תַּמּוּז תש"ע לפ"ק

עִיה"ק בֵּית שְׂמֵשׁ תוֹכֵב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר

(קבלה מהאריז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תְּפִלָּה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּיִן מְקֻדָּשׁ עַל מְכוֹנּוֹ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנוֹ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעַבּוֹדָתָם וּלְזוּיִים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וּלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוּיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כִּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הָרַבִּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּיָתֵיכֶם בְּאַלְפֵי אַלְפִים וְרַבּוֹא רַבּוֹת. וְכֹל הַמְּזַכֶּה אֶת
הָרַבִּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וּלְכָל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְּדִיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׂמוּכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁשׁוּבוּ בַתְּשׁוּבָה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוּ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדַל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תַּמִּיד כְּמוֹ שְׂרוּדְף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קַבָּח: - קַבְט.).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוֹת רֵאשׁ וּמַעֲט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֶּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשָׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאַהֲבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קַב הַיִּשָׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵין לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵין מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שְׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵין לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שְׁהַמִּצְוָה מְקַטְרָגַת
וְאוֹמֶרֶת כְּמִוֶה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְּעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת בשלח דף נח ע"ב
נקמת הקב"ה באומות בבוא המשיח

וּבְרַב גְּאוּנָה תִּהְרוֹם קָמְיָךְ. (שמדוט טו) ר' חֲזַקְיָה פָּתַח
וְאָמַר, (תהלים י) לָמָּה יי' תַעֲמֹד בְּרַחוּק תַעֲלִים
לַעֲתוֹת בַּצָּרָה, בְּשַׁעֲתָא דְחֻבֵי עֲלָמָא גְרָמוּ, קִדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא סָלִיק לְעֵילָא לְעֵילָא, וּבְנֵי נִשְׂא צְוֹחִין
וְנַחֲתִין דְּמַעִין, וְלִית מָאן דִּישְׁנַח עָלֵיהּ. מָאן
טַעֲמָא. בְּגִין דְּאִיהוּ סָלִיק לְעֵילָא לְעֵילָא, וְתִשׁוּבָה
אֲתַמְנַע מִנֵּיהּ, כִּדִּין כְּתִיב, וּבְרַב גְּאוּנָה תִּהְרוֹם
קָמְיָךְ.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, הַאי קָרָא, בְּשַׁעֲתָא דְּאֲתַלְבֵּשׁ
קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא גָּאוּתָא, עַל עַמְמֵיָא
דִּיתְכֻנְשׁוּן עָלֵיהּ, כְּמָה דְּכְתִיב, (תהלים ב) וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ
יַחַד עַל יי' וְעַל מְשִׁיחוֹ. וְתֵאנָא זְמִינִין אֵינּוּן שְׁבַעִין
קְסָטוּרִין מְכָל עֵיבָר, (נ"א עֲמִין) לְאֲתַכְנֵשָׁא בְּהָהוּא
זְמָנָא בְּאוּכְלוֹסִין דְּכָל עֲלָמָא, וְלִמְעַבְד קְרָבָא עַל
יְרוּשָׁלַם קְרָתָא קִדְשָׁא, וְלֵאחֲדָא עֵיטִין עָלֵיהּ
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וּמָאן אָמְרִי, נוֹקִים עַל
פִּטְרוֹנָא בְּקִדְמִיתָא, וְלִבְתָר עַל עַמִּיָהּ, וְעַל הַיְכָלֵיהּ.

וּבְרַב גְּאוּנָה תִּהְרוֹם קָמְיָךְ.
רַבִּי חֲזַקְיָה פָּתַח וְאָמַר, (תהלים
י) לָמָּה ה' תַעֲמֹד בְּרַחוּק
תַעֲלִים לַעֲתוֹת בַּצָּרָה. בְּשַׁעֲתָא
שְׁחָטָאֵי הָעוֹלָם גּוֹרְמִים,
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹלָה
לְמַעְלָה לְמַעְלָה, וּבְנֵי אָדָם
צוֹחִים וּמוֹרִידִים דְּמַעוֹת וְאִין
מִי שִׁישְׁגִיחַ עָלֵיהֶם. מָה
הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁהוּא עוֹלָה
לְמַעְלָה לְמַעְלָה, וְנִמְנַעַת
מֵהֶם תִּשׁוּבָה, וְאִז כְּתוּב
וּבְרַב גְּאוּנָה תִּהְרוֹם קָמְיָךְ.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, פְּסוּק זֶה,
בְּשַׁעֲתָא שְׁמַתְלַבֵּשׁ הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא בְּגָאוּתָא עַל הָעַמִּים
שִׁיתְכַנְסוּ עָלָיו, כְּמוֹ שְׁכַתוּב
(שם ב) וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ יַחַד עַל
ה' וְעַל מְשִׁיחוֹ. וְלִמְדַנּוּ,
עֲתִידִים הֵם שְׁבַעִים שָׁרִי
צְבָאוֹת מְכָל עֵבֶר (עמ"ס)
לְהַתְכַנֵּס בְּאוֹתוֹ זְמַן בְּהִמּוֹנִים
מְכָל הָעוֹלָם, וְלַעֲשׂוֹת קָרָב
עַל יְרוּשָׁלַם עִיר הַקְדוּשׁ,

וְלֵאחֲזוּ עֲצוֹת עַל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְמָה אוֹמְרִים? נַעֲמֹד עַל הַפִּטְרוֹן בְּהַתְחַלָּה, וְאַחַר כֵּן עַל
עַמּוֹ וְעַל הַיְכָלוֹ.

כְּדִין זְמַן קִדְשָׁא בְּרִידְ הוּא לְחַיִּיכָא עַלְיָהּוּ.
 דְּכְתִיב, (תהלים ב) יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם יִשְׁחַק יי' יִלְעַג
 לָמוֹ. בְּהָהוּא זְמַנָּא יִלְבַּשׁ קִדְשָׁא בְּרִידְ הוּא גָּאוּתָא
 עַלְיָהּוּ, וַיִּשְׁיָצִינוּן מִן עֲלָמָא, כְּמָה דְּכְתִיב, (זכריה יד)
 וְזֹאת תִּהְיֶה הַמַּגָּפָה אֲשֶׁר יִגַּף יי' אֶת כָּל הָעַמִּים
 אֲשֶׁר צָבְאוּ עַל יְרוּשָׁלַם הָמָּק בְּשָׂרוֹ וְהוּא עוֹמֵד
 עַל רִגְלָיו.

רְבִי אַבָּא אָמַר מְשֻׁמִּיָּה דְּרַב יִיסָא סָבָא, וְהָכִי
 אָמַר רְבִי שְׁמַעוֹן, זְמַן קִדְשָׁא בְּרִידְ הוּא
 לְאַחֲיָא לְכָל אֵינוֹן מַלְכִין, דְּעָקוּ לְיִשְׂרָאֵל
 וְלִירוּשָׁלַם, לְאַנְדְּרִיאָנוֹס, לְלוֹפִינוֹס, וְנְבוֹכַדְנֶצַּר,
 וְלִסְנַחְרִיב, וְלְכָל שְׂאָר מַלְכֵי עַמִּין, דְּחָרִיבוּ בֵּיתָהּ,
 וְלִשְׁלֻטָּאָה לֹוֹן בְּקִדְמִיתָא, וַיִּתְּכַנְּשׁוּן עִמָּהוֹן שְׂאָר
 עַמִּין, וְזְמַן קִדְשָׁא בְּרִידְ הוּא לְאַתְפָּרְעָא מְצִיָּהּוּ
 בְּאַתְנָלְיָא, סַחְרָנִי יְרוּשָׁלַם. הָדָא הוּא דְּכְתִיב,
 וְזֹאת תִּהְיֶה הַמַּגָּפָה אֲשֶׁר יִגַּף יי' אֶת כָּל הָעַמִּים
 אֲשֶׁר צָבְאוּ עַל יְרוּשָׁלַם. אֲשֶׁר יִצְבְּאוּ לָא כְּתִיב,
 אֱלֹא אֲשֶׁר צָבְאוּ. כְּדִין כְּתִיב, וּבְרַב גְּאוּנְךָ תִּהְרֹם
 קַמְיָךָ, וְדָא לְזַמְנָא דְּאַתָּא מְשִׁיחָא, כְּתִיב, וְשִׁירְתָּא
 דָּא שִׁירְתָּא דְּעַלְמִין הִיא.

כְּתוּב, אֱלֹא אֲשֶׁר צָבְאוּ. אֲזַן כְּתוּב וּבְרַב גְּאוּנְךָ תִּהְרֹם קַמְיָךָ. וְזֶה לְזְמַן שְׁיָבֵא הַמְּשִׁיחַ כְּתוּב,
 וְשִׁירָה זֹו הִיא שִׁירְתָּהּ הָעוֹלָמִים.

מקור המאמר בזהר פרשת תרומה דף קנז ע"א-ב
זכרון ירושלים והחורבן בסעודה

פְּלִיג חֲרָבָא. וְלֹא אֲשַׁתְּכַח חֲרָבָא תְּקִיפָא בְּכָל
עֲלָמָא, בַּר הֵהוּא מְדַבֵּר, דִּתְבִירוּ חֵילֵיהּ
וְתִקְפֵיהּ יִשְׂרָאֵל אַרְבַּעַיִם שָׁנָה, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר
(דברים ח) הַמּוֹלִיכְךָ בַּמְדָּבָר הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא. בְּהֵהוּא
מְדַבְּרָא, שְׁלֵטָא סְטָרָא אַחְרָא, וּבַעַל פְּרִיחֵיהּ אֲזִלוּ
יִשְׂרָאֵל עָלֵיהּ, וְתִבְרוּ חֵילֵיהּ, אַרְבַּעַיִן שָׁנִין. וְאִי
יִשְׂרָאֵל יִשְׁתַּכְּחוּ וּזְכָאִין בְּאֵינּוֹן אַרְבַּעַיִן שָׁנִין, הָוּה
מִתְעַבְּרָא הֵהוּא סְטָרָא אַחְרָא מֵעֲלָמָא, וּמְדַקָּא
אַרְגִּיזוּ לֵיהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כָּל אֵינּוֹן זְמַנִּין,
אַתְתַּקַּף הֵהוּא סְטָרָא אַחְרָא, וְנִפְלוּ כְּלָהוּ תַמָּן
תַּחֲוֹת רְשׁוּתֵיהּ.

וְאִי תִימָא, וְהָא מִשָּׁה דְסָלִיק עַל כָּל בְּנֵי עֲלָמָא,
הֵיךְ מִית תַּמָּן. לָאוּ הָכִי, דִּהָא מִשָּׁה מְהִימָנָא
לֹא הָוּה בְּרְשׁוּתֵיהּ, אֶלָּא בְּהַר הָעֵבְרִים. מָאִי
הָעֵבְרִים. פְּלוּגְתָּא. דְאַתְּפִלְגוּ עָלֵיהּ שְׁלִיטִין עֲלָאִין
דְלַעִילָא, וְלֹא אַתְמָסַר בִּידָא דְמִמְנָא וְשְׁלִיטָא
אַחְרָא, וְאַשְׁתָּאֵר הָכִי, עַד דְאַתָּא מִשָּׁה עֵבְדָא
מְהִימָנָא, וְשְׁלִיט עָלֵיהּ, וְאַתְקַבֵּר תַּמָּן, וְלֹא

חֶלֶק אֶת הַחֲרָבָה, וְלֹא נִמְצָא
מְקוֹם חֲרָב קָשָׁה בְּכָל הָעוֹלָם
פֶּרֶט לְאוֹתוֹ מְדַבֵּר, שֶׁשָּׁבְרוּ
יִשְׂרָאֵל כַּחוֹ וְתִקְפוֹ אַרְבַּעַיִם
שָׁנָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דברים ח)
הַמּוֹלִיכְךָ בַּמְדָּבָר הַגָּדוֹל
וְהַנּוֹרָא. בְּאוֹתוֹ מְדַבֵּר שׁוֹלֵט
הַצֵּד הָאֲחֵר, וּבַעַל פְּרִיחוֹ
הִלְכוּ עֲלָיו יִשְׂרָאֵל וְשָׁבְרוּ
כַּחוֹ אַרְבַּעַיִם שָׁנִים. וְאִם
יִשְׂרָאֵל נִמְצְאוּ צְדִיקִים
בְּאוֹתָם אַרְבַּעַיִם שָׁנִים, הָיָה
מְעַבֵּר אוֹתוֹ הַצֵּד הָאֲחֵר מִן
הָעוֹלָם. וּמִשְׁהַרְגִּיזוּ אֶת
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל אוֹתָן
פְּעָמִים, הִתְחַזַּק אוֹתוֹ הַצֵּד
הָאֲחֵר, וְנִפְלוּ כָּל תַּחַת
רְשׁוּתוֹ.

וְאִם תֵּאמַר, וְהָרִי מִשָּׁה
שֶׁעָלָה עַל כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם
אֵיךְ מִת שָׁם? - לֹא כִּי,
שֶׁהָרִי מִשָּׁה הֵנְאָמֵן לֹא הָיָה
בְּרְשׁוּתוֹ אֶלָּא בְּהַר הָעֵבְרִים.
מָה זֶה הָעֵבְרִים? מַחְלָקָת.
שֶׁנֶּחְלְקוּ עָלָיו שְׁלִיטִים

עֲלִיוֹנִים שְׁלִמְעָלָה, וְלֹא נִמְסַר בִּיַּדֵי מְמַנָּה וְשְׁלִיט אַחֵר, וְנִשְׁאַר כִּי, עַד שֶׁבָּא מִשָּׁה הָעֵבֶד
הֵנְאָמֵן וְשָׁלֵט עָלָיו, וְנִקְבַּר שָׁם, וְלֹא הִתְעַסַּק בְּקַבּוּרְתּוֹ - רַק הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבַדּוֹ,

שְׁכַתּוֹב (שם לד) וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בְּגִי.

וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ, מִי? אֹתוֹ שְׁכַתּוֹב בּוּ בְדֶרֶךְ נִסְתָּר (שמות כד) וְאֵל מֹשֶׁה אָמַר, וְלֹא כְּתוֹב מִי הוּא. וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה, וְלֹא כְּתוֹב מִי הוּא. אִף כָּאֵן וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ, וְלֹא כְּתוֹב מִי הוּא, אֶלָּא וְדָאֵי מְקוֹם זֶה יִדוּעַ הוּא לְחֻבְרִים. וְלָכֵן בְּאוֹתוֹ הָר לֹא שָׁלַט עָלָיו - רַק מֹשֶׁה לְבַדּוֹ, וְהוּא נִקְבָּר שָׁם. וּבִשְׁבִיל לְהוֹדִיעַ לְכָל הַדּוֹרוֹת הָאֲחֵרִים שֶׁל הָעוֹלָם שְׂאוֹתָם מִתִּי מְדַבֵּר יְקוּמוּ, אֹתוֹ הָרוּעָה שְׁלָהֶם הַשְׂרָה בְּתוֹכָם, לְהִיּוֹת כָּלָם בְּהַתְּעוֹרְרוֹת הַעֲמִידָה לְעוֹלָם הַבָּא.

וְאִם תֹּאמְרוּ, אִם כִּי שְׂאוֹתוֹ מְדַבֵּר הוּא תִּקְוָה וְכֹחַ הַצַּד הָאֲחֵר, אִיךָ צְוָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל אֹתוֹ שְׂעִיר לְשַׁלְּחוֹ לְהָר אַחַר שְׁנִקְרָא עֲזָאזֵל? הֲיֵה לָהֶם לְשַׁלְּחוֹ לְאוֹתוֹ הָר שֶׁהֲלָכוּ בּוּ יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר. אֶלָּא, כִּי שְׂעִיר הֲלָכוּ בּוּ יִשְׂרָאֵל

אֶתְעַפֵּק בֵּיהּ בְּקְבוּרָתֶיהָ, בַּר קְדָשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא בְּלַחֲדוּי, דְּכְתִיב, (דברים כד) וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בְּגִי.

וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ, מָאן. הֵהוּא דְכְתִיב בֵּיהּ בְּאַרְחַ סְתִימָ, (שמות כד) וְאֵל מֹשֶׁה אָמַר, וְלֹא כְּתִיב מָאן אִיהוּ. וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה, וְלֹא כְּתִיב מָאן אִיהוּ. אוּף הָבֵא וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ, וְלֹא כְּתִיב מָאן אִיהוּ, אֶלָּא וְדָאֵי הָאֵי אֲתֵר יְדִיעָא אִיהוּ לְגַבֵּי חֻבְרָיָא. וְעַל דָּא, בְּהֵהוּא טוֹרָא לֹא שְׁלִיט עָלֶיהָ, בַּר מֹשֶׁה בְּלַחֲדוּי, וְאִיהוּ אֶתְקַבֵּר תַּמָּן. וּבְגִין לְמַנְדַּע לְכָל דְרִין אַחֲרָנִין דְּעָלְמָא, דְּאֵינּוֹן מִתִּי מְדַבֵּר יְקוּמוּן, הֵהוּא רַעֲיָא דְלַהוֹן אֲשֵׁרֵי לִיהּ בְּגוּוּיָהּ, לְמַהוּי כְּלַהוּ בְּאַתְעָרוֹתָא דְקִיּוּמָא לְעָלְמָא דְאַתֵּי.

וְאִי תִימָא, אִי הָכֵי דֵהֵהוּא מְדַבֵּרָא אִיהוּ תִקְפָּא דְסִטְרָא אַחֲרָא, הֵיךְ פְּקִיד קְדָשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא, עַל הֵהוּא שְׂעִיר, לְשַׁדְרָא לִיהּ לְטוֹרָא אַחֲרָא, דְאַקְרִי עֲזָאזֵל, הָוָה לוֹן (דף קנ"ו ע"ב) לְשַׁדְרָא לִיהּ לְהֵהוּא טוֹרָא דְאֲזִלֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּרָא בֵּיהּ. אֶלָּא, כִּי דֵהָא אֲזִלוּ בֵּיהּ יִשְׂרָאֵל אַרְבַּעִין שָׁנִין, הָא אֶתְבַּר תִּקְפִּיָה. וְתִקְפִּיָה אֶתְתַּקְּפוּ בְּאַתֵּר דְלֹא עֵבֵר בֵּיהּ גָּבֵר תַּמָּן לְעָלְמוֹן, וּבְהֵהוּא טוֹרָא, הָא הָוָה דִּינִרְיָהוֹן דִּישְׂרָאֵל תַּמָּן אַרְבַּעִין שָׁנִין.

אַרְבַּעִים שָׁנִים, הָרִי נִשְׁבַּר תִּקְפוֹ. וְתִקְפוֹ הַתְּחִזֵּק בְּמְקוֹם שֶׁלֹּא עֵבֵר בּוּ אִישׁ שָׁם לְעוֹלָמִים, וּבְאוֹתוֹ הָר הָרִי הִיָּה דִינִרְם שֶׁל יִשְׂרָאֵל שָׁם אַרְבַּעִים שָׁנִים.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

אָבֵל בְּהַאי שְׁעִיר, הֵהוּא אֶתְר אִיהוּ טַנְרָא
 תְּקִיפָא עֲלָאָה, וּתְחוֹת עֲמָקָא דְהֵהוּא
 טַנְרָא, דְּבַר נֶשׁ לָא (ס"א לָא יָכִיל לְמִיעַל תַּמָּן), עֵיִל תַּמָּן
 אִיהוּ שְׁלִיט יַתִּיר לְמִיכַל טַרְפִּיָּה, בְּגִין דִּיתַעְבֵּר
 מֵעֲלִיָּהוּ דִישְׂרָאֵל, וְלֹא יִשְׁתַּבַּח בְּהוּ מְקַטְרָנָא
 עֲלִיָּהוּ בִישׁוּבָא.

אָבֵל בְּשְׁעִיר הַזֶּה, אוֹתוֹ
 מְקוֹם הוּא סֹלַע חֲזָק עֲלִיּוֹן,
 וְתַחַת עֲמָק אוֹתוֹ סֹלַע,
 שְׂאִישׁ לֹא (אֵינּוּ יָכוֹל לְהִפְנֵס לְשָׁם)
 נִכְנָס שָׁם, הוּא שׁוֹלֵט יוֹתֵר
 לְאָכֵל טַרְפוֹ, כְּדֵי שִׁיעֵבֵר
 מֵעַל יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִמְצֵא לָהֶם
 מְקַטְרָג עֲלֵיהֶם בִּישׁוּב.

שׁוֹלְטָנוּתִיהּ דְרָזָא דְמַהִימְנוּתָא, גּוֹ אֲמַצְעִיתָא
 דְנִקּוּדָה דְכָל (עֲלָמָא) אֲרַעָא קְדִישָׁא,
 בְּבִי קֹדֶשׁ הַקְדָּשִׁים. וְאִף עַל גַּב דְהַשְׁתָּא לָאו אִיהוּ
 בְּקִיּוּמָא, בְּזִכּוּתִיהּ כָּל עֲלָמָא אֲתִינּוּ, וּמְזוּנָא וְסַפּוּקָא
 מִתַּמָּן נִפְקָא לְכָלָא, בְּכָל אֶתְר סַטְרָא דִישׁוּבָא.
 וּבְגִין כֵּד, אִף עַל גַּב דִישְׂרָאֵל הַשְׁתָּא לְבַר מֵאֲרַעָא
 קְדִישָׁא, עִם כָּל דָּא מַחִילָא וּזְכוּתָא דְאֲרַעָא,
 אֲשֶׁתְּבַח מְזוּנָא וְסַפּוּקָא לְכָל עֲלָמָא. וְעַל דָּא כְּתִיב
 (דְּבָרִים ח) וּבֵרַכְתָּ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה
 אֲשֶׁר נָתַן לָךְ. עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה וְדָא, דְהָא בְּגִינָה
 מְזוּנָא וְסַפּוּקָא אֲשֶׁתְּבַח בְּעֲלָמָא.

שְׁלִטוֹנוֹ שֶׁל סוּד הָאֲמוּנָה
 תוֹךְ מְרִכּוּז הַנִּקּוּדָה שֶׁל כָּל
 (הָעוֹלָם) הָאָרֶץ הַקְדוּשָׁה בְּבֵית
 קֹדֶשׁ הַקְדָּשִׁים. וְאִף עַל גַּב
 שְׁעֵכְשׁוֹ אֵינּוּ בְּקִיּוּם, בְּזִכּוּתוֹ
 גְּזוּן כָּל הָעוֹלָם, וּמְזוּן וְסַפּוּק
 יוֹצְאִים מִשָּׁם לְכָל בְּכָל
 מְקוֹם שֶׁל צַד הִישׁוּב. וְלִכּוֹ,
 אִף עַל גַּב שִׁישְׂרָאֵל עֲכָשׁוֹ
 מַחוּץ לְאָרֶץ הַקְדוּשָׁה, עִם
 כָּל זֶה, מִפְּנֵי וּזְכוּת הָאָרֶץ
 נִמְצָא מְזוּן וְסַפּוּק לְכָל
 הָעוֹלָם. וְעַל זֶה כָּתוּב (דְּבָרִים
 ח) וּבֵרַכְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ עַל
 הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ.

עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה וְדָא, שְׁהָרִי בְשִׁבְלֵיהָ נִמְצָא מְזוּן וְסַפּוּק לְעוֹלָם.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֵמּוּד 340)

ז) הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכָל הַפְּמִלְיָא שֶׁל מַעְלָה וְכָל נִשְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים נִמְצָאִים בְּמֵרוֹן בִּלְ"ג בְּעַמֵּר
 בְּעַת הַהִילּוּלָא קְדִישָׁא שֶׁל רִשְׁבִּי

הַרְבֵּי הַקְדוּשׁ רַבִּי חַיִּים בֶּן עֶטֶר, הָאוֹר הַחַיִּים, וְזוֹתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ, הִיָּה פַעַם אֶחָד בַּהִילּוּלָא פַּה עִיר הַקְדוּשׁ
 צָפַת תַּבְנֵה וְתַכּוּנָה, וְכִשְׁעֵלָה לְמֵרוֹן וְהִגִּיעַ לְתַחֲתוֹת הַהָר שְׁעוּלִים לְצִיּוֹן הַרְבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, יָרַד
 מִהַחֲמוֹר וְהִיָּה עוֹלָה עַל יָדָיו וְעַל רַגְלָיו, וְכָל הַדָּרָךְ הִיָּה נֹעֵה כְּבַהֲמָה וְצוּעָה, הִיָּכּוּ אֲנִי הַשִּׁפְלָנִים, נִכְנָס,
 לְמִקּוֹם אִשׁ שְׁלֵהֶבֶת קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, וְכָל פְּמִלְיָא שֶׁל מַעְלָה הָבָא, וְכָל נִשְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים שְׁמָה,
 וּבְעַת הַהִילּוּלָא הִיָּה שְׁמַח שְׁמַח גְּדוּלָה, עֵין שָׁם. (רַבִּי שְׁמוּאֵל הַעֲלִיר גַּאב"ד צָפַת בְּסוּף כְּבוֹד מְלָכִים)

מֵאֵן דַּאתְעֵדֵן עַל פְּתוּרִיה וּמִתְעַנַּג בְּאֵינוֹן מִיכְלִין,
 אֵית לִיה לְאִדְכָּרָא וּלְדִאָגָא עַל קִדְשָׁה
 דְּאַרְעָא קִדְיִשָׁא, וְעַל הַיִּכְלָא דְמַלְכָּא דְקָא
 אֶתְחַרִּיב. וּבְגִין הַהוּא עֲצִיבוּ דְאִיהוּ קָא מִתְעַצֵּב
 עַל פְּתוּרִיה, בְּהַהוּא חֲדוּה וּמִשְׁתַּיָּא דִּתְפֹּן, קִדְשָׁה
 בְּרִיד הוּא חָשִׁיב עָלֵיה בְּאֵלוּ בְּנֵה בֵיתִיה, וּבְנֵה כָּל
 אֵינוֹן חֲרִיבֵי דְבֵי מְקִדְשָׁא, זְכָאָה חוֹלְקִיה.
 בְּנֵה אֶת בֵּיתוֹ וּבְנֵה אֶת כָּל חֲרָבוֹת בֵּית הַמְּקִדָּשׁ. אֲשֶׁרֵי חֶלְקוֹ!

מִי שְׁמֵתְעֵדֵן עַל שְׁלַחְנוּ
 וּמִתְעַנַּג בְּאוֹתָם מְאֹכְלִים, יֵשׁ
 לוֹ לְהִזְכִּיר וּלְדַאֵג עַל קִדְשַׁת
 הָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה וְעַל הַיִּכְל
 הַמְּלֶךְ שְׁחָרֵב. וּבִשְׁבִיל אוֹתוֹ
 עֲצֵב שֶׁהוּא מִתְעַצֵּב עַל
 שְׁלַחְנוּ בְּאוֹתָהּ שְׁמַחָה
 וּמִשְׁתָּה שֶׁל שָׁם, הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא חוֹשֵׁב עָלָיו כְּאֵלוּ
 בְּנֵה אֶת בֵּיתוֹ וּבְנֵה אֶת כָּל חֲרָבוֹת בֵּית הַמְּקִדָּשׁ.

ספר אור הזהר (עמוד 340)

ח) בְּיוֹם ל"ג בְּעֶמֶר הִילוּלָא חֲדוּה וּשְׁמַחָה בְּעוֹלָם

הַפֵּעַם שְׁבוּ אָדָר, יוֹם פְּטִירַת מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, הוּא יוֹם אֶבֶל וְצוֹם, וּבְיוֹם ל"ג בְּעֶמֶר, יוֹם
 פְּטִירַת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, הִילוּלָא, חֲדוּה וּשְׁמַחָה בְּעוֹלָם, לְפִי שְׁמִשָּׁה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם בְּכַה עַל
 יוֹם מוֹתוֹ וְלֹא חֶפְצֵן בּוֹ, מִפֵּעַם שְׂרָצָה לְקִיָּם מְצוּוֹת הָאָרֶץ, לְכֹן הַכֹּל בּוֹכִין עַל מוֹתוֹ וּמִתְאֲבָלִין עָלָיו.
 וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי שְׂמַח בְּיוֹם מוֹתוֹ, וְעַמְד וּמְצַפֶּה עָלָיו: שְׁאֵמֵר הָאִידְנָא אֶסְהַדְנָא עָלֵי. דְּכָל יוֹמִין
 דְּקִאִימְנָא, תְּאִיבְנָא לְמַחְמֵי יוֹמָא דָּא, הֵנָּה שְׂמַח וְצַפֶּה עָלָיו, עֲבָדִינֵן רְעוּתִיה, וְהִיא הִילוּלָא לְכָל
 עָלְמָא, כְּמָה שְׁכַתָּב בְּאִדְרָא זוּטָא (הַאֲזִינוּ דָּף ר"א:).

(דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ)

ט) בְּל"ג לְעֶמֶר אָנוּ עוֹשִׂים מִשְׁתָּה וּשְׁמַחָה

בְּיִשְׂרָאֵל מִתְאֲבָלִים בְּפְטִירַת מֹשֶׁה עַל שְׁלֹא נִכְנַס לְאָרֶץ, וּבְל"ג לְעֶמֶר אָנוּ עוֹשִׂים מִשְׁתָּה וּשְׁמַחָה,
 שְׁשִׁמְחִים שְׁנִיצוּצֵי נְשִׁמַת מֹשֶׁה שְׁנִכְנַסוּ בְּרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי. (הִילוּלָא רַבָּא דָּף כ"ב לְהַרְבֵּי יַעֲקֹב אֲנַהּוּרִי)
 בְּיוֹם פְּטִירַת מֹשֶׁה רַבֵּינוּ נִשְׁתַּכְּחוּ ג' מֵאוֹת הַלְכוֹת עַל יְדֵי אֶבֶלָם אַחַר מֹשֶׁה רַבֵּינוּ, עַל בֶּן הוּא תְּעַנִּית.
 מָה שְׁאֵין בֶּן בְּפְטִירַת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, שְׁגָלָה הַסּוּדוֹת וְכָל הָאִדְרָא זוּטָא בְּיוֹם פְּטִירַתוֹ, וְעַל יְדֵי
 זֶה הַשְׁמַחָה וְהַחֲדוּה בְּיוֹם הַהוּא שְׁנַתְּגַלּוּ הֵנִי רְזִין עֲלָאִין, לְכֹן ל"ג לְעֶמֶר הוּא יוֹם שְׁמַחָה.

(שְׁעַר יִשְׁשֶׁכֶר מֵאִמְרֵי חֲדָשׁ אִיר, מֵאִמְרֵי ג'ל עֵינִי, אוֹת כ"ג)

י) ל"ג בְּעֶמֶר בְּחִינַת ג'ל עֵינֵי וְאַבְיִטָּה נְפִלְאוֹת מִתּוֹרָתָךְ

ל"ג בְּעֶמֶר בְּחִינַת ג'ל עֵינֵי וְאַבְיִטָּה נְפִלְאוֹת מִתּוֹרָתָךְ, בְּחִינַת סְתָרֵי תוֹרָה, בְּחִינַת אִירָה, שְׁעַל יְדֵי זֶה
 זוֹכִין לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אָמֵן וְאָמֵן. (סֵפֶר לְקוּטֵי הַלְכוֹת גְּבִית חוֹב מִהֵיְתוּמִים הַלְכָה ג)

יא) רַבִּי בְּרוּךְ מִמְּעוֹזֵבוֹ נֶכֶד הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן, נְהַג בְּכָל ל"ג בְּעֶמֶר לַעֲשׂוֹת
 סִיּוּם סְפָרֵי הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ

הַרְבֵּי רַבִּי בְּרוּךְ נֶכֶד הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן, נְהַג בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה בְּיוֹם ל"ג בְּעֶמֶר לַעֲשׂוֹת
 סִיּוּם סְפָרֵי הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ, וְאַחַר הַסִּיּוּם לְקַח הַסֵּפֶר הַזֶּהָר בְּיַדִּי קִדְשׁוֹ וְרַקֵּד כְּמָה שְׁעוֹת, וְאַחֲרֵי רְקוּדִין
 דְּקִדְשָׁה מִשְׁמַחַת הַיּוֹם וּמִשְׁמַחַת הַתּוֹרָה נִשְׁק בְּפִי קִדְשׁוֹ אֶת סֵפֶר הַזֶּהָר וְאָמַר בְּזֶה הַלְשׁוֹן, "אִידֵךְ קַעֵן
 דִּיךְ, אוֹן דוּ קַעֲנָסְט מִיךְ" [פִּירוּשׁ: אָנִי מִכִּיר אוֹתְךָ, וְאַתָּה מִכִּיר אוֹתִי]. (טַעְמֵי הַמְּנַהֲגִים)

נַעֲרָךְ וְנִסְדָּר עַל יְדֵי "מַפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי" לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים. - דְּפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי"
 נִיתֵן לְקַבֵּל בְּחִינַם לְזִיכּוּי הַרְבִּים בַּלְבַּד. ט"ל: 054-8436784 אוֹ אֲצַל מַלְכוֹת דּוּד רַחוּב הַשּׁוּמֵר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת שמות דף ב ע"ב
הקב"ה וכל צבא השמים ירדו עם ישראל לגלות

אָמַר רַבִּי יִצְחָק: מַה שְּׁכַתּוֹב
"עַל הַהָרִים אֲשֶׁא בְּכִי וְנִהְיִי".
אֲלֵא, הֵם אֵלוֹ הַהָרִים הָרְמִים
שְׁבַע־עוֹלָם, וְמִי הֵם אֵלוֹ הַהָרִים
הָרְמִים, הֵם בְּנֵי צִיּוֹן הַיְקָרִים
הַמְּסֻלָּאִים בְּפֹז, וְעַתָּה הֵם
יּוֹרְדִים בְּגָלוּת, וְרַחֲמִים עַל
עָרְפָם, וַיִּדְיָהֶם קְשׁוּרוֹת
לְאַחֹר, וּכְשֶׁבֵּאוּ לְגָלוּת
בְּבָל, חָשְׁבוּ שְׂאִין לָהֶם קִיּוּם
לְעוֹלָם, כִּי הַקְּב"ה עֲזָב
אוֹתָם, וְלֹא יִשְׁגִּיחַ עוֹד בָּהֶם
לְעוֹלָם.

וְשִׁנִּינוּ, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן,
בְּאוֹתָהּ שָׁעָה קָרָא הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְכָל הַפְּמֻלְיָא
שְׁלוֹ, וְכָל הַמְּרַכְּבוֹת
הַקְּדוֹשׁוֹת, וְכָל חֵילוֹתָיו
וּמַחְנוֹתָיו וּגְדוּלָיו וְכָל חֵיל
הַשָּׁמַיִם, וְאָמַר לָהֶם: מָה אַתֶּם
עוֹשִׂים כָּאֵן? וּמָה בְּנֵי אֱהוֹבֵי
בְּגָלוּת בְּבָל, וְאַתֶּם כָּאֵן?
קוּמוּ רְדוּ כְּלַכְּסֵם לְבָבְל, וְאַנִּי
עִמָּכֶם. זֶהוּ שְׁכַתּוֹב (ישעיה מג)
כֹּה אָמַר ה' לְמַעַנְכֶם שְׁלַחְתִּי
בְּבָלָה וְגו'. לְמַעַנְכֶם שְׁלַחְתִּי
אֵלֶּה כָּל הַמְּרַכְּבוֹת וְהַמַּחְנוֹת

אֲד"ג דִּתְנִן אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מָאִי דְכִתְיִב, (ירמיה ט')
עַל הַהָרִים אֲשֶׁא בְּכִי וְנִהְיִי. אֲלֵא, אֵלִין
אֵינוֹן טוֹרְיָא רְמִיָא דְעַלְמִין. וּמֵאַן אֵינוֹן טוֹרְיָא
רְמִיָא, אֵינוֹן, בְּנֵי צִיּוֹן הַיְקָרִים הַמְּסֻלָּאִים בְּפֹז
וְהַשְׁתָּא הוּוּ נַחְתִּין בְּגָלוּתָא, בְּרִיחְיָא עַל קַדְלִיהוֹן
וַיִּדְיָהוֹן מְהִדְקוֹן לְאַחֹרָא. וְכֹד (הוּוּ עֲאֵלוֹ) בְּגָלוּתָא
בְּבָבֶל, חָשְׁבוּ דְהָא לִית לָהּ קִיּוּמָא לְעַלְמִין, דְהָא
קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּוּ שְׂבִיק לוֹן, וְלֹא יִשְׁגַּח בְּהוֹן
לְעַלְמִין.

וְתַנִּינוּ, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּהֵיָא שְׁעַתָּא קָרָא
קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּוּ לְכָל פְּמֻלְיָא דִּילִיָּה, וְכָל
רְתִיכִין קְדִישִׁין, וְכָל חֵילִיָּה וּמִשְׁרִיתִיָּה, וְרַבְּרַבְּנֵין,
וְכָל חֵילָא דְשְׁמִיָּא, וְאָמַר לוֹן, מָה אַתּוֹן עֲבַדִּין
הָבָא, וּמָה בְּנֵי רְחִימָאִי בְּגָלוּתָא דְבָבֶל, וְאַתּוֹן
הָבָא, קוּמוּ חוֹתוּ כְּלַכּוֹן לְבָבֶל, וְאַנָּא עִמָּכֶן. הָדָא
הוּוּ דְכִתְיִב, (ישעיה מ"ג) כֹּה אָמַר ה' לְמַעַנְכֶם שְׁלַחְתִּי
בְּבָלָה וְגו'. לְמַעַנְכֶם שְׁלַחְתִּי בְּבָלָה, דָּא קְדָשָׁא
בְּרִיךְ הוּוּ. וְהוֹרְדְתִי בְּרִיחִים כּוּלָם, אֵלִין כָּל
רְתִיכִין וּמִשְׁרִיִין עַלְאִין.

בְּבָלָה - זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּוּ. וְהוֹרְדְתִי בְּרִיחִים כְּלָם -
הַעֲלִיּוֹנִים.

כְּשִׁירְדוּ לְבָבְלָהּ, נִפְתְּחוּ
 הַשָּׁמַיִם, וְשָׂרְתָה נְבוּזָא
 קְדוּשָׁה עַל יְחֻזְקָא, וְרָאָה
 כָּל מַה שְׂרָאָה, וְאָמַר לָהֶם
 לְיִשְׂרָאֵל: הֲרִי אֲדוֹנְכֶם כָּאֵן,
 וְכָל חֵילוֹת הַשָּׁמַיִם
 וּמִרְכָּבוֹתָיו שָׁבְאוּ לְדוֹר
 בֵּינֵיכֶם. לֹא הֶאֱמִינוּ לוֹ, עַד
 שֶׁהֶצְטַרְף לְגִלּוֹת כָּל מַה
 שְׂרָאָה, וְאָרָא כָּךְ, וְאָרָא כָּךְ.
 וְאִם גָּלָה יוֹתֵר - כָּל מַה
 שֶׁגָּלָה הַצָּרָה. כִּיּוֹן שְׂרָאוּ כָּךְ
 יִשְׂרָאֵל, שָׁמְחוּ. וְכִשְׁשָׁמְעוּ
 דְּבָרִים מִפִּי יְחֻזְקָא, לֹא
 חָשְׁשׁוּ עַל גְּלוּתָם כְּלָל, שֶׁהֲרִי יִדְעוּ
 שֶׁהֶקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא עֲזַב אוֹתָם,
 וְכָל מַה שֶׁגָּלָה -
 גָּלָה בְּרִשׁוֹת.

כִּד נִחְתּוּ לְבָבְלָהּ, אֶת־פֶּתְחוֹ שְׁמַיָא, וְשָׂרְתָה רוּחַ
 נְבוּזָא קְדִישָׁא עַל יְחֻזְקָא, וְחָמָא כָּל מַה
 דְּחָמָא, וְאָמַר לוֹן לְיִשְׂרָאֵל, הָא מְאָרִיכוֹן הַכָּא, וְכָל
 חֵילֵי שְׁמַיָא וְרִתִּיכוֹי, דְּאָתּוּ לְמִידְר בֵּינֵיכוֹן. לֹא
 הֵימְנוּהוּ, עַד דְּאֶצְטְרִיךְ לְגַלְתָּא כָּל מַה דְּחָמָא,
 וְאָרָא כָּךְ, וְאָרָא כָּךְ. וְאִי גַלֵּי יִתִּיר, מַה דְּגַלֵּי כְּלָא
 אֶצְטְרִיךְ. כִּיּוֹן דְּחָמוּ יִשְׂרָאֵל כָּךְ, חֲדוּ. וְכִד שָׁמְעוּ
 מִלִּין מִפּוּמֵיהּ דְּיְחֻזְקָא, לֹא חֵיִישׁוּ עַל גְּלוּתָהוֹן
 כְּלָל, דְּהָא יִדְעוּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא שָׁבִיב לוֹן.
 וְכָל מַה דְּגַלֵּי בְּרִשׁוֹתָא גַלֵּי.

חָשְׁשׁוּ עַל גְּלוּתָם כְּלָל, שֶׁהֲרִי יִדְעוּ שֶׁהֶקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא עֲזַב אוֹתָם, וְכָל מַה שֶׁגָּלָה -
 גָּלָה בְּרִשׁוֹת.

ספר אור הזוהר (עמוד 342)

יב) רבי יצחק איזיק מזידיטשוב למד ושנה בספר הקדוש "פרי עץ חיים" מאה ואחד פעמים הנה לספר שבחו, תהלתו מי יספר, וגם הלא נודע ומפרסם לאלפי ישראל אשר הסתופפו בצל גדל קדשתו ופרישותו, והיה מלא תורה וענוה וקדשה וטהרה, והיה בקי בש"ס ומדרשי רבותינו וזכרונם לברכה ומכילתא, ספרא וספרי, וזוהר הקדוש ותקוני זוהר ובבל כתבי האר"י וזכרונם לברכה עד להפליא, ונשמע מפי קדשו שהפרי עץ חיים למד ושנה מאה פעמים ואחד, וכן ספרי רבו הקדוש [רבינו צבי] היה רגיל על לשונו, ומסר נפשו על התורה והעבודה. והתפלל בעד כלל ישראל והמשיך להם שפע פרנסה והצלחה, ועד חצי שנותיו למד מתוך דחק ועני ונשמע מפי קדשו שהיה לומד בעמידה ובהרף נתבקעו צפרני ידיו מן הקר שהיה בביתו, ומזה תבין גדל קדשת עבודתו.

(עשר קדשות דף לו, מערכת ח, הרב הקדוש מורינו הרב יצחק איזיק מזידיטשוב) ולסיום דברינו נעתיק את אשר כתב בענין למוד הזוהר בספר עטרת צבי (חלק ג' דף לט עמוד א') וזה לשונו: אשרינו מה טוב חלקנו שזכינו לאורו (של הזוהר הקדוש), לילך ולהגות באמרי נעם בזיו זהר עליון, אור הקדוש חבו ממתקים וכלו מחמדים מים שאין להם סוף וקץ, להבין ולהשכיל במעשה בראשית ובמעשה מרפבה, ואיך להיות מרפבה (אל השכינה הקדושה) להתיחד ולהשיב נפש אל מקור מקום מחצבה ושרשה, וזאת נחלט ונשרש בנפשי, אשר מי שלא ראה אור ספר הזוהר, לא ראה אור מימיו, וכל שלא טעם מן מתוק האור לעינים וראי השמש שמור תלמיד חכמים העוסקים ומעמיקים בחכמה, לא טעם טעם סתרי תורה מימיו, בכמה הליכות עולם על כל קוץ תלי תלים של הלכות לאלפים ולרבבות, באשר תהלה לאל, זכינו לראות עולמנו בחיינו אחד מני אלף טעם עולם הבא ממש, מגדל מתיקת דבש נפת צוף דרכי הקדשה והיחוד, ברב חסדו השם עלינו, עד כאן לשונו.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת ויגש דף רט ע"ב
סוד תפלות העמידה הנקראת תפלת לחש

וְהַקֵּל נִשְׁמַע בֵּית פְּרַעַה. רַבִּי
[אַלְעָזָר] אָבָא פָּתַח וְאָמַר, (תהלים 97)
נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה נַפְשִׁי
לְחַצְרוֹת ה' לְבִי וּבִשְׂרֵי יִרְנְנוּ
אֵל אֵל חַי. תָּא חַי, תָּא חַי,
כָּל בַּר נֶשׁ דְּצִלֵּי צְלוֹתֶיהָ (ויקום) קַמֵּי מְאִרִיָּה, אֲצַטְרִיךְ
לִיָּה לְאַקְדָּמָא לִיָּה בְּרַכָּאן בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא, וְלְצִלֵּי
צְלוֹתֶיהָ קַמֵּי מְאִרִיָּה בְּזִמְנָא דְאַצְטְרִיךְ.

בְּצַפְרָא, לְאַחְדָּא בִימִינָא דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.
בְּמִנְחָה, לְאַחְדָּא בְּשִׁמְאָלָא. וְצְלוֹתָא
וּבְעוֹתָא, אֲצַטְרִיךְ לִיָּה לְבַר נֶשׁ בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא
בְּגִין לְאַתְאַחְדָּא בֵּיהּ. וְאוֹקִימְנָא, מָאן דְּצִלֵּי
צְלוֹתֶיהָ, (ויקום) קַמֵּי מְאִרִיָּה, אֲצַטְרִיךְ לִיָּה דְלָא
לְמִשְׁמַע קָלִיה בְּצְלוֹתֶיהָ. וּמָאן דְּאַשְׁמַע קָלִיה
בְּצְלוֹתֶיהָ, צְלוֹתֶיהָ לָא אֲשַׁתַּמַּע.

מָאֵי טַעְמָא. בְּגִין (דף רי ע"א) דְּצְלוֹתָא, לָאו אִיהִי הֵהִיא
קָלָא דְאַשְׁתַּמַּע. דִּהֵהוּא קוֹל דְּאַשְׁתַּמַּע לָאו
הִיא צְלוֹתָא. וּמָאן אִיהִי צְלוֹתָא. דָּא קָלָא אַחְרָא,
דְּתַלְיָא בְּקָלָא דְאַשְׁתַּמַּע, וּמָאן הוּא קָלָא דְאַשְׁתַּמַּע.
דָּא הֵהוּא קוֹל דִּהוּא בּוּא"ו, קָלָא דְתַלְיָא בֵּיהּ, דָּא
הֵהוּא קַל בְּלָא וּא"ו.

שְׁנִשְׁמַע? זֶה אֹתוֹ הַקּוֹל שֶׁהוּא בּוּא"ו, הַקּוֹל שֶׁתְּלוּי בּוּ, זֶהוּ קוֹל בְּלִי וּא"ו.

וְהַקֵּל נִשְׁמַע בֵּית פְּרַעַה. רַבִּי
[אַלְעָזָר] אָבָא פָּתַח וְאָמַר, (תהלים 97)
נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה נַפְשִׁי
לְחַצְרוֹת ה' לְבִי וּבִשְׂרֵי יִרְנְנוּ
אֵל אֵל חַי. בָּא רְאֵה, כָּל אָדָם
שֶׁמִּתְפַּלֵּל תְּפִלָּתוֹ [ויקום] לְפָנֵי
רְבוֹנוֹ, צְרִיךְ לוֹ לְהַקְדִּים לוֹ
בְּרַכּוֹת בְּכָל יוֹם וְיוֹם
וּלְהַתְפַּלֵּל תְּפִלָּתוֹ לְפָנֵי רְבוֹנוֹ
בְּזִמְן שְׁצַרִיף.

בְּבִקְרָא לְאַחַז בִּימִין שֶׁל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּמִנְחָה
לְאַחַז בְּשִׁמְאָל. וְתְּפִלָּה
וּבְקִשָּׁה צְרִיף לְאָדָם בְּכָל יוֹם
וְיוֹם כִּדִּי לְהֶאֱחֹז בּוּ. וּבְאַרְנוֹ,
מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל תְּפִלָּתוֹ [ועומד]
לְפָנֵי רְבוֹנוֹ, צְרִיף לוֹ שְׁלֹא
לְשַׁמַּע קוֹלוֹ בְּתְּפִלָּתוֹ, וּמִי
שֶׁשׁוֹמֵעַ קוֹלוֹ בְּתְּפִלָּתוֹ,
תְּפִלָּתוֹ לֹא נִשְׁמַעַת.

מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁהַתְּפִלָּה
אֵינָה אֹתוֹ הַקּוֹל שֶׁנִּשְׁמַע,
שֶׁאֹתוֹ קוֹל שֶׁנִּשְׁמַע אֵינּוּ
תְּפִלָּה. וּמָה הִיא תְּפִלָּה? זֶהוּ
קוֹל אַחַר שֶׁתְּלוּי בְּקוֹל
שֶׁנִּשְׁמַע. וּמִי הוּא הַקּוֹל

וּמְשׁוּם כָּךְ לֹא צָרִיךְ לְאָדָם לְשָׁמַע קוּלוֹ בְּתַפְלָתוֹ, אֲלֵא לְהַתְּפַלֵּל בְּלַחַשׁ בְּאוֹתוֹ הַקּוֹל שֶׁלֹּא נִשְׁמָע, וְזוֹ הַתְּפִלָּה שְׁמַת־קַבְּלַת תְּמִיד, וְסִימָן לְדָבָר - וְהַקֵּל נִשְׁמָע. קֵל בְּלִי וְאִ"ו, נִשְׁמָע. זֶה הִיא הַתְּפִלָּה שֶׁהִיא בְּחֵשָׁאִי, שְׁכַתּוּב בְּחִנּוּה וְקוּלָּהּ לֹא יִשְׁמָע. זֶה הִיא הַתְּפִלָּה שֶׁמְקַבֵּל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּשֶׁנַּעֲשִׂית בְּתוֹךְ רְצוֹן וְכוּנָה וְתַקּוּן כְּרָאוּי, וְלִיחַד אֶת הַיַּחֲוֵד שֶׁל רְבוּנוֹ כְּרָאוּי בְּכָל יוֹם. [וְהַקֵּל נִשְׁמָע בֵּית פְּרָעָה. וְהַקֵּל נִשְׁמָע, חֶסֶר וְאִ"ו, מָה הַטַּעַם? אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, זֶה הִיא הַשְּׂכִינָה שֶׁבּוֹכָה עַל חֶרְבֵן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְעַל גְּלוּתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל. כְּתוּב כָּאֵן וְהַקֵּל נִשְׁמָע, וְכַתּוּב שָׁם, (יִרְמִיָּה ל"א) קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע. מָה לְפָנֵינוּ שְׂכִינָה, אָף כָּאֵן גַּם בֵּן שְׂכִינָה].

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, הַקּוֹל בְּחֵשָׁאִי זֶהוּ קוֹל עֲלִיּוֹן שְׁכָל הַקּוּלוֹת יוֹצְאִים מִשָּׁם. אֲבָל קֵל בְּלִי וְאִ"ו, זֶה הִיא הַתְּפִלָּה שֶׁל מִטָּה, שֶׁהִיא הוֹלֶכֶת לְהַתְּעַלּוֹת בּוֹאִ"ו וְלְהַתְּחַבֵּר בּוֹ.

וּבְגִין כֵּן, לֹא אֶצְטְרִיךְ לִיָּה לְבַר נֶשׁ לְמִשְׁמַע קְלִיָּה בְּצִלּוֹתֶיהָ, אֲלֵא לְצִלָּאָה בְּלַחַשׁ, בְּהֵהוּא קָלָא דְלֹא אִשְׁתַּמַּע. וְדָא הִיא צִלּוֹתָא דְאִתְקַבְּלַת תְּדִיר. וְסִימָנֵיהּ, וְהַקֵּל נִשְׁמָע, קֵל בְּלֹא וְאִ"ו, נִשְׁמָע. דָּא הִיא צִלּוֹתָא דִּהִיא בְּחֵשָׁאִי. דְכִתְיִב בְּחִנּוּה, (שמואל א א) וְקוּלָּהּ לֹא יִשְׁמָע. דָּא הִיא צִלּוֹתָא דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קַבִּיל, כִּד אִתְעֵבִיד גּוֹ רַעוּתָא וְכוּנָה וְתַקּוּנָא כְּדָקָא יְאוּת, וְלִיחַדָּא יַחֲוֵדָא דְמַרְיָה כְּדָקָא יְאוּת בְּכָל יוֹמָא. (וְהַקֵּל נִשְׁמָע בֵּית פְּרָעָה. וְהַקֵּל נִשְׁמָע חֶסֶר וְאִ"ו, מָאִי טַעַמָא, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, דָּא הִיא שְׂכִינָתָא דְכַבָּאת עַל חֶרְבֵן בֵּי מִקְדָּשָׁא וְעַל גְּלוּתָהוֹן דְיִשְׂרָאֵל. כְּתִיב הֵכָא, וְהַקֵּל נִשְׁמָע, וְכַתְיִב הַתָּם, (יִרְמִיָּה ל"א) קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע. מָה לְהֵלֵן שְׂכִינָתָא, אָף כָּאֵן נְמִי שְׂכִינָתָא).

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, קָלָא בְּחֵשָׁאִי, דָּא הִיא קָלָא עֲלָאָה, דְכָל קָלִין נְפַקִין מִתַּמּוֹן. אֲבָל קֵל בְּלֹא וְ, דָּא הִיא צִלּוֹתָא דְלִתְתָא, דְאִיְהִי אֲזֵלָא לְאִסְתְּלָקָא בּוֹאִ"ו וְלֹאִתְחַבְּרָא בֵיהּ.

תָּא חֲזִי, וְהַקֵּל נִשְׁמָע, דָּא הוּא קֵל בְּלֹא וְאִ"ו. דָּא הִיא קָלָא דְכַבָּאת עַל מִקְדָּשׁ רֵאשׁוֹן וְעַל מִקְדָּשׁ שְׁנִי. נִשְׁמָע, כְּמָה דְאִתְ אָמַר, קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע. בְּרָמָה, מָאִי בְּרָמָה. דָּא הוּא עֲלֵמָא עֲלָאָה, עֲלֵמָא דְאִתִּי. וְסִימָנֵיהּ, מִן הַרְמָה וְעַד בֵּית אֵל, (תהלים 17) מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. הֵכָא בְּרָמָה, דָּא עֲלֵמָא

בְּאֵ רֵאָה, וְהַקֵּל נִשְׁמָע, זֶה הוּא הַקֵּל בְּלִי וְאִ"ו, זֶהוּ הַקּוֹל שֶׁבְּכָה עַל מִקְדָּשׁ רֵאשׁוֹן וְעַל מִקְדָּשׁ שְׁנִי. נִשְׁמָע, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע. בְּרָמָה, מָה זֶה בְּרָמָה? זֶה הוּא הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, הָעוֹלָם הַבָּא, וְסִימָן לְדָבָר - מִן הַרְמָה וְעַד בֵּית אֵל, (תהלים קו) מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם.

נַעֲרַךְ וְנִסְדַּר עַל יְדֵי "מַפְעַל הַזְּהוּרָה הָעוֹלָמִי" לְקִירוּב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים. - דְפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי" נִיתֵן לְקַבֵּל בְּחִנּוּם לְזִכּוּי הַרְבִּים בְּלַבַּד. ט"ל: 054-8436784 אוֹ אֶצֶל מַלְכוּת דּוּד רַחוּב הַשּׁוּמֵר 74 ב"ב

כָּאן בְּרָמָה - זֶה הָעוֹלָם
הָעֲלִיּוֹן, שֶׁהָרִי בִשְׁעָה הַהִיא
שֶׁבְרָמָה נִשְׁמַע, אִז מֵה
כְּתוּב? (ישעיה כב) וַיִּקְרָא ה'
אֱלֹהִים צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא
לְבָכִי וּלְמִסְפַּד וְגו'.

וְהַקֵּל נִשְׁמַע, לְעֵילָא לְעֵילָא. בְּגִין
לְמַעְלָה. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם
שְׂוֹא"ו הַתְּרַחֵק וְהַסְתַּלַּק
מִמֶּנָּה, וְאִז רַחֵל מְבַכָּה עַל
בְּנֵיהָ מֵאַנְהָ לְהַנָּחֵם עַל בְּנֵיהָ
כִּי אֵינָנּוּ. כִּי אֵינָנּוּ? כִּי אֵינָם
צָרִיךְ הִיא לְהִיּוֹת! אֶלֶּא כִּי
אֵינָנּוּ, וְהֵנָּה בְּאַרְנוּ כִּי אֵינָנּוּ,
שֶׁבַעֲלָה לֹא נִמְצָא עִמָּה,
שְׂאֵלְמָלֵא הִיא בַעֲלָה נִמְצָא
עִמָּה, תַּתְנַחֵם עֲלֵיהֶם, שֶׁהָרִי
אִז בְּנֵיהָ לֹא יְהִי בַגְלוֹת,
וּמִשּׁוֹם שְׂאֵינָנּוּ, אֵינָה
מִתְנַחֶמֶת עַל בְּנֵיהָ, מִשּׁוֹם
שֶׁבְנֵיהָ הַתְּרַחֵקוּ מִמֶּנָּה עַל
שְׂאֵינָנּוּ עִמָּה.

בֹּא רֵאָה, בֵּית פְּרַעָה - זֶה
הוּא סִימָן לְדַבֵּר לְמַעְלָה,
הַבֵּית שֶׁנִּפְרָעִים וּמִתְגַּלִּים
מִמֶּנּוּ כָּל הָאוֹרוֹת וְכָל
הַמְּאוֹרוֹת, כָּל מֵה שֶׁהִיא
סְתוּם מִשֵּׁם הַתְּגָלָה, וּמִשּׁוֹם כֶּף הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוֹצִיא אֶת כָּל הָאוֹרוֹת וְכָל הַמְּאוֹרוֹת,
כְּדִי לְהַאִיר לְאוֹתוֹ הַקּוֹל שֶׁנִּקְרָא קַל בְּלִי וְא"ו.

בֹּא רֵאָה, כִּי יָקִים הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזֶה הַקּוֹל מֵהַעֲפָר וַיִּתְחַבֵּר בָּאוֹת וְא"ו, אִז כָּל מֵה
שֶׁנֶּאֱבָד מֵהֶם בְּזִמְן הַגְּלוּת יַחְזוֹר, וַיִּתְעַדְּנוּ בְּאוֹרוֹת עֲלִיוֹנִים שְׁנוֹסְפִים מִתּוֹךְ הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן,

עֲלָאָה. דִּהָא בְּהֵיא שְׁעָתָא דִּי בְּרָמָה נִשְׁמַע. כְּדִין
מֵה כְּתוּב, (ישעיה כב) וַיִּקְרָא ה' אֱלֹהִים צְבָאוֹת בַּיּוֹם
הַהוּא לְבָכִי וּלְמִסְפַּד וְגו'.

וְהַקֵּל נִשְׁמַע, לְעֵילָא לְעֵילָא. מָאי טַעְמָא. בְּגִין
דְּוֹא"ו אֶתְרַחֵק וְאֶסְתַּלַּק מִנֵּיהּ, וְכְדִין רַחֵל
מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ מֵאַנְהָ לְהַנָּחֵם עַל בְּנֵיהָ כִּי אֵינָנּוּ. כִּי
אֵינָנּוּ, כִּי אֵינָם מִיבְעֵי לֵיהּ. אֶלֶּא כִּי אֵינָנּוּ, וְהָא
אוֹקִימָא, כִּי אֵינָנּוּ, דְּבַעֲלָה לֹא אֶשְׁתַּבַּח עִמָּה.
דְּאֶלְמָלֵא בַעֲלָה יֶשְׁתַּבַּח עִמָּה, תַּתְנַחֵם עֲלֵיהוּ. דִּהָא
כְּדִין בְּנֵהָ, לֹא יְהוֹן בְּגָלוּתָא. וְכְגִין דְּאֵינָנּוּ, לֹא אִיהִי
מִתְנַחֶמֶת עַל בְּנֵהָ, בְּגִין דְּבַנְהָא אֶתְרַחֵקוּ מִנֵּיהּ, עַל
דְּאֵינָנּוּ עִמָּה.

תָּא חַזִּי, בֵּית פְּרַעָה, דָּא הוּא סִימְנִיךְ לְעֵילָא, בֵּיתָא
דְּאֶתְפָּרְעוּ וְאֶתְגַּלִּין מִנֵּיהּ כָּל נְהוּרִין וְכָל
בוֹצִינִין, כָּל מֵה דְּהוּה סְתִים, מִתְמָן אֶתְגַּלִּי. וְכְגִין כְּדִי,
קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶפִּיק כָּל נְהוּרִין וְכָל בוֹצִינִין, בְּגִין
לְאַנְהָרָא לְהַהוּא קוֹל, דְּאֶקְרִי קַל בְּלֹא וְא"ו.

תָּא חַזִּי, כִּד יָקִים קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְהַאִי קַל
מֵעַפְרָא, וַיִּתְחַבֵּר בְּוֹא"ו, כְּדִין כָּל מֵה

סְתוּם מִשֵּׁם הַתְּגָלָה, וּמִשּׁוֹם כֶּף הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוֹצִיא אֶת כָּל הָאוֹרוֹת וְכָל הַמְּאוֹרוֹת,
כְּדִי לְהַאִיר לְאוֹתוֹ הַקּוֹל שֶׁנִּקְרָא קַל בְּלִי וְא"ו.

כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֲבָדִים בְּאֶרֶץ אֲשׁוּר וְהִנָּדְחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לֵה' בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַם.

וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֲבָדִים בְּאֶרֶץ אֲשׁוּר וְהִנָּדְחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לֵה' בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַם:

ספר אור הזהר (עמוד 343)

שאלה: אמר נא לי, מהו הסגלה בלמוד ספר הזהר.

תשובה: סגלות רבות מצינו בספרים להעוסקים בספר הזהר, וכאן נעלה בקצור לדגמא שבועה עשר מהם:

- א על ידי למוד בספר הזהר זכות רבי שמעון והחברים שלו יגנו עליו. (זכירה לחיים דף יד עמוד ד')
- א ועוד, שזכות רבי שמעון בן יוחאי בפרטות יגן עליו גם לעולם הבא. (ספר אברהם במחזה דרוש ט"ו)
- א ולמוד הזהר הקדוש סגלה ליראת שמים. (הקדמת רבי משה פסולה לספר התקונים)
- א העסק בספר הזהר סגלה להשגחה. (האר"י זכרוננו לברכה בשער רוח הקדש דף יא:)
- א העסק בזהר הקדוש בתדירות סגלה להביא את האדם להתקשרות לאין סוף ברוך הוא.
- א הלמוד בזהר הוא תקון גדול לבעל תשובה. (רבי ישראל דוב מוילעניק, שארית ישראל שער ההתקשרות שער א' דרוש ה מאמר ב)
- א הלמוד בזהר הוא תקון גדול לנשמה. (שכחי האר"י זכרוננו לברכה)
- א למוד הזהר מביא לטהרת וקדושת הנפש. (מורה באצבע אות מד)
- א ולזכות הנשמה. (פלא יועץ ערך זהר)
- א למוד בזהר הקדוש מסיר טמטום הלב. (הגהות מורינו הרב רבי צבי אלימלך אות ט)
- א בלמוד הזהר בונה עולמות. (מאה שערים לבעל התניא)
- א הלומד בספר זהר הקדוש בעולם הזה, אז לעתיד לבוא לא ישב בבושה. (כסא מלך על תקוני הזהר תקון מג אות ס)
- א למוד סתרי התורה הוא סיוע רב להבנת נגלות התורה. (זהר פרשת וישב דף קפ"ה. בכללות, ובפרטות בלקוטי תורה לבעל התניא פרשת צו)
- א הלמוד בזהר מביא את האדם לאהבת הבורא. (רבי אברהם מסלונים בספר תורת אבות)
- א הלמוד בזהר מביא את האדם לאמונה. (הרמ"ו בהגהותיו לספר התניא)
- א למוד הזהר הקדוש מציל את האדם ומשפחתו ממגפה ושערורות. (אמרי פנחס שער ט אות ג)
- א מביא רפואה לכאב שנים. (שם שער ו אות עג)
- א והוא רפואה לרגלים ולהוצאת קוץ. (מעשי אמת לתלמיד החוזה מלובלין נרפס בספר אמת ויעיב חלק ד' עמוד ל)

יג) הקדוש ברוך הוא ברא את האדם בסוד החכמה, כדי לדעת ולהסתכל בכבוד רבוננו אמר רבי אלעזר קודשא בריך הוא ברא ליה לבר נש ברזא דחכמתא, קודשא בריך הוא ברא ליה לבר נש ברזא דחכמתא, ועביד ליה באומנותא סגוי, ונפח באפוי נשמתא דחיי, למנדע ולאסתכלא ברזין דחכמתא, למנדע ביקרא דמאריה, כמה דאת אמר, (ישעיה מג) כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו. ולכבודי בראתיו דיקא. (זהר חלק ב' דף קנ"ה).

יד) ללמד ספר הזהר בנחת

הנה בכל חלקי התורה מצינו (בטור ארח חיים סימן א) כי טוב מעט בכונה מהרבות שלא בכונה, וכן לענין למוד הזהר כתב בעל הפלא יועץ (ערך זהר): וזה לשונו: "אף ישפיל על דבר מראשיתו, שלא יצטרך ללמד במהירות גדול, באפן שלא יהיה שוה אותו הלמוד בלום, ויהיה עמלו לריק חס ושלום, וכבר אמרו חכמינו זכרונם לברכה, טוב מעט בכונה מהרבות בלא בונה". וכן כתב בספר עטרת צבי (חלק ג' דף י"ח עמוד ד') וזה לשונו: והנה הלומד ספר הזהר הקדוש בהלעטה אינו רואה בזה סימן ברכה ונחת ומתוק האור, עד כאן לשונו. (ראה באריכות למקו).

מקור המאמר בזהר פרשת בשלח דף נה ע"ב
האזהב לקב"ה ומצפה לבנין ביתו, זוכה לראות בשמחתו

רְבִי יִיסָא פְּתַח וְאָמַר, כַּמָּה אֵית לִיה לְבַר נֶשׁ
לְרַחֲמָא לִיה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּהָא לִית
לִיה פּוֹלְחָנָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, (אֵלָא) (כַּמָּה)
רְחִימוּתָא. וְכָל מָאן דְּרַחֲמִים לִיה, וְעֵבִיד פּוֹלְחָנָא
בְּרַחֲמִימוּתָא, קָאֲרִי לִיה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא רְחִימָא.
אִי הָכִי, בְּמָאי אֻקְיָמָנָא הֵינִי קְרָאִי, רַעְדָּה וְרַע אָבִיד
אֶל תַּעֲזוּב. וּכְתִיב (משלי כה) הוֹקֵר רַגְלָהּ מִבֵּית רַעְדָּה.

אֵלָא הָא אֻקְמוּהָ חֲבֵרִיָּא, הֵאִי קְרָא (ס"א בְּעוֹלוֹת
וּשְׁלָמִים וְהֵאִי בְּחֻטָּאוֹת וְאֲשָׁמוֹת וּכְתִיב וְכוּ') בְּעוֹלוֹת כְּתִיב.

הַשְׁתָּא, רַעְדָּה וְרַע אָבִיד אֶל תַּעֲזוּב, לְמַפְלַח לִיה,
וְלֹא תִדְבַקָא בֵיה, וְלֹא מַעְבֵּד פְּקוּדוּי. אֶל תַּעֲזוּב וּדְאִי.
וְהָא דְאִתְמַר הוֹקֵר רַגְלָהּ מִבֵּית רַעְדָּה. כְּלוּמַר הוֹקֵר
יִצְרָה, דְּלֹא יִרְתַּח לְקַבְּלָהּ, וְלֹא יִשְׁלוּט בָּהּ, וְלֹא
תַעֲבִיד הִרְהוּרָא אַחֲרָא. מִבֵּית רַעְדָּה, מָאן בֵּית
רַעְדָּה. דָּא נִשְׁמַתָּא קְדִישָׁא, דְּאֵעִיל בָּהּ רַעְדָּה וַיְהִיבָהּ
בְּגוּרָהּ.

רְבִי יִיסָא פְּתַח וְאָמַר, כַּמָּה
יֵשׁ לְאָדָם לְאַהֲבָא אֶת הַקְּדוּשָׁה
בְּרוּךְ הוּא, שְׁהֵרִי אֵין לָהּ
עֲבוּדָה לְקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא
[אֵלָא] [כְּמוֹן] אֵלָא אַהֲבָה, וְכָל מִי
שְׁאוּהֵב אוֹתוֹ וְעוֹשֶׂה עֲבוּדָתוֹ
בְּאַהֲבָה, קוֹרָא לוֹ הַקְּדוּשָׁה
בְּרוּךְ הוּא אַהוּב. אִם כֹּה,
כַּמָּה בְּאַרְנוֹ פְּסוּקִים אֵלוֹ -
רַעְדָּה וְרַע אָבִיד אֶל תַּעֲזוּב,
וּכְתִיב (משלי כה) הוֹקֵר רַגְלָהּ
מִבֵּית רַעְדָּה?

אֵלָא, הֵרִי בְּאַרוּהָ הַחֲבֵרִים,
פְּסוּק זֶה (בְּעוֹלוֹת וּשְׁלָמִים, וְזֶה בְּחֻטָּאוֹת
וְאֲשָׁמוֹת, וּכְתוּב וְכוּ') נִכְתָּב בְּעוֹלוֹת.
עֲכָשׁוּ, רַעְדָּה וְרַע אָבִיד אֶל
תַּעֲזוּב, לְעַבֵּד אוֹתוֹ וְלִהְדַּבֵּק
בוֹ וְלַעֲשׂוֹת מְצוּוֹתָיו. אֶל
תַּעֲזוּב, וּדְאִי. וְזֶה שְׁנַאֲמַר
הוֹקֵר רַגְלָהּ מִבֵּית רַעְדָּה.
כְּלוּמַר, הוֹקֵר יִצְרָה שְׁלֹא
יִרְתַּח כְּנִגְדָּה וְלֹא יִשְׁלַט בָּהּ,
וְלֹא תַעֲשֶׂה הִרְהוּרָא אַחֲרָהּ.

מִבֵּית רַעְדָּה, מִי זֶה בֵּית רַעְדָּה? זֶה הַנִּשְׁמָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁהַכְּנִים בָּהּ רַעְדָּה וְנִתְּן אוֹתָהּ בְּתוֹכָהּ.

וְעַל זֶה עֲבוֹדַת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא - לָאֵהָב אוֹתוֹ בְּכָל, כְּמוֹ שְׁכַתוֹב (דְּבָרִים ו') וְאֶהְבֶּת אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ. זֶה אֵלֵי וְאֲנֹהוּ - שְׁכַל יִשְׂרָאֵל רָאוּ עַל הַיָּם מַה שֶּׁלֹּא רָאָה יַחֲזִקְאֵל הַנְּבִיא, וְאֶפְלוּ אוֹתָם הָעֵבְרִים שֶׁבְמַעֲי אִמָּם הָיוּ רוֹאִים וּמִשְׁבַּחִים אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכָלֵם הָיוּ אוֹמְרִים זֶה אֵלֵי וְאֲנֹהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וְאֶרְמְמְנָהוּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אִם כֶּן, לָמָּה וְאֶרְמְמְנָהוּ, שֶׁהָרִי אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם הוּא לְמַעְלָה? אָמַר לוֹ, אֶפְלוּ כֶּן צָרִיךְ, וְהַכֵּל דָּבָר אֶחָד, וְאֶרְמְמְנָהוּ בְּכָל, לְהַכְלִיל מִי שִׁוְדַע לְיַחַד אֶת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ הַגָּדוֹל, שֶׁהָרִי זֹהוּ עֲבוֹדָה עֲלִיוֹנָה שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

רַבִּי יְהוּדָה הָיָה יוֹשֵׁב לְפָנֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְהוּא קוֹרֵא כְּתוֹב (ישעיה נב) קוֹל צְפִיף נִשְׂאוֹ קוֹל יַחֲדוֹ יִרְנְנוּ. קוֹל צְפִיף, מִי הֵם צְפִיף? אֵלֶּה הֵם שְׁמַצְפִּים מְתֵי יִרְחָם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבָנוֹת אֶת בֵּיתוֹ. נִשְׂאוֹ קוֹל? יִשְׂאוֹ קוֹל הָיָה צָרִיךְ לְהִיּוֹת! מַה זֶה נִשְׂאוֹ קוֹל? אֵלֶּה כָּל אָדָם שֶׁבּוֹכָה וּמְרִים קוֹלוֹ עַל חֶרְבֵּן בֵּיתוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זוֹכָה לְמַה שְׁכַתוֹב אַחַר כֶּן - יַחֲדוֹ יִרְנְנוּ, וְזוֹכָה לְרֹאוֹתוֹ מִיֹּשֵׁב בַּחֲדוּהָ.

וְעַל דָּא פּוֹלְחָנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְרַחֲמָא לִיהּ בְּכָלֵא, כְּמַה דְכָתִיב, (דְּבָרִים ו') וְאֶהְבֶּת אֶת יי' אֱלֹהֶיךָ. זֶה אֵלֵי וְאֲנֹהוּ, דְכָל יִשְׂרָאֵל חָמוּ עַל יַמָּא, מַה דְלֹא חָמָא יַחֲזִקְאֵל נְבִיאָה, וְאֶפְלוּ אֵינּוֹן עוֹבְרֵי דְבְמַעֲי אִמָּהוֹן, הוּוּ חָמָאן וּמִשְׁבַּחֵן לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְכָלֵהוּ הוּוּ אִמְרִין זֶה אֵלֵי וְאֲנֹהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וְאֶרְמְמְנָהוּ, כְּמַה דְאֵתְ אָמַר אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אִי הָכִי אִמָּאֵי וְאֶרְמְמְנָהוּ, דְהָא אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם לְעִילָא הוּא. אָמַר לִיהּ, אֶפְלוּ הָכִי אֶצְטְרִיךְ, וְכָלֵא חַד מְלָה, וְאֶרְמְמְנָהוּ בְּכָלֵא, לְאַבְלָלָא, מָאן דִּידַע לְיַחַדָּא שְׁמָא קְדִישָׁא רַבָּא, דְהָא הוּא פּוֹלְחָנָא עֲלָאָה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

רַבִּי יְהוּדָה הָוָה יְתִיב קָמִיהּ דְר' שְׁמַעוֹן, וְהָוָה קְאָרִי, כְּתִיב (ישעיה נב) קוֹל צְפִיף נִשְׂאוֹ קוֹל יַחֲדוֹ יִרְנְנוּ. קוֹל צְפִיף, מָאן אֵינּוֹן צְפִיף. אֵלֶּה אֵלִין אֵינּוֹן דְמַצְפָּאן, אֵימְתֵי יִרְחָם קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְמַבְנֵי בֵיתֵיהּ. נִשְׂאוֹ קוֹל, יִשְׂאוֹ קוֹל מִיבְעֵי לִיהּ, מָאֵי נִשְׂאוֹ קוֹל. אֵלֶּה, כָּל בַּר נֶשׁ דְּבָבֵי, וְאָרִים קְלִיָּה עַל חֶרְבֵּן בֵּיתֵיהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְכִי לְמַה דְכָתִיב לְבַתָּר יַחֲדוֹ יִרְנְנוּ. וְכִי לְמַחְמֵי לִיהּ בְּיִשׁוּבָא בַּחֲדוּוֹתָא.

בֵּיתוֹ. נִשְׂאוֹ קוֹל? יִשְׂאוֹ קוֹל הָיָה צָרִיךְ לְהִיּוֹת! מַה זֶה נִשְׂאוֹ קוֹל? אֵלֶּה כָּל אָדָם שֶׁבּוֹכָה וּמְרִים קוֹלוֹ עַל חֶרְבֵּן בֵּיתוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זוֹכָה לְמַה שְׁכַתוֹב אַחַר כֶּן - יַחֲדוֹ יִרְנְנוּ, וְזוֹכָה לְרֹאוֹתוֹ מִיֹּשֵׁב בַּחֲדוּהָ.

מקור המאמר בזהר פרשת ויקהל דף רד ע"ב
הנאות הנשמיה יתירה של שבת

בְּהַאי רָזָא אֵית רָזָא אַחְרָא. הַאי רוּחָא, אַתְהֵינִי
בְּהַאי יוֹמָא, מִהֲנֵאֲוֹתָן דְּיִשְׂרָאֵל, וּמִעֲנוּגָא
דְּלֵהוּן, וּבְגִין דָּא, פְּעֵי לְמִיּהֵב לִיהַ עֲנוּגָא, בְּמִיכְלָא
וּבְמִשְׁתֵּיָא, תְּלַת זְמַנִּין, בְּתַלְתַּת סְעוּדָתִין, דְּתַלְתַּת
דְּרֵגֵי מְהִימְנוּתָא, כְּמָה דְּאוּקְמוּתָּהּ. וְהַאי נְטִיל חֲדוּהָ
וְעֲנוּגָא, בְּאֵינוּן סְעוּדָתֵי דְּיִשְׂרָאֵל. וְכַּאֲהַ חוּלְקִיָּהּ,
מָאן דְּאֵהֵינִי לִיהַ, וּמְעַנְג לִיהַ, בְּהַאי יוֹמָא.

הַאי רוּחָא, אַתְהֵינִי כָּל שִׁיתָא יוֹמִין, מִרוּחָא עֲלָאָה
דְּעֵתִיקָא דְּכָל עֵתִיקוֹן. וּבְיוֹמָא דְּשַׁבְּתָא, בִּינוּן
דְּנַחֲתִית, וְאַתְסַחֵי בְּגַנְתָּא דְּעֵדוֹן בְּלִילְיָא, אַתְעַנְג
מִעֲנוּגָא דְּגוּפָא, בְּסְעוּדָתֵי דְּמְהִימְנוּתָא, וְאַתְעַטֵּר
(נ"א וְאַתְעַנְג) הַאי רוּחָא מִעֵילָא וְתַתָּא, וְאַתְרֵי בְּכָל
סְטֵרִין, בְּעֵטְרָא (נ"א בְּעֲנוּגָא) דְּלְעֵילָא וְתַתָּא.

וְהוּאֵיל וּקְיִמָּא עֲמִיָּה דְּבַר נָשׁ, אַצְטְרִיךְ לִיהַ
לְנִטְרָא לִיהַ. וְעַל דָּא כְּתִיב וְשָׁמְרוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת. שַׁבַּת, דָּא הוּא הֵהִיא נְקוּדָה
תַּתָּאָה. אֶת הַשַּׁבָּת, דָּא הוּא הַאי רוּחָא,
אַתְפְּשֻׁטוּתָא דְּהֵהִיא נְקוּדָה. הַהוּא אַתְפְּשֻׁטוּתָא,
כַּד אַתּוּסַף קְדוּשָׁן וּבְרַכָּאן מְלַעֲיָלָא, עַל הֵהִיא
נְקוּדָה.

בַּסּוּד הַזֶּה יֵשׁ סוּד אַחֵר.
הַרוּחַ הַזֶּה נִהְיִית בְּיוֹם הַזֶּה
מִהֲנֵאֲתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל
וּמִהֲעֲנַשׁ שְׁלָהֶם, וּמִשׁוּם כִּךְ
צָרִיךְ לָתֵת לָהּ עֲנַג בְּמֵאֲכָל
וּבְמִשְׁתֵּה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים
בְּשֹׁלֵשׁ סְעוּדוֹת שֶׁל שְׁלֹשׁ
דְּרָגוֹת הָאֲמוּנָה, כְּמוֹ
שֶׁבְּאַרוּהָ, וְזוֹ נוֹטֶלֶת שְׂמֻחָה
וְעֲנַג בְּאוֹתָן סְעוּדוֹת שֶׁל
יִשְׂרָאֵל. אֲשֶׁרֵי חֶלְקוֹ מִי
שְׂמִיחָה אוֹתָהּ וּמְעַנְג אוֹתָהּ
בְּיוֹם הַזֶּה.

הַרוּחַ הַזֶּה נִהְיִית כָּל שֵׁשֶׁת
הַיָּמִים מִהַרוּחַ הָעֲלִיוֹנָה שֶׁל
עֵתִיק כָּל הָעֵתִיקִים, וּכְיוּן
שִׁינְרֵדֶת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת
וְרוּחְצַת בְּגוֹן עֵדוֹן בְּלִילְיָהּ,
מִתְעַנְגֶּת מְעַנְג הַגּוּף
בְּסְעוּדוֹת שֶׁל הָאֲמוּנָה,
וּמִתְעַטֶּרֶת (וּמִתְעַנְגֶּת) הַרוּחַ הַזֶּה
מִמְעָלָה וּמִמַּטָּה, וְנִרְוִית בְּכָל
הַצְּדָדִים בְּעֵטְרָה (בְּעַנְג)
שֶׁל מְעָלָה וּמַטָּה.

וְהוּאֵיל וְעוֹמֵד עִם הָאָדָם,
צָרִיךְ לוֹ לְשָׁמֵר אוֹתוֹ, וְעַל
זֶה כְּתוּב וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

אֶת הַשַּׁבָּת. אֶת הַשַּׁבָּת - שַׁבַּת זוֹ הִיא נְקוּדָה תַּחְתּוֹנָה. אֶת הַשַּׁבָּת - זוֹהִי אוֹתָהּ רוּחַ,
הַתְּפֻשְׁטוּתָהּ שֶׁל אוֹתָהּ נְקוּדָה.

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פה ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעֲוֹדָה הַשְּׁנִיָּה כְּתוּב אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׁאוּתָהּ שְׁעָה נִגְלָה הָעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ, וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּהָ שֶׁל הָעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי סַעֲוֹדָתוֹ וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל שַׁבַּת כְּתוּב וְהֶאֱכִלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסַּעֲוֹדָה שֶׁל זַעִיר אֲנַפִּין שֶׁהוּא בְּשִׁלְמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים מֵאוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים. וְצָרִיךְ אָדָם לִשְׂמַח בְּסַעֲוֹדָתוֹ וְלִהְיוֹת שְׁלֵם הַסַּעֲוֹדוֹת הַלְלוּ, שֶׁהֵן סַעֲוֹדוֹת הָאֱמוּנָה הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קָדוֹשׁ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה הִיא שְׁלֵמָה וְלֹא שֶׁל עַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמְזוֹלוֹת. וּמְשׁוּם כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בִּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסַעֲוֹדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח) אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאֵי. דְהֵהִיא שְׁעָתָא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עַבְדִּינּוּ, וְסַעֲוֹדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָתָא תְּלִיתָאָה דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֶאֱכִלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סַעֲוֹדָתָא דְזַעִיר אֲנַפִּין, דְהֵי בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שְׁיִתָּא יוֹמִין, מֵהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵי בְּסַעֲוֹדָתֵיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֵלִין סַעֲוֹדָתִי, דְאֵינּוֹן סַעֲוֹדָתִי מֵהֵימְנוֹתָא שְׁלִימָתָא, דְזֶרַע קַדִּישָׁא דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מֵהֵימְנוֹתָא עֲלָאָה, דְהֵא דִּילְהוֹן הִיא, וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמְזוֹלוֹת. וּבְגִינֵי כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בִּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חַזִּי, בְּסַעֲוֹדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל, דְאֵינּוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינּוֹן מֵהֵיכְלָא דְמַלְכָּא, דְאֵינּוֹן בְּנֵי מֵהֵימְנוֹתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים חֵד סַעֲוֹדָתָא מִנֵּיהּ, אַחֲזֵי פְגִימוֹתָא לְעֵילָא,

בְּאֵ וּרְאָה, בְּסַעֲוֹדוֹת הַלְלוּ נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מֵהֵיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֹדָה אַחַת מֵהֶם, מֵרְאָה פָּגָם לְמַעְלָה, וּמֵרְאָה אֶת עַצְמוֹ שְׂאִינּוֹ מִבְּנֵי

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שְׂאִינוּ מִבְּנֵי
הַיֵּכָל הַמֶּלֶךְ, וְשְׂאִינוּ מִזֵּרַע
קָדוֹשׁ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְנוֹתְנִים
עָלָיו חֶמֶר שֶׁל שְׁלֵשָׁה דְבָרִים
- דִּין הַגִּיהֶנֶם וְכוּ'.

וּבֹא רֹאֵה, בְּכֹל שְׂאֵר
הַזְּמָנִים וְהַחֲגִים צָרִיךְ אָדָם
לְשַׂמַּח וּלְשַׂמַּח אֶת הָעֲנָנִים,
וְאִם הוּא שְׂמַח לְבָדוֹ וְלֹא
נוֹתֵן לְעֲנָנִים - עֲנֹשׁוּ רַב,
שְׁהַרִי לְבָדוֹ שְׂמַח, וְלֹא נוֹתֵן
שְׂמֻחָה לְאַחֵר. עָלָיו כָּתוּב
(מִלֵּאכִי ב) וְזֵרִיתִי פָּרֵשׁ עַל
פְּנֵיכֶם פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם. וְאִם הוּא
שְׂמַח בְּשַׁבָּת, אֵף עַל גֵּב
שְׁלֹא נוֹתֵן לְאַחֵר - לֹא
נוֹתְנִים עָלָיו עֲנֹשׁ כְּבִשְׂאֵר
הַזְּמָנִים וְהַחֲגִים, שְׂכָתוּב
פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם. אָמַר פָּרֵשׁ
חֲגִיכֶם, וְלֹא פָּרֵשׁ שַׁבָּתְכֶם.
וְכָתוּב (יִשְׁעִיָּה א) חֲדָשִׁיכֶם
וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנֵאָה נְפֹשִׁי. וְאֵלּוּ
שַׁבָּת לֹא אָמַר.

וּמִשׁוּם כֶּן פְּתוּב בֵּינִי וּבֵין
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִשׁוּם שְׂכָל
הָאֱמוּנָה נִמְצְאָת בְּשַׁבָּת,
נוֹתְנִים לְאָדָם נְשֻׁמָּה אַחֲרֵת,
נְשֻׁמָּה עֲלִיוֹנָה, נְשֻׁמָּה שְׂכָל

הַשְּׁלֵמוֹת בָּהּ, כְּדִגְמַת הָעוֹלָם הַבָּא. וּמִשׁוּם כֶּן נִקְרָאת שַׁבָּת. מַה זֶה שַׁבָּת? שֵׁם שֶׁל הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, שֵׁם שֶׁהוּא שְׁלֵם מְכָל צְדָדָיו.

וְאַחֲזִי גְרָמִיָּה דְלָאוּ מִבְּנֵי מַלְכָּא עֲלָאָה הוּא,
דְלָאוּ מִבְּנֵי הַיֵּכָל דְמַלְכָּא הוּא דְלָאוּ מִזֵּרַע
קְדִישָׁא דְיִשְׂרָאֵל הוּא. וַיְהִינן עָלֶיהָ חוּמְרָא
דְתַלְת מְלִין, דִּינָא דְגִיהֶנֶם וְכוּ'.

וְתָא חֲזִי, בְּכִלְהוּ שְׂאֵר זְמָנִין וְחֲגִין, פָּעִי בַר נֶשׁ
לְחַדִּי, וְלִמְחַדִּי לְמַסְכְּנִי. וְאִי הוּא חַדִּי
בְּלַחֲזוּדֵי, וְלֹא יְהִיב לְמַסְכְּנִי, עוֹנֵשִׂיָּה סָגִי, דְהָא
בְּלַחֲזוּדֵי חַדִּי, וְלֹא יְהִיב חֲדוֹ לְאַחֲרָא. עָלֶיהָ כְּתִיב,
(מִלֵּאכִי ב) וְזֵרִיתִי פָּרֵשׁ עַל פְּנֵיכֶם פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם. וְאִי
אִיהוּ בְּשַׁבָּתָא חַדִּי, אֵף עַל גֵּב דְלֹא יְהִיב לְאַחֲרָא,
לֹא יְהִיב עָלֶיהָ עוֹנֵשִׂא, כְּשֵׂאֵר זְמָנִין וְחֲגִין, דְכְּתִיב
פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם. פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם קָא־מַר, וְלֹא פָּרֵשׁ
שַׁבָּתְכֶם. וְכְתִיב (יִשְׁעִיָּה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנֵאָה
נְפֹשִׁי. וְאֵלּוּ שַׁבָּת לֹא קָא־מַר.

וּבְגִינֵי כֶן כְּתִיב, בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִשׁוּם
דְכָל מְהִימְנוּתָא אֲשַׁתְּכַח בְּשַׁבָּתָא, יְהִיב
לִיהָ לְבַר נֶשׁ נְשֻׁמָּתָא אַחֲרָא, נְשֻׁמָּתָא עֲלָאָה,
נְשֻׁמָּתָא דְכָל שְׁלִימוֹ בָּהּ, כְּדוּגְמָא דְעֲלָמָא דְאֲתִי.
וּבְגִינֵי כֶן אֶקְרִי שַׁבָּת. מַהוּ שַׁבָּת. שְׂמָא דְקוּדְשָׁא
בְּרוּךְ הוּא. שְׂמָא דְאִיהוּ שְׁלִים מְכָל סְטֵרוֹי.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי כִּדְ הוּא. אוֹי לְאָדָם שְׁלֹא מִשְׁלִים אֶת שְׂמִיחָה הַמְּלֶכֶךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמְהִי שְׂמִיחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת שֶׁל הָאָמוּנָה, סְעוּדוֹת שְׂאֵבְרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה עַל שְׂמִיחָה, אָמוּנָה שְׁלֵמָה מִכָּל צְדָדָיו.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי כִּדְ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ, דְּלֹא אֲשֵׁלִים חֲדוּוֹתָא דְּמִלְכָּא קְדִישָׁא. וּמֵאֵן חֲדוּוֹתָא דִּילִיָּה. אֵלּוּן תְּלַת סְעוּדָתִי מְהִימְנוּתָא. סְעוּדָתִי דְּאֵבְרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכֻלְהוּ חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטְרוֹי.

שְׁנִינּוּ, בִּיּוֹם הַזֶּה מִתְּעַטְרִים הָאֲבוֹת, וְכֻלָּ הַבְּנִים יוֹנְקִים, מֵה שְׂאִין כֵּן בְּכָל שְׂאֵר הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בִּיּוֹם הַזֶּה רְשָׁעֵי הַגִּיהֵנָם נָחִים. בִּיּוֹם הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְּעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בִּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְּעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

תָּאנָא, בְּהַדִּין יוֹמָא מִתְּעַטְרָן אַבְהוֹן, וְכֻלָּ בְּנִין יִנְקִין, מַה דְּלֹאוּ הָכִי בְּכָל שְׂאֵר חֲגִין וְזְמַנִּין. בְּהַדִּין יוֹמָא, חִיבֵיָא דְּגִיהֵנָם גַּיְיָחִין. בְּהַדִּין יוֹמָא, כָּל דִּינִין אֲתַכְפִּיין, וְלֹא מִתְּעַרִין בְּעַלְמָא. בְּהַדִּין יוֹמָא אֲוִרִיָּתָא מִתְּעַטְרָא בְּעַטְרִין שְׁלִימִין.

סֵפֶר אֹרֶז הַזֹּהָר (עֵמוּד 345)

שְׂאֵלָה: אָמַר לִי הָאֵם יֵשׁ חֲשִׁיבוֹת לְלַמֵּד אֶת סֵפֶר הַזֹּהָר לְפִי פְּרָשִׁיּוֹת הַשְּׁבוּעַ אֶפְלוּ שְׂאִינוּ יִכּוֹל לְהַשְׁלִים אֶת כָּל הַפְּרָשָׁה וְצָרִיד לְדַלֵּג מִפְּרָשָׁה לְפְּרָשָׁה, אוּ יוֹתֵר טוֹב שְׁיִלְמַד דָּף אַחַר דָּף לֹאט לֹאט כְּפִי מִשְׂאֵת הַפְּנָאֵי שְׁלוּ.

תְּשׁוּבָה: הִנֵּה לְפִי שְׂאִין כַּמוֹת הַדְּפִים בְּפְּרָשִׁיּוֹת הַזֹּהָר שְׁוִים, כִּי יֵשׁ פְּרָשִׁיּוֹת אֲרֻכוֹת וְיֵשׁ פְּרָשִׁיּוֹת קְצוּרוֹת, וְעוֹד שְׂרַב הַמֵּאֲמָרִים הַמוּבָאִים בְּפְּרָשִׁיּוֹת הַזֹּהָר, אֵינֶם שְׁיָכִים דְּוָקָא לְאוֹתָהּ הַפְּרָשָׁה, לְכֵן אֶפֶן הַלְמוּד הַנִּרְצָה הוּא לְפִי הַדְּפִים כַּמָּה דְּפִים לְיוֹם.

וְהַגֵּם שְׁבוּזָה יִשְׁלִים הָאָדָם אֶת כָּל הַזֹּהָר בְּמִשְׁךְ שְׁנָה, עֲדִיף יוֹתֵר בְּזֶה מֵאֲשֶׁר שְׁיִדְלַג מִפְּרָשָׁה לְפְּרָשָׁה. וְכֻלָּ שְׁכֵן מִי שְׁעוֹסֵק בְּעִיּוֹן, וְדַאי שְׂאִינוּ יִכּוֹל לְלַמֵּד לֹא לְפִי הַפְּרָשִׁיּוֹת וְלֹא לְפִי הַדְּפִים, וְרַק לְפִי הַזְּמַן שְׂבִרְשׁוֹתוֹ, כִּי פְּעָמִים יִצְטָרֵף לְעַמֵּד בְּמֵאֲמָר אֶחָד זְמַן רַב, וְצָא וְרָאָה לְזוּה דְּגִמָּא בְּעַסֵּק נְגִלוֹת הַתּוֹרָה בְּעִיּוֹן וּפְלִפּוּל. וּמוּבָא בְּשַׁעַר רוּחַ הַקְּדוֹשׁ מִהָאָר"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, כִּי בַתְּחִלַּת יְמֵי הַשְּׁנָתוֹ הָיָה טוֹרַח לְפְּעָמִים שְׁבוּעַ אֶחָד עַל מֵאֲמָר אֶחָד מִן הַזֹּהָר כְּדִי לְהַבִּין אוֹתוֹ, עֵין שָׁם. (רָאָה בְּאֵרִיכוֹת לְקַמּוֹ).

זֶהר הַקְּדוֹשׁ (פְּרָשַׁת וַיְרֵא דָף קִיח.), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: כִּדְ יְהֵא קְרִיב לְיוֹמֵי מְשִׁיחָא אֶפְלוּ רַבִּי דְּעַלְמָא זְמַנִּין לְאֲשַׁכְּחָא טְמִירִין דְּחֻקְמָתָא. וּבְהַקְדַּמַת מוֹרִינוּ הֲרַב חַיִּים וַיִּטְאַל לְשַׁעַר הַהַקְדָּמוֹת (דָּף ג' טוֹר ב') כּוֹתֵב עַל הַזֹּהָר הַנִּזְכָּר לְעִיל, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: הָרִי מְבָאָר כִּי עַד עַתָּה הָיוּ דְּבָרֵי חֻקְמַת הַזֹּהָר נְעַלְמוֹת, וּבְדָרְא בְּתַרְאָה תַתְּגַלָּה וְתַתְּפָרְסַם חֻקְמָה הַזֹּאת, וְיָבִינוּ וְיִשְׁכִּילוּ בְּרוּי הַתּוֹרָה, שְׁלֹא הִשְׁיִגוּ הַקּוֹדְמִים אֵלֵינוּ, עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ.

וְכֵן כְּתַב הֲרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי שְׁנִיאֹר זְלַמֵּן זְכַר צְדִיק לְבִרְכָה (בְּעַל הַתְּנִיָּא בְּאַגְרוֹת קְדִישׁ אֲגַרַת כ"ו), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: כָּל חֻקְמַת הַקְּבִלָה הָיְתָה נִסְתָּרָה בִּימֵיהֶם וְנִעְלָמָה מִכָּל תַּלְמִידֵי חֻקְמִים, כִּי אִם לִיחִידֵי סְגָלָה, וְאִף גַּם זֹאת בְּהַצְנַע לְכַת וְלֹא בְּרַבִּים כְּדִאִיתָא בְּגִמְרָא, כְּמוֹ שְׂכַתְבַּת הָאָר"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה דְּדוּקָא בְּדוֹרוֹת הָאֵלּוּ הָאֲחֻרוֹנִים מִתָּר וּמִצְוָה לְגִלוֹת אֶת זֹאת הַחֻקְמָה, עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ.

בְּהַקְדַּמַת אֹרֶז הַחֻמָּה כְּתַב שְׁכֵן אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי בְּעַצְמוֹ שְׁנַעְרִים קַטְנִים וְלַמְדוּ מִסוּד הַשָּׁם עֵין שָׁם.

בולעטין #1

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
חודש תשרי תשנ"ה

ללמוד חק לישראל דבר יום ביומו

אחד מגדולי התיקון לפגם הברית הוא לימוד החק לישראל דבר יום ביומו

מכתב המלצה מהגה"צ אב"ד משארמאש שליט"א [זצ"ל] בשנת תש"ל על הדפסת החק לישראל
כל פרשה בנפרד כדי לקיים בניקל בשבתך בביתך ובלכתך בדרך. וזה לשונו:

מלפנים זאת בישראל בדורות הקודמים ובימי אבותינו זי"ע, אשר כל אחד ואחד בין תלמיד חכם
בין איש המוני השתדלו להשלים חוקם בכל יום ויום בספר חק לישראל חק ולא יעבור, וכן
נהגו הצדיקים הקדושים מדור דור כידוע, ומקור חוצבו ממקום קדוש עליון, יסדו ותקנו איש האלקי
קודש הקדשים מרן רבינו האריז"ל ללמוד בכל יום עניני מוסר ודינים מלוקטים מארבעה חלקי
השולחן ערוך והרמב"ם ז"ל כדי לצאת גם ידי חובת לימוד הלכה, על דרך אמרם ז"ל כל השונה הלכות
בכל יום כו'.

ועיין בשולחן ערוך (סימן רל"ח) דאם לא השלים חק הקבוע לו ביום, ישלימנו בלילה מיד. ועיין בפתחי
תשובה (יו"ד סי' רמ"ו) בשם משנת חכמים דדעתו נוטה דאם לא השלים בלילה מחוייב להשלים
אף ליומא אחרא, וצריך ללמוד דבר זה קודם שאר לימודו עיין שם.

בעונותינו הרבים בסיבת החורבן והגלות שאירע לעם ישראל בימינו אלה הרבה ממנהגי ישראל
הטובים והישרים נדלדלו ונטשטשו, ולמיעוט מציאותם כמעט שנשכחו מלב
ההמון, וככה אירע גם בלימוד החק לישראל, שהיה חק קבוע לכל בר ישראל מגדול ועד קטן להשלים
חקו מידי יום ביומו כל ימי חייהם עד עולם, ועכשיו בעונותינו הרבים נתמעטו לומדיה ועוסקיה

וכמעט לא נמצאו, מי יתן איפוא להחזיר עטרה ליושנה שיקבעו כל אחד ואחד שיעור קבוע ללמוד בכל יום וכפי הסדר שיסדה רבינו האריז"ל על פי הסוד, וגם לקבוע שיעורין ברבים כמנהג אבותינו הקדושים בדור הקדום.

על כן באו ונחזיק טיבותא לגברא דמרא סייעא ... אשר טוב עשה בעמיו והדפיס ספר חק לישראל בדפוס נאה ומשובח, באותיות מאירות עינים, גם חילק כל פרשה בכרך לבדנה, למען להקל ללומדי להוליכם בחיקם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך באלה מסעי, והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו, ולא ימוש ספר התורה הזה מפיד, ועל ידי זה יהיה באפשרות גם להטרודים על המחיי ועל הכלכלה להשלים חקם בספר החק לישראל מידי יום ביומו. ואקוה בעזר השם שיתרבה גבולנו בתלמידים ויתרחב גבול הקדושה להגדיל תורה ולהאדירה. ומתאמרא משמיה דהגאון הצדיק הקדוש משינאווע זללה"ה, **אשר לימוד החק לישראל מסוגל לפרנסה בנקל ובהרחבה, ונרמז באמרו ז"ל (ביצה ט"ז ע"א) דהאי חק לישראל דמזונא הוא, עד כאן דבריו הקדושים ודפח"ת, ובזכות התורה הקדושה יוסיף הקב"ה ויגאלנו גאולת עולם במהרה דידן אמן כן יהי רצון.**

הכ"ד הכותב לכבוד התוה"ק ולומדי

נפתלי הירצקא העניג אבד"ק שארמאש יצ"ו, ברוקלין, נ.י.

ישתדל ללמוד סדר היום בסדר חק לישראל כי הוא סדר נאה דרך קצרה וכשרה וזוכה במעט זמן לקרות תנ"ך ולשנות משנה וגמרא וזהר והאיש הירא ח"ק נתן ולא יעבור כי הוא תועלת עצום לנפשו קרי"ה נאמנה הזאת נעמי וגם ילמוד תנ"ך בתרגום כמו שכתוב האר"י זצ"ל ושם ימצא הכל מוכן אמנם יש בו טעויות הרבה וצריך להבין ולהרגיש הטעות ובנביאים וכתובים ילמוד פעם אחת מקרא ופעם תרגום ולא יכוין בכונות הכתובים שם כי הם מלאי השגיאה כי לא יאמר התפלות שבראש הספר (ועתה נדפס חק לישראל בסדר יפה ונחמד).

(עבודת הקודש (חלק א') למרן החיד"א זללה"ה)

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

בולעטין #2

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
חודש חשון תשנ"ה

ללמוד חק לישראל

דבר יום ביומו

סגולה גדולה לתיקון פגם הברית ללמוד בספר חק לישראל

בספר שארית ישראל (בפתיחה לספר שמות) וזה לשונו: הנה הרואה יראה בספר הקדוש שנקרא חק לישראל שהוא תיקון לפגם הברית ככה קבלתי מרבותי שתיקון האמיתי הוא על ידי התחברות תורה שבכתב עם תורה שבעל פה על ידי חק לישראל ורמז לזה במאמר וחוק בשארו שם וכו', על כן בעקבות משיחא אלו יצא לאור ספר יוסף לחק מהצדיק הגדול רבי חיד"א זכרונו לברכה תלמידו של רבי חיים אבן עטר בעל אור החיים שיש בו שני אורות תרין משיחין משיח בן דוד ומשיח בן יוסף בסוד חכם הכולל המתקן פגם של כל ישראל.

הרואה יראה כי בימים האלו בימי שובבי"ם ת"ת [תרומה תצוה] תיקונים גדולים לפגם ברית המעור והלשון כנ"ל ויש בהם רזין עילאין רזין דרזין כו'.

(שארית ישראל שער השובבים דרוש א')

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

בולעטין #3

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
חודש כסלו תשנ"ה

ללמוד חק לישראל דבר יום ביומו

בספר שם הגדולים - תוספת פליטת ספרים - מערכת י וזה לשונו: (לח) יוסף לחק - למודים לכל ישראל והדפיסם אחר כך בתוך חק לישראל ואתו עמו הלכה פסוקה ודינים דבר יום ביומו נדפס פעמים הרבה ונתפשטו בכל תפוצות ישראל, אשריו ואשרי חלקו שזכה וזיכה את הרבים בנועם מוסריו מוסר יקר וגם נעים (ליווארנא תקנ"ד):

בספר קדושת לוי - פרשת ויגש וזה לשונו: איתא בגמרא (קידושין ל.) לעולם ישליש אדם שנותיו שליש במקרא שליש במשנה שליש בגמרא, ופריך בגמרא ומי ידע כמה חיי, לא צריכא אלא ליומי. נמצא מוכרח אדם ללמוד בכל יום הלכה.

בספר אגרא דכלה - דף נו ע"ב וזה לשונו: שהוא בן עולם הבא, לא אמר שיהיה בן עולם הבא, רק שהו"א. מפני שהוא בכל יום בן עולם הבא, היות שלמד ביום הלכה לאמיתה, וסילק ממנה הקושיות הם החוחים והקוצים המסבבים אותה, ועל כן בלילה כשמוסר נשמתו בסוד הפקדון, עולה נשמתו בלי שום מונע אל האדמה העליונה, והוא בכל יום בן עולם הבא כי השכינה מתפארת בו בסוד המיין נוקבין, חזי במאי ברא אתינא לקמך (זוהר ח"ג י"ג ע"א), והבן. וזהו עד שובך אל האדמה, ר"ל האדמה העליונה כי ממנה לוקחת כי עפר אתה, ועל ידי הדוחק והלחץ אשר תתייגע בהבנת דברי תורה לאמיתה, יתוקן יסוד העפר מזהמת הנחש אשר עפר לחמו, ועל ידי כך אל עפ"ר תשו"ב, ר"ל גם אל היסוד העפר תגרם לשוב להתהוות ממנו ציור למלך הכבוד, ותזכה שתזדכך גופך להיות ספירי לימות המשיח והתחיה. [ועוד ירצה ואל עפר תשוב, אל העפר העליון תשוב והבן]. ומה נחמד ונעים דברי רז"ל לפי מה שנרמז בכאן התחיה שישוב אל העפר בגוף ונפש, לפי מה שפירשנו לעיל עד שובך אל האדמה, אזי יונעם לך שנרמז בר"ת "שובך" אל "האדמה, ר"ת אש"ה, ס"ת כל"ה, היא היא הכלה העליונה, ור"ת וס"ת הם אתון "אש" הלכה.

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

בולעטין #4

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
חודש טבת תשנ"ה

סגולת הספר החק לישראל הלומדה בכל יום ויום

י"ב הדברים יקרים, שבהם זוכה הלומד ב"חק לישראל":

- א. זוכה ללמוד תורה לשמה בכל יום.
 - ב. מקיים מצוות קביעת עתים לתורה.
 - ג. מתקן הימים שלו וכך יהיו לו לבושים להתלבש בהם בגן עדן.
 - ד. מקיים מאמר חז"ל: "ושננתם" – אל תאמר ושננתם אלא ושלשתם, שצריך אדם לשלש לימודו במקרא, במשנה ובתלמוד.
 - ה. זוכה שמתקן את נשמתו.
 - ו. מתקן ד' עולמות אצילות, בריאה, יציאה ועשי' של כל יום ויום.
 - ז. ממשיך על עצמו קדושת שבת לימי חול.
 - ח. זוכה ויכול לקבל ולשרות עליו תוספת נשמה יתירה בשבת עצמה.
 - ט. לימוד מוסר בכל יום, שבלעדיו אי אפשר להגיע ליראת ה'.
 - י. מקיים מצוות עשה ולא תעשה, מדברי קבלה "החזק במוסר אל תרף".
 - יא. לימוד הלכה פסוקה, כמאמר חז"ל: "כל השונה הלכות בכל יום, מובטח לו" וכו'.
 - יב. זוכה ללימוד הזוהר בכל יום, שידוע שלימוד זוהר מסוגל רבות לטיהור הנשמה ולקדושתה.
- לכן מי שאין לו זמן, או שאינו רוצה לבטל הרבה מלימודו הקבוע שהוא לומד במשך היום, די לו שילמוד ה"חק לישראל" בלתי שום פירוש.

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

בולעטין #5

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
חודש שבט תשנ"ה

סגולת הספר החק לישראל הלומדה בכל יום ויום ממנהגי הלימוד של "חק לישראל" מלוקט מספר "נתיבת עם"

- א. את פסוקי התורה יש לקרוא בכל יום שניים מקרא ואחד תרגום ובטעמים, אך פסוקי נביאים וכתובים יקרא פעם אחת מקרא ותרגום.
- ב. אם נאנס ולא קרא יום אחד, טוב שלמחרת ישלים את מה שהחסיר.
- ג. בליל שישי יקרא כ"ו הפסוקים פעם אחת מקרא בלבד בלי תרגום ועדיף אחרי חצות, ואם לא קראם בלילה יקרא ביום שישי לפני קריאת שמו"ת.
- ד. אחרי סיום קריאת שניים מקרא ואחד תרגום כופל את הפסוק האחרון בלי התרגום. אחר כך קורא הפטרה של הפרשה גם אם בשבת קוראים הפטרה של ראש חודש וכו'. אחר כך מזמור שיר ליום השבת. ה' מלך, וקריאת חק היום.
- ה. ביו"ט אין קוראים חוק אך בחול המועד קוראים.
- ו. בשבוע של פרשיות מחוברות קוראים רק את החק של הפרשה הראשונה.
- ז. כשקוראים פרשה אחת יותר משבוע אחד כגון אם חל יום טוב וכו' בשבת, יחזור ויקרא עוד פעם מה שקרא בשבוע הקודם.
- ח. אם חל שמחת תורה באמצע השבוע, יקרא חוק של וזאת הברכה לפני שמחת תורה, ושל בראשית אחרי שמחת תורה.

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

בולעטין #6

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
חודש אדר תשנ"ה

סגולת הספר החק לישראל הלומדה בכל יום ויום ממנהגי הלימוד של "חק לישראל"

מתוך ספר "דרך צדיקים" על רבי חיים סגואני זצוק"ל

מידי יום ביומו נהג רבנו חיים ללמוד סדר "חק לישראל", אותו תיקן ויסד על אדני קודש רבנו האר"י הקדוש זיע"א. והי' רבנו אומר שקריאת המוסר וההלכה שצורפו ל"חק לישראל" הם מעשה ידי אמן, פעולת הרב הקדוש החיד"א יע"א, אך העובדה שהם נדפסו בסוף אחרי הלימוד היומי, בטעות יסודה, כי צריך להקדים את לימוד ההלכה והמוסר קודם הזהר, דהיינו מיד לאחר פיסקת הגמרא. נימוקו של רבנו להנהגה זו, נעוץ בסוד ובכוונה, הטמועים בסדר "חק לישראל", כי נודע שכל עסק התורה היא לקשר העולמות זה בזה, ולהדביקם אל מאצילים ב"ה. לפיכך תיקן האריז"ל את הלימוד ב"חק לישראל" דבר יום ביומו על דרך הנ"ל, וחילקו לארבעה חלקים כנגד ארבעה עולמות אבי"ע (אצילות, בריאה, יצירה, עשייה).

תורה, ונ"ך – יסודם ושורשם בעולם העשייה.

משנה – שייכת לעולם היצירה.

גמרא – לעולם הבריאה.

זוהר הקדוש – יסודו בעולם האצילות.

שעל ידי לימוד קודש זה זוכה הלומד לקשר ד' עולמות אבי"ע מתתא לעילא אל מאצילים ב"ה, שזהו עיקר לימוד התורה. לכן טוב לחבר המוסר וההלכה אל פיסקת הגמרא שסוד שלושתם בעולם הבריאה, ורק אחריהם מן הראוי ללמוד אתה קבלה (הזהר) שהיא בעולם האצילות.

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

בולעטין #7

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
חודש ניסן תשנ"ה

סגולת הספר החק לישראל הלומדה בכל יום ויום ממנהגי הלימוד של "חק לישראל"

מתוך ספר "שערי הקדושה, ותולדות אהרן

כתב בספר שערי הקדושה חלק א' שער ו', וזה לשונו: ולמען יהי שולחן מזבח כפרה לכפר עונותיך בהמעייט מאכלך להחליש הקליפה השורה במזון שנפשך ניזונת בו, תעסוק בתורה איזה משנה כו' ויכריזו עליך זה השולחן אשר לפני ה' ויחלש כח היצה"ר מעליך ויתחזק נפש השכלית שבך על ידי התורה שהיא מזון אל הנפש הזו גם היא, עכ"ל. וכן כתבו בהרבה ספרים. ולכן טוב להשלים הדי' פרקים הנ"ל שבכל שבוע בדרך זה, שילמוד בכל סעודה של ימות החול על כל פנים ב' משניות. ובלילה קודם השינה גם כן על כל פנים ב' משניות, וממילא יושלמו הדי' פרקים במשך השבוע, וזה יוכל להתחיל לנהוג גם באמצע השנה מתי שירצה, כי אין צריך ללמוד המשניות כסדר דוקא. וכל אימת שיתחיל לנהוג יעשה בשנה הבאה בעת זה הסיום על המשניות כנ"ל, רק שצריך ליזהר להתנות בתחילה שאינו מקבל עליו כן בנדר, וגם יאמר שאין בדעתו לנהוג כן ללמוד באופן זה אלא בפעם ההיא, או בפעם שירצה, ולא לעולם, וכמו שנתבאר לעיל סימן ט"ז סעיף ז' בכל מנהג של מצוה.

בספר תולדות אהרן פרשת ויחי כתב, וז"ל: ומי שהולך מעת לעת בלי תורה, רע מאד, והשם ית' יצילנו מזאת, שכל אדם חייב לעסוק בתורה בכל עת ורגע, שאפילו מי שעוסק במו"מ ואין לו זמן, על כל פנים יקבע עתים לתורה. ובפרט שעכשיו נמצא הספר **חק לישראל** שבו כלול תנ"ך, גמרא ואגדה משניות וזוהר ואין צריך שהות רק חצי שעה ואיזה תירוץ יש על זה, ומה יענה האדם כשידונו אותו על דרך פוטר מים ראשית מדון ואיזה תירוץ יהי לו על זה למה לא קבעת עתים לתורה? הי' לך לקבוע על כל פנים איזה עת לתורה, עכ"ל.

בעונותינו הרבים בסיבת החורבן והגלות שאירע לעם ישראל בימינו אלה הרבה ממנהגי ישראל הטובים והישרים נדלדלו ונטשטשו, ולמיעוט מציאותם כמעט שנשכחו מלב ההמון, וככה אירע גם בלימוד החק לישראל, שהי' חק קבוע לכל בר ישראל מגדול ועד קטן להשלים חקו מידי יום ביומו כל ימי חייהם עד עולם, ועכשיו בעוה"ר נתמעטו לומדי' ועוסקי' וכמעט לא נמצאו, מי יתן איפו להחזיר עטרה ליושנה שיקבעו כל אחד ואחד שיעור קבוע ללמוד בכל יום ויום כפי הסדר שיסד רבינו האריז"ל על פי הסוד, וגם לקבוע שיעורין ברבים כמנהג אבותינו הק' בדור הקדום.

ובזכות התורה הקדושה יוסיף הקב"ה ויגאלנו גאולת עולם במהרה דידן אמן כן יהי רצון.

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

בולעטין #8

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
 ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
 חודש אייר תשנ"ה

סגולת הספר החק לישראל הלומדה בכל יום ויום ממנהגי הלימוד של "חק לישראל"

סגולה גדולה לתיקון פגם הברית ללמוד בספר חק
 לישראל:

בספר שארית ישראל (בפתיחה לספר שמות) וזה לשונו. הנה הרואה יראה בספר הקדוש שנקרא חק לישראל שהוא תיקון לפגם הברית ככה קבלתי מרבותי שתיקון האמיתי הוא על ידי התחברות תורה שבכתב עם תורה שבעל פה על ידי חק לישראל ורמז לזה במאמר וחוק בשארו שם וכו', על כן בעקבות משיחא אלו יצא לאור ספר יוסף לחק מהצדיק הגדול רבי חיד"א זכרונו לברכה תלמידו של רבי חיים אבן עטר בעל אור החיים שיש בו שני אורות תרין משיחין משיח בן דוד ומשיח בן יוסף בסוד חכם הכולל המתקן פגם של כל ישראל.

הרואה יראה כי בימים האלו בימי שובבי"ם ת"ת [תרומה תצוה] תיקונים גדולים לפגם ברית המעור והלשון כנ"ל ויש בהם רזין עילאין רזין דרזין כו'. (שארית ישראל שער השובבים דרוש א').

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

בולעטין #9

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
חודש סיון תשנ"ה

סגולת הספר החק לישראל הלומדה בכל יום ויום

אחד מתיקוני פגם הברית הוא לימוד ח"י פרקים משניות בכל יום^א.

בקיצור שולחן ערוך (סימן קנ"א ס"ו) כתב, וז"ל: הרוצה לשמור א"ע מחטא זה, ישמור את פיו מניבול פה, משקרים, מרכילות ומלה"ר ומליצנות. וכן ישמור את אזנו משמוע דברים כאלו. גם יהא זהיר לקיים נדריו, ולא ירבה בדאגה, וגם יהא זהיר מהרהורים רעים. וקודם שהולך לישן יעסוק בתורה, או יאמר ארבעה מזמורי תהלים הראשונים (עיין לקמן סימן קל"ב סעיף ה'). ויזהר שלא לישן בחדר יחידי. עכ"ל.

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

א) עיין בהקדמת מעשי אורג על המשניות ועיין עוד בראשית חכמה (שער הקדושה פרק י"ז), ובשער התשובה (שם פרק ב') ובזוהר הקדוש רות (אות י"ב) ובאגרת התשובה שבספר ליקוטי אמרים (סוף פרק ח') ובשאלות ותשובות מהר"ם א"ש (ח"א סימן ח"ן), עיין שם ואין כאן מקומו להאריך.

וראה בלחם הפנים מבעל מסגרת השולחן (סימן קנ"א ס"ו) כתב, וז"ל: איתא בספרים, **דלימוד משניות מסוגל לנשמה**, כדלעיל סימן א' ס"ה, ועיין לעיל בסימן כ"ז ס"ג **דטוב ללמוד בספר חק לישראל דבר יום ביומו**. והנה עמדנו למנין בשיתא סדרי משנה וראינו כי משניות אלו חסרים בהספר חק: (סדר זרעים מעשרות, מעשר שני, חלה, ערלה, בכורים; (סדר מועד) שקלים, יומא, ראש-השנה, תענית, מגילה, מועד קטן, חגיגה; (סדר נשים) נדרים מן פרק ד' ולהן, נזיר; (סדר נזיקין) מכות, עדיות, אבות, הוריות; (סדר קדשים) בכורות מן פרק ד' ולהלן, ערכין, תמורה, כריתות, מעילה, תמיד עד פרק ד'; (סדר טהרות) כלים, נגעים מן פרק י"א ולהלן, טהרות, נדה, מכשירין, זבים, טבול יום, עוקצים. והם עולים בס"ה שני מאות פרקים. והנה עצה היעוצה לסיים בכל שנה לימוד שיתא סדרי משנה, כשילמוד בספר חק לישראל דבר יום ביומו, ואם לא יהי' לו פנאי באיזה יום ישלים בלילה או ביום שאח"כ (גם ישלים בשנה שאינה מעוברת המשניות של הסדרות המחוברין הכתובים בחק). והשני מאות פרקים הנוספים הנ"ל ילמוד בכל שבוע ד' פרקים, היינו בכל לילה ילמוד חצי פרק משניות קודם השינה, ובש"ק ילמוד פרק אחד.

בולעטין #10

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
 ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
חודש תמוז תשנ"ה

סגולת הספר החק לישראל הלומדה בכל יום ויום

בשער המצות פרשת ואתחנן דף מ"ו כתב, וז"ל:

ועתה נבאר סדר עסק התורה שיעסוק האדם בכל יום וכו', תחילה יקרא מקרא ואח"כ נביאים ואח"כ כתובים ואח"כ קבלה ואח"כ משנה ואח"כ תלמוד, וטוב שיקרא ג' בחינות שיש בתלמוד והם ברייתא ותוספתא ומימרא וכו', תחילה יקרא בתורה מפרשת שבוע ההיא ביום א' יקרא ששה פסוקים ראשונים שבאותה פרשה, וביום ב' יקרא ד' פסוקים שלאחריהם, וביום ג' ה' פסוקים שלאחריהם, וביום ד' ו' פסוקים שלאחריהם, וביום ה' ה' פסוקים שלאחריהם כללות כולם הם כ"ו פסוקים וכו', עיי"ש, עכ"ל.

בשולחן ערוך (סימן רל"ח) וזה לשונו:

דאם לא השלים חק הקבוע לו ביום, ישלימנו בלילה מיד. ועיין בפתחי תשובה (יו"ד סי' רמ"ו) בשם משנת חכמים דדעתו נוטה דאם לא השלים בלילה מחוייב להשלים אף ליומא אחרת, וצריך ללמוד דבר זה קודם שאר לימודו עיין שם.

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

בולעטין #11

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
חודש מנחם אב תשנ"ה

סגולת הספר החק לישראל הלומדה בכל יום ויום

ספר קצור שו"ע - סימן כז. הלכות תלמוד תורה, ובו ה' סעיפים.

(א) אחר התפלה יקבע עת ללימוד תורה. וצריך שאותו העת יהיה קבוע שלא יעבירונו אף אם סבור להרויח הרבה. ואם צריך לעשות איזה דבר נחוץ מאוד, ילמוד מקודם לכל הפחות פסוק אחד או הלכה אחת, ויעשה מה שנחוץ לו ואח"כ ישלים חקו. ובקצת קהלות קדושות נתיסדו חברות קדושות ללמוד תורה ברבים מיד לאחר התפלה. ויש לכל ירא שמים להתחבר אליהם.

(ב) כל איש ישראל חייב ללמוד תורה, בין עני, בין עשיר, בין שלם בגופו, בין בעל יסורין, בין בחור, בין זקן גדול. אפילו עני המחזיר על הפתחים חייב לקבוע לו זמן לתלמוד תורה ביום ובלילה שנאמר והגית בו יומם ולילה. ומי שאינו יודע כלל ללמוד או שאי אפשר לו מחמת רוב הטרדות, יטפיק לאחרים הלומדים ותחשב לו כאלו לומד בעצמו, כמו שדרשו רבותינו ז"ל בפסוק שמח זבולון בצאתך וזשכר באהלך. זבולון ויששכר עשו שותפות. זבולון עסק בסחורה והספיק ליששכר פרוסתו שיהיה לו פנאי לעסוק בתורה, לפיכך הקדים הפסוק זבולון ליששכר, מפני שתורתו של יששכר ע"י זבולון היתה. וכן מצינו במשנה (זבחים פ"א) שמעון אחי עזריה אומר וכו', ונקרא שמעון על שם אחיו עזריה, לפי שעזריה עסק בפרקמטיא והיה מספק צרכי שמעון אחיו שהיה עוסק בתורה, והתנו ביניהם שיהא חלק לעזריה בשכר למודו של שמעון. ועכ"פ יתאמץ כל אדם ללמוד אפילו רק מעט בכל יום ובכל לילה.

(ג) מי שאינו יכול לעשות תורתו קבע, אלא שהוא קובע עתים בתורה, ישסוק בעתים הללו שהוא קובע, ללמוד ההלכות השכיחות הנצרכות לדעת לכל איש ישראל, וגם באגדות ומדרשים, וספרי מוסר אשר יסודתם בהררי קודש ממדרשי רז"ל שהם מועילים להחליש כח היצר הרע.

ואשרי מי שיש לו חק קבוע ולא ישבור מללמוד בס' חק לישראל דבר יום ביומו. וכל המוסיף מוסיפין לו טובה מן השמים.

(ד) כשהוא לומד וצריך לצאת לחוץ, אל יניח את הספר פתוח כי ע"י זה משכח תלמודו.

(ה) צריך לזהר בכל מה שהוא לומד, להוציא בשפתיו ולהשמיע לאזניו, שנאמר לא ימוש ספר התורה הזה מפוך והגית בו וגו'. ומי שמוציא בשפתיו אע"פ שאינו מבין קיים מצות ולמדתם. ולכן כל עם הארץ מברך ברכת התורה בשחר לפני הפסוקים, וכן כשעולה לספר תורה. וכל העוסק בתורה ואינו יכול להבין מחמת קוצר דעתו, יזכה להבינה בעוה"ב.

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

בולעטין #12

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום
ארגון מוקדש להחזיר עטרה ליושנה להיות שונה החק לישראל בכל יום ויום
חודש מנחם אלול תשנ"ה

סגולת הספר החק לישראל הלומדה בכל יום ויום

ספר בן איש חי - הלכות שנה שניה - פרשת לך לך

[ט] הנה נודע מדברי רבינו האר"י ז"ל, דההכנות של השבת יש במחשבה ויש בדיבור ויש במעשה. וההכנה של המעשה כבר ביארנו אותה, שהיא קניה ועשיה במאכל ומשחה לצורך שבת, ועוד נמי תיקון גרות שבת וכיוצא, שכל זה הוא ענין מעשה, וכנזכר לעיל. אמנם ההכנה שהיא בדיבור,

הנה הוא הסדר של חק לישראל המתוקן על פי רבינו האר"י ז"ל,

וכבר נדפס בספר חק לישראל הכונה שצריך לכיין קודם קריאת פסוקי הפרשה בכל יום, בסדר המלוי של שם ב"ן, שהם אותיות ודהו"ה, דבר יום ביזמו. ואם נאנס יום אחד ולא קרא בו, כשיבא ביום שאחריו, יקרא תחלה פסוקי הפרשה של אתמול שלא קראם, ואחר כך יקרא סדר אותו היום, אף על פי שלצורך יום אתמול לא יועיל לו, דעליו נאמר מעוות לא יוכל לתקון, עם כל זאת צריך לקרות פסוקי תורה של אתמול קודם שיקרא סדר אותו היום, וכמפורש בדברי רבינו האר"י ז"ל, בשער טעמי המצות פרשת ואתחנן. וכתב הרב מהר"מ פאפירש ז"ל, דהוא הדין אם לא קרא ארבעה ימים, כשיבוא לקרות ביום חמישי, יקרא תחלה הקריאה של הארבעה ימים, ואחר כך סדר יום חמישי, יעוין שם. וכן הוא הדין כשחל יום טוב באמצע השבוע, שיקרא בחול המועד הקריאה תורה נביאים וכתובים של יום טוב, כי ביום טוב אין קורין סדר הקריאה של חק לישראל. ונסתפקתי ביום טוב של שבועות שבחושך לארץ שחל בימי רביעי וחמישי, אימתי יקרא הקריאה של רביעי וחמישי, ולא מצאתי גלוי לזה. וכן בתשעה באב שחל בחמישי אימתי יקרא הקריאה של יום תשעה באב. וידידנו הרב הגאון מהר"א מני נר"ו אמר שהוא מדעתו עשה כך, שלמד בליל ששי, שקרא תחלה הפסוקים של יום חמישי מקרא לבד פעם אחת, ואחריהם למד עשרים וששה פסוקים של ליל ששי, ויפה עשה.

[י] בכלל ההכנה של הדיבור הנזכר הוא לקרות בליל ששי אחר חצות באשמורת עשרים וששה פסוקים הנדפסים בספר חק לישראל. ולא יקרא התרגום אלא מקרא בלבד. ויקראם פעם אחת ולא יכפול. ואם יודע בעצמו בבירור שאחר שישן לא יהיה ניעור קודם עלות השחר, כדי לקרות עשרים וששה פסוקים הנזכרים, אז יקרא אותם קודם שישן בתחלת הלילה, ואם נאנס ולא למד עשרים

וששה פסוקים הנזכרים בלילה וכבר האיר היום, עם כל זאת ילמוד אותם בבוקר, ואף על פי שהאיר היום, ילמדם מקרא בלבד בלא תרגום, וכתב לי הרב הגאון מהר"א מני נר"ו, דנתפשט המנהג בעיר הקודש תבנה ותכונן, דאם לא למד עשרים וששה פסוקים בלילה, שאומר אותם פעם אחת מקרא, קודם קריאת שתיים מקרא ואחד תרגום.

[יא] גם צריך עוד הכנה בדיבור ביום הששי בעצמו, לקרות הפרשה כולה שנים מקרא ואחד תרגום. ואחר שסיים הפרשה יכפול פסוק האחרון, ואין צריך לכפול גם התרגום שלו. ואין קורין התרגום בטעמים, כנזכר בשער טעמי המצות. ואם נאנס ולא קרא הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום ביום ששי, יקראנה שנים מקרא ואחד תרגום ביום שבת אחר התפילה קודם קידוש שבת. ואם חל שבת בראש חדש או שקלים וזכור ופרה והחודש, צריך לומר ההפטר של שנים מקרא ואחד תרגום הפטרת השבוע, הן אם קורא השנים מקרא ואחד תרגום ביום ששי, הן אם קורא ביום שבת עצמו. ודע כי חקרתני בסייעתא דשמיא, מאחר כי קריאת סדר חק לישראל בכל יום, וקריאת עשרים וששה פסוקים ליל ששי, הוא בשביל הכנה לשבת בדיבור, אם כן כשחל אצלינו שבת בראשית ביום אסרו חג, דנמצא שלא למדו בפרשת בראשית בשביל ההכנה אפילו לימוד של יום ראשון, וגם את עשרים וששה פסוקים גם כן לא למדו, אם כן איך נעשית ההכנה של אותו שבת, וכתבתי חקירה זו להרב הגאון מהר"א מני נר"ו, והשיב מודע לבינה דמה שצריך הכנה הוא כששולטים ימי החול שהם הסטרא אחרא, דאז צריכין לעשות הכנה להמשיך קדושת שבת לשתי תועליות, האחת למשוך קדושת שבת לנו לסייענו שלא ישלטו עלינו ימי החול בעצם, והשנית כדי לקבל הארת שבת בהדרגות, ולא לצאת בפעם אחת מחשיכה לאורה, אמנם כשהוא יום טוב שאין שליטה אין צריך הכנה, עד כאן דבריו נר"ו.

[יב] אחר שביארנו ההכנה של הדיבור נבאר ההכנה של המחשבה, והוא שיכין עצמו במחשבתו לקבל אור תוספת שבת, ובכן יהיה בכלל והתקדשתם והייתם קדושים. ותחלת ההכנה הוא מיום רביעי בשבוע, שיכין עצמו במחשבתו שיהא ראוי ומוכן לקבל תוספת הנפש משבת הבאה, וביום חמישי יכוין להכין עצמו שיהיה ראוי לקבל תוספת נשמה משבת הבאה, ומטעם זה לא היו אנשי משמר מתענים ביום ששי מפני כבוד השבת, פירוש כדי לקבל תוספת נשמת השבת. אך ביום ראשון שבשבוע יכוין שהוא מוכן להשאר בחינת תוספת נשמה משבת שעבר, כי ביום ראשון ישאר חלק מתוספת נשמה של שבת, ולכן אנשי משמר לא היו מתענים ביום ראשון, כי צריך להמשיך ביום ההוא קצת קדושת נשמה ומנוחה ועונג שבת. אך זה החלק הנשאר ביום ראשון יסתלק תיכף בהתחלת ליל שני, ותוספת הרוח נשאר עד סוף יום שני, וצריך לכוין ביום השני להיות מוכן לקבל השאר חלק תוספת הרוח. ותוספת הנפש נשאר עד סוף יום שלישי, ואחר כך תסתלק, ולכן ביום שלישי יכוין להיות מוכן לקבל השאר חלק תוספת הנפש. ולכן אם לא הבדיל במוצאי שבת, מבדיל והולך עד יום שלישי, ורק לא יברך בשם ומלכות, משום ספק ברכות להקל.

וועד העולמי ללימוד החק לישראל בכל יום

תטז

בלק ליום חמישי

יוסף לחק

הלכה פסוקה

(הרמב"ם הלכות תפלה פרק יא)

מוסר

(מספר חסידים סימן קכג)

שגו הרהורים יש לו לאדם יומם ולילה, הרהורי אשה והרהורי ממון, ובשכילים הוא נותן נפשו. ועוד הרהורים אחרים, הקנאה והשנאה והצנאה והתאווה, והנאות בנים ונענוע בנים, ונשים, שחוק חברים וטילים, וחרושי דברים בטלים. וכל אלה גורמים לבטל תורה, לכך נאמר (יכרים ו' ה) ככל לבבך ובכל גפשיך, אצל העבודה והאהבה. כלומר עבוד ואהוב את המקום. ובכל מאריך (שם), ובכל נכסיד לא נאמר אלא מאריך, ככל מדה ומדה שהוא מודד לה. גבה ממך ממון, אל תהרהר אחריו כי הכל לטובה. וזהו שנאמר (תהלים ס"ג) ולך ארצי חסד כי אתה חשלת לי אש כי מעשהו, אל תהי מעשהו אלא ממעשהו, אם בעל בנים הוא גובה בניו, ואם הוא עשיר גובה את עושרו בחייו. וזהו חסד גדול, שמשלים לו גמולו בעולם הזה חיי הכל, כדי להביאו לעולם הבא. דבר אחר ובכל מאריך, ככל עמקי מחשבותיך, כמו מאד עמקי מחשבותיך (שם צ"ב ו):

א כשבונין בית הכנסת, אין בונין אותה אלא בגבחה של עיר, שנאמר (משלי א כא) בראש הומיות תקרא, ומגביהין אותה ער שתהא גבוהה מכל חצרות העיר, שנאמר (עזרא ט ט) לרוםם את בית אלהינו. ואין פותחין פתחי הכנסת אלא במזרח, שנאמר (במדבר ג לח) והחונים לפני המשכן קרמה. ובונין בו היכל שמניחין בו ספר תורה. ובונין היכל זה ברוח שמתפללין כנגדו באותה העיר, כדי שיהיו פניהם אל מול ההיכל כשיעמדו לתפלה: ב ומצמידין בימה באמצע הבית, כדי שיעלה עליה הקורא בתורה או מי אשר אומר לעם דברי פיושין כדי שישמעו כלם. וכשמעמדין התיבה שיש בה ספר תורה, מצמידין אותה באמצע, ואחרי התיבה כלפי ההיכל ופניה כלפי העם:

פינחס ליום שני

תנכ

הלכה פסוקה

(הרמב"ם הלכות תפלה פרק יא)

מוסר

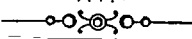
(מספר חסידים סימן קכח קכט)

מעשה ברבנו יעקב ברבי יקר, שהיה מכבד בזקנו לפני ארון הקודש, וכשהיה הקהל הולכים לפני המלך או לפני השלטון, אז חולץ מןעליו ואומר אני עני, הם בכספים ואני ברחמים ובחנותים. נמצא הם בשלהם ואני בשלי. וכן נהגו הקהל אחריו: כבד את ה' מהונך (משלי ג ט), אתה קונה ארצו לשמור כסף וזהב, יש לך לקנות ארצו נאה להצניע ספרך ותפליו. כבד ה' מהונך, ממה שהנאף. יש לך קול ערב, מצוה להתפלל, זה אלי ואני הנה, התנאה לפני במצות, אחרונג נאה ולולב נאה וסכה נאה וטלית נאה. כן מעשה לכל חפצי ה':

א בתי כנסיות ובתי מדרשות, אין נוהגין בהן קלות ראש, כגון שחוק והתול ושיחה בטלה. ואין אוכלין בהן. ואין שותין בהן. ואין גאותין בהן. ואין מטילין בהן. ואין נכנסין בהן בחמה מפני החמה, ובגשמים מפני הגשמים. והכמים ותלמידיהם מתרין לאכול ולשתות בהן מרוחק: ב ואין מחשבין בהן חשבונות, אלא אם כן היו חשבונות של מצוה. כגון קופה של צדקה ופדיון שבויים וכיוצא בהן. ואין מספירין בהן אלא הספר של

רבים, כגון שיהיה שם הספר גדולי חכמי אותה העיר, שכל העם מתקבצין וקאין

בגללו:

ספר חק לוישראל

פרשת חוקת

מן

חמשה חומשי תורה

עם מ"ב פירושים. מגדולי המפרשים ראשונים ואחרונים.

- (א) נוספו על חמש מגלות עוד פירושים חדשים להפליא אשר לא נזכרו בעור כבושם הזה, מלאים מגדולי ספרים והקראו בו והענגו מאד. ולפי מ"י העברי העתקנו גם מ"י ע"ש (יעדער וואס וועט לייגען וועט גרויס פערזענליען האבן).
- (בא) על ספר שיר השירים נקוב בשם שירי/שלמה.
- (בב) על ספר רות נקוב בשם יהוש דוד.
- (גג) על ספר איכה נקוב בשם קינות ירמיה.
- (כד) על ספר קהלת נקוב בשם הכלי העולם.
- (כה) על ספר אסתר נקוב בשם מור והים.
- (כו) לקוסים יקרים על חים מגדולים אנשי שם.
- (כז) משלים ערבים ונעמים על כל הח"י.
- (כח) תרגום שני על נעלת אסתר.
- (כט) פתשן הכתב על תרגום שני בחקן נפלא.
- (ל) העתק ע"פ מהתרגום שני בהוספות ותקונים.
- (לא) נרשם בסוף כל כרך סדר התשלוח וכו'.
- (לב) גם הוספנו קצורי הדינים הנצרכים לתפלה.
- (לג) נביאים עם פרש"י ומצורת דוד.
- (לד) כתובים עם פרש"י ומצורת דוד.
- (לה) המשניות עם ברסנורא ועיקר תו"ש בנרשם מכבר עם הוספות ותקונים.
- (לו) נמרא עם פרש"י והעתקה ע"ש ועם איזה רבוי חוכמה.
- (לז) ההלכה פמוקה עם העתקה ע"ש.
- (לח) המוסר עם העתקה ע"ש.
- (לט) למתורים ללמוד בכל יום התרי"ג מצות נאש תקנו הקדמונים.
- (מ) ארחות חיים מהראש"י ז"ל.
- (מא) הארזות חיים הנ"ל נעקת גם ללשן ע"ש.
- (מב) אגרת הרמב"ן ז"ל לבנו ז"ל נעקת גם הוא לע"ש.

- (א) תורה נרשמה בשלמות עם הסמרות וחמש מגלות עם הסמינים.
- (ב) תרגום על התורה.
- (ג) מ"י רש"י בשלמות ועם מ"י רש"י יסן.
- (ד) מ"י שפתי חכמים הנודע ללוטו תורה.
- (ה) מ"י הרשב"ם ז"ל נכר רש"י ז"ל.
- (ו) מ"י בעל המורים סרבינו בעל ארבעה פורים.
- (ז) מ"י דעת זקנים סבעלי התוספות ז"ל.
- (ח) תולדות אדרון מראה מקום כל פסוק בש"ס.
- (ט) מנין המצות למת"ם האניו ז"ל נרשמו במנינים התוסף ע"ס הפסוקים.
- (י) מעמי הקרבנות בדרך הרש זנפלא נאספו מגדולי המפרשים ז"ל.
- (יא) דיני הקרבנות בקצרה.
- (יב) הרפסרות עם לקוסים ומשלים.
- (יג) עניני הסדרה פירוש על מקובו אשר גם הוא נאספו מגדולי המפרשים כטוב מעט ודעת.
- (יד) ענין הסדרה על ע"ש לפני כל פורה.
- (טו) תנ"י ע"ש על התורה הוא כמעט העתקה חדשה כטוב מעט וכן בהתפסרות.
- (טז) ליקוסים יקרים מ"ס מהספרים הנקובים בשמותם למטה (יותר מחמשים במספר).
- (יז) משלי חכמים נעמים המוסכים לכ הקרא למוסר וליראת ה'. על התורה והסמרות.
- (יח) ספר פדרי"א עם ספר הישר יחדו נעקת על ע"ש (יעדער וואל היטען וואס עם איז גייען פון וועלט בעשאפנג ביו היינים).
- (יט) מצות ה'שם על תרי"ג מצות (אויף ע"ש) יעדער מעמטש ואל וויסער די מצות וואסנאט האט גיבאסן.
- (כ) חמש מגלות עם פרש"י (בסוף כל כרך מתחמטש נרשמה המגילה השישית לכך (הוא). וז"ל זה

מיט אלע מפרשים אויף עברי טייטש, תנ"ך, משניות, גמרא, מוסר, הלכה, איבערזעצט אויף א לייכטע אידישע שפראך, מיט שיינע לייכטיגע אותיות און קלארען דרוק.

הוצאת אמונה — 388-8812

להמשך מנ"ה ד"א יהוה נפשי ית יהוה יהוה רוח יוד הא ואו הא נשמה יהוה חיה חיה יוד ו דטלו יו"ד אל שם בין שבשעית בניקוד חולם:

יֵט " וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־ אֶהָרֹן לֵאמֹר: זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־צִוְּתָהּ יְהוָה לֵאמֹר דַּבֵּר

בעל המורים
(3) זאת חקת המורה. סמך חקת המורה לכשיבטיח את חלבו מעמו, כמו לא יתנה תורה אלא לאוכלי המן שבייה לאוכלי כרומם. ועוד כמו שבמחזיקים בחוקת ה' יש להם מנוח שהן נוחות מרובם כפי עמם האכזב: לא תחללו. ולא תמוסו. וסמך ליה חקת המורה דכתיב טן מיום היה רש"י

(3) זאת חקת התורה. לפי שהטעם א ואומות העולם מונין את ישראל לומר מה המלוה הזאת ומה טעם כלן כתיב זאת חקת המורה קשה ל"ל פשוטו ועוד שסמך עניני פרה אדומה

ובישיב והחמיס במעשיו לזה אף הקלס שנקלס לגדולה וחסב. כמו הכתם אם יטול על בגד פשתן אינו נדלס ויכר הקלס, משא"כ בגד משי הכתם הקטן ניכר ונגלס בעשיל, והנה הפרה מכפרת על עון הפגל וסבגל כפי הלכות שבשיל, והנה עזירה וגדולה קלטו בעדו ע"ז. אבל כדו תמו פסוק הלא"ה והכוזי ודברתנאל שלא היה ח"ו ע"ז רק כדו כדבר שזכר גנוים (שכדור ה' ישכון על הזכב של העגל), וא"כ היה הפסע כ"כ גדול, ופי' זה נלמד שאלו הסין קדוש ה' היה חסעו גדול לכך שפלו וקדושו, משא"כ אלל ישראל, וא"כ היה העגל כדמות מטכר פגעים ומטמא סטוריס, כי אלל העגלון הוא סכור ארדס רלי שיהיה כדור שזכר גנוים, משא"כ אלל הסין הוא טמא, לכך פירס העגלון היה כס סגולה זו שמתכר עמלים ומטמא סטוריס כי עומלס קלס יש כס שסטמלס ארדס נמטכרו על ידס והטוריס לכך מעלסם עמלסם על ידס [ד"ס]:

רשב"ם
(3) זאת חקת התורה. ולפנינו ירש בביוו תורה הוא מדבר, דכתיב זאת התורה אדם כי ימות באהל, כלומר חקת התורה שאמר למשה זאת וסמך ליה חקת המורה שט"ה שמוטס הוא מילול הסס: שפתי חכמים

א דק"ל למס כתיב מלס חקת ומלס המורה שניסס דודלי חקת אלו המורה אדו לחוד ל"ל חקס לנש"ח דכס הכרס עטמיס כתיב המורה כמו זאת חקת הפסס וכמו אל בכתמי וגם מלס המורה כמו זאת המורה לעולם ולמחלס וזאת חקת המורה אלל עניני פרה אדומה

(3) זאת חקת המורה אשר לזה ה' לאמר. הקשו שמתכרס היה לו לכתוב זאת חקת הפרס, ולמה נלמס חקת המורה, וע"ד המיטס נוכל לומר דידוע דיסוד כל העלות הוא לגלוד וללמד להחכים, לל שולמג דאדס דח' לי להפקיע את עמלסו מה לי להספיר על החכים, רק הטיקק להספיר גס על הכיור, וכן חקת העלילס וימיס הוא סוף חקת יקר מולל כל חקת סתור וגו', ומ"כ יוכל היות שכן הוא סוף המקור, זאת חקת המורה, זאת הטיקק אשר לזה ה' לאמר לחמים, לגמס דרך ה', לא שולמג ד' לי ילס חכני כדו אשכור דח' ה', רק שינתל גס על החכים לגמס מורס ומלות: ויקחלו אליו פרס ארדמס המיטס וגו'. שולמג אמרתי וחסמס והלל כחוקס נמלס זו פרס ה' דומס כמסכס עמלים ומטמא סטוריס. ועטניו חקת דכסס ככר נודע שיש עטמיס גנוימס אשר הס גנוימס אף לרליס הדיוס פחות, יש עטמיס אשר להסמון ה'ון כלל רק לרליס סלדניק

ליקוטים על התורה

(ב) זאת חקת התורה וגו'. די נקרא זאגס אטענשש זאל ניס זאגין איך וויל גיט עסין תויר נווייל עס איז מיאוסן נאר ער זאל זאגין איך וויל עסין תויר נאר איך עס גיט ווייל זאגס האם גיבאטין מען זאל גיט שיינן, די יא פרה אדומה מענטש סתום די חקת זאל ער זאגין איך סתו די חקת ווייל זאגס האם גיבאטין איך זאל סתון דיא חקת. איז דער שייטש זאל חקת התורה אשר ציה ה' לאמר, זאגס האם גיבאטין מען זאל זאגין זאת חקת התורה די חקת איז פון די תורה: א אשר אין בה מום וגו' דער איד חתיים שרייבס אלע זאגין פון דיא פרה אדומה ווייזס אויף דיא דינים וואס די יודין זארגין גער משפס וערין פאר די יודן פון עגל, געלשענס וואס די קיה דאך זיין רויס אפילו צוויי האר צוויי ארע זאגער ווייזעס זאגין פסול די קיה און אפילו דיא הערנער און דיא וואס זארגין זיין רויס, און רויס ווייזס אויף דינים. און וואס אויף איהר אין נאך גיט גינדיגן איהר דאס ווייזס די יודין האבין אויף זיך

משלי חכמים

געקוקטע אין אגרויטע שפאס ווען עס איז געקוקטע דיא צייט פון מיסאג האם דער סותח געזוכט ארעקסאראצע אריין זיין עסין מיסאג, האם ער גינעהן אגרויטע רעספאראצע זייער אשיגען, ויז ער איז געקוקטע צוא די סיר זעמט ער עס אין געשריבען. אין דיא שטוב בעקוקס מען אלע ערליי שפייזן וואס מען ווינשען צו עסין, דער סתור איז אריין געקוקטע אין די רעספאראצע און זאגס צום בעל הבית ער וויל מען זאל איהם געבן עסין אין שפטייל איהרן געבראטין, זאגס דער

(ב) זאת חקת התורה וגו'. שלמה המלך האם גינאגס כל זה נסיתי בחכמה, אלע זאגין האם איך געברעכט מיס חכמה, אכרתי בחכמה, איך האב גימיינט דיא פרה אדומה וועל איך ווינשן גינעהן, והיא רחוקה ממני, און זיא איז גיטס פון מיר איך גינעהן זיא גיט, ורחוק מיר וויסען אין זאמט פאר וואס האם גאס גינעבן חכמה צוא שלמות אויף דיא גינעצט תורה און אויף די פרה אדומה גיט, לקישל אסתר איז: ויפארתיין אין אויטייע סדינת המתלדן סתורה איז ער

הדך טקסמון. פכ"י סיני
דלווייסה אלל מלדנן
גם חל קובעת כדמבעט צפוק
יולא דופן (77 מ) אויסו חלל
שטייב כמעט כל וכן זוכט
צפוק העניא (צילס דף לה):

הגיות והכנין : דרך יוחנן משום רבי יהודה ברבי אלעאי בא וראה שלא כדורות הראשונים דורות האחרונים, דורות הראשונים עשו תורתן קבע ומלאכתן עראי זו וזו נתקיימה בידן, דורות האחרונים שעשו מלאכתן קבע ותורתן עראי זו וזו לא נתקיימו בידן. ואמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן משום רבי יהודה ברבי אלעאי בא וראה שלא כדורות הראשונים דורות האחרונים, דורות הראשונים פירותיהן דרך טרסקסון כדי לחייבן במעשר.

דורות האחרונים סכניסין פירותיהן דרך גנות, דרך חצרות, דרך קרפיות, כדי לפטרן מן המעשר, דא"ר ינאי אין הטבל מתחייב במעשר עד שיראה פני הכית, שנאמר בערתי הקדש מן הבית. ור' יוחנן אמר אפילו חצר גיבעת, שנאמר ואכלו בשעריך ושבעו:

איהר זאלט גיט זיין בשעפמינג מיט פרנסה דעם גאנצין יאהר אפטר רבא בר בר רנה אפטר רבי יוחנן משום רבי יהודה ברבי אלעאי רבה בר בר חנה האט גיאנגט רבי יוחנן האט גיאנגט פון רבי יהודה ברבי אלעאיס וועגן בא וראה שלא כדורות הראשונים דורות האחרונים זעה אז די לעצטע דורות זענען גיט ווי דיא ערשטע דורות דורות הראשונים עשו תורתן קבע ומלאכתן עראי זענען דורות איז גיווען דאס גרעסטע בשעפמינג מיט די תורה, זיי האבן געארבעט אויף פרנסה אויך, אפער ווייניג צייט האבן זיי פארנומען אויף פרנסה זיי ווי נתקיימה בידן זיי האבן גילעריגט תורה און האבן געהאט פרנסה, הקב"ה האט זייא געגעבן גוטע פאר דינסטן אין די ווייניג צייט דורות האחרונים זענען פלאקטן קבע ותורתן עראי אפער דיא שפעטערדיגע דורות האבן געמאכט דער עיקר זייער ארבעט צום פארדינען און זען זיי האבן געהאט אביסל צייט האבן זיי גילעריגט תורה זיי ווי לא נתקיימה בידן האבן זייא גיירע זאבן גיט גיהאט, קיין תורה קיין פרנסה, ויפטר נאך האט געזאגט רבה בר בר חנה רבי יוחנן האט גיאנגט פון רבי יהודה ברבי אלעאיס וועגן בא וראה שלא כדורות הראשונים דורות האחרונים קום זעה די שפעטערדיגע דורות זענען גיט ווי די ערשטע דורות דורות הראשונים הוי סכניסין פירותיהם דרך טרסקסון כדי לחייבן במעשר די ערשטע דורות פלעגן אריין גריינגען זייערע פירות אין די שפיילקלעךס דורך די טויערין, דורך דעם טויער פון הויף און דורך דעם טויער פון

זוהר (חקת דף קפ ע"ב) ח"ת האצילות יוד הא זא א

ונרתם אותה אל אלעזר. מותה בסגן ואוקמה. מ"ט ליה ולא להרין. אלא אהרן שזכיתו דמטרוניתא ועוד להרין לא אחי מסטרא דטור חלל (קטו ז) מסטרא דקדוש ונבין דלא אחיח לטרה לא אחייהב ליה. כל מלה דהאי פרה היא כשכז ז' ככוסים וכו' והא (עו ז) אחמר. מ"ט בנין דהיא שכז שני שמטה וכת שכז אחקרי וע"ד כל עובדיו כשכז. ת"ח כל מאי דלחטביד מהאי פרה בנין לדכאה ולא לקדשא וזע"ג לחתייהב לסגן הוא לא שחיש ולא שריף בנין דלא שחיש לויח כסטרוי וכ"ל אהרן דלחיה כדכרנא שלים תייר דלא בני ללחטכהה תמן ולחומתא תמן. האי פרה חל דלחטביד אחר כשי למשידי כה עז הרז ואוזב וכו' ונולעת הוא חלן תחמו. ואכפ איש טעור ולא קווש. והיח אפר למתנה במקום טעור דהא טעור לא חקרי אלא מן סטרא דמסאכ בקדמיתא רוח דכלל האי דכתיב למי נדה חטאת היא בנין דכל דינין תחתיין וכל אינון לחמו מסטרא דמסאכא כד איכו ינאף מכערה אחרת ותיבת דזינא, כד"ל (ישעיה לד) מלאה דס הוושנה מחלב כדון כללהו מתערי ומסתלקי ושראן בעלמא כיון דעבדי האי עובדא דלתתא וכל האי דינא כהתר דא דהאי פרה ורמאן עלה עז ארו וגו'. כדן תחלש חילא ללהון וככל אתר (חג לישראל ע"ט)

דשראו ותחלשו וערקין מניה דהאי חילא דלהון תתהוי כגוונא דא לנבייהו כדון לא שראו ככ"ג ותתדכי. וע"ד תחקרי מי גדה מיא לדכאה כד בעלמא שארי בדיונא וסטרט מסכנא לתפשע בעלמא הכא תחלילין כל זיני מסכבי וכל זיני דכיו ובגין כך טומאה וטהרה כללא עלאה דאורייתא ואוקמה חברייא:

הלכה פסוקה

יוסף לחה

מוסר

הרמב"ם הלכות פרה אדומה פרק א.
(א) מצות פרה אדומה שתהיה בת שלש שנים או בת ארבע. ואם היתה זקנה כשרה אלא שאין ממתינים לה שמה תשדך וחפסל. ואין לוקחים עגלה ומגדלים אותה, שנאמר ויחזו אליך פרה ולא עגלה לא מצאו אלא עגלה פוסקין עליה דמיא ותהיה אצל בעליה עד שתגדיל ותעשה פרה, ולקוחים אותה מתרומת הלשבה: (ב) זה שנאמר בתורה תמימה תמימה בארמימות לא תמימת קומה, אלא אם היתה נכסת כשרה בשאר הקדשים. היו בה שתי שערות לבנות או שחורות בתוך גומא אחת או בתוך שתי

מספר חסידים סימני צו צו צה.
אל ימן שלום כדכך שנתקים חכמים זה לזה, ולא יתחור שלום כדכך שמתחזירין שלום, אלא שיהיה לפניו צירפס וכבוד ומוסר עיניו כפי רבו ומורו:
מעשה בחכם אחד שלום לבנו שלום ומה גדלו מן הטובים ושלו יעברו עליי ומה משלשים יום בליל הענית וכשנת פולחיו מקצרו וסוכו ויגשעו עמד על הדבר, וכל בתלום פליג לאחד ואחר לא מפני כשמייתו רואם ספרים נמחקים קרועים לא ימיו הקורס יחד עם דפי ספרים ועלניטם:
אהוב את השמח ושובו את מה בכך. סירוב סוכו לומר שמא אם יתעורר דברי או לא פמשה או אלך נפשות או לללות דבר זה או לשמח דבר זה ופנימות וצירופם או אלך למייל שמא

(א) מצות פרה אדומה שתהיה בת שלש שנים או בת ארבע דיא מצודה איז דיא פרה אדומה זאל אלמ ייזין דרייא יאהר אדער פיר יאהר ואם היתה זקנה כשרה אויב יזא איז עלקער פון פיר יאהר איז זיא אויף פשר אלא שאין ממתינין לה נאר מען ווארט גיט ביו זיא וועט ארט ווערין שפא פשוטי ופסל מאקער וועט איבע האר שנוארץ ווערין וועט זיא זיין פסול ואין לוקחין עגלה ומגדלין אותה אונ מען מאר גיט קויפין ארויפע קאלב אונ מען זאל זיא האדעווען ביו זיא וועט ווערין אקוה שגמאר ווארום עם שמיית אין פסוק ויחזו אליך פרה ולא עגלה גאט האט גיזאנט צו משה רוא זאלקט זאגין צו דיא יודין זייא זאלין געמען צו דיר ארויפע קוה, אבער גיט ארויפע קאלב לא מצאו אלא עגלה אז מען האט אבער גיט געפונען ארויפע קוה, מען האט גיט געפונען ארויפע קאלב פוסקין עליה דמיא זאל מען בעדינגען מיט דעם בעל הבית פון דיר קאלב וויפיל מען זאל איהם געבין פאר איהר ותהיה אצל בעליה עד שתגדיל ותעשה פרה אונ די קאלב זאל נאך זיין בייא איהר בעל הבית ביו זיא וועט גרויס ווערין אונ זיא וועט זיין אקוה ולקחין אותה שחרות הלשבה אונ דאס געלט צו קויפין דיא קוה געמט מען פון דיא געלט וואס ליגט אין דיא קאסטניען פון בית המקדש אויף רבנות צו קויפין: (ב) זה שגמאר בתורה תמימה וואס עם שמיית אין דיא תורה זיא קוה זאל זיין נאגץ תמימה בארמימות כיימת מען זיא זאל זיין נאגץ מיט רוימקייט, עם זאל גיט זיין אויף איהר אנדערע האר וואס איז גיט רויט לא תמימת קומה מען מיינט גיט זיא זאל זיין נאגץ אין דיא הייך אלא אם היתה נכסת כשרה כשאר קדשים נאר אמילוד די קוה איז קליין גיערריג איז זיא אויף פשר אזוי וויא עם איז דער דין בייא אלע קרבנות היו בה שתי שערות לבנות או שחורות בתוך גומא אחת אויב אויף דיא קוה איז דא צוויי האר ווייטע אדער שנוארצע וואס די בייזע

אל ימן שלום רבו כדרך שנותנים חברים זה לזה אמענטש מאר גיט געבין שלום צו זיין רבי אזוי וויא חברים גיבען שלום אייגער צום אנדערין ולא יחזיר שלום כדרך שמתחזירין שלום אונ אויב דער רבי האט איהם גיבען שלום זאל ער גיט צוריק געבין שלום וויא ער גיט צוריק שלום צו זיין חבר אלא שיהא לפניו ביראה וכבוד ואמר שלום עליה רבי ומורי נאר ער זאל זיך אייביגיגין פאר זיין רבי מיט מורא אונ מיט כבוד אונ זאל זאגין שלום עליה רבי ומורי ופרידען זאל זיין אויף דיר מיין רבי אונ מיין לערנערן מעשה בחכם אחד שצדה לבנו שלא יהיה יותר סדיא מן העולם עם האם אמאל גימראפין אלמך האם גיבאמין זיין וזהו ער זאל גיט פיל הנאה האבין פון די וועלט ושלא יעבור עליו יותר משלשים יום בלא תענית אונ עם זאל גיט אריבער גיין בייא אים דרייסיג טאג אן אגענית, נאר איין קאל אין דרייסיג טעג זאל ער פאסטין, אזוי זאל ער שמעך דיג טאן ויכשתם תוציאוהו מקברו והכירו ונצטערו מאר על ידבר אונ ווען דער למדן איז גישמארבין האט מען אים ארויס גענומען פון זיין קבר אונ מען האט אים גישלאגין, האבין דיא קינדער גיהאט גרויס צער פון דעם יבא תלום בלילה לאחד ביי נאכט איז ער גיקומען צו תלום צו איינעם ואמר לי אונ ער האט גיזאנט צו אים איך זעל דיר זאגין פאר וואס מען האט מיה גישלאגין מפני ששהיית רואה ספרים נמחקים קרועים לא יהיית קרועים יחד עם דפי ספרים ובצנעם ווייל איך האב פיל קאל גיזעהן אלמען ספרים אפ גיעקלע צוריקענע אונ איהר האב זיי גיט צו זאמען גיבונדין מיט דיא טאווען אונ בעהאלמין אהוב את השמח ושנא את מה בכך האב ליב דעם ווארט "מא קער", אונ האב פיינט דעם ווארט, וואס קען דאס שארין טאן פירש אהוב ליטר שפא אם אומר דבר זה או אעשה או אלך לעשות או לאעשות דבר זה או אשמע דבר זה נצימות ומירות או אלך לשליל שפא יבא לרום לי לידי תפא

בשורה טובה

חק לישראל אין בעזונדערע פרשיות

מיר האָבען געדרוקט דעם באַרימטען

חק לישראל

מיט אַלע מפרשים אויף עברי מיינש, תנ"ך, משניות, גמרא, מוסר, הלכה, אַלעס איבערזעצט אויף אַ לייכטע אידישע שפּראַך, מיט שיינע ליכטיגע און קלאַרען דרוק

צום באַקומען אַ יעדער פרשה אין אַ באַזונדערן באַנד, מיט חייכע דעקלעך, שטאַרק געבונדען, צו ערמעגליכען מיט זיך צו פירען אויפן וועג צו דער אַרבעט אַזוי, כדי צו קענען מקיים זיין בשבתך בביתך ובלכתך בדרך

צו באַקומען פאַר אַ שטוינענד ביליגען פּרייז 75 סענט אַ ספר

אויך וועט זיין צו באַקומען איה"ש

אויף גאַנץ תורה אין צען פּראַכטפולע דע לוקס בענדער

פאַר אַ ביליגען פּרייז ביי

EMUNAH PUBLISHING COMPANY

171 TAYLOR ST., BROOKLYN, N. Y. 11211

Tel. 388 - 8812

מכתב המלצה מהגה"צ אב"ד משארמאש שליט"א

מלפנים זאת בישראל בדרות הקדומים ובימי אבותינו זי"ע, אשר כל או"א בין ת"ח בין איש המוני השתחלו להשלים חוקם בכל יום ויום בסי' חק לישראל חק ולא יעבור, וכן נהגו הצדיקים הקדושים מדור דור כידוע, ומקור חוצבו ממקום קדוש עליון, יסדו ותקנו איש האלקי קודש הקדשים מרן רבינו הארז"ל, ללמוד בכל יום ויום בסדר הזה תורה וביאים וכתובים, משנה, תלמוד, זוה"ק, כמבואר בשער המצות פי' ואתחנן (נף מ"ו) עי"ש. ואחריו קם הגה"ק איש האלקים מרן החיד"א זללה"ה, והוסיף מילואים לסדר הנ"ל, ללמוד בכל יום עיניו מוסר ודינים מלוקטים מארבעה חלקי השו"ע והרמב"ם ז"ל כדי לצאת גם ידי חובת לימוד הלכה, ע"ד אמרם ז"ל כל השונה הלכות בכל יום כו', ועיין בשו"ע (סי' רל"ח) דאם לא השלים חק הקבוע לו ביום, ישלימו בלילה מיד. ועיין בפתחי תשובה (יור"ד סי' רמ"ו) בשם משנת חכמים דדעתו נוטה דאם לא השלים בלילה מחוייב להשלים אף ליומא אחרא, וצריך ללמוד דבר זה קודם שאר לימודו עי"ש. בעוה"ר בסיבת החורבן והגלות שאירע לעם ישראל בימינו אלה הרבה ממנהגי ישראל הטובים והישרים גדללו ונטשטשו, ולמיעוט מצאותם כמעט שנשכחו מלב ההמון, וככה אירע גם בלימוד החק לישראל, שהי חק קבוע לכל בר ישראל מגדול ועד קטן להשלים חקו מידי יום בימונו כל ימי חייהם עד עולם, ועכשיו בעוה"ר נתמעטו לומדי וצוסיקי וכמעט לא נמצאו, מי יתן איפוא להחזיר עטרה ליושנה שיקבעו כאו"א שיעור קבוע ללמוד בכל יום ויום כפי הסדר שיסדה רבינו הארז"ל עפ"י הסוד, וגם לקבוע שיעורין ברבים כמנהג אבותינו הקי בדרך הקדום.

ע"כ באו ונחזיק טיבותא לגברא דמרא סייעא הרה"ח מוה"ר שלוי יודא גראַסס נ"י, אשר טוב עשה בעמיו והדפיס ספר חק לישראל ברפוס נאה ומשובת, באותיות מאירות עינים, גם חילק כל פרשה בכרך לבדנה, למען להקל ללומדי' להולכים בחיקם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך באלה מסעי, והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו, ולא ימוש ספר התורה הזה מפ"ך, ועיני יהי' באפשרות גם להטרודים על המח"י ועל הכלכלה להשלים חקם בסי' החק לישראל מידי יום בימונו. ואקי' בעזר השם שיתרבה גבולנו בתלמידים ויתחבב גבול הקדושה להגדיל תורה ולהאדירה, ומתאמרא משמי' דההק"צ משינאווע זללה"ה, אשר לימוד החק לישראל מסוגל לפרנסה בנקל ובהרחבה, ונרמו באמרם ז"ל (ביצה ט"ז ע"א) דהאי חק לישנא דמונא הוא, עכדה"ק ודפת"ח. ובזכות התוה"ק יוסיף הקב"ה ויגאלנו גאולת עולם במהרה דין אכיה"ר.

הכ"ד הכותב לכבוד התוה"ק ולומדי

נפתלי הירצקא העניג

אבדק"ק שארמאש יצ"ו, ברוקלין, נ. י.